Digitized by Google

/ h 254

Digitized by Google

Viro Celeberrimo
Domino ANTONIO MAGLIABECHIO
Patrono Veteri
hanc perennis observantiæ suæ tesseram
offert
autor.

Digi[illegible] Google

GENEALOGIÆ
VIGINTI ILLUSTRIUM
IN ITALIA
FAMILIARUM
IN TRES CLASSES

Secundum totidem Italiæ Regiones Superiorem, Mediam & Inferiorem diviſæ, &

EXEGESI HISTORICA PERPETUA

Illuſtratæ

INSIGNIUMQUE ICONIBUS

exornatæ

Studio ac Opera

JACOBI WILHELMI IMHOFF.

Conſiliarii & Quæſtoris ærarii Norimbergenſis.

Accedunt in fine de Genealogia & Inſignibus Familiæ

DE MEDIOLANO-VICECOMITUM

In Belgio jam florentis Epiſtolæ duæ ab Illuſtri Viro ex ea orto ad Autorem hujus operis ſcriptæ.

AMSTELODAMI,

Ex Officina FRATRUM CHATELAIN.

ANNO M. D. CCX.

Digitized by Google

Digitized by Google

In Hiſtoriam Italiæ Genealogicam

NOBILISSIMI ET STRENUI VIRI,

D. JACOBI WILHELMI IMHOFF,

Patricii ac Conſiliarii Norimbergenſis Reipubl.

Conveniſſe ſuis iterum jam Nomina rebus
Doctum, Imhoff, mundum, nomine reque docet.
Nomen ab aula oritur, ſed rem velut aulicus imples,
Arcana aularum pandere, nempe potes.
Quid magis arcanum quam prima ab origine, ſacrum
Te duce magnorum pandere Stemma Patrum?
Pandere perge, precor: ſed ſcito Imhoffie, laudes
Pandere te proprias, ingeniumque ſimul.

AD EUNDEM.

STemmata Magnatum pandens Imhoffius orbi
Pandit virtutes, ingeniumque ſimul.
Verſaris ſcriptis externis exter in Aulis
Qui tamen in propriis ſedibus ipſe manes.
Perge, tuis Cœptis plaudit Germania, plaudit
Hiſpanus pugnax, Italicuſque Polus.

Mœcenati publico

fecit

JOHANNES PETRUS HOLTHAUSEN, I. V. D.

Sereniſſimi Principis Electoris Palatini

Conſiliarius.

AD PRÆNOBILEM ET GENEROSUM

D. JAC. WILHELMUM IMHOFF.

Arma, viroſque canis, quos facta, togaque, ſagique,
Illuſtres reddunt, ipſaque fama colit:
Quam doctè ſcribis, qua ſint ab origine nati,
Quot numeret ramos arbor, Avoſque Domus.
Imperium per Te novit ſua ſtemmata, novit
Anglica nobilitas, Te praeunte, ſua.
Nunc aliò Te cura vocat, labor alter, utramque
Heſperiam, Stirpes, arma, viroſque doces:
A Te lumen, ait, lego, Luſitanus, Hetruſcus,
Auſonius, Gallus, Teuto, Britannus, Iber.
Arma, viros, lucem generi eſt, mihi credito, majus
Reſtituiſſe decus quam genuiſſe genus.

Accinebat

JOHANNES BUCHEL,
Sereniſſimi Electoris Palatini
Bibliothecarius.

P R Æ F A T I O

A D

L E C T O R E M.

FORTUNAM, quam in omni re dominari Cr. Salluſtius olim dixit, in Muſarum qnoque rebus regnare Eraſmus Roterodamus, in earum caſtris enutritus, non verè magis, quàm ſcitè, ſcripſit ad Ludovicum Vivem. Certè fortuna, quaſi induſtria, ſic adgubernante fit, ut, quæ in hoc Volumine exhibentur Genealogiæ Stirpium Italicarum, jam ante decem, & quòd excurrit, annos conſcriptæ, quæque pars eſſe debebant Hiſtoriæ Genealogicæ Italiæ & Hiſpaniæ, Norimbergæ, Germaniæ Superioris urbe, excudi cœptæ, jam ſeorſim & in Germaniæ Inferiorls emporio nobiliſſimo, clariſſimiſque hominibus & liberaliſſimis ſtudiis affluente, in lucem publicam emergant, & licet aliter, nec ſic tamen malè, ſuccedat inſtitutum noſtrum; à quo equidem jam aliqua facta eſt diſceſſio, cnm biennio abhinc Stemma Regium Luſitanicum evnlgarem, quippe quod etiam de numero familiarum, quas in dicto opere recenſere conſtitueram, excerptum fuit: cernens enim vix fore, ut quo cœpi vento & curſu portum teneam, malui mntata velificatione eò tendere, atque aura nti, quæ nec opinanti ex dicto adſpiravit climate: benevolentiam innuo, Viri hnmanitate pari atque ingenio præditi, Domini *Châtelain*, Amſtelodamenſis inquilini, egregio & ſplendido Atlantis Hiſtorici opere, Gallico idiomate compoſito, clariſſimi. Hic enim noſtros aliquid putans fœtus, obſtetrices eis ſua ſponte obtulit & porrexit manus, factoque in dnobus opnſculis noſtris, Stemmate videlicet Luſitanico ſupra memorato, & Commentatiuncula Gallica de Magnatibus Hiſpaniæ, periculo, ut præſentes etiam lucubrationes publici juris fierent, curæ ſibi habuit cordique. Nulla in eis apponitur crambe recocta, ſed aliæ hic proferuntur Stirpes ab illis, quas alibi deſcripſimus; Fas quippe erat eum in modum adornare hoc opns, ut in priora, eorumque editores, nihil inde redundet damni, utqne peculiare non videretur tantum, ſed revera eſſet. In ſelectu familiarum, quas repræſentat, non tam optioni noſtræ locus fuit, quàm caſui, qui ubique valet: foro videlicet, & eo, quod obvium & parabile, utendum erat; quoad numerum verò earundem, mediocritas in conſilium adhibenda fuit, quæ cùm in pleriſqne rebus, Ciceronis effato, ſit optima, in parergis eſt neceſſaria. Inter ipſos Italos tritum eſt ſermone proverbium, quo vetant amplecti, quod nimium eſt: *chi troppo abbraccia*, ajunt, *nnlla ſtringe*. Hinc videmus præſtantiſſima in gente iſta ſcriptorum ingenia, certis Stirpibus, uni eidemque provinciæ inſitis, immorari

maluiſſe, quàm latè divagari. *Creſcentium* conſtat, Mediolanenſes tantum familias in Amphitheatro ſuo Romano explicuiſſe, & in aliis operibus ſuis illis vicinas delibaſſe: *Admiratum* in ſcriptis ſuis Genealogicis Florentinas ſolùm & Neapolitanas tractaſſe, in poſterioribus etiam *Carolum de Lellis* ſubſtitiſſe; quemadmodum *Gamurrinius* quoque in illis tantùm, quæ apud Tuſcos & Umbros clarent; *Mugnius* autem in Siculis ſtylum exercuerunt. *Aldimarius* in ſola Caraſenſi familia acquievit, ſed tam ſcitè & luculenter deſcripta, ut ei ſimilis nondum in Italia ſit viſa. *Sanſovinus* & *Zazzara* ſoli nullos intra limites ſe continuere, ſed paſſim degentes familias ſcriptis ſuis illuſtrarunt. Hos imitari, mihi, nulli in ſolo Italico glebæ adſcripto, integrum eſſe putavi, hincque ex omni amœniſſimæ hujus regionis parte, collectæ Stirpes hic apparent, in claſſes tamen digeſtæ, ne ſcilicet, quas cœlum conjunxit, ego divellerem.

Quoniam verò vix aliud datur ſtudiorum genus, in quo minor eſt facultas proprio promovendi Marte, quàm ſtudium Genealogicum, quippe quod circa meras res facti verſatur, taleſque, quæ in penetralibus peraguntur; adjutoribus hic etiam opus habui: quo nomine laudandus mihi iterum iterumque eſt, Vir omni noſtra laude major, & fama ſuper æthera notus, ANTONIUS MAGLIABECHIUS, Celſiſſimi Magni Ducis Etruriæ Conſiliarius & Bibliothecarius, is pro ea, qua pollet, apud omnes litterarum amantes, exiſtimatione, paſſim excitavit Viros rerum peritos, ſacri & ſecularis ordinis, ita ut adjutum ornatumque hoc opus certatim irent. In cenſum priorum veniunt *Thomas Saladinus*, Epiſcopus Parmenſis, vivis interea exemtus, *Bernardus Benvenutius*, Prior ad S. Felicitatis in urbe Florentina, & P. *Hieronymus Maria de S. Anna*, Neapolitanus: hi æmulos habuere, Illuſtriſſimum Comitem *Dianam Palæologum*, Sereniſſimi Ducis Maſſæ Conſiliarium, *Proſperum Mandoſium*, Equitem Romanum, & *Lud. Antonium Muratorium*, Archivarium Mutinenſem. Verùm ex Gallia quoque nonnihil allatum eſt opis, *Carolo Hozierio*, Regio Conſiliario & Cuſtode Codicis generalis inſignium, vetere Fautore noſtro, ſymbolam ſuam alacriter conferente, & egregiam de Biragis, Salviatis, & Strozziis, qui in Gallia fortunarum ſedem repererunt, notitiam ſuppeditante. Quod autem exteris teſtimonium reddo, eo non fraudabo Virum popularem, cum quo nupera quidem, ſed multis jam ab eo officiis confirmata, mihi intercedit amicitia, videlicet *Joh. Petrum Holthuſenium*, Conſiliarium Electoralem Palatinum, is à Sereniſſimo Hero ſuo, Romam ſuperiore anno miſſus, operam ſuam, in explorandis, quæ mihi deeſſent, & noviſſimè in familiis, quas tractarem, contigiſſent, perbenigne obtulit & navavit.

Cæterum de Hiſpanicis Stirpibus, quas Italicis mixtas edere primitus inſtitueram, quid futurum ſit ſcire cupienti, id ſolum habeo quod dicam; paratas equidem eſſe ad typum duodecim Genealogias, Exegeſi Hiſtorica inſtructas, videlicet *Cordubenſem*, *Cuevanam*, *Guevaren-*

varenſem, *Guzmanicam*, *Larano-Manricenſem*, *Mendoziam*, *Oſoriam*, *Pontiam de Leon*, *Portocarreriam*, *Silvanam*, *Toletanam* & *Velaſcam*; ſed editionem earum ſperabilem, ut cum Plauto loquar, non eſſe, de qua etiam non magnopere laboro, poſtquam Gallicum illud, de Hiſpaniæ Magnatibus Syntagma, ſuperius memoratum, & ad ævi præſentis genium attemperatum, publici juris factum, eoque fides mea liberata eſt aliquatenus.

Supereſt, ut antequam præfandi finem faciam, de Appendice operi huic adjecto, nonnihil addam: exhibentur in eo epiſtolæ duæ, Gallica lingua elegantiſſimè & humaniſſimè ad me ſcriptæ ab Illuſtri Barone, *Daniele de Mediolano-Vicecomite*, Senatore Ultrajectenſi, poſtquam duo opuſcula noſtra, initio dicta & Amſtelodami excuſa, in manus ejus perveniſſent. In illis ſcitè pariter ac doctè diſquirit, primùm de ſcuto, quod Comes Galeatius Gualdus Prioratus Vicecomitibus Mediolanenſibus tribuit, deque inſignibus, quibus antiquitus uſos eſſe perhibet, in Stemmate noſtro Deſideriano pag. 254. repræſentatis; diſſerit dein de Aquila Vicariatus Imperialis digmate, quod Matthæus Vicecomes, cognomine Magnus, ejuſque poſteri, cum avita teſſera, colubra nempe, in ſcutis ſuis conjunxerunt, nec non de leone, quo Sommæ Toparchæ, ſua diſtinguere conſueverunt, hocque Sommæ dynaſtiam deſignari cenſet. Suæ poſtea Familiæ incunabula pandit, docetque referenda eſſe ad Johannem Vicecomitem, qui Barnabæ, ſive Bernabovis Vicecomitis, Condomini Mediolanenſis, nepos è filio tertiogenito, Ludovico, fuit, ſicque comiter me levat errore, in quem adductus fueram, perſuaſus Johannem illum Vicecomitem prole caruiſſe: enim vero aſſerit, iſtum, ut propinquorum perſecutiones effugeret, in Comitatum Aſtigienſem ſe recepiſſe, & uxore ibi ducta filium genuiſſe, qui Italia relicta, in Belgium larem tranſtulerit, illic poſteros ejus Inſulis Flandriæ primùm, dein Ultrajecti partim, partim Mechliniæ domicilium inſtituiſſe, ſtirpemque ſuam pulchra & felici fœcunditate propagaſſe; id quod patet ex Tabulis Genealogicis, quæ epiſtolis ſubjunctæ ſunt. De inſignibus præterea agit, quibus Majores ſui uſi ſint, eaque conſtitiſſe, ait, ſcuto tranſverſim ſecto, cujus pars ſuperior Aquilam Regum Romanorum, inferior anguem Mediolanenſem exhibuerit: ex quo autem à Leopoldo Imperatore glorioſæ memoriæ, recognita fuerit vetuſta & ſplendida gentis ſuæ nobilitas, in eam ſcutum ſibi ſuiſque mutatam eſſe formam, qua conſpiciendum in limine Appendicis dedimus, quaque Vir laudatus in epiſtola ſua ſecunda, verbis ex Diplomate Cæſareo excerptis, id deſcripſit, ex quo illa etiam verba paulò poſt referre haud eſt gravatus, in quibus mentio fit originis, inclytæ Vicecomitum ſtirpis: eam à Duce ERMENULPHO, ejuſque filio DESIDERIO, Longobardorum Rege, derivari cum Summus dixerit Princeps, parùm refert, imò nihil, quod aliquis obſtrepat umbraticus doctor, ſuo ingenio relinquendus. Silentio denique non debet præteriri, agnoſci omninò à Vicecomitibus

bus Mediolanenſibus conſanguinitatem Belgicorum, id quod cognitum habeo ex litteris, quas ad ſæpe memoratum Dominum Baronem Danielem Excellentiſſimus Marchio Pyrrhus Vicomes, Ducatus Mediolanenſis in præſentia Cancellarius, & Magnas Hiſpaniæ, quà dignitate à Rege Carolo III. mactus eſt, ſcripſit, his inter alia verbis uſus ſuo idiomate: *confermo a V. S. Illuſtriſſima la gloria preciſa, che mi ſò d'aver coſti un coſi degno Padrone e Parente.* Frater modo laudato Cancellario eſt Hannibal Marchio Vicecomes, qui inter ſummos militiæ Cæſareæ Duces locum meruit, famamque virtute ac fortibus factis ſibi peperit egregiam. Sanguinem hos ducere accepimus de ſtirpe Vicecomitum Dominorum *de Brignano*, quorum aliqui Tabula XXXIII. Stemmatis Deſideriani enumerantur. Hæc ſunt, quæ Lectorem benevolum ſcire volui; jamque

SCRIPSI, ATQUE ABSOLVI DEDERAT QUÆ PENSA MINERVA,

Plaudite!

C I-

CLASSIS PRIMA
QUA NOVEM

IN SUPERIORE ITALIÆ REGIONE

quam GALLIAM CISALPINAM vocant

eminentes florenteſque Familiæ continentur

videlicet

C I B O A, Ducum Maſſæ & Principum Carrariæ,

FARNESIA, Ducum Parmæ & Placentiæ,

P I C A, Ducum Mirandulæ & Concordiæ,

B I R A G A, FERRERIA,

HOMODEORUM, JUDICUM,

SFONDRATIA & TRIVULTIA.

Digitized by Google

54

CIBORUM

DUCUM MASSÆ ET PRINCIPUM CARRARIÆ GENEALOGIA.

CIborum S. Cyborum inſignia *faſcia* conſtant *diagonali*, *areæ rubeæ inducta* & *teſſellis argenteis cæruleiſque diſtincta*; iſtæ quoniam mathematicorum *cubo* haud ſunt abſimiles, à quo nomen familiæ derivare amant, inſignia hæc illis accenſentur, quæ Gallorum fecialibus *armes parlantes* audiunt. Guilielmo Cibo Genuenſis Reſp. *cephalum* addidit, civitatis ſuæ ſymbolo inſignitum, quod *rubeam crucem in argenteo* repræſentat *ſolo*. Huic *aquilam Imperialem* faſtigii inſtar impoſuit Albericus Cybo, poſtquàm Principis S. Rom. Imperii dignatione mactus fuiſſet, adjecto vocabulo *Libertatis*, denotando Juri Suprematus, quo Maſſæ imperitat. In memoriam verò Richardæ Malaſpinæ, quæ Maſſam Carrariamque in Ciborum domum tranſtulit, idem Albericus *Malaſpinenſem* quoque teſſeram adſcivit, quæ in campo *ex auro & minio tranſverſim ſecto ſpinam viridem & florentem* refert; hanc Carolus, ejus nepos, limbi inſtar ſcuto appoſuit, eo quo hic exhibetur modo. In præſentia ita ſcutum ſuum Maſſæ Carrariæque Principes diſponunt, ut quadripartitum, primâ & extremâ quadrâ inſignia *Cibonia*, ſecundâ *Ateſtina*, tertiâ *Malaſpinenſia* complectatur, in meditullio verò parmulam, *Medicæum* digma oſtentantem, ſuſtentet; deſignandis nempè affinitatibus, quæ Cibis cum familiis iſtis contractæ ſunt.

Digitized by Google

CIBORUM PRINCIPUM

I. CIBUS CYBO, Franciſci & *Mariettæ Auriæ* F. vixit an

II. Gulielmus Cybo, vixit 1327. *Blanchinetta Hiſca.* — Gabriel Cybo.

III. Franciſcus Cybo, COMES de GRAGNANO cr. à Roberto Rege Neapol. 1340. *Moiſetta Carmandini.*

IV. Alaon Cybo, Comes de *Gragnano* 1353. *Nicoletta Marini.*

V. Mauritius Cybo, vixit 1395. *Saracina Marucella.*

VI. Aranus Cybo, Prorex Neapolit. Præfectus Romæ, † 1457, æt. 80. *Ginevra* al. *Maria de Mari.*

VII. Johannes Baptiſta Cybo, nat. 1432, *Epiſcopus Savon. & Melphens. Rom. Eccl. Cardinalis* cr. 1473, PONTIFEX MAX. 29. Aug. 1484, dictus INNOCENTIUS VIII, † 25. Jul. 1492.

VIII.
- Franciſcus Cybo, COMES ANGUILLARIÆ & FERENTILLI, Generalis Eccleſiæ. *Magdalena de Medicis, Laurentii f. Leonis X. Papæ ſoror, ducta* 1487.
- Theodorina Cybo, nupta an. 1477. *Gerardo Uſodimari, Genuenſi, in Ciboam familiam arrogato.*

IX.
- Laurentius Cybo Comes de *Ferentillo, Sdevetralla, Montgiove & Jano*, MARCHIO MASSÆ & CARRARIÆ, per uxorem *Richardam Malaſpinam, Alberici March. Maſſæ & Carrar. filiam, Scipionis Fliſci conjugem, ductam* 1520.
- Innocentius Cybo, R. E. *Cardinalis*, cr. 23. Dec. 1513. *Archiepiſc. Genuenſ. Abbas S. Victoris Maſſilienſ.* † 13. Apr. 1550.

X.
- Julius Cybo Comes de *Ferentillo*, † improlis 1547. *Peretta Doria, Jannetini ſoror,*
- Albericus Cybo Malaſpina, nat. ult. Febr. 1532, PRINCEPS S. IMPERII & *Maſſæ*, cr. 1568, DUX de *Ayello*, Marchio *Carrariæ, Laventiæ & Monitæ*, Comes de *Ferentillo*, Baro *Padulæ, Beneventanæ* & S. *Eccleſiæ Rom.* natus Genuæ 28. Febr. 1532, † Maſſæ 18. Jan. 1623.

XI.
- (1) Alderanus Cybo Malaſpina, Marchio Carrariæ, n. 19. Dec. 1552, † 4. Nov. 1606. *Marfiſia d'Eſte, Franciſci ex Duc. Ferrar. fil.* 30. Jun. 1580, † 15. Aug. 1608.
- (2) Eleonora, nat. 19. Sept. 1564, nup. *Auguſtino Grimaldo Duci d'Evoli*, † 8. Oct. 1585.

XII.
- Carolus Cybo Malaſpina, Princeps *Maſſæ*, Dux *Ayelli*, March. *Carrar.* nat. 19. Nov. 1581. † 24. Febr. 1662. *Brigitta Spinola, Jannetini March. de Calico* f. 22. Febr. 1605. † 22. Jan. 1660.
- Franciſcus Cybo, n. 1584, † 13. Jun. 1616.
- Eduardus Cybo, n. 6. Mart. 1585, †

XIII.
- Albericus, Dux Maſſæ & Princeps Carrar. nat. 22. Jul. 1607, † 29. Jan. 1690. *Fulvia Pica, Alexandri Duc. Mirandulæ* f. 1626.
- Marfiſia, n. 17. Nov. 1608, † 26. Mart. 1612.
- Maria, n. 29. Dec. 1609, nup. *Galeotto Pico, Duci Mirandulæ* 1626.
- Veronica, n. 10. Dec. 1611. nup. *Jacobo Salviati Duci de Giuliano* † m. Sept. 1691.
- Alderanus *Cardinalis & Decan. S. Collegii*, n. 16. Jul. 1613, † 22. Jul. 1700.

XIV.
- Carolus Dux Maſſæ & Pr. Carrar. n. 9. Jun. 1631. *Thereſia Pamfilia, Camilli Pr. S. Martini* f. 1673. † 1706.
- Laura, n. 1628.
- Catharina, n. 1630.
- Maria, n. 1632.
- Alexander, n. 12. Dec. 1633.
- Conſtantia, n. 29. Dec. 1634.
- Johan. Baptiſta, n. 5. Dec. 1635, † in Sicil.

XV.
- Albericus, Pr. Carrar. n. 30. Aug. 1674. *Nicolina Grillo Marchionis Marci Antonii Grillo, Genuenſis fil.*
- Fulvia, n. 26. Sept. 1675.
- Olympia, n. 8. Oct. 1676.
- Maria Magdalena, n. 13. Sept. 1677. † 20. Jul. 1678.
- Fulvia Maria, n. 18. Jun. 1679.

Digitized by Google

MASSÆ ET CARRARIÆ SCHEMA.

no 1310. & circiter. Uxor, *Lauretta Catanea.* I.

II.

Balthaſar Cybo. *Marietta Catanea.*

Julianus Cybo.

III.

Carolus Cybo, Roberti Regis Conſiliarius, Præfectus Capuæ, Magiſter Equitum 1345, Gubernator Neapolis ſub Johanna Regina. *Hieronyma Carmandini.*

IV.

Brancaleon Cybo, *pater* Danielis & Jani, *cujus gnata* Moiſetta *nupſit Gottardo Stella.*

V.

VI.

Thomas Cybo.

VII.

Mauritius Cybo, Præſes Status Eccleſiaſtici, Gubernator Spolet. *Peretta Cybo, Andreæ fil.*

Blanca Cybo, nupta *Dominico Cybo, Andreæ filio, Perettæ fratri.*

VIII.

Laurentius Cybo, *Archiepiſc. Benevent.* 1486, *Caſtellanus arcis S. Angelo, Cardinalis* cr. 1489. † 22. Dec. 1503.

Andreas Cybo, *Epiſcopus Terracin.*

Alaon Cybo.

Ginevra Cybo, nup. *Mario Mellini, Dom. de Monterano* 1490.

IX.

Johannes Baptiſta Cybo, *Epiſcopus Maſſilienſ.* † m. Mart. 1556.

Catharina Cybo, nup. *Joh. Baptiſtæ Varano, Duci Camarini.*

Hippolyta Cybo, nup. *Roberto Sanſeverino Com. de Cajazzo* 1523.

Innocentia Cybo, uxor *Opicii Fliſci.*

X.

Uxor 1. *Eliſabetha de Rovere, Franciſci Mariæ Ducis Urbini* fil. m. Febr. 1552, † 6. Jun. 1561. 2. *Eliſabetha de Capua, Ferdinandi Ducis de Termoli* fil. 16. Febr. 1563, † 14. Jan. 1575.

Eleonora Cybo, nup. 1. *Joh. Ludovico Fliſco, Com. Lavaniæ,* 2. *Joh. Ludovico Vitellio, Marchi. Cetonæ.*

XI.

Lucretia, n. 10. Sept. 1565, nup. *Herculi Sfondrato Duci Montis Marciani* 1591. † 6. Oct. 1607.

Catharina, n. 19. Oct. 1566. *monialis Florentiæ.*

Ferdinandus Cybo, Marchio de *Ayello*, n. 26. Dec. 1568, † 30. Jan. 1595.

Victoria, *notha*, nx. *Hippolyti Bentivolii, Marchionis de Gualtieri.*

XII.

Cæſar Cybo, n. 1587, †

Victoria, n. 1588, nupta *Comiti Herculi Peppoli,* † 10. Oct. 1635.

Ferdinandus Cybo, *Sacerdos*, n. 1590. †

Alexander Cybo, n. 1594, *Eques Melit.* 1597, † 21. Mart. 1639.

XIII.

Placidia, n. 15. Aug. 1614, nup. *Carolo de Guevara Duci de Bovino.*

Johannettinus, n. 17. Aug. 1615. † 30. Jul. 1683.

Franciſcus, n. 9. Nov. 1616.

Laurentius, n. 23. Apr. 1618, *Epiſc. Jeſſienſ.* † 18. Apr. 1680.

Eduardus, n. 4. Dec. 1619, *Patriarcha Conſtantinop.*

Diana, n. 1. Dec. 1621, *monial.*

Richarda, n. 20. Mart. 1622, ux. *Alphonſi Gonzagæ C. Novellar.*

Dominicus, n. 9. Maji 1623, *Abbas.*

Johannes Baptiſta, n. 4 Dec. 1624, † 1625.

XIV.

Maria Franciſca, n. 11. Nov. 1637, † 22. Apr. 1675.

Anna, n. 15. Jan. 1640, † 27. Oct. 1691.

Ferdinandus, *Sacerdos*, n 22. Jan. 1641, † 18. Nov. 1682.

Franciſcus Maria, n. 25. Febr. 1644.

Thereſia, n. 21. Jun. 1645, † 22. Apr. 1682.

Innocentius, n. 23. Maji 1648, † 19. Febr. 1674.

XV.

Camillus, n. 25. Apr. 1681, *Prælatus Curiæ Rom.*

Maria Magdalena, n. 9. Aug. 1684.

Alderanus, n. 28. Maji 1686, † 1687.

Alderanus, n. 21. Jul. 1690.

EXEGESIS HISTORICA.

CIBORUM familiam, Genuæ ab aliquot ſeculis claram, ejuſdem cum *Tomacellis*, quoru[illegible] ſtirps Neapoli floruit, & Bonifacio IX. Pontifice Rom. inprimis ſe extulit, originis eſſe, conjectarunt nonnulli ex inſignibus, quippe quæ eadem utraque deferre conſuevit familia, videlicet in ſcuro *rubeo faſciam diagonalem, teſſellis triginta, cyano & argento alternis diſtinctam*, & quia Tomacellos à *Capiciorum* vetuſta & nobili in civitate Neapolitana gente *Franc. Ælius Marcheſius* in libello *de Familiis Neapolitanis* derivavit, Ciborum etiam incunabula ad eoſdem *Jo. Franc. Creſcentius* in *Amphitheatro Romano* retulit. Aliis Græca & generis & nominis *Cyboi* derivatio arriſir, eò quod id Græco vocabulo κύβος, hoc verò inſignibus familiæ reſpondeat, teſſellis nempè, quarum ſingulæ cubum mathematicorum propemodum repræſentent, atque huie ſententiæ ſuffragari non dubitarunt *Paulus Folieta* in epilogo, quem Hiſtoriæ Genuenſi à fratre ſuo Uberto ſcriptæ ſubjunxit, & *Jo. Laburerius*. celebris ſcriptor Gallicus, cui ab Alberico Cibo Maſſæ Principe poteſtas facta eſt excutiendi domus ſuæ archivum, cùm in reditu ex itinere, quod cum Maria Aloiſia Gonzaga, Regina Poloniæ, in Poloniam fecerat, Maſſam veniſſet, ſicut in Hiſtoria hujus itineris retulit; ubi integram etiam familiæ genealogiam recenſuit, initio ducto à GUIDONE Cibo; huic & ſucceſſoribus antiqua quædam diplomata (ut habent verba P. *Folietæ*) teſtantur *Othonem primum Rom. Imp. propter multa & grata ſervitia, quæ Eccleſiæ Romanæ, & Imperio intra & extra Italiam exhibuerat, donaſſe in perpetuum nobilia caſtra in valle Arni, Montemvarcum, Crololarium, & Laterinam, cum eorum diſtrictu, illumque declaraſſe Heroëm, atque cohortium nobilium, & equitum Sacr. Imp. Tribunum.* Laburerius in diplomate ab Imperatore dicto an. 999. Viterbii dato hoc illum mactum fuiſſe legit encomio: *Fidelis & Generoſus Guido Cybo Genuenſis.*

Guidoni Laburerius proximè ſubjunxit *Eduardum*, huic *Guidonem* II, qui circà an. 1038. vixit, & pater fortaſſis fuit *Lamberti;* de quo ita P. Folieta: *cùm Saraceni Caprariam & Gorgonam inſulam occupaſſent, Lambertus Cybo, ut erat vir prælio ſtreuuus & exercitatus, eos inde expulit, eaque loca ipſe potitus eſt, poſterique, penes quos deinde jus & imperium multos annos fuit, Prætores in eas inſulas miſerunt; quæ omnia patent tum ex libris S. Georgii, tum ex antiquis auctoribus, præcipuéque ex Fanuſio Campano.* Poſt Lambertum in publicis Genuæ ſcriptis memoria occurrit *Rubaldini* & *Facini* anno 1154, quo temporis tractu vixiſſe etiam refert Laburerius *Arinitum* Cybo, expeditionis adverſus Saracenos in Palæſtinam ſuſceptæ conſortem, *Bajamondum* Conſulem Genuenſem an. 1134, nec non *Odelricum*, *Martinum* & *Marcum* Cardinales, ex quibus ſolius Martini mentionem Ciacconius in Hiſtoria Pontificum & Cardinalium fecit. Illos ſubſecutus eſt *Hermes* Cybo anno 1188, qui unà cum multis aliis nobilibus ſubſcripſit paci, quæ facta eſt cum Piſanis. Anno verò 1200. floruit *Gulielmus*, vir in Republica maximè inſignis: cujus ſunt illuſtres illæ inſcriptiones in D. Franciſci templo. Ejuſdem ædis elogiis, cum P. Folieta iterum loquor, immortalitatem eſt conſecutus *Lanfrancus, qui fuit ex octo nobilibus unus, qui anno* 1241, ut ſcribit Juſtinianus, *ad gubernacula Reip. ſederunt.* Eidem Laburerius uxorem tribuit *Nicoloſiam Ghiſulpham*, & filios *Gulielmum* & *Emanuelem*, quorum priorem legationibus, quas pro difficillimis Reipublicæ negotiis obiit, ita de civibus ſuis bene meritum eſſe refert, ut ei illa *crux rubra*, urbis teſſera, publicè donata fuerit, quæ gentilitiis Cyborum inſignibus in cephalo addita conſpicitur. In matrimonio idem habuit *Franchettam Spinulam*, è qua *Franciſcum* ſuſcepit, patrem CIBI, à quo tabulam orditi ſumus.

Ab *Emanuele* etiam, Lanfranci filio natu minore, propago aliqua defluxit, è qua præcipuè *Andreas* floruit, pater *Dominici & Perettæ:* de illo P. *Folieta* ſequentia literis prodidit: *Andreas Cybo, cùm noſtra Reſp. in Cypri regno Salaminam urbem obtineret, timeretque, ne hoſtes illam occuparent, in eam ipſe præſidii cauſa cum imperio miſſus eſt, quam provinciam multa cum dignitate atque virtute obivit: non enim urbem ſolùm ab hoſte defendit, ſed cùm ſtipendium*

mi-

Digitized by Google

militi deeſſet, argentum ipſe, partim de ſuo confectum, partim ab amicis mutuatum, eidem numeravit: quod poſteà à Rep. cum magna grati animi ſignificatione recepit.

Andreæ σύγχρονος fuit ARANUS Cybo; is anno 1440. *miſſus fuit in auxilium Renati Andegavenſis, regni Neapolitani Regis, cum commeatu & ſagittariis* DCC: *deinde propter rem benè geſtam, & ſummam, quæ in eo erat, prudentiam, Prorex creatus eſt: ac demum ob egregiam fidem inſignibus pavonis decoratus, Gallico lemmate inſcriptis:* LEAUTE PASSE TOUT. *Idem anno 1443. poſt reditum miſſus iterum eſt Neapolim ad Alphonſum Aragoniæ Regem à magiſtratu, quem Genuæ Supremorum vocant, ut cum eo de fœdere & pace ageret.* Hæc *Folieta*, cum quibus congruunt, quæ in *Barth. Facii Hiſt.* Libro VII. leguntur: *Renatus ad octingentos ſagittarios habebat, quos Genuenſes duce Arunte Cibonio viro forti ad eum navibus miſerant. Is eſt* Aruns Cibonius, *cujus forti fidelique operâ bello perfecto Alphonſus Rex victor multis maximiſque in rebus poſteà eſt uſus. Nam cum per belli tempora Andegavenſis factionis dux Renato Regi egregiam operam navaſſet, præeſſe Neapolitanis juſſus, ita illos Prorex abſtinenter, & ſumma cum integritate jure dicundo, ſibi devinxit, ut parta victoria Alphonſus illum Neapolitanorum precibus adductus & in gratiam receperit, & Proregem eundem iis praeſſe juſſerit.* Supremum diem Capuæ obiit, ubi ſepultus fuit cum epitaphio ſequenti: *Sepulchrum Illuſtr. Arani Cybo Proregis Neapol. ac Romæ pro Calixto* III. *Præfecti, qui annum agens* LXXX. *obiit an.* 1457, *cujus anima requieſcat in Pace. Amen.*

JOANNES BAPTISTA Cybo, Arani F. in familia Alphonſi & Ferdinandi Regum Neapolit. primam exegit ætatem; Patavii deinde literis & liberalibus ſtudiis imbutus Romam ſe contulit, atque à Philippo Calandrino Cardinali, Nicolai V. Papæ fratre, in contubernium adſcitus, ita brevi inclaruit, ut à Paulo II. Epiſcopatui Savonenſi præficeretur. Sixtus IV. deinde inter domeſticos cooptatum, *Datarii* inſigni munere auctum, & ex Savonenſi Eccleſia ad Meiſitenſem tranſlatum, in ſecunda Cardinalium creatione ampliſſimo huic Ordini adſcripſit. Variis in ea dignitate legationibus, Germanicâ præcipuè, egregiè de Romana ſede meritus, in comitiis poſt Sixti IV. exceſſum habitis ex Presbytero, *tit. S. Laurentii in Lucina*, XXV. Patrum votis IV. Kal. Sept. an. 1484. *Pontifex Maximus* renunciatus eſt, nomenque INNOCENTII VIII. aſſumſit. Quamquam facili, miti & tranquillo ingenio fuiſſe prædicetur, inquieto tamen uſus eſt Pontificatu, primùm ob internecina odia & bella, quibus Urſini & Columnenſes ſeſe mutuò lacerabant, ipſamque urbem Romam terroribus ac cædibus replebant, dein ob bellum, quod inter ipſum & Ferdinandum Regem Neap. exarſit, cùm exulum Neapolitanorum patrocinium ſuſcepiſſet, & conceſſionem Sixti IV, qua cenſus annuus, viginti millium ducatorum, à Rege pendi ſolitus, cum equo albo commutatus eſt, revocaſſet. Pace urbi reddita, Zizimum, qui & *Gemes* dicitur, Bajazethis II, Turcarum Imperatoris, fratrem, profugum, & Rhodo Romam profectum, ſolemni pompa excepit, deductumque in palatium Vaticanum honorificè habuit, nec Bajazethi, urbem Hieroſolymitanam pro eo offerenti, tradere voluit, fidem quam dederat ſervaturus ſcilicet; quoniam verò gratis pœnitet eſſe probum, prudens & omnis religionis antiſtite dignum conſilium invenit, quo utrique illorum ſatisfaceret, & ipſemet aliquid lucraretur: namque Zizimo incolumitatem promiſſam præſtitit, ſed in cuſtodia, ſpecie honeſta, habito, ne nocere poſſet fratri, à quo pro illius ſuſtentatione annuatim XL. aureorum millia capiebat: nimirum chrematiſticen pulcrè videtur calluiſſe: exhauſto per bellum ærario, quò pecuniam colligeret, LII. viros inſtituit, quos *Plumbatores bullarum Apoſtolicarum* vocavit, eiſque certos Eccleſiæ proventus in perpetuum conceſſit, atque ex ea inſtitutione ad XXVI. millia aureorum recepit: veniere ſingula quingentis aureis; præterea XXVI. Secretariorum collegium, quorum officia venderentur, erexit, priore numero aucto, ex quibus ad LV. millia aureorum excepta, veniere ſingula 2500. aureis. Expeditionem denique Orbis Chriſtiani adverſus Turcas animo verſantem mors occupavit anno ætatis LX. Adoleſcens cùm eſſet aliquot filios *ex nobili puella Neapolitana, cum qua ſe matrimonio copulavit, ſed parùm vixit, legitimè ſuſtulit*, ut habent verba *Ciacconii*; duos ex his Pontificatui ſuo ſuperſtites honoribus & opibus auxit; *Franciſcum*

ciſcum & *Theodorinam*, hanc Gerardo *Vſodimari* Genuenſi junctam divitiis cumulavit, liberoſque eorum in Cyboniam familiam arrogavit. FRANCISCO, Laurentii Medices, ſummi inter Florentinos viri, gnatæ nuptias conciliavit, magnaſque opes, & oppida nonnulla urbi vicina, nec non Comitatum Anguillariæ, munuſque Capitanei generalis Eccleſiæ dedit; ſed ille poſteà Anguillariam Virginio Urſino vendidit, & viciſſim Ferentilienſem Comitatum pretio anno 1517. acquiſivit. (*a*)

MAURITIO fratri ſuo Innocentius VIII. dedit gubernationem Ducatus Spoletani, & *Præſidentiam* Status Eccleſiaſtici; filium autem ejus, LAURENTIUM, Archiepiſcopum Beneveotanum, Canonicum Baſilicæ Vaticanæ, & molis Hadrianæ Præfectum, conſtituit, denique quinto Pontificatus ſui anno, quo primùm Cardinales fecit, purpura ornavit, & Presbyterum *S. Suſannæ* renunciavit: is ad Epiſcoporum Cardinalium ordinem dein provectus, Albanenſi, Sabinenſi, Tuſculanæ & denique Præneſtinæ Eccleſiæ præfuit. Ex Vaticanis monumentis conſtare retulit *Ciacconius*, Laurentium hunc Cardinalem *non Cyborum*, *ſed de Mari* familia, nobili & antiqua Genuenſi, prognatum fuiſſe, *filium Dominici de Mari*, cujus amita fuit Innocentii VIII. mater, aſſumſiſſe verò Cyborum agnomen & inſignia. Mortuo Romæ, & in S. Mariæ de Populo Templo ſepulto, hoc conditum eſt epitaphium:

> *Laurentius Cibo Genuenſis, Epiſcopus Pr eneſtinus Sancti Marci Cardinalis Beneventan. Innocentii* VIII. *Pont. Max. Nepos, Religionis Cultor, ita ſe inter vivos conſtantiſſ. geſſit, ut ampliſſimæ dignitatis memoria Juſtitia, fide & pietate nunquam deſciverit, qui tertium & quinquageſimum agens annum ſanctiſſimè, ut vixit, moritur. Reverendiſſimi Executores G. Portuen. & Præneſtin. Epiſcopi, & N. de Fliſco Presbyter. Cardinales pientiſſ. Poſſ. Anno Salutjs Chr.* M DIII. (*b*)

Laurentio Cardinali alium proximè ſubjungemus, nempè INNOCENTIUM, ex Cyborum familia indubiè ortum, de quo ita P. *Folieta*: *Innocentius Cybo, Franciſci Comitis Anguillariæ filius, qui ſummus Præfectus Eccleſiaſticæ rei bellicæ ſub finem Pontificatus Innoc.* VIII. *eſt conſtitutus, à Leone* X. *avunculo ſuo ex Magdalena Medicea Pontificis ſorore in Cardinalium numerum cooptatus: cujus Pontificis illa fuere tunc verba gratiſſima & humaniſſima*; ab Innoc. accepi Innoc. reddo. *Porro hic variis ampliſſimiſque muneribus atque legationibus eſt functus: & quo tempore Clemens* VII. *indignam illam calamitatem pertulit, interceſſit auctoritate* XIII. *Cardinalium ſententiæ, qui Parmam convenerant, ne Pontificium ſolium Avenionem transferretur, quæ res magnam ei in univerſa Eccleſia benevolentiam apud omnes bonos conciliavit, magnamque auctoritatem: ſed non minùs ſibi Caroli* V. *voluntatem devinxit, cùm in obitu Alexandri Medicis primi Ducis devotum ei Florentinum ſtatum conſervavit, compreſſis civium animis, coactoque populo ad electionem Coſmi Medicis; à quo pro tanto beneficio petiit ſolum, ut juſtitiæ propugnator, Imperatori obſequens, & ad ejus commoda paratus, ultorque paricidæ Laurentini Medicis eſſe vellet, quæ omnia ut facilè prudentiſſimus Princeps facturum ſe eſt pollicitus, ita deinde cum multa laude, ac fructu ſuo, ſuæque familiæ, cumulatè præſtitit.* Eccleſiis pluribus Epiſcopus præfuit, videlicet Maſſilienſi in Gallia, Taurinenſi, Volaterranæ, Vintimilienſi, Britonorienſi, Saonenſi in Italia, Marianenſi & Alerienſi in Corſica, & S. Andreæ in Scotia, Archiepiſcopus autem Meſſanenſi in Sicilia, Januenci in Italia, & Bituricenſi in Gallia. Legatione functus eſt Bononiæ & in Romandiola. Vixit annos LIX, & ſepultus eſt Romæ in Eccleſia S. Mariæ ſuper Minervam.

LAURENTIUS Cybo, Innocentii Cardinalis frater, Maſſæ & Carrariæ Marchio uxorio jure factus, Carolo Cæſari militavir, ducibuſque in ejus exercitu adſcriptus, *Genuæ in iis difficultatibus*, ut habent P. *Folietæ* verba, *opem tulit, in quibus conjecta erat à ſtrenuo illo Gallorum milite, quem Dominum Sanpolum nominabant, habuitque in bellis contra Mediolanenſes multos gradus, valde cla-*

(a) *Ciaccon. Hiſt. Pont. & Card. Tomo III. p.*90. *& ſeqq.*
(b) *Ciaccon. l. cit.*

clarοs: Præfectus cohortis Pontificiæ Clementis VII. *fuit*, & *aliquando etiam rem Eccleſiaſticam tamquam Generalis Præfectus cum ſummo imperio adminiſtravit: tandemque Bononiæ libertatem ac dignitatem in Clementis captivitate defendit.*

Laurentio rebus humanis exempto, inimicitiæ inter viduam ab eo relictam, JULIUMque filium natu maximum, exarſerunt, huic ad extremum exitioſæ: *Thuani*, cordatiſſimi ſcriptoris, verbis, rem hanc enarraſſe juvabit: *Julius Cibous, Richardæ Malaſpinæ F. Maſſæ & Carrariæ ditionem, quam mater ab Alberico Malaſpina parente acceptam legitime poſſidebat, à noſtris, ut jactabatur, incitatus ſumma impietate occupaverat, ſed F. Gonzaga cum exercitu adveniente, ipſe Piſis, cum illuc iter haberet, à Coſmo Medice, hortante Cardinali Ciboo patruo, jam pridem Cæſarianis partibus addicto, tam diu coërcitus eſt, dum res conficeretur, poſtremo receptis oppidis ac reſtitutis matri reconciliatur, ac Romam ad eam pergit; ibi hominem triſti vultu ac elato animo tum recenti injuria inflammatum nacti Octobonus & Cornelius Fliſci, Genua poſt fratrum fortunam exulantes, ac Scipio inprimis, qui eodem cum illo matris contubernio utebatur, tentare ceperunt, an Genuam ad Gallorum partes trahere vellet; quod illi factu facile aiebant, ſi Andrea Auria de medio ſublato urbem commota plebe occuparet: Gallos enim in propinquo eſſe, à Mirandula ac Subalpina regione audito tumultu quamprimum auxilio advolaturos, non abnuente Julio, quamvis arcta cum Andrea adfinitate conjunctus eſſet, quippe qui Peretam Janetini ſororem in matrimonio haberet, ipſum in Gallicorum miniſtrorum, qui tunc Romæ erant, familiaritatem inſinuant, rei conficiendæ gratiâ Fliſci & Julius Venetias eunt, unde illi Mirandulam profecti ſunt: hic verò accepta pecunia cum per Mediolanum Genuam ad milites contrahendos pergeret, Ferd. Gonzaga à matre de occultis filii cum Gallis & Fliſcis colloquiis certior factus, ipſum Pontremoli à Petro Durera Præfecto comprehendendum curavit, qui mox in quæſtionem datus ſe cum Gallis & Fliſcis collocutum faſſus eſt, ſuæque operæ ſpem dediſſe, ſed omnia ad Cæſaris commodum traducere in animo habuiſſe; inde Mediolanum tranſlatus acerbioribus admotis tormentis omnia, quo inter eos convenerant ordine, detexit: poſteaque juſſu Cæſaris ſecuri percuſſus eſt, ſumma impietate adoleſcentis contraria matris impietate vindicata, quæ filium vel nocentem infami morti non dubitavit ſubjicere.* (c)

ALBERICUS Cybo poſt matris obitum Maſſæ & Carratiæ regimen ſuſcepit, & *Malaſpinæ* cognomen cum avito conjunxit; fuiſſe prædicatur ſummis ornamentis honoris, virtutis, fortunæ, ingenii præditus, ita ut apud omnes Orbis Chriſtiani Proceres exiſtimatione floreret, ex quibus XIV. Pontifices, VI. Imperatores, totidem Galliæ Reges, Hiſpaniæ verò tres, proſpera & conſtanti fortuna emenſus eſt, longiſſima vita à Deo immortali donatus, & *Principis S. Imperii* nec non Maſſæ dignatione à Maximiliano II. Imperatore, à Rudolpho II. autem privilegio mactus anno 1588. *aquilam Imperialem* cum vocabulo *Libertatis* ſcuto ſuo gentilitio inſerendi. Ditionem, quam à parentibus accepit, amplificavit, Aiellenſi feudo in Calabria ſito, quod præſenti pecunia an. 1569. ſibi comparavit, quodque Philippus III. Rex Hiſpan. Ducatus primi in Calabria honore in ipſius gratiam extulit, nec non Padula in Beneventana diœceſi, quam an. 1609. emit. A prima juventa cum maximè propoſitum ei eſſet militare decus, in bellis Italicis primam ſibi peperit famam gloriamque, præcipuè in bello Senenſi, quo Legatus ſupremus Guidobaldi Urbinatis, affinis ſui, & copiarum Eccleſiæ Romanæ Imperatoris, fuit: poſteà à Philippo II, Hiſpaniæ Rege Cubicularii honore, & annua 3000. ſcutatorum penſione aucti, gratitudo æque ac fortitudo in memorabili apud Quintini fatum prælio enituit. De Genuenſi etiam Republica præclarè meritus eſt, cùm ea diſſidiis veteris novæque nobilitatis ſciſſa eſſet; tanta quippe tamque proſpera in ſancienda inter diſcordes concordia, & ſtabilienda in urbe tranquillitate, ejus fuit opera, ut *Patris patriæ* elogio celebraretur. Ubi tandem Maſſam, tanquam in quietis portum, ſe recepit, doctrinarum ſtudia promovere, ingeniiſque favere, & literatos homines ornare, in maxima delectamentorum parte habuit. Unam longa ei ætas præbuit moleſtiam, hanc nempè quod natorum funera, turbato mortalitatis ordine, extulit. FERDINANDO

(c) *Thuanus Hiſtor. Libro III.*

natu minori ſpem ſacræ purpuræ mors fato propera intervertit. ALDERANUS apud Guidobaldum Urbinatem, avunculum ſuum, educatus, ejuſdem lateri in expedirione maritima contra Turcas, & prælio acerrimo apud Naupactum adhæſit, & impavidi ſpiritus nec ad pericula ſegnis gloriam retulit: ſtudiis etiam ſapientiæ & bonarum artium innutritus, in aula Alphonſi Ferrariæ Ducis, quò ſe poſteà contulit, brevi illuſtratus eſt, ubi quoque uxorem accepit forma & virtute præſtantem, Ducis dicti patruelem; cum qua egregiam genuit ſobolem. Ex ea primogenitus CAROLUS avo ſucceſſit, jam diu maritus *Brigitæ Spinulæ*, quæ ei *Calicum*, Marchionatus titulo inſignem locum, attulit, & numeroſam prolem peperit, in qua familiam duxit ALBERICUS II; huic Leopoldus Imperator in comitiis Ratisbonenſibus anno 1664. *Ducis S. Rom. Imperii* axioma contulit, Maſſa in Ducatum & Carratia in Principatum erecta. Pater idem extitit CAROLI Principis & Ducis hodierni, qui ad patris, avi, proavique gloriam atque ætatem, æquis contendit paſſibus.

ALDERANUS Cybo, Principis Alberici II. frater, dubium reliquit, claritudine ſtudiorum an morum probitate illuſtrior fuerit, quarum virtutum commendatione ab Innocentio X. Papa anno 1645, d. 6. Mart. ex Pontificii Palatii Præfecto *Presbyter Cardinalis titulo S. Pudentianæ* primò, mox *S. Praxedis*, creatus fuit: Inde *Legati Apoſtolici* dignatione Urbinenſem Ducatum, tum Æmiliam Provinciam & denique Ferrariam, plurimorum annorum ſpatio, egregia fama rexit. Ab Alexandro VII, Innocentii ſucceſſore, Æſinenſi Epiſcopatui an. 1655. Præfectus, Synodum in eo an. 1658. habuit, cujus decreta evulgavit. Connumeratus inter Patres Congregationum Epiſcoporum & Regularium, Immunitatis, Boni regiminis & ſacrorum rituum, ab Innocentio XI, ſimulac is ad Pontificatum evectus fuit, *Secretarius Status & Cardinalis Regens* declarari meruit. In Epiſcoporum Cardinalium ordinem anno 1679. provectus, Eccleſiæ Prænestinæ primùm, dein an. 1680. Tuſculanæ, atque an. 1683. Portuenſi præpoſitus, ſimulque Præfectura Congregationis S. Officii decoratus; anno autem 1687. *Decanus S. Collegii & Epiſcopus Oſtienſis* factus eſt, quo in faſtigio cum tredecim annorum ſpatio perſonam ſuam decenter, ætate etiam verendus, ſuſtinuiſſet, propè nonagenarius naturæ conceſſit.

Cæterum quia Maſſa & Carraria, quarum reſpectu Principibus viris annumerantur Cyboi, in *Malaſpinarum* ditione olim fuerunt, atque ab his ad iſtos, ceu dictum eſt, tranſierunt, quocirca etiam Malaſpinenſe nomen ac digma ab Alberico Cybo primo aſſumta ſunt, haud incongruum videtur aliqua de familia illa ſubjungere; non eſt autem conſilium in originem tum gentis tum nominis *Malaſpina* inquirere, quippe quæ vetuſtate obſcura eſt, & hiſtoriis ſabularibus locum fecit: diſquiſiverunt de ea inter antiquiores *Fr. Sanſovinus* in Commentario de origine familiarum Italiæ illuſtrium, *Thomas Porcacchi* in peculiari libro de origine & ſucceſſione familiæ Malaſpinæ, ex recentioribus *Jo. Laburerius* in itinerario ſuperiùs citato, & *Julius* Marchio de Puteo (*Marcheſe del Pozzo*) Veronenſis, in libro an. 1678. edito, cui titulus: *Maraviglie Heroiche del Seſſo Donneſco memorabili nella Ducheſſa Mathilda Marcheſana Malaſpina*, *Conteſſa di Canoſſa* &c. Antiquiſſimum gentis dominium in Lunigiana fuit, Hetturiæ Liguriæque contermina, & ab urbe Luna, maximo quondam portu inſigni, ita dicta, hincque frequens Malaſpinis titulus fuit *Marchionum Liguriæ & Lunigianæ*, quibus, imperantibus Henricis Quarto & Quinto, illuſtrati ſunt *Iſnardus*, *Opitius* & *Morellus*, hic ſilius, iſte pater, ille avus. Morellus *Conradum* & *Guillelmum* genuit, à quibus ſtirps Malaſpinarum in duos quaſi diducta fuit ramos, inſignibus & titulis diſtinctos, namque à *Conrado* prognati *Malaſpinæ Marchiones de Mulazzo & Villafranca* audiunt, *ſpinamque aridam* in ſcuto *ex minio & auro* ſecto, majoribus familiarem, retinuerunt; qui verò à *Guillelmo* deſcenderunt *Malaſpinæ Marchiones de Foſdinovo ac Maſſa* appellati ſunt, & *ſpinam florentem* aſſumſerunt, quales illæ ſunt, quæ in utroque ſcuti, genealogiæ huic præfixi, latere conſpiciuntur. Ad Guillelmum *Richarda* Malaſpina Maſſæ & Carrariæ hæres, Laurentii Cyboi uxor, genus referebat, pater quippe ille fuit *Obizzonis* Maſſæ & Carrariæ Marchionis, quo præter alios natus *Iſnardus* cum *Cubitoſa Eſtenſi* ex Marchionibus Ferrariæ *Gabrielem* genuit. Hoc ſati ſunt *Azzolinus*, *Spinetta* & *Iſnardus*; medius

inter

Inter eos, vir ſua ætate clariſſimus, virili prole caruit; Iſnardus *Fivizzani Marchio* gnatos quidem habuit, ſed ex eorum uno *Nicolao* neptem unicam *Johannam*, quæ *Antonio Alberico Malaſpinæ*, conſanguineo ſuo, nupſit. Filius hic erat *Spinettæ*, hujus nominis ſecundi, nepos *Galtoti* & pronepos *Azzolini*, paterque ex Johanna factus eſt filiotum novem, ex quibus quatuor ad juſtam ætatem pervenerunt, videlicet *Jacobus*, *Lazarus*, *Spinetta* & *Gabriel*. Hi ditionem paternam anno 1467, d. 17. Novembr. ita inter ſe diviſerunt, ut primo *Maſſa* & *Carraria*, ſecundo *Gragnuola* aliaque caſtella, tertio *Foſdinovo*, & quarto *Olivola* obringerent. Jacobus *Maſſæ* & *Carrariæ Marchio* ex Thadæa Pica, Franciſci Comitis Mirandulæ gnata, *Albericum* & *Franciſcum* ſuſcepit, hic pater fuit *Ludovici*, ille ex Lucretia Eſtenſi, Sigiſmundi March. de S. Martino filia, *trium gnatarum*, quarum natu maxima Scipioni Fliſco Comiti Lavaniæ nupſit, ſed immatura morte improlis extincta ſorori natu proximæ RICHARDÆ locum fecit, quippe quam Scipio Fliſcus ſecundis nuptiis ſibi adjunxit, filiamque ex ea ſuſtulit, Vitaliano Vicecomiti Borromæo anno 1540. elocatam; ſed illo anno 1520. vivis exempto, *Richarda*, Laurentio Cybo in manum convenit, huncque Maſſæ & Carrariæ Marchionatu auxit; *Thadæa*, natu minima Alberici filia, Comiti *de Scandiano* è *Bojardorum* familia, matrimonio juncta fuit.

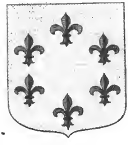
Lazarus Malaſpina, *Gragniolæ Marchio*, pater fuit *Leonardi*, cui uxor datur *Aurantia Urſina*, Clariciæ, Leonis X. Papæ matris, ſoror; ex ea aliquot ſuſcepit filios, quorum tamen propago emarcuit in *Alphonſo*, Leonardi pronepote, & genitore, ex Ginepra Marionia, *Marcellæ Malaſpinæ*, Chriſtierno Gonzagæ Principi de Zulferino nuptæ. Gragniola verò ad Malaſpinas Foſdinovenſes tranſiit, quorum ſator *Gabriel* Olivolam etiam à Spinetta fratre ſuo natu minore permutationis titulo accepit, cumque gnatos haberet duos, *Laurentium* & *Jo. Baptiſtam*, priori *Foſdinovum*, alteri *Olivolam* reliquit, uterque eorum ſtirpem propagavit; inter *Laurentii* poſteros *Jacobus Marchio de Foſdinovo* numerabatur, qui medio ſeculo ſuperiore vixit, & ex *Maria Grimalda*, Paſqualis Comitis *de Rupe Grimalda* gnata, aliquot ſuſtulit liberos; marium natu maximus, patriſque in avito Marchionatu ſucceſſor, cum ſub finem anni 1670. improlis deceſſiſſet, regimenque ditionis ab eo relictæ ad *Hippolytum* Malaſpinam, fratrem defuncti natu proximum, delatum fuiſſet, in contentionem is cum *Ferdinando* fratre natu minimo circa diviſionem bonorum allodialium incidit, qua hic tam vehementer excanduit, ut adſcitis ſicariis fratrem die XXV. Febr. an. 1671. manè in templum euntem ex improviſo adoriretur & interficeret; ſed à civibus tam atroci facinore commotis per tumultum viciſſim neci datus eſt. Uterum tunc ferebat Hippolyti uxor, ſex antè menſibus ducta, eaque gnata Victoris Mauritii Marchionis Pallavicini, Præfecti Prætorianorum Ducis Sabaudiæ; menſibuſque expletis filium & Foſdinovenſibus regulum peperit. Hic *Caroli Auguſtini* nomen habet, tituloque *Principis de Aquila* à Leopoldo Imperat. auctus, Romæ conjugem ſibi delegit *Annam Catharinam*, Franciſci Mariæ Marchionis *Santinelli* & Mariæ Aldobrandinæ Duciſſæ *de Ceri* filiam natu majorem, nuptiarumque ſolemnia cum ea ibidem menſe Octobri an. 1693. peregit.

Spinetta Malaſpina. Alberici filius natu minimus, poſtquam Olivolam, à patre ſibi aſſignatam, Gabrieli fratri ſuo pro aliis bonis allodialibus in Veronenſi territorio ſitis permutaſſet, Veronam domicilium tranſtulit, & cum *Donnella Fliſca*, conjuge ſua, ſex genuit filios, ex quibus quatuor, videlicet *Jo. Antonius*, *Jo. Philippus*, *Jo. Franciſcus* & *Hieronymus*, uxoribus ductis ſobolem procrearunt, ſed tertii progenies in tertio gradu defecit, à ſecundo ſanguinem duxit *Hippolytus* Marchio Malaſpina, *Johannis* & *Eviennæ Comit. Valmaranæ F.* cui *Aloiſia Gonzaga*, Ferdinandi Principis de Caſtiglione ſoror, in matrimonium ducta eſt, unde nati ſunt *Johannes Carolus*, *Albericus*, *Petrus Paulus* & *Mathilda*.

Digitized by Google

FARNESIÆ FAMILIÆ

quæ DUCES PARMÆ, PLACENTIÆ ET LATERÆ produxit GENEALOGIA.

FARNESIORUM inſignia gentilitia *ſex* conſtant *liliis cæruleis* in campo *aureo* ſparſis; hæc illo ſitu repræſentamus, quo in mappa genealogica, quam Parma accepimus, ſicut in Exegeſi pluribus dicetur, locata ſunt. Parmæ Duces ex hac gente orti auctiore uti conſueverunt ſcuto, videlicet *perpendiculariter tripertito:* in *media* regione *rubea Pontificis vexillum* conſpicitur, cujus *conopeum eſt cæruleum, auro fimbriatum, haſta aurea, geminis clavibus in decuſſim trajectis & colligatis ſtipata,* quod digma eſt Signiferi, quem *Gonfalonerium* vulgari vocabulo appellant, Eccleſiæ Romanæ; *prima* vero regio tranſverſe ſecta ſuperiori loco inſignia *gentilitia*, inferiori bipertita *Auſtriaca* nec non *Burgundica vetera* refert: *extrema* denique regio eadem, ſed ſitu contrario, repetit.

Digitized by Google

DOMINI DE FARNESE

I. NICOLAUS ex Dominis de FARNESE in Faliſcis

II.

Petrus, *Dux milit. Florentinorum, Dn. de Campiglia*, † 1363, d. 20. Jun.

Ranutius III, *Dux milit. Florentin.* Dn. de Montealto.

III.

Pepus Dn. de Piaudana.

Anaſtaſia ux. *Guidotti L. m. Dei Monti.*

Joannes.

Petrus, Doctor milit. Pontific. Protector & Defenſor Senarum 1386. *Franciſca ex Comit. de Corbara.*

Agnolus.

IV.

Nicolaus.

Petrus. ux. *ex Caſtello Ottieri.*

Franca, nup. *Lelio ex Dom. Maſſa.*

Ranutius, *Generalis Senenſ.* 1416, *Papæ Eugenii* IV. 1432, à quo *Roſa aurea* donatus eſt. *Agnes Monaldeſca.*

Æmylia.

V.

Petrus Ludovicus de Farneſe, Dn. de Montalto, 1468. *Joannella Cajetana, Jacobi Dom. Sermonetæ f.*

Juſtina.

Eugenia, ux. *Stephani Columnæ de Paleſtrina.*

VI.

Bartholomæus de Farneſe. *Violanta Monaldeſca de Corvara.*

ALEXANDER. *Vid: Tab: ſeq.*

Julia, uxor *Julii Urſini de Bracciano.*

Hieronyma, nup. 1. *Puccio Pucci, Florentino,* 2. *Comiti Giliano de Anguillara.*

VII.

Petrus Bertoldus, *Doctor mil. Sen.* 1476. & 1480. *Baptiſtina, Franciſci Com. Anguill.* fil.

Eliſabetha Paula.

Imperia.

Cæcilia, nup. *Friderico Com. de Caſtello Tiero.*

Sigiſmunda.

VIII.

Galeatius Farneſius. 1. *Erſilia Columna.* 2. *Iſabella, Juliani Com. Anguillariæ f.*

Angelus.

Ferdinandus, *Capitan. ſub Cæſare Borgia.*

Violanta, ux. *Bartholomæi Petrucci, Senenſis.*

IX.

Bertholdus Farneſius, Dn. Farneſ. & Lateræ. *Julia Aquaviva, Joan. Antonii, IX. Duc. d'Atri f.*

Jo. Franciſcus.

Ferdinandus, *Epiſc. Soan.* 1536.

Fabius.

X.

Galeatius Farneſius, captus à Turcis in inſ. Gerb. 1560, *doctor milit. Venet. in Alban* 1571. *Lucretia Tomacella.*

Alexander.

Marius DUX LATERÆ, *Locumtenens Gener. Eccleſiæ Rom.* *Camilla Lupi de Soragna.*

Fabius, *Eques Melit.* occ. in Belgio ap. Traject. ad Moſ.

XI.

Julius.

Iſabella.

Petrus DUX Lateræ, *Dux milit. R. Hiſp.* *Camilla Savelli, Joannis Duc. de Palombara f.*

Franciſcus. *Conſtantia Salviati, Franciſci Dom. de Grotta Menarda f.*

Diophebus, *Patriarcha Hieroſol.*

XII.

Marius.

Fabius.

Camilla.

DUCES DE LATERA.

I. Ranutii hujus nom. II[a], anno 1288. in pugna occiſi F.

II. Ux: *Pantaſilea de Salimbenis, Senenſ.* — Bertholdus Dn. de Teſſevano. — Nicolaus.

III. Agnes, nup. *Angiolino Salimbeni.* — Puccius. — Petrus Bertoldus, *Ductor milit. Ladiſlai R. Neapol.* N. *ex Giaſeldis Dom. Viterbii.* — Franciſcus. — Bartholomæus. — Nicolaus.

IV. Pepo. — Joannes. — Sciarra. — Galeottus. *Ambiglia de Tartaglia.* — Prencivallus. — Ludovicus, 1399. — Bertoldus.

V. Franciſca, nup. *Gentili Monaldeſco de Corvara.* — Pantaſia, ux. *Conſtantini Rogerii Contratineri, Peruſienſis.* — Lucretia, ux. *Franciſci ex Com. Urſis de Anguillara.* — Gabrio Franciſcus, *Ductor milit. Senenſ.* 1450, *Papa* 1454.

VI. Angelus, *Capitaneus Papæ. Angela Urſina, Nicolai Com. de Pitigliano f.* — Ranutius, *Capitan. Senenſ.* 1479, *Florent.* 1481, *Venet.* 1495, quo anno in pugna ad Tarum occubuit. — Paulus Petrus, *Protonot. Apoſtol.* — N. ux. *Sigiſmundi de Caſtelo Tiera.* — Agnes, ux. *Andreæ Piccolomini Dom. de Caſtiglioni.*

VII. Conſtantia, nup. *Guidoni Sfortiæ Com. S. Floræ.* — N. uxor *Guidonis de Caſtello Tirro.* — Fridericus. *Hippolyta Sfortia, Friderici III. Com. S. Floræ f.* — Gabriel. — Camilla, ux. *Jacobi Savalli.*

VIII. Catharina, nup. *Comiti Renaldo Arioſto.* — Beatrix, ux. *Antonii Baglione Com. de Caſtil. Tirro.*

IX. Julia, ux. *Vicini Urſini.* — Hieronyma, nup. *Alphonſo Com. San Vitale de Fontanella.* — Violanta, ux. *Torquati Conti Duc. de Poli.* — Baptiſtina, nup. *Matthiæ Varano, de Camerino.*

X. Ferdinandus, *Epiſc. Montis Flaſcon.* 1572. *Parmenſ.* 1575, † 1606. — Flaminia. — Victoria. — Octavia. — Virginia. *Moniales.* — Carolus, *nothus.*

XI. Hieronymus, nat. 1599, d. 30. Sept. *Rom. Eccl. Cardinalis* cr. 1658, † 18. Febr. 1668. — Jo. Paulus, *Jeſuita.* — Ferdinandus, *Eq. Melit.* — Julia, nup. *Jo. Alberico Pr. de Verrana.* — Octavia, ux. *Julii March. Rangoni.* — Iſabella. — Victoria. *Moniales.* — Virginia. — Camilla.

XII. Margarita. — Anna Maria, ux. *Com. Antonii Maria Terzo de Siſſ* n. 1625, † 3. Jan. 1693. — Renata.

DUCES CAMERINI, CASTRI

VI.

ALEXANDER DE FARNESE, Petri Aloiſii Dom. natus 29. Febr. 1468, *Rom. Eccl. Cardinalis*, cr. 1493, *Collegii Decanus*, electus an. 1534. PONTIFEX MAX.

VII.

Petrus Ludovicus de Farneſe, DUX primus PARMÆ & PLACENTIÆ 1545, occ. 10. Sept. 1547. *Hieronyma Urſina, Ludovici Com. de Pitigliano filia.*

VIII.

Alexander, nat. 7. Oct. 1520, *Rom. Eccl. Cardinalis*, cr. 18. Dec. 1534, *Cancellarius*, † 2. Mart. 1589.

Octavius; Dux Camerini, poſteà II^dus Parmæ & Placentiæ, nat. 8. Oct. 1524, † 21. Sept. 1586. *Margarita Auſtriaca, Caroli V. Imp. fil. natur. Alexandri Medicis vid.* 1535. † 1586.

IX.

Clelia, nup. 1. *Julio Ceſarini*, 2. *Marco Pio M. de Saſſolo.*

Alexander, Dux III. Parmæ & Placentiæ nat. 1544, † 11. Dec. 1592. *Maria, Eduardi Pr. de Portugallia fil.* 1566, † Jun. 1577.

X.

Raitutius Farneſius, Dux IV. Parmæ ac Placentiæ nat 1569, † 1622. *Margarita Aldobrandina, Joannis Franciſci Aldobrandini & Olympiæ Aldobrandinæ Pr. Carpineti fil.* † 1646.

XI.

Alexander, *ſurdus & mutus.*

Odoardus, Dux V. Parmæ & Plac. nec non Caſtri, n. 28. Apr. 1612, † 10. Sept. 1646. *Margarita de Medicis, Coſmi II, M. Duc. Etrur. f.* 11. Oct. 1628, † 5. Febr. 1679.

Franciſcus Maria, nat. 1617, *Diaconus Cardinalis* cr. 14. Dec. 1645, † 21. Jul. 1647.

Horatius.

XII.

Catharina, n. 1629, † 1630.

Rainutius II, Dux VI. Parmæ & Plac. n. 17. Sept. 1630, †. Dec. 1694. Ux. 1. *Margarita, Victoris Amadei D. Sabaud. f.* 1660, † 29. Apr. 1663. 2. *Iſabella d'Eſte, Franciſci Duc. Mutin. f.* 1664, † 1666. 3. *Maria d'Eſte, Iſabellæ ſoror* 1668. † 1684.

Maria Magdalena, nat. 1632, † 12. Sept. 1693.

Alexander Farneſius, n. 10. Jan. 1635, *Prorex Navarræ*, dein *Gubernat. Belgii* 1680, † 11. Febr. 1689.

XIII.

2. Margarita Maria Franciſca, n. 24. Nov. 1664, nup. *Franciſco d'Eſte Duci Mutin.* 14. Jul. 1692.

Thereſia, n 10. Oct. 1665.

Odoardus Farneſius II, n. 12. Aug. 1666, † 5. Sept. 1693. *Dorothea Sophia Palatina, Philippi Wilhelmi Elect. Palat. f.* 1690.

XIV.

Alexander Ignatius, n. 1691, † 5. Aug 1693.

Eliſabetha, n. 25 Oct. 1692.

L A II.

PARMÆ ET PLACENTIÆ.

VI.

de Montalto & Joannellæ Cajetanæ F. *Epiſc. Parmenſ.* & denique *Oſtienſis Sacrique* & dictus PAULUS III. † 2. Nov. 1549.

VII.

Rainutius de Farneſe, *dux milit. Venet.* 1526, *Papæ* 1527, *Regis Gall.* 1529. *Virginia Gambara.*

Conſtantia, ux. *Stephani Columnæ, Pr. de Paleſtrina.*

VIII.

Horatius, Dux Caſtri, † 1554. *Diana Valeſia, Henrici II. R. Gall. fil. natur.* 1553.

Rainutius, nat. 11. Aug. 1530, *Cardinalis* 16. Dec. 1545, *Archiepiſc. Ravennat.* † 28. Oct. 1565.

Victoria, nup. *Gui-doni Ubaldo Roboreo, Duci Urbini*, 1547.

IX.

Carolus, *gemellus*, † *infans.*

Lavinia, *notha*, uxor *Alexandri March. Palavicino.*

Erſilia, *notha*, nup. *Rinaldo Com. Borromæo.*

Iſabella, *notha*, ux. *Alexandri Sfortiæ Com. de Burgonovo.*

X.

Odoardus, nat. 1565, *Cardinalis* cr. 6. Mart. 1591, *Epiſc. Tuſculan. Legatus Patrimonii*, † 21. Febr. 1626.

Margarita, nupſit *Vincentio Gonzagæ Duci Mantuæ, & ob arctiorem cognationem ſolutis nuptiis in cœnobium Placentiæ ultrò migravit.*

XI.

Maria, ux. 1. *Franciſci Ateſtini Duc. Mutinæ* 1630, † 16. Jun. 1646.

Victoria, ux. 2. *Franciſci Duc. Mutinæ* 1647, † 1649.

Catharina.

Octavius, *nothus.*

Iſabella, *notha*, ux. 1. *Julii Cæſaris Columnæ Pr. de Paleſtrina.*

XII.

Horatius, n. 1. Sept. 1636, *Generalis Venet.* † 1656.

Catharina, n. 5. Sept. 1637, *monialis Carm. Diſcalc.* dicta *Margarita*, † 17. Apr. 1689.

Petrus, n. 4. Apr. 1644, † 1677.

Octavius, † *infans.*

XIII.

3. Franciſcus, Dux VII. Parmæ & Plac. n. 19. Maji 1678. *Dorothea Sophia, Philippi Wilhelmi Elect. Palat. filia, fratris vidua, ducta d.* 8. *Dec.* 1695.

Iſabella, n. 14. Dec. 1668.

Antonius, n. 29. Nov. 1679.

EXEGESIS HISTORICA.

FARNESIÆ ſtirpis inclutiſſimæ Genealogiam, quam duabus exhibuimus Tabulis, Viro tota Europa ſummo propter doctrinam & humanitatem honore ac nomine, *Antonio Magliabechio*, in acceptis ferimus; is enim pro ſingulari, qua conatus noſtros ivit adjutum, benevolentia, Reverendiſſimum Dominum *Thomam Saladinum*, Epiſcopum Parmenſem, in auxilium advocavit, illamque pereleganter in mappa deſcriptam, coloribuſque variegatam, ab eo obtinuit: nec tacet illa autorem ſuum, ſed in ima parte his prodit verbis: *Albero formato dal Signor Preſidente Borghi.* Sator ſtirpis ſub effigie ſenis barbati, radici arboris incubantis, & caput in dextram reclinantis, ſiniſtra verò *ſcutum auro obductum & ſex liliis cyaneis diſtinctum*, quibus inſignium loco gens Farneſia utitur, tenentis, repræſentatur, cùm inſcriptione ſuperimpoſita in hunc ſenſum: PETRUS I. *Dominus de Farneſe, quod caſtrum Etruriæ eſt, dedit originem nobiliſſimæ familiæ de Farneſe circa an.* 900. Hunc proximè excipit PETRUS II. Conſul Urbevetanus ſive Orvietanus, quem ſequitur PEPO I. ejuſdem civitatis Conſul anno 1024, genitor PETRI III, ſupremi Equitatus Eccleſiaſtici Præfecti, à quo Orbitellum exſtructum fuit an 1099. Hoc ortus PRUDENTIUS, Conſul Orvietanus an. 1164; PETRUM IV, *Peponem* II. & *Guidonem* genuit, Poſtremus pater fuit *Jacobi*, improlis; à Pepone Conſule & Poteſtate Orvietano propago enata eſt, quæ in quartam uſque generationem duravit, *Guidonem*, qui apud Senenſes munere *Poteſtatis* & armorum Ducis an. 1212. functus eſt, protulit, atque in *Puccio* Dom. de *Magliano* medio ſeculo decimo quarto emarcuit. PETRUS IV. Conſulatum Orvieti exemplo majorum geſſit an. 1174, & Montem Pulcianum recuperavit, gnatoſque poſt ſe reliquit PEPONEM II. *Guidonem* & *Ranuccium*; à ſingulis lineæ ortæ ſunt, ſed Peponis tantùm ſtirps perpetua floruit propagine; hic quoque Conſul Orvietanus & Prætor fuit, genuitque RANUCCIUM, *Nicolaum* & *Peponem*. Hic pater fuit *Ranuccii* Domini de *Sarſetta*, cujus poſteritas in *Ugolino*, Florentino Prætore, medio ſeculo decimo quinto defecit. A *Nicolao* Farneſii *Ancorani* Domini orti ſunt, quorum aliqui Bononiæ floruerunt literis pariter ac armis clari, ſed non perennavit eorum linea, nec Sarſettenſi diuturnior fuit. RANUCCIUS, quem primum in linea recta numerant, Poteſtatis munere Orvieti an. 1226. functus, genuit RANUCCIUM II, *Franciſcum* & *Puccium*; ex his medius prole caruit, licèt uxorem ex *Aldobrandeſcorum de S. Flora* familia habuerit; Puccio verò nati ſunt *Margarita* Paulucciſ *Monaldeſci* uxor, *Chriſtophora* Ninio *Farneſio* nupta, & *Antonius*, pater, ex Catharina da Boſchi, *Necca*, quæ Nicolao *da Boſchi* in manum convenit, & *Georgii*, cujus eum liberis ramus hic exaruit. RANUCCIUS II. inter clariſſimos ævi ſui belli Duces, Scipione Admirato teſte, numeratus, in pugna contra Gibellinos, in qua Senenſium copiis præerat, mortem oppetiit an. 1288. (*a*) Gnatos poſt ſe reliquit NICOLAUM, *Petrum* & *Leandrum*; hic cum *Thomaſa*, Bertoldi *Corione* Dom. de *Morgiana* filia, *Petrum Franciſcum* procreavit, patrem *Petri*, prole deſtituti. Petrus Dom. de *Contighano* audiit, & propaginem habuit, in generatione tertia extinctam. A NICOLAO initium Tabulæ ductum eſt.

PETRUS Farneſius, Nicolai F. fuit ſummo apud Florentinos honore ac nomine propter virtutem militarem, quam Hiſtoriæ *Leon. Aretini* & *Scip. Admirati* maximoperè laudant; referam quæ ibi de illo memoriæ ſunt prodita: Per extremum anni 1362. à Florentinis Rodulpho Varano Camerinenſi, quo ductore militum uſi erant, ſucceſſor datus eſt *Petrus Farneſius*, vir egregius bello, ac rei militaris per ea tempora inprimis peritus, fiduſque quibus operam ſuam addicebat. Is ergo magna ſpe omnium cùm belli adversùs Piſanos curam ſuſcepiſſet, principio veris Lucam, quæ tunc in Piſanorum poteſtate erat, per proditionem occupare tentavit, ſed detecta proditione conſilium ſucceſſu caruit; Bargæ deinde à Piſanis obſeſſæ cum auxilia ſubmiſiſſet, trecenti Florentinorum equites & CC. pedites à Piſanis profligati magnam cladem acceperunt; ea velut ignominia tactus, quod primæ ſibi res fœ-

dè

(a) *Ammirat. Hiſt. Fiorent. Lib. III.*

dè ſucceſſerant, cum reliquis copiis agrum Piſanum ingreditur, iratus quidem & ſibi & hoſti, certoque confligendi propoſito nihil aliud meditatus, quàm quemadmodum acceptam cladem valeret ulciſci; aſſuitque fortuna ejus cœpto pænè temerario: nam cum haud multum Piſis abeſſet, obviaſque Piſanorum copias habuiſſet, pugnatum eſt aliquandiu dubio eventu. Tandem verò Farneſii, qui equo amiſſo mulum, in quem fortè incidit, onere ſuo levatum conſcenderat, virtus & ardor ſuperavit, fractiſque & profligatis magna ſtrage Piſanis, plenam eſt victoriam conſecutus. In eo prœlio Dux hoſtium captus eſt, ac vexilla Piſanorum cum ingenti captivorum multitudine in poreſtatem victoris devenere. Captivos & Ducem, & ſigna militaria Piſanorum capta, Farneſius cum ingenti gloria Florentiam retulit. Pro quibus rebus geſtis cùm ab exultante populo corona laurea ipſi afferretur, accipere renuit, aſſerens majorum rerum triumpho illam convenire; quatuor tamen equos inſignes phaleratos dono accepit; ſtatua quoque ei poſteà in æde urbis majori poſita fuit, ubi armatus & ſcipionem manu tenens, muloque inſidens, conſpicitur. Regreſſus deinde in agrum Piſanum majori apparatu, quàm prius, ad ipſa Piſanorum mœnia penetravit, levibuſque aliquot præliis ad portas commiſſis, profligatis & ibi hoſtibus, & intra mœnia compulſis, nummos argenteos aureoſque in eo loco percuſſit, ſignatos *reſupina vulpe ſub effigie S. Johannis;* vulpes quippe Piſani audiebant Florentinis, ſicut *Admiratus* refert. Barga per idem tempus à Piſanorum diuturna obſidione liberata fuit: nam cùm equites à Farneſio miſſi eò perveniſſent, oppidani ob auditam victoriam ſublatis animis oppido egreſſi, magno ardore in hoſtem ruentes, adeò ſuperiores fuerunt, ut & caſtra contra ſe poſita, & præſidia omnia expugnarent; ſed haud multò pòſt Farneſius in ipſo victoriarum curſu peſtilenti morbo correptus Miniate in oppido migravit è vita. Ejus corpus, magno militum gemitu Florentiam devectum, publico & magnifico funere civitas in æde S. Reparatæ ſepeliit, ſtatuamque equeſtrem eodem loco illi erigi curavit, ab *Andrea Orgagna*, claro ſculptore, effictam, prætereaque amplioris gratitudinis teſtandæ ergò, *exemplo*, ut Admirati habent verba, *liberali magis quàm prudenti*, ſpartam, quam Petrus ornarat, RAINUTIO, ejus fratri, tradidit, virtute longè inferiori illi, cujus reſpectu Provinciam iſtam accepit; fortuna etiam Florentinis reflare cœpit, ut verterentur retrò omnia, & Piſani, Anglis, quos conduxerant, aucti, Florentinos ad Anciſam viciſſim caſtris exuerent, captis eorum permultis, in quibus & Præfectus ipſe copiarum Rainutius Farneſius fuit. (*b*)

Inter Rainutii modò dicti poſteros nunquam deſuere viri ſtrenui, egregiique duces, & tuendi regendique exercitus periti, quorum opera Pontifices Romani, Reges Neapolitani, Reſpublica Veneta, civitateſque Florentinorum & Senenſium, certatim uſi ſunt; ſed res à ſingulis geſtas recenſendi non ſuppetit facultas; ſtudia etiam pacis ac religionis nonnulli ex illa propagine ſectati, honoribus Eccleſiaſticis illuſtrati ſunt, quorum in numero fuere FERDINANDUS, Bertholdi Farneſii Juliæque Aquaviviæ F. qui Eccleſiæ Montis Flaſconis primò, dein Parmenſi, egregia fama præfuit, & præcipuè HIERONYMUS, Ferdinandi ex fratre Mario Duce Lateræ, nepos. Hic, ut habent verba *Oldoini* in Continuatione Hiſtoriæ Ciacconianæ Pontificum & Cardinalium, *in terra Lateræ ipſo die Divo Hieronymo ſacro, unde nomen inditum, in copioſa admodum familia nactus eſt fratres, ut foris bello ſtrenuos, ita domi toga illuſtres; ſorores verò ut plurimum auſterioris inſtituti ſtudio addictas, quas inter Franciſca à Jeſu Maria, quæ ſacrarum virginum plantandis cœnobiis, vitæ ſanctimonia, omnibuſque ſeveræ virtutis ornamentis, Orbi Chriſtiano præluxit.* Hieronymus *Parmæ in Nobilium collegio politioribus literis & philoſophiæ diſciplinis imbutus, hauſtiſque in præcipuis Italiæ Academiis Juriſprudentiæ fontibus, laurea donatus, Pauli V. Papæ honorariis Cubicularius, nec multò pòſt utriuſque Signaturæ Referendariis adſcriptus eſt: Urbanus* VIII. *deinde Archiepiſcopali Patracenſi infula decorato Apoſtolici Nuntii munus ad Helvetios & Rhætos an.* 1639. *demandavit. Romam an.* 1644. *reverſus, negotiis & conſultationibus Epiſcoporum & Regularium à Secretis præfectus, eoque munere impigrè functus eſt, donec poſt integrum decennium Innocentius* X. *Urbis Gubernatorem renunciavit. Duobus pòſt annis cum dimidio ab Alexandro* VII. *Domui Præfectus aſſumtus, Chriſtinam Sueciæ Reginam primò venien-*

(b) *Aretin. Hiſt. Florent. Libro VIII, Admirat. Lib. XII.*

tem in Vaticano excepit, tandemque an. 1658. *a.* 29. *April. in Purpuratorum Patrum conſortium relatus, unaque ſimul Bononiæ Legatus à latere electus eſt. Terminato legationis quadriennio, Petri germani fratris Ducis Lateræ adverſam cauſſatus valetudinem ad urbem rediit, nec multò pòſt Flavii Cardinalis Chiſii, in Galliam ablegati, vices in Signaturæ præfectura ſuſcepit. Cùm poſteà comitiis Cardinalium poſt Alexandri obitum, quibus Clemens* IX. *ad Vaticani Principatus culmen evectus eſt, interfuiſſet, paucos poſt menſes, labore, ætate, viribuſque defectus, naturæ conceſſit; vir ad omnia ſumma natus, exerto, vivido, capacique ingenio, communem ferè hominum conditionem ſupergreſſus; vitæ integer, animi candorem ac ingenuitatem, à majoribus hauſtam, cum virtute & eximia pietate conjunxit; avarus ſui oſtentator, in jure dicendo ſemper juſtus, ſemper incorruptus, in pauperes benignus & largus.* Sepultus eſt in Societatis Jeſu templo, inque ejus plumbeo conditorio hæ notæ inciſæ ſunt; *Hieronymus Tit: S. Agnetis extra muros Presbyter Cardinalis Farneſius Romanus, vixit annos* LXVIII, *Menſes* IV, *Dies* XVIII. *Obiit die* XVIII. *Februarii* MDCLXVIII. Subjunxit elogio illi Oldoinus, *Hieronymum Card. Farneſium gentilitiis liliis fama, nomine, rebus geſtis celebrem, & undequaque magnum, Avorum ſuorum ceras ac titulos, in ſe collectos, ſuæ gentis ultimum, tumulo intuliſſe;* hiſque verbis innuit, hunc ſtirpis Farneſiæ ramum cum illo emarcuiſſe. (*c*) Caſtrum familiæ gentilitium, vivente adhuc dicto Cardinali, alienarum, Chiſiiſque, Alexandro VII. pecuniam repræſentante, ab eo venditum fuit.

AD TAB. II.

ALEXANDER Farneſius, à quo dictam orditi ſumus tabulam, incremento familiæ ſuæ natus eſt *Carini*, paternæ ditionis oppido in Etruria, & Romæ educatus, ubi magiſtro Pomponio Læto uſus, deindeque Florentiæ in Laurentii Medicis Academia Græcis & Latinis literis, liberaliumque artium diſciplinis excultus, publica etiam profectuum ſuorum ſpecimina edidit: quippe Ciceronis epiſtolas ad Atticum declarationibus illuſtravit, extantque tredecim ejus epiſtolæ, ad Frid. Nauſeam, Eraſmum, Corteſium, & alios ſcriptæ, ſicut *Alph. Ciacconius* refert. Romam reverſus, cum aliquanto ob rem familiarem à matre diſſenſiſſet, rogatu Roderici Borgiæ Cardinalis, Patroni ſui, ab Innocentio VIII. Papa in Hadriani molem conjectus eſt, ex qua non ita multò pòſt Pauli Marganii propinqui opera, dum omnes ſupplicationibus corporis Chriſti religioſius vacant, funibus ex præalta arce demiſſus evaſit. Ab eodem Pontifice reconciliato *Scriptor Apoſtolicus & Protonotarius*, ab Alexandro VI. *Theſaurarius, Epiſcopusque Moutis Flaſconis & Corneti*, mox an. 1493, d. XII. Kal. Sept. *Diaconus Cardinalis* S. S. *Coſmi & Damiani*, deinde *Piceni Legatus* creatur. A Julio II. *Parmenſem* Eccleſiam ac S. *Euſtachii* Diaconiam adeptus, à Leone X. autem ex Diacono *Epiſcopus Tuſculanus*, cumque Præneſtinam etiam Sabinenſem & Portuenſem Eccleſiam ſucceſſivè rexiſſet, denique ſub Clemente VII. *Oſtienſis* Epiſcopus Senatuſque ſacri *Decanus* conſtitutus eſt. Hoc defuncto, à Cardinalibus eadem nocte, qua conclave ingreſſi erant, concordibus ſuffragiis ad *Pontificatum Maximum*, quem jam bis ambierat, evectus eſt. *tanto liberalius, quod*, dicente Guicciardino (*d*) *quum ſexageſimum ſeptimum ætatis ſuæ annum attigiſſet, ac imbecillis, nec ſatis bona valetudine cenſeretur, (quam opinionem ipſe aliqua arte juvit) ejus Pontificatum brevem fore ſperarent;* ſed fefellit eam opinionem, & quindecim adhuc annos vixit, diutius fortaſſe victurus, ni iracundiæ, ex ſuorum improbitate conceptæ, ſuccubuiſſet. Famam poſt ſe reliquit variam; laudatur ejus prudentia, moderatio & eruditio, nec non ſtudium, quo in Italiæ pacem incubuerit, ita ut ſummos Reges ſæpius conciliare aggreſſus, nulla itinera, nullos labores, ut publicæ incolumitati proſpiceretur, reformidaverit; carpitur è contra immodica ejus cupiditas domeſticæ amplificandæ atque evehendæ fortunæ, qua eò uſque ſit prolapſus, ut ne rerum quidem publicarum jacturam,

dum

(c) *Hiſt. Pont. & Card. T. III, p.* 735. *& ſeqq.*
(d) *Hiſt. Ital. Lib. XX. in fine.*

dum voti compos fieret, aliquando magni fecerit. Scilicet ante omnia nepoti ſuo *Octavio* Margaritæ Auſtriacæ, Caroli V. naturalis filiæ, & Alexandri Medicis Florentiæ Principis viduæ, nuptias conciliavit, ſibique perſuaſit, hac ratione Mediolanenſem Ducatum ſeſe illi ab Imperatore impetraturum; qua tamen ſpe in Nizzenſi colloquio, ubi de illa conditione ſermonem inſtituiſſe *Adriano* fertur, (e) fruſtratus eſt. Emerat eodem temporis tractu à Lucretia Roborea, Marci Antonii Columnæ vidua, vicum Tuſculanum, *Freſcati* vulgò dictum, quem illa à Julio II. Pontifice, avunculo ſuo, in dotem acceperat; hunc mox Romanæ conceſſit Eccleſiæ, ejuſque loco *Caſtrum* & *Roncilionem*, eidem ablata, *Petro Aloiſio* filio ſuo in feudum contulit. Camertium deinde, tanquam ad Eccleſiam Rom. morte Joannis Mariæ Varani, maſcula prole deſtituti, devolutum, & Guidoni Ubaldo Roboreo, defuncti genero, extortum, *Octavio*, nepoti ſuo, cum ducatus inſignibus beneficiario jure conceſſit, grandi pecunia cunctis, qui aliquod jus in eo prætenderent, perſoluta. Denique conſilium cepit de commutando Camertienſi ſtatu cum Parma & Placentia, nobiliſſimis in Gallia Ciſpadana urbibus, quas Leo X. Pontifex ſub prætextu, quòd Exarchatus Ravennenſis pars fuiſſent, Eccleſiæ Romanæ vindicaverat: nempè cauſam prætendebat Paulus, quòd Camertium in Romanæ urbis vicinia eſſet, atque ſic patrimonio Eccleſiæ magis conveniret, quàm illæ urbes longius diſſitæ, impenſis præterea magnis, perpetuiſque periculis obnoxiæ; reſtitere equidem conſilio huic Cardinales complures, ſed pervicit Pontifex, & Petro Aloiſio filio *Parmam Placentiamque*, Camertio Eccleſiæ à nepote Octavio reſtituto, decemque millium aureorum annuo tributo impoſito, ducatus titulo addixit. Id præterea in vitiis Pauli III. Papæ commemoratur, quòd in conſiliis capiendis ac cæteris rebus ſuis ſemper aſtrologos, atque adeò Lucam Gauricum, quem & menſæ adhibebat, conſuluiſſet. Exprobrata etiam patri filii P. Aloiſii flagitia & obſcœnitates, quas vivus diſſimulaverat, & de quibus cum nonnunquam audiret, hoc ſolum conſueſſet dicere, *Filium non commonſtrante parente hæc didiciſſe.* Ex ejuſdem cæde ingentem mœrorem, majorem verò indignationem ex Octavii nepotis omiſſa paternæ cædis ultione, & cum Carolo V. Cæſare reconciliatione, concepit, tantam, ut de ea certiorem factum deliquium corriperet, & parùm abeſſet, quin pronus in terram caderet; demum febri oppreſſus intra triduum deceſſit, cùm annum LXXXII. ageret. Moriens ſuorum ingratitudinem ſæpius incuſavit, ſe felicem dictitans, ſi nunquam genuiſſet, illudque ex Pſalmo 18. ingeminans: *ſi mei non fuiſſent dominati, tunc immaculatus eſſem, & emundatus à delicto maximo.* (f)

PETRUM ALOISIUM, jam dictum, Alexander Farneſius ex puella quadam, quam, cùm ſub Julio II. per Anconitanam provinciam legatus eſſet, ſe unum ex legati familiaribus mentitus, ſpe matrimonii facta compreſſerat, ſuſcepit, ſi editori *Thuani Reſtituti* fides eſt: alii è fœmina Romana, gentis *Ruffinæ*, illum, Rainutiumque & Conſtantiam natos eſſe perhibent: fuiſſe fertur Petrus Aloiſius homo tetro adſpectu, peſſimiſque moribus præditus, & expilationi urbis Romæ, quæ ſub Clemente VII. accidit, non interfuiſſe ſolùm, ſed & ſtrenuam præbuiſſe manum. Cæterum non diu dignitate, in quam pater eum evexerat, gaviſus eſt; præterquam enim quòd cum alioqui ſua vitia cunctis inviſum redderent, tetrum facinus in Coſmum Gerium, Epiſcopum Faventinum, patravit; huic quippe primò fruſtrà blanditiis tentato, ad extremum ſpecie colloquii in ſecretius cubiculum ſevocato, ope ſervorum, quamlibet renitenti, vitium per vim intulit: quæ rei indignitas non tantum illius animum in tantum afflixit, ut ex mœrore paulò pòſt deceſſerit; ſed etiam Nobilium multorum animos, ſævitia imperii jam exaſperatos, acuit, ut de tollendo è medio homine contaminatiſſimo *Joannes Anguiſciolæ Comes*, *Camillus Pallavicinus*, *Auguſtinus Landus* & *Joh. Aloiſius Confalonerius* conjurationem facerent; nec mora occupata arce & excubiis ſtipatoribuſque oppreſſis, Anguiſciola in interius cubiculum irrumpit, miſerumque hominem membris captum & inermem gladio transfigit; cadaver deinde catena ſuſpenſum è muro accurrenti populo oſtentarunt, & ad ludibrium aliquandiu agitatum in foſſam præcipitarunt, addito elogio, quo nefandæ libidinis crimen mortuo exprobrabatur. Admonitum fuiſſe à patre de inſidiis, utque

 à

(e) *Hiſtor. Lib. II.*
(f) *Ciaccon. Tom. III. p. Onuphrius Vita Pauli III. Mauroceu. Hiſt. Venet. Lib. VII. Thuan. Hiſt. Lib. VI.*

à IV. Idus Septembris ſibi caveret, aſtra enim ei cladem inſignem portendere *Thuanus* memoriæ prodidit, à quo hoc etiam refertur, Ducem de conjuratione jam certum, cæterum de perſonis ac locis ignarum, ad vetitas artes, quas à patre edoctus familiariter colebat, poſtremò confugiſſe, & incantationibus evocatum dæmonem de conjuratorum nominibus interrogaſſe; illum verò nihil aliud, quàm ut diligenter in ſuam monetam inſpiceret, reſpondiſſe; in ea quippe locum conjurationis & conſciorum nomina reperturum: Id verò tunc minimè intellectum, pro deluſione habitum, quod facta cæde verum fuiſſe compertum eſt. Nam cùm in antica parte Farneſianorum nummorum ſcriptum ſit P. ALOIS. FARN. PARM. ET PLAC. DUX; vocis Placentiæ, ubi cædes facta eſt, prima quatuor elementa *Pallavicinos*, *Landum*, *Anguiſciolam* & *Confalonerium* deſignaſſe. Quod *inter memorabilia Magicæ deluſionis exempla meritò recenſeri poſſe* laudatus ſcriptor cenſuit. (g)

De RAINUTIO Farneſio, Petri Aloiſii fratre, *Ughellus* Italiæ Sacræ Tomo I. ſequentia retulit: *Rainutius Farneſius, nothus, tametſi novem annorum adhuc puer eſſet, ex indulgentia Leonis X, qui natalium ætatiſque defectum ſuppleverat, Monte Flaſconenſem & Corvetanam Eccleſiam adminiſtrandam ſuſcepit an.* 1519. 13. *Aprilis, d. cum deinde Alexander Cardinalis Farneſius ad Apoſtolicam vitam fuiſſet ſubvectus, ipſe clericalem vitam cum uxorata commutavit, Virginiam quippe Gambaram nondum conſecratus ſibi junxit uxorem, ex qua narratur nullos filios ſuſtuliſſe.*

Poſt cædem Petri Aloiſii Farneſii, Placentia Cæſarianos, qui à Ferdinando Gonzaga Mediolano, Ticino & Cremona miſſi, haud longè aberant, recepit, & in Imperatoris fidem ſe dedit; Parmam autem Paulus Pontifex, evocato ad ſe Octavio nepote, & miſſo mox Camillo Urſino cum valido præſidio, ægrè conſervavit: ab iſto cum poſteà OCTAVIUS in arcem Parmenſem, tamquam poſſeſſionem ſuam, intromitti poſtulaſſet, inſcio avo, repulſamque tuliſſet, adeò indignè eam tulit, ut fratri Cardinali ſcriberet, niſi traditurus ſibi ſit Papa Parmam, pacem ſe cum Ferdinando Gonzaga facturum, ejuſque auxilio urbe illa quacunque via potiturum eſſe. Mortuo ex iracundia, qua ob has literas exarſit, Paulo, ſolicitavit iterum Octavius Urſinum ut Parmam poteſtati permitteret ſuæ; ſed ingreſſu denuò prohibitus, & novi Pontificis imperia præſtolari juſſus, conſilium cum fratribus Alexandro & Rainutio cepit, ut hi Johanni Mariæ Cardinali de Monte in adipiſcendo Pontificatu favorem atque auxilium pollicerentur, ſi is contra reciperet, ſe impetrata dignitate redditurum Octavio paternam ditionem; promiſit Sedis Apoſtolicæ Candidatus omnia liberaliſſimè, & votorum compos factus, ſumto Julii III. nomine, reſtituere juſſit Octavio Parmam, quippe quæ in Eccleſiæ poteſtate erat, ad conſcribendum autem exercitum, & Cæſareanos Placentia exturbandos, non ſe paſſus eſt commoveri. Octavius deſperatis rebus an. 1551. in Henrici II. Galliarum Regis fidem clientelamque ſe tradidit, & Carolo Cæſari torquem Aurei Velleris repudiumque obligationis, qua inſignium eorum ergò tenebatur, remiſit: verùm cùm nec Gallorum ope Placentiam recuperare poſſet, reconciliationem cum Cæſare ſocero denique quæſivit, eaque anno 1556. impetrata, Placentiam etiam recepit, ſed arce excepta, quam non niſi filius Octavii, ſuis erga Hiſpanos meritis, patri obtinuit. Belli deinde Ferrarienſis curam Octavius Philippi II. Regis Hiſpan. juſſu ſuſcepit, & denique tum hoc bello, tum illo, quod olim ante XL. annos Caroli V. & Pauli III. avi auſpiciis in Germania geſſit, clarus, præterea *magna prudentiæ, & ingenii ad facetias nati, ſolertia* præditus, exacta ætate Parmæ naturæ conceſſit XIV. Kal. Oct. an. 1586; cùm *Margarita Auſtriaca*, ejus uxor, Ortonæ, quæ illi dotalis erat civitas in regno Neapolitano, primo ejuſdem anni menſe ſupremum diem obiiſſet, *fœmina magni animi, morum probitate quàm fortuna melior, & æquitatis in octenni Provinciarum Belgicarum adminiſtratione olim laude inſignis.* (h)

Caroli Imperatoris Regiſque Hiſpan. filiæ nuptias Octavio Farneſio cum conciliaſſet Paulus Pontifex, HORATIUM Farneſium, illius fratrem, cum Henrici Galliarum Regis gnata, *Diana*, ex Diana Pictavienſi, famoſa muliere, ſuſcepta, con-

(g) *Thuan. Lib. IV.*
(h) *Adrian. Hiſt. Lib. VII. & ſeqq. Thuan. Lib. LXXXIV.*

Digitized by Google

connubio junxit, ut ſcilicet duabus ſellis ſederet verſutus ſenex; verùm Horatius à toro geniali ſtatim ad rogum raptus eſt, in arce Hedinenſi, cùm ea ab Hiſpanis ductore Emanuele Philiberto Sabaudiæ Principe expugnaretur, globi ictu confoſſus, *ſummæ ſpei juvenis, qui ingens ſui deſiderium non ſolùm Regi & Dianæ conjugi, ſed omnibus in Gallia & Italia reliquit.* (i)

ALEXANDRUM & RAINUTIUM Farneſios, Octavii & Horatii fratres, in Cardinalium collegium communis omnium avus Paulus III. Pontifex cooptavit, utrumque adoleſcentem, cùm ætatis annum decimum quintum prior ageret, alter expleviſſet. *Alexander* primas tenuit inter Cardinales ab avo creatos, fuitque initio *Diaconus* cum denominatione S. *Angeli in foro piſcium*, dein S. S. *Laurentii & Damaſi*, poſtmodùm ex Diaconorum primo *Presbyterorum Prior* electus, anno autem 1564. in Epiſcoporum Cardinalium ordinem evectus, *Sabinus*, tum *Tuſculanus*, dein *Portuenſis*, & denique d. 9. Jul. 1578. *Oſtienſis* & S. Collegii *Decanus* factus eſt, fuitque præterea S. R. E. *Vicecancellarius*, & Baſilicarum S. *Mariæ majoris* primò, dein *Vaticanæ*, *Archipresbyter*, *Archiepiſcopus* etiam *Avenionenſis*, *Beneventanus*, necnon *Montis regalis in Sicilia*, & *Patriarcha Hieroſolymitanus*. Opera cæterùm virtuteſque ejus *Thuanus* poſteritati commendavit hunc in modum: *Alexander Farneſius*, *Cardinalis*, *ſummæ in Purpuratorum collegio auctoritatis, jam, anno ſcilicet* 1589, *totos* LV. *annos magnitudinem, à Paulo* III. *in familia ſua fundatam, ſumma prudentiæ & ingenii in explicandis negotiis opinione tutatus eſt, literarum & literatorum, atque adeò præſtantium artificum, ſculptorum, pictorum & architectorum fautor eximius. Vix annum* XX. *egreſſus ſummas legationes ſub avo conciliandis Carolo* V. *Imp. ac Franciſco* I. *G. R. obivit. Poſt avi mortem ob parentis P. Aloiſii calamitatem varia fortuna jactatus, cùm in Henrici* II. *G. R. benignitate honoratiſſimum habuiſſet perfugium, poſteà, Octavio fratre cum Cæſare reconciliato, mutavit & partes noſtras deſeruit, Auſtrii nominis, cui frater, familiæ ſuæ Princeps, tantam per affinitatem neceſſitudine conjunctus erat, fortunam tota vita ſecutus. In illo otio pulcherrimam & magnitudine ac rarâ fabricæ elegantiâ viſendam Caprarolæ arcem* XXX. *ab urbe milliaribus exſtruxit; dein ad pietatis exercitia inclinata ætate verſus, Baſilicam B. Sylveſtri in Soractis monte, in Faliſcis D. Anaſtaſii templum cœnobiumque ad aquas Salvias, B. Virginis ædem ad cryptam ferratam, & auguſtiſſimum delubrum in Vulſinienſi lacu, templum item BB. Laurentio & Damaſo dicatum, ſua impenſa ædificavit, inſtauravit, ornavit. Ac poſtremò magnificentiſſimam illam Jeſu ædem in urbe erexit & ſodalitii cognominis Patribus attribuit, ubi cùm* 7. *Nonas Mart. paulò ſeptuagenario minor deceſſiſſet, inſigni pompa funeratus eſt, à Petro Magno luculenta oratione laudatus. Exſtant & Fr. Bencii & Julii Nigronii orationes de eo funebres.* RAINUTIUS nondum ephebus habitum & crucem militarem S. Joannis Hieroſolymitani ſuſcepit, *Priorque Venetus* factus, Commendam Bononienſem conſecutus, nullaque ætatis ratione habita an. 1544. ab avo *Archiepiſcopus Neapolitanus*, & ſequenti anno *Diaconus Cardinalis S. Luciæ*, mox S. *Angeli* electus eſt. *Presbyter Cardinalis* poſteà factus Piceni legationem obiit, an. 1547. *Major Pœnitentiarius* renunciatus, ſuffectuſque eſt paulò poſt Marino Cardinali Grimano in Patriarchatu Conſtantinopolitano Latino; quam dignitatem cum Archiepiſcopatu Ravennatenſi an. 1550. commutavit. A Julio III. Patrimonii legatione atque Archipresbyteratu Lateranenſi decoratus, & ſub Marcello II. Epiſcopis Cardinalibus adlectus eſt, denique anno 1564. Ravennatenſi Archiepiſcopatu dimiſſo Bononienſem Epiſcopatum ſuſcepit, quem anno ſequenti unà cum vitæ munere Parmæ, quò Bononia profectus erat viſum fratrem Octavium, depoſuit, ob placidos mores, animique probitatem, cunctis gratus. Pius IV. Pontifex in Conſiſtorio *inſigni virtute doctrinaque excultum & regendis populis aptum eum faſſus, de doctrina & moribus ejus documentum conſcribendum judicavit.* (k)

Margarita Auſtriaca Octavium Farneſium ſemel tantùm parentem fecit, ſed geminæ uno illo partu prolis, prior natu *Alexander* ab avi paterni ante Pontificatum, poſterior *Carolus* à materni avi nominibus appellati ſunt; ſed Carolo non diu ſuperſtite

(i) *Thuan. Lib. XII.*
(k) *Ciaccon. Tomo III. p. 558. & 712. Thuan. Lib. XCVI.*

Digitized by Google

perſtite omnis in ALEXANDRI educationem cura converſa eſt, de quo auguratum eſſe Paulum Pontificem *Fam. Strada* refert, illum, *ſi quid veri præſentiret animus, magnum armorum Ducem aliquando futurum*, atque exſeruit ſe mox in puero *natura inquies, igneaque, ita ut literarum compedes odiſſet, ſaltuque & equeſtri diſciplina & gladiatorio ludo corpus quàm animum libentius exerceret.* (l) Pueritiam nondum egreſſus in Belgium ad Octavium patrem miſſus, atque ab eo Philippo Regi Hiſp. tanquam redintegrati auctoramentum obſequii in Auſtriacam domum traditus, & in Hiſpaniam ductus eſt; ubi educato, & vigeſimum annum agenti uxorem decrevit Rex *Mariam Luſitanam*, cum qua nuptias Bruxellis, ubi tunc mater ejus Belgium adminiſtrans agebat, magna pompa & provinciarum gratulatione celebravit. Fama deinde expeditionis maritimæ adversùs Turcas ſuſcipiendæ excitus, ſe voluntarium militem Ioanni Auſtriaco, avunculo ſuo, expeditionis Duci, obtulit, & ex memorabili illa in Naupactenſi freto pugna captæ Quæſtoriæ Turcarùm triremis decus retulit. Belgium deinde cùm Rege Philippo cupienre repetiiſſet, ibique campum, quo virtus ſua decurrerer, nactus eſſet, ita ſe geſſit, ut avunculo Joanni Auſtriaco lethali morbo decumbenti ſucceſſor in ſuprema Belgii & Burgundiæ Præfectura à Rege deſtinaretur, quam etiam Provinciam, illo defuncto, ſub finem anni 1578. ſuſcepit, & duram licèt atque ancipitem XIV. annorum ſpatio ſumma prudentiæ, fidei, ſolertiæ, vigilantiæ, conſtantiæ & felicitatis laude, maximoque Hiſpanorum commodo, obiit; Gallicis expeditionibus, quibus Regem Henricum IV. à Lutetiæ & Rotomagi obſidione avertit, tantam de ſe famam excitavit, ut minora virtute ejus cuncta exiſtimarentur, quippe qui cum feliciſſimo ſimul Rege & Imperatore rem tam feliciter confeciſſet. Cùm majora ab eo expectarentur, in ipſo quaſi rerum agendarum flore defecit, atque anno ætatis 47. morbo, ex mala corporis habitudine interioreque partium vitio orto, Rigiaci Atrebatum naturæ debitum reddidit. Cum juſta ei eodem loco perſolverentur, altercatio inter Italos & Hiſpanos exorta eſt, utri præcederent; Itali pervicerunt; ut in exequiis ſui Imperatoris, qui intermortuam militaris ſcientiæ in Italia gloriam non ſolùm renovaſſet, ſed ſupra alios retro Duces in maximum faſtigium extuliſſet, primas tenerent. Corpus deinde militari pompa Bruxellas deductum, & in regii palatii ſacellum illatum, atque inde tandem in Italiam à Mario Farneſio devectum, & Parmæ tenui funere in æde Pacis, Capucini habitu humilique admodum monumento, cum Mariæ conjugis corpore reconditum fuit, cujus inſcriptio, à filiis deinde addita, ſic ſe habet: *Alexander Farneſius, Belgis devictis, Francis obſidione levatis, ut humili hoc loco ejus cadaver reponeretur, mandavit,* III. *Non. Decembr.* MDXCII. *Et ut ſecum oſſa Mariæ conjugis optimæ jungerentur, annuit, illius teſtamentum ſecutus.*

FARNESIUS ALEXANDER *hoc tumulo ſitus*
Parmæque Dux Placentiæque tertius
Sacroque-ſanctæ Eccleſiæ Vexillifer,
pietate quo non melior, aut quiſquam fuit
ſummâ Imperator arte bellandi prior.
poſt liberatam Celticam, poſt Belgicam
Bello receptam, & redditam antiquis ſacris,
ODOARDUS & RANUTIUS *mæſtiſſimi*
poſuere, ſumma officia ſolventes patri.
Heu quale Roma amittis & quantum decus!

Poſteà Romæ, quòd inde oriundus eſſet, Pontificis permiſſu, S. P. Q. R. tanquam civi optimo, & S. Rom. Eccleſiæ gubernatori hæreditario, magnificis exequiis ad Franciſcanorum in ara cœli juſta perſolvit, & majorum more marmoream ſtatuam ex SC^to. in Capitolio poſuit. (*m*)

RAINUTIUS Farneſius, paulò ante patris Alexandri mortem ex Gallia in Italiam cum Vaſtii Marchione poſt ſolutam Rotomagi obſidionem profectus, ditionum paternarum regimen ſuſcepit, duxitque in matrimonium *Margaritam Aldobrandinam*, Olympiæ, quæ Clementis VIII. Pontificis è fratre neptis, & Joanni Fran-

(l) *Fam. Strada de bello Belgico Lib. IX.*
(m) *Thuan. Lib. CIV.*

Franciſco Aldobrandino, gentili ſuo, nupta fuit, gnatam; ea poſt diutinam ſterilitatem gnatos quatuor treſque filias peperit; creavit autem Pontifex Rainutium ejuſque ſucceſſores *Romanæ Eccleſiæ vexilliferum*, cumque XXX. annis ditionibus præfuiſſet, ita ut ob ſeveritatem timeretur magis, quàm amaretur, fatis conceſſit, ſucceſſitque ei ODOARDUS, alter è filiis, eò quod *Alexander* primogenitus mutus, & ad imperandum ineptus eſſet. *Nothum* præterea habuit Rainutius, cui nomen OCTAVIO fuit, in hunc, corporis animique dotibus inſignem, genitor Principatum avitum transferre cogitabat, cùm diu ſterili, ceu dictum eſt, uteretur matrimonio; legitima verò prole auctus vereri cœpit, ne ille excelſo præditus ingenio atque à ſubditis amatus poſt ipſius mortem ad principatum aſpiraret; hæc ſollicitudo ſuſpicioque cùm amorem, quo juvenem proſecutus fuerat, ex animo ſuo pepuliſſet, cuſtodiæ eum perpetuæ mancipavit, in qua miſer, Odoardo imperante, contabuit, quemadmodum *Alph. Loſchius* in *Compend. Hiſt.* retulit.

ODOARDUS moleſtias & calamitates ingentes ſuo ſibi attraxit jumento, cum ſiniſtro conſilio deſertis Hiſpanorum partibus Gallicas amplexus eſſet, illiſque bellum in Mediolanenſi Ducatu inferre ſuſtinuiſſet, hanc quippe defectionem & audaciam Placentiæ obſidio, & fœda totius regionis fertiliſſimæ depopulatio ſecuta eſt, qua fractus Dux ad reconciliationem cum Hiſpanis animum applicuit, pacemque cum eis celeriter & clam Gallis fecit, ineunte anno 1637. Sed tum ex ære alieno, quod ad tolerandos belli illius ſumptus, Romæ apud fœneratores, vulgari vocabulo *Montiſtas* dictos, contraxerat, oppignoratis Caſtrenſis Ducatus reditibus, tum ex offenſiunculis à Barberinis, penes quos tunc ſumma rerum erat, acceptis, novum illi an. 1641. bellum ortum eſt cum Urbano VIII. Pontifice, ad quod ipſe claſſicum cecinit, cum Caſtrum operibus & præſidio militari, cui Delphinum Angelierium præfecit, munire cæpiſſet, quamobrem publice Romæ citatus, atque intra XXX. dierum ſpatium munitiones deſtruere juſſus, ſimulque Ludovicus Matthæus cum VI. M. peditibus & D. equitibus machiniſque aliquot bellicis, Generaliſſimi Pontificii dignatione, Viterbium miſſus fuit, à quo paulò pòſt Caſtrenſis ditio omnis in Barberinorum poteſtatem redacta fuit. Parmenſis facto fœdere cum M. Duce Etruriæ, Duce Mutinæ & Venetis, vim vi repellere ſtuduit: quare multa integro triennio hinc & illinc damna accepta fuere & illata, donec de pace Venetiis anno 1644. conventum fuit, qua Odoardus Parmæ Dux in gratiam Urbani & Caſtrenſem ditionem reſtitutus fuit, deſtructis munitionibus, & ſalvo jure *Montiſtarum*. (*n*)

RAINUTIO, hujus nominis ſecundo, Odoardi filio, avitos Principatus moderante, bellum Caſtrenſe recruduit, occaſione necis Chriſtophori Giardæ, Caſtri urbis Epiſcopi, ſicariorum manu, & Jacobi Gauffridi, primarii tunc temporis in aula Parmenſi miniſtri, inſtinctu è vita ſublati; quippe Innocentius X. Pontifex non ſatis habuit nefandi illius flagitii auctores & patratores diris devoviſſe, ſed conſcripto expeditiſſimè exercitu, cui Comites Davidem Vidmannum & Hieronymum Gabrielem præfecit, arcta cingi obſidione Caſtrum mandavit, prætereaque in Bononienſi diœceſi copias duce Ludovico Marchione Matthæo coëgit, ut ea quoque ex parte hoſtem fatigaret, & impediret ne obſeſſis ſuppetiæ ferrentur; miſſæ nihilominus à Parmenſi Duce auxiliares copiæ, quas Marchio Gauffridus, ignarus militiæ, ductabat, cum apud *Fanum Petri in Caſale* in Eccleſiaſticum exercitum incidiſſent collatis ſignis fuſæ fugatæque ſunt, quem in proſperum eventum Caſtri deditio & excidium, totiuſque ſtatus iſtius *incameratio* (uti loquuntur) excepit. Gauffridus poſt rem apud Fanum Petri malè geſtam, Parmenſis Ducis mandato captivus in arcem Placentiæ abductus, multiſque detectis criminibus, quibus heri ſui nomen implicaverat, & præſertim de cæde Caſtrenſis Epiſcopi reus inventus, capite delicta luit primo anni 1650. menſe. Fuit *Gauffridus* genere Gallus, Medici in exili Provinciæ loco, *Ciutat* dicto, filius; in Italiam profectus, Venetiis, quod nonnullæ in eo eſſent literæ, in Nobilium quorundam ſtudiis doctrinisque deditorum notitiam pervenit, qua locum inter *Academicos Incognitos* nactus eſt; deinde Claudii Achillini, eruditorum ſuæ ætatis in Italia facile Principis, commendatione inter miniſtros domeſticos Odoardi Parmenſis Ducis receptus, Magiſtri linguæ Gallicæ titulo, ita brevi in conſuetudinem & benevolentiam illius ſe inſinuavit, ut intimus fie-

 ret

(n) *Bapt. Nani Hiſt. Ven. Lib. XII.*

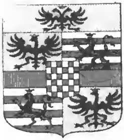
ret ejus conſiliis, primaſque in aula obtineret, atque etiam ſub Rainutio cuncta regeret: ſed tanta felicitas atque auctoritas immenſis, quas acquiſivit, divitiis ſtipata, cum ad intolerabilem ſuperbiam animum ejus inflaſſet, in invidiam odiumque plurimorum irruit, quo obrutus & adverſo illo caſu Principis gratia excuſſus, triſtem quem diximus, ſed gratioſis haud inſolitum, vitæ exitum habuit. (o)

Rainutio II. duo fuere fratres, gloria militari inſignes, ALEXANDER & HORATIUS; hic Venetiis ſupremi Equitatus Præfecti dignatione ſtipendia fecit, atque anno 1654. Venetiis cum delecta manu claſſe Cretam profectus, biennio illic exacto, expeditionis, à Laurentio Marcello, Capitaneo Venetorum Generali, adverſus Helleſpontum ſuſceptæ, ſocium ſe præbuit, ſtrenuique ducis ac militis partes in memorabili illa pugna navali implevit, qua inſignem Veneti victoriam, imperatoris tamen ſui ſanguine redemtam, de Turcis reportarunt. Poſt proſperum hunc eventum cum Venetias ſe referret, morbo correptus atque extinctus eſt. Memoriam defuncti Reſp. Veneta nobili monumento, in æde Cruciferorum poſito, poſteritati commendavit, ſpartam verò, quam ornarat, fratri ejus *Alexandro* detulerunt. (*p*) Hic tum poſteà Regi Hiſpaniæ operam ſuam addixiſſet, an. 1662. *Magnatis Hiſpanici* dignatione mactus, an. 1663. Equitatus præfectura auctus, & an. 1669. *Prorex Navarræ* creatus eſt. Anno 1678. torque Equeſtri *aurei Velleris* decorato poſt biennium ſuprema Belgii & Burgundiæ gubernatio concredita fuit. Ex ea provincia cum elapſo biennio diſceſſiſſet, Italiam repetiit, à Senatu Veneto ſummæ copiarum ſuarum præfecturæ cum lauto ſtipendio deſtinatus; ſed anno 1687. ab Hiſpaniarum Rege ad munus *Generaliſſimi maris Oceani* in locum Joannis Auſtriaci ſuſcipiendum evocatus, ſupremum illic diem explevit.

(o) *Ciaccon. Hiſt. Pontif. T. IV, p.* 645. *&* 646. *Bruſon. Hiſt. Ital. Lib. XVII.*
(p) *Bapt. Nani Hiſt. di Venet. Parte II, Libro* 7.

PICO-

PICORUM
MIRANDULÆ ET CONCORDIÆ
PRINCIPUM
GENEALOGIA.

AQuila *biceps*, quæ in capite ſcuti hic delineati conſpicitur, vel clientelæ vel gratiæ *Imperialis* ſignum eſſe videtur, *monocephala* verò, primam & quartam quadram implens, *Mirandulæ* digma eſt, quemadmodum *faſciæ argenteæ & cæruleæ*, quibus *leo rubeus* incumbit, *Concordiam* denotant; per medium ſcuti quadripartiti ducta *faſcia coccinea* largior quid ſignificet, incompertum habemus; toti autem impoſita parmula, *argento & cyano teſſellata*, gentilitia *Picorum* inſignia repræſentat.

Digitized by Google

SCHEMA FA

COMITUM ET DUCUM MI

I. FRANCISCUS PICUS, Dominus Miran
ſus à Paſſarino de Bonacoſſis an. 1321.

II. Prendiparte, occ. *in pugna contra Guelphos* 1312. — Nicolaus, di Dominus

III. Johannes. — Franciſchinus.

IV.

V. Franciſcus. — Prendipartius.

VI. Johannes Picus COMES CONCORDIÆ *cr. à Sigiſmundo Imperat.* 1414. — Franciſcus Picus COMES CONCORDIÆ, *cr. unà cum fratre.*

VII. Johannes Franciſcus. — Thomaſinus.

VIII. Nicolaus.

IX. Johannes Picus Dn. Mirandulæ & Comes Concordiæ.

X. Johannes Franciſcus Picus, Dn. Mirandulæ,

XI. Galeottus Picus Dn. Mirandulæ Comes Concordiæ. *Blanca Maria ab Eſte, Scipionis filia.* — Antonius Maria Picus, † 1502.

XII. Johannes Franciſcus Picus Dn. Mirandulæ Comes Concordiæ, *occ. à Galeotto fratris filio m. Oct.* 1533. *Johanna Caraſa, Jo. Thomæ Com. Madaloni f.* — Fridericus Picus, Dn. Mirand. Com. Concordiæ, † *improlis.*

XIII. Johannes Thomas. *Carlotta Urſina, Jo. Jordani Duc. Bracciani f.* — Paulus. — Albertus, *occ. cum patre* 1533. — Cæcilia, *monialis S. Claræ.* — Anna, ux. *Antonii Adorni, Ducis Genuenſ.* — Julia, nup. *Sigiſmundo Malateſta Dom. Arimin.*

XIV. Virginius. — Hieronymus. — Ludovicus Comes Mirandulæ & Concordiæ, † 1574.

XV. Fridericus PRINCEPS Mirandulæ & Marchio Concordiæ, † m. Aug. 1602. *Hippolyta d'Eſte, Cæſaris Ducis Mutin. ſoror*, † 2. Maji 1602. — Alexander DUX Mirandulæ cr. ab Imperat. Ferdinando II. 1619. natus 1567, † 1637. *Laura d'Eſte, Cæſaris Duc. Mutin. fil.*

XVI. Galeottus Picus, n. 1603, † 9. Jun. 1637. *Maria Cibo, Caroli Pr. Maſſæ f.* 1626. — Fulvia, n. 15. Sept. 1607, nup. *Alberico Cibo Pr. dein Duci Maſſæ*, 1626.

XVII. Alexander, II. Dux Mirandulæ & Concordiæ, n. 30 Mart. 1631, † 3. Febr. 1691. *Anna Beatrix d'Eſte, Alphonſi III. Duc. Mutin. f.* 29. *Apr.* 1656.

XVIII. Maria Iſabella, n. 7. Dec. 1658. — Laura, n. 16. Nov. 1660, nup. *Ferdinando Gonzagæ Pr. de Caſtiglione* 28. Febr. 1680. — Franciſcus, n 26. Oct. 1661, † 19. Apr. 1689. *Anna Cammilla Borgheſe, Jo. Baptiſtæ Pr. de Sulmona f.* 1684.

XIX. Franciſcus Maria, n 30. Sept. 1688, III. Dux Mirandulæ & Concordiæ.

Digitized by Google

MILIÆ PICANÆ.

RANDULÆ ET CONCORDIÆ.

dulæ, Imperii Vicarius Mutinæ, *occi-* I.

II.

ctus *Zapinus*, Mirandulæ. — Thomaſinus. Franciſcus. *occiſi unà cum patre an.* 1321.

III.

Prendiparte.

IV.

Paulus Picus Mirandulanus.

V.

Spinetta. — Thomaſinus.

VI.

Jacobus Picus, *inſignis armorum Dux.* — Johannes Picus.

VII.

Thadæa nupta *Jacobo Malaſpinæ, March. Maſſæ.*

VIII.

Bravuſus, *nothus.*

IX.

X.

Comes Concordiæ. Uxor, *Julia Boiarda.*

XI.

Catharina, nup. 1. *Leonello Pio Carpi regulo*, 2. *Rudolpho Gonzagæ* 1480. — Conſtantia, nup. 1. *Pino Ordelapho Pr. Forolivenſi*, 2. . . . . *Com. Montiſagani.* — Johannes Picus Mirandulanus, cogn. *Phœnix*, nat. 24. Febr. 1463, † 17. Nov. 1494.

XII.

Ludovicus Picus Du. Mirandulæ, Comes Concordiæ, *occ.* 1509. *Franciſca Trivultia, Jo. Jacobi cogn. Magni, M. Viglevani f.* — Magdalena, *monialis ad S. Claræ, Florentiæ.*

XIII.

Beatrix, ux. *Pauli Taurelli Com. de Montechirugolo.* — Galeottus II. Comes Mirandulæ, & Concord. † 1551. *Hippolyta Gonzaga, Ludovici Pr. de Bozzolo f.* — Ludovicus Picus *Epiſc. Lemovic. in Gallia.* — Oliva.

XIV.

Uxor, *Fulvia de Coreggio, Hippolytı Com. de Coreggio f.* — Sylvia, nup. *Franciſco Com. de la Rochefoucaud.* — Fulvia, ux. *Caroli de la Rochefoucaud, Com. de Randan.*

XV.

Galeottus, *Eques Melit.* — Johannes. — Ludovicus. — Hippolyta uxor *Alphonſi Piccolominei Dom. de Monte Marciano.* — Renata, nup. *Franciſco Salviato Dom. de Grotta Marozza.*

XVI.

Julia, n. 12. Jun. 1611, ux. *Franciſci Mariæ Duc. de Ceri* 1627. — Maria, n. 5. Mart. 1613, † 7. Dec. 1682. — Catharina, n. 10. Apr. 1620, † 1671.

XVII.

Brigita, n. 17. Oct. 1633, *Tutrix Ducis viventis.* — Johannes, n. 10. Oct. 1634, † *Jeſuita* 1660 — Catharina, n. 22. Jan. 1636, † 25. Mart. 1650.

XVIII.

Galeottus, n. 18. Aug. 1663. — Fulvia, n. 1666, ux. *Thomæ de Aquino Pr. de Caſtiglione* 1686. — Johannes, n. 19. Oct. 1667. — Ludovicus, n. 9. Dec. 1668. *Magiſter cubiculi Clem. XI. Papæ, Patriarcha Conſtantinop.* 1706.

EXEGESIS HISTORICA.

PICORUM gens jam à multis ſeculis in Lombardia, ejuſque regione Ciſpadana, clara potenſque fuit, & ſicut Mirandulæ, quæ civile & honorabile caſtellum *Leandro Alberto* appellatur, imperitavit, ita in Mutinenſi civitate, illi confini, auctoritate floruit; hinc MANFREDUS Picus ſummo in ea magiſtratu, cui Poteſtatis (*Podeſtà*) vocabulum indiderunt, anno MCXVIII. functus eſſe, urbemque dilataſſe & armis cum Ferrarienſibus ſociatis Ruberam oppugnaſſe memoratur. Poſt duo ſecula FRANCISCUS Picus in eadem civitate Imperii vicarius fuit: teſtem produco *Albertinum Muſſatum*, qui Libro VII. de geſtis Henrici VII. Cæſ. hæc literis prodidit: *Franciſco della Mirandula Mutinæ Vicarium gerente, pulſis Guelfæ partis valentioribus, qui per municipia hoſtes adjudicati bellum civitati incurſionibus aſſiduis inferebant. - - - Franciſcus Imperii Vicarius cum nobilibus ac militia & mercenariis militibus, qui & Mutinæ præſidio erant, eductis copiis in illos fecere impetum, & congredientium utrinque pugna atrox duarum ferè horarum ſpatio commiſſa eſt. Fortuna, ac belli eventu, cujus finem mortales ignorant, exulibus victoriam parientibus, terga dedere intrinſeci. Illicò &* Franciſcus *captus cum ſuorum ſtrage, occiſique hi viri inſignes,* Prendiparte *Vicarii filius, Thomaxinus de Gorzano, & alii; & acta hæc ſunt anno Domini noſtri J.C. milleſimo trecenteſimo duodecimo,* VIII. *Idus Julii.* Recuperata libertate, & Henrico Cæſare vivis exempto, majorem ac par erat poteſtatem Franciſcus Mutinæ uſurpavit, ita ut eam tanquam rem ſuam vendere ſuſtineret, id quod *Anton. Poſſevinus Gonzagæ Libro III.* memoravit his verbis: *Tenebat Mutinam* Franciſcus Mirandulanus: *hic, ſive propriis viribus diffiſus, ſive odii civium certus, quod eripi ſibi nullo negotio poſſe cognoverat, anxiis Bononienſibus offerre ſtatuerat. Hos miſſis epiſtolis docet, ſua in manu eſſe, cui Civitatem permittat, traditurumque, ſi certo auri pondere penſaretur. Illi occupandæ fortunæ ignari, dum diem de die proterunt, & ſummæ pecuniæ aliquid detrahere mora cupiunt, benè agendæ rei occaſionem elabi paſſi ſunt. Paſſerinus enim, cui multò antè perſpectum fuerat, optimè pecuniam, quamvis immenſam, pro modica dominatione erogari, nil cunctatus, Mirandulano pretium, quod petierat, pollicetur. Addit promiſſa, & navatæ operæ gratiam non vulgarem recepturum. Ille avaritia cuicunque lucro paratus, civitatem, ſive ſuam ſive alienam, accepto auro Paſſerini militi conceſſit, quam fidiſſimis & fortiſſimis inſedit, ne malè parti dominii poſſeſſio non in longum foret. Idque milleſimo tercenteſimo decimo ſeptimo. Quinquaginta aureorum millia fuiſſe quidam volunt, magnum haud dubiè furtivæ rei pretium, nec duraturæ.* Paſſerinus ille, Mutinæ emtor, cognomen habuit *de Bonacoſſis*, fuitque Mantuæ tyrannus, & Mutina ſubacta aliarum etiam in illo tractu civitatum regulorumque libertati inſidias ſtruxit, unde Mirandulam quoque promiſſorum immemor invaſit, expugnavit & diruit, Franciſcum verò ejus dominum cum duobus filiis in carcerem compegit, ibique neci dedit, anno MCCCXXI. Sed eodem adhuc anno Mirandulam ope Ludovici Gonzagæ reſtaurari cæpiſſe *Leander* refert, cumque an. MCCCXXVIII. Paſſerinus ab eodem Gonzaga è medio ſublatus fuiſſet, NICOLAUS Picus, qui etiam *Zapinus* nominatur, Franciſci filius, illius gnatis talionem retulit, quippe quos ſuæ poteſtati permiſſos in eodem carcere, quo pater ipſius & fratres ſpiritu privati ſunt, fame confecit, quemadmodum *Scipio Agnellus Maffeus* in *Annal. Mantuæ* ex Volaterrano retulit. (*a*) In *Gulielmi & Albrigeti Cortuſiorum* Hiſtoria *de Novitatibus Paduæ & Lombardiæ*, hunc in modum iſta narrantur: *Paſſarinus de Bonacoſſis, Dominus Mantuæ & Mutinæ, Franciſcum de Mirandula, qui ei ſubjugavit Mutinam, cum duobus filiis ſtrangulavit in carcere, qui poſtremò propter nefanda, quæ exercebat in Mutina, unà cum filio fuit hoſtis Romanæ Eccleſiæ judicatus. - - - Die verò* XV. *Auguſti Paſſarinus jugulatur. - - - Franciſchinus verò filius Paſſarini, donatus Zapino à Miraudula, in eodem carcere, quo Dominus Franciſcus à Miraudula fuit ſtrangulatus, fuit dira morte peremptus.* (*b*)

NI-

(a) *Libro IX. Cap. VI.* (b) *Libro IV. Cap. XI.*

NICOLAUM Mirandulanum, de quo jam dictum eſt, Regienſium Ducem militarem triumque filiorum patrem fuiſſe *Leandrum* iterum auctorem habemus; qui etiam tertium ex iſtis PRENDIPARTEM Mutinenſium rei bellicæ præfuiſſe, atque an. 1390. in pugna à Bononienſibus captum eſſe ex fide Annalium Bononienſium tradidit. Idem genitor dicitur PAULI, viri magno ingenio præditi, quo nati ſunt filii quatuor in Tabula enumerati. A Franciſco, cui primum inter eos locum tribuunt, nati ſunt JOANNES & FRANCISCUS, qoos Sigiſmundus Imperator *Comites Concordiæ* creavit, diplomate anno MCDXIV. dato, id Fridericus III. Imperator roboravit, Picorumque dignationem confirmatiorem fecit. Franciſcus JOANNEM FRANCISCUM & THOMASINUM genuit, quorum poſterior quietis atque otii dulcedine captus partem ſuam avitæ ditionis omniſque patrimonii fratri ceſſit; iſte itaque Picorum ſtirpem propagavit, proavuſque fuit JOANNIS FRANCISCI, ſecundi hujus nominis; is Mirandulanam arcem muro ſepſit ac munivit, ſicut inſcriptio, ſaxo ſupra pontem arcis inſculpta, teſtatur, ita ſe habens: *Jo. Franciſcus Picus, Johannis filius, ut cæteris virtutibus, ita hac animi magnitudine facilè ſuos majores ſuperavit, quod arcem hanc nullo antea muro ſeptam, maxima impenſa ſua, cocto latere cingendam curavit, anno à Chriſti natal.* MCCCCLX. *Cal. Sextilibus.* (*d*) Nec idem inglorius militiæ & ſub Sigiſmundo Malateſta clariſſimo armorum Duce Equitum Magiſter fuit, cumque in Malateſtam Fridericus Urbini Comes, qui Pii II. Pontificis Romani copiis præerat, apud Senogalliam incurſitaſſet, inter conſortiſſimos ſtrenuè dimicans captus eſt, id quod *Bern. Corius* in Annalibus ſuis memoriæ mandavit. (*e*)

Tres Johanni Franciſco Pico fuerunt gnati, GALEOTTUS, ANTONIUS MARIA & JOHANNES. Priores armorum, poſtremus literarum ſtudiis illuſtrati ſunt: illos animorum ferocia, quæ caſtra ſequentibus facilè contrahitur, inter ſeſe commiſit, ita ut Antonium Mariam Galeottus Mirandula ejiceret, & ad eos in concordiam redigendos Sixtus IV. Papa, pace inter Venetos & Ferrarienſes anno 1483. conciliata, Herculis Ducis Ferrarienſis officium operamque requireret. JOHANNES vir ingenii penè prodigioſi, in omni artium, ſcientiarum & literarum varietate uſque ad miracula excultus, non Sixto Senenſi tantum, ſed orbi literario univerſo, habitus, & meritò cognomine *Phœnix* appellatus eſt. Vitam ejus Johannes Franciſcus Picus, ex fratre ipſius natus, ſcripſit, quæ operibus ejus præmiſſa, inter vitas ſelectorum aliquot virorum Londini Angliæ an. 1681. recuſa eſt; narratur in ea prodigium, quod ante ipſius ortum apparuit; viſa enim circularis flamma eſt, ſupra parientis matris aſtare cubiculum, moxque evaneſcere, fortaſſe, ut epicriſin Biographi addam, inſinuans, *orbicularis figuræ intellectus perfectione ſimillimum eum futurum, qui inter mortales eadem hora proderetur, univerſoque terræ globo excellentia nominis circumquaque celebrandum, cujus mens ſemper cæleſtia ignis inſtar petitura eſſet, cujuſque ignita eloquia, flammatæ menti conſona, Deum noſtrum, qui ignis comburens eſt, totis viribus quandoque celebratura; ſed ſtatim obtutibus hominum, ut illa evanuit, occulenda.* Nimirum in flore ætatis dum ſecundum & trigeſimum ætatis annum impleret, & Florentiæ moraretur, febre extinctus eſt, inſtitutis hæredibus pauperibus Florentini Xenodochei, ſed eorum duntaxat, quæ moveri non poterant, mobilium verò Antonio Maria fratre. In pauca laudes ejus & elucubrationes, quibus nomen ſuum perpetuæ commendavit memoriæ *Jo. Jac. Boiſardus* in *Bibliotheca* ſua contraxit, verbis ſequentibus:

JOANNES *Picus, Mirandulæ Dominus & Concordiæ Comes, ab Italis Phœnix cognominatus, quòd præter ſuæ gentis illuſtria ſtemmata, antiquam familiæ nobilitatem, vir fuit omnibus corporis animique dotibus excultiſſimus: Princeps formoſus, comis, facetus, morumque integritate & gratia omnes ad amicitiam & ſui admirationem pelliciens. Doctrinæ enim erat admirandæ & eloquentiæ facundiæque primariæ: in diſputationibus ſubtili ingenio, & perſpicaciſſimæ prudentiæ. Exactè tenebat linguas Græcam, Latinam, Hebræam, Chaldaicam & Arabicam. Utque erat excelſi ſpiritus, ingenioque ad maxima quæque evecto, ardore juvenili impulſus Romam venit, ubi concluſiones nongentas in omni ſcien-*

tiarum

(d) *Leander Alb. op. cit.*
(e) *Hiſt. Parte VI. ad an.* 1462.

tiarum geuere diſputandas propoſuit; quarum quingentæ ſuut in Philoſophia veterum, Mathematica, Cabala & Magia. In quibus invictum ſe & admirabilem omnibus præſtitit, cum omnibus tanto iugenii acumine, tanta facundia, tanta gratia reſponderit, ut de omnibus triumphum retulerit. Ejus opera hæc ſunt. Heptaplus de opere ſex dierum Geneſeos. Tractatus de Ente & Uno. Oratio de hominis dignitate. De Chriſti regno, & vanitate hujus mundi. Commentaria in Pſalmos. De Phantaſia lib. I. *De vanitate Aſtrologiæ, & de diviuationibus quæ per eam fiunt. Mortuus eſt Florentiæ* 33. *annos natus, Anno Chriſti* 1483. *(quo Carolus* VIII. *Galliæ rex Neapolim ingreſſus eſt) Sepultus eſt ibidem, in templo S. Marci. Ejus tumulis adſcriptum eſt:*

D. M. S.

Joaunes jacet hic Mirandula: cætera norunt
& Tagus & Ganges, forſan & Antipodes.
Obiit auno Salutis MCCCCLXXXIX, *vixit anuos* XXXII.

Galeotto Pico, Johannis fratre natu maximo, nati ſunt JO. FRANCISCUS III. FRIDERICUS & LUDOVICUS. His perpetua eum fratre natu maximo fuerunt bella; pulſi quippe ab illo avita ditione, in quam eadem ad ſe jura, quæ ipſe, etſi natu major eſſet, ſpectare aſſerebant, auxiliis à Ferrarienſium Duce, & ab Johanne Jacobo Trivultio, Ludovici ſocero, acceptis, fratrem vi expulerunt, ſicut ſub finem rerum An. MD. geſtarum *Fr. Guicciardinus* memoravit. *(f)* LUDOVICUS poſteà Pontifici Romano ſtipendia meruit, & in bello, quod inter Venetos & Ducem Ferrarienſem exarſit, huic auxilio eum copiis Pontificiis miſſus, mortem oppetiit; de ea ita *Guicciardinus:* accidit, ut cum aliquando Eſtenſis Cardinalis ad vallum uſque procurriſſet, in ejus reditu tormenti globo è claſſe emiſſo, Ludovico Mirandulano Comiti, uni ex pontificiorum militum præfectis, nemine vel illo vel alio ictu in tanta multitudine præter eum læſo, caput tolleretur. *(g)* P. *Jovius* in *vita Alphonſi Ducis Ferrar.* his uſus eſt verbis: *Ludovico item Mirandulæ, qui cum iuſigni ala equitum iu conſpectum claſſis ſe dederat, pila falcone emiſſa galeatum caput abripuit, ſic ut truncus armati corporis aliquandiu perſultante equo jactaretur.* Ludovieo mortuo, JO. FRANCISCUS à Julio II. qui Mirandulam obſidione preſſit, eamque ſuapre præſentia urſit, in avitam poſſeſſionem reſtitutus, ſed ex ea rurſus poſt Ravennatem pugnam à Ludovico XII. dejectus, poſtremò à Matthæo Lango, Cardinali Gurgenſi, Maximiliani I. Legato, iterum reſtitutus, Mirandulam inter perpetua cum fratria diſſidia uſque ad annum MDXXXII. tenuit, quo Galeottus, Ludovici F. noctu oppidum cum XL. armatis ingreſſus, patruum, ante Chriſti in cruce pendentis imaginem ſuppliciter proſtratum, & Dei opem implorantem, immani parricidio obtruncavit, unàque ALBERTUM filium, Johanna Carafa, ejus uxore, Paulo filio & Carlota Urſina, Johannis Thomæ, alterius ex filiis, uxore, in carcerem conjectis. *(h)* Fuit *Jo. Franciſcus* & ipſe in literis ac Philoſophiæ Theologiæque ſtudiis patrui æmulatione verſatiſſimus, ſapientiæque veræ ſtudioſiſſimus, id quod libelli ejus egregii, *de ſtudio divinæ & humanæ Philoſophiæ, & de morte Chriſti & propria cogitauda,* teſtantur, quamquam ad patrui gloriam non pertigiſſe *Jovio* ſit viſus, eujus elogium ne dicam an cenſuram non tempero mihi quin hic inſeram, & æqui lectoris judicio ſubjiciam.

In Joanne Franciſco Pico Mirandulano, iuter ſtudioſos bonarum artium, ſcribendique avidos, memoria verborum vehementer excelluit: ſed in ipſo rerum delectu illud perilluſtre judicium, quod ſummo viro Hippocrati maxime difficile exiſtimatur, omnino non viguit. Fruſtra enim ad Joannis patrui gloriam aſpiranti, ingreſſoque graviſſimorum ſtudiorum penetralia, quum inſatiabili lectione duceretur, nuſquam Minerva ſatis arriſerat. Extant ejus ſacra Poemata, ſuis quoque Commentariis illuſtrata, ne legentibus minus clara viderentur: & libri de Veritate fidei Chriſtianæ, iu quibus diſciplinarum omnium acervus eminet. Sed acriter diſputantem inter cucullatos, magna etiam expeditæ doctrinæ laus ſequebatur, quum ſcribentem vel mediocriter eloquentes minimè probarent. Neque enim

(f) *Hiſt. Ital. Lib. V.* (g) *Libro VIII.*
(h) *Leander op. cit. Thuanus Hiſtoriarum Libro VIII.*

enim quid potiſſimum imitaretur, conſtitutum habuiſſe videri poteſt ex duobus præſertim libellis, de Optimo imitationis genere ad Bembum præſcriptis. Sed quum in omnibus ingenii operibus ſacras literas religioſè reſpiceret, contempſiſſe Latinæ facundiæ flores, atque inde gloriam tanquam inanem exiſtimari voluit: quanquam ejus univerſa literarum ſtudia, tanquam illuſtri in homine, & in domo ſanctiſſimis moribus perornata, quum in minus ſeveros judices facilè inciderent, ſplendidiora viderentur: & hercle vir antiqua ſimplicitate potius, quàm novo aſtu æquiora judicia redimebat: quum libros ipſos, privato impreſſos ſumptu, liberali largitione publicaret. Interfectus eſt cum Alberto filio, vir indignus adeò crudeli vitæ exitu, à Galeotto fratris filio, quum nocturnis inſidiis, capta arce, Mirandulæ dominatum ex paterno jure invadendum exiſtimaſſet. Fuere qui crederent merita fortaſſe pœna mulctatum, quòd cudendæ monetæ miſerum artificem ipſius officinæ præpoſitum, ex impuri auri, & decumum ſubtiliter improbi, admixtione, magnum ſenſim lucrum ipſi domino reddentem, crudeli ſupplicio ad derivandam invidiam ſuſtuliſſet: quum intellecta fraus ipſius famæ vehementer officeret, palamque ea aurea moneta, ex ejus effigie ſpectabilis, vulgato vitii detrimento rejiceretur. Sed juvat audire quoſdam, virum alioqui integra fide optimum excuſantes, tanquam ejus avaræ fraudis penitus ignarum, quum in uxorem, quod eſſet accurata & diligens mater familias, tanquam muliebris aviditatis probro notatam, ejus flagitii nomen nullo cum pudore referendum exiſtiment (*i*).

GALEOTUS Picus, Ludoyici F. per enarratum ſcelus Mirandula potitus, cum ſibi meritò à patruelibus timeret, Franciſci I. Regis Galliæ tutelam imploravit, atque an. 1548. Mirandulam in Henrici manus tradidit, accepta in Gallia ex regio patrimonio compenſatione: quoniam verò ea res juribus Imperii Romani, cui Mirandula fiduciario vinculo innexa eſt, derogabat, Crepiaco tractatu ac poſteà initio regni Henrici de ea inter Cæſarianos ac Regios actum eſt, ſed conveniri non potuit, manente Mirandula ſub Gallorum clientela, qui præſidium ei impoſuerunt, cumque an. 1551. bello Parmenſi ſe immiſcuiſſent, copias ibi ſuas coegerunt, quod inde, utpote è propinquo, immitti auxilia, & commeatus commodiſſimè Parmam importari poſſent, id quod Galeoto Pico nuper defuncto, & LUDOVICO ejus filio Mirandulam ſub Gallorum tutela tenente contigiſſe *Thuanus* diſertè retulit (*k*). Acrem paulò pòſt & longam obſidionem Mirandula ſuſtinuit adverſus copias Pontificias, quibus præfuit Johannes Baptiſta Montanus, Julii III. Papæ nepos ex fratre, vitamque ibi amiſit. Poſt Ludovici mortem novas Mirandulæ turbas ortas eſſe *Jo. Bapt. Adrianus* & *Thuanus* literis prodiderunt; referam poſterioris verba: *Eodem tempore, quo Finalium ab Hiſpanis interceptum fuit*, anno nempè 1571. *Mirandulæ res turbavere: nam Fulvia Corregia Galeoti Comitis vidua cum in ſuſpicionem veniſſet*, LUDOVICUM, *viri defuncti fratrem ac liberorum tutorem, qui olim Lemovicum in Gallia epiſcopus poſteà vitam ſacerdotalem ejeraverat, occulta conſilia cum Ferrarienſi, jam dudum Mirandulanæ ditioni inhiante, agitare, eum cum Oliva ſorore, quæ ſpecie amicitiæ ad viſendos fratris filios venerat, intempeſta nocte oppido expellit, moxque ad Regem, in cujus patrocinio Mirandula eſt, dat literas, quibus factum neceſſitate excuſabat. Arnoldus Ferrerius, Regis apud Senatum Venetum Orator, cui id negotii datum fuerat, cum de re per iudicia & probationes diligenter cognoviſſet, ad Regem retulit; qui non ſolùm id diſſimulavit, ſed tutelam Galeoti liberorum Corregiæ matri attribuit, &* CC. *militum præſidio duce Artuſerio locum firmavit.* (*l*) In hac narratione ſunt aliqua, quæ cum anteà dictis & aliorum ſcriptorum traditis pugnant: namque Galeotum non demum verſus annum 1571, ſed jam an. 1551. in Libitinæ rationem veniſſe, ex ipſo Thuano ſuperius audivimus, neque iſti, ſed Ludovico ejus filio, Fulviam Corregiam uxorem fuiſſe domeſtica præſtò nobis ſunt teſtimonia; ergò de Ludovici, nec Galeoti obitu, loqui voluiſſe Thuanum veriſimile eſt; at Ludovicum anno demum MDLXXIV. vivis exceſſiſſe, Alph. Loſchius Comes, (*m*) & genealogia Picana, quam Mirandulâ, parario Viro Celeberrimo Ant. Magliabechio, accepimus, teſtantur. De quo verò Comite Mirandulenſi *Natali Comiti* Hiſtoriarum libro XV. ſermo ſit, ne quidem conjectare poſſum, ita verò ille inter res anni 1565, mentione illata diſſidii inter Pontificem & Ferrarienſem ducem, fatur: *Dux*

E *emptu-*

(i) *Elog. Vir. doct.* (k) *Loco cit.* (l) *Thuan. Libro XLVIII.* (m) *In Compend. Hiſtor. p. 465.*

empturus videbatur Juliam Tauricam, munitiſſimam urbem Inſubrum, nuper defuncto Comite Mirandulenſi, quam ejus hæredes putabantur eſſe vendituri, ſtudebatque Pontifex nonnullorum partibus, qui eandem apparebant, deſiderare.

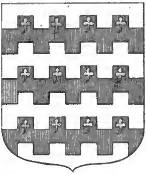
Filiorum Ludovici & Fulviæ Corregiæ natu maximus, FRIDERICUS, Principis Mirandulæ & Marchionis Concordiæ titulos ſibi ſumſit; ſed prole deſtitutus & fato functus ditionem avitam fratri ALEXANDRO reliquit: hic anteà ad ſacram aſpirarat purpuram, ſautore & commendatore uſus Henrico IV. Galliæ, qui id negotii oon tantum Arnoldo Oſſato Cardinali dedit, ſed etiam Cardinali Aldobrandino, à Clemente VIII. in Galliam Legati dignatione miſſo, de meliore nota commendavit, dignum illum Cardinalitio eſſe honore fatus, tum ob natalium ſplendorem, tum ob proprias dotes, ſed prævaluit in Pontificis ſuorumque animis invidia affinitatis, à Picana familia cum Eſtenſi, quæ inviſa tunc, Ferrarienſis Ducatus reſpectu, Romanæ Curiæ erat, contractæ, nec tanti Regis petitioni locum fecit, quemadmodum in *volumine ſecundo epiſtolarum Cardinalis Oſſati* videre eſt. (*n*) Eandem verò rem anſam Picis præbuiſſe, idem cenſuit, (*o*) ut ſenſim à reverentia Coronæ Gallicæ diſcederent, atque ad Hiſpanorum amicitiam ſe converterent. Ad priſtinum quoque imperii Romani obſequium tandem redierunt, quo factum, ut Alexander ab Imperatore Ferdinando II. *Dux* Mirandulæ anno MDCXIX. crearetur, & ab Hiſpaniarum Rege inter Equites Aurei Velleris cooptaretur. Vitam is ad honeſtiſſimam produxit ſenectam, ſeptuagenariuſque fuit, cum Patavii naturæ concederet, elato paulò antè funere gnati unici GALEOTTI, cujus uxor Maria Cibo, omni fœmineo decore clariſſima, poſt ſoceri exceſſum, tegiminis habenas capeſſivit, & magna ſexumque excedente prudentia moderata eſt, uſque dum ALEXANDER filiorum natu major ad juſtam pervenit ætatem. Hic quoque turbato ordine mortalitatis gnato primogeoito exequias fecit, cumque ex vita iſta egregiè peracta aono ætatis ſexageſimo diſceſſiſſet, FRANCISCO MARIÆ nepoti, ex illo, ſuo ſucceſſionem in principatu reliquit, cujus oondum tunc triennis tutelam amita ejus magna, BRIGITA Pica, ſuſcepit. Illam difficillimam ei poſteà reddidit bellica tempeſtas, quæ poſt Caroli II. Hiſpaniarum Regis obitum orta, Lombardiam inprimis aliquot annorum ſpatio afflixit, nec Mirandulanum etiam Statum calamitatum, quæ belli caſus feruot, & Mars varius, exſortem manere paſſa eſt; harum occaſione diſcordia inter tutricem Principemque, qui annos pubertatis ſuperârat intereà, enata eſt, poſteriori noxia magis quàm fructuoſa.

(n) *pag.* 486. & *in Append. p.* 14. (o) *Vid. Epiſt. CCLXXI.*

BIRAGO.

Digitized by Google

BIRAGORUM FAMILIÆ
GENEALOGIA.

BIragi inſignium loco deferunt in ſcuto *argenteo faſcias tres coccineas, utrinque pinnatas, quarum ſingulæ quaternis trifoliis aureis diſtinctæ ſunt.* Gallici feciales hunc ea deſcribunt in modum: *d'argent à trois faces breteſſées & contrebreteſſées de cinq pieces de gueules, chaque face chargée de quatre treſſles d'or.*

Ottobiani Feudatariorum

I.

MAFIOLUS
claruit circa

II.

Antonius Biragus, *Præfectus Curiæ Philippi Ducis Mediolan.* Uxor, *Iſabella Sovica.*

Andreas Biragus, cogn. *Magnificus*, *Præfectus Alexandriæ* 1452.

III.

Joannes Paulus, † *ſine lib.*

Joannes Petrus, dictus *Pierinus*, primus acquirens Feudi *Ottobiani* an. 1481. *Iſabella Lampognana, Precivalli fil.*

FRANCISCUS Biragus, *Vid. Tab. III.*

Daniel Biragus, *Protonot. Apoſtol. Archiepiſc. Leſbienſ. obiit circa an.* 1495.

IV.

Jacobus Antonius Biragus, *pater filii ejuſdem nominis.*

Franciſcus Biragus, Eques auratus, *Dn. Feudi Ottobianenſis.*

Andreas Biragus, *Eques Melit. Commendat. Inverni in Ticinenſi diœceſi.*

V.

Joan. Baptiſta, *obiit ante patr.*

Caſpar Biragus, Dn. *Ottobiani.*

Balthaſar.

Melchior.

Florimontius.

Franciſcus Biragus. *Camilla Cuſana.*

Petrus Biragus. *Eques Melit.*

VI.

Petrus Franciſcus, † *impr.*

Joan. Baptiſta Biragus, Dn. *Ottobiani.* *Julia Biraga Hieronymi fil.*

Julius Cæſar, *obiit Lutetiæ Pariſ.* 1587.

Galeatius Biragus. *Hippolyta Boſſa.*

Antonia, ux. *Alexandri de Georgiis.*

Beatrix, nup. N. *Dom. de Pastrin.*

VII.

Filia unica, nupta *Alphonſo de Reinoldis.*

Renatus Biragus, Dn. *Ottobian.*

Franciſcus Biragus. *Iſabella de Guevara.*

VIII.

Galeatius Biragus, Dn. *Ottobiani.*

Renatus.

IX.

Michael Biragus, Dn. *Ottobiani.*

X.

Galeatius Biragus.

MILIÆ TABULA I.

Lineam exhibens.

I. BIRAGUS an. 1412.

II.

- Catharina Biraga, nup. *Bartholomæo Beacquio.*
- Margarita Biraga, uxor *Juliani Ghilini.*

III.

- Urſina, nup. *Antonio Duguano.*
- Zacharina, nup. 1. *Philippo Lampugnano*, 2. *Hieronymo de Cruce.*
- Bellena, uxor *Antonii Leguano.*
- Catharina, nup. 1. *Hieronymo Faguano*, 2. *Innocentio Cavenagi.*
- Lucia, nup. 1. *Philippo Federici*, 2 *Jo.Baptiſta Crivello.*

IV.

- Carolus Biragus, *Commendat. Abbatiæ S.Vincentii.*
- Galeatius Biragus, *Senator Mediolan. Præfectus Papiæ. Antonia Trivultia.*
- CÆSAR Biragus, *Vid. Tab. ſeq.II.*

V.

- Lucretia, nup.*Julio Vimercato.*
- Julia, uxor *Octaviani March. Malaſpinæ.*
- Renatus Biragus, nat. 2. Febr. 1506. *Senator in ſupr. Curia Pariſ. Cancellarius Franciæ* 1573. *Cardinalis Rom. Eccl.* 1578. † 24. Nov. 1583. Ux. *Valentina Balbiana.* † 21. Dec. 1572.
- Petrus Antonius Biragus, *nothus, Præpoſitus ad S. Albin. Mortaræ* 1540.

VI.

- Briſeide, ux.*Hieronymi Schiaffenati.*
- Aurelia, nup. *Cæſari Carnevali.*
- Monica, ux.*Joannis Mariæ Comitis de Meda.*
- Filiolus, *ante patrem mortuus.*
- Franciſca, nup. 1. *Humberto de la Platiere, Dom. de Bourdillon, Mareſcallo Franciæ*, 2. *Joanni de Laval, March. de Nêle*, 3. *Jacobo de Amboiſe, March. de Anbijoux*, 1584.

VII.

- Andreas Biragus, *Eques Melit.*

VIII.

- Michael.

IX.

- Renatus, Condominus *Ottobian.*

X.

- Andreas Biragus.
- Raimundus.
- Pompejus.

BIRAGIANÆ FA

IV.

CÆSAR BIRAGUS, Joan. Pe

V.

Hieronymus Biragus. Ux. 1. *Margarita Terzaga.* 2. *Aloiſia Avogadra.*

Jacobus Antonius Biragus, *Commendatar. Abbatiæ S. Vincentii Mediolan.*

VI.

(1) Cæſar, *Eq. Melitens.*

Andreas.

Franciſcus. ux. *Joanna de la Pommeraye, Dom. de Entrames & Verger, Joannis de la Pommeraye & Joannæ de Roſmadec fil. hær.*

Pompejus *Abbas ad S. Vincent. Mediol.*

Herculea.

Ludovicus, *Abbas de Flavigny.*

VII.

Renatus Biragus, Baro *de Entrames. Franciſca de Erbrée, Joannis Dom. de la Chaiſe & de la Fontaine f.* 1610.

Magdalena, nup. 1. *Joanni de Buat, Dom. de la Soubrardiere,* 2. *Renato de Aubert, Dn. de Launay.*

VIII.

Joan. Jacobus, Baro *de Entrames, nat.* 30. *Aug.* 1613. *occ. in oppugn. Dunkirch. Magdalena de Beaumanoir, Claudii Vicecom. de S. Jean fil.*

Renatus, nat. 7. Sept. 1617, *Abbas de Oux.*

IX.

Jacobus Carolus, Baro *de Entrames,* dictus *Marchio Biragus.*

LINEA PEDEMONTANA, COMITUM DE VISQUES

V.

CAROLUS BIRAGUS, Cæſaris F. *Eques Ord. S. Spir. Regii in Gall.*

VI.

Ludovicus, dictus *Laurentius, Biragus de S. Martin,* Comes *de Viſques.* Ux. 1. *Aloiſia Langoſcia, Joan. Thomæ Com. de Stroppiano fil.* 2. *Octavia de S. Martino, Nicolai Dom. Aladii (d'Aglié) fil.*

VII.

(1) Carolus, dictus *Laurentius, Bir. de S. Mart.* Com. *de Viſques. Margarita Valperga, Antonii Com. de Montvè fil.*

Flaminius Biragus, Comes *de Roaſche. Mariana Meaglia.*

VIII.

Carolus Emanuel, dict. *Laurentius Birag. de S. Martin.* Com. *de Viſques.* Ux. 1. *Victoria Margarita de S. Martin d'Aglié.* 2. *Paula Chriſtina Provana.* 3. *Thereſia Borgarella.*

Mauritius.

Carolus.

Thomas Ludovicus Bir. Comes *de Borgaro. Anna Valperga.*

Philibertus Maria Bir. Com. *de Roaſche.* ☾ *Laurentiana Tana.*

Thomas Antonius Biragus, *Abbas Suſæ.*

IX.

(2) Franciſcus Antonius Com. *de Viſques,* Marchio *de Candia. Anna Ludovica, Franciſci Mariæ Com. Broglia fil.*

Octavius.

Victor Amadeus.

Ludovicus, *Eq. Melit. Prior Viſc.*

(3) Philibertus Maria.

Renatus Auguſtus.

IV.

tri F. Uxor, Laura Turriana.

V.

Ludovicus Biragus, *Præfectus Salutienſi Marchion.* † *cælebs* 1572.

CAROLUS Biragus, à quo *Linea Pedemontana, quam vide inferius.*

VI.

Carolus, *Eques Melit.*

Rodomontius, *Cæcilia Annona.*

Petrus, *Maria de Gambacurta.*

(2) Horatius, *Epiſc. Vanreaſ. in Gall.*

Philibertus, *monachus.*

Hieronymus, *Prior.*

Julia, nup. *Joan. Baptiſtæ Birago, Dom. Ottobomani.*

VII.

Cæſar.

Franciſcus, *Capuc.*

Henricus Biragus. *Franciſca Ajazza.*

Ludovicus, *monachus Franciſc.* Ord.

Franciſcus, *monachus Franciſc. Ord.* dein *Lector in Acad. Ticin.*

VIII.

Franciſcus, dictus *Eques Biragus, n.* 21. *Aug.* 1619.

Renata. Joanna. *moniales.*

ET ROASCHE, MARCHION. DE ROCCAVIONE.

V.

Ux. LAURA DE S. MARTINO, *Laurentii Com. de Viſques neptis & hæres.* 1558.

VI.

Flaminius Biragus.

Caſpar Biragus, *Abbas de Aiſnay.*

Cæſar Biragus.

Philippus Biragus, *Prior de Souvigny.*

VII.

Joannes Thomas Biragus, Marchio *de Roccavione. Anna Franciſca Duca.*

(2) Franciſcus Biragus.

Octavius Biragus, Comes *de la Caſſa* per ux. *Angelam Mannam.*

Carolus Antonius.

VIII.

Franciſcus Maria Bir. March. *de Roccavione.* ⊙ *Franciſca Fauſtina Vaſſalla ex Com. de Fauria.*

Carolus Theodorus, *ob. juv.*

Carolus Ludovicus Biragus. *Joanna Thereſia Catharina ex Com. Gaſſellis.*

Carolus Emanuel Biragus, Com. *de la Caſſa.*

Ludovicus.

Thomas Antonius.

IX.

Mauritius, *ob. in obſid. Budæ.*

Joan. Baptiſta Philibertus, Com. *de Roaſche.*

Thomas Ludovicus.

T A B.

T A B. III.

DOMINI DE METONE ET SIZIANO.

III. **FRANCISCUS** Biragus, Andreæ, cogn. Magnifici, F. primus Dominus *de Metone*.
Uxor, *Auguſtina Barbavara*, *Marcolini filia*.

IV.

- Andreas, † *improl.*
- Daniel Biragus, Dn. *de Metone & Siziano.* *Lucretia Vareſe*, *Ambroſii fil.*
- Petrus, *Equitum Magiſter*, † 1528.
- Bernardus, *Præpoſitus ad S. Joan. Bapt. Mediolan.*
- Petrus Antonius, *Prior Florentiolæ.*
- Zaccarina, nup. 1. *Alexandro Fiorenza*, 2. *Chriſtophoro Caſtiglione.*

V.

- Aurelius Baſſanus Biragus, Dn. *de Metone & Siziano.* *Sulpicia Landriana*, *Maffei fil.*
- Joan. Franciſcus, *monachus Humiliatus*, *Commendat. Præpoſituræ de Monza.*

VI.

- Jacobus Marcellus Biragus, Dn. *de Metone & Siziano.* *Franciſca de* Bevolcis *Alexandri fil.*
- Daniel, *Prior Florentiol.*
- Juſtina.
- Aurelia.
- Herſilia.
  moniales.
- Clelia, nup. 1. *Alexandro de Bevolcis.* 2. *Antonio Maria Marazzi.*

VII.

- Franciſcus, Dn. *de Metone & Siziano.*
- Renatus.
- Daniel, *Angela Arcimbolda*, *Franciſci Dom. de Arziſate fil.*
- Petrus, † *in obſid. Vercellar.* 1617.
- Sulpitia, ux. *Fabii Boccabarili.*
- Herſilia.
- Laura.
  moniales.
- Franciſca.
- Zaccarina.

VIII.

- Helena, nup. *Franciſco Maria Mezzabarba.*
- Marcellus Biragus, Dn. *de Metone & Siziano.* N. *Angeleria*, *genere Alexandrina.*
- Antonius Biragus.

IX.

Daniel Biragus, Marchio, *Dn. & Hæres unicus feudorum avitorum Metoni & Siziani*, J. U. *Doctor in Illuſtri Collegio Mediolan. receptus an.* 1685. *Franciſca Caſtiglione*, *Caroli Camilli Caſtiglione fil. Antonii Landriani vidua.*

X.

Leonora Biraga, *filia unica.*

EXEGE-

EXEGESIS HISTORICA.

BIRAGORUM familiæ, antiqua nobilitate paucis in Italia ſecundæ, origo incerta eſt. Qui *magnos Biragorum animos heroum lance penſarunt*, dixit Vir Illuſtris *Galeatius Vicecomes de Aragonia* in Oratione ſolemni, quam habuit d. 25. Aug. an. 1685. pro Daniele Birago, occaſione ejus cooptationis in Collegium Doctorum I. PP. Mediolani, *principium illis ſunt auſpicati Germanicum. Qui demiſſius in ſcrupuloſa cognominis interpretatione ſunt ſequuti judicium, Biragos origine Bituriges dixerunt.* Quod ſi verò Biraga familia millenos annos & amplius florentiſſimæ nobilitatis in patria numerat, ſicut Annales Mediolanenſes ferunt, niſi mihi videntur eſſe in ſupervacuum, quotquot ulteriores tam vetuſtæ ſtirpis radices inveſtigandas putarunt. Ferax ea nunquam non fuiſſe prædicatur virorum aut roga aut ſago, aut utriuſque artibus præſtantiſſimorum. *Conradus* primò ſe offert *Biragus*, Eccleſiæ Romanæ imperante Friderico Barbaroſſa ſtrenuus defenſor, & militiæ Mediolanenſis Præfectus adverſus Comenſes, quorum inſtinctu eum à propriis militibus occiſus eſſet, excidio Comæ Mediolanenſes parentaturi illi fuerant, niſi Comenſes ſupplices veniam petiiſſent. *Zanibellus Biragus* tanta rerum patriarum peritia pollebat, ut civitatis Mediolanenſis ſtatuta explicandi provincia ipſi delegata fuerit anno 1249. In quatuor factiones diductam fuiſſe urbem inde ab anno 1198. *Corius* refert, quarum præcipua fuerit *Capitanorum* & *Valvaſſorum*, quibus nominibus nobilitate & clientelis præminentes indicabantur. In eorum claſſe erant Biragi, cum plebe tamen, ubi publicæ privatæve rationes ita poſtulabant, communia nonnunquam foventes ſtudia Cùm anno 1258. Ambroſiana pacificatione, Martino Turriano, Tribuno plebis, in urbem redeundi facultas conceſſa fuiſſet, nec non illis, qui ex nobilitate partes ejus populique ſecuti erant, in numero horum *Caſpar Biragus* recenſetur. Philippus Turrianus dominatum plebis favore adeptum ſibi gentique ſuæ firmaturus, conjugem Biragi ſanguinis ſibi exoptavit, exemplo Martini, quem ex eadem domo uxorem accepiſſe *Creſcentius* & *Laburerius* ex Ludovici Eccleſiæ Hiſtoria Pedemontana referunt. (*a*) Attamen cum poſteà Napus Turrianus iniquo quodam cenſu gravare cives auderet, Biragi privatam affinitatem poſt egregium publicum duxerunt, eique ſe oppoſuerunt. Noxæ nihilominus illa *Caſpari Birago* & *Alberto* ejus fratri demum fuit, quippe quos Otto Vicecomes Archiepiſcopus, cum Mediolani dominium Turrianis eripuiſſet, Placentiam relegandos cenſuit. *Balthaſar Biragus* arma adverſus Archiepiſcopum modò dictum aliquandiu geſſit; ſed cum eo reconciliatus in gratiam Comi *Poteſtas* an. 1288. creatus fuit. *Oldino Birago* à Ludovico Bavaro Imperat. cum an. 1327. Mediolani Rex Italiæ coronaretur, equeſtrem collatum perhibent honorem. *Sorinus* & *Paſſolus* Biragi Decurionum ſpartam anno circiter 1340. ornarunt. *Guidonis Biragi* eximia fuit opera, Joanni Vicecomiti, Archiepiſcopo & Principi Mediolanenſi in expugnatione Bononiæ an. 1350. navata, qua in urbe paulò pòſt per inſidias interfectus eſt. *Gulielmo Birago* Zanibelli pronepori, Barbaræ, quam Franciſcus II. Caſtilionæus uxorem duxit, genitori, Archiepiſcopus modò dictus fidei virtutiſque præmium præfecturam Laudenſis urbis contulit anno circiter 1353. *Ioannulum Biragum* præclariſſimum Equitem Joanni Galeatio Vicecomiti, tunc adoleſcenti, latus clauſiſſe, cùm Leonellus Anglus Dux Clarentiæ Mediolanum ſolemni pompa an. 1368. ingreſſus eſſet, *Corius* memoriæ prodidit. Idem poſteà ſub Principatu dicti Vicecomitis totius ærarii præfecturam integerrimè geſſiſſe prædicatur. In Concilio IXC. Nobilium Mediolanenſium an. 1388. deſcriptorum recenſentur Creſcentio *Joannulus*, *Antonius*, *Ambroſius*, *Deſiderius* & *Adoardus* Biragi. *Lampugnanus* Biragus, acerrimus libertatis poſt extinctos Vicecomites Duces defenſor, & unicus plebis tumultus ſedator cluit; qua tempeſtate *Marcellus* quoque Biragus claruit, Franciſci Sfortiæ Ducis poſtea Conſiliarius & militaris Dux.

A MAFIOLO Birago continua ſtirpis ſeries nectitur. Huic patrem Creſcentius tribuit *Abrahamum* Biragum; in quo ſi non erratum eſt, alium eum fuiſſe oportet

(a) *Creſcent. Corona Nobilit. Ital. Parte I. Narrat. V. Cap. II. Laburer. Tombeaux des perſonnes illuſtres. p.* 234.

cet ab illo Maſiolo, de quo monumentum monaſterii S. Franciſci loquitur, ſequentem exhibens inſcriptionem, quam idem autor ſubjecit: *Jo. Marco Birago & Zenoni Birago Maſiolus Biragus fratribus ſuis ſapientiſſimis poſuit, & ſibi, Fil. Zenonis, Nepot. Carlini, Pronep. Spinoli, Abnepot. Lantelmi &c. Nobiliſſima Brigida, filia Ioannis Marci Biragi dedicavit ann. ſalutis* 1522. (*b*) Maſiolus, de quo hic ſermo eſt, Philippo Maria Vicecomite Mediolani imperante, opibus ac honoribus viguit, Curiæ ejus ac ærario præfectus; Ædes Lugagnani parochialis religionem ejus ac munificentiam teſtatur hac inſcriptione: *An.* 1436. *Hanc Eccleſ. fieri fecit Spectab. & Egreg. Vir. D. Maſiolus De Birag. Ducalis Curiæ Generalis Magiſter, ad honores Dei & ejus Sanctiſſimæ genitricis Mariæ ac Domini S. Antonii.* Filii illius ANTONIUS & ANDREAS non minore gratia ac dignitate apud dictum fuere Ducem; illi enim eandem, quam pater ornaverat, ſpartam contulit, alteri verò intimam ſui corporis commiſit cuſtodiam. Poſt exceſſum Philippi Ducis, *Andreas* Biragus pro tuenda patriæ libertate depugnavit, & prœlii navalis contra Venetos apud Cremonam, quo tota eorum claſſis ſubmerſa & deleta eſt, magna pars fuit. Eodem Franciſcus Sfortia Principatu potitus, intimæ admiſſionis Conſiliario nec non Legato ad complures Principes & Reſpublicas uſus eſt, quas partes ita obiit, ut propter eximias animi generoſi dotes *Magnifici* cognomento honeſtaretur. Ad extremum Alexandriæ præfectura functus fato ceſſit, ſepultuſque eſt in æde S. Marci extra mœnia Mediolani poſita eodem cum fratre Antonio tumulo, cui ſequens epigramma inſcriptum eſt.

Natorum pietas Antoni membra Biragi
Germano Andreæ conſociata dedit.
Omnia fluxa tamen, ſed mens ſibi conſcia recti
Uſque fuit ſanctum, uſque piumque colens.
Nunc lapis Andreæ parvus tegit oſſa Biragi,
Spiritus æthereas incolit ipſe domos.
Divitiis & honore mihi bellique togæque
Temporibus largè contigit orbe frui.
Felix anguigero quondam cui vita Philippo
Felix Franciſco te Duce Sfortiade.

JO. PETRUS Biragus, Antonii F. Camerarius & Conſiliarius Ducis, Senator, Generaliſque curiæ Gubernator, & denique Alexandriæ præfectus, feudum *Ottobianum*, in Lomellina, à Comitibus Rubeis in Placentinis acquiſivit, eoque à Duce Jo. Galeatio Sfortia an. 1481. inveſtitus eſt. DANIEL Biragus ejus frater, Legum Doctor & Senator, Conſiliariuſque Ducis modò nominati fuit; ſacra dein toga ſumpta Romæ *Protonotarius Apoſtolicus* & *Referendarius utriuſque Signaturæ*, & denique *Archiepiſcopus Metelini*, quo nomine *Leſbus* inſula maris Ægei hodie appellatur, creatus eſt. Ædem magnificam S. Mariæ de Paſſione & cœnobium Canonicorum regularium ei contiguum Mediolani à fundamentis extruxit, & liberaliter ſupellectile inſtruxit, agriſque ac certis reditibus dotavit: multa præntereà liberalitate erga Congregrationem Olivetanam in Placentina diœceſi uſus eſt. Teſtamento, quod an. 1495. condidit, noſodochium majus Mediolanenſe hæredem conſtituit, & ſimplex tantùm legatum, *fidei commiſſi* inſtar ſtrictiſſimi, filiis fratris ſui Franciſci reliquit. Mortui corpus in dicta æde S. Mariæ de Paſſione ſepulchro ſplendidiſſimo illatum eſt, Laconicum exhibente epitaphium in hunc ſenſum: *Danieli Birago Archiep. Mitylin. Præf. Hoſpitalis ex Teſt°. poſue.* (*c*)

ANDREAS Biragus, Jo. Petri F. in Rhodienſi militia Ordinis Johannitici, cui ſe addixit, fortitudinis laudem ſibi peperit, deditque obſequii ſui erga ſupremum Ordinis Magiſtrum documentum, cum Prioratum Lombardiæ, à Ludovico Sfortia Duce Mediol. ſibi collatum, in illius manus an. 1496. reſignaret, ne collatio à Duce facta Ordini fraudi eſſet. *Commendam* exinde *Invernenſem* in Papienſi diœceſi nactus eſt, cujus arcem exſtruere cœpit. Pro re Chriſtiana contra Turcas ſtrenuè pugnans denique ſpiritum effudit. GALEATIUS, Andreæ frater, Maximiliani Sfortiæ Ducis Mediol. Commiſſarius generalis bellicus Novariæ fuit; iſto poſteà Gallis

(b) *Creſcent. loco cit.* (c) *Creſcent. Lib. cit. Cap.* 3.

Gallis victoribus ſe permittere coacto, ille quoque ad eorum partes ſe applicuit, atque an. 1523. eum aliis Mediolanenſis ſtatus exulibus, ope militum Gallicorum, Valentiam intercepit; mox verò ab Antonio Leva, qui cum expeditorum equitum & Hiſpanorum parte Aſtæ erat, obſeſſus, urbeque ac arce expugnata captus eſt. (*d*) Abhinc ſexennio anno nempe 1529. Bononiam ad Carolum Imp. à civitate Mediolanenſi miſſus, petere ſuſtinuit, ut opus ſua generoſitate dignum faceret; Mediolanumque, nobiliſſimam & antiquiſſimam urbem, in priſtinam libertatem reſtitueret, atque optimatum regimini permitteret. Cæſare verò malente Franciſco Sfortiæ Ducatum Inſubrum reddere, Conſiliariis ſuis bellicis Galeatium adſcripſit, & Papiæ copiarumque ſuarum in Lomellina Præfectum conſtituit. (*e*)

FRANCISCI Biragi, qui Galeatii filius natu maximus erat, poſteri feudum avitum *Ottobianum* ſibi vindicarunt, cujus partem ad Renatum, Franciſci fratrem, pertinentem, ſed, quod is Gallis ſe mancipaſſet, fiſco addictum, GALEATIUS, Franciſci F. an. 1581. emit, & in ſolidam ejus poſſeſſionem an. 1583. venit, nepotibus ejus per ſententiam, quæ à tribunali Mediolanenſi an. 1641. d. 17. Decembr. lata eſt, corroboratam.

RENATUS Biragus, Galeatii I. filius natu minor, cum Doctor Collegii Mediolanenſis ob res magni momenti in Galliam ad Franciſcum I. Regem miſſus eſſet, ea ſingularis ſolertiæ ſpecimina dedit, ut Rex ſuo eum miniſterio admoveret, Conſiliariumque in ſuprema curia conſtitueret; in ſubalpina deinde provincia, à Gallis occupata, Præſes Senatus Turinenſis factus, & poſt illam Sabaudiæ Duci reſtitutam, Lugdunenſi Præfectura à Rege Carolo IX, & non ita multò pòſt anno 1570. in Aquitaniam eum ſequi juſſus, ſigillis donatus eſt, quæ munia per biennii ſpatium obiit, antequam officii titulus acceſſiſſet, quo temporis intervallo cum Rex urbem Pariſienſem ſolemni pompa ingrederetur, de præcedentia à Parlamento controverſia ei mota, ſed pro eo à Rege deciſa fuit, quemadmodum *Franc. Cheſnæus* in *Hiſtoria Cancellar. Franc.* prodidit. (*f*) Anno denique 1573. poſt Michaëlis Hoſpitalii mortem *Cancellarius* creatus atque ad ſummum honorum faſtigium in Gallia evectus eſt. Vir, *Thuani* judicio, generoſus ac prudens, ingenio candido ac liberali præditus, ſed quod externus, nec juris Gallici ſatis ſciens eſſet, quavis alia maxima dignitate, quàm illa dignus eidem habitus. (*g*) Defuncta conjuge animum ad Ordinem Eccleſiaſticum appulit, Vaurenſem Epiſcopatum atque Abbatias aliquot accepit, & ad extremum *Cardinalis Rom. Eccleſiæ* à Gregorio XIII. Papa d. IX. Kalend. Mart. an. 1578. renunciatus eſt; ſupremum tamen illum Galliæ magiſtratum uſque ad diem XXVI. Septembris ejuſdem anni geſſit, quo eundem Regi reſignavit, & abhinc quinquennio Lutetiæ fatis conceſſit, ſeptuagenario major, magnaque pompa & Senatu toto proſequente funeratus, & in B. Catharinæ templo, ab eo ad id ſumma magnificentia extructo, in quo & *Valentinæ Balbianæ* uxori monumentum poſuerat, conditus eſt. Sepulchro ejus quæ ſequuntur inſcripta ſunt:

Quid tibi opus ſtatua? ſatis eſt ſtatuiſſe, Birage,
Virtutis paſſim tot monumenta tuæ.

Renato Birago Patritio Milanenſi, multis & ſummis dignitatibus functo, tum Franciæ Cancellario, ac demum S. R. Eccleſiæ Cardinali, Franciſca filia unica & Cæſar Biragus agnatus mœſtiſſimi, non memoriæ ſed deſiderii perpetui monumentum hoc poni curaverunt. Vixit annos LXXVII. *menſ.* IX. *dies* XXVI. Huic epitaphio aliud tabulæ memoriæ inſculptum addidit illius in munere ſucceſſor, cujus quoque exemplum adjicere non pigrabor:

Hunc Renati Biraguii S. R. E. Card. Galliæ Cancell. tumulum, Philippus Huraltus Chevernius Galliæ Cancell. ob conſortium ſummi Magiſtratus, & amicitiam adfinitate ſancitam, auxit hoc titulo ultimo in defunctum munere: & deceſſori ſucceſſorem ſanctiſſ. ſeni hoc quidquid eſt inferiarum dare pietati advinctum exiſtimavit, adeo quos non ſors, ſed judicium magni Regis & reſp. conjunxit, nulla vis fati ſeparare potis eſt.

In uxoris ejus tumulo hæc leguntur: D. O. M. *Valentinæ Balbianæ matronæ cla-*

(d) *Guicciard. Hiſt. It. Lib XV.* (e) *Creſcent. Narrat. VI. Cap. I.*
(f) *pag. 657. & ſeq.* (g) *Hiſtor. Lib. LXXVIII.*

clariſſimæ atque ornatiſſimæ, cujus anima ſalute & quiete fruitur ſempiterna, corpus Renatus Biragus Franciæ Cancellarius, conjux pientiſſimus, uxoris bene meritæ hic poni curavit. Obiit anno Chriſtianæ ſalutis 1572. 12. *Kalendas Januarii, vixit annos* 64. *menſes ſex, dies* 20. (*b*)

De FRANCISCA illorum filia ita *Thuanus Libro II. Commentar. de vita ſua:* Renatus Biragus filiam unicam reliquit caſtiſſimis moribus, & verè liberali ac paterno animo præditam fœminam, & in qua nihil requiras, niſi in illa liberalitate modum. Ea primum Imberto Platerio Bordillonio E T. qui res magnas bello geſſit, à patre elocata eſt, cumque ſine liberis deceſſiſſet, aliquot pòſt annis Joanni Lavallo Malliæ Comiti, & poſtea Nigellæ Marchioni & Juniaci Comiti, patre itidem annitente, nupſit, quo rurſus mortuo, nullaque prole ex illo conjugio ſuperſtite, Jacobo tertio marito contra patris votum, cæterum perilluſtri apud nos Amboſianorum Albigei Comirum familia progenito, fidem obligavit, ſecutis poſt patris obitum ſtatim nuptiis. Hæc verò, quæ tam liberaliter hactenus vixerat, haud mirum, ſi juveni marito, item liberali, ſed egenti, & cui pater nihil largiebatur, ad immodicos, qui tunc in aula noſtra luxu diffluente fiebant, ſuſtinendos ſumptus, nihil negabat, itaque brevi tempore accidit, ut pecunia omnis & ſupellex plane regia à patre, qui ſemper ſplendidè, ſed modo ſervato, vixerat, relicta, penitus abſumpta ſit, & præcipue ultima in Santones expeditione, in qua cum Joiiſa ipſo exercitus imperatore cæſus eſt. Itaque marito amiſſo, & omni re exuta, paulò pòſt ex mœtore in morbum diuturnum incidit, ex eoque tandem, poſtquam ſe diu in moleſta lite cum Florimondo Birago patrueli, à patre, filiæ caſum præſagiente, ſibi ſubſtituto, & qui ſub id tempus Lutetiæ itidem obiit, exercuiſſet, in ſumma egeſtate deceſſit, ut vix haberet unde ſepeliretur, matronis aulicis, quarum gratiam olim omni beneficentia demeruerat, ſtipem in ſingulos dies in alimoniam, dum vixit, poſtquam obiit, unde efferretur, conferentibus, egregio noſtris viduis aliiſque illuſtribus matronis exemplo, ut & in ſumptibus faciendis modum ſervent, & in viris aſciſcendis parentum conſilia, & eorum qui loco parentum ſunt, judicia ſequantur.

AD TAB. II.

HIERONYMUS, LUDOVICUS & CAROLUS, Biragi fratres, Cæſaris filii, in bello Italico ſub auſpiciis Regum Galliæ ſtipendia fecerunt, in quo manu & conſilio potentes pollenteſque nec degeneres ad pericula ſecundiſſima militari ſama floruerunt; LUDOVICUS ſub Franciſco II. & Carolo IX. Regibus copiis eorum tranſalpinis ſummo denique cum imperio præſuit, atque in præfectura Salutienſis Marchionatus conſenuit; HIERONYMUS plerarumque Ludovici expeditionum pars peditum cohortem rexit, & inter S. Michaëlis Equites adſcribi promeruit, numeroſæ ſobolis pater ex iterato matrimonio factus, quæ in Gallia partim, partim apud Inſubres floruit. In eorum, qui in patria permanſerunt, numero RODOMONTIUS ſuit, quo præter Henricum nati ſunt LUDOVICUS & FRANCISCUS Biragi; hi ſtudia pacis & religionis ſecuti familiæ Franciſcanorum cucullatorum nomen dederunt; ſed poſteriot an. 1624. ab ea diſceſſit, literis, quarum dulcedine captus erat, unicè vacaturus: factus quoque eſt divinarum atque humanatum rerum ſcientia præclarus, multiſque editis operibus poſterirati commendarus. Docuit magna fama in Ticinenſi Univerſitate nec non in ſcholis Mediolanenſibus, quas *Canobianas* vocant, & denique an. 1643. facultates ſuas omnes generali donatione in *Franciſcum Mariam Mediobarbam*, Nobilem Ticinenſem, *Helenamque Biragam*, conjuges, tranſtulit, ea lege, ut ſucceſſoribus eorum primogenitis perpetuò nomen *Franciſci Biragi* inderetur: illa nuper uſu venit in Illuſtri S. R. Imperii Comite *Franciſco Mediobarba Birago*, illorum ex filio Antonio Franciſco nepote, Regiæ civitatis Papienſis Decurione, viro in ſtudiis rei antiquariæ nummariæque egregio, & ſcripris de ea evulgatis per omnem cultiorem orbem celebratiſſimo. Cæterùm Franciſcus Biragus Genuam ad extremum conceſſit, in

(h) *Labonreur loco cit.*

in peſtilentia, quæ urbem illam tùm affligebat vaſtabatque, pietatis charitatiſque officiis functurus; in Noſodochiis itaque dies noctesque commoratus, ægrotns, languidos, moribundos, cura, fomentis, alloquio, refocillare ſategit. Vita ibidem defuncto, gratitudinis ergò à Republica & Curatoribus ſanitatis in æde S. Bernardi extra urbem, ubi ſepultus fuit, monumentum erectum eſt cum ſequenti inſcriptione:

Franciſco Birago, Natione Inſubro, Patria Ticinenſi, (ſcribendum erat Mediolanenſi) *Literatura Philoſopho, Ordine Sacerdoti, quod Genuam graſſante lue, ſpiritu charitatis adductus, Generis claritatem humilitati Chriſti litaverit, ab Evangelico & Domino penè ſervus languentibus animis corporibuſque curandis operam ſimul & vitam devoverit; ne virorum Phœnix tot inter funera penitus efferatur; Excellentiſſ. Magiſtr. hoc præclaro cineri monumento poſito immortale nomen æternæ Genuenſium gratitudini commendavit* MDCLVII.

CAROLUS Biragus, *Cæſaris* filius natu minimus, ſed gloria nulli fratrum ſuorum inferior, Ludovico in præfectura Marchionatus Salutienſis ſucceſſit, deindeque Regiæ trans Alpes ditioni cum ſummo imperio præfuit. (*i*) Idem non ſolùm torque Ordinis Regii S. *Michaëlis*, ſed etiam novi, ab Henrico III. Rege Gall. fundati, Ordinis Equeſtris S. *Spiritus* inſignibus pridie Kal. Januar. an. 1581. decoratus eſt, & ducta in matrimonium *Laura de S. Martino*, illuſtri in Pedemontio ſtirpe ſata, eâdem nempè, cujus ramos hodiè vigentes in *Stemmate Deſideriano* recenſuimus, (*k*) natis ſuis, eorumque poſteris, ſedem ibi fixam peperit, qua ad majora incrementa via illis patefacta, occaſioque gratiæ Ducum Sabaudiæ demerendæ aperta eſt. Nimirum utebatur Laura patruo, *Laurentio de S. Martino* Comite *Viſcarum;* hic domus ſuæ poſtremus LUDOVICUM Biragum, Caroli & Lauræ filium, hæredem ſcripſit, ea lege, ut ipſe & primogeniti ex ejus progenie, qui in poſſeſſiones ſuas ſint ſucceſſuri, nomen inſigniaque ſua gererent; hinc factum ut Ludovicus Biragus, poſtquàm dictam adiiſſet hæreditatem, non inſignia tantùm *San Martiniana*, quæ in opere paulò antè memorato exhibuimus, adſciverit, avitis relictis, ſed etiam *Laurentius Biragus de S. Martino* appellari cæperit, quo ſub nomine ipſe nec non ejus nepos CAROLUS EMANUEL *Tabula XXIX. Stemmatis Deſideriani* leguntur: ambo enim renovata cum San Martiniana familia affinitate uxorem ex Aladii regulorum, eâ ortorum, domo ſibi ſumſerunt. At Ludovico ante ductam *Octaviam San Martiniam* alia fuit conjux, claro itidem genere prognata, videlicet *Aloiſia Languſcia*, quæ patrem habuit Joannem Thomam Languſcium, Comitem de *Stroppiano*, Magnum Sabaudiæ Cancellarium, matrem Deliam Roériam de S. Severino, ſororem Beatricem, qua Emanuel Philibertus Sabaudiæ Dux amica uſus eſt, quamque deinceps Franciſco Martinengo Comiti de Malpagua nuptui locavit, poſtquàm ex ea genuiſſet Mathildam, quæ nubilis facta Carolo de Simiane Domino de Albigny, cum dote Marchionatus de Pianezza, in manum convenit. Cæterùm inclaruit Ludovicus ſub appellatione Comitis *de Viſques* legationibus, quas nomine Caroli Emanuelis primi, Ducis Sabaudiæ, in Gallia, Hiſpania, Angliaque & inprimis in aula Pontificia obiit, ubi Oratoris Extraordinarii dignatione aliquandiu egit, illo temporis tractu, quo Arnoldus Cardinalis Oſſatus regni Gallici negotia ibi procurabat, in cujus literis, annis 1602. & 1603. ſcriptis mentio illius occurrit. (*l*) Redux Roma factus, Mauritio & Thomæ Principibus Sabaudis tanquam moderator juventæ eorum additus eſt.

Ingens & illuſtris propago ab eodem defluxit: CAROLUS, filius ejus natu maximus, & in Comitatu Viſcarum ſucceſſor, *Laurentius* etiam dictus, ad Gregorium XV. Papam *Legatus Obedientiæ*, ceu loqui amant, à Duce Carolo Emanuele an. 1621. miſſus eſt, deindeque inter proceres aulæ Ducis Victoris Amadei eximium tenuit locum, militari quoque munere inſignis. Eo natus CAROLUS EMANUEL, ſub Duce ejuſdem nominis ſecundo, Cubicularii, Præfectique legionis equeſtris & Prætorianorum munia obiit, & inſignibus Ordinis Ducalis, cui *ab Annunciatione* Mariæ Virgini facta nomen, decorari meruit. Hujus gnato FRANCISCO ANTONIO, eidemque ſucceſſori in Viſcenſi fideicommiſſo, titulus Mar-

(i) *Thuan. Hiſtor. Libro LXIII.*
(k) *Pag.* 144. *& ſeqq.*
(l) *Tomo II. pag.* 571. *&* 588.

Marchionis Candiæ acceſſit; fratres ei ſunt OCTAVIUS Biragus, qui Duci Sabaudiæ viventi à menſa eſt, (*Gentilbuomo di boca*) VICTOR AMADEUS, cohorti in ejuſdem legione prætoriana Præfectus; hi patrueli utuntur RENATO AUGUSTO Birago, Comite *de Borgaro*, & Principis Carinianenſis Cubiculario, qui fratrem habuit MAURITIUM, in bello Hungarico apud Budam forte defunctum inexorabili.

Cæterum natu minoribus etiam Ludovici Biragi, primi è ſua gente Viſcarum Comitis filiis, eorumque poſteris gratia dignatioque apud Duces Principeſque Sabaudos conſtitit, illuſtribus non tantùm titulis inſignitis, ſed officiis etiam, aulicis partim, partim militaribus, auctis. Ex iſtis in bello, quod nuper apud Inſubres deflagravit, partes ſuas impigrè & ſtrenuè impleviſſe prædicantur CAROLUS LUDOVICUS Biragus, Marchionis *de Roccavione* frater, ſupremi Optionis munere ſunctus, jamque legionis Dimachorum, quos vulgò *Dracones* vocant, Incluriſſimi Herois, Principis Eugenii de Sabaudia, Produx, nec non THOMAS LUDOVICUS, dicti Marchionis filius, equeſtri alæ primùm Præfectus, deindeque Ductor cataphractorum.

A D T A B. III.

FRANCISCUS Biragus, Andreæ Magnifici F. dignatione & autoritate ſub Ducibus Galeatio Maria & Jo. Galeatio Sfortiis plurimùm valuit, fide, virtute ac induſtria ſua parta, gratia quoque Borſi Eſtenſis, Ferrariæ & Mutinæ Ducis floruit. Galeatio Maria Duce è vita ſublato à Bona Duciſſa, ejus vidua, Novocomum miſſus eſt, ad ſuſtinendam ibi civium fidem, eo tempore, quo Sfortiadarum imperium extrema patiebatur diſcrimina. Antiquiſſima feuda Lazatii, Freſcaroli, Turtis Berettarum olim in Biragorum familiam collata, aucta illi ſunt, Jo. Galeatii Ducis munificentia, Mettoni, Turrettæ Septianique caſtri, Mediolanum inter & Ticinum ſiti, mero & mixto Imperio anno 1484, hocque beneficium ad poſteros ejus tranſmiſſum eſt. (*m*) Filii Franciſci Biragi belli partim, partim pacis artibus illuſtrati ſunt; militarem gloriam aſſecuti ſunt ANDREAS ac PETRUS, ille initio Ludovico Sfortiæ à ſecretis fuit, Collateralis generalis peditumque Tribunus, dein ſub Ludovico & Franciſco Regibus Gall. Papienſis Darſinæ Præfectus, & copiarum ad expugnandam Brixiam & Mirandulam ductor; hic in exercitu Ligæ inter Pontificem Rom. Regem Galliæ & Venetos an. 1526. initæ, cohortes duxit, & an. 1527. ſervati Fruſolonii, oppidi Pontificii, quod Prorex Neapolitanus oppugnaverat, decus retulit, poſteà inter Præfectos militum Franciſci Sfortiæ II. Ducis Mediolanenſis fuit, atque an. 1528. in oppugnatione Papiæ ſcloppeti glande in fœmore ſauciatus, cum ne ſui ab oppugnatione diſcederent, humo ſublevari noluiſſet, intra paucos dies ſpiritum effudit, quemadmodum Guicciardinus memoriæ prodidit. (*n*) BERNARDUS triceſimo ætatis anno cilicium ſumſit in familia *Humiliatorum*, nomenque *Franciſci* adſcivit, & Præpoſitus tandem ad S. Johannis Baptiſtæ Mediolani factus eſt. PETRUS ANTONIUS Protonotarius Apoſtolicus fuit, atque Abbas ad S.S. Felicis & Tranquillini Florentiolæ in agro Placentino; de quo *Creſcentius* ex itinerario Hieron. Capugnani hæc refert: *Duodecim millia paſſuum altius in eadem via Florentiolam eſſe videmus, vicum non mediocrem, quem Fidentiam vel Fidentiolam antiqui dixerunt. In eo Abbatia eſt quædam illuſtris, quam* Petrus Antonius Biragus *Abbas animo regio & ſanè magno, non ſecus ac Pompejus Magnus, qui Ægyptium Regem excepit, Franciſci* I. *Gallorum Regis, Caroli* V. *Imperat. & Pauli* III. *hoſpitio decoravit.* (*o*)

DANIEL Biragus Mettoni & Septiani Dynaſta, Doctor illuſtris JCtorum Collegii Regiuſque Senator & denique Laudæ Placentiæque Prætor fuit. Condidit idem

&

(m) *Creſcent. op. cit. Narr. V. Cap.* 3.
(n) *Hiſtor. It. Lib. XVIII. & XIX.*
(o) *Loc. cit. Cap. IV.*

Digitized by Google

& dotavit ſacellum Biragorum in æde D. Franciſci Medioli an. 1509. Filiorum ejus alter JO. FRANCISCUS *Humiliatorum* Ordini nomen dedit, & Præpoſituram Modoëtienſem nactus eſt, BASSANUS AURELIUS verò in avita feuda ſucceſſit; eo natus DANIEL III. in Petri Antonii, propatrui ſui, locum Abbas ad S. S. Felicis & Tranquillini Florenriolæ cooptatus, & in aula Romana *Protonotarii Apoſtolici*, nec non *utriuſque Signaturæ Referendarii* munere, & ſub Gregorio XIII. Papa legationibus functus, anno verò 1575. Narnenſis oppidi præfectura auctus eſt.*(p)* A *Jacobo Marcello*, ejus fratre, ſtirps propagata fuit, patre RENATI, qui in Belgio ſub Alexandro Farneſio præclara ſtipendia fecit, FRANCISCI, qui conſilia pro decidendis Nobilium Equitumque controverſiis elucubravit, & publicæ luci dedit, PETRI, Equitis Melitenſis, in oppugnatione Vercellarum, dum pedeſtris cohortis Italicæ Præfecti munia ſtrenuè obit, occiſi, & DANIELIS IV. Hic bellicæ quoque gloriæ cupidine flagrans in Belgio an. 1602. militiæ tyrocinium fecit & ordines duxit, multoſque poſt annos Præfectus armorum Mirandulæ & Cottonii Laudenſis fuit, avus DANIELIS V, qui ſuperſtes eſt, grande familiæ ſuæ ornamentum, cujus humanitati pleraque, quæ prolata ſunt, in acceptis ferimus.

(p) *Creſcent. ibid.*

FERRE-

FERRERIÆ FAMILIÆ,

qua orti ſunt

PRINCIPES DE MASSERANO,

nec non Marchiones de Crevecœur, Romagnan, Marmora & Canoſio,

GENEALOGIA.

FErreria familia *cæruleum erectum leonem falculis rubeis in argentea parma*, vetuſtum *Acciaiolæ* gentis digma, inſignium loco gerit; Principes de *Maſſerano* quadripartito jam uti ſolent ſcuto, eo quo hic repræſentatur modo, ita ut primam & ultimam ejus areolam *leo* jam memoratus impleat, in ſecunda verò tertiaque itidem *argento* tincta *aquila nigra biceps imperialis* conſpiciatur; mediam verò regionem parmula *argenteis & cæruleis faſciis diagonalibus* diſtincta, quæ *Fliſcanam* denotat teſſeram, occupet.

FERRERII, PRINCIPES DE MASSERANO

I.

BESSUS

II.

Sebaſtianus Ferrero, Dominus Gallianici.
Uxor, *Homena Avagadra*.

III.

Beſſus Ferrero, Dn. de *Candello* in Pedemontio.
Franciſca de Chalant, Ludovici Dom. de S. Marcel f.

Antonius Ferrero, Dn. de *Baudociano*.

Joannes Stephanus, *Rom. Eccl. Cardinalis, cr.* 28. Sept. 1500, † 13. Oct. 1510. æt. 36.

Auguſtinus Ferrero, *Epiſc. Nicienſis* 1506, dein *Vercellenſ.* 1511. † 1536.

IV.

Philibertus Ferrero, Marchio de *Maſſerano*, Dn. de *Bena, Giulianica & Sandigliano.*
Bartholomea Fliſca.

Almericus Ferrero, Marchio de *Burdelano*.

Petrus Franciſcus Ferrero, *Rom. Eccl. Cardinalis, cr.* 26. Febr. 1561, † 13. Nov. 1566, æt. 53.

V.

Beſſus Ferrero March. de *Maſſerano*, Dn. de *Saravallo, Bornuto, Unxebio & Lozzolo.*
Ux. 1. *Camilla Sfortia, Boſii Com. de S. Flora f.* 2. *Claudina de Sabaudia, Philippi Com. de Raconis f.*

Sebaſtianus Ferrero, *Epiſc. Eporediæ* 1551. † 1563.

Ferdinandus Ferrero, *Epiſc. Eporediæ* poſt fratrem 1563, † 1581.

Rodomontus Ferrero.

Livia, nup. *Jacobo Vicecomiti.*

VI.

(1) Olympia Ferrero, nup. *Alphonſo Comiti Colalto.*

(2) Franciſcus Philibertus Ferrero, PRINCEPS S. Imperii de *Maſſerano*, Dn. de *Crevacore, Boriana & Roaſium.*
Ux. 1. *Beatrix de Sabaudia, Ducis Caroli Emanuelis fil. natur.* 2. *Franciſca de Grillet, Caroli Maximiliani Com. de S. Trivier f.*

VII.

(2) Carolus Ferrero, † *improl.*

Paulus Beſſus Ferrero Princeps de *Maſſerano*.
Hieronyma de Carretto, Philiberti March. de Bagnaſco fil.

Scipio Ferrero.

Victor Ferrero.

Ferdinandus Ferrero.

VIII.

Ludovicus Ferrero de Fieſque, Princeps de *Maſſerano*.
Franciſca Maria de Simiane, Caroli Emanuelis, Marchionis de Pianezza fil.

IX.

Petrus Beſſus Ferrero de Fieſque, Princeps de *Maſſerano*, March. de *Crevecœur & Caſavallon*, Comes de *Lavagne & Candel*, Dn. de *Catsanic, Bena, Borian, Beatin, Roaſe & Sandillan, Eques Annunc. Chriſtina de Sabaudia, Ducis Caroli Emanuelis ſecundi, filia naturalis, ducta* 25. *Febr.* 1686.

MARCHIONES DE ROMAGNAN ET MARMORA.

I.

FERRERO.

II.

Henricus Ferrero.

III.

Godofredus Ferreru, Marchio de *Bardelano.* Ux. 1. *Leonora Bazetta*, 2. *Magdalena San Severina.*

Bonifacius Ferrero, cr. *Epiſc. Epored.* an. 1501, *Rom. Eccl. Cardinalis*, 1. Jul. 1517. † 2. Jan. 1543.

Andreas Ferrero, *Eques Melit. Commendator Aronæ.*

N. Ferrero.

IV.

Sebaſtianus Ferrero, Dn. de *Villata* & *Caſavallon. Magdalena Borromea, Gilberti Com. Aronæ f.*

Philibertus Ferrero, *Cardinalis* cr. 8. Apr. 1549, † 14. Aug. ejuſd. an.

Jacobina Ferrero, nup. *Franciſco de Sabaudia Dom. de Colegno.*

N. Ferrero.

V.

Fridericus Ferrero Marchio de *Romagnano*, Dn. de *Caſavallon*, *Eq. Annunc.* cr. 1576. † *improlis. Arduina Provana.*

Guido Ferrero, *Epiſc. Vercell.* dein *Cardinalis* cr. 12. Mart 1565. † 16. Maji 1585. æt. 48.

Philibertus Ferrero, *Abbas S. Michaelis Cluſini & S. Stephani de Cittadella.*

Joan. Stephanus Ferrero Dn. Borianæ. *Horsana Fliſca.*

VI.

Cæſar Camillus Ferrero, *Epiſc. Savon.* dein *Epored.* 1581, † 1612.

Joannes Georgius Ferrero, Dn. Borianæ. *Urraca Bertolana.*

VII.

Iſabella, nup. *Arduino de Valperga.*

Claudina, ux. *Caroli Umberti de Sabaudia March. de Mulaſſan.*

Chriſtina, *monialis.*

Sebaſtianus Ferrero, Dn. Borianæ. Ux. 1. *Iſabella Meſſerana*, 2. *Octavia Solara.*

Joan. Stephanus, *Epiſc. Vercell.* 1599, † 1610.

VIII.

(1) Margarita, nup. *Ludovico Solaro, Com. de Moretta.*

(2) Thomas Felix Ferrero, Marchio *de la Marmora* & de *Canoſio*, Com. de *Boriana* & *Beatin. Eq. Ordinum Duc. Saband. Legatus in Gallia.*

Joſephus Ferrero *Abbas de Villars.*

EXEGESIS HISTORICA.

FERRERII de *Acciaiolorum* ſtemmate ſanguinem ducere feruntur: iſti in Hetruſcis, maximè Florentiæ, opibus & auctoritate pollentes, egregiiſque Viris, qui ex eis orti ſunt, illuſtrati, ſummo jam pridem, non totâ tantùm Italiâ, ſed etiam Greciâ, honore ac nomine fuerunt. Hic quippe Atticæ per ſeptuaginta annorum ſpatium imperitarunt, quem principatum *Rainerius Acciaiolus* in ſuam tranſtulit familiam, cùm unà cum aliis fortiſſimis viris expeditioni à Gallis, Venetis & Genuenſibus, Romano Pontifice inſtigante, ſub ſeculi XIV. finem in Orientem ſuſceptæ nomen dediſſet, & poſt rem benè geſtam Atticam & Bœotiam nec non Phocenſium regionis pleraque in ditionem accepiſſet ſuam; ut verò præſidiis novo imperio tuendo ſe muniret, affinitatem cum Liguribus, qui Eubœam tenebant, junxit, & Philippini Auriæ filiam uxorem ſibi aſſociavit, ſicut *Laonicus Chalcocondilas* memoriæ prodidit. (*a*) Sed ex ea ſequioris tantum ſexus prolem ſuſcepit, gnatas nempè duas, quarum natu majorem Theodoro Paleologo, Emanuelis Imperatoris Conſtantinopolitani fratri, nuptui, Corinthumque in dotem dedit, minorem Carolo Tocco, Acarnaniæ & Ætoliæ Regulo, elocavit. Ex alia verò muliere marem utcunque ſuſtulit, cui nomen *Antonii* indidit; hic Bœotiam à genitore accepit, cùm is Athenas Venetis reliquiſſet, quod ægrè ferens Antonius bellum contra Venetos movit, Athenas obſedit, hoſtibuſque, qui urbi auxilio venerant, profligatis, ad deditionem coëgit, & tunc Princeps Atticæ & Bœotiæ declaratus eſt. Prole idem deſtitutus *Nerium Acciaiolum*, propinquum ſuum, Florentia accerſivit, qui etiam, Antonio apoplexia extincto, principatu Athenarum, ope potentiſſimorum in urbe, potitus eſt, licèt uxor defuncti imperium in Chalcondilam, Laonici ſuprà allegati, cujus fide hæc traduntur, partem transferre cogitaverit, eaque propter ad Amuratem, Turcarum Sultanum, legationem miſerit. Poſt Nerii mortem uxor ejus, habens ex marito filium ſuperſtitem, adhuc puerulum, Athenarum dominium retinuit, quod tamen ei ob vitæ licentiam Mahumetes II. Turcarum Rex abrogavit, & *Franco* ſive *Franciſco Acciaiolo*, ex Antonio Nerii fratre nato, commiſit, ſed poſt breve temporis ſpatium, anno 1455, armis iterum eripuit, urbemque in ſuam poteſtatem redegit. (*b*)

In Græcia quoque Magna, quo nomine Italiæ ultima, & regni Neapolitani haud minima pars priſcis veniebat, Acciaiolos fortuna extulit: Ioannæ quippe primæ hujus nominis Reginæ Neapolitanæ favore *Nicolaus Acciaiolus* hoc in regno *Magni Seneſcalli* munere mactus, Comitatibuſque *Satriano*, *Melfi*, *Terlizzi* & *Ierace* donatus eſt, filioſque tres, *Angelum*, *Benedictum* & *Laurentium*, poſt ſe reliquit, quorum natu maximus in honores paternos ſucceſſit, cæteris quoque in lauta conditione conſtitutis; ſed virilis omnium propago brevi emarcuit. (*c*) Nicolai mentio *Libro* IV. *Hiſtoriæ Florentinæ Leonh. Aretini* occurrit, ubi *Vir magnus, & multarum urbium dominator, qui regem ſimul ac regnum Apuliæ multos annos autoritate & ſapientia gubernavit*, dicitur. Ejuſdem cauſa legem an. 1360. Florentiæ ſancitam fuiſſe refert, ut nemini, qui dominationem alicujus oppidi ditionemve haberet, liceret magiſtratum Florentiæ gerere: cum ille enim longo intervallo Florentiam veniret, & tunc Bononia legatus rediret, magnarum rerum gratia illuc evocatus, metuens civitas, ne ipſius nomen ſæpius jam per abſentiam remiſſum præſenti tunc magiſtratum ſortiretur, generali lege de cunctis dominatoribus in omne tempus ut provideretur, cauſa fuit: *neque enim pari jure cum aliis convenire ſciunt, qui dominari ſunt conſueti*, ut habet ſubjuncta ab Autore epicriſis.

Enimverò Acciaiolorum eximiæ jam diu partes fuerunt in adminiſtratione reipublicæ Florentinæ, ita ut in *Scip Admirati* Hiſtoria undecim hujus familiæ numerentur, qui ſupremum in illa magiſtratum geſſerunt, *Gonfalonerii* vocabulo longo temporis ſpatio inſignem. In turbulento deinde Florentinæ civitatis ſtatu, cùm ea Guelphorum & Gibellinorum factionibus, peſti tunc mortalium ſeriſſima, ab hoſte humani generis, ſicuti *Franc. Sanſovinus* cenſuit, introducta, diviſa & pænè oppreſ-

ſa

(a) *De reb. Turc. Lib.* 4. (b) *Id. Lib.* 6. & 9.
(c) *Ferdin. della Marra delle famigl. Neap. p.*

ſa eſſet, ex Acciaiolorum familia benè multi relicta patria alii aliò migrarunt, & nonnulli ex præcipuis libertatis aſſueti in *Biellam* ſive *Bugellam*, Galliæ Ciſalpinæ oppidulum, & Epiſcopo Vercellenſi ſubditum, conceſſerunt, ubi domicilio inſtituto, cùm indigenæ difficulter cognomen eorum pronunciarent, *Ferreros*, quaſi *Foreri* vel Foreſteri, ab iſtis nominatos fuiſſe idem autor tradit. (*d*)

Hoc cognomen in SEBASTIANO Ferrero primitus clarum factum eſt, filio *Beſſi*, quemadmodum *Jo. Franc. Creſcentius* teſtatur, (*e*) fratre *Henrici*, à quo alium defluxiſſe ramum, quem noſtra ætate ornavit THOMAS FELIX FERRERUS, Eques Ordinum Sabaudicorum, hujuſque Ducis nomine ter in Gallia legatione & poſtrema quidem an. 1697. functus, Auguſtâ Taurinorum edocti ſumus, ſpe cæterùm continuam lineæ hujus ſeriem eodem ex loco adipiſcendi fruſtrati. Acceptæ verò inde qualicunque adjecimus ex *Franc. Auguſt. ab Eccleſia* Hiſtoria Chronol. Epiſcoporum & Abbat. Pedemont: CÆSAREM CAMILLUM Ferrerium, quem Jo. Stephani ex Dominis Borianæ filium, Abbatem S. Stephani de Eporedia, & ex Epiſcopo Savonenſi Eporediæ Epiſcopum an. 1581. creatum fuiſſe refert, nec non JO. STEPHANUM; hunc fuiſſe ait Jo. Georgii Condomini Blatini & Borianæ in agro Bugellenſi filium, intimum Cubicularium Urbani VII, & Gregorii XIV. Sum. Pont. Abbatem Lucenſem & Cantignani, Priorem S. Fidei Vercellenſis diœceſis, & utriuſque Signaturæ Referendarium, annoque 1599. Epiſcopum Vercellenſem electum, paulò pòſt ob ſingularem in rebus agendis prudentiam ad Cæſarem, Reges Poloniæ & Ungariæ, & Archiducem Auſtriæ Nuncium miſſum, & tandem nominatum Cardinalem à Rudolpho Imperatore migraſſe ex hac vita antequam purpura decoraretur; compoſuiſſe eundem addit Latino ſermone Vitas S. Euſebii & ſuorum ſucceſſorum in Eccleſia Vercellenſi. (*f*)

Ad SEBASTIANUM à quo orti ſumus ſermo redit: hunc *Fortunæ filium* dictum fuiſſe *Creſcentius* jam citatus memoriæ prodidit, ob raram nempè, qua dum vixit uſus eſt, felicitatem: Blancæ Duciſſæ Sabaudiæ, Caroli Joannis Amadei Ducis matri ac tutrici, primùm inſerviit, munus obiens *Theſaurarii generalis* Pedemontii, quod occaſionem ei præbuit Carolo VIII. Regi Galliæ ejuſque aulæ proceribus innoteſcendi, cùm is an. 1494. iter in Italiam ad occupandum regnum Neapolitanum ſuſcepiſſet; (*g*) Vocatus poſteà à Ludovico Galliæ Rege manſit in aula uſque ad mortem ejus, atque in ea virum ſe præbuit ſolertem & ſtrenuum tam in pacis quàm belli negociis; ſtatum quippe Mediolanenſem aliquoties Regi conſervavit, arte & prudentia populum rexit, propriis facultatibus in alimoniam militum præſidiariorum inſumptis; ita ut Rex moriens ei trecenta ducatorum millia deberet, quemadmodum *Sanſovinus* loco dicto tradit, à quo præterea refertur publicam ab eo amatam fuiſſe magnificentiam, Romæ duo palatia ædificata ſplendidiſſima, unum in Monte Caballo, alterum in Burgo; & in Pedimontio diverſa caſtella è fundamentis erecta, alia reſtaurata; palatia quoque exſtructa Mediolani, Vercellis, Bugellæ, Eporediæ & Auguſtæ Taurinorum: templa denique aliquot & ſacella fundata ac dotata; vitam ad octogeſimum produxiſſe annum, vidiſſeque ex filiis filiabuſque quartam generationem: habuiſſe enim *quatuor filias*, quas in præcipuas Lombardiæ familias elocaverit, & *novem filios*, quos inter duos ſacra ornatos purpura conſpexit. Extant inter epiſtolas P. *Bembi Cardinalis* typis excuſas aliquæ ad illum Leonis X. Papæ nomine ſcriptæ annis 1513. & ſequentibus uſque ad an. 1517. quo temporis tractu munere *Quæſtoris Regii in Gallia Ciſalpina* functum fuiſſe inde liquet.

Ex liberis ejus ſeptem tantum filiorum, quorum nomina tabula exhibet, memoria ſervata fuit; inter hos BESSUS natu maximus, nec non GODOFREDUS Ferreri ſtirpis propagationi operam dedere, ANTONIUS militiam ſecutus eſt, cæteri ſacris dignitatibus officiiſque illuſtrati ſunt; nec indignum eſt memoratu quòd tres ex eis, JOAN. STEPHANUS videlicet, BONIFATIUS & AUGUSTINUS, in Vercellenſi Epiſcopatu ſibi invicem ſucceſſerint, in quo poſtremus ſupremum obiit diem; JO. STEPHANUS iterata vice Eccleſiæ Vercellenſi præfuit; Coadjutor in ea Urbano Bonivardo an. 1492. datus, eidem an. 1499. vita functo in Epiſcopali dignitate ſucceſſit, ad Bononienſis verò Eccleſiæ regimen

 an.

(*d*) *Delle Famigl. illuſtri d'Ital. p.* 29. (*e*) *Corona della Nob. d'Italia Parte II. p.* 710.
(*f*) *Cap. II. & X.* (*g*) *Guichenon Hiſt. de Savoye p.* 587.

an. 1502. tranſlatus, & Cardinalis eodem anno ab Alexandro VI. Pontifice Romano creatus, Juliano Cardinali de Ruvere priorem Epiſcopatum tradidit, ſed hoc intra anni ſpatium ad Ponrificatum ſupremum evecto iterum accepit, retento etiam Bononienſi. Fuiſſe prædicatur vir in omni literarum genere eruditiſſimus, proindeque meritò à Joanne Trithemio inter illuſtres Viros ſuæ ætatis numeratus; ejus cura & auſpiciis Ariſtotelis Magna Moralia, priſcis ſeculis nondum cognita, communia cum orbe literario per Jacobum Fabrum Stapulenſem facta fuiſſe *Ciacconius* ex aurore anonymo, qui Trirhemium de Scriptoribus Eccleſiaſticis ſupplevit, refert. Deceſſit Romæ, & in æde S. Clementis ſepultus, hoc habuit epitaphium: *Joanni Stephano Ferrerio, S. S. Sergii & Bachi Presb. Card. Bononienſi, Viro ſanctitate doctrinaque inſigni, vixit annos* XXXVI. *menſes* V. *obiit Ann.* MDX. III. *Nonas Octobris, Julio* II. *Pontifice Maximo.* (*h*)

BONIFACIUS Ferrerius Vercellenſis Eccleſiæ regimini in locum fratris admotus eſt, cùm Nicienſem per aliquod tempus adminiſtraſſet, & Eporedienſi quoque inde ab anno 1501. præeſſet; hanc uſque ad an. 1528. adminiſtravit, Vercellenſem verò fratri ſuo *Auguſtino* an. 1511. ceſſit, & poſt ejus obitum receptam mox *Petro Franciſco Ferrerio*, fratris ſui filio, reſignavit; multorum prærereà cœnobiorum Abbas *Commendatarius*, ceu vocant, fuit, & denique à Leone X. Papa *Presbyter Cardinalis* tit. SS. *Nerei & Achillei* Kal. Julii an. 1517. renunciatus eſt. Præfuit poſteà *Epiſcopus Cardinalis* Albanenſi primò, mox Præneſtinæ, dein Sabinenſi & tandem an. 1537. Portuenſi Eccleſiæ, Leone X. defuncto, dum Eporedia ſive Ivrea Romam ad Conclave tenderer, Franciſci Sfortiæ Ducis Mediolanenſis juſſu interceptus eſt; quo facto commoti Cardinales, accerſito Ducis Oratore, ei denunciarunt, ſe in ipſum Ducem pro rei gravitate animadverſuros, ni operam darer, ut Cardinalis quàm eitiſſime libertati redderetur, atque ob id ad dies octo ingreſſum in Conclave prorogarunt. Bononiæ Legatus an. 1540. conſtitutus Collegium Ferreriorum pro ſuſtentatione nobilium pauperum Pedemontanorum ibi inſtituit, Romanque reverſus ſupremum ibi explevit diem ineunte an. 1543. (*i*)

Præter dictos tres adhuc viros galero Cardinalitio decoratos familia Ferrerienſis vidit, de quibus aliqua ſtatim lubet ſubjungere: PHILIBERTO, Godofredi Burdelani Marchionis filio, primus inter iſtos debetur locus, hunc Eporedienſi Eccleſiæ poſt patrui abdicationem præfectum Paulus III. Pontifex Presbyteris Cardinalibus in duodecima creatione ſua d. VIII. April. an. MDXLIX. adſcripſit, & titulo S. *Vitalis* impertiit. Paucis verò menſibus hac dignitate gaviſus, & eodem adhuc anno ante d. XIV. Auguſti Romæ immatura morte rebus humanis exemptus eſt. PETRUS FRANCISCUS Ferrerius, ejus frater, ex Abbate S. Stephani *de Cittadella* & Pinacolienſi *Epiſcopus Vercellenſis* per patrui abdicationem, exeunte an. 1536. electus, Concilio Tridentino interfuit, & Carolo Cardinali Carafa deinde Legato ad Philippum Hiſp. Regem in Belgium eunti à Paulo IV. Papa adjunctus eſt; cumque ſub Pio IV. apud Venetos Nuncii munia obiret, *Presbyter Cardinalis* in ſecunda ejus creatione an. MDLXI. declaratus eſt. Vir, *Ciacconio* teſte, *animi magnitudine, literarumque ſcientia, virorum Principum conſuetudine clarus.* Mortem obiit Romæ, ubi in S. Mariæ Majoris templo tumulato hoc poſitum fuit epitaphium: D. O. M. *Petro Franciſco Ferrerio, Tit. S. Anaſtaſiæ S. R. E. Presbytero Cardinali, Jo. Stephani Bononien. & Bonifacii Portuenſis Cardd. ex fratre nepoti; Philiberti Eporedienſ. Cardinalis fratri, Guido Cardinalis Vercellen Patruo Optimo optimeque de ſe merito P. Vixit ann.* LIII. *Obiit Ann. Sal.* MDLXVI. *Pridie Idus Novembr.* (*k*)

GUIDO Ferrerius, Sebaſtiani Domini *Caſalis Vallonis* filius, *quintus* ex hac gente fuit *Cardinalis*, ab eodem Pontifice, Pio IV. nempè, à quo patruus ejus modò dictus, purpura decoratus fuerat, in hunc Ordinem cooptatus an. 1565, cùm jam ante ex patrui abdicatione Abbatias S. S. Michaëlis de Cluſa & Stephani de Vercellis haberet, utriuſque Signaturæ *Referendarius* fuiſſet, & triennii ſpatio Vercellenſem Epiſcopatum rexiſſet. Interfuit æque ac patruus Tridentino Concilio & apud Senatum Venetum Nuncii ſpartam ornavit. Æmyliam denique Legati dignatione adminiſtravit, & poſt FRIDERICI fratris ſui obitum Romagnani Marchio,

(h) *Fr. Aug. ab Eccl. Hiſt. Chronol. p.* 154. *Ciaccon. Hiſt. Pont. & Card. T. III. p.* 202.
(i) *Ibid. p.* 351. (k) *Ciaccon. loc. cit. p.* 737. & 923.

chio, annuente Philippo Hiſpan. Rege, conſtitutus eſt. *Petrus Victorius* in epiſtolis fuiſſe in eo prædicat eruditionem reconditam, & facultatem Latinè Græceque ſcribendi egregiam. Vitæ finem anno ætatis vel 42. vel 58. variant enim circa natalem ejus annum ſcriptores, Romæ implevit, & in patrui ſæpe memorati tumba reconditus eſt cum hac inſcriptione: D. O. M. *Guido Ferrerius tit. S. S. Viti & Modeſti S. R. E. Presb. Card. ut viventi Patruo Petro Franciſco Cardinali, & dignitate, & voluntate conjunctiſſimus fuit, ita moriens corpore noluit ab illo abeſſe, cum quo etiam ſumma Dei benignitate fretus, cœleſti ac ſempiterna felicitate ſe fruiturum ſperat. Obiit die* XXVI. *Maji* MDLXXXV. (*l*)

Maſſeranum ſive Meſſeranum, à quo Sebaſtiani Ferreri poſteri è ſtirpe primogenita orti Marchiones initio dein Principes ſalutati ſunt, feudum eſt Eccleſiæ Romanæ, intra Vercellenſem diœceſim, qua Mediolanum verſus ſe exporrigit, ſitum; PHILIBERTUS Ferrerus, Beſſi hujus nominis ſecundi filius, primus ejus acquirens fuiſſe videtur; BESSO tertius, hujus gnatus, Crepacordienſem Marchionatum (*Crevecœur*) poſſeſſionibus ſuis adjunxit, ab Emanuele Philiberto Duce Sabaudiæ ſibi traditum an. 1576, per tranſactionem, qua Duci viciſſim ceſſit jus Patronatus in Abbatiam S. Benigni, & juriſdictionem ſpiritualem & temporalem in loca S. *Balain*, *Lombardore*, *Montanara* & *Falet*, in Pedemontio ſita, quemadmodum *Sam. Guichenonius* memoriæ prodidit. (*m*) Crepacordium feudum quoque eſſe Romanum ex inſtructione colligere licet, quæ Cardinali Martio Ginetti, à Papa Urbano VIII. Legati à latere dignatione Coloniam pacis ergò an. 1636. miſſo data fuit, & in *Victorii Siri Mercurio* extat; ſub ejus quippe quæ prolixiſſima eſt finem de Maſſerano etiam & Crepacordio aliqua illi in mandaris data ſunt hunc in „ ſenſum: ſubjungere ad extremum opus eſt, quod Meſſeranum & Crepacordium, „ feuda Sanctæ Eccleſiæ, poſſeſſa à Ferreria familia, frequenter inquietentur à Du- „ ce Sabaudiæ nec non à Gubernatore Mediolanenſi, quodque hac tempeſtate Hiſpa- „ ni præſidium in arce Crepacordienſi habeant; quare pacificationis futuræ articulis „ inſeri cupit Dominus noſter, ut nec Sabaudus nec Hiſpani feudis S. Eccleſiæ am- „ plius ſint moleſti, utque inde lociſque in eis munitis milites præſidiarios ſuos fa- „ ceſſere jubeant, quacunque de cauſa eis immiſſi fuerint, inprimis ut quoad feu- „ da *Meſſerano & Crevacore* id effectui detur, arxque illa præſidio liberetur, Prin- „ ceps verò in liberum ejus dominium reſtituatur; quod ſi non ſpecifica talis expreſ- „ ſio circa Meſſeranum & Crepacordium obtineri queat, ſumma tamen ope niten- „ dum ut generalis inferatur. (*n*)

Cùm FRANCISCO PHILIBERTO Ferrero, Meſſerani Marchioni, an. 1577. *Beatrix de Sabaudia*, Ducis Emanuelis Philiberti filia naturalis, in matrimonium, ubi iſta ad juſtam pervenerit ætatem, conſummandum, condicta eſſet, in eam, referente *Guichenonio*, (*o*) conſenſit conditionem Marchio, ut ſi ſe agnatumque Fridericum Ferrerum Marchionem Romanienſem ſine prole virili mori contingeret, Amadeus de Sabaudia, Ducis filius naturalis, hæres ipſius ex aſſe eſſet, ea lege ut unam è filiabus ſuis duceret, & inſignia Meſſeranenſis domus cum propriis conjuncta gereret, poſtquam verò Beatrix immatura morte è vivis ſublata, aliaque Marchioni ducta eſſet uxor, quæ utriuſque ſexus ſobole familiam auxit, incaſſum pacta illa ceciderunt, ſucceſſitque Franciſco Philiberto hæres ex ipſo genitus, PAULUS BESSUS Ferrerius, Principis dignatione dein mactus, & avus hodierni Principis de Maſſerano, de quo num verum fuerit, quod chartis rumigerulis anno 1682. diſperſum eſt, initos videlicet fuiſſe ab illo tractatus cum Rege Galliæ de permutanda Maſſeranenſi omnique ſua in Italia ditione, cum terris in Gallia ſitis, ſed interceſſiſſe deſtinatis illis atque obſtitiſſe Curiam Romanam, in medio relinquimus.

(l) *Ibid pag.* 965. (m) *Hiſt. de Savoye*, *p.* 694.
(n) *Tom. II. Lib. II. p.* 990. (o) *Ibid. p.* 706.

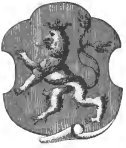
HOMO.

Digitized by Google

Digitized by Google

HOMODEÆ FAMILIÆ

GENEALOGIA.

SCuto Homodeorum hic exhibito, & *leonem aureis cæruleiſque tæniis diſtinctum in campo rubeo* repræſentanti, apicis loco imponi ſolet *pelicanus ater, ſanguine pullos nutriens ſuo, monili aureo ornatus & corona redimitus.*

I.

JOHANNES HOMODEUS,

II.

Rondonus Homodeus, Præfectus Annonæ Mediol. 1386.

Thomas Homodei, Decurio Mediol. 1388.

III.

Georgius Homodeus, Decurio Mediol. 1388.

Thomaſinus Homodeus, Decurio.

IV.

Gabriel Homodeus Doctor Collegii Judic. Mediol.

Bonſignorinus Homodeus Decurio 1409.

V.

Gabriel.

Johannes.

Thomas.

Lucia, ux. *Hieronymi Figini.*

Catharina, ux. *Franciſci Brivii.*

Angela, ux. *Johannis Moreſini.*

Eliſabetha, ux. *Hieronymi Reina.*

VI.

Bernardinus Homodeus, Decurio.
Laura de Rubeis. (*de' Roſſi.*)

Bernardinus Homodeus. ⊙

VII.

Johannes Baptiſta Homodeus, Doctor Colleg. Eques, Præfectus urbis 1566.

Paulus Maria Homodeus, *Canon. Regul. ad S. Barnabæ.*

Paulus Antonius Homodeus.
Jacobina Gigliottia.

Auguſtinus Homodeus, *Eques Melit.*

Ludovicus Homodeus, Decurio.

VIII.

Caſpar Homodeus, *Vicecapocaccia* Generalis Status Mediolanenſis.
Anna de Cribellis.

IX.

Joh. Baptiſta, Doctor Colleg. Eques.
Blanca de Romanis.

Chryſoſtomus, *Monachus Olivit.*

Benedictus, *Monachus Olivitan.*

Anna, ux. *Ferdinandi Pratæ.*

Quinque filiæ, *moniales.*

Johan. Jacobus, Marchio Piopera ſecundus. † 1628. ſponſus *Antoniæ de Mendoza.*

X.

Anna Thereſia, filia unica.

3. Carolus Homodeus & Laſus de la Vega, Marchio de Almonacid Dux Nuceriæ & uxorio jure MARCHIO IV. de CASTELRODRIGO, Magnas Hiſpaniæ & Com. de Lumiares.
Leonora de Moura Cortereal. Franciſci March. III. de Caſtelrodrigo f. ac hær. Anielli de Guſman, vidua, ducta an. 1678. d. 16. Dec.

XI.

Filius natus 26. Febr. 1680.
† m. Oct. ejuſd. anni.

Digitized by Google

LIÆ HOMODEÆ.

Decurio Mediolanenſis an. 1340. I.

II.

Signorolus Homodeus, Jurium Doctor.

III.

Bonſignorius Homodeus Decurio.	Johannes Homodeus, Doctor in Collegio Jodicum Mediol. *Margarita Brugora.*

IV.

Signorolus Homodeus, Decurio & Senator. *Lucia Trivultia.*	Johan. Antonios Homodeos Decurio 1474. Uxores duas habuit ex *Crivellis.*

V.

Francifca, ux. *Ambroſii Barzi.*	Antonia, ox. *Philippi Portæ.*	Margarita, ux. *Jo. Baptiſtæ Sfondrati.*	Jacobus. *Laura Figinia.*	Johao. Maria. *Urſula Pagnania.*

VI.

Uxor. . . .	Catharina, ox. *Jo. Angeli Porri.*	Laura, oup. *Ludovico Marliano.*	Locretia, ux. *Alexandri Piolæ.*	Antonia, oup. *Stephano Muralti.*

VII.

Johannes Jacobos Homodeos, *Clara Giſolfia.*

VIII.

Emilius Homodeus, Vir opulentiſſimus, † cælebs.	Carolus Homodeus, MARCHIO PIOPERÆ primus. *Beatrix Lurano.*	Victoria, ux. N. *Scoti Equitis:*	N. nopta N. *Gonfalonerio.*	Alexander Homodeus, Decurio, *cælebs.*	Duæ filiæ *moniales.*

IX.

Auguſtinus Marchio de Piopera, Almonacid & Villanova, † 1657. Ux. 1. *Eleonora de Portugallia, Alvari D. de Veragna f.* 2. *N. de Alagon hæres Comitatus de Saſtago.* 3. *Maria Laſo de la Vega Ludovici, IIIC. de Annover & Mariæ Pacheco f.*	Maria Praxedis, uxor *Jo. Petri Affaitati, M. de Grumello.*	Joh. Baptiſta Decurio & Quæſtor. 1. *Anna Gonfaloneria.* 2. *Erſilia Gallia ex Duc. de Alvito.*	Aloiſius, n. 6. Dec. 1608. S. R. E. *Cardinalis*, cr. 1652. 19. Febr. † 26. Apr. 1685.	Lucretia, nop. 1. *Carolo Vicecomiti*, 2. *Bartholomæo C. Areſio.*	Franciſcus, † cælebs.

X.

3. Aloiſius Homodeus, S. R. E. *Cardinalis*, cr. an. 1690. d. 13. Febr. † 16. Aug. 1706. æt. 50.	1. Franciſcus Homodeus.

EXE-

EXEGESIS HISTORICA.

HOMODEORUM varia legitur fuiſſe appellatio: namque *Amadei*, *Amidei* & *Omodei* dicebantur, ſed Homodeorum nomen diutius permanſit, quàm cætera, illoque ex eis prognati ſe hodieque ſalutari patiuntur. Amadeorum verò vocabulo quia olim à nonnullis nuncupati fuere, in eam venit cogitationem *Diamantes Marinonius*, ut in commentatione ſua *de illuſtribus familiis Mediolanenſibus*, quæ inedita in Bibliotheca Ambroſiana aſſervatur, ſcribere ſuſtinuerit: *Amadei genus ſuum poſſent ab illo Amadeo, qui primus Sabaudiæ Dux fuit, ducere.* Verùm ſaniora ſunt, nec minus honorifica, quæ *Rafaël Fagnanus* in *Memoriis de nobilitate patria* literis conſignavit, verba hujus tenoris: *Homodeorum familiam Mediolani vetuſtiſſimam eſſe, quis eſt qui ambigat, cùm ex ea multi præſtantes Viri in lucem prodierint, qui literis & armis patriæ ſuæ utiles immortalem apud poſteros gloriam reliquerunt?* Eodem loco à laudato memoratur autore Bonifacius Homodeus, Urbis Conſul. anno 1191; ſed Urbivetanam, non Mediolanenſem, urbem innui *Jo. Franc. Creſcentius* in *Amphitheatro Romano* diſertè refert, patremque Bonifacii Homodei Petrum nominat.

JOHANNES Homodeus, à quo telam orditi ſumus genealogicam, ex Decurionibus Mediolanenſibus fuit; ei *Fagnanus* præcipuam adſcribit laudem convocati Conſilii coram Luchino & Joanne Vicecomitibus, & decretæ legationis ad obtinendam, aliàs denegatam, civitati à Summo Pontifice abſolutionem ab interdicto, cui jam diu fuerat ſubdita, & obtentam fuiſſe ait; SIGNOROLO illius gnato, celeberrimo Juriſconſulto, à Johanne Vicecomite anno 1351. delegatam fuiſſe provinciam redigendi in unum volumen ſtatuta civitatis idem memoriæ prodidit. THOMAS ſive *Thomaſinus*, illius filius, in numero præcipuorum civium fuit, quos Jo. Galeatius Vicecomes Mediolani Dux Papiam miſit ad funus Blancæ Mariæ matris ſuæ; & quoniam ingenium in promptu habebat, atque autoritate valebat, delectus eſt unà cum Chriſtophoro Caſtilione an. 1404. ad ſedandas civiles diſcordias cum ampliſſima poteſtate puniendi, confiſcandi, componendi, deindeque an. 1409. cum Conſilium generale ad LXXII. Decuriones redactum fuiſſet, locum inter eos nactus. Ex alio gnato nepos *Signorolo* fuit *homonymus*, ſcientia juris & legum nihil avo inferior, quas magnâ docuit famâ in Placentino & Ticinenſi gymnaſio honorifico autoratus ſtipendio. Poſteà inter Conſiliarios Ducales adſcitus; Decurio Mediolanenſis factus, atque Equitis aurati dignatione mactus, & denique à Duce Borbonio, Caroli Cæſaris in Ducatu Mediolanenſi Vicario, in Senatorùm ordinem, quem iſte inſtituit an. 1527. allectus eſt. Inſigni quoque ornamento illi fuit affinitas; quam cum illuſtri Trivultiorum familia contraxit, ducta in matrimonium *Lucia Trivultia*, Eraſmi clariſſimi illa ætate belli ducis ſorore; ex ea licèt maſculam prolem nullam ſuſtulerit, per gnatam tamen, in Sfondratiam elocatam domum, avus factus eſt viri in Orbe Chriſtiano Summi, Romani nempè Pontificis Gregorii XIII.

Maximum Homodeæ familiæ ſplendorem attulere poſteri Johannis Jacobi, cum virtute duce & comite fortuna ad altiorem ſe extuliſſent locum: EMILIUS, cui primæ inter ejus filios tribuuntur, immenſis præditus fuit divitiis, cumque in cælibatu vitam exegiſſet, maximam earum partem fratri Carolo reliquit, factis tamen inſignibus ad pia opera legatis, quæ inter vel illud quod Xenodochio majori Mediolanenſis civitatis deſtinavit, CCM. libris conſtitit. CAROLUS ex LX. Decurionibus Mediolan. fuit, & *Marchionis Pioperæ* titulum aſſumſit: eo natus AUGUSTINUS in Hiſpania fundis, matrimoniiſque illuſtribus & honoribus amplificatus eſt, prætereaque à Rege Philippo IV. Præfecturam ſive Capitaneatum generalem omnium Venationum in toto Mediolani dominio an. 1630. obtinuit, Chiliarcha quoque, ſive *Colonellus*, militum Germanicorum ſub ejuſdem fuit auſpiciis, atque an. 1638. menſe Novembri obſidentibus Gallis Fonterabiam, protinus ad urbem

Bur-

Burgos cum quanta poſſet militum manu ſe conferre juſſus eſt, mactus iſtis in literis axiomate Illuſtris, & vocabulo cognati (*Marques Pariente*) à Rege honeſtatus.

JO. BAPTISTA Homodeus anno 1642. d. 22. Mart. electus fuit in Quæſtorem Magiſtratus Ordinarii, impetrato ſuper ea electione diplomate regio, dato Madriti, in quo præter alia legitur: *Homodeorum familia liberalitatis noſtræ pignus expoſcit, ſiquidem Joannes Homodeus Legatus ad Regem Aragoniæ Alphonſum Quintum invictum Prædeceſſorem noſtrum pro patria fuit, Signoroluſque Homodeus Eques, Comes Palatinus, in utriuſque juris claruit explanatione, ac ut recentiora dicantur, noſtram præcipuè benevolentiam alliciunt fides erga Nos præfati Jo. Baptiſtæ Homodei, Parentis Caroli Homodei Marchionis Pioperæ in ſtatu noſtro Mediolanenſi, unius etiam ex Sexaginta Decurionibus, atque à ſuis fratribus præſtita nobis obſequia, cum Don Auguſtinus Homodeus Marchio Villæ Novæ del Ariſcal in noſtris Hiſpaniæ Regnis, Pioperæque itidem in Statu noſtro Mediolanenſi, egregiè ſeſe geſſerit ſemper in noſtri Regii Servitii occaſionibus. Ideoque de nobis magis magiſque benemeritus exiſtat, ac Don Franciſcus Homodeus anno 1636. cum Duce de Veraguas iverit ad transfretandum in Status Belgicos dato militiæ nomine in turma, ſeu Capitania, Don Franciſci de Caſtrejon Socios ſecum ferens, ſeque tractando ſplendidè, ac durante navigatione in illius laboribus aſtiterit, virtutem ſuarum obligationum, multaſque dotes ſuas oſtentans quouſque mortuus eſt. Anna Gonfaloneria*, quæ Jo. Baptiſtæ in tabula uxoris primæ inſtar appoſita eſt, & ex qua Franciſcum genuit, matrimonio illi juncta non fuit, ſed ut verbis utar quæ in chartis Mediolano ad me miſſis leguntur, *ſponſa præoptata;* poſt contractum verò cum Erſilia Gallia ex Ducibus Alviti matrimonium prole caruit.

ALOISIUS Homodeus inde ab adoleſcentia literarum & juriſprudentiæ ſtudiis deditus fuit, & juvenis adhuc carmina Parmæ edidit. Anno ætatis XX. jam laurea in utroque jure donatus, Protonotariis Apoſtolicis Participantibus primò, deinde Clericis Cameræ Apoſtolicæ Urbani VIII. beneficio adſcriptus, & inter Patres connumeratus eſt plurimorum cœtuum, prætereaque arcium ditionis Eccleſiaſticæ Generalis munere ab eodem honeſtatus eſt. Poſteà Decanum Cameræ, & ditioni Eccleſiæ Commiſſarii Generalis dignatione præfectum Innocentius X. inter purpuratos patres coöptavit, addito titulo Presbyterali *S. Alexii in Aventino.* Urbinati exinde Ducatui Apoſtolicæ Sedis legatus præfuit, eaque in provincia nihil unquam ſua, ſed omnia populorum utilitate metiebatur, quare populorum amorem ac plauſum aſſequutus eſt, ſicut *Ciacconius in Hiſtoria Pontific.* & *Cardinalium* teſtatur. (*a*) Plurima idem eaque publica pietatis & munificentiæ ſuæ documenta edidit; fundato Piſauri monaſterio & templo Capucinorum, extructo Romæ Xenodochio & domo Presbyterorum S. Caroli in vico, quem Curſum (*il Corſo*) vocant, delubro quoque illorum auguſtiore & ornatiore facto; Mediolani etiam Monachatum victoriæ æde, marmore, ære Corinthiaco & picturis decorata. Prior denique Presbyterorum Cardinalium factus, Romæ vitam cum morte commutavit.

CAROLUS Homodeus, Auguſtini Marchionis filius natu major, ſucceſſit in paternos titulos, eoſque ſplendidiſſimo auxit incremento per matrimonium quod cum filia natu majore & hærede Comitis Caſtelli Roderici, Magnatis Hiſpaniæ, illuſtri per Hiſpaniam familia Mourana, contraxit; eo enim non tantum ampliſſimis in Hiſpania facultatibus locupletatus, ſed etiam *Grandatus* Hiſpaniæ dignatione, ob quam equidem poſt ſoceri exceſſum cum difficultatibus nonnullis fuit conflictatus, mactus eſt. Militiæ exinde equeſtris exoticæ in Ducatu Mediolanenſi ſupremam obtinuit præfecturam; Valentiæ poſteà Prorex conſtitutus, claram & ſempiternam ſui memoriam ibi poſt ſe reliquit, extructis ſuis ſumptibus duobus munimentis, ſecuritati portus Alicantenſis inſervientibus, quæ Homodeorum vocabulo hodieque appellantur, & purgato à latronum multitudine regno. Ab hujus adminiſtratione, quam Rex ſua ſponte prolongaverat, poſtquam diſceſſiſſet, Legatus ad Leopoldum Cæſarem deſignatus, provinciam defugit. Sobole deſtituitur; neque enim

(a) *Tomo IV. p. 691.*

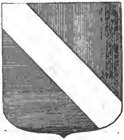
poſt gnatum βραχύβιον in ſchemate notatum, aliam ex uxore dicta ſuſcepit prolem. Fratrem ejus unicum ALOISIUM, Abbatem ad S. Mariæ *de Caſalvolone*, Alexander VIII. Pontifex Diaconum Cardinalem *S. Mariæ in Portu* creavit, cùm anteà in numero Protonotariorum Apoſtolicorum Participantium, & Clericorum Cameræ fuiſſet.

Digitized by Google

JUDICUM

Genua oriundorum, deindeque in regno Neapolitano

PRINCIPUM DE CELLAMARE
& DUCUM DE GIOVENAZZO,
GENEALOGIA.

FAmilia JUDICUM (*del Giudice*) ſcuto hic delineato ab omni memoria inſignium loco uſa eſt, nempe *diagonaliter*, *mediante tænia argentea*, *ſecto*, & *ſuperiori parte rubeo*, *inferiori cæruleo*. De tæniæ argenteæ origine in Exegeſi nonnihil in medium afferetur.

TA-

Digitized by Google

T A B U

I. HUGO

II. Hannibal. — Damianus.

III. Paulinos. — Meneealdus. — Johannes. — Guilielmus.

IV. Nicolaus. — Marinus *Legatus in Sardinia* 1116. — Melchior, *Conſul & Senator Genuenſ.* 1156. — Guilielmus, *Conſul* 1118. — Hieronymus. — Paulus. — Ignus, *Capitaneus.*

V. Guilielmus. — Paulus. — Angelus. — Johannes Baptiſta. — Johannes. a — Simon. b

VI. Gabriel. — Hannibal. — Nicolaus. — Hannibal. — Nicolaus. — Ignus. — Chriſtianus. — Thomas. — Johannes. c — Caeitumicus.

VII. Nicolaus. — Guilielmus. — Paulus. — Salomon. — Gregorius. — Stephaneus. — Guarnerius, *Conſul* 1248. — Johannes. — Riccobonus. — Petrus. i — Cajus. k — Goilielmus. — Raimundus.

VIII. Gabriel, ex Marchionibus Gavii 1279. — Leonardus. — Nicolaus. — Johannes. — Percivallis. — Archilaus. — Henricus. — Obertus.

IX. Nicolaus 1325. — Johannes. — Gregorius. — Farnus. — Laurentius. — Franchinus. — Guilielmus. p — Anſaldus.

X. Gabriel, *Antianus* 1335. — Gervaſius. r — Galeottus, *Antianus* 1355. 67. & 75. *Capit. Famaguſtæ.* s — Johannes. — Antonius, Præfectus triremi. t — Henricus. *Saracena Fliſca ex Comit. Lavaniæ.* — Guilielmos, *Antianus* 1346.

XI. Thomas, 1406. — Chriſtophorus, *Antianus*, 1403. 1408. — Raphael. o — Maximus. — Nicolaus. x — Andreas. — Marinus. — Emmanuel. y — Guilielmus.

XII. PAULUS *Vid. Tab. ſeq.* — Simon. — Auguſtinus. — Branchina. — Marchion. — Gregorios, *Antianus* 1456, & 1463. — Johannes, *Antianus*, 1459.

XIII. Nicolaus. — Hieronymus.

L A I.

J U D E X. I.

Ludovicus. Branca. Hugo, *poſthumus*. II.

Sandamorus. Albertus. Fliſcus. Petrus. Ignus. III.

Lucas. Napoleo. Zavaglia. Carolus. Hugo, *Conſul* 1143. & 1147. Bonvaſallus. Stephanus. IV.

Hannibal. Otto, *Conſul* 1122. *Legatus ad Frid. I. Imperat.* 1158. Lucas. Johannes Baptiſta. Coſmus. Grecus. Simon. Petrus. V.

Henricus, *Conſul* 1157. 1175. Johannes, *Conſul* 1165. Bonvaſallus. Hugo. Guilielmus. Albertus. Pantaleo. Gabriel. Bonvaſallus. Neapoleo. Hugo. Gregorius. VI.

d e f g h

Hugolinus. (e) Thomas. (f) Hannibal. (g) Neapoleo. (h) Raimundus. Marinus. Ottobonus, Legatus ad Reg. Arag. 1222. Vaſſallus. Bonvaſallus. Martinus. Simon. Bariſonus. Bartholomæus. VII.

l m n o

Petrus, *Legat. ad Pap. & Reg. Sicil.* Johannes. (l) Bonvaſallus. Emmanuel. Marinus. (m) Ottobonus. (n) Bartholomæus. (o) Leonellus. Fridericus. Jacobinus. VIII.

Hugolinus. Thomas. Gregorius. Bonvaſallus. Nicolaus. Marcellus. Bartholomæus. IX.

q

Matthæus. Benedictus. (q) Petrus, *Antianus* 1426. Blaſius. Lichinus. Bartholomæus. Jacobus. X.

Baptiſta. Nicolaus. Franciſcus. Baptiſta. Lazarinus. XI.

Bartholomæus, *Antianus* 1446. Ambroſius. Hieronymus. Caſpar. (r) Gregorius. XII.

Johannes Baptiſta. Bartholomæus. XIII.

T A B U

DUCES DE GIOVENAZZO

XII.

PAULUS JUDEX, Thomæ F. vix. an. 1451.

XIII.

Gabriel, *Antianus* an. 1502.

Georgius, *Antianus*. Ux. N. *Galeatii de Fornariis f.*

XIV.

Paulus, *Antianus* an. 1522.

Gabriel.

Joh. Baptiſta.

Simon.

Paulus Baptiſta, DUX *Genuenſ.* 1561.

XV.

Nicolaus, *Senator*, 1565. *Maria Montenegro, ſoror March. de Marigliano.*

Georgius. ☾

Vincentius.

Baptiſta.

XVI.

Marcus Antonius, nat. Neapoli 1557, MARCHIO *de Voghera & Longobucco, Dn. de Roſſano, Magiſter Poſtarum in regno Neapol. Cornelia* de Francis (*dei Franchi*) *Gregorii & Iſabellæ Pinella Adorniæ f.* 1581.

Paulus.

Johan. Baptiſta.

Petrus Baptiſta, † *infans.*

XVII.

Paulus Baptiſta, † *intra infantiæ annos.*

Nicolaus, n. 1587. PRINCEPS *de Cellamare* 1631, DUX de *Giovenazzo* 1651. Dn. de *Terlizzi & Caſtelli Garagnone, Mag. Poſt. Eq. S. Jac.* † 1672. *Hippolyta Palagano, Lucii, VI. Dn. de S. Vito, & Zenobiæ Marræ ex Dom. de Cellamare f.* 1623.

XVIII.

Dominicus, II. Pr. de *Cellamare*, Dux de *Giovenazzo, Eq. S. Jac.* nat. 1637. *Prorex Aragon.* 1694. *Magnas Hiſpan.* 1697. *Conſtantia Pappacoda, Joſephi, I. Princip. de Triggiano, & Helena Cavamigliæ ex Duc. S. Johannis f.* 1653. † 1670.

Joh. Baptiſtæ duo, *in infantia mortui.*

Paulus † *puer.*

Franciſcus, n. 1647. ex Protonot. & Clerico Cam. Apoſt. *Cardinalis*, cr. 13. Febr. 1690. *Prorex Sicil.* 1702. *Archiep. de Monreale* 1704.

Cornelia, ux. *Caroli Pignatelli Duc. Biſacciæ.*

XIX.

Antonius, III. Princeps de *Cellamare, Eq. S. Jac. & Commendat. de Guadalerza & Avellino*, nat. 1657. *Anna Camilla Burgeſe, Jo. Bapt. Pr. Sulmonæ f. Franciſci Mariæ Pici Mirandulani Pr. vidua* 1694.

Nicolaus *Prælatus.*

Hippolyta Maria Thereſia, *monial.*

Helena, *monial.*

Joſephus, *Commiſſarius generalis equitatus Neapol. occ. ap. Eboredunum* 16⟨.⟩2.

XX.

Angelus, natus 1694. †

Conſtantia Eleonora, nata 4. April. 1697.

Digitized by Google

L A II.

PRINCIPES DE CELLAMARE.

Uxor, 1. *Iſabella Adorna*, 2. *Pomelina Juſtiniana*. XII.

XIII.

Thomas, *Officialis S. Georgii.* — Julianus. Ux. N. *Franciſci Scaliæ f.*

XIV.

Auguſtinus. — Gabriel. — Joh. Baptiſta. — Julianus, *poſthumus.*

XV.

Johan. Auguſtinus. — Nicolaus. ⊙

XVI.

Hieronyma, ux. *Nicolai Fliſci ex Comit. Lavaniæ.* — Victoria, ux. *Auguſtini Seneſtradi.* — Laura, nup. *Sylveſtro Invreæ Duci Genuenſi.* — Scipio. — Johan. Baptiſta.

XVII.

Aurelia, *monialis Genuæ in monaſter. S. Sylveſtri.* — Paulus. — Jo. Baptiſta.

XVIII.

Zenobia, nup. *Philippo Caracciolo Pr. Villæ.* — Thereſia, nup. *Johanni Carafæ Duci Noiæ.* — Johanna, ux. *Nicolai Mariæ de Somma, Pr. Collis.* — Clara, nup. *Carolo Pignatello Duce Biſacciæ.* — Aurelia, *monialis.* — Maria, *monialis.* — Iſabella, *monialis.* — Eleonora, *monialis.*

XIX.

Joh. Baptiſta, *Equitum Mag.* — Michael, Tribunus, occ. *in obſid. Barcinon.* 22. Jul. 1697. — Cornelia, *monial.* — Zenobia, *monial.* — Franciſcus, *Clericus.*

EXEGESIS HISTORICA.

JUDICUM famiſiam, quæ Genua Neapolim medio ſeculo Chriſtiano decimo ſexto larem tranſtulit, ibidemque albo nobiliſſimarum *ſedilis Capuani* inſcripta eſt, ex illa Ligurum civitate oriundam ſummæque in ea dignationis nunquam non fuiſſe, dubio omni vacat: certe enim inde ab illo tempore, quo Genuenſes, civibus, opibus, agris aucti, ſatiſque pollentes ſibi viſi, Romani Imperii poteſtati ac dominio ſeſe ſubducere ſuſtinuerunt, omnibus vel ornamentis vel honoribus continuę redundavit, ſublimiſque & conſpicuæ nobilitatis menſuram implevit. Teſtes præſto ſunt exſtructiones & fundationes ſacræ, piam *Judicum* magnificentiam loquentes, Conſulatus, ab iis, dum iſta Genuæ vigebat dignitas, optimè geſti, Legationes, quas ob inſitam prudentiam ſibi demandatas, ex ſententia & expectatione civium præclariſſime obierunt, ſummi denique dignitatis atque autoritatis gradus, in quibus difficillimis & turbulentiſſimis temporibus, inter factiones, quibus ſciſſa frequenter fuit civitas, & in multiplici illa ſtatus ac reipublicæ converſione atque inclinatione perſtiterunt, nec animo, nec conſilio, nec fortuna, quam quidem ſapientes ipſi ſibi fingunt, deſtituti. Hæc fulgentiſſimæ ſtirpis decora cùm illuſtrem arguerent originem, ſtudium inceſſit animis cultorum antiquitatis omnibus illam indagandi veſtigiis: quare ea quibuſdam arriſit opinio, repetendam eſſe Judicum originem à filio *Comitiæ*, qui poſtremus *munus Judicis* geſſerit, cùm quo majores ejus magnam Sardiniæ partem poſſederunt; ſic enim ratiocinati ſunt, cùm Bariſſo Comitiæ frater, poſtquam totius inſulæ dominio potitus eſſet, tituli majorum ſimplicis pertæſus, ampliorem ſibi ſumſerit, factum fortaſſis eſſe ut èontra Comitiæ filius, qui Genuam conceſſit, ibidemque ſedem fixit, avitum in Sardinia munus gloriæ ſibi ducens, memoriæ ejus conſervandæ generi ſuo *Judicis* nomen impoſuerit. Comitia ille *Comitas* Uberto Foliettæ, præſtantiſſimo rerum Genuenſium ſcriptori, appellatur, qui ſequentia de eo literis prodidit: *Comitas Judex ac Princeps præfecturæ Alboreenſis, quæ una ex quatuor eſt, in quas omnis Sardinia diviſa eſt: is cùm multis iniquitatibus à Piſanis continenter premeretur, ad florentes Genuenſium opes confugit; eorumque patrocinium & propugnationem in ſe firmavit, opimo ſacerdotio anno ejus ſeculi* (duodecimi) *trigeſimo anno ſacræ ædi Laurentianæ Genuenſi adjuncto; ac dimidia parte montium, in quibus ſunt argentifodinæ, dono data.* (*a*) Comitatis fratrem fuiſſe tradunt *Bariſſonem*, de quo idem autor: *Bariſſo*, inquit, *Judex Alboreenſis, qui cæteros opibus & potentia anteibat, totum ſe ad amicitiam Genuenſium contulerat, Piſanis infenſus nimis ſuperbè imperitantibus: novarum igitur opum acceſſione fretus Bariſſo ſpiritus extulit, animumque ad ſplendidum conſilium adjecit regnum Sardiniæ Piſanis expulſis ſibi parandi, conſiliis cum Genuenſibus communicatis: quos multa induxerunt ad Bariſſonis conatus favore ſuo amplectendos. - - - igitur Ugonem Epiſcopum ſanctæ Juſtæ ea de cauſa à Bariſſone ad Fridericum Cæſarem miſſum duo Legati Genuenſes comitati ſunt, Philippus Juſta & Bonvaſallus Bulſerius. Epiſcopus ad Cæſarem introductus petiit Bariſſonem nomine ac diademate regni Sardiniæ à Cæſare donari; quod regnum ille ſeſe à Cæſare fiduciarium habiturum promittere, atque in Cæſaris imperia jurare paratus eſſet; ſimulque anniverſarium tributum pendere, atque intereà quatuor millia marcarum argenti præſentia numerare. Haud retractanter poſtulatis annuit Cæſar, - - - & quatuor Legatos Genuam miſit, qui, claſſe à Genuenſibus parata conſcenſa, Bariſſonem eadem claſſe ex Sardinia Genuam deduxerunt. - - - At Fridericus Bariſſonem à Genuenſium oratoribus Papiam deductum, ac Regem Sardiniæ creatum regio diademate ſolennibus ceremoniis in æde divi Syri ornavit.* (*b*) Ex his illi, qui circa originem Judicum familiæ ab iſtis Sardiniæ Judicibus deducendam ſatagerunt, eam quam diximus inſtituere ratiocinationem: ſicut Bariſſo, poſtquam rerum in Sardinia potitus eſſet, titulo majorum ſuorum ſimplici ſpreto, ampliſſimum affectave-

rit

(a) *Hiſt. Genuenſ. Libro I.*
(b) *Ib. Libro II.*

Digitized by Google

rit atque obtinuerit, ita ex adverſo potuiſſe accidere, ut Comitiæ filius, cum is Genuæ ſedem fixiſſet, avitum in inſula munus gloriæ ſibi ducens, memoriæ ejus conſervandæ generi ſuo *Judicum* nomen impoſuerit, & in perpetuum monumentum argenti fodinæ, à patre ſuo ædi Laurentiæ donatæ, inſignium loco, ***bracteam*** ſive ***teniam argenteam***, qua hodieque familia utitur, adſciverit.

Sed incerta iſta ſunt, eaque propter in medio relinquenda; hoc certius, jam medio ſeculo duodecimo Judicum gentem Genuæ aliquo fuiſſe numero atque honore. Imperabat ea tempeſtate Fridericus Ænobarbus, petieratque Italiam ingentibus copiis armatus, & cupiditate, non *impotenti*, ſicut *Folieta* partium ſtudio abreptus cenſuit, ſed juſta, incenſus civitates, quæ veteris juris ſacri imperii cenſebantur, ejuſque reverentiam exuerant, ad obſequium redigendi; uni Genuenſes antiquum obtinuerunt, quod Folieta *veteris virtutis & conſtantiæ retentionem* appellat, amiſſis nempè veris rerum vocabulis, & ad ſeſe & libertatem ſuam defendendam contulerunt, noviſque urbem operibus muniverunt. Eo cognito Fridericus in Genuenſium fines exercitum admovit, ac ad Boſcum oppidum in finibus Galliæ Ciſalpinæ progreſſus, Legatos illorum ad ſe mitti poſtulavit, cum quibus de ſumma Republica ageret. *Perampla*, ut habent *Folietæ* verba, *legatio miſſa eſt*, *octo civitatis principum*, eorumque in nnmero OTHONEM JUDICEM fuiſſe, præter auctorem ſæpe dictum etiam *Auguſt. Juſtinianus* (*c*) & *Petrus Bizarus* (*d*) referunt. Eidem *Othoni* ob eximia de patria merita identidem Conſularem dignitatem collatam fuiſſe, nempè an. 1142. iterumque an. 1145. & tertiùm an. 1154. *Juſtinianus* memoriæ prodidit; quo temporis tractu alios etiam ex Judicum gente Conſulatum obiiſſe ex eodem ſcriptore conſtat, & in Tabula indicatum eſt. Ad eam verò dignitatem antiquiſſimis reipublicæ temporibus ſolis aditus patebat Nobilibus, indeque eſt, quod cum poſterioribus ſeculis, Guelphorum & Gibellinorum, nobiliumque & popularium, factionibus, omnis veteris regiminis ordo perturbatus eſſet, vetuſtiores & clariores ſtirpes *Conſularium* appellatione diſtingui conſueverunt.

Inſignis inprimis formæ reip. Genuenſis mutatio an. MCXC. facta eſt, cùm non aliud diſcordantis patriæ remedium eſſe Senatus cerneret, quàm ut ab uno, eoque extraneo, regeretur; quare ex communi Patrum decreto regimen civitatis à Conſulibus ad peregrinum Prætorem, *Podeſtà* vulgari nominatum vocabulo, tranſlatum eſt, penes quem per ſpatium unius anni, duorum vel trium, prout ſcilicet Senatui expedire videretur, totius reip. adminiſtratio conſiſteret; primuſque fuit *Munegoldus Tetocius*, Brixienſis; poſt ſeptennium cum *Drudus Marcellinus*, Mediolanenſis, Prætor electus fuiſſet, ei primo, ſive is illos petierit, ſive parum decorum videretur in libera civitate cives omni reipublicæ procuratione omninò carere, additi ſunt *octo* collegæ ex primariis civibus, itaque in poſterum faciendum decretum eſt. (*e*) In hunc ordinem, Nobilitatis inpoſterum indicem, plus ſimplici vice cooptatus eſſe in Annalibus *Juſtiniani* memoratur GUARNERIUS ſ. *Guarenus* JUDEX, in republica maximis graviſſimiſque cauſis cognitus & inprimis probatus, prætereaque legationibus inſignis, quarum primam obiit an. MCCXLI. apud Mediolanenſes & Placentinos, ut ab iis ſubſidia equitum & peditum ex fœdere poſtularet, cum res Genuenſium clade à Cæſariana & Piſana claſſe accepta attritæ eſſent, & Ubertus Pallavicinus, Frederici II. Imperat. Vicarius, alio poſt aliud oppido eos exueret; (*f*) altera apud Michaelem Palæologum Imperatorem Conſtantinopolitanum an MCCLXI. functus eſt, de qua ita *Bizarus*: *Ligures, ſingulari in Venetos odio, cùm ſibi à Palæologis haud vulgaria benevolentiæ ſigna oſtendi obſervaſſent, ad illius animum confirmandum magna prudentia uſi*, Guarenum Judicem *& Gulielmum Vicecomitem ad eum legatos habuere, qui de fœdere icendo, atque amicitiæ jure agendo ſeriò Reip. nomine tractarent, eo ſanè eventu, ut Cæſar ipſe, ad devinciendum ſibi Genuenſium populum, ſuapte natura ad magna contendentem, & majoribus ſemper aſpirantem, Smyrnam, Aſiæ urbem, atque etiam Chium, Ægei maris inſulam, ſumma liberalitate contulerit.* (*g*) Nec verò in republica tantùm ſortia *Judicum* facta, & digna, quæ in an-

(c) *Annal. Gen. Libro II. ad an.* 1157.
(d) *Hiſtoria Senatus populique Gen. Libro I. p.* 11.
(e) *Folieta Libro III. Bizarus Libro I.*
(f) *Folieta Libro IV.* (g) *De bello Veneto Libro I.*

nales referantur, tunc extitere, ſed varia etiam pietatis eorum monumenta illa ſurrexerunt tempeſtate, quorum paſſim in urbe obvia ſunt veſtigia, quæque inter eminet S. Barnabæ ædes, ANSALDO *Judici* fundationem ſuam anno MCCXLIV. acceptam referens.

Magnæ variæque deinceps viciſſitudines & mutationes in remp. Genuenſem incubuere, cum multis conjunctæ calamitatibus, quas ſuo equidem, quod ajunt, jumento ſibi accerſiverunt, quippe, ipſo *Folieta* haud diſſimulante, ortas ex corrupti ſeculi licentia; quam præpotentium nobilium familiarum prava ambitio in civitatem invexerat, dum unaquæque, majores ſibi opes conflare ſtudens, infimæ ſortis hominum, quorum gregibus latera ſepta habebant, libidini indulget; legumque vi potentia ſua perfracta, ac publica majeſtate ſoluta, magiſtratibus non parentes, cæteris idem faciendi exemplum præeunt, ut nullo pænè metu maleficia cohibente, libidinem animi unuſquiſque pro lege haberet; nulliuſque res aut vita à facinoroſorum audacia tuta eſſet, nihilque intra aut extra pacatum aut quietum, ſed vulgò ſpoliarent, raperent, vulnerarent, cæderent. In ſeditionem anno MCCLXX. iſta erupit licentia à *Spinulis & Auriis* conjunctis, & præclaram ſpeciem præferentibus popularis libertatis vindicum, ac regimen civitatis univerſo populo aſſerentium, concitatam, ita ut in ipſa urbe ad manus ventum, acreque prælium commiſſum eſſet, in quo victores Spinulæ & Auriæ fuerunt, victoriamque petitum principatus præmium illico ſecutum eſt, Uberto Spinula, tuba belli civilis, & Uberto Auria, ſicut privatis conſiliis compoſitum fuerat, Capitaneis Genuenſis libertatis creatis; ſummoque omnium rerum imperio, nullis legibus aut conditionibus circumſcripto, illis mandato, qui ad animos multitudinis retinendos rectorem plebi ex illius corpore hominem dederunt, *Abbatem populi* nuncupatum. Adverſus illos, imperium haud melioribus artibus quàm partum erat exercentes, mox *Fliſci & Grimaldi* inſurrexerunt, hæque diſcordiæ durarunt uſque ad annum MCCCXI, quo Henricus VII. Imperator ad diadema Cæſarianum accipiendum Romam petens in itinere Genuam divertit, virtutibuſque ſuis omnium animos in ſui admirationem convertit, ita ut quò reipublicæ ſtatus deinceps tranquillior ac pacatior eſſet, illi de mutuo conſenſu & voluntate totius urbis adeoque univerſæ Liguſticæ ditionis jus atque imperium ad annos XX. deferretur, populuſque in aream Sarzanam congregatus in verba Cæſaris juraret. (*h*) Sed eo altero ſtatim anno è vivis ſublato, cum diſſidia recruduiſſent, delatum eſt an. MCCCXIX. imperium reipublicæ Roberto Regi Neapolitano & Joanni XXII. Pontifici ad decennium, quo elapſo magna iterum rerum commutatio facta, atque alia, eaque quarta, reipublicæ forma inſtituta, imperiumque à nobilibus ad populum tranſlatum eſt, *Simone Buccanigra* Abbate populi primùm, dein *Duce civitatis*, creato, quæ converſio in diem IX. Kal. Oct. an. MCCCXXXIX. incidit; atque ea imperii Genuenſis in populares tranſlatio neceſſitatem multis familiis nobilibus impoſuit amicitias affinitateſque cum illis contrahendi, ne omnis, qua valuerant, auctoritatis jacturam facerent. Neque verò magis conſtans ac firma illa regiminis civitatis forma prioribus extitit, ſæpiuſque ob inteſtina odia & diſcordias civiles *ad pudendum*, ut Folietæ habent verba, *peregrini dominii remedium* recurrendum fuit; anno itaque 1353. Joanni Vicecomiti Archiepiſcopo ac Principi Mediolanenſi, an. 1396. Regi Gallorum, an. 1409. Theodoro Palæologo Marchioni Montisferrati, an. 1421. Ducibus Mediolanenſibus, demumque an. 1499. iterum Regibus Galliæ civitas ſubdita eſt, Ducum auctoritate tantum non prorſus proſtrata.

Inter tot ac tantas reipublicæ Genuenſis commutationes tantum abeſt ut *Judicum* gens ullum antiqui ſplendoris deliquium paſſa fuerit, ut potius prævalentibus ſemper immixta factionibus, & auctoritate inter eas floreret, & novis honoribus ornamentiſque aucta pervigeret; hinc inſtituto, poſtquam imperium Marchioni Montisferratenſi abrogatum fuiſſet, an. MCDXII. *octovirali civium magiſtratu* RAPHAEL JUDEX, *Gabrielis* F. in hunc ordinem provectus eſt. (*i*) NICOLAUS ejus frater in numero oratorum recenſetur, quos an. 1414. ad Sigiſmundum Cæſarem, in Galliam Ciſalpinam profectum, & tunc Laudæ Pompejæ ſubſiſtentem.

Ge-

(h) *Folieta Libr. V. & VI. Bizar. Lib. V*
(i) *Foliet. ſub. fin. Lib. IX.*

Genuenſes miſerunt, quam legationem uti gravem ac ſplendidam, ita etiam ipſi Cæſari ſupra modum gratam & jucundam extitiſſe *Juſtinianus* & *Bizarus* (*k*) literis prodiderunt. THOMÆ, fratris eorundem, mentionem *Folieta* injecit in narratione rerum anno 1428. actarum, quo Alphonſus Rex Aragoniæ, regnum Neapolitanum repetiturus, tres Oratores Genuam miſit, qui cum mandata in Senatu expoſuiſſent, Senatus quatuor ex præſtantioribus civibus elegit, Barnabam Guanum, Clementem Squarciaficum, *Thomam Judicem*, Gaſparum Lercarium, qui pacem & amicitiam, quibus conditionibus viſum eſſet, componerent, quæ inter illius percupidos facilè convenit. PAULUM, Thomæ gnatum, publica inſcriptio poſteritati tradidit inter Patres civitatis (*Padri del commune*) quorum cura moles portus Genuenſis, pro majori ipſius naviumque ſecuritate, in LX. cubitos extenſa & ampliata fuit, illa ita ſe habet:

Quindenis quater eſt cubitis radicitus auctum
Hoc quod opus junctum cum decies decies,
Cura hoc veſtra dedit, Patres Communis, habemus
Tutæ ubi ſint Libico vel quatiente rates;
Nec ſatis ex merito veſtrum celebremus honorem,
Si non perpetuo nomine notus erit.
Ipſe ſenex Grimalde prior Babilone ſedebas,
Subſequitur Pauli Judicis *inde locus.*
Poſt Simon Negrone tuus, Vinellus & ipſe
Baptiſta ætatis ordine quartus erat.
Exemplum vobis quàm primum hinc ſumite cives,
Utilitas operis quanta ſit ipſa patet.
Anno MCDLXXIV.

Paulus ille Judex pater fuit GABRIELIS, & avus alterius PAULI, quorum nomina in multis urbis ſaxis ſepulchralibus ab oblivione vindicata leguntur. Alius quoque Paulo primo filius fuit, GEORGIUS nominatus, quo editus PAULUS BAPTISTA tranquillioribus reipublicæ temporibus & patriæ & ſuis ſingulari præſidio atque ornamento fuit.

Poſtquam civitas à ſervitute Gallorum in libertatem virtute Andreæ Auriæ aſſerta fuiſſet, nova reipublicæ forma introducta, ejuſque hæc, *Bizaro* referente, ſumma fuit: ut quadringenti cives omnes civitatis magiſtratus, ac præſertim Ducem & Senatum, in biennium crearent, lege, qua prius nobilitas à ſupremo urbis magiſtratu gerendo excludebatur, prorſus antiquata. Et quia præcipuum libertatis conſervandæ fundamentum videbatur, diſſenſiones ac ſimultates omnes, quæ cum graviſſimo Reipubl. detrimento in urbe diu alitæ fuerant, prorſus extinguere; ſolummodò viginti octo ex illuſtrioribus clarioribuſque familiis nomina conſervarunt; quarum nominibus, & numero, omnes eos nobiles, ac populares, quibus nullum familiæ gentiſve nomen erat relictum, adjunxerunt. Ac quò magis factionum memoriam delerent, nobiles popularibus, & rurſus populares nobilibus, aggregarunt, & perpetuam æquabilitatem omniumque ordinum iſonomiam inſtituerunt, exiſtimantes hac ratione factionum omnium memoriam, paucorum annorum curriculo, penitùs ad internecionem delerum iri. (*l*) Vivebat ea tempeſtate PAULUS BAPTISTA, cujus jam mentio facta eſt, dictus CALVUS JUDEX, eò quod Judicum gens in album ſive familiam, *Albergum* vernaculo appellant vocabulo, *Calvorum* eſſet relata & arrogata; illum in numero Oratorum, quos Genuenſis reſpublica Bononiam ad Carolum V. Cæſarem an. 1532. miſit, ut ei de proſperis ſucceſſibus, & felici in Italiam reditu gratularentur, *Jacobus Bonfodius* Libro II. Annalium Genuenſium recenſuit; iſta in legatione aliiſque muneribus ſibi demandatis ea prudentiæ fideique & animi in patriam ſingularis documenta dedit, ut ampliore quàm gerebat honore dignus haberetur, atque an. MDLXI. *Dux reipublicæ* crearetur; eodem natus GEORGIUS, prole è legitimo ſuſcepta matrimonio

(k) *Juſtin. Annal. Lib. V. Bizar. Hiſt. Lib. X.*
(l) *Bizar. Hiſt. Gen. Libro XX.*

Digitized by Google

nio caruit; at *Paulo*, Gabrielis filio, cujus etiam mentio jam inducta eſt, ſatus eſt NICOLAUS, quemadmodum juxta cum aliis monumentis epitaphium Græcum teſtatur, quod Genuæ in æde S. *Mariæ de Porta Aurea* Patrum Conventualium S. Auguſtini, inque ſacello familiæ Judicum legitur, & Latinè redditum ita ſonat.

Deo omnipotenti & Deiparæ aſſumtæ NICOLAUS JUDEX *hoc ſacellum conſtruxit, inſtauravit, & hoc ſepulcrum ſibi, ipſi & poſteris, in quo jacent* PAULUS *pater, &* GABRIEL *avus, qui erant ex antiquiſſima familia Judicum.*

Nicolaus iſte Neapolim ſe contulit, domicilium ibi ponere cupiens, quare uxorem eodem loco duxit an. MDL. *Mariam de Montenigro*, Marchionis Marilianenſis ſororem, ſed Genuam reverſus, Senatoriam in patria dignitatem ſuſcepit, qua an. MDLXV. mactus eſt. MARCUS ANTONIUS, filius illius primogenitus, Neapoli in lucem ſuſceptus, cum cœpta patris proſequi, domuſque ſuæ ſedem in ditione Regis Catholici ſtabilire ſecum ſtatuiſſet, eaque fine in Hiſpaniam iter feciſſet, maximam facultatum ſuarum partem impendit in Marchionatum *Vogheræ*, inſigne Ducatus Mediolanenſis feudum, nec non in *Roxanum* & *Longonobuccum*, loca in regno Neapolitano ſita, quæ emit, Marchioniſque titulum à Philippo III. Rege ſub initium ſeculi ſuperioris XVII. obtinuit, quo temporis tractu munus etiam *Poſtarum Magiſtri* in dicto regno, quod uberrimi eſt reditus, acquiſivit; cum verò longum conſiliorum ſuorum filum Atropos abrupiſſet, res ſuas graviſſimis litibus implicitas reliquit, quibus tamen NICOLAUS ejus filius dextrè ſe evolvit, poſſeſſionemque Magiſterii poſtarum in regno ſibi aſſeruit anno MDCXV. Aſſumptis poſt triennium inſignibus Ordinis S. Jacobi, felici connubio ſibi junxit *Hippolytam Palaganiam*, poſtremum antiquiſſimæ & nobiliſſimæ in regno Neapol. ſtirpis germen; illa ſanguinem maternum de Marranórum Cellamaris Dominorum ſtemmate duxit, eoque nomine, tum etiam ratione pecuniæ, quam in feudo Cellamarenſi Nicolaus occupaverat, poſſeſſionem ejus obtinuit; id deinde anno nempè 1631. Philippus IV. Rex in Principatum erexit, *Principis* axiomate Nicolao collato, quem etiam ſequenti anno Conſiliarium ſtatus in regno Neapol. atque an. 1651. *Ducem Juvenatii* creavit; hoc enim etiam feudum in Barienſi regione ſitum ſibi comparaverat, eiqoe poſteà addidit *Terlizzium* & caſtellum *Garagnonenſe*. Prudentia de cætero ejus & in rebus agendis dexteritas graviſſimis in negotiis, ipſi demandatis, & difficillimis temporibus, quibus bellum ac peſtilentia ſæviebant, enituit, quemadmodum etiam munificentia ipſius, largis in egenos erogationibus, & ſacris ædificiis, præcipuè in monaſterio Crucis Luccenſis, innotuit. Vitam ad ſummam produxit ſenectam, ſoboliſque numeroſæ pater factus, gnatæ novem erant, ex quibus quatuor velum in dicto induerunt monaſterio, quinque viris nobiliſſimis elocatæ fuerunt, duæque ex his uni ſucceſſivè viro. Ex filiis tres in prima ætate vita deſtituit, reliqui duo in decus & gloriam ſtirpis ſuæ ſuperſtites manſerunt; natu major enim ad honores ſeculares, alter ad ſacros, virtutis via eniſus eſt. Hic, cui nomen eſt FRANCISCO, cùm ſub Clementis IX. Pontificatu an. 1669. Præſularem Romæ habitum ſumſiſſet, mox in Collegium *Protonotariorum Participantium* admiſſus eſt; Clemens X. deinde Bononiam Vicelegatum, hocque munere perfunctum Fanum Gubernatoris dignatione miſit, [illegible]que an. 1673. Clericis Cameræ Apoſtolicæ adſcripſit. Ab Innocentio XI. *Præſes Gratiæ* conſtitutus, dehique ab Alexandro VIII. an. MDCXC. d. XIII. Febr. purpura ornatus & *Diaconus Cardinalis* dictus eſt. Anno 1696. Archiepiſcoparum Salernitanum, ſibi à Rege Hiſpan. delatum, deprecatus, ex mandato ejuſdem munia Legationis Romanæ, poſt Ducis Medinæ Celinæ abitum, ſuſcepit, hancque ſpartam ita ornavit, ut conſtituto anno 1699. à Rege novo Senatu ſanctiori, quod *Conſilium Status* vocare amant, ex novem Magnatibus, ille quoque tanto miniſterio par haberetur, & ſeptimum inter eos locum nanciſceretur; reliquorum nomina in promptu ſunt: quippe erant Princeps *de Vaudemout*, Dux *de Medinaceli*, Marchio *del Freſno*, Comes *de Sautiſtevan*, Comes *de Fueuſalida*, Dux *de Veraguas*, Dux *de Medina Sidonia* & Comes *de Moutijo*. Biennii ſpatio interjecto in Siciliam abiit, regnique illius gubernacula, ſibi demandata, Proregis dignatione ſuſcepit,

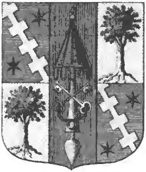
pit, atque anno 1704. Archiepiſcopatu opulentæ Eccleſiæ Montis regalis in Sicilia auctus eſt.

DOMINICUS, Eminentiſſimi Cardinalis Judicis frater natu major, genitore vivente titulum Ducis *de Giovenazzo* aſſumſit, nondumque pubes Ordini Equitum S. Jacobi nomen dedit, unique ex cohortibus, in regni tutelam recèns conſcriptis, præfectus eſt. Ducta uxore Theſaurarius regni Generalis, annoque 1670. in Conſilium Collaterale electus fuit. Defuncto patre in Hiſpaniam profectus, à Regina regente ad Ducem Sabaudiæ rerum graviſſimarum ergò miſſus eſt, indeque an. MDCLXXIX. ad aulam regiam Gallicam ſe contulit, ibique legatione Ordinaria à Carolo II. Rege ſibi demandara, functus eſt. In Hiſpaniam reverſus locum in Senatu bellico obtinuit, paucis autem poſt menſibus Liſbonam Legati extraordinarii & Plenipotentiarii dignatione ad componendas lites, quæ in America inter Luſitanos & Caſtellenſes exarſerant, abiit, deque illis ita tranſegit, ut utrique nationi ſatisfieret. Anno 1682. Conſiliariis in Supremo Senatu Italiæ adſcriptus, Romamque ablegatus eſt, ut cum Innocentio XI. Pontifice de rebus maximi momenti ageret: ibidemque ſubſtitit uſque ad annum 1685, quo cum iter in Hiſpaniam relegiſſet, poſt novennium ſplendidiſſimo munere *Proregis & Capitanei Generalis regni Aragonici* decorari meruit, quo cum ſumma virtute & induſtria defunctus eſſet, idque ſanguine filiorum duorum obſignaſſet, *Magnatis Hiſpanici* honoribus & prærogativis ultimo anni 1697. menſe cumulatus eſt, non ad ipſius tantum perſonam reſtrictis, ſed ad ſucceſſores in majoratu, quem in gratiam filii primogeniti, *Antonii*, an. MDCXCIV. d. XXII. April. fundarat, devolvendis, vigore privilegii ampliſſimi, à Senatu Caſtellenſi an. 1700. editi.

Filiorum Dominici Ducis Juvenatienſis natu maximus, jam nobis dictus, ANTONIUS, Carolo II. Regi adhuc minorenni, ephebus, *Minimum* vulgari appellant vocabulo, inſerviit, Neapolimque reverſus an. 1676. *Principis Cellamarenſis* titulo uti cœpit; anno 1680. Monacum Bavariæ proficiſcendi, Regiſque Catholici nomine Maximiliano Emanueli novo Electori dolorem, ex parentis ejus morte hauſtum, ſignificandi mandatum accepit, & bellè exequutus eſt; anno 1685. Cubiculariis regiis additus, & quoniam majorum exemplo inſignia *Ordinis S. Jacobi* ſuſceperat, *Commenda Avellinenſi*, & ſeptennio interjecto *Guadalerzenſi* auctus, an. 1694. matrimonium ſe ſuoque genere dignum contraxit. NICOLAUS ejus frater ætate proximus ad ſacras adſpirans dignitates an. 1694. Romæ munus *Præſulis Referendarii* & *Prælati domeſtici* Innocentii XII. capeſſivit, & biennio abhinc ab eodem Pontifice *Præſes Cameræ Apoſtolicæ* creari meruit; FRANCISCUS etiam, fratrum ſuorum natu minimus, Eccleſiaſticum vitæ genus ſeculari prætulit; cæteros verò bellicæ laudis cupido caſtra ſequi impulit: quippe JOSEPHUS jam an. 1677. militiam apud Inſubres auſpicatus, ad gradum *Commiſſarii generalis Equitatus Neapolitani* pertigit, in quo ſtrenuè agens in expeditione Sabaudica ſub Eboreduni mœnibus nobili fato concidit. JOHANNES BAPTISTA Leopoldo Imperatori in Italia Magiſter equitum meruit; MICHAEL bello Hungarico inde ab an. 1688. exercitus, deinde in Italia Optionis Generalis munia ſub imperio Ducis Sabaudiæ impigrè obiit, uſque dum in Cataloniam cum copiis Cæſareis tranſportatus fuit, ubi Tribuni dignatione mactus, dum Gallos Barcinonem acerrimè oppugnantes loco, quem occupaverant, depellere fortiter nititur, glande non una trajectus, occubuit.

Digitized by Google

SFONDRATIÆ FAMILIÆ
GENEALOGIA.

SFondratii Comites ſcuto, quod hic repræſentatur, uti ſolent, videlicet perpendiculariter tripertito: prima regio tranſversè ſecta ſuperiore loco in area *cærulea baltheum utrinque pinnatum aureum* exhibet, adjectis *ſtellis duabus ejuſdem metalli*; inferior Pars *aurea arborem viridem* continet, atque hæc duo inſignia in tertia repetuntur regione, ſed ſitu inverſo. Media verò *coccinea Pontificio vexillo* inſignis eſt, *cæruleo conopeo, auro fimbriato, haſta aurea, geminis clavibus, una aurea, altera argentea, decuſſatim trajectis, & cyano colligatis;* aſſumpta haud dubiè in memoriam Gregorii XIV. Pontificis Romani, ex hac gente orti, munerisque Generalis Eccleſiæ, quo *Hercules Sfondratus* à patruo decoratus eſt.

Digitized by Google

I.

JOANNES BAPTISTA, Franciſci F. Ludovici N. Sfondrati, Patritius Cremonenſis, Civis etiam & Senator Mediolanenſis, Ducumque Conſiliarius, obiit an. 1497.

II.

Franciſcus Sfondrati, nat. 1494, Senator Medinlanenſis, COMES Littoris Orientalis lacus Larii, dictus propterea *Conte della Riviera*, Baro Vallis Aſſinæ, & poſt mortem conjugis *Epiſcopus Sarnenſis*, dein *Cremonenſ. Archiepiſc. Analphit. Rom. Eccl. Presb. Cardinalis*, *cr.* à *Paulo III. an.* 1544. † 31. Jul. 1550.

III.

Paulus Sfondrati, Comes *della Riviera*, Baro *di Valle Aſſina*, *Eques S. Jacobi.* *Sigiſmunda, Sigiſmundi Marchionis de Eſte filia.*

IV.

Hercules Sfondrati, Comes *della Riviera* & S. Rom. Imperii, ſupr. militiæ Rom. Præfectus (*Generale della Chieſa*) Dux *de Montemarciano*, † 1637, æt. 68. *Lucretia Cibo*, *Alberici Principis Maſſæ & Carraræ fil. ducta* 1591.

V.

Valerianus Sfondrati, Comes *della Riviera* &c. *Eques Ord. S. Jac.* † 19. Sept. 1645. æt. 39. *Paula Marliana*, *Ludovici Comitis Marliani* fil.

Franciſcus Sfondrati, Comes.

VI.

Hercules Sfondrati, Comes *della Riviera* & S. *Rom. Imperii*, Bar. *della Valleaſina*, Dom. *delle ſquadre de' Maveri*, *de Nibionno*, *Montis de Introzzo*, *de Trigoli & de Bellagio*, *Eques & Commendat. Ord. S. Jac.* † m. Febr. 1684. *Barbara Schinchinella.*

Franciſcus Sfondrati, *Decurio Mediolan.* *Helena Leguana.*

Cæleſtinus Sfondrati, *ex Abbate & Principe S. Galli in Helvet. Rom. Eccl. Cardinalis cr.* 12. *Dec.* 1695. † 4. Sept. 1696. æt. 53.

VII.

Joſephus Sfondrati, Comes *della Riviera.*

Paulus Sfondrati.

Hercules Sfondrati.

Uxor, MARGARITA *Homodei, Signoroli & Luciæ ſive Lauræ Trivultiæ filia.* I.

Uxor, *Anna, Antonii Vicecomitis (de' Viſconti) Condomini Somæ filia.* † 1543.	Julia Sfondrati, nup. *Cleto Picenardo Legum Doctori.*	II.

Nicolaus Sfondrati, nat. 11. Febr. 1535. *Epiſc. Cremon.* 1560, *Rom.Eccl.Cardin.* 12.Dec.1583, PAPA ſub nom. GREGORII XIV, cr. 5.Dec.1590. † 15.Oct.1591.	Quatuor fœminæ, *moniales.*	III.

Paulus Camillus, al. Æmylius, Sfondrati, *Rom. Eccl. Cardinalis* cr. 19. Dec. 1590, nat. 1561, mort. 14. Febr. 1618.	Franciſcus Sfondrati, Marchio *de Montaſià. Blanca, Joan. Petri Vicecomitis fil.*	Anna, nup. *Herculi Vicecomiti, Com. de Salicete.*	IV.

Sigiſmundus Sfondrati, March. de *Montaſià, Eques Aur. Vell.* 1650. occ. ad Gravelinam 1652. *Genevieva Anna, Leonardi Com. de Taxis fil.* † 1664.	Joannes Sfondrati, *Senator Mediolan.*	Gregorius, *Abbas Commend.*	Carolus, *Gubern. Vercell.*	Philippus, *Eq. Melit.*	Petrus, *Cleric. Regul. Theat.* dictus *Paulus*	Joannes Baptiſta, *Epiſcop. Papienſ.* cr. 1639, † 18. Nov. 1647.	V.

EXEGESIS HISTORICA.

SFONDRATORUM, jam pridem apud Inſubres clarorum atque illuſtrium, originem è Germania domeſtica derivat traditio: Conradum quendam quippe ajunt, nobili Germanica ſtirpe ſatum, unà cum filiis duobus, Joanne Baptiſta & Nicolao, imperante Ottone IV. in Lombardiam commigraſſe, ibidemque fortunarum ſedem fixiſſe, quemadmodum *Joan. Franc. Creſcentius* refert. (*a*) Utut verò in incerto hæc ſint poſita, certa tamen eſt familiæ, de qua ſermonem inſtituimus, vetuſta nobilitas, cui jam an. 1487. Joannes Galeatius Sfortia Mediolanenſis Dux inſigne perhibuit teſtimonium in elogio, quo *Joannem Baptiſtam Sfoudratum* ornatum ivit, ſequentibus inter alia verbis: *Si quiſpiam Principi vel ob Generis ſpleudorem, vel ob proprias virtutes ac merita plurimi faciendus eſt: Nos præcipuè invitamur, ut Clariſſimi Juriſc. Jo. Baptiſtæ Sfoudrati Conſiliarii noſtri dignitatem & commoda non modò chara babeamus, ſed etiam augere cupiamus. Quippe qui ex geute vetuſtiſſima ortus, quæ viros inuumerabiles cùm domi foriſque præſtantiſſimos, tum ad rerum uoſtrarum amplitudinem uatos protulit, ab ineunte ætate eos mores imbuit, atque vitam inſtituit, quæ ampliſſimis Majoribus, clariſſimaque Gente digna cenſeretur.*

JOAN. BAPTISTA modò laudatus is eſt, à quo initium continuæ Sfondratorum Genealogiæ ducere licuit: hic cùm poſt Ducem Joan. Galeatium etiam Ludovico Mariæ, patruo iſtius ac ſucceſſori, à conſiliis iiſque intimioribus eſſet, civitate Mediolanenſi donatus, atque inter Senatores urbis hujus cooptatus eſt, licèt ab ea plurimùm abeſſet, propter legationes, quas Romæ, in Gallia, Hiſpania, Neapoli, Ferrariæ & denique Venetiis obiit, ubi ſupremum quoque diem explevit, relicto poſt ſe pari liberorum præſtantiſſimo, mare & fœmina; hæc, cui nomen fuit JULIÆ, & maritus *Cletus Picenardus*, inſignis Jure Conſultus, tanta perhibetur prædita fuiſſe eruditione, ut *ſtupor ſeculi* audierit.

FRANCISCUS *Sfondratus*, Juliæ frater, pacis ſtudiis genitoris exemplo ſe dedidit, & cum humanioribus literis, Philoſophiciſque diſciplinis Juriſprudentiam ita conjunxit, ut ea in facultate, teſte *Ciacconio*, cumulatiſſimus ſui temporis Doctor ac verſatiſſimus evaſerit: fuiſſe enim prædicatur ab eodem vir perſpicacis & acuti ingenii, acerrimique judicii, ita ut accedente his dotibus prudentia ſumma, ſingulari in agendis dexteritate, & incredibili divinæ gloriæ zelo & pietate, inter Principes clareſcere cœperit. Quæ geſſerit in Republica, quibuſque togæ non civilis ſolùm ſed etiam ſacræ honoribus mactus fuerit, in pauca redegit autor epitaphii, quo Cremonæ vita defuncti, & in Cathedrali ejuſdem urbis æde humati, memoriam filii ivere ſervatum, quodque ita ſe habet:

D. O. M.

Franciſcus Sfondratus hic acquieſcit, Baptiſtæ illius Filius, qui Senator & Conſiliarius Ludovico Sfortiæ valde charus fuit: ob multas Legationes, quas juſſu ipſius obiit ad omnes, & Reges & Illuſtres Reſpublicas. Hic Comes Littoris Larii ad Orieutem vergentis, Baroque Aſſinæ vallis ob egregiam fidem, prudentiamque in Republica adminiſtranda, & admirabilem iutelligentiam Juris, à Carolo Allobrogum Duce Seuator illic creatus eſt. Poſteaque à Franciſco II. Inſubrum Duce in Ordinem Seuatorium Mediolani adſcriptus, in ea dignitate à Carolo V. Imperatore, cum iu ipſius ditiouem Civitas rediiſſet, reteutus fuit, auctuſque Conſiliarii gradu; mortua vero uxore Anna Vicecomite lectiſſima fœmiua, ab eodem ſumma cum poteſtate Senas miſſus eſt, ut eorum Rempublicam diſcordiis vexatam, conſilio ſuo regeret: à quibus, ob egregia ipſius merita, & Civitate donatus eſt, & Pater Patriæ appellatus. Poſteà Romam à Paulo III. Pontifice Maximo evocatus, iu Germaniam pauld pòſt miſſus eſt; ab eodemque iu ampliſſimum Cardiualium Ordinem cooptatus, ad Carolum Imperatorem magnis de rebus legatus eſt. Ornatus demùm à ſapientiſſimo acerrimique judicii Sene omnibus honoribus, quibus ſummi Antiſtitis perſona decorari poteſt. Mortem obiit Auno MDL. *Cremonæ Patriæ Epiſcopus. Nicolaus, & Paulus eximia pietate præditi Filii, Hoc mouumeutum poſuerunt: Vixit Auuos* LVI. *Meuſes* IX. *Dies* VII. (*b*)

PAU-

(a) *Anfiteatro Rom. p.* 289.

(b) *Ciaccon. Hiſt. Pontif. & Cardin. Tomo III. p.* 701.

PAULUS Sfondratus, Franciſci filius natu major, in titulos ac feuda à patre acquiſita & relicta vigore juris primogenituræ ſucceſſit, fuitque Senator Mediolanenſis, & ob multatum rerum uſum Philippo II. Hiſpaniarum Regi acceptiſſimus, à quo inter Equires S. Jacobi cooptatus, Conſiliariiſque ſuis adſcriptus, & Oratoris Extraordinarii dignatione ad Carolum Emanuelem Sabaudiæ Ducem miſſus eſt, apud quem dum ageret matrimonii, quod inter Ducem & Catharinam Hiſpaniæ Infantem, Regis dicti gnatam, Camberii an. 1584. contractum eſt, proxeneta & interpres extitit. (*c*)

NICOLAUM Sfondratum, alterum Franciſci filium, ſeptimo ſuæ conceptionis menſe, cæſo mortuæ matris utero, in lucem extractum magis quàm editum fuiſſe *Ciacconius* refert, ***tanquam alterum Cæſarem***, ut ille ſcribere amavit, *ſacro Imperio natum.* A Senatoria dignitate, quam in urbe Mediolanenſi, poſt abſolutum ſtudiorum curriculum, obtinuerat, tranſiit ad vitam Eccleſiaſticam, eamque ita inſtituit, ut an. 1560. ætatis XXV, Cremonenſi Eccleſiæ, abdicato à Friderico Cardinali Cæcio Epiſcopatu, à Pio IV. Papa præficeretur. Inde ad Tridentinum Concilium miſſus gravis ſententiæ, *Thuano* referente, inter Italos defenſor fuit, nempè divini juris decretum eſſe, ut aſſidui ad gregem ſuum paſtores eſſent; in quo illum, qui ad honores graſſabatur, magna impudentia lapſum aulici exiſtimabant: nihilominus cùm in vita æquabilem ſemper tenorem ſervaſſet, conſtantia ſua ſive ſimplicitate meruit, ut à Gregorio XIII. in celebri illa XIX. Cardinalium ordinatione inter purpuratos patres accenſeretur, & poſt ſeptennium in locum Urbani VII. duodecendialis Papæ *Summus Pontifex* crearetur in ipſa S. Nicolai vigilia; nomen aſſumſit *Gregorii* XIV. in memoriam Papæ, à quo purpura inſignitus fuerat. Verùm brevis ei tanti honoris contigit uſura, & intra anni ſpatium terminata, non tam annis quam morbis infirmo, quibus altero ſtatim Pontificatus ſui menſe gravius vexari cœpit, ita ut rebus gerendis impar omnem negotiorum molem in nepotem ſuum, quem protinus purpura ornarat, reclinaret. Laudatur cæteroquin à morum integritate, animi benignitate, ſumma erga peregrinos, etiam dum adhuc Cremonæ Epiſcopus ageret, hoſpitalitate, & mira denique in crebris acutiſſimiſque calculi cruciatibus patientia, quibus ad extremum conſumptus atque oppreſſus eſt.

Haud tamen perbreve illud temporis ſpatium, quo ſedit in ſolio Papali Gregorius XIV. neglectui habuit propinquorum ſuorum incrementa, ſed feſtinaſſe videtur eos quantis potuit honoribus extollere: nam cùm in HERCULEM Comitem Sfondratum, filium fratris ſui natu maximum, cujus fratrem *Paulum* jam Cardinalem, ceu dictum, renuntiarat, omnes opes ac familiæ fortunas conferre cuperet, ante omnia honorificentiſſimo eum auxit matrimonio, deſponſata ipſi Maſſæ Principis filia; nuptiæ fiduciariæ, quod ad demerendam Pontificis gratiam Magnus Etruriæ Dux ambiverat, Florentiæ celebratæ, & poſtea ad Sfortiam arcem, ubi magnificentiſſimè Paulus Sfortia ſponſum & ſponſam excepit, conſummatæ ſunt; inſuper ſumma S. Rom. Eccleſiæ & Vaticani præfectura ornatus eſt, baculo cerimonia ſollemni tradito, eique Vicarius Hermes Vicecomes datus. Martio proximo ſummus exercitus in Galliam deſtinati adverſus Proteſtantes imperator pronunciatur, ac poſtremo *Ducis Montis-marciani* titulo inſignitur, quod exiguum Caſtellum in Piceno ſupplicio Alf. Piccolominei in fiſcum reciderat, & Pontifex dicebatur poſſe conferre cuicunque vellet, ut *Cicarellæ* habent verba; (*d*) id rurſus ſumma pompa actum in S. Mariæ Majoris templo celebratis ſollemnibus IV. Id. Majas. (*e*)

FRANCISCUM, minorem natu Pauli filium, Sfondratum patruus *Marchionis de Montafià* axiomate auctum, Præfectum arcis S. Angeli nec non triremium Pontificiarum conſtituit, hic æque ac frater aliquot poſt ſe reliquit filios, pacis ac belli artibus illuſtratos; eos inter GREGORIO & JOAN. BAPTISTÆ eximiis jam muneribus in curia Romana inſignibus, purpuram mors fato propera invidit. SIGISMUNDUS, patris ſucceſſor in titulo Marchionis *de Montafià*, Hiſpanica meruit ſtipendia præclara fama, & torque equeſtri *Aurei Velleris* decoratus ſupremam rei tormentariæ præfecturam geſſit, quo officio dum in oppugnatione Gravelinæ impigrè fungitur, globo majoris tormenti percuſſus eſt die X. Maji an. 1652. eoque ex vulnere Burburgi deceſſit, nullis poſt ſe relictis liberis: JOANNES,

(c) *Guichenon. Hiſt. de Sav. pag.* 713.
(d) *In vita Gregorii XIV. Platinæ ſubjuncta, edit. Colon. p.* 497. (e) *Thuan Lib. CI.*

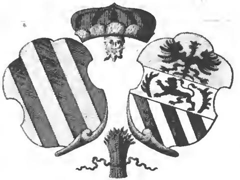
NES, ejus frater, qui Regi Hiſpan. à conſiliis & Senator Mediolanenſis fuit, utrum in cælibatu aut conjugio ætatem peregerit, in dubio relicti ſumus.

PAULUS ÆMILIUS, *Camillus* nonnullis dictus, Herculis & Franciſci frater, cùm inter Vallicellanos patres, Philippi Nerii alumnos, adoleviſſet, ſacroſque poſteà ordines ſuſcepiſſet, à patruo, ſimul ac is ad Pontificatum ſupremum evectus fuiſſet, abſens Cardinalium numero adſcriptus eſt, Romamque delatus, titulo *S. Cæciliæ*, cujus poſteà corpus eruiſſe perhibetur, Bononienſi legatione, juſtitiæ præfectura, & Inquiſitionis munere auctus, eaque auctoritate præditus fuit, ut omnem ferè Pontificii imperii molem patruo vivente ſuſtinuiſſe, ejuſque arbitrium in manu habuiſſe *Ciacconio* dicatur. Poſt iſtius obitum ad divinarum rerum ſtudia, eodem ſcriptore referente, ſe contulit, atque à Paulo V. an. 1607. Cremonenſibus datus eſt Epiſcopus. Extremum diem Tibure in monaſterio S. Auguſtini explevit, triginta horarum morbo abſumptus; corpus Romæ ad S. Cæciliæ pedes in ſepulchro, quod ſibi conſtruxerat, humatum jacet, cum epitaphio, quod vivens incidi curavit, ita ſe habente: PAULUS *Tituli S. Cæciliæ S. R. E. Presb. Card. Sfrondatus, miſerrimus peccator, atque ejuſdem Virginis humilis ſervus, hic ad ejus pedes humiliter requieſcit. Vixit annos* LVII. *menſes* X. *dies* XXV. *obiit anno* MDCXVIII, *Menſe Febr. die* XIV. *Orate Deum pro eo.* (*f*)

De quarto ex hac gente Cardinali ſupereſt quod dicamus, videlicet de CÆLESTINO Sfrondato, Pauli, de quo modò verba facta ſunt, ex fratre pronepote; huic æque ac iſti duo fuere fratres, quorum major *Commiſſarii Generalis Equitatus Mediolanenſis* munere functus HERCULES appellabatur, alter FRANCISCUS, fuitque Decurio in ea civitate. Noſter cùm in lucem ſuſceptus eſſet *Aloiſius* nominatus eſt; ab ineunte autem pueritia divinis ac humanis literis imbutus, poſtquam ætate adulta pietatis ac ſanctioris diſciplinæ ſtudio Benedictinorum monachorum familiam ingreſſus eſſet, *Cæleſtini* nomen adſcivit, atque anno 1687. d. 17. Mart. monaſterii inſignis *San Gallenſis* in Helvetia *Abbas*, qui Principis S. Rom. Imperii dignatione gaudet, electus eſt. Hanc ſpartam ornans, cùm ſcriptis quoque, in lucem publicam editis, inclaruiſſet, talibuſque, quibus in celebri illa controverſia, inter curiam Romanam aulamque Gallicam de Jure Regaliæ, ſive Cuſtodiæ fructuum vacantium Eccleſiaſticorum univerſorum in Gallia, orta, cauſam Romanæ Sedis adverſus quatuor propoſitiones, à Clero Gallicano in Conventu Pariſienſi an. 1682. evulgatas, ivit defenſum, cujus generis erat *Regale Sacerdotium*, ſub *Eugenii Lombardi* nomine ab eo, antequàm Abbas factus eſſet, anno nempè 1684, editum, poſteà liber Anonÿmo Marchionis Lavardinenſis in cauſa Romanæ legationis Advocato oppoſitus, nec non *Gallia vindicata*, in qua teſtimoniis exemplisque Gallicanæ præſertim Eccleſiæ, quæ pro Regalíæ jure & quatuor dictis propoſitionibus à Ludovico Maimburgo, claro ſcriptore, aliiſque producta fuere, refutavit, qui duo tractatus uno eodemque anno 1688. typis exſcripti ſunt; hiſce operibus, inquam, cum famam ſibi atque exiſtimationem Romæ peperiſſet, ab Innocentio XII. Papa in Cardinalium collegium ſub exitum anni 1695. cooptatus, Romamque, Abbatia San Gallenſi abdicata, ſequenti anno profectus, in publico Conſiſtorio d. XIV. Febr. pileo donatus, tituloque *S. Clementis* primùm, dein *S. Cæciliæ*, nec non protectione familiæ Benedictinorum mactus eſt. Verùm nova hac dignitate non longiore gaviſus eſt temporis ſpatio, imò aliquantùm breviore, ac patruus ejus magnus Pontificatu ſupremo: eodem quippe adhuc anno Romæ fatis conceſſit, tres tantùm ſupra quinquaginta annos natus, cùm ſub prelo haberet opus de Prædeſtinatione, cui titulum impoſuit: *Nodus Prædeſtinationis explicatus*, cujuſque dedicationem paucis ante obitum diebus ad calamum dictarat.

(f) *Ciaccon. Tom. IV, pag.* 224. *& ſeqq.*

TRIVULTIANÆ FAMILIÆ
GENEALOGIA.

INſignia hîc repræſentata in nummo argenteo, quem *Cajetanus Antonius Gallius Princeps Trivultius* effigie ſua ſignavit, conſpiciuntur: Caput trifrons etymon nominis Trivultiani, quod à tribus vultibus aliqui derivant, haud dubiè innuit. Scutum dextrum, ſex palis, auro & praſino alternatim tinctis, diſtinctum, digma *Trivultiorum* gentilitium denotat; ſiniſtrum verò, aquilam, leonem, baltheoſque argenteos & rubeos continens, inſignia *Galliæ* gentis exhibet, à qua genus ducit paternum Princeps Trivultius vivens, initio nominatus. Mergis denique aurea ſubjecta eſſe videtur in memoriam *Spici Trivultii*, qui ea ſymboli loco uſus eſt.

GENEALOGIÆ FAMI
TABU

I. PAULUS

II. Paulinus Trivultius, claruit circa an. 1120.

III. Thomas Trivultius. — Zanotus II. Trivultius.

IV. Onvinus Trivultius, *Conſul Mediolan.* — Anſelmus Trivultius, *tribunus milit.* — Goffredolus Trivultius, *Conſul Mediolan.* — Donatus Trivultius, *Decurio Mediolan.* — Gibertus Trivultius.

V. Spicus Trivultius, *inſignis bellator.* — Ambroſius Trivultius. — Bibertus Trivultius.

VI. Manfredus Trivultius, Decurio Mediolan. Uxor, N *Aliprandi.* — Beltramus Trivultius, Decurio Mediolan. *Philippa Langoſca ex Comitibus Lomelli.* — SPINUS Trivultius, *Vid. Tab. ſeq. II.*

VII. Franciſchinus Trivultius, *Decurio*, 1340. — Philippus Trivultius, *Decurio*, 1340. — Rufinus Trivultius. — Ubertellus Trivultius. — Anſelmus Trivultius. — Lantelmus Trivultius, *Decurio.* — Balſarolus Trivultius.

VIII. Joannes Trivultius. — Godefredus Trivultius. Ux. N. *Trivultia.* — Manfredus Trivultius. *Urſula.* — Nicolaus Trivultius. — Godefredolus Trivultius, *Decurio.* — Ludovius, De flor Me Ux. N.

IX. Fermus Trivultius. — Bernardinus Trivultius. — Berlettus Trivult. *Abbas Benedictin.* — Philippus Trivultius, *Decurio.* — Monacus Trivultius. *Franciſca Brandelina.* — Leon Trivu

X. Monacus Trivultius. — Eraſmolus Trivultius, *Decurio & Conſil. Ducalis.* — Nicolaus Trivultius.

XI. Nicolaus Trivultius, *Equitum Magiſter ſub R. Gall. Franciſco.* — Petrus Trivultius, cogn. *Longus.*

XII. Laurentius Trivultius.

Digitized by Google

LIÆ TRIVULTIANÆ.

L A I.

TRIVULTIUS. I.

II.

Ambroſius, *Abbas Ord. S. Benedicti.* — Zanotus Trivultius.

III.

Joannellus Trivultius. — Aſcanius Trivultius.

IV.

Almerigus Trivultius. — Guiſcardus Trivultius.

V.

Nicolinus Trivultius, *Doctor Legum, Conſiliarius Status.*

VI.

Andreottus Trivultius. — Ludovicus Trivultius, *Præfectus Como.* — Lantelmus Trivultius, *Eques Aur. & Decurio Mediol.* — Guarnierus Trivultius. — Renatus Trivultius.

VII.

Bernardus Trivultius. — Leonardus Trivultius. — Pompejus Trivultius. Ux. *Pandolfi Baudagi fil.* — Bibo Trivultius.

VIII.

ɛus Trivulti- curio & Quæ- diol. *Vignati.* — Areſivolus Trivultius. — Nicolaus Trivultius. ⊙ — Simon Trivultius. — Hieronymus Trivultius.

IX.

ɛrdus ltius. — Balſarolus Tsivultius. — Urbanolus Trivultius. — Jacobus Trivultius. — Beltramus Trivultius. — Petrus Trivultius *Doctor Collegiatus & Decurio.* — Michael Trivultius, *Doctor Coll. & Quæſtor.* — Sextus Trivultius. — Fabius Trivultius.

X.

Ambroſius Trivultius.

VI.

SPINUS TRIVULTIUS,

VII.

Ambroſius Trivultius Dn. Loca

VIII.

- Antonius Trivultius, *Quæſtor Ducalis.*
- Joannes Antonius Trivultius.
- Franciſcus, cogn. *Acconcius*, Trivultius.
- Gabriel Trivultius.

IX.

- B. Martinus Trivultius, *inſignis Theologus inter Canonicos regulares.*
- Gabriel Trivultius. ⊙
- Eraſmus Trivultius, Dn. Briſelli, Præfectus Parmæ. *Blanca Viſconte.*

X.

- Ricardus Trivultius.
- Laurentius Trivultius, Tribunus milit. *Placidia Adorna.*
- Antonius Trivultius, Decurio Med. *Delia Grimaldi.*
- Bertetus Trivultius, *Abbas S. Fauſtini in Brixia.*
- Bonifortus Trivultius, Equitum Magiſter. *Altobella Sanſeverina.*
- Barnabas Trivultius.

XI.

- Angelus Trivultius, *Dn. Legiani.*
- Chriſtophorus Trivultius.
- Ambroſius Trivultius, *Clericus.*
- Petrus Trivultius.
- Eraſmus Trivultius. N. *Trivultia.* ☾
- Aluiſius Trivultius *Magiſter Eq.*
- Galeatius Trivultius.
- Jo. Baptiſta Trivultius.
- Ludovicus Trivultius, *Abbas Montis Caſſini.*

XII.

- Jo. Antonius Trivultius, *Auditor Rotæ Rom.*
- Bernardinus Trivultius, *Comes Legiani & Brebbiæ Vallis.*
- Laurentius Trivultius, *Archipresbyter ad S. Ambroſ.*
- Laurentius Trivultius, *Præfectus Como.*
- Aluiſius Trivultius.
- Jo. Baptiſta Trivultius.
- Pompejus Trivultius.
- Paulus Trivultius.
- Jo. Pe Triv us.

XIII.

- Joan. Angelus Trivultius, *Comes Legiani.*
- N. Trivultia, uxor *Guidonis de Porta, Placentini.*
- Pompejus Trivultius, *nothus.*
- Laurentius Trivultius.

XIV.

- Jo. Antonius Trivultius, Comes Pontenuræ, Decurio. *Dona Trivultia.*
- Franciſcus Trivultius, *Epiſcopus Nuceriæ Paganorum in Campania* 1621. † 1631.
- Hieronymus Trivultius.
- Jo. Baptiſta Trivultius.

XV.

- Angelus Trivultius Decurio, *Eques S. Jacobi.*
- Sfortia Trivultius.
- Pompejus Trivultius.

XVI.

- Jo. Baptiſta Trivultius.

VI. Ambroſii F. Uxor, *Leonora Caſtiglioni.*

VII. ...i. Ux. *Blanca Landriana.*

VIII.
Ricardus Trivultius. — Antonolus Tivultius. — Aloiſius Trivultius, *Epiſcopus in Gallia.*

IX.
Jacobus Trivultius. — JOANNES Trivultius. *Vid. Tab. ſeq.* — Ubertus Trivultius, *Prælatus & Canon. ad S. Petrum Romæ.* — Ambroſius Trivultius, Dn. Locati, Decurio Mediol. Præfectus Placentiæ. *Leonora ex March. Cevæ.*

X.
Ubertus Trivultius. — Guercinus Trivultius. — Caſpar Trivultius, Eq. Aur. & Quæſtor Duc. *Helena Carcana.* — Carolus Trivultius, *Decurio Mediol.* 1474. — Joannes Trivultius. — Pacificus Trivultius. — Conſtantius Trivultius.

XI.
B. Franciſcus Trivultius, † 1440. — Eraſmus Trivultius, *Decur. Mediol.* — Aloiſius Trivultius, *Dn. de Caſteldidone.* — Ambroſius, cogn. *Niger*, Trivultius. — Urbanus Trivultius, *Doctor & Comes Collegiatus.* — Octavianus Trivultius. Ux. *Hippolyta Appiana ex Princ. Plumbini.* — Ambroſius, cogn. *Albus.* — Marcus Antonius Trivultius, *Abbas Commenda.* — Scipio Trivultius, *Cubicularius Papalis.* — Bernardinus Trivultius. — Philippus Trivultius.

XII.
...trus ...ulti... — Antonius Trivultius. — Renatus Trivultius. — Iſoardus Trivultius. — Caſpar Trivultius. — Camillus Trivultius. *Paula Alciorna, Nob. Rom.* — Corradinus Trivultius, occ. an. 1512.

XIII. Carolus Trivultius Comes S. Rom. Imperii cr. à Rudolpho II. *Iſabella Landonia, Antonii f.*

XIV. Joannes Firmus Trivultius, *Comes.*

XV. Carolus f. Theodorus Trivultius, dictus *il Capitan Trivultio*, ſucceſſit Principi Trivultio in fidei commiſſum gentilitium, obiit ſine prole maſcula an. 1689.

XVI.
Antonius Camillus. † — Jo. Firmus. † — Scaramuccia. † — Joſephus Maria.
Obiere omnes ante genitorem.
Magdalena, ux. *Joannis de Molis, filii natu minoris Ducis de Parete.*

IX.

JOANNES Trivultius, Antonoli

X.

- Michael Trivultius *Doctor Collegii Judicum.*
- Petrus Trivultius, Dn. de Codogno, Eques, Conſiliar. Ducalis. *Laura de Boſſis.*
- Chriſtophorus Trivultius.

XI.

- Theodorus Trivultius, Comes de Pizzetone & Cavria, Generalis Reip. Venet. Mareſcallus Fr. † 1531. *Bona Bevilaqua Galeotti Marchionis fil.*
- Antonius Trivultius, *Epiſcopus Comenſis*, 1487. *Presbyter Cardinalis Rom. Eccl.* cr. 1500. † 18. Mart. 1508, æt. 51.
- Johannes Trivultius, Senator Mediol. *Angela Martinenga.*
- Aloiſius Trivultius, † circa an. 1508. *Lucretia Viſconti.*

XII.

Julia, uxor *Jo. Franciſci Trivultii March. Viglevani.*

XIII.

- Paulus Camillus Trivultius, Comes Porlezii, Dux Bojani, Eq. Ord. S. Michael. *Barbara Stanga.*
- Auguſtinus Trivultius, *Cardinalis Rom. Eccl.* cr. 1517, † 20. Mart. 1548.
- Petrus Trivultius, *Archiepiſc. Rhegienſ.*
- Philippus Trivultius, *Archiep. Raguſanus.*
- Pompejus Trivultius, *Præfectus Lugduno in Gall.*
- Damigella Trivultia, ux. *Franciſci Torelli, Com. de Montechirugulo.*
- Cæſar Trivultius, *Epiſc. Mag.*
- Coriolanus Trivultius, *Legatus Piſis nomine Reg. Gall.*

XIV.

- Joannes Trivultius, Comes Porlezii & Borgomaneri. *Laura Gonzaga, Sigiſmundi fil.*
- Juſtina, nup. *Sigiſmundo Eſtenſi II. Dn. S. Martini.*
- Joan. Franciſcus Trivultius, March. Viglevani. *Julia Trivultia, Theodori fil.*

XV.

- Joan. Jacobus Trivultius March. Viglevani, † improlis. *Antonia Davalos, Alphonſi March. Vaſti f.*
- Barbara, nup. *Ludovico Barbiano Com. Belgiojoſi.*
- Raphael Trivultius, *legitimatus.*
- Nicolaus Trivultius *legitimatus. Hieronyma Doria.*

XVI.

- Jacobus Trivultius.
- Renatus Trivultius.

XVII.

Nicolaus Trivultius.

IX.

F. Ux: *Antonia ex Nobilibus Pagnanis.*

X.

Antunius Trivultius, Dn. Codognii & Pontenuræ. *Franceſchina Viſconti, Scaramutii fil.*

Jacomellus Trivultius, Mareſcallus Ducis Philippi Mariæ Vicecomitis in Genua & Doctor Collegii Mediol. *Iſabella de Comitibus* (*Conti*).

XI.

Joannes Jacobus Trivultius, cogn. *Magnus*, natus circa an. 1447. Marchio Viglevani & Dn. Muſocci & multorum locorum, *Mareſcallus Franciæ*, † 5. Dec. 1518. Ux. 1. *Margarita Coleona, Bartholomæi, clari bellatoris, neptis.* 2. *Beatrix Davalos, Inici Davalos & Antoniæ de Aquino M. Piſcar. f.* 1488.

JO. FIRMUS Trivultius. *Vid. Tab. ſeq.* IV.

Renatus Trivultius, Dn. Sartiranæ. Ux. 1. *Luchina Viſconti.* 2. *Taddea Torella.* ☾

Antunia, ux. *Galeatii Biragi.*

Spinibertus Trivultius.

Eraſmus Trivultius, Dn. de Breme, Secugnano & Casteldudune. *Veronica Cavalcabò ex March. Viadanæ.*

Caſpar Trivultius.

Laura ux. *Signorolì Homodei.*

XII.

XIII.

2. Ambroſius Trivultius, miles primò dein *Epiſcopus Bobienſis.*

2. Joan. Nicolaus Trivultius, Comes Muſocci, *Eq. S. Mich.* † ante patrem. *Paula Gonzaga, Rudolphi Dom. Caſtilionis fil.*

2. Camillus Trivultius, *nothus*, oc. 4. Mart. 1522. *Cecilia ex Comit. Marmi.*

Franciſca, notha, ux. *Ludovici Pici, Dom. Mirandulæ.*

Bartholomæus Trivultius. *Anna de Porris.*

Franciſcus Trivultius, Dn. Camairagi. Ux. 1. *Margarita de Craſſis*, 2. *Blanca Borromea, Joan. fil.*

Jacobus Trivultius, Senatur Mediol. *Blanca Borromea, Franciſci Trivultii vid.*

Caſpar Trivultius.

XIV.

Aluiſius Trivultius, *Comes de Muſocco.*

Joan. Jacobus Trivultius.

Joan. Carolus Trivultius.

Renatus Trivultius, Dn. Formigariæ. *Iſabella Borromea, Lancilloti fil.*

Antonius Maria Trivultius.

Gibertus Trivultius. *Iſabella de Lupis March. de Soragna.*

XV.

Margarita, nup. *Julio Cæſari Borromeo, Comiti Aronæ.*

Lucia, ux. *Ludovici Vicecomitis Dn. de Soma.*

GENEA-

XI.

JOANNES FIRMUS TRIVULTIUS, Antonii & Franciſchinæ Viſcontiæ F. Conſiliar. Ducalis, obiit an. 1491.

XII.

Georgius Trivultius, Equitum Magiſter, † 1512.
Catharina Trivultia.

Antonius Trivultius, *Epiſc. Aſtenſis* 1499, *Placentinus*, 1508. *iterum Aſtenſis* 1509, *Coadjutor Comenſ.* 1519.

Alexander Trivultius, Dn. Sarturani, Eq. S. Michael. occ. ad Regium 1521. † improlis.
Ludovica Galerata.

XIII.

Joan. Firmus Trivultius, Comes Melzi, Eq. aur. Senat. Mediol. † 1556.
Catharina de Landis, Nobilib. Placentin.

Cæſar Trivultius, *Referendar. utriuſque Signat. Nuncius in Gall. Epiſc. Comenſis* 1527, † Romæ 1548.

Joannes Jacobus Trivultius, Comes Melzi & Caſtelnevii.
Octavia Marliana, Petri Antonii f.

Antonius, E... *ſis, Pres...lis*, cr. 1559.

XIV.

Georgius Theodorus Trivultius, Comes Melzi, Dn. Gorgonzolæ & S. Florani, † *improlis.*
Olimpia Palavicina.

Claudius Trivultius, Dn. S. Florani & Caſtelmauri, Eq. & Commendator Ord. Calatravæ.
Margarita Laſſa.

Horatius Trivultius, Dn. S. Florani, † improl.
Andronica Comnena.

Conſtantia, nupta *Fabio Vicecomiti Borromeo Com. Albizati.*

XV.

Joan. Firmus Trivultius III. † *adoleſcens.*

Joannes Jacobus Theodorus Trivultius, Comes Melzi, dein *Princeps S. Rom. Imperii*, Muſocci, & Vallis Miſolcinæ, 1622. denique *Cardinalis Rom. Eccleſ.* cr. 1629. *Magnus Hiſp. Prorex Sicil. Gubern. Mediol.* natus circa an. 1597, † m. Mart. 1657.
Joanna Grimalda, Herculis Princ. Monaci fil. † 1620.

Hieronymus Trivultius, †

XVI.

Hercules Theodorus Trivultius, Princeps S. R. Imp. Miſocci & Vallis Miſolc. Magnus Hiſpaniæ, *Eques Aur. Velleris*, n. 1620. † 1664.
Urſina Sfortia, Joan. Pauli M. Caravagii f.

Octavia Trivultia, nupta *Ptolomæo Gallio Duci de Alvito.*

XVII.

Antonius Theodorus Trivultius, Princeps S. R. Imp. Muſocci & Vall. Miſolc. Magnus Hiſp. *Eq. Aur. Vell.* † improlis 26. Jul. 1678.
Maria Joſepha Thereſia de Guevara, Inici Velez Com. d'Onnate, Magnatis Hiſp. f.

Joanna Trivultia, *monialis*, dicta *Hercula Maria.*

Maria Trivultia, ux. *Joſephi Serra Ducis Caſſani in regno Neap.* 1671.

Catharina Trivultia, nup. *Joſepho de Aserba & Aragonia Duci de Aleſſano in regno Neap.* 1673.

Dianira Trivultia, *monialis*, dicta *Maria Joſepha.*

VULTIANÆ TAB. IV.

Uxor, *Margarita ex Comitibus Valpergæ.* XI.

Scaramutia Trivultius, JC^tus, *Epiſc. Comenſis* 1509, *Cardinalis Rom. Eccl.* 1517, † 9. Aug. 1527.	Hieronymus Trivultius, Eques S. Michaelis, Senator Mediol. † 1524. *Antonia Barbiana.*	Magdalena Trivultia, uxor, *Antonii Vicecomitis, Condom. Somæ.*	XII.

nius Trivul- *piſc. Tolonen-* *byter Cardina-* 1557, † 26. Jun.	Catelanus Trivultius, *Epiſc. Placentin.* 1525. † 1559.	Scaramutia Trivultius, *Commendator. Abbatiæ S. Stephani à Cornu.*	Alexander Trivultius, Equitum Dux ſub Henrico II. occ. ap. Senas.	Franciſcus Trivultius. *Barbara Eſtenſis, Sigiſmundi II. Dn. de S. Martino f.*	Georgius Trivultius. Ux. 1. *Antonia Simoneta.* 2. *Diantra Comnena.*	XIII.

Quatuor *moniales.*	Carolus Emanuel Theodorus Trivultius, Comes Melzi, Condum. Codogni, Dn. Caſtelzevii & Veuzegalli, occ. in bello Belg. *Catharina Gonzaga, Alphonſi M. de Caſtel-Giufredo & Zolfarina f.*	Paulus Alexander Trivultius, *nothus, legitimatus per reſcriptum Regium.*	XIV.

Alphonſus Trivultius, †	Hippolyta Trivultia, nupta *Honorato Grimaldi Principi Monoeci,* † 1638.	Georgius Trivultius, *March. Seſti Ultrani & Cologni, Decur. Mediol.*	Joan. Jacobus Trivultius, *tribunus milit. occ. ad Oſtendam.*	Alexander Trivultius, *Jeſuita.*	XV.

Alexander Trivultius, *Demarchus,* † 7. Aug. 1693. XVI.

Franciſcus Gallius, *Dux de Alvito.*	Caetanus Gallius, jam *Antonius Princeps Trivultius* dictus ex teſtamentu matruelis. *Lucretia Maria Borromea, Renati Com. Aronæ fil.*	Flaminia Gallia, nup. *Hieronymo Boncompagno, IV. Duci Soræ.*	Georgius Trivultius, *Demarchus & Fidei Commiſſarius Trivultianus.*	XVII.

Antonius Theodorus, n. 1692, 22. Maji.	Octavia, n. 1689.	Juſtina Maria, n. 1695.	Alexander, nat. 1694.	Brigita, n. 1696.	Franciſcus Antonius, n. 1697.	XVIII.

Digitized by Google

EXEGESIS HISTORICA.

TRivultiorum gentem nobiliſſimam ab Heduis ad Inſubres migraſſe, & relicto, quod in Burgundia habebat, caſtro avito, cui Trivultii nomen *vel tres vultus*, *vel tres ulcus*, ex *Sanſovini* ſententia, indidere, Mediolanum ſedem tranſtuliſſe, conſtans eſt opinio. *Andreæ Aſaraci* de iſta eorum origine ſequentes extant verſus;

Ab Gallis Heduis Trivultia manat origo,
Quos Cæſar fidos Julius eſſe probat.
Devictis Gallis Heduus tunc Cæſaris obſes,
Fit Mediolani liber in urbe fida.

PAULINI Trivultii, à quo continua familiæ hujus ſeries texitur, fides laudatur atque opera ſtrenua, Mediolanenſibus in bello, quod anno circiter 1120. adverſus Comenſes geſſere, navata. ANSELMUS, Thomæ F. fœderis adverſus Fridericum Ænobarbum Imp. dux fuit, egregia militari fama, qua etiam SPICUS, eo ſatus, valuit, *fortiſque bellatoris & illuſtris Baronis* elogium meruit; idem ſymboli loco *faſciculum ſpicarum aurearum* ſibi ſumſit, quem ad memoriam æternitatis Trivultii ſcutis ſuis inſeruerunt.

DONATUS, Anſelmi frater, Decurio in Patria fuit difficillimis temporibus, nec detrectavit pro ea labores ac pericula ſuſcipere cum legatione apud Principes Germanos fungeretur. MANFREDUS & BELTRAMUS, Donati nepotes, eandem ſpartam, qua avus Mediolani eminuerat, ornarunt, poſteris quoque eorum frequenter collatam. MANFREDUS alius, illius ex Anſelmo filio nepos, Marchionibus Brandenburgicis ſtipendia feciſſe, & nuptias virginis, cognatione illis junctæ, promeruiſſe prædicatur. Hujus ex fratre pronepos ARASMOLUS inter Conſiliarios Joannis Mariæ Vicecomitis, Ducis Mediolanenſium, locum haud poſtremum obtinuit. NICOLAUS verò, ex ejus fratre Monaco natus, bellicis artibus claruit, & Franciſco I. Regi Galliæ Equitum magiſter meruit.

LEONARDUS Trivultius, Beltrami F. à Principe Jo. Galeatio Vicecomite é præcipua Mediolanenſium nobilitate delectus eſt, qui pompam funeris & exequias matris ſuæ Blancæ Sabaudæ, Papiæ an. 1388. ductas, proſequeretur. ARESIVOLUS ejus filius Equitis aurati inſignibus decoratus & Decurio reip. patriæ fuit. LUDOVICUS Balſamoli F. cum eadem dignitate quæſturam conjunxit, ex ejus filiis PETRUS & MICHAEL in nobiliſſimum JCtorum collegium cooptari meruerunt. GODEFREDOLUM, Lantelmi F. Princeps Jo. Galeatius Vicecomes perpetuum Conſulem Juſtitiæ creavit diplomate an. 1391, eundemque, virtute ejus ac prudentia magis magiſque perſpecta & cognita, ex Decurione Conſiliorum ſuorum arbitrum conſtituit.

NICOLINUM Trivultium, Guiſcardi F. pacis ac belli artibus ornatum fuiſſe oportet, ſi quidem, quod *Creſcentius* tradit, & Doctor legum erat, & Conſiliarius ſtatus & militum tribunus. Ex ejus filiis, quos plures habuit, ANDREOTTUS, LANTELMUS & GUARNIERUS Carolo Andium Duci in bello, quod Manfredo, Neapolitanorum tyranno, intulit, militarem operam navarunt; medius ex eis Decurio poſteà in patria civitate, poſtremus autem Urbano IV. Pontifici Rom. à legationibus fuit. LUDOVICUS illorum frater, Comum vicaria rexit poteſtate. Renatus pater BIBI fuit, quem *Triſt. Chalcus* (*a*) in numero novem nobilium virorum recenſet, quibus nec non ſeptem jureconſultis anno 1311, Henrico VII. Mediolani agente, negotium datum fuerit reformandi conſilium generale MCC. virorum, & ex quibus *ſocietas* orta ſit, *Imperatoria* appellata, & jurejurando adacta tueri partes Imperatorias, atque eos accuſare, qui nova conſilia inirent, dato ei ſigno ex nigro alboque, in cujus medio aquila viſebatur.

(a) *Hiſt. Mediol. Lib. XX.*

AD

AD TAB. II.

AMBROSIUS Trivultius, Spini F. Guelphicæ factionis Dux, vir manu ſtrenuus, gnatique ejus FRANCISCUS, GABRIEL & RICARDUS, in numero conjuratorum referuntur, quorum autoritate & manu Joannes Maria Vicecomes, Mediolanenſis Dux, ob ſævitiam cunctis inviſus, cruenta morte anno 1412, è medio ſublatus eſt. (*b*) Franciſco natum inde eſt cognomen vulgare *Acconcii*, quòd cæde tyranni cuncta inſtauraſſe viſus ſit, quemadmodum *Sanſovinus* memoravit. (*c*)

Ab ANTONOLO, alio Ambroſii filio, ſi rectè *Creſcentii* deductionem genealogicam capio, ſtirps orta eſt fertiliſſima, in tres præcipuè ramos diducta per totidem illius gnatos. Ex eis ERASMUS, cui primæ tribuuntur, Philippo Mariæ Vicecomiti, Joannis Mariæ fratri atque in Ducatu ſucceſſori, fortem ac fidelem operam navavit: erat quippe & manu ſtrenuus, & bonus conſilio; itaque maximam Dux ei in rebus bellicis poſt Nicol: Picciniunm, clariſſimum exercituum imperatorem, dedit poteſtatem, qua præcipitia illius conſilia ſæpe correcta aut damnata fuiſſe *H. Blondus* memoriæ prodidit. (*d*) Fidei ac fortitudinis ſuæ cum alia præmia, tum imprimis ex ipſa Ducis familia uxorem luculenta inſtructam dote, tulit. Hero fatis functo, libertatis ſtudio ductus popularem ſtatum cum aliis optavit, novamque Mediolani rempublicam inſtituit, qua de cauſa ex inimico inimiciſſimum ſe Franciſco Sforriæ, Principatum appetenti, reddidit, cumque is rerum potitus eſſet, cuſtodiæ in Papienſi arce mandatus fuit. (*e*) AMBROSIUM eadem quæ Eraſmum fratrem ſuum cupido libertatis, ſed conjuncta cum ambitione, tenebat, eratque, *Simonetta* referente, *animo audaci ac temerario & erga Sfortiam infenſiſſimo*, in cujus tamen poteſtatem redactus, ab eo Antonii nepotis ex fratre Ioanne precibus donatus & perpetua in rus relegatione dimiſſus eſt. (*f*)

BERNARDINUS Trivultius, ab Eraſmo oriundus, Angeli filius, ſub agnato Io. Iacobo Magno Regi Galliæ militavit, & meritorum ſuorum præmium *Vallem Brebiam* lege beneficiaria anno 1499. obtinuit. Poſt XX. & quod excurrit annos præfecturam Caſtri novi, à Beatrice *Davolas*, Jo. Jacobi Trivultii vidua, ſibi traditam ſuſcepit, inſigni elogio in literis deſuper datis ornatus: *conſideraſſe* enim ait illa *integritatem, rectitudinem, optimoſque mores & præclaras virtutes Magnifici & Excel. Viri D. Bernardini Trivultii, Domini Vallis Brebiæ, Affinis & fratris ſui chariſſimi, memoriaque repetiiſſe, quod à cunabulis ſemper ubique tam tempore belli, quàm pacis, fuerit fidiſſimus ſocius mariti ſui.* (*g*)

UBERTO Trivultio, Jacobi F. Alexander V, Papa in Concilio Piſano ex Archiepiſcopo Mediolanenſi electus adverſus Gregorium XII. Romanum & Benedictum XIII. Avenionenſem Pontificem, caſtrum S. Michaëlis ætatem donavit, ea lege ut *Solem*, quo ipſe ſymboli loco uti ſolebat, inſignibus Trivultianis adderet; idem ab illo Nuncius miſſus fuit ad Ludovicum Andium Ducem, ut Regem Siciliæ cum ſalutaret. (*h*)

CONSTANTIUM Trivultium Ambroſii F. Neapoli uxorem duxiſſe ſedemque fixiſſe Creſcentius refert; CORRADINUS, illius nepos, Regi Galliæ primo in militia maritima, triremi præfectus, poſteà in terreſtri, Equitum Magiſter, ſtipendia fecit, & denique pro eo in Inſubribus fortiter pugnans mortem oppetiit. (*i*)

CAROLUS Trivultius, Conſtantii frater, poſtquam Decurionis munere in civitate Mediolanenſi egregia fama functus eſſet, inter Conſiliarios Ducales cooptatus, & quia nec belli artibus vacabat, rei militari in Novara præfectus eſt. Ejus pronepos *cognominis* cum Rudolphi II. Imperatoris aulam frequentaret, locum inter ejus Pincernas obtinuit, & *Comes Sacri Rom. Imperii* cum privilegio ampliſſimo creatus eſt. Conſtantinopoli eundem ab Amurathe Turcarum Imperatore donis decoratum eſſe *Creſcentius* refert; nulla adjecta mentione occaſionis qua id factum eſt. Habuit nepotem, cui etiam nomen fuit CAROLO, cognomen vulgare Capitaneo, (*il Capitan Trivulzio*) is deinde *Theodori* nomen aſſumſit, cùm, deficien-

M 2 te

(b) *Corius Hiſt. Medial. Parte IV. & Ripamont. Dec. III, Lib. IV.* (c) *De Orig. fam. nob. Ital. p.* 56. (d) *Hiſtor. Dec.* 3. *Lib.* 6. (e) *Corius Parte V.* (f) *Simon. de reb. Fr Sfort. Lib. XXI.* (g) *Creſcent. Amphiteatro Rom. p.* 303. (h) *Creſcent. loc. cit.* (i) *Morigia della Nob. di Mil. Lib. IV. Cap. X.*

te an. 1678. morte Principis Trivultii linea illa, in fidei commiſſum, à Comite Theodoro Trivultio anno 1531. inſtitutum, ſucceſſiſſet. Emarcuit cum eo genuina Trivultiorum ſtirps, filiis, quos habuit, turbato mortalitatis ordine, ante ipſum defunctis; quare gnata ejus *Magdalena*, Johannis de Moles, (Franciſco Duce *de Parete*, qui Oratoris Hiſpanici munere apud Venetos functus, eandem dein ſpartam in aula ornavit Cæſarea, & Maria Urſina, ex Comitibus Pacentri nati,) uxor, viſa ſibi eſt repræſentare familiam Trivultianam, & hæres eſſe fidei commiſſi gentilitii, quemadmodum *Blaſius Altimarus in Memoriis ſuis Hiſtoricis familiarum nobilium memoravit.* (*k*)

AD TAB. III.

INter ramos, quos ab Antonoli Trivultii filio ortos eſſe diximus, feraciſſimus virorum, togæ & ſagi artibus eminentium, ille fuit, quem JOANNES, à quo Tabula III. orditur, proſevit. Bellicæ laudis palmam cæteris præripuit JOANNES JACOBUS, Antonii F. *Magni* cognomen meritus. Hic à prima juventa militiam ſectatus, ejus tyrocinium ſub Franciſco Sfortia Mediolani Duce fecit, à quo octodecim annos natus cum Principe Galeatio Maria copiiſque auxiliaribus in Galliam miſſus eſt ad ferendam Regi Ludovico adverſus factioſos regni proceres opem. Redux cum eodem poſt Franciſci exceſſum factus, haud poſtremum in ejus aula dignitatis gradum tenuit, factoque inter Paulum II. Papam, Regem Neapolitanum, Ducem Mediolani & Florentinos, contra Venetos fœdere, vicarium fœderati exercitus imperium accepit, cùm ſupremum penes Ducem Urbinatenſem eſſet. Galeatio Maria Duce vivis exempto in numero Adminiſtratorum Sratus fuit; quoniam verò malè ipſi cum Ludovico Sfortia, patruo ac tutore parvi Principis infido, conveniebat, ad caſtrenſem rediit vitam, & foris ſeſe gnaviter variis bellis exercuit, demumque ad Alphonſum Regem Neapolitanum ſe contulit, quem Ludovico infenſiſſimum eſſe cognoverat. Ab eo Belcaſtri Comitatu donatus, Ferdinando Calabriæ Duci, in Flaminiam cum armata manu ex formula fœderis, quod cum Pontifice Rom adverſus Carolum Gallorum Regem in Italiam ingruentem initum erat, tranſeunti, tanquam juventæ ejus moderator & Dux regiarum copiarum additus fuit, ſed nulla re memorabili geſta cum eodem Neapolim reverſus, deindeque ad victorem Gallum celeri facilique Capuæ, cujus urbis cura à Ferdinando ei erat commendata, deditione tranſgreſſus, venit in ſuſpicionem privatæ cum utilitati & cupiditati paruiſſe: „ nam creditum eſt, referente *Guicciardino*, quod victoria potiri Re-„ gem Galliæ cuperet, ad id fuiſſe compulſum; ea ſcilicet ſpe ductum, ut regni Nea-„ politani potitus Rex animum ad Inſubriæ imperium eſſer converſurus, in quo cum „ eſſet ex clariſſima familia natus, nec apud Ludovicum Sfortiam ſe digno virtute „ meritiſque ſuis loco haberi cerneret, ab eo prorſus animum abalienaſſe, eaque „ de cauſa etiam in Flaminia Ferdinando ſæpius ſuaſiſſe cautius, quàm fortaſſis in-„ terdum occaſiones ipſæ poſcerent, procederet. Redeunti poſteà Carolo, & Galliam celeri repetenti pede, fortem præſtitit operam, maximè in ancipiti ad Tarum amnem prælio, relictuſque ab eo eſt Aſtæ cum præſidio D. equitum cataphractorum; at hi externi Præfecti imperium dedignati nulla impetrata miſſione in Galliam cum aliis popularibus ſuis omnes remearunt. Interea dum Carolo Rege vita defuncto, Ludovicus XII. ejus ſucceſſor novam in Italiam expeditionem adornaret, Trivultium de invadendo Mediolanenſi principatu conſilia agitaſſe, eaque cum ſucceſſus deſtituiſſet, Piſanum imperium affectaſſe ſcriptores memorant. (*l*) Gallicis verò copiis in Italiam delatis à novo Rege ſecundum Lignium & Aubignium præeſſe juſſus, eoque fini *Eques Ordinis S. Michaelis nec non Mareſcallus Franciæ* creatus, explevit animum, cùm derelictæ à Ludovico Sfortia profugo urbi Mediolanenſi totique Inſubriæ vicaria poteſtate impoſitus eſſet, plurimum quippe ei ob virtutem & merita ac Sfortiæ odium Rex tribuebat. Fruſtratus tamen is eſt expectatione ſua, eò quod Gibellinæ factionis, quæ Mediolani & aliis in urbibus potentiſſima erat, homines Trivultio, Guelphicæ ſectæ principi, tantam autoritatem inviderent, ipſeque naturâ

(k) *Lib. III. pag. 667.* (l) *Fr. Belcar. Rer. Gall. Lib. VII, §. 22. Guicciard. Hiſt. Ital. Lib. IV.*

turâ factioſus, ſuperbus & inquietus, animos aſperaret, exercendo per inimicorum injurias imperium, ejuſque vim univerſam ad opprimendos adverſarios conferendo, & militaris licentiæ injurias, non niſi cum ex Guelfos ſuos tangerent, vindicando aut prohibendo. Cumque demum ipſe ardore animi eò progreſſus eſſet, ut quoſdam ob tributa tumultuantes medio in foro ſua manu obtruncarit, totam irritavit plebem, à qua non minus ac à maxima nobilitatis parte jam paſſim, Gallis etiam audientibus, Sfortiæ reditus exoptatus, illeque reverſus maxima omnium alacritate exceptus eſt; Trivultio Galliſque urbe primum, dein etiam caſtro Mediolanenſi, faceſſere coactis. Quamvis autem verſæ mox iterum rerum vices eſſent, & Galli, Sfortia principatu & libertate exuto, in Mediolani poſſeſſionem rediiſſent, caruit tamen Trivultius priſtino imperio, idque Chaumontio traditum fuit. Ille verò ſequenti anno 1502. in comitatu Regis Ludovici fuit, cum Genuam ſolemni pompa ingrederetur; poſteaque novo in Italia bello contra Venetos exorto in pugna quæ die XIV. Maji an 1509. ad Abduam amnem prope locum, Agnadellum dictum, commiſſa, quaque Venetis clades pænè exitiabilis illata eſt, ſtrenuè egit. Elapſo biennio, Chaumontioque rebus humanis exempto, ſupremam Gallicarum copiarum præfecturam ſuſcepit, eamque protinus nobilitavit, Bononiam Pontifici Romano eripiendo & Bentivoliis reſtituendo. Sed qui nuſquam hucuſque prœlio fuerat ſuperatus, ſi vera *Jovius* prædicavit, (*m*) ad Novariam anno 1513. ingenti Helvetiorum audaciæ ita ceſſit, ut vindicaſſe injuriam biennio poſt cenſeatur, quum Regi Galliæ Franciſco autor extitit, ut inter alpes maritimas & Coctias exercitum & tormenta tranſveheret, Helvetioſque, anguſtias obſtinato ad earum defenſionem animo obſidentes, eluderet, deindeque conſerta cum illis ab ipſo Rege manu apud Melenianum ad cladem, qua affecti ſunt, fortem præcipuamque operam perhibuit. Pacatis denique Italiæ rebus, cum ætate ad extremam ſenectutem provectus eſſet, invidia æmulorum, imprimis Lautreccii, exagitatus, Regique ſuſpectus redditus eſt, anſa illum calumniandi inde arrepta, quod ab Helvetiis civitate donatus eſſet, quaſi illorum patrocinium adverſus Regem ſuſcepiſſet, vel fortaſſe majora animo verſaret; ad quæ crimina diluenda eùm ſe in Galliam contuliſſet, non modò Lautreccius, ubi ipſe diſceſſit, Regis mandato ejus uxorem cum nepote, ex Meſaicci Comite ejus unico filio jam defuncto nato, Viglevani ſub honeſta cuſtodia retinuit, ſed neque à Rege conſuetis benevolentiæ & honoris ſignis acceptus, imò acerbè reprehenſus fuit; quam indignitatem concoquere nequiens, paulò pòſt, dum aulam ſequeretur, Carnuti in morbum incidit, animamque efflavit. *Vir*, ut habent verba Guicciardini, (*n*) *omnium judicio, magna in militari diſciplina virtute præditus, & toto vitæ ſuæ curſu fortunæ inconſtantiæ obnoxius, cuique meritò id, quod ipſius mandato ejus ſepulcro inſcriptum fuit, conveniret, videlicet: Joann. Jacobus Magnus Trivultius, qui nunquam quievit, quieſcit. Tace.* Cadaver ejus Mediolanum tranſvectum & ducta ingenti funeris pompa in ſacello Trivultiano ædis S. Nazari conditum fuit. *Viglevanenſem* Marchionatum beneficio Galliæ Regum tenebat, eratque præterea dominus *Caſtelli Arquati*, *Vallemiſolcinæ*, *Muſſi*, *Gattinaræ*, *Belcaſtri*, *Muſocci*, *Peſinaſii*, *Caſtelloni*, *Gagliati*, *Caſſini & Confienzæ*. Formæ dignitatem, vigori animi parem, negatam ei à natura fuiſſe *Jovius* memoriæ prodidit, quippe quæ ei *parum liberalis & indecori oris rictum, eumque à ſimo naſo, in obtuſam cuſpidem prominente, prorſus ignobilem dederit, atque item juſto humiliore, quanquam quadrata & ferendis armis habili, ſtatura eſſe voluerit.* (*o*) Extant *nummi* in ejus memoriam cuſi, quorum tres exhibuit *Jacobus de Bie* in opere Lutetiæ Pariſ. an. 1634. edito, cui titulus: *Les familles de la France illuſtrées par les monumens des Medailles.* Primus fœminam repræſentat ſellæ inſidentem, dextra erecta virgam, læva lorum tenentem, quo regitur leo columnæ impoſitus, cum lemmate: *Ingenium Superat Vires.* In ſecundo eques conſpicitur Romano ſago indutus, ſcipionemque manu tenens, quem hæ ambiunt literæ: IO. IA. TRI. MAR. VIG MARESCHAL. FRAN. Tertius nummus nuda ſignatus eſt inſcriptione, quæ ita ſe habet: 1499. *Expugnata Alexandria, Deleto Exercitu, Ludovicum SF. Mli Duc. Expellit, Reverſum Apud Novariam Sternit Capit.* Uxores duas habuit, primam *Margaritam Coleonam*, Bartholomæi Coleonis, veri Mavortis pulli, cui an. 1475. mortuo ſtatua equeſtris à Senatu Veneto poſita eſt,

 neptim,

(m) *Elogior. Lib. IV.* (n) *Hiſt. Lib. XIII.* (o) *Loco citato.*

neptim, ſed ſterilem; ex altera *Beatrice Davalos*, Piſcarii Marchionis ſorore, *Joannem Nicolaum Muſocci Comitem* ſuſcepit, ante ſe defunctum, & proavum Joannis Jacobi II. cum quo legitima Magni Trivultii propago exaruit. Erat huic filius quoque ex non legitimo toro natus, cui nomen CAMILLO, is Gallis ſub Lautreccio ſtipendia fecit, cumque hic arci Mediolanenſi, à Proſpero Columna obſidione preſſæ, iret opitulatum, interemtus eſt ſaxis domus cujuſdam, ab eorum qui in civitate erant tormentis verberatæ, dum prope eam deambularet, & vallum, quo hoſtes infeſtari poſſent, deſcriberet. (*p*)

THEODORUS Trivultius, Petri filius, ad bellicam gloriam eadem virtutis via, quam Jo. Jacobi Magni, patruelis ſui, veſtigiis ſignatam vidit, graſſatus eſt. Meruit primùm Gallis in bello Neapolitano, ubi fortuna eis reſtante inter Duces fuit, qui Cajetam Gonſalvo, ineunte anno 1504, dediderunt. Bello deinde in Inſubriam à Gallis tranſlato in Abduenſi pugna an. 1509, iterumque in Ravennatenſi an. 1512. ſtrenuè faciendo laudem magnam aſſecutus eſt. Poſt triennium Rex eum Venetis conceſſit, qui in locum Alviani defuncti exercitui ipſorum præeſſet, ob rei militaris peritiam & autoritatem, & quia ob commune Guelfæ factionis ſtudium ſemper cum ea Republica benevolentia neceſſitudineque junctus fuerat, ab illis exoptatum. Cum an. 1521. Mediolanum à fœderatis interceptum eſſet, Gallis Venetiſque fugatis, Theodorus Trivultius, qui inermis mulæ inſidens ad rumorem accurrebat, levi vulnere accepto captus fuit, ſed ſequenti anno à Piſcarii Marchione libertatem XX. aureorum millibus redemit. Facta poſteà Venetos inter & Cæſarem pace, quod partes Gallorum ſemper ſectarus eſſet, à Venetis ſtipendiis dimiſſus & ad Gallica reverſus eſt. Suſcepta à Rege Franciſco in Italiam expeditione, Mediolano cum quadringentis cataphractis ad ejus præſidium impoſitus fuit, nuncio verò de Gallorum apud Papiam clade & Regis captivitate accepto inde diſceſſit, & in Galliam ſe recepit. Reſtituto in libertatem Rege *Mareſcalli Franciæ* ſcipione ab eo donatus, atque an. 1527. Genuæ in ſuam poteſtatem redactæ præfectus eſt, ſed cum vertente anno Andreas Auria improviſo cum triremibus adventu, favore populi ſubnixus, urbem occupaſſet, ea relicta in arcem ſe proripere, hancque omni auxilii ſpe amiſſa dedere Genuenſibus coactus fuit. Lugdunenſi denique urbi præſes à Rege datus, fatorum legem implevit, unica tantùm ſequioris ſexus prole poſt ſe relicta; quare *fidei commiſſum* ex ampliſſimis facultatibus ſuis inſtituit, quo fruentibus ſolemne fuit *Theodori* adſciſcere nomen in fundatoris honorem, deque illo poſtquam Principum Trivultiorum linea & denique omnis legitima nobiliſſimæ gentis ſtirps defeciſſet, graves ortæ ſunt lites. (*q*)

Multa prætereà ſtipendia parendi aut imperitandi habuere, & egregiam militarem famam adepti ſunt RENATUS Trivultius, Magni frater, ſed contrariæ illi ſectæ Gibellinorum addictus, & Ludovici Sfortiæ militiæ Præfectus, atque ad extremum à Venetis conductus, BARTHOLOMÆUS & FRANCISCUS ejus filii in equeſtri Gallorum militia ſpecioſo munere functi, nec non poſteriore ortus RENATUS, qui Gallis Venetiſque animi ſui vigorem & rei bellicæ peritiam probavit. PAULUS CAMILLUS Joanne, qui Theodori frater erat, natus, Tribunus caſtrorum Gallis meruit, virtutiſque ſuæ decoramentum, torquem Equeſtris Ordinis S. Michaelis, retulit.

Inter Trivultios pacis & religionis ſtudia ſectatos ſacræque militiæ honoribus excellentes, quos Tabula III. recenſet, occurrit primo loco ANTONIUS, Petri F. Theodori frater. Is Duci Mediolanenſi à conſiliis fuit, ejuſque juſſu Oratoris munia apud Venetos ſuſcepit geſſitque, & Maximiliano Imperatori in Italiam advenienti occurrit ad Alpes. *Comenſis* deinde *Epiſcopus* factus Jo. Galeatii Ducis ſponſam Iſabellam Aragoniam Neapoli Mediolanum deduxit. Capta à Gallis Alexandria, cum Ludovicus Sfortia fugam adornaſſet, unus è XVII. viris fuit Mediolanenſis regionis tutelæ præfectus; redeunte autem illo è Germania ad Gallicas ſe applicuit partes, & Regis Ludovici favore & commendatione ex Rotæ Auditore & Protonotario Apoſtolico à Papa Alexandro VI. d. 28. Sept. anno ſeculari *Presbyteris Cardinalibus* adſcriptus eſt, titulo primò *S. Anaſtaſiæ*, poſteà S. *Stephani in Cœlio Monte*, cumque octennii ſpatio Vaticano Senatui ornamento fuiſſet, vitam cum morte commu-

(*p*) *Guicciard. Lib. XIV.*
(*q*) *Guicciard. Libb. VI, XII, XIV. & XVIII. Andr. Mauroc. Hiſt. Venet. Lib. I. & III.*

mutavit ex animi dolore, quem ob immaturam fratris germani *Aloiſii*, inclitæ famæ, mortem contraxerat in morbum lapſus. Ædem S. Antonio ſacram Mediolani condidit & Clericis Regularibus Theatinis dedit, *Petro* Trivultio verò fratris filio proventuum eò deſtinatorum curationem injunxit. Sepultus fuit in templo S. Mariæ de Populo cum hoc epitaphio: *Antonio Trivultio Mediolanenſi, ſummæ nobilitatis integritatiſque viro, ac S. R. E. Presbytero Cardinali Comenſi, qui vixit annos* LI, *menſes* II, *obiit* XV. *Kalend. Aprilis* MDVIII, *Julio Secundo Pont. Max.* (r)

AUGUSTINUS Trivultius, Antonii de quo modo dictum eſt nepos ex fratre Joanne, ex Cubiculario Julii II. Papæ *Protonotarius* primò, mox *Diaconus Cardinalis S. Hadriani*, tum *S. Nicolai in Carcere Tulliano* à Leone X. renunciatus eſt, cum ille XXXI. Cardinales una creatione, Kal. Julii an. 1517. facta, eſ- ſlatet. Plures eidem *Epiſcopatus* creditos fuiſſe in *Ciacconii Hiſtoria Pontif. & Cardin.* legimus, videlicet *Tolonenſem*, *Petragoricenſem*, *Maſſilienſem*, *Vaurenſem*, *Bajocenſem in Gallia*, *Bobienſem*, *Aſtenſem*, *Novarienſem in Inſubria*, *Rhegienſem in Calabria*, *Brugnatenſem in Liguria*. Præfuit *Archipresbyter Eccleſiæ Vaticanæ*. Legatione Campanica & maritima in bello contra Columnenſes, & Gallica ad Regem functus eſt. Capta à Cæſareanis Roma, in numero trium Cardinalium fuit, qui obſides dati ſunt, ac Neapoli in caſtro novo cuſtoditus eſt. Diem ſupremum Romæ obiit, ibidemque in æde S. Mariæ de Populo prope patruum ſepultus eſt. Multa erant in eo decora, teſtante Ciacconio, *patriæ nobilitas*, *ſplendor generis*, *oris venuſtas*, *ingenii acumen*, *judicii præſtantia*, *eloquentia*, *eruditio*, *prudentia*, *gravitas*, *Principum gratia*, *opes & auctoritas*. Hiſtoriam Rom. Pontificum & Cardinalium ab eo ſcriptam eſſe, quam morte præventus typis mandare non potuerit, idem autor refert, ſequentia *ex Onuphr. Panvinii præfamine ad ſecundam partem libri de Pontificibus & Cardin.* ſubjungens: *omnium qui in hac parte deſudarunt ſine controverſia princeps fuit Auguſtinus Trivultius Mediolanenſis, Cardinalis, qui indefatigabili propemodum ſtudio per univerſas Italiæ, Galliarum, Hiſpaniæ & Germaniæ urbes diligentiſſimè omnia, quæ ad Hiſtoriam Rom. Pontificum & Cardinalium pertinent, conquiſivit, & magnis propoſitis præmiis conquiri fecit; cujus in eam rem egregio & laudabili labore præcipuus & perpetuus comes extitit Antonius Lælius, ejus Secretarius, quorum lucubrationibus & vigiliis præcipuè uſus ſum in ea Rom. Pontificum & Cardinalium parte, quæ eſt ab Urbano VI. ad Paulum* IV. Fratres Auguſtino Cardinali Trivultio fuere, ſacris etiam dignitatibus conſpicui, PETRUS ac PHILIPPUS, ille Eccleſiæ Rhegienſis, hic Raguſanæ, Archiepiſcopi; ſoror prætereà DAMICELLA, Franciſci Torelli Comitis Montiſclariculi in Parmenſi territorio uxor, inter eruditas mulieres locum nacta; erat quippe Literis Græcis Latiniſque imbuta & Philoſophiæ ſciens, fertur etiam orationes ſuo Marte elaboratas coram Pontificibus & Prælatis ſæpenumero habuiſſe. (ſ)

AD TAB. IV.

JOANNES FIRMUS Trivultius magnus *Conſiliarius Ducalis* Sanſovino dicitur, (t) eo natos horumque poſteros omnes *Comites* creavit, & caſtro *Melziano* donavit Franciſcus II. Dux Mediolan. diplomate die XVII. Junii an. 1531. dato; quod deinde à Carolo V. Imperatore & Philippo II. Rege Hiſpan. confirmatum fuit. Filios ille poſt ſe reliquit ſago & toga clariſſimos. GEORGIUS in exercitu Regis Ludovici XII. egregius equitum ductor meruit, ALEXANDER ſub iiſdem ſignis alæ cataphractorum initio præfuit, majoremque deinde militiæ gradum ſub Franciſco I. indeptus & torque Ordinis equeſtris S. Michaelis, tunc nondum obſoleti, ornatus eſt. Anno 1511. ſtrenua Mirandulæ, à Julio II. Pontifice Romano oppugnatæ, defenſione illuſtratus eſt, quamquam extrema neceſſitate, & aquæ inprimis penuria coactus demum eſt ſe oppidumque dedere. Florentinæ poſt hæc reipu-

(r) *Ciaccon. Hiſt. Pont. & Card. Tomo III.* (ſ) *Morigia Nob. di Mil. Lib. III. Cap.* 26. *Moreri Dizion. Hiſtor. Tomo IV.* (t) *De Orig. & fact. fam. ital. p.* 56.

publicæ militiam moderatus eſt; reverſus autem ad Gallorum caſtra, cùm an. 1521 Thomas Foxius Leſcunius Regium Lepidi, quò exules Mediolanenſes confluxiſſe audiverat, iret interceptum, ſcloppeti ictu graviter vulneratus, atque ex eo vulnere biduò pòſt Parmæ mortuus eſt; *indignus*, ut verba habent Guicciardini, *ea calamitate, qui eam Regium profectionem diſſuaſerat.* (t) HIERONYMUS quoque locum inter Equites S. Michaelis & duces equeſtris Gallorum militiæ promeruit, Mediolani autem inter togatos non minus eminuit. De obitu ejus ita *Guicciardinus* ad annum 1524: Piſcarius nocte quadam cum CC. equitibus & IIM. „ peditibus Lauda egreſſus repentè in Meltium oppidum, quod Hieronymus & „ *Joannes Firmus* Trivultii negligenter cuſtodiebant, irrupit; & duces cum maxi„ ma militum parte captivos abduxit; ex illis *Hieronymus* paulò pòſt è vulnere in „ pugna accepto interiit. (v)

ANTONIUM Trivultium, Jo Firmi filium, legationem apud Venetos nomine Regis Galliæ obiiſſe *Sanſovinus* refert; factus deinde eſt è Protonotario Apoſtolico *Epiſcopus Aſtenſis* d. XXVI. Jul. an. 1499; anno autem 1508. ad Placentinam Eccleſiam tranſlatus eam ſequenti anno abdicavit, rediitque ad priſtinum Epiſcopatum. Poſt decennium *Novocomenſis Coadjutoris* partes ſuſcepiſſe *Ughello* memoratur. (x) SCARAMUTIA, Antonii frater, juris ſcientiſſimus, in Ticinenſi gymnaſio legum diſciplinam egregia docuit fama, inde à Ludovico XII. Gallorum Rege in regni Conſiliarium adſcitus, ita integritatem prudentiamque ſuam ei probavit, ut ejus commendatione ſacerdorium S. *Stephani à Cornu* nec non *Epiſcopatum Comenſem* adeptus ſit. De Pontificatu deinde Romano benè meritus, quod Piſano Concilio adverſus Julium II. indicto non faveret, ſed iſto vocante Romam ſe contuliſſet, & Lateranenſi Synodo interfuiſſet, à Leone X. in magna illa XXXI. Cardinalium creatione ipſe quoque *Presbyter Cardinalis tituli S. Cyriaci in Thermis* pronunciatus, atque à Galliarum Rege regni Protector conſtitutus eſt; Sed conſtanti Gallicarum partium ſtudio redituum, quos ex Inſubriæ ſacerdotiis capere debebat, jacturam fecit, à Franciſco Sfortia Duce nec non Hiſpanis retentorum. Exorto demum inter Cæſarem & Clementem Papam bello, cum Borbonii Dux exercitum Romam verſus duceret, præſagus calamitatis, inde diſceſſet, & in agrum Veronenſem ſe recepit, ubi in cœnobio, quod vulgò *Maguzani* ſeu Magenzam vocant, fato conceſſit. Præter Comenſem Eccleſiam etiam Viennenſem & Placentinam rexit. (y)

JOANNES FIRMUS Trivultius II. Equitum Dux militavit initio ſub ſignis Gallicis, dein ſub Cæſareis, & demum Senator Mediolanenſis factus eſt. Ex ejus gnatis GEORGIUS Meltii Comes fuit, & juris legumque ſtudiis ab ineunte adoleſcentia ſe dedidit. Romam profectus *utriuſque Signaturæ Referendarius & Datarius per regnum Galliarum* conſtitutus eſt; Pio V. Papa autem mortuo, cum ſpem, qua ab illo impletus fuerat, obtinendæ Cardinalitiæ dignitatis, amiſiſſet, Mediolanum rediit, Senatoriſque partes ſuſcepit, & uxorem duxit; è qua tamen nullam ſuſtulit prolem, unde amplam ejus hæreditatem ad uxoris ſuperſtitis agnatos, *Palavicinos Buſſettenſis lineæ*, tranſlatam fuiſſe *Creſcentius* memorat. CLAUDIUS aulam Cæſaream ſectatus, moderandæ Archiducum Rudolphi & Erneſti juventæ adhibitus, poſteà ab Imperat. Maximiliano Legatus ad Pontificem Romanum Principeſque Italiæ miſſus, & denique à Rudolpho II. Imperatore Equilium ſuorum præfecti munere auctus eſt: in Calatravenſi militia idem *Commendatoris* gradum tenuit. Filium quem unicum genuit fata præmaturè rapuerunt in Hiſpanica nutritum aula. HORATIUS, alæ cuſtodum corporis Pii IV. Pontificis præfectus, ſobole caruit. (z)

Inter Hieronymi Trivulrii filios ſtudiis pacis ac religionis ſe dediderunt SCARAMUTIA, qui Abbatiæ Ambroſianæ *à Cornu* cognominatæ dum viveret præfuit, CATALANUS, Placentinæ Eccleſiæ, à patruo Scaramuria Cardinali ipſi reſignatæ, XXXIV. annorum ſpatio Epiſcopus, & ANTONIUS. Is ſumma in jure ſcientia Doctoris gradum aſſecutus, Romam veniens *utriuſque Signaturæ Referendarius*, moxque *Epiſcopus Tolonenſis* factus eſt. Peruſinam deinde urbem Legatus rexit, & poſteà à Paulo III. Papa Avenionem Prolegati titulo miſſus per triennium hanc ſpartam ornavit. Sub Julio III. Nuncii partes in Gallia obiit, hocque munere per-

(t) *Hiſt. Lib. XIV.* (v) *Lib. XV.* (x) *Loco cit. d. Ital. Sacr. Tomo III.*
(y) *Hiſt. Pontiſ. & Card. Ciacc. Tomo III. p.* 382. (z) *Sanſov. & Creſcent. loc. cit.*

perſunctus ad Remp. Venetam *Internuncius Sedis Apoſtolicæ* delegatus, anno verò 1557. Idibus Martii à Paulo IV. *Presbyter Cardinalis SS. Ioannis & Pauli* creatus eſt. Signaturæ pòſt paulò juſtitiæ præfectus & in Galliam Legatus miſſus fuit ut Henricum II. Gallorum Regem ad pacem cum Hiſpanis incundam adhortaretur. Voti damnatus cum Italiam repeteret in oppido S. Maturini apoplexia extinctus eſt, tertio Cardinalitiæ dignitatis anno. (*a*)

Reliqui Hieronymi Trivultii filii ſagum induti bellicam aſſecuti ſunt laudem; FRANCISCUS & ALEXANDER Regi Galliæ Henrico II. tribuni militum meruerunt, oppetiitque poſterior mortem in bello Senenſi; GEORGIUS ſub Venetis & deinde ſub Carolo V. Imperat. in Hungaria cohorti, quam *Regimentum* vocant, præfuit. Idem in ſecundo conjugio habuit *Dianiram Comitenam*, Conſtantini ExPrincipis Macedoniæ filiam, Arianitæ, cui Magni cognomen res adverſus Sultanum Muchemetem fortiter & proſperè geſtæ pepererunt, neptim, cujus meminit *Carolus Freſnius Cangeus* in Familiis Auguſtis Byzantinis. JO. JACOBUS in Philippi II. Hiſpaniarum Regis militia Ducis gradum tenuit, & ex toro legitimo CAROLUM EMANUELEM THEODORUM ſuſcepit, qui in Belgio ſub ſignis Hiſpanicis militavit, cohortium ductor & omnis Equitatus *Commiſſarius generalis*, ibidemque in robore ætatis & medio virtutis ac honorum curſu nobili fato concidit, relicto poſt ſe filio JO. JACOBO Theodoro, adhuc puero. Is ſimul ac belli patiens fuit, Philippo III. Regi duas equitum turmas, ſuo ære conſcriptas, adduxit. Cæſaris deinde nomine Principes Italos obivit ut ſubſidia ad bellum Hungaricum compararet; à Ferdinando II. an. 1622. pro ſe ſuiſque hæredibus *Muſocci & Vallis Meſolcinæ Principatum*, atque à Rege Catholico *Hiſpaniæ Grandatum* obtinuit. Poſt uxoris obitum, cælibi & togato vitæ generi ſe mancipavit; Doctoratus laurea in utroque jure ornatus, Romam ſe contulit, & Prælatura ſuſcepta *Cameræ Apoſtolicæ Clericatum* & *Protonotarii* honorem ab Urbano VIII. accepit; à quo etiam an. 1629, d. XIII. Kal. Dec. Purpura decoratus & *Diaconus Cardinalis S. Cæſarii, dein S. Mariæ in via lata* creatus eſt. Legatione Piceni ſibi delata defunctus, patriæ præſidio fuit, cùm à Rege univerſæ rei militari in Mediolanenſi Ducatu præfectus an. 1636. Parmæ Ducem, Gallicas foventem partes, in ordinem coëgit, pacemque ei extorſit, poſtquam vaſtitate regioni illata in Placentina arce acri obſidione preſſum ad extremam redegiſſet neceſſitatem. In Hiſpaniam deinde accitus & Prorex in Sardiniam miſſus, indeque revocatus in Aragonia Regis vicem obire juſſus eſt. Delegata deinde ei fuit Sicilia difficillimo tempore, quo gravis Panormi exarſerat ſeditio, anno nempe 1647, & quamquam illa adventu ejus, imperioque, cujus ſeveritatem erga reos & turbones adhibiram comitate facilique affabilitate temperavit, deflagraſſe viſa fuerit, mox tamen ita recruduit, ut vix à capite ſuo periculum propulſaret. Vertente itaque anno miſſionem impetravit, & in aula Romana Oratoris Hiſpanici ſpartam ſuſcepit. Extremo vitæ ſuæ tempore, nempè anno 1656. cum Marchio Caracenæ, Mediolanenſis Produx, in Belgium evocatus eſſet, vicem ejus, intereà dum Comes Fuenſaldaniæ, illi ſucceſſor deſignatus, adventaret, implevit, magna vigilantiæ, induſtriæ & fortitudinis laude, licèt jam valetudinarius eſſet & quaſſatis viribus, ita ut paulò pòſt quàm provinciam Fuenſaldanio tradidiſſet, vi morbi oppreſſus ſpirirum quoque redderet. (*b*)

HERCULES THEODORUS Trivultius in numero ſex tribunorum fuit, qui rem bellicam in urbe Mediolanenſi curarunt, cohortem quoque militum conductorum rexit, Laudenſi oppido provinciæque præfuit, & peregrinam per omnem Ducatum militiam *Generalis* titulo moderatus eſt. Demum ob ſimultatem inter ipſum & Vercellinum Vicecomitem S. Alexandri Demarchum ortam in Laudenſem arcem tanquam cuſtodiam compactus, vitam cum morte commutavit, *vigens ætate, generis nobilitate, opibuſque, & ex ſola ſtatus ratione caſtigatus*, ut habent verba à *Bruſonio* ex ore magni, ut ait, Viri excepta. (*c*) Magno tamen defuncti neceſſariis ſolatio fuit, quod filio ejus adhuc adoleſcenti à Rege torques Ordinis *aurei Velleris*, quo pater ornatus fuerat, collatus, & ſuprema peregrinæ militiæ præfectura confirmata fuit, quemadmodum idem autor memorat. Ille, cui nomen erat

(a) *Hiſt. Pont. & Card. Ciacc. Tom. III.*
(b) *Ciacc. Hiſt. Pont. & Card. Parte IV. Ripamont. Hiſt. Mediol. Part. V. Lib. VIII. Bruſon Hiſt. Ital. Lib. IV, XVI. & XXIV.* (c) *op. cit. Lib. XXXII.*

ANTONIO THEODORO, in flore ætatis vita caruit, neque prolem poſt ſe reliquit, ſupremis itaque tabulis bonorum allodialium hæredem ſcripſit amitinum ſuum CAETANUM GALLIUM, Ducis Alviti filium ſecundogenitum, ea lege, ut & nomen & inſignia ejus aſſumeret, adoptati inſtar, quam inſtitutionem Senatus Mediolanenſis, incaſſum obſtrepentibus defuncti ſororiis, auctoritate ſua corroboravit. Fidei commiſſa verò Trivultianæ gentis ad proximum illius agnatum, genuino ſanguine cretum, ex pacto & providentia majorem transferunt; is *Carolus Trivultius* fuit, Tabula III. nobis memoratus, cum quo maſcula ſobole orbato, cum legitima Trivultiorum ſtirps emarcuiſſet, dubiumque eſſet, an qui ex ea gente ſupererant non legitimè prognati ſuccedere in fidei commiſſa poſſent, deciſam denique fuiſſe litem accepimus pro ALEXANDRO Trivultio, à Paulo Alexandro, Joan. Jacobi Meltii Comitis filio, notho equidem, ſed vigore reſcripti regii natalium legitimorum jure donato, oriundo, cujus gnatus GEORGIUS, aſſumto *Theodori* nomine, in præſentia avitum tenet fideicommiſſum.

Galliorum familia è præcipua Novocomenſium nobilitate eſt, duobuſque hoc ſeculo Cardinalibus Romanæ Eccleſiæ enituit: namque *Ptolomæus Gallius* à Pio IV. Papa ad illam dignitatem an. 1565. evectus, uſque ad an. 1607. eandem ornavit, & octogenario major *Epiſcopus Portuenſis Sacrique Collegii Subdecanus* deceſſit. Is Comitatum Trium plebium (*delle trè Pievi*) in Mediolanenſi diœceſi ſitum atque à Philippo II. Hiſpaniarum Rege emptum, familiæ ſuæ dedit & dicavit. Hunc ejus ex fratre nepos *cognominis* tenuit, uſus etiam titulo Ducis Alberi (*de Alvito*) in Campania, pater è *Barbara Porra* Franciſci & Marci, quorum poſterior *Ariminenſis Epiſcopus* & ſecundus ſuæ gentis *Cardinalis* fuit, ab Innocentio XI. Papa an. 1681. Kal. Sept. eo honore auctus, quem altero abhinc anno nempe d. XXIV. Jul. 1683. unà cum vita depoſuit. *Franciſcus Duc Albeti* poſt patris obitum factus *Juſtinam Borromeam*, Renati Comitis Aronæ gnatam, in matrimonio habuit, atque ex ea *Ptolomæum* genuit, *Octaviæ Trivultiæ* maritum. Scutum *Galliorum* gentilitium lineis tranſverſis duabus in tres diviſum eſt regiones, quarum ſuprema aurea *aquilam nigram alas explicantem*, & *coronatam* exhibet, media argentea *leonem rubeum inter palmarum jugum gradientem* continet, infima *faſceis diagonalibus tribus argenteis totidemque coccineis* diſtincta eſt.

CLASSIS

CLASSIS SECUNDA

QUINQUE FAMILIAS HETRUSCAS

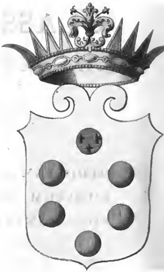
EXHIBENS,

nempe poſt

MEDICÆAM, quæ Principatum in Hetruria adepta eſt,
COMITUM GUIDIORUM ſtirpem, prætereaque,
PICCOLOMINEAM, SALVIATINAM,
ET STROZZANAM.

Digitized by Google

Digitized by Google

STEMMA MEDICEUM

ex quo orti

Priores, Vexilliferi & Principes Reipublicæ Florentinæ, MAGNI DUCES ETRURIÆ, Demarchi etiam Caſtellinæ, & PRINCIPES OTTAVIANI in regno Neapolitano, prætereà Romanæ Eccleſiæ Cardinales & SUMMI PONTIFICES.

Quæ à dextris conſpiciuntur inſignia, antiquitus Mediceæ genti familiaria fuere, extantque in illum picta modum in veteri libro à Fuligno Comitis F. de Medicis an. 1373. ſcripto, qui in bibliotheca Sereniſſimi Magni Ducis Florentiæ inter alios Codices MStos cuſtoditur. Mutata deinde illa nonnihil ſunt inſignia, globulique eo, quo in altero exhibentur ſcuto, locati ordine, primo etiam *cæruleo colore tincto, & liliis aureis diſtincto*, cujus mutationis autor Petrus Medices, Laurentii Magnifici filius, fuiſſe memoratur. Corona iſti impoſita ſcuto, illam refert, qua Coſmus primus Magnus Dux Etruriæ à Pio V. Pontifice Romano d. 4. Mart. an. 1569. Romæ redimitus eſt.

STEMMATIS MEDI

I. **MEDICUS** Dominus de

II. Bonus.

III. Bernardus.

VI. Bonus, ſive Jambonus.

V. Bonsgiunta, de conſilio Florentiæ an. 1215.

VI. Ugo. *Dialta de Toſa.* — Jambonus. — Jacobus. — Galganus. — Manettus.

VII. Galganus, ſive Ganus. — Scolaius. — Liſſimus. — Bernardinus. — Ugolinus. — Cambius.

VIII. Arrigus, ſive Henricus, vulgò Guccius. — Bonagiunta. — Johannes. — Nicolaus, *monachus Dominic.* — Jacobus.

IX. Johannes. — Manettus, Commiſſarius & Capitan. — Ardingus, ex Dominis an. 1291, 95, 1307, 13, 16. GONFALONERIUS an. 1692. & 1307. *Gemma de Bardis.* ☉ — Guccius, ex Dominis 1298, 1304, 8. & 15. GONFALON. 1298. *Marchiſana de Aglis.* ☽

X. Nerius. — Johannes. A — Franciſcus Eques, ex Dom & GONFALON. 1348. *Catharina Adimari.* B — Albicius. — Johannes. — Grifus. C. — Franciſcus ex Dominis 1352. D — Johannes. *Johanna Claramontia.*

XI. Janus. *Simona de Rabatta* 1365. — Manettus ex Dom. 1381. *Franciſca Lupicini.* — Matthæus. *Albiera de Arena.* — A — Ardingus. — B — Bonagiunta. — Jacobus. *Troia Adimari.*

XII. Bivilianus. *Ciacherontia Pecori.* — Nerius ex Dominis an. 1394. *Gineura Quarateſi*, 1397.

XIII. Nicolaus. *Lucia de Toſa.* — Bivilianus.

XIV. Julianus.

CEI TABULA I.

I. Petrone, caſtro Magellenſi, vixit circa an. 1100.

II.

III.

IV.

V. Clariſſimus.

VI. Jambonus. *Gemma* . . . . — Philippus. *Bana*.

VII. Clariſſimus, Eques. *Vid. Tab. ſeq.* II. — Everardus *Vid. Tab.* V. — Reinerus.

VIII.

IX. Albicius, ex Dominis, an. 1302. — Bindus. — Jacobus, vulgò Lapus ex Dominis 1317. — Mannus, ſive Alamannus. — Lippus, ſive Philippus.

X. Thomas. — Agnolus. — Fantinus. *Cantelma Bonciani.* E — Albicius. — Cambius. — Coppus, ſive Jacobus, ex Dom. 1328. & 1338. *Tilia Tornabelli.* — Nannes, ſive Johannes, ex Dominis 1348. — Arrigus. — Cambiozzius, ex Dom. 1351, 1360. & 65.

C — D — E

XI. Pierrozzius. *Galicia Pucci* 1353. — Albicius. — Fantinus, ex Dom. 1384.

XII. Johannes. — Antonius. — Fantinus.

XIII. Pierrozzius.

STEM-

VII.

CLARISSIMUS, Philippi

VIII.

Jambonus, 1260. | Lapus. | Mannus. *Piera Paganelli.*

IX.

Bernardinus, ex Dominis ann. 1301, 17, 20, 22. | Lapus, ex Dominis an. 1306.

X.

Jambonus, ab hoc deſcendiſſe putantur *Medicei Mediolanenſes*, de quibus in Exegeſi. | Johannes, ex Domin. 1325, 30, 33, 40, GONFALON. 1333. & 40. Præfectus Lucæ 1341, *decollatus* 1342. | Petrus, Præfectus Neapoli, Romaniæ & Arenæ.

XI.

Michael, ex Dominis 1373. | Nicolaus. *Matthaea Altoviti.* | Nicolaus Athenienſis. | Ferrantes, Præfectus Neapoli Romaniæ. | Coſmus.

XII.

Johannes. *Giſmunda Biancardi,* 1383. | Michaelagnolus. | Johannes. | Petrus Athenienſis. | Antonius. | Ferrantinus. | Philippus. | Nicolaus. | Petrus.

XIII.

Roſſus. *Magdalena Pitti.* | Bernardus. | Simon. | Nicolaus. | Antonius. | Franciſcus Athenienſis. | Ferrantes. | Johannes.

XIV.

Johannes. *Ginevra Gondi.* | Philippus. *Catharina de Vernio.* ☾ | Petrus. | Coſmus. | Petrus. | Ferdinandus vel Ferrantes, *Epiſcopus Cephaloniæ.*

XV.

Franciſcus. *Marietta Benci.* | Roſſus. | Roſſus. *Nanna Ghini,* 1481. | Bernardus. *Maria de Fucecchio* 1490. | Nicolaus. ⊙

XVI.

Leonardus, *Canonicus.* | Robertus, *Capitan.* | Clariſſimus. *Gemma Pitti.* | Philippus. | Antonius. *Angela Bindi* 1549. | Michaelangelus. *Violanta Violi* 1524. | Dominicus.

XVII.

Clemens, *nothus.* | Leo, *nothus.* | Julius, *nothus.* | Alexander. *Maria Ardinghetti* 1554. | Bernardus, *Capitan.* *Catharina de Medicis.* | Michaelangelus.

XVIII.

Clariſſimus. | Nerius. | Alexander. | Ludovicus. *Catharina Arrighetti* 1604. | Horatius. | Franciſcus.

XIX.

Petrus. | Franciſcus. *Aurelia Ughi* 1647. | Alexander. | Franciſcus, Capitan. *Caſſandra Cambi* 1650. | Bernardus.

XX.

Ludovicus. *Eliſabetha Poſtigiani.* | Alamannus. | Nicolaus, *Eques S. Stephani* 1688. | Bernardus. | Bartholomæus.

XXI.

Franciſcus Antoninus de Medicis.

Digitized by Google

DICEI TAB. II.

VII. Filius, Eques, an. 1253.

VIII. Ugolinus. | Philippus. *Vid. Tab. seq. III.*

IX.

X. Thomas. | Liſſimus. | Albicius. | Coppus. ☽ | Bernardus. | Andreas.

XI. Lapus. ☉ | Mozzinus. *Juliana Lapi* 1381. | Thomas. | Liſſimus. *Thereſia Giberti.* | Lambertus. | Andreas.

XII. Michael. | Amerigus. *Tita Giambullari* 1408. | Coppus. | Philippus. | Nicolaus. | Andreas. | Antonius.

XIII. Johannes. | Papius. | Antonius. *Taddea Ricci.* | Paulus. | Lambertus. | Coppus. | Johannes. | Andreas.

XIV. Antonius. | Chriſtophorus, *Epiſcopus Turritanus.* | Americus. *Piera Baldovini* 1492. | Marcus.

XV. Johannes. *Nannina Bruni* 1532. | Marius. | Autonius.

XVI. Johannes. *Johanna Mazzocchi.* | Michaelangelus. | Franciſcus, *Plebanus.* | Americus. | Everardus. | Bartholomæus.

XVII. Bernardus. | Horatius. | Roſſus. *Eliſabetha Guicciardini*, 1575. ☽ | Philippus. *Domitilla Capacci.* | Johannes. *Ginevra Petrei*, 1600. | Cammillus. *Catharina Calvani.*

XVIII. Nicolaus. | Johannes. | Sebaſtianus, *Eques S. Stephani* 1569. | Jo. Philippus. | Clariſſimus. | Bartholomæus, *Eques S. Stephani* 15,6. 1. *Margarita de Fridericis* 1578 2. *Maria Albizza*, 1591. | Almerigus, *monachus Dominic.*

XIX. Clariſſimus. *Catharina Riſaliti* 1623. | Coſmus. | Nicolaus. | Roſſus. | Horatius. | Philippus.

XX. Philippus, *Eques S. Stephani* 1654. | Aleſander, *Eques S. Stephani* 1659. | Bartholomæus Antonius, *Canonicus & Eques S. Stephani*, 1676. | Johannes. | Nicolaus.

STEMMATIS MEDI

VIII.

PHILIPPUS DE MEDICIS,

IX. Arrigus ſ. Henricus de Medicis. Uxor 1. *Dadda Manieri.* 2. *Albertaccia Ardinghelli.* — Boninus de Medicis, ex Dominis an. 1312. GONFALONERIUS eod. anno. *Cecca.*

X. Philippus, *Plebanus.* | Simon, *nothus.* — Bottus. *Johanna Ugolini* 1324. — Ardingellus. — Amelius. — Guccius. a — Archangelus. — Bonus. — Ghinus. b — Orlanducius. c — Lapus. *Gemma Sarſetti.* d

XI. a: Andreas. — b: Bernardus. — c: Verus. *Zenobia de Rabatta.* — Matius. — d: Carolus. — Sarſettus. — Guccius. *Celia Bondelmonti,* 1359. — e: Nicolaus. *Nicolæa Alberti,* 1365. — f: Alamannus. *Margarita Covoni* 1386. — g: Antonius. *Tancia ....* 1407.

XII. Petrus. *Ginevra Mangionis.* — Johannes. — Scolaius. — Orlandus, Eques 1. *Tita Sertini,* 1415. 2. *Cecca Floravanti.* — Boninus. — Clericus. — Johannes. *Tanora Toſinghi* 1418. — Verus. — Antonius. — Johannes. — Bartholomæus. — Bernardus ex Dom. 1452. *Franciſca .....* 1418. — Gregorius *nothus.* *Liſa Tornaquinci.*

XIII. Johannes. — Andreas. — Petrus, GONFALON. 1472. *Bonda Rucellai* 1448. — Guccius. — Albiera ux. *Maſonis Albicii* 1451. — Jo. Franciſcus. *Andromaca Tegliacci* 1452. — Alamannus, GONFALON. 1483. *Lena Velluti* 1451. k — Silveſter. — Jacobus, GONFAL. 1490. 1. *Leonarda Giugni.* 2. *Alexandra Lotti.* l — Petrus Franciſcus. — Bernardus. — Silveſter. — Peregrinus.

XIV. Antonius Franciſcus. *Alexandra Balli,* 1522. — Thomas. — Antonius. — Franciſcus. — Paulus, ex Dom. 1517. GONFAL. 1519. *Margarita de Medicis,* 1492. — Thomas. *Maria Guicciardini,* 1490. m — Ludovicus. *Lucretia Riſaliti,* 1507. n — Orlandus. *Franciſca Gorini* 1547. — Carolus. — Bernardus. 1. *Conſtantia Gondi.* 2. *Marietta Dazzi.* — k: Ludovicus, *Cammucci.* — Andreas. *Flammetta Federighi.*

XV. Andreas. *Felicitas de Bate.* — Antonius Franciſcus. — m: Jo. Franciſcus. — Antonius. *Baccia Tedaldi.* — Carolus. — n: Petrus. *Magdalena Gianfilia.* — Alamannus. *Catharina Girolami.* — Carolus. *Margarita Ricaſoli.* ☾ — Alexander. — Philippus. — o: Ludovicus. *Luiſa Capponi.* s — p: Clariſſimus. — Silveſter. *Alexandra Scarfi.* r

XVI. Julianus, *Capitaneus.* — Paulus. *Nanni-na de Filicata.* a — Johannes. — Thomas, *Capitan.* Eques & Ammiral. 1567. *Alexandra Minorbetti.* b — Petrus Philippus. c — Jo. Franciſcus. *Dianora de Medicis,* 1585. d — Jo. Baptiſta. *Brigita Freſcobaldi,* 1570. e — Philippus. *Ginevra Ruſtici,* 1577. f — ☽: Ludovicus. — Bernardus, *Jeſuita.* — Pandolfus. — Vincentius. *Smeralda de Bongianni Gianfigliazzi,* 1577. — Robertus.

XVII. Andreas. — Ludovicus. — Johannes, *Capitan.* — Octavius. *monachus.* — a: Antonius. — Franciſcus. — Zenobius. — b: Antonius, *Eques S. Steph.* 1595. *Camilla Rabatti.* — c: Michael. — Petrus Philippus. — d: Ludovicus. *Andreola de Filicaia.* — Thomas. *Erſilia Giacchini.* ☽ — e: Alamannus, *Eques S. Steph.* 1595. 1. *Maria Puccini* 1606. 2. *Catharina Gualterotti,* 1610.

XVIII. ☾: Jacobus, † in Angl. — Petrus Maria. † — Octavianus. † in German. — Jo. Franciſcus, *Canonicus.* † — Bernardus, *Canon.* † — Matthæus. *Eques S. Steph.* 1640. † — Jo. Baptiſta, Eques Melit. †

CEI TAB. III.

VIII. Clariſſimi F. † an. 1290.

IX. Alamannus de Medicis. *Margarita Palagi*, 1308. | Cambinus de Medicis. *Vid. Tab. ſeq. IV.*

X. Johannes, *Gonfalon.* 1353. Eques. *Bartholomea Soderini.* c | Silveſter, Eques ex Dom. 1358. GONFALON. 1370. & 78. *Bartholomæa Altoviti*, 1346. f | Affricellus. *Catharina Lotti* 1374. g | Nicolaus. | Michael Eques. *Nerotia Margiadori.* | Bartholomæus. *Toſa.* h | Andreas. *Liſa.*

XI. Americus. | Johannes. | Philippus. | Antonius. X | Mannus ſ. Alamannus. | Leonardus. *Franciſca Zanobi*, 1405. ☽ | Michael. | Nannius. *Sigiſmunda Arrigucci* 1436. * | Contevanulus. *Ginevra Lamberteſchi.* ♇ | Bernardus. *Coſa Capponi* 1430.

XII. Maſus. | Americus, *Plebanus.* | Leonardus. | Bernardus. 1. *Laurentia Tempi* 1446. 2. *Alexandra Bombeni* 1460. | Lancellotus, *nothus.* *Clara Giani.* | Belcarius. | Johannes es Dom. 1507. Ux. 1. *Andrea Strozzi* 1482. 2. *Catharina Soderini*, 1498. | Jo. Baptiſta. | Andreas. *Franciſca de Linariis.*

XIII. Leonardus, *Epiſc. Foroliv.* cr. 1519. abdic. 1526. | Jo. Baptiſta. *Flammetta Jacopi* 1486. | Antonius. *Franciſca Tedaldi* 1500. A | Americus, *Canonicus.* | Andreas. *Eliſabetha Macci* 1491. | Johannes. *Floretta de Ripa* 1477. | Antonius. | Vannius. B | Petrus. *Brigita Guardi.* | Bernardus. *Ginevra Tornaquinci.* | Laurentius. *Dianora Cernaſecchi* 1542. C | Bartholomæus. *Alexandra Bartholini* 1536

XIV. Bivigliänus. *Franciſca de Albitiis.* o | Bernardus. 1. *Annalena Capponi.* 2. *Ginevra de Stufa.* p | Clariſſimus. 1 *Conſtantia Benvenuti.* 2. *Ginevra Cappelli.* q | Bernardus, Canonic. *Epiſc. Foroliv.* 1528. abdic. 1551. | Baldus. 1. *Catharina Ridolfi.* 2. *Franciſca Capponi.* r | Alamannus. *Diamanta Martini.* ♇ | Contes. | Andreas. | Alexander, *nothus.* *Marietta Mazinghi.* | Horatius, *nothus*, Canonicus.

XV. Jacobus. *Franciſca Pucci.* u | Antonius. | Alexander. | Johannes. *Ginevra Cambi.* x | Leonardus, *Eques S. Steph.* 1562. | Octavianus, *Eques S. Steph.* 1567. *Erſilia Montauti.* y | Coſmus. | Horatius. | Petrus. | Antonius Franciſcus. | Laurentius. *Dianora Nobili.* z | Jo Baptiſta. | Coſmus. | Vincentius. | Carolus.

XVI. Andreas. *Lucretia Gadagni*, 1592. ☾ | Nicolaus. *Virginia Bibliotti*, 1582. | Fabricius. g | Bernardus. | Petrus. | Clariſſimus, *Canonicus.* | Coſmus. | Laurentius, *decollat.* 1559. | Antonius dictus poſteà Alexander. *Juſtiniana Bardi* 1560. | Franciſcus, *Eques S. Steph.* 1607. *Anna Maria Argimoni.* | Vincentius. | Laurentius. *Matthæa Rucellai* 1570.

XVII. Silveſter. *Helena Morelli.* | Carolus. | Franciſcus. | Vincentius. *Octavia Altoviti.* | Franciſcus. | Petrus. *Ginevra Cambi.* ☉ | Jacobus. | Coſmus. 1. *Catharina Strozzi.* 2. *Camilla Salviati.* | Albertus. | Alexander, *Eq. S. Steph.* 1591. | Laurentius, Eq. *S. Steph.* 1638. *Iſabella de Florentino.* | Andreas. *Margarita Pandolfini.* | Petrus. | Horatius.

XVIII. Philippus. † | Johannes. † | Petrus. † | Jacobus. † | Laurentius. † | Clariſſimus. † | Johannes. | Jacobus. | Franciſcus. | Laurentius, *Canonicus.* †

IX.

CAMBIUS, ſive Cam

X.

- Johannes de Medicis. Ux. 1. *Conſtantia Adimari*, 1386. 2. *Dianora Belfredelli*, 1392.
- Cambius de Medicis.

XI.

- Antonius de Medicis. *Judith* . . . . .
- Andreas.
- Philippus.

XII.

- Franciſcus. *Antonia Pollini* 1447.
- Antonius.
- Johannes.
- Cambius.
- Attilius, ex Dom. 1466. GONFAL. 1481. 1. *Benedicta Canigiani* 1460. 2. *Angioletta Soldani* 1477.
- Julianus.
- Donatus, *Episcop. Piſtorienſ. ex Præpoſ. metrop. Florent.* 1436. † 1474, æt. 67.
- Carolus, GONF. 1468. *Catharina, Braccii de Montone Dom. Peruſiæ fil.* 1429.

XIII.

- Cambius.
- Julianus Donatus. *Antonia Strozzi* 1512.
- Verus. *Catharina Ubaldini*, 1512.
- Laurentius. *Beatrix Pilli* 1508.
- Nicolaus.
- Alexander.
- Braccius. *Iſabella Valori* 1470. ☉
- Bandinus. *Nanna Simoni* 1483. ☽

XIV.

- Verus.
- Attilius. *Angelica Ciardi* 1546.
- Donatus. (☉)
- Verus. (☾)
- Verus. *Lucretia Berni* 1507.
- Julianus.

XV.

- Tanais. ☽
- Robertus. *Maria Pandolfini.*

XVI.

- Verus. (☾)
- Robertus de Medicis. *Conſtantia Samminiati.*
- Nicolaus.
- Attilius.

XVII.

- Franciſcus Maria de Medicis. *Dianora Finali* 1639.
- Verus de Medicis, *Eques & Capitaneus.*
- Attilius.
- Simon.
- Nicolaus.

XVIII.

- Coſmus Maria de Medicis. *Catharina de Medicis* 1671.
- Robertus de Medicis, *Canonicus.*

DICEI TAB. IV.

binus de Medicis, Philippi F. IX.

X.

Andreas de Medicis. | Verus de Medicis, GONFALONERIUS an. 1392. *Bicia Strozzi* 1378.

XI.

Nicolaus de Medicis. *Bartholomæa Acciaioli.* | Carolus. | Cambius de Medicis. 1. *Laurentia Guicciardini* 1409. 2. *Cilla Bardi* 1428.

XII.

Verus. *Annetta Nerli.* | N. uxor ſecunda *Lucæ Albizzi.* | Oreſtes, *nothus.* ☾ | Gabriel. *Lucretia Rondinelli.* ☉ | Verus. *Lucretia Cocchi.* | Gerotius. *Margarita Ginori.* | Johannes. | Pandulphus, *Canonicus.* | Jacobus.

XIII.

Tanais ex Dom. 1469. 1. *Catharina Quaratesi.* 2. *Catharina Corſi.* | Philippus, *Archiepiſc. Piſanus*, cr. 1461 anteà *Epiſc. Aretinus.* † 1474. | Franciſcus. | Verus. | Nicolaus. | Carolus. *Andrea Antinori.* | Cambius. *Maria Panciatici* 1509. | Johannes *Plebanus.*

XIV.

Juveneus. | Nicolaus. *Antonia Alſieri* 1520. | Robertus. | Oreſtes. | Raphaël. | Verus. *Alexandra Pucci* 1545. | Gerotius.

XV.

Verus. *Alexandra de Medicis.* | Tanais. 1. *Alexandra Sernigi.* 2. *Virginia Segni.* | Franciſcus. | Alexander, *Canonicus.* | Coſmus, *Eques S. Stephani* 1562. | Cambius.

XVI.

Octavius. | Franciſcus de Medicis. *Octavia de Nero.* | Vincentius, *Eremita.* | Verus. | Andreas.

STEMMATIS ME

qua STIRPS· DUCA

VII.

AVERARDUS, Philippi F.
Uxor, *Benricevuta.*

VIII.

Nerius.

Averardus, ex Dominis 1309, GONFALONER. 1314.
Mandina, Philippi Arrigucci f.

IX.

Clariſſimus.
Livia, Simbaldi Donati f.

Foreſtus.
Venna Bonelli.

Franciſcus.
Bartholomæa Cavalcanti.

X.

Juvencus.
Smeralda.

Matthæus.
Johanna Bordoni.

Talentus.
Johanna Boninſegni.

Averardus dictus *Bicci* ex Dom.
Jacoba, Franciſci Spini f.

Paulus.

Franceſchinus.

Malateſta.
Philippa Cipriani.

Thomas.

XI.

Averardus, dictus Matthæus.

Thomas.
Lagia Sergiovanni.

Clariſſimus.

Talentus.

Paulus.

Johannes, nat. 1360. ex Dom. 1402, 8, 11. GONFALON. 1421. † 1428.
Piccarda, dicta Nannina, Odoardi Bueri f.

Michael.

Franciſcus.
1. *Franciſca Baldeccio.*
2. *Selvaggia Gianfigliazzi.*

Matthæus.

Petrus.

XII.

Coſmus, dictus *Pater patriæ*, nat. 10. April. 1389. GONFALON. 1434, 38. & 45. † 1. Aug. 1464.
Conteſſina de Bardis.

Laurentius.
Vid. Tab. ſeq. VI.

Malateſta.
Catharina Marci Strozzi f.

Averardus.
Magdalena Monaldi.

Matthæus.

Giminianus.

XIII.

Petrus ex Dom. 1448, GONFALON. 1460, † 1472.
Lucretia Franciſci Tornabuono f.

Johannes, ex Dom. 1453, † 1463. 1. Nov.
Ginevra, Nicolai Alexandri f.

Carolus, *Canonicus, Præpoſitus de Prato.*

Julianus.

Mariottus.
Antonia Peruzzi.

Johannes, *Archidiaconus.*

XIV.

Laurentius, *il Magnifico*, PRINCEPS REIP. FLORENT. n. 1. Jan. 1448, † 9. Apr. 1492.
Clarice Urſina, Latini Dom. de Lamentana, & Cardinalis f.

Julianus, nat. 25. Oct. 1453, *occ. in conjurat. Pazziorum* 26. Apr. 1478.

Maria, uxor *Leonelli de Ruſſis, (de' Roſſi).*

Nannina, nup. *Bernardo Rucellai.*

Blanca, ux. *Wilhelmi Pazzi.*

XV.

Petrus, nat. 1471, † in amne Garigliano 1504.
Alfonſina Urſina, Roberti Comeſtabilis Neapolitani f. † 7. Febr. 1520.

Johannes, n. 11. Dec. 1475. *Cardinalis* cr. 1489. PONT. MAX. dict. LEO X. 11. Mart. 1513. † 1. Dec. 1521.

Magdalena, ux. *Franciſci Cibo Principis Maſſæ*, † ſub fin. an. 1519.

Julianus, nat. 1478, † 1516. 17. Mart.
Philiberta Sabauda, Ducisſa de Nemours, Philippi Ducis Saband. fil.

Conteſſina, nup. *Petro Ridolpho.*

Lucretia, ux. *Jacobi Salviati.*

XVI.

Laurentius, n. 13. Sept. 1492, DUX URBINI 1516. † 4 Maji 1519.
Magdalena de Turre, Johannis Com. Arvern. & Bolon f. 1518, † 28. Apr. 1519.

Coſmus.

Claricia, nup. *Philippo Strozzio.*

Hippolytus, *nothus*, n. 19. Apr. 1511. *Cardinalis* cr. 1529. 10. Jan. † 13. Aug. 1535.

XVII.

Catharina, n. 13. April. 1519. uxor *Henrici II. Regis Galliæ*, ducta 4. Oct. 1533. † 5. Jan. 1589.

Haſdrubal, *nothus*, Eques Melitenſis, in qua inſula obiit an. 1565.

DICEI TAB. V.
LIS incipit.
DE MEDICIS.

VII.

VIII.
Marius. — Boninus.

IX.
Talentus. *Laurentia de Bono.* — Conteus. *Letta Amidei.* — Jacobus, Eques. — Juvencus, *Vid. Tab. VII.*

X.
Agnolus. — Bartholomæus. *Nicoloſa Bruneleſchi.* — Marius. *Margarita Bardi.* — Johannes. *Andrea de Torricella.* — Jacobus. *Maria Quarateſi.* — Fuliuius. ⊙ — Plebanus Conteus. ☾ — Everardus. — Foreſtus.

XI.
Conteus, *plebanus.* — Matthæus. — Jacobus. *Simona Toloſini.* — Talentus. *Silveſtra Pegalotti.* — Ludovicus. *Antonia Bardi.* — Foreſtus. *Johanna Pagani.* — Everardus, *plebanus.* — Jacobus. — Conteus. *Conradina Rucellai.* — Michael. — Conteus. — Paulinus.

XII.
Bartholomæus. *Bartholomæa Riſtori.* — Marcus. — Chriſtophorus. — Talentus. — Magdalus. — Antonius. — Paulus. — Johannes.

XIII.
Jacobus. — Bartholomæus. 4

XIV.
Coſiminus, *nothus.* — Franciſcus, *nothus.* ⊙ — Johannes, *nothus.* — Franciſcus. *Conſtantia Guicciardini.* — Eberhardus. *Dianora de Caſtiglione.* — Julianus. *Conſtantia Orlandini.* — Gregorius. *Oretta de Caſtiglione.* — Laurentius. *Franciſca Bonaguiſi.* — Jacobus. *Pippa Guidi.*

XV.
Johannes, *nothus. Aloiſia, Johannis de Medicis fil.* — Julius, *nothus*, nat. 27. Maji 1478, *Eq. Melit. Archiepiſc. Florent. & Cardinalis*, cr. 1513. PONT. MAX. dict. CLEMENS VII. 19. Nov. 1523. † 25. Sept. 1534. — Jo. Paulus, *nothus.* — Franciſcus. — Mariottus. — Baptiſta.

XVI.
ALEXANDER, *nothus*, nat. an. 1510. DUX Florent. creatus à Carolo V. Imp. an. 1531. occ. 6. Januar. 1537. *Margarita Auſtriaca, Caroli V. Imp. notha*, 1536, m. Jun. — Clemens.

XVII.
Julius, *nothus*, Præfectus triremi. Ord. S. Stephani. — Julia, *notha*, nup. 1. *Franciſco Cantelmo è Duc. Popoli*, 2. *Bernardetto de Medicis, Bar. d'Ottajano.* — Portia, *notha*, monialis.

XVIII.
Coſinus Medices. *Lucretia Cajetana.*

XIX.
Angelica, uxor *Petri Ducis Altempſi & Galeſii.*

STEM-

STEMMATIS MEDI
ramum MAGNORUM DU

XII.

LAURENTIUS DE MEDICIS, Jo
Uxor, *Ginevra Cavalcanti*, *Jo*

XIII.

Petrus Franciſcus de Medicis, ex Dom. 1459.
Laudomina Acciajoli, *Agnoli f.* 1456.

XIV.

Laurentius de Medicis.
Semiramis Appiana, *Jacobi Dom. Plumbini f.* 1483.

XV.

- Laudomina, ux. *Franciſci Salviati.*
- Petrus Franciſcus de Medicis. *Maria*, *Thomæ Soderini f.* 1511.
- Averardus.
- Jo. Paulus. *nothus.*

XVI.

- Laurentius de Medicis, *percuſſor Alexandri Medicei, Ducis.*
- Laudomia, nup. *Petro Strozzi Mareſcallo Galliæ.*
- Magdalena, ux. *Roberti Strozzi, Petri fratris.*
- Julianus de Medicis, *Epiſcopus Biterrenſ. Archiepiſc. Auſcit. in Gall.* † 1588.

XVII.

- 1. Maria, n. 1540, † 1557.
- FRANCISCUS MARIA MAGNUS DUX FLORENT. II, n. 25. Mart. 1541, † 19. Oct. 1587. Ux. 1. *Johanna Auſtriaca, Ferdinandi I. Imp. f.* 1565, † 6. Apr. 1578. 2. *Blanca Capella, Bartholomæi Senatoris Veneti f.* 12. Oct. 1579, † 19. Oct. 1587.
- Lucretia, n. 1542. ux. *Alfonſi de Eſte Ducis Ferrar.*
- Iſabella, n. 1545. nup. *Paulo Jordano Urſino Duci Bracciani*, & ab eo occiſa 1578.
- Johannes, n. 1543, *Cardinalis* cr. 1560. † 1562.
- Garcias, n. 1547. † 1562.
- Antonius & Petrus obiere in pueritia.

XVIII.

- 1. Eleonora, n. 1566, ux. *Vincentii Gonzagæ Duc. Mantuæ*, †
- Maria, n. 26. Apr. 1575. nup. *Henrico IV. Regi Gall.* 27. Dec. 1600. † 3. Julii 1642. in exilio Coloniæ.
- Philippus, n. 1577, 20 Maji. † 19. Apr. 1583.
- 2. Antonius, n. 1576. † 1621.
- Pelegrina, *notha*, ux. *Ulyſſis Com. Bentivolii.*
- COSMUS II. n. 12. Maji 1590, M. DUX FLORENT. IV. † 28. Febr. 1621. *Magdalena Auſtriaca, Caroli Archiducis f.* 19. Oct. 1608. † 1631.
- Eleonora, n. 10. Nov. 1591, † 21. Nov. 1617.
- Catharina, n. 2. Maji 1593, ux. *Ferdinandi Gonzagæ D. Mantuæ.* † 1629.

XIX.

- Paulus, *nothus*, n. 1615.
- Julius, *nothus*, n. 1617.
- Antonius, *nothus*, nat. 1618.
- Maria Chriſtina, nat. 1609, † inf.
- FERDINANDUS II. nat. 14. Jul. 1610, MAGNUS DUX FLORENT. V. † 24. Maji 1670. *Victoria de Rovere, Friderici Ubaldi Pr. Urbin. f.* 26. Sept. 1633, † 24. Maji 1670.
- Johannes Carolus, n. 4. Jul. 1611, *Cardinalis* cr. 14. Nov. 1644, † 22. Jan. 1662.

XX.

- Coſimus, nat. 20. Jan. 1639. † poſt 20. hor.
- COSMUS III. nat. 14. Aug. 1642. MAGN. DUX FLORENT. VI. *Margarita Luiſa, Gaſtonis Ducis Aurelian. fil.* 9. Apr. 1661.

XXI.

FERDINANDUS III, nat. 9. Aug. 1663.
Violanta Beatrix de Bavaria, Ferdinandi Mariæ Electoris & Ducis Bavar. f. 25. Nov. 1688.

CEI TAB. VI.

CUM FLORENTIÆ continens.

XII.

hannis F. natus an. 1394. † 23. Sept. 1440.
hannis fil. ducta an. 1416.

XIII.

Franciſcus de Medicis, † ante patrem.

XIV.

Johannes de Medicis, nat. 1467. † 1498. *Catharina Sforza, Galeatii Mariæ Duc. Mediol. f. Hieronymi Riarii Dom. Imolæ vid.*	Coſmus, *nothus.* *Aloyſia de Medicis, Laurentii, cogn. Magnifici f.*

XV.

Ludovicus, dictus dein Johannes, cogn. *Invictus*, nat. 1498. † 1526. m. Nov.
Maria, Jacobi Salviati f. 1516. † 1543.

XVI.

COSMUS de Medicis, nat. 11. Jun. 1519. DUX FLORENT. 1537. MAGNUS DUX cr. à Pio V. Papa 1569. † 21. April. 1574.
Ux. 1. *Eleonora de Toledo, Petri March. de Villafranca f.* 1539. † 1562.
2. *Camilla Martella, Antonii f.*

XVII.

FERDINANDUS, n. 30. Jul. 1549. *Cardinalis* cr. 1563. MAGNUS DUX FLORENT. III. 1587. †[illegible] Febr. 1608. *Catharina Lotharinga, Caroli III. Ducis f.* 3. *Maji* 1589. † 19. Dec. 1637.	Petrus, n. [illegible]. Præf. mil. Ital. ſub R. Hiſpan. † 1604. Eq. Aur. Vell. 1. *Eleonora de Toledo, Garſiæ M. de Villafranca f.* † 1578. 2. *Beatrix de Noronia, Emanuelis de Meneſes, I. Duc. de Villareal f.* ⊙	Tres filiæ *mortuæ in infantia.*	2. Virginia, n. ux. *Cæſaris de Eſte, Ducis Mutinæ*, † 25. Mart. 1615.	Johannes, *nothus*, ex *Eleonora Albicia*, nat. 1567. † 1624.

XVIII.

Franciſcus, n. 14. Maji 1594, † 17. Maji 1614.	Carolus, n. 19. Mart. 1595, *Cardinalis* cr. 2. Dec. 1615. *Decanus S. Collegii* 1652, † 17. Jun. 1666.	Philippus, n. 9 April. 1598, † 27. Mart. 1602.	Maria Magdalena, n. 28. Jun. 1600, † *infans.*	Laurentius, n. 1. Aug. 1599, † 16. Nov. 1648. *cælebs.*	Claudia, n. 4 Jun. 1604. nup. 1. *Friderico Ubaldo Pr. Urbini*, 2. *Leopoldo Archiduci Auſtr.* 1626, † 25. Dec. 1648.	Petrus, *nothus*, *Eques Melit.*	Franciſcus Maria, *nothus*, n. 1613.

XIX.

Margarita, n. 31. Maji 1612, nup. *Odoardo Farneſio D. Parmæ* 1628. † 6. Febr. 1679.	Matthias, n. 9. Maji 1613. † 11. Oct. 1667. *cælebs.*	Franciſcus, n. 16. Oct. 1614, † 25. Jul. 1634. *cælebs.*	Anna, n. 21. Jul. 1616, ux. *Ferdinandi Caroli Archiduc. Auſtr.* 10. Jun. 1646. † 12. Sept. 1676.	Leopoldus, n. 6. Nov. 1617. *Cardinalis* cr. 12 Dec. 1667. † 10. Nov. 1675.

XX.

Franciſcus Maria, n. 12. Nov. 1660. *Cardinalis Diaconus* cr. 2. Sept. 1686.

XXI.

Anna Maria Luiſa, nat. 11. Aug. 1667, uxor *Jo. Wilhelmi, Electoris & Comitis Palatini ad Rhenum* 29. Apr. 1691.	Joh. Gaſton, n. 24. Maji 1671. *Anna Maria Franciſca Saxo-Lauenburgica, Julii Franciſci Ducis fil. Philippi Wilhelmi Com. Palat. ad Rhen. vidua*, 2. Jul. 1697.

IX.

JUVENCUS DE MEDICIS,
Eques. Uxor, *Nuccia*

X.
Franciſcus de Medicis. *Fia Guidi*, 1372. | Ugo. | Petrus.

XI.
Dominicus. *Margarita de Pazzi*, 1400. | Michael. | Thomas. 1. *Antonia Mannelli*, 1425. 2. *Liſa Libri*, 1432. | Jacobus. | Nicolaus. | Petrus. | Lucas.

XII.
Franciſcus. | Simon. | Toloſinus. | Franciſcus. | Petrus. | Lazarus. *Nanna Gucci.* | Johannes.

XIII.
Antonius. | Lazarus. *Magdalena Lapi*, 1476. | Petrus. *Conſtantia Capponi.* | Franciſcus. Ux. 1. *Lucretia Mannelli.* 2. *Lucretia Nicolai.* | Marcus Antonius. *Lucretia Bruni* 1481. | Nicolaus. | Thomas. *Eliſabetha Salvetti.* | Franciſcus. *Martina Guidetti.*

XIV.
Johannes. | Jacobus. 1. *Dianora Vinacceſi.* 2. *Alexandra Guidotti.* | Antonius. | Toloſinus. | Johannes. | Andreas. | Averardus. | Marcus. | Antonius. *Auretta. Aſini* 1509. | Johannes. *Maria Ridolfi* 1521. | Bernardus.

XV.
Julianus. | Averardus. | Thomas, Eques. *Lucretia Freſcobaldi* 1555. | Franciſcus. | Johannes. | Antonius. | Bernardus. | Marcus. *Magdalena Carneſecchi.* | Laurentius. ☉ | Julianus, *Capitan. Lucretia Bonſi.* ☾

XVI.
Averardus. | Franciſcus. | Jacobus. *Catharina Bagneſi* 1592. | Coſinus. | Julianus. | Antonius. | Cæſar. | Horatius, *Tribunus mil. Camilla de Robbia.*

XVII.
Thomas de Medicis. *Clarice Strozza, Philippi f.* | Marcus Antonius. | Julius Cæſar.

DICEI TAB. VII.

IX.

Averardi & Mandinæ Arrigucciæ F. *Ruccellai.*

X.

Nardus. — Julianus, dictus Juvencus de Medicis. *Tellina Donati*, 1350.

XI.

Johannes. *Cilia Riſaliti*, 1402. — Julianus. *Matthæa Cecchi*. 1385. — Antonius, *Vid. Tab. IX.* — Averardus.

XII.

Franciſcus. — Antonius. ☽ — Juvencus. Ux. 1. *Bartholomæa Philippi* 1421. 2. *Nanna Bartolini* 1433. — Franciſcus. — Juvencus. *Liſa Giugni* 1428. — Franciſcus.

XIII.

Jo. Ludovicus. — Julianus, ex Dom. 1476. GONFALON. 1487. *Leonarda Deti.* — Antonius. — Juvencus. *Franciſca Mannelli.* ☾ — Antonius. — Franciſcus. — Antonius. — Petrus.

XIV.

Juvencus. *Becia Pandolfini* 1488. — Franciſcus. *Vid. Tab. ſeq. VIII.* — Averardus, *Canonicus.* — Antonius. *Vaggia de Beccutis.* † 1526. — Petrus. — Guido. — Thomas. — Zanobius. — Bernardus. — Franciſcus. — Johannes, *monachus Dominic.*

XV.

Julianus, *Capitan. Coſa Migliorati.* — Malateſta, *Maria Urſina* 1539. — Averardus, *Canonicus.* — Julianus, *Episcopus de Chieti.* — Guido, *Canonicus Flor. Epiſc. Venaſ. dein Teatin.* 1528. † 1537. — Raphael. — Zanobius. — Bernardus.

XVI.

Coſmus. ☉ — Jo. Franciſcus. — Petrus. — Coſmus. — Robertus, *Capitaneus.*

XVII.

Petrus Paulus, *Epiſc. Alliſanus*, cr. 1639. † m. Oct. 1656. — Ferdinandus de Medicis, *Eques S. Steph.* 1659. *Magdalena Caffereccia Johannis f.* — Alexius. — Octavius.

XVIII.

Marcus Antonius de Medicis. — Julius Cæſar de Medicis. *Lucia Pirrhi Bernardini ex Comitibus de Marſa f.* 1681. — Horatius de Medicis. — Octavianus de Medicis. *Lucretia, Hieronymi Alli Equitis f.* 1672. — Alexandra, ux. *Averardi de Medicis.*

STEM-

XIV.

FRANCISCUS DE MEDICIS,
nis 1493. & 1503. GONFALON. 1516.

XV.

Raphaël de Medicis, ex Dominis 1523. GONFALON. 1531.

XVI.

Franciſcus de Medicis.
Magdalena Capponi, 1536.

XVII.

Raphaël de Medicis, *Eq. S. Steph.* 1565.
Conſtantia Alamanni, *Petri f.* 1566.

XVIII.

Ferdinandus, *Capitan.* & *Eques S. Stephan.* 1580.	Averardus, *Eques, Legatus in Hiſp.*	Johannes, MARCHIO S. ANGELI, *Dux milit. in Flandria & Ital.*	Alexander, *Capitan.*	Franciſcus, *Capitan.*	Laurentius, *Marchio Caſtellinæ, Eq. S. Steph.* 1629. *Senator Florent.* † Ux. 1. *Maria Salviati, Antonini f.* 1627. 2. *Artemiſia, Aſcanii March. de Cornia f.*	Julius, *Legatus in Hiſpan. Eq. S. Stephan.* 1600.	Petrus, *Eq. Melit.*

XIX.

Raphaël, *nothus.*	Raphaël, *Marchio Caſtellinæ, Eq. S. Steph.* 1637. *Senator & Præfectus Liburn.* † ſine prole. *Maria Felix Cambi Laurentii f.* 1656.	Averardus, *Eques Melit.*	Antonius, *Marchio Caſtellinæ.*

DICEI TAB. VIII.

XIV.

Juliani & Leonardæ Detiæ F. ex Domi-
Uxor, *Terra Guiducci.*

XV.

Uxor, *Margarita Bonciani.*

XVI.

Julius de Medicis.
Margarita Nerli, 1554.

XVII.

Franciſcus de Medicis.
Flammetta Ugolini, Johannis f. 1577.

XVIII.

Julianus, *Archiepiſc. Piſanus.* cr. 1620. † 6. Jan. 1636, æt. 62.	Hippolytus.	Antonius.	Averardus.	Coſmus. *Camilla Concini, Bartholomæi f.*	Alexander.	Laurentius.	Octavius.

XIX.

Julianus, *Capitaneus*, †	Maria, nup. *Juliano de Medicis.*	Julianus, *Eques S. Steph.* 1655. † *Maria de Medicis, Laurentii March. Caſtellinæ f.*	Bartholomæus, *Eques S. Steph.* 1671.

XX.

Raphaël. †	Laurentius, †	Coſmus. †	Franciſcus Maria, *Eques S. Stephani*, 1679.	Laurentius.	Coſmus.	Franciſcus.

STEM-

XIV. **FRANCISCUS DE MEDICIS,** nis 1493. & 1503. GONFALON. 1516.

XV. Raphaël de Medicis, ex Dominis 1523. GONFALON. 1531.

XVI. Franciſcus de Medicis. *Magdalena Capponi*, 1536.

XVII. Raphaël de Medicis, *Eq. S. Steph.* 1565. *Conſtantia Alamanni*, *Petri f.* 1566.

XVIII.

Ferdinandus, *Capitan. & Eques S Stephan.* 1580.	Averardus, *Eques, Legatus in Hiſp.*	Johannes, MARCHIO S. ANGELI, *Dux milit. in Flandria & Ital.*	Alexander, *Capitan.*	Franciſcus, *Capitan.*	Laurentius, *Marchio Caſtellinæ, Eq. S. Steph.* 1629. *Senator Florent.* † Ux. 1. *Maria Salviati, Antonini f.* 1627. 2. *Artemiſia, Aſcanii March. de Cornia f.*	Julius, *Legatus in Hiſpan. Eq. S. Stephan.* 1600.	Petrus, *Eq. Melit.*

XIX.

Raphaël, *nothus.*

Raphaël, *Marchio Caſtellinæ, Eq. S. Steph.* 1637. *Senator & Præfectus Liburn.* † ſine prole. *Maria Felix Cambi Laurentii f.* 1656.

Averardus, *Eques Melit.*

Antonius, *Marchio Caſtellinæ.*

Digitized by Google

DICEI TAB. VIII.

XIV.

Juliani & Leonardæ Detiæ F. ex Domi-
Uxor, *Terra Guiducci.*

XV.

Uxor, *Margarita Bonciani.*

XVI.

Julius de Medicis.
Margarita Nerli, 1554.

XVII.

Franciſcus de Medicis.
Flammetta Ugolini, Johannis f. 1577.

XVIII.

Julianus, *Archiepiſc. Piſanus.* cr. 1620. † 6. Jan. 1636, æt. 62.
Hippolytus.
Antonius.
Averardus.
Coſmus. *Camilla Concini, Bartholomæi f.*
Alexander.
Laurentius.
Octavius.

XIX.

Julianus, *Capitaneus*, †
Maria, nup. *Juliano de Medicis.*
Julianus, *Eques S. Steph.* 1655. † *Maria de Medicis, Laurentii March. Caſtellinæ f.*
Bartholomæus, *Eques S. Steph.* 1671.

XX.

Raphaël. †
Laurentius, †
Coſmus. †
Franciſcus Maria, *Eques S. Stephani*, 1679.
Laurentius.
Coſmus.
Franciſcus.

STEMMATIS ME

in qua præter alios etiam PRINCIPES DE OTTA

XI.

ANTONIUS DE MEDICIS,
Uxor, *Cilla Bonacorſi*, 1400.

XII.

Petrus de Medicis.

Johannes de Medicis. *Nannina Quarateſi*, 1432.

Bernardettus de Medi 1436, GONFALON. 1447. & *Conſtantia Guaſconi*. 1433.

XIII.

Franciſcus de Medicis.

Laurentius de Medicis. *Catharina Nerli* 1468.

XIV.

Octavianus de Medicis, GONFALONERIUS an. 1531. Ux. 1. *Bartholomæa Giugni*, 1518. 2. *Franciſca Salviati*, *Jacobi f.* 1532.

Antonius de Medicis, ex Dom. an. 1525. ⊙

Carolus de Medicis.

XV.

Bernardus de Medicis, *Baro de Ottaiano in regno Neap.* *Julia de Medicis, Alexandri Ducis Florent. notha, Franciſci Cantelmi vidua.*

2. Alexander de Medicis, nat. an. 1535, *Eques S. Steph.* 1567. *Archiepiſc. Florent.* cr. 1574. *Cardinalis* 13. Dec. 1583. PAPA, dictus LEO XI. Apr. 1605. † 27. ejuſd. menſis.

Leo de Medicis.

⊙ Laurentius, *nothus.*

XVI.

Alexander de Medicis, *Baro de Ottaiano.* *Delia Sanſeverina ex Princip. Biſiniani.*

Galeottus.

Coſmus de Medicis, *Capitan.* *Conteſina Bardi.*

XVII.

Bernardus de Medicis, I. PRINCEPS *de Ottaiano*, † improl. *Johanna Caracciola Marini Pr. Avellini f.*

Octavianus de Medicis, II. *Princeps de Ottaiano.* *Diana Caracciola, Marini Pr. de S. Bono f. Marini Caraccioli D. Bojani vid.*

Catharina, nup. 1. *Horatio de Ponte, March. Padulæ*, 2. *Troiano Caracciolo, Pr. Turris novæ.*

Andreas.

Franciſcus.

Galottus.

XVIII.

Joſephus de Medicis, III. *Princeps de Ottaiano*, Magnus Hiſp. cr. 1700. *Andreana Davalos*, *Andreæ Pr. de Monteſarchio f.* † 1679.

Franciſca, ux. ſecunda *Philippi Cajetani Pr. Caſertæ.*

XIX.

Octavianus de Medicis, Dux de Sarno. *Thereſia de Mari, Caroli Pr. Aquavivæ f.* †

Dominicus, *Eques S. Stephani*, † 1686.

Andreas, † in prima obſidione Budæ, 1684.

XX.

Joſephus de Medicis.

DICEI TAB. IX.

IANO in regno Neapolit. recenſentur.

XI. Juliani & Tellinæ Donatæ F.

XII.
cis, ex Dominis 1451. *Con-* — Julianus de Medicis.

XIII.
Antonius de Medicis. — Averardus de Medicis, ex Dom. 1464, GONFALON. 1485. & 1513. Ux. 1. *Leonarda Martini de S. Quintino*, 1493. 2. *Camilla de Pazzis* 1460.

XIV.
Galeottus de Medicis. *Magdalena Girolami*, 1503. — Franciſcus de Medicis. *Helena Alamanni.* — Raphael de Medicis. *Conſtantia Gualterotti*, 1516. — Bernardettus de Medicis. *Franciſca Martelli*, 1491.

XV.
Franciſcus, *Capitan. Conſtantia Ginori* 1552. — Laurentius, *Eques Melit.* — Bernardus. — Julius. *Angioletta Ugolini.* — Averardus. — Franciſcus. — Nicolaus. *Maria Banchelli* 1526. — Pandulfus.

XVI.
Raphael. — Octavianus, *Eques.* Ux. 1. *Virginia Ponsibonti.* 2. *Silvagia Guaſconi.* — Leo. — Coſimus, *Eques S. Steph.* 1600. *Catharina Daſſi.* — Alexander. — Bernardettus, *Eques.* — Leo. *Alexandra Jacomini.* — Julius. *Johanna Malvicina.*

XVII.
Catharina, ux. *Ludovici de Marillac, Mareſcalli Franciæ*, 1607. — Julius, *Eques.* — Jacobus. — Nicolaus. *Margarita Dominici Soldati f.* — Hannibal.

XVIII.
Averardus de Medicis, † *Alexandra de Medicis, Ferdinandi f.* — Marinus. — Julius. — Leo, *Canonicus.*

XIX.
Nicolaus Joſephus. — Leo. — Franciſcus. — Philippus Maria. — Matthias. — Dominicus Maria. — Petrus Paulus.

EXEGESIS HISTORICA.

DE origine Mediceæ familiæ, ex mediocri ſorte ad ampliſſimam & invidioſam fortunam,· ſummumque potentiæ faſtigium provectæ, autores diverſo ſcripſere modo, & dantur inter eos, quos tum partium ſtudium, tum invidia, indeque nata detrahendi libido, tranſverſos egit. Enimverò inter populares in patria numetati Medicei, poſtquam nobilium inſolentiæ ſeſe juxta cum aliis opponere cæperunt, gtatia & autotitate aucti, opibus honoribuſque perviguerunt. Ex Magello, Etruriæ loco, ſub montibus Appenninis ſito, oriundos eſſe plerique tradunt, eamque in ſententiam *Verinus* Poëta cecinit:

Ex Appennino, celſaque ex arce Magelli,
Nobilitas Medicûm Thuſcam deſcendit in urbem.

Vetuſtatem gentis colligunt ex jure patronatus, quod in ædem S. Thomæ, intra primum Florentinæ urbis ambitum ſitam, Mediceis unà cum Siziis commune fuit, nec non ex ædibus, quas illi eodem in ambitu & foro veteri habuerunt, turri munitas, & periſtylio agendis conventibus apto inſtructas, ita ut ante primam urbis amplificationem, quam anno Chriſtianæ æræ 1074. factam eſſe *Scipio Admiratus* (*a*) teſtatur, jam floruiſſe videantur: quamquam dubitet idem autor, ſintne uſi Mediceo cognomine ante annum 1284, an de Tuſcis (*de Toſchi*) appellati fuerint, quippe quorum in patrimonio ædes in veteri ſitas foro fuiſſe *Ricordanus Malaſpini*, vetuſtus rerum Florentinarum ſcriptor, memoriæ prodiderit. Mediceum verò nomen genti impoſitum eſſe domeſtica fert traditio à medela civitati adhibita, cùm ad eam a tyrannide familiæ alicujus præpotentis, qua peſte quavis gravius afflicta erat, purgandam autoritatem maximamque operam illa contuliſſet, nec ſanguinis ſui parca: globulis enim rubeis, qui in Mediceo ſcuto conſpiciuntur, nihil aliud quàm guttas ſanguinis, largiter pro patria profuſi, deſignari ferunt. Verùm antiquius eſſe Mediceum nomen, quàm ut demum poſt annum 1284. cæperit, documenta teſtantur, quorum mentionem *Joh. Bapt. Cinius* in Commentario de vita Coſmi primi Magni Ducis Etruriæ fecit, quorumque vetuſtius an. 1027. ſuper donatione à Conrado Imperatore Tancredo Manaldeſcio de valle Tiberina facta, datum eſſe, & inter teſtes *Julium de Medicis* Florentinum nominate, alterum an. 1220, imperante Friderico II. ſcriptum, *Johannem de Medicis* teſtem producere, ait.

In adminiſtratione reipublicæ Florentinæ tantæ Medicûm erant partes, ut *tres ſupra viginti* Signiferos Juſtitiæ, quos ſua lingua *Gonfalonerios* vocabant, & *Priores prope centum* in familia ſua numerent, de quibus officiis, & priſtino civitatis ſtatu pauca prius explananda ſunt, quàm ad genealogiam familiæ progrediat. Florentini cum ad exemplum cæterarum Italiæ urbium, ipſiuſque Romani Pontificis, reverentiam Imperatoribus Romano-Germanicis debitam paulatim exuiſſent, & ad inſtar reipublicæ liberæ ſe gerere, ſibique è ſuis civibus rectores præficere cæpiſſent, binos etearunt conſules, è nobilitate ſumtos; poſt ubi conſulare imperium in ſuperbiam dominationemqne ſe convertit, & in duas partes, fato omnis Italiæ, Guelphis Gibelliniſque factionibus diviſæ, ſciſſa fuit civitas, aliam ex alia induit formam. Itaque anno 1250. urbs in ſex claſſes diſtributa, & duodecim cives electi, quorum bini cuique parti, annuo imperio, & *Antianorum* titulo, præeſſent, duo præterea judices extranei conſtituti, quorum alter *Capitaneus populi*, alter, à poteſtate, *Podeſtà* denominaretur, quorumque eſſet, tam in civilibus, quàm criminalibus, inter cives jus dicere. Paucos poſt annos in artes, ſive artificum collegia, civitas diſtincta eſt, & ſingulis magiſtratus datus; earum verò, quæ tunc in Collegia artes venerunt, *Notarii* ac juris quidam peritiores, qui fora & judicia regerent, primum locum obtinuerunt, ſecundum *Mercatores*, *Menſarii* tertium, *Lanificio* deinde *præfecti* & *Sericitio*, *Aromatarii* item ac *Pellarii* ſubſecuti, quemadmodum *Bartholom. Scala Libro* IV. *Hiſtor. Florent.* memoriæ prodidit. Inde bimeſtria imperia & duodecim viri inſtituti ſunt; hi *Bonihomines* appellati, additusque eis eſt Senatus LXXX. civium, quem *Credentiam* vocarunt; mox anno 1279. iſtorum loco *quatuordecim viri*, autore legato Nicolai III. Papæ, electi ſunt, qui annuum magiſtratum gererent; ſed nec hoc inſtitutum diuturnum fuit; anno enim 1282. artificum collegia ea, quam

adepti

(a) *Lib. I. Hiſt. Florent.*

adepti erant, potentia effecerunt, ut in vicem quatuordecim virorum tres tantum, iique ex cenſu civium præſtantiorum, modò vel mercaturam, vel aliam quampiam artem exercerent, deligerentur, qui binis menſibus *Priorum* nomine rempublicam regerent. Horum numerus ſtatim, poſtquam primi de magiſtratu deceſſiſſent, ad ſextenos auctus, proceſſuque temporis ad novenos productus, & palatium eis tributum eſt, nec magno à prima inſtitutione intervallo, qui Priores dicti erant, *Domini* per excellentiam & majeſtatis cauſa audire cœperunt. Poſtmodum, anno nempe 1292, legum reverentiam adverſus nobilium violentiam & prævaricationes ſartam tectam ſervatum iverunt inſtitutione Signiferi juſtitiæ, quem ſuo idiomate *il Gonfaloniero di Giuſtizia* appellarunt, quique cujuſvis magiſtratus initio ex plebe legeretur, & armata manu leges tueretur, quem in finem mille ſtipatores ſub XX. vexillis ei additi ſunt. Perturbata ineunte ſeculo decimo quarto odiis factionibuſque Alborum & Nigrorum, ſive Cerchiorum & Donatorum, civitas, ita ut peregrinos aliquandiu pateretur dominos, cum an. 1343. libertatem recuperaſſet, in quatuor claſſes diviſa fuit, & quartæ cuique parti tres principes præfecti, octoque conſiliarii, & horum dimidia pars ex nobilibus, creati ſunt; cum verò nobiles novas ſubinde turbas ſeditioneſque concirent, ab omni adminiſtratione reipublicæ tandem excluſi, utque eorum potentia magis magiſque infringeretur multi ipſorum cum plebe permixti fuerunt; & permanſit denique clavus reipublicæ, poſtquam infimæ etiam plebi extortus fuiſſet, penes artifices majoris dignationis, qui etiam nobiles populares audiebant, & minorum gentium opifices, inæquali tamen poteſtate, donec ad extremum non aliud diſcordanti uſque civitati remedium ſuperfuit, quàm ut ab uno regeretur.

Genealogiam Mediceæ familiæ, quam exhibui novem explicatam tabulis, eaque perfectione, qua antehac quantum ſcio edita non eſt, viro Florentino, doctrina & humanitate præſtanti, in acceptis fero, cujus nomen dum obſequenter reticeo, maximè veneror; proxenetæ verò, quo eo in negotio feliciter uſus ſum, nempè *Antonii Magliabechii*, nomen toto orbe cultiore celeberrimum, ſilentio præteriiſſe nefas foret. Prima ſtemmatis tabula duodecim recenſentur, qui Priorum ſive Dominorum, κατ' ἐξοχὴν ſic dictorum dignatione reipublicæ patriæ diverſis præfuere vicibus, treſque inter eos Signiferi juſtitiæ, quos vulgari lingua *Gonfalonerios* audiiſſe dictum eſt; Primus inter hos ARDINGUS *Bonagiuntæ* F. fuit, anno 1296, loco ſecundo eo magiſtratu, qui bimeſtris tunc erat, functus; triennio abhinc, nempè anno 1299. ineunte eadem dignitas fratri ejus GUCCIO *de Medicis*, quod nomen ſi rectè & incorruptè effertur, *Arrigus* ſive *Henricus* audit, delata eſt; gliſcente inde ab illo tempore, ſicut *Scipio Admiratus* ſubjecit, domus hujus benevolentia, qua apud concives ſuos valebat, ita ut tandem ſupra alias omnes Italiæ, atque uſque ad faſtigium regii ſtatus exaltata fuerit. (*b*) Rediit poſt octennium, nimirum an. 1307. Signiferi munus ad *Ardingum*: utpote reipublicæ ſuæ, teſte autore modò citato, amantiſſimum, & aliquid laude dignum in magiſtratu ſuo patrandi cupidiſſimum, quare autor civibus fuit, ut Clementi V. Pontifici Romano, ſpiritualibus pariter & ſecularibus armis rempublicam vexanti, arma viroſque opponerent, perfecitque ut ſubitò tria equitum & quindecim peditum millia conſcriberentur, quorum equidem deſtinata Legatus Pontificius ſtratagemate evertit, quemadmodum apud eundem autorem legere eſt. (*c*) FRANCISCUS *de Medicis*, Eques Admirato dictus, tertius fuit inter illos, qui Tabula prima recenſentur, cui Signiferi dignitas collata eſt an. 1348, qua tempeſtate ſæva lues internecino genere morbi civitatem depopulabatur.

AD TAB. II.

IN Tabula II. unicus occurrit Mediceus, qui Signiferi munus in republ. Florentina geſſit, videlicet JOHANNES, *Bernardini* F. bis eo functus magiſtratu, nempè medio anno 1333. & labente anno 1340. Inter Triumviros idem deinde fuit, qui ad recipiendam Lucam, à Maſtino Scaligero Florentinis an. 1341. venditam,

 miſſi

(b) *Hiſt. Florent. Lib. IV.* (c) *Ibid. pag.* 235.

miſſi ſunt, præfectuſque eſt præſidio urbi ab illis impoſito, & Equitis honore mactus. Sed id muneris exitio ei vertit; nono enim abhinc menſe Lucâ Piſanis, qui acri eam obſidione cinxerant, omnique commeatu intercluſerant, deditâ, cùm ea propter malè apud plebem audiret, à Gualterio Brennenſi, genere Gallo, qui Athenarum Dux, nudo inanique titulo, vocabatur, atque à Florentinis domeſtici regiminis pertæſis ad regendam civitatem an. 1342. accitus auram captabat popularem, comprehenſus & ſecuri percuſſus eſt. (*d*) Poſteritas ab illo orta Florentiæ hodieque viget, & aliquot Equitibus Ordinis S. Stephani fulget, quemadmodum in Tabula videre eſt, ut adeò in errorem inducti ſint autor Gallicus vitæ Hieron. Savanarolæ & Morerius, qui ab illo ſtirpem Mediceorum Mediolanenſium deduxerunt. Hos noſter à *Jambono*, Johannis fratre, deſcendiſſe arbitratur, ſicuti in Tabula notatum fuit, quorum quoniam genealogiam dare nequimus integram, aliqua de iis hoc interſeremus loco, alienis tamen uſuri verbis, ac primò quidem de Medicúm ad Inſubres migratione, quoque loco ſedem fixerint, *Joſephum Ripamontium* audiemus, ita *Libro* I. *Decadis* IV. *Hiſt. Mediol.* fatum: *Mediceorum nomen genuſque Mediolani nullum antiquitus fuerat. Pulſi ſeditionibus ab Florentia commigravere in urbem, cùm patria extorres, quacunque ſors tulerat, nominis ejus familiæ diſſiparentur. Jacobus Mediolanum caſu, ſive ſponte, delatus, in vico, qui Moronorum dicitur, conſedit. Ea Paræcia Sancti Martini eſt, cui Nuſigia gens condito templo cognomen fecit.* Jacobo uxorem è *Rainoldis* illuſtri & nobili ſtirpe fuiſſe *Erycium Puteanum* autorem habemus; natus ex hoc matrimonio *Bernardus Mediceus*, vir fuit, ejuſdem elogio, *prudens, gratus civibus, natus negotiis, qui in cura vectigalium provinciæ manceps conſenuit*, & inclinante ætate *Cæciliam Serbellonam* è patria & nobili familia uxorem duxit, ſplendido & mox fæcundo conjugio. Liberi ſuperſtites utriuſque ſexus fuere: mares quinque; *Jo. Jacobus, Jo. Angelus, Baptiſta, Auguſtus, Gabriel.* Filiæ duæ *Clara*, quæ Wolfgango Theodorico Altemſio nupſit, & *Margarita* uxor Gilberti Borromæi. Ante reliquos *Jo. Jacobus* Mediolani anno 1498 Idibus Febr. & *Jo. Angelus* an. 1499. Feſto Paſchatis in lucem editi, qui lucem cæteris atque adeò familiæ laboranti darent. Ille per varios caſus, per multa facinora ac diſcrimina, grande in militia nomen ſummamque paſſim autoritatem ſibi peperit, ita ut cum maximis ſui ſeculi Ducibus comparari meruerit; à Meleniana ſive Mariniana arce, quam à Cæſare accepit, *Meleniani S. Marinianæ* Marchio dictus eſt, fatoque conceſſit an. 1555. VI. Id. Nov. nullis ex Martia Urſina è Comitibus Petiliani uxore ſua liberis ſuſceptis: alter toga armis antehabita Juriſconſulti titulum cepit, atque in Collegium Mediolanenſe adoptatus eſt. Romam deinde profectus cùm Paulo III. Pontifici ſuam in rebus agendis dexteritatem probaſſet, Cardinalis ab eodem an. 1549. d. 8. April. creatus, & denique poſt Pauli IV. Papæ exceſſum an. 1599. poſtridie feſti Natal. Domin. ad ſupremum Pontificatum evectus eſt, *Pius* IV. dictus, deceſſitque an. 1565. d. 9. Decembr. *Baptiſta* & *Gabriel* vita præmaturè caruerunt, ille an. 1545. tormento bellico Mandelli proſtratus, hic an. 1551. in pugna navali in Lario lacu occiſus. *Auguſtus*, Pontifici fratri admodum inviſus, Jo. Jacobo in Marchionatu Marinianenſi ſucceſſit, atque è *Barbara Maina* conjuge ſua præter *Cæciliam*, Octavio Gonzagæ elocatam, *Jo. Jacobum* genuit, *tertium Marinianæ Marchionem.* Hoc & *Caſtalda*, Alfonſi ſtrenui in Hungaria bellatoris filia, decem liberi nati ſunt, quos inter natu maximus *Ferdinandus*, *quartus Marinianæ Marchio*, Merzagoræ Senatoris Mediolan. filiam in matrimonium duxit, ſtirpemque haud dubiè propagavit. (*e*)

Cum in Tabula II. occurrant, qui è gente Medicæa in Græciam larem tranſtulerunt, civilibuſque pariter & Eccleſiaſticis dignitatibus illic fulſerunt, tacendum non eſt, PETRUM, *Lapi filium*, expeditioni inſtinctu Romani Pontificis adverſus Saracenos in terras Orientales ſuſceptæ, vulgò *Cruciatæ* appellatæ, nomen dediſſe, atque ob fortitudinem ſuam Neapoli in Romania ab Imperatore Conſtantinópolitano præfectum fuiſſe, ſcuto prætereà ſuo *caput hominis* Saraceni, tanquam militare decus & victoriæ de is reportatæ monumentum, adjeciſſe.

(d) *Aretin. Hiſt. Flor. Lib. VI. Ammirat. Lib. IX.* (e) *Eryc. Puteanus Hiſt. Ciſalpin. Thuan. Hiſt. Lib.* 16, 36. & 38.

AD TAB. III.

BONINUS *Medices*, Philippi, qui Tabulam III. orditur, filius, ſupremum Florentiæ magiſtratum, quo nomine Admiratus Vexilliferatum Juſtitiæ denotat, anno 1312. geſſit, ea tempeſtate, qua urbs ab Henrico Luzemburgico Imperatore, Româ redeunte, obſeſſa, ſed auxiliis ſociorum illiuſque morte ultimo diſcrimini erepta fuit. JOHANNES, Bonini è fratre Alamanno nepos, eidem muneri ineunte an. 1352. admotus & immortuus eſt, anteà legatione apud Regem Hungariæ functus, qua Equeſtrem dignitatem promeruit. (*f*)

SILVESTER *Medices*, Johannis frater, maximam in rempubl. Florentina conſecutus eſt autoritatem: prima inclareſcendi occaſio data ei fuit legatione, quam an. 1336. una cum Franciſco Baldovinetro Venetiis obiit, fœderi cum iſta civitate adverſus Maſtinum Scaligerum pangendo. Deinde cùm à Johanne Vicecomite, Principe & Archiepiſcopo Mediolanenſi, Florentiæ periculum immineret, Scarperiam cum aliis miſſus eſt, ut defenſioni ejus invigilaret, caſtrique ſervati præmium, Equeſtrem dignitatem, retulit. Quàm amans eſſet patriæ, egregium edidit ſpecimen, cum an. 1360. conjurationis, à quibuſdam malè erga rempubl. animatis factæ, cujus frater quoque ipſius *Bartholomæus Medices* conſors erat, index fuit. (*g*) Bis poſteà ſummum geſſit magiſtratum, eumque altera vice, anno 1378. is ipſi delatus eſſet, ad rempublicam in tranquilliorem, ac utebatur, ſtatum reducendam ſeriò animum appulit, & frænum legi monitoriæ imponere conſtituit. Hæc introducta fuerat potentioribus in ordinem redigendis, eaque notati à dignitatum adminiſtratione arcebantur, & *Admoniti* vulgò nuncupabantur, *quaſi moniti eſſent*, ut habent Aretini verba, *ne magiſtratum inirent, utpote declarati inhabiles ad reipubl. honores ſuſcipiendos*. Illa verò lex immodicè exercita, perque multos vagata cives, vehementer civitatem turbarat; Silveſter itaque, emendaturus prolapſam rem, aliam promulgavit legem, cui cum non deeſſent qui refragarentur, majores turbæ exortæ ſunt: plebs enim ac multitudo urbana, jam pridem infenſa & tunc ob hoc ipſum erecta, populari furore ad ædes illorum, qui legem monitoriam exercuerant, decurrit, ignemque eis injecit, viros quoque deletura, ſi eos nacta fuiſſet; ſed illi metu cedentes partim ſeſe abdiderant, partim profugerant; ita quidem lex perlata, & admonendi notandique finis impoſitus eſt; ſed ſicut dictus autor ſubjicit, *infimæ ſortis homines facti ſunt domini civitatis, dumque ille paucis admonitis ſuccurrere voluit, familiam ſuam & omnes ſui ſimiles dignitate ſpoliavit, & temeritati multitudinis concitatæ ſubjecit.* (*h*) Inter poſteros Silveſtri Medicis, de quo jam dictum eſt, duo numerantur Vexilliferi Juſtitiæ, ALAMANNUS & JACOBUS fratres, Bernardi filii; prior anno 1483, quo omnis bello ardebat Italia, id muneris ſuſtinuit, alter ſub initium anni 1490, inſignis hieme gelida, adeò ut ſuper Arno gelu concreto & durato diabatris per tridui ſpatium curri potuerit. (*i*)

PETRI *Medicis*, Orlandi filii, Vexilliferatus incidit in tempus tranquillum, quo pace domi foriſque Florentia fruebatur; annum verò 1519, quo filius illius PAULUS eam geſſit dignitatem, mors Laurentii Medicis Ducis Urbinatenſis funeſtavit.

LEONARDUM *Medicem*, Bernardi filium, ad Epiſcopatum Forolivienſem à Leone X. Papa anno 1519, d. 14. Mart. provectum eſſe *Ughellus in Italia Sacra* memorat, cùm prius metropolitanæ Florentinæ Canonicus fuiſſet, illam verò rexiſſe Eccleſiam uſque ad an. 1526, & deinde ad arbitrium Clementis VII. eo munere ſe exſolviſſe.

AD TAB. IV.

INter Medicæos Tabula IV. enumeratos VERUS, Cambii F. clarus inprimis factus eſt: cùm an. 1378. reſpublica Florentina belli adverſus Gregorium Pontificem

(f) *Ammirat. Lib. Vet. X.* (g) *Id. Lib. XI.* (h) *Aretin. Hiſt. Flor. Lib. IX. Conf. Machiavel. Hiſt. Lib. III.* (i) *Ammirat. Lib. XXVI.*

Rom. geſti, & incommodotum, quæ ex eo in ipſam redundarunt, pertæſa, pacem ab Urbano, Gregorii ſucceſſore, petere, cumque in finem octo ad eum legatos mittere conſtituiſſet, Verus Mediceus in horum fuit numero, atque in partem venit laudis, quam illi ob redditam patriæ cum ſancta ſede pacem reportarunt. Anno 1392. ſupremum civitatis magiſtratum geſſit, ludis equeſtribus, in foro S. Crucis ob pacem cum Jo. Galeatio Vicecomite Mediolanenſi factis, inſignem. Anno proximè ſecuto egregium continentiæ & conſtantiæ documentum dedit, cùm adverſus Maſonem Albizium Vexilliferum juſtitiæ, poteſtate ſua ad privatam abuſum vindictam, claſſes opificum ac plebs ſeditionem concivisſent, atque ipſius ad ædes confluxiſſent, precati ut, ſicut antehac Silveſter Medices civitatem à Petri Albizii tyrannide liberarit, ita ipſe eadem ſtirpe, libertatis publicæ vindiee, ſatus, remp. moderandam in ſe recipere, tyrannidemque Maſonis eorumque civium, qui bonum bonoſque ipſos ſubverterent, à cervicibus ipſorum amoliri dignaretur. Nimirum Verus Medices ab obitu Silveſtri ejus familiæ primus habebatur, poteratque, *Machiavello* referente, ſi plus ambitioni, quàm integritati, tribuere voluiſſet, facilè Principatum totius reipublicæ ea occaſione in ſe transferre, nec deerant, qui illi quid poſſet exponerent, ſtimuloſque ſubderent, quo nomine ab eodem autore *Antonius Medices* memoratur; ſed maluit ille regere dictis ſeditioſorum animos, eiſque ad Palatium deductis, blanda Dominos oratione officii admonere ſui. Hi laudare in ſpeciem Veri integritatem & rogare populum, ut ab armis diſcederet, & meliora ſperaret; ſed diverſa omnia evenere; namque tyrannis ſtabilita, cumque Donatus Acciajolus vi contra eam aperta fruſtra niſus eſſet, non ipſe tantum in exilium relegatus eſt, ſed etiam Medicei omnes, qui ab *Alamanno* originem ducebant, urbe ejecti ſunt. (*k*) Ex nepotibus Veri Medicis CAROLUS & ATTILIUS Vexilliferatu juſtitiæ functi ſunt, nulla re memorabili inſignito.

De *Philippo Medice*, Veri filio, Veri Signiferi pronepote, hæc in *Ughelli Italia Sacra* leguntur: PHILIPPUS *Mediceus, Epiſcopus Aretinus, ad Piſanam Eccleſiam tranſlatus eſt an.* 1461. *d.* 14. *Jan. Is à republ. dum Epiſcopatum Aretinum gereret, plurimis legationibus adhibitus fuit; cum verò ad Piſanum Archiepiſcopatum perveniſſet, in Galliam ad Carolum Delphinum, Galliæ recens Regem, legatus cum Bonacurſio Pythio & Petro Pactio, mox ad Paulum* II, *ut nuper adeptum dignitatis apicem gratularetur, ſummam apud cives famam gratiamque ſibi conciliavit, adeò ut reſp. ſummis precibus, repetitiſque literis à Pio* II. *flagitaret, ut ipſum ad Cardinalatum eveheret, atque à Sixto* IV. *dignitatem obtinuiſſet, ni mors importuna ea conſilia obruiſſet anno* 1474. *Extat nummus ab una parte ejus effigiem, cum ſcutulo gentilitio octo orbiculorum & inſcriptione:* Philippus de Medicis Archiepiſcopus Piſanus; *ab altera extremi judicii ſpeciem repræſentans, in qua legitur:* Et in carne mea videbo Deum Salvatorem meum. (*l*)

AD TAB. V.

VEntum jam eſt ad illum ſtirpis Mediceæ ramum, qui præ cæteris effloruit, ſeque extulit: AVERARDUS, Averardi F. tum genere, tum virtutibus ſuis, ſicut *Admiratus* literis prodidit, clarus, cum in negotiis reipublicæ ſtrenuum ſolertemque ſe præbuiſſet, ſummo mactus eſt magiſtratu; quem iniit anno 1314. ad finem vergente. (*m*) Proavus is fuit JOHANNIS, cui patronymicum *Biccii* addi ſolet: hunc primum ex familia Medicea ſub crebris Dictaturis, indeque exortis harum partium perſecutionibus oppreſſa, emergere denuò cæpiſſe, *Machiavellus* refert, ſiquidem, ut porrò habent interpretis ejus verba, (*n*) *locupletiſſimus, ipſaque natura mitiſſimus pariter & humanus, eorum convenientia, qui rempubl. regebant, ad ſummum magiſtratus culmen conſcenderat, quæ quidem res univerſim maxima cum lætitia excepta celebrataque fuit, quod nimirum pleriſque videretur ſibi ea ratione defenſorem paratum, ut id prudentioribus non abs re magnæ ſuſpicioni fuerit: antiqua enim ſtudia omnia reviviſcere videbantur. At ille ſibi ſummo*

(k) *Machiav. Hiſt. Fl. Lib. III. Ammirat. Lib. XVI.* (l) *Ital. Sacr. Tomo III.* (m) *Lib. V.* (n) *Lib. IV.*

ſummo ſtudio temperabat, ne fortè illis animum adderet, qui ſub ipſius auſpiciis res novas moliri conarentur, notumque omnibus eſſe volebat, non ſe partibus alendis, ſed iis potius exſtinguendis invigilare, neque aliud quidquam ab ipſo exſpectandum, quàm concordiam civium ſibi cordi eſſe. Itaque nec honores unquam petiit, omnes tamen adeptus eſt, Palatium nunquam niſi vocatus acceſſit; à pecuniæ etiam privatæque utilitatis ſtudio abhorruit, publici verò commodi ſtudioſiſſimus fuit, cujus virtutis illa maximè tempeſtate, qua civitas gravi bello, quod cum Philippo Duce Mediolanenſi geſſit, affligebatur, documentum dedit: cum enim cives diuturnæ ob impenſas bellicas exactionis pertæſi in id conveniſſent, ut illa ad æqualitatem reduceretur, atque ex cujuſque fortunarum ratione deinceps peteretur, ſingulaque centena dimidium florenum penderent, opulentiores verò, quibus illa exactionis norma haud arridebat, eam etiam nondum promulgatam improbarent; ſolus *Joannes Medices* eam publicè laudavit, adeò ut ea tandem perficeretur. Quamvis verò munificentiæ effuſiſſimus eſſet cunctis benignè faciendo, ditiſſimus tamen obiit, ſed magis fama optima ac benevolentia pollens, ita ut ſui univerſum ſummum deſiderium poſt ſe reliquerit.

COSMUS *Medices*, Johannis F. cum non tantùm opibus, à patre acceptis, atque ex mercaturæ honeſtæ & liberalis quæſtibus in immenſum auctis, ſupra omnes in patria emineret, ſed etiam ingentibus animi atque ingenii dotibus polleret, prætereaque eximia erga omnes beneficentia uteretur, & ſingula reipublicæ munera pari prudentia & integritate obiret, maximam quidem laudem & benevolentiam apud bonos cives omnes conſecutus eſt, ita ut brevi civitatis princeps & publicorum arbiter conſiliorum evaſerit; ſed non minorem potentiorum, eorumque qui reipublicæ præerant, invidiam excepit; unde cuncti ad eum opprimendum conſenſerunt. Dux & autor his erat Rainaldus Albicius, is Bernhardum Guadagnium Vexilliferum, cui ad hanc obtinendam dignitatem debita ejus publica exſolvendo planam fecerat viam, perpulit, ut Coſmum in jus vocaret, eumque, dum ſua fretus innocentia comparuiſſet, in vincula conjiceret, id intentans, ut de vita ejus decerneretur; at Coſmus capitis periculum eadem qua Rainaldus uſus erat arte avertit, corrupto nimirum præſenti pecunia Vexillifero, per Farganaccium quendam hominem feſtivum & facetum, iſti familiariſſimum, quem cuſtos Fridericus Malovotius Coſmi exhilarandi gratia ad cœnam vocaverat. Itaque ſalvo è cuſtodia diſceſſit capite, & exilio tantum quinque annorum multatus eſt, unà cum fratre *Laurentio*, agnatoque *Averardo* & hujus filio *Juliano*: omnis etiam Mediceorum gens, ſola Veti poſteritate excepta, ad privatam ſortem decennii ſpatio tolerandam redacta; id quod anno 1433. contigit. (*o*) Sed hæc calamitas in amplitudinem & ſtabilimentum dominationis illi vertit: cum enim ea immerenti ex invidia illata crederetur, ita brevi in ipſum accenſus eſt civitatis favor, ut ab exilio cum omnibus, qui ſecum patria ejecti fuerant, reducto, & maxima omnium lætitia & fauſta acclamatione *Patris Patriæ* excepto, tantum non nomen juſque regni delatum fuerit. Primæ exinde Coſmi in reipublicæ adminiſtratione fuerunt partes, dum vixit; vixit autem ad ultimam ſenectam, tanta æquitatis & moderationis gloria, ut & publico decreto moriens *Pater patriæ* appellatus, hocque encomium tumulo ejus in æde Laurentii, quam inſtauravit, inſcriptum ſit, hac tamen parte infelix fuiſſe dicendus eſt, quod potentiæ hæreditatem filio valetudinario, eamque ob rem neque publicis neque privatis negotiis pari, reliquit, poſtquam alterum IOHANNEM, in quo ipſi plus ſpei erat, amiſiſſet. Non tempero mihi quin ex ampliſſimo, quo *Nic. Machiavellus* in *Hiſtoria ſua Florentina* paulò poſt initium Libri VII. eum ornavit, elogio aliqua ſubjungam: *Fuit*, inquit, *Coſmus omnium civium, quos non modò Florentia produxit, verùm etiam quotquot unquam Reſpublicæ togatæ, quarum memoria ſupereſt, extitere, celeberrimus: adoleſcentiam geſſit ſollicitudinis & diſcriminis plenam, ſicuti ex ipſius vinculis, exilio, mortiſque præſenti periculo, videre licet, quibus acceſſit, quod ex Concilio Conſtantienſi, quò Pontificem Joannem comitatus fuerat, poſt ejus exanctorationem, ipſi, aliena veſte obtecto, fuga ſalus quærenda fuerit. Verum ab anno ætatis quadrageſimo, adeo proſpera fortuna uti cœpit, ut non modo illi, qui publicæ rei cauſa ipſi jungerentur, verùm etiam, qui per univerſam Europam ipſius res gerebant, ejuſdem fortunæ participes fierent, multæ-*

(o) *Ammirat. Hiſt. Flor. Lib. XX.*

que familiarum Florentinarum inde immenſum locupletarentur, quod Tornabuoniorum, Benciorum, Portiuariorum & Saſſettorum familiæ, abunde fidem facere queant, poſt quos præterea ii, qui ab ipſius conſiliis fortuniſque pendebant, omnes adeò divitiis excrevêre, ut licèt in templorum, aliorumque ædificiorum ſtructuras, atque eleemoſynas, immenſam auri vim indies erogaret, nihilominus aliquoties apud amicos quereretur, ſe nunquam eouſque largiendo in Dei honorem progreſſum, ut Deum rationibus ſuis debitorem haberet.

Erat habitu corporis mediocri, colore fuſco, aſpectuque venerabili, Doctrina nulla imbutus, verum eloquentiſſimus atque naturali ſcientia dotatus, eamque ob rem erga amicos officioſus, erga egenos miſericors, in converſatione utilis, in conſiliis cautus, in exſequendo promptus, in dictis atque reſponſionibus acutus pariter & gravis. Magna etiam benevolentia literatos doctoſque proſequebatur, eamque ob rem Argiropolum, virum Græcum, eoque ſæculo magno in precio habitum, conduxit, quo juventus Florentina Græcas litteras edoceretur. Alebat porro in ædibus ſuis Marſilium Ficinum, alterum Platonicæ Philoſophiæ patrem: eumque ſummo amore proſequebatur, tandem quo is commodius ſtudiis ſuis vacare, ipſeque magis ex ſententia eo uti poſſet, eum amœniſſimo prædio, quod ipſius ad Carreggium contingebat, donavit. Atque hæc quidem viri prudentia, divitiæ, ratio vivendi, atque fortuna effecerunt, ut à civibus tam amaretur quam metueretur, atque porro à Principibus non modo Italiæ, verum etiam univerſæ Europæ, maxima in exiſtimatione haberetur, unde quidem ipſius poſteris licuit, non modo virtutem ipſius æquare, ſed etiam fortunis eum anteire, eaque autoritate, qua Coſmus Florentiæ pollebat, non tantum in urbe, verùm etiam in orbe Chriſtiano potiri.

PETRUS, Coſmi F. octo, quibus patri ſuperſtes fuit, annos inter civiles diſcordias morboſque peregit; civium tamen odia, quæ credita patris excutiendo & nomina exigendo contraxit, inſidiaſque ab inimicis conjuratis ſibi ſtructas declinavit & ſuperavit; ſicque vindicata pro virili dignitate & conſervato civitatis principatu, ætatis anno LIII. è vivis exceſſit, duobus præſtantiſſimæ indolis filiis poſt ſe relictis, *Laurentio & Juliano*, qui cùm cæteris rebus memorabiles fuere, tum ſingulari in eo ſortuna, quod *uterque filium Pontificem Maximum* genuit. Propè vero eſt factum, ut Principatum à patre relictum amitterent: jam enim univerſa civitas ad Thomam Soderinum, qui inter primos reipublicæ moderatores eminebat, & ſummæ ſama prudentiæ paſſim valebat, ſe convertere, cumque tanquam caput reipublicæ obſervare cæpit; at ille ſua Mediceorumque conditione recta expenſa trutina, quum ſaluti & tranquillitati patriæ magis conducere reputaret, Mediceos principatum tenere, quàm ſeſe, dignitatem ſuam poſt incolumitatem reipublicæ ducens, autor civibus ſuit, ut Petri Medicis filios quamvis juvenes obſervarent, Mediceæque autoritatem familiæ ſervatum irent. (*p*) Atque hujus ſuaſu, & Laurentii Medicis modeſta aptaque oratione, qua is Soderini ſermonem excepit, permota civitas gubernacula reipublicæ in illum contulit. Fuit LAURENTIUS (*Antonii Mariæ Gratiani* verbis ex eleganti ejus *de Caſibus Virorum Illuſtrium* Commentario excerptis laudes illius rerumque geſtarum ſumma capita recenſebo) avo quàm patri ſi-
,, milior, nec eo ulla inferior laude, artes quoque ipſius, quæ in patre obſoleverant,
,, juvenis retulit. Tantumque illi ſive induſtriæ, ſive naturæ ad promerendam hominum
,, gratiam ſuit, ut uſurpans cum omnibus, etiam tenuioribus civibus, ex æquo officia,
,, & auctoritatem in ſumma comitate retineret, & potentiam ſine invidia tueretur.
,, Et quidem nullæ ei civiles virtutes videntur defuiſſe. Literas non coluit modò, ſed
,, viros ætatis ejus famâ eruditionis clariſſimos penes ſe habuit, & Bibliothecam à
,, Coſmo avo inſtitutam copia delectuque optimorum librorum locupletavit: quos
,, tota Græcia per idoneos homines magno ſumptu ſtudioque conquiſitos Florentiam
,, comportandos, multoſque eorum in Latinum à doctiſſimis hominibus vertendos,
,, edendoſque publico bono curavit. Atque ipſe cùm omnes attigit liberales doctrinas,
,, tum Græcæ Latinæque, & maximè Etruſcæ linguæ, ſtudio excelluit; in qua extant
,, ab eo ſcripta poëmata egregiè culta, plenaque acuminis & ſuavitatis. Et quanquam
,, domi quàm militiæ, in toga quàm in armis clarior ſit habitus, tamen ne hujus
,, quidem expers gloriæ ſuit. Liguſtico bello cum ignavia atque inſcitia Prætorum res
,, parum proſperè adminiſtrarentur, veniens ipſe in caſtra, Petroſanctenſes, qui cum
Ligu-

(p) *Machiavell. Hiſt. Flor. Lib. VII.*

,, Liguribus ſentiebant, egregiè perdomuit, & Sergianum permunitum oppidum de
,, Genuenſibus recepit; & Volaterranos, qui occiſo Florentinorum Prætore, atque
,, armis ſumptis, ſuperbe rebellarant, ducto ad obſidendam eorum urbem exercitu,
,, omnibus belli cladibus affectos expugnavit, punitiſque ſeverè auctoribus. multata-
,, que civitate, redire ad imperium ſubegit; & in conventu, qui prope omnium Ita-
,, liæ Principum, ad Venetorum reprimendam vim, Cremonæ eſt habitus, ita dici-
,, tur de tota ordiendi gerendique belli ratione ſcienter apteque diſſeruiſſe, ut à pe-
,, ritiſſimis Ducibus, qui in Conſilio aderant, unus præcipuam bellicæ prudentiæ
,, laudem tulerit. Verùm magnâ ingenii atque omnium virtutum famâ florentem,
,, quæ rerum humanarum inconſtantia eſt, fortuna gravi perculit vulnere, in ſummum-
,, que dignitatis ac vitæ diſcrimen adduxit, ut inde ereptus dominatum patriæ firmi-
,, ori ſuorum gratia ſtabiliret. Huic fortunæ duabus maximæ rebus ortæ cauſæ tra-
,, duntur. Altera quod Clariccm ex Urſina familia, nobili Romæ & ſuis & factionis
,, opibus præpotente, uxorem duxit, quò faſtidire civium ſuorum nuptias, ut im-
,, parium, & externis præſidiis munire ſibi regnum viſus, multorum animos offendit.
,, Altera, quod Sixtum IV. Pontificem Maximum in ſe magnopere irritavit, cùm in
,, petitione Cardinalatûs pro Juliano fratre ſumma ope contendens, repulſam paſſus,
,, Vitellios, Tiferratum tyrannide invadentes, atque ob id hoſtes à Pontifice judi-
,, catos, veluti in ultionem pecuniâ auxiliiſque juviſſet, atque omnibus inde Sixti
,, conſiliis ſe objeciſſet. Hinc conjuratio in cædem ipſius fratriſque erupit, tantò cæ-
,, teris atrocior, quantò validiores auctores atque Duces eſt nacta. In qua non Prin-
,, cipes modò civitatis, Pactii, Salviati, Bandinique fuerunt, ſed Hieronymus quo-
,, que Riarius, ſororis filius Pontificis, qui cùm ſummâ eſſet apud avunculum gratiâ,
,, vim quoque ac pondus ipſius in partes trahere videbatur. Ad facinus, ſua ſponte ſæ-
,, vum, addidere contemptum ſacrorum, ipſo in templo atque ante aras, cùm maxi-
,, mè res divina fieret, peragendæ rei delecto tempore, atque ipſa hoſtia, cùm po-
,, tiſſimum eam Sacerdos ſupra caput attollens adorandam populo præbet, ſigno ex-
,, ſurgendi aggrediendique juvenis conſtituto. Et Franciſcus quidem Pactius, ac Ber-
,, nardus Bandinus, quibus Juliani cædes mandata fuerat, edito ſigno infeſtis ſicis in-
,, tentum myſteriis, ac genibus nixum, adorti, celeriter confecerunt: Laurentius, vul-
,, nere in cervice accepto, protegentibus, & corpora ſua objicientibus amicis, in pro-
,, ximum ſacrarium evaſit: quo incolumi nuntiato, pollutæ religionis ſcelus omne in
,, inſidiatores recidit. Nam populus jacentis ac fœdè trucidati Juliani aſpectu, contra
,, quam conjurati ſperaverant, miſericordia atque ira concitatus, libertatis nomen
,, ingeminantes aſpernatus eſt, eoque eventu pro Mediceis arma cepit, ut conjurati
,, omnes variè comprehenſi ex templo injectis gulæ laqueis è curiæ feneſtris ſuſpenſi,
,, turpiſſimo ſupplicio necati fuerint; eòque indignantium furor proveheretur, ut ne
,, ipſi quidem Franciſco Salviato Piſanorum Archiepiſcopo parcerent; quem, ut erat
,, in linea ſacerdotali veſte, fractis cervicibus è feneſtra ſuſpenderunt. Tantaque ſæ-
,, vientium, & ſumere de ſontibus pœnas feſtinantium, aviditas fuit, ut cùm non ca-
,, perent feneſtræ ipſæ pendentium numerum, reſtes præciderent, præcipitarentque non-
,, dum exanimes in forum, quò locus aliorum ſuppliciis, qui ſubinde rapiebantur, foret;
,, ac decidentes excipiens veſana plebs laniaret, unciſque tractos in profluentem Arnum
,, projiceret. Unus evaſit Bernardus Bandinus, Juliani interfector, qui cùm ſe tam adver-
,, ſis partium rebus nuſquam ſatis tutum exiſtimaret, ad Turcas Conſtantinopolim pro-
,, fugerat: ſed ne quid ſanciendæ Medicæis dominationi, aut vindicandæ Juliani cædi deeſ-
,, ſet, inde quoque retractus, iiſdem feneſtris pari ſupplicio eſt interfectus: ſive enim
,, Turcæ dediderint, ſive Florentinus mercator fraude interceperit, quem ferunt, dedita
,, opera, per ſpeciem ferendarum mercium cò appuliſſe, Bandinumque pro veteri amici-
,, tia benignè in navim invitatum clam cepiſſe, ac protinus ſolutis inde anchoris aſpor-
,, taſſe. Laurentius, poſt ſedatum tumultum, obligato vulnere in forum atque curiam
,, progreſſus, magno populi clamore ſalutem illi gratulantis accipitur. Atque ipſe accenſa
,, in ſe hominum ſtudia gravi aptaque oratione adeò inflammavit, de ſua modeſtia
,, atque innocentia verè magnificeque prædicando, ac de inſidiis & crudelitate inimi-
,, corum moderatè querendo, ut dubiis quoque civibus in partes traductis concilia-
,, tiſque, potentiam firmiſſima omnium benevolentia ſibi communierit; bellumque
,, ipſum, quod inde ſævum atque atrox eſt ſecutum, uno maximè memorabili faci-
,, nore in gloriam ſuam verterit, & civitatem ipſam ſingulari beneficio devinxerit.

Sixtus

„Sixtus enim Pontifex ob violatum, atque indicta cauſa tetro ſupplicio affectum „Archiepiſcopum, Laurentio Florentinoque populo ſacris interdixerat, & ſocio bel„li aſſumpto Ferdinando Neapolitanorum Rege, æquè Florentinis infenſo, ac pro„ferendi imperii cupido, eos armis proſequebatur. Qui improſpero icti prœlio, pul„ſis fugatiſque eorum Ducibus, hinc Sixti copiis, hinc Alfonſo Ferdinandi filio, a„cerrimo juvene, cum infeſto exercitu irrumpente, gravi & periculoſo bello pre„mebantur. Et Sixtus Ferdinanduſque ad conflandam Laurenrio apud cives invi„diam, diſcordiamque ſerendam, non Rempubl. ab ſe, ſed injuſtam unius domi„nationem oppugnari prædicabant, veroque in eum odio ferri videbantur. Lauren„tius omnibus ſimul difficultatibus circumveniebatur; & cùm adverſum pugnæ ca„ſum paſſus, æquè & infeſtos foris hoſtes timeret, & domi civium conſtantiæ diſ„fideret, conſilium à neceſſitate anceps, & famam gratiamque ex eventu habitu„rum, cepit. Profectus Piſas conſcendit naves, & Florentiam renuntiari Magiſtra„tibus jubet, quò omnibus conſtaret, incolumitatem civitaris ſua ſibi ſalute cario„rem eſſe, iri ſe ad hoſtem, aut pacem domum relaturum, aut bellum ſuo unius „capite redempturum. Perrexit inde duabus cum triremibus Neapolim, ac præmiſ„ſo, qui fidem acciperet, tutò venturum, inopinatò Regem adiit: A quo primùm „ut hoſtis, nequaquam placatè acceptus, tantâ dicitur gravitate atque eloquentia „de ſtatu Italiæ, de liberarum civitatum Regulorumque ſtudiis, ac de Regis ipſius uti„litatibus ex Florentinorum amicitia, orationem habuiſſe, ut Ferdinandus ab ira „atque hoſtili animo in admirationem ingenii virtutiſque ejus converſus, pacem fœ„duſque cum eo Florentinoque populo ex uſu utriuſque compoſuerit, ſtatimque „miſerit, qui Alfonſum filium deducere ex Etruria exercitum juberet. Et Lauren„tius Florentiam rediens exoptatæ pacis auctor ſummis omnium ſtudiis, pietatem „ejus erga patriæ ſalutem, induſtriam virtutemque prædicantium, eſt acceptus: „tantaque inde auctoritate atque opinione prudentiæ inter omnes Europæ Re„ges vixit, ut cauſam turbatæ in Italia pacis, adventuſque Gallorum, ex quo „orta bella, continuataque multos per annos non Italiam modò, ſed orbem terra„rum magnis cladibus involverunt, in mortem ejus conferant rerum Scriptores; „adeò cura illius vigilantiaque in exæquandis Principum Italiæ viribus, ne quis ſu„pra cæteros ſeſe efferret, enituit. Mortuus eſt tertium & quadrageſimum agens „annum magno nomine ac deſiderio ſui apud omnes relicto.

Ex tribus filiis, quos Laurentius Medices è Clarice Urſina ſuſcepit, PETRUS ætate prior in Principatu ſucceſſit, diſſimillimus patri, quem etiam perſpectis filii moribus, à civili æquabilitate ac majorum ſuorum modeſtia abhorrentibus, cum lacrymis inter ſuos dixiſſe ferunt, *eum aliquando ſibi familiæque exitio futurum.* Et implevit Petrus fatale præſagium, ita ut inconſultè ac temere cuncta agendo non ſibi tantum familiæque, ſed univerſæ etiam Italiæ, Iliadem malorum attraxerit: namque civiles mores, ſtudia civilia ipſi ſordebant, curiam frequentare, magiſtratum obire, publicis fungi muneribus tædio ei erat, alloquia civium faſtidiebat, inanibus ex adverſo armorum ludis, venationibus, aucupiiſque & matronarum amoribus ſeſe occupabat; & cùm pater vim dominationis ſtrenuè occupans, ſpeciem invidiamque egregia moderatione declinare ſolitus eſſet, Petrus oſtentare quàm habere regnum videbatur malle; ſpretiſque optimaribus rempubl. domeſtico paucorum conſilio adminiſtrabat, & nova ex horum inſtinctu ſuaque libidine fœdera inibat; at cùm Virginii Urſini, cognati ſui, conſiliis inductus, ſe totum ad amicitiam Aragoniorum Regum Neapolitanorum applicaret, & deinde Romæ, ubi Regum liberarumque civitatum Italiæ legati ad venerandum novum Pontificem Alexandrum VI. convenerant, vaſtum atque immoderatum, quem gerebat animum, nimium quantum apricatus eſſet, Ludovicum Sfortiam, qui Mediolanenſem Principatum tunc uſurpabat, & rei Italicæ arbitrium æque ac ille affectabat, tanta perſtrixit diffidentia & ſuſpicione, ut is ad præceps & calamitoſum illud conſilium delaberetur Gallos in Italiam evocandi, quod inde & ipſum Sfortiam & Petrum & Aragonios Reges continenti pervertit ruina. (q) Equidem uſque dum Gallica ingruit tempeſtas, Petrus Medices ſummum autoritatis gradum Florentiæ utcunque tenuit; ſed illa Etruriæ incumbente, cùm præpropera deſperatione Regi Galliæ obviam profectus imperata, inconſulta civitate, feciſſet, tanta rediens exceptus habituſque eſt contumelia, ut conſilii inops protinus

(q) *Guicciard. Lib. I.*

nus fuga ſalutem quæreret, & facta principatus, patriæ, penatum bonorumque jactura, Bononiam ſe proriperet, quò mox fratres cum Julio patrueli, pari correpti timore, eum ſecuti ſunt, Florentinis eos hoſtes publica proſcriptione & capitum licitatione judicantibus, ædes eorum diripientibus, & libertatem arripientibus, die XV. Kal. Dec. an. 1494. Petrus inde in exilio decem erravit annos; cum enim præpropero Bononia Venetias diſceſſu teſtitutioni ſuæ, à Carolo Rege jam decretæ, obfuiſſet, iterumque aliam, dum iſta in urbe ageret, repetendæ patriæ occaſionem elabi paſſus eſſet, omnia deinde tentanti molientique proſperè nihil ſucceſſit, interiitque tandem ignobili mortis genere, ſubmerſus in Liri amne poſt cladem Gallis, quibus militabat, ab Hiſpanis illaram, & fluctibus hauſtus. Reliquit melioris aliquantò fortunæ hæredem LAURENTIUM filium. Hunc Leo Pontifex, ejus patruus, Juliano fratri in regimine reipublicæ Florentinæ ſurrogavit, poſteà Urbinatenſi Ducatu, ejecto ob veterem offenſam Franciſco Maria Feltrio, donavit; quo ab iſto exinopinato iterum exutus, cum eum non ſine multo labore ac ſumtu recuperaſſet, morbo lethali, ab juvenili intemperantia concepto, Florentiæ interiit, ducta paulò antè uxore è Gallia, Regiæ cognationis, quæ poſt decimum ferè menſem maritum ad vitæ exitum ultro feſtinantem quinque diebus anteceſſit, in ſupremo morbi impetu puellam enixa, quam in regium inductam torum ſecuta vidit ætas.

JOHANNES *Medices*, Petri frater, prætexta nondum poſita, annum ætatis decimum quartum agens, purpura ornatus & *Diaconus Cardinalis S. Mariæ in Dominica* creatus eſt ab Innocentio VIII. Pontifice, cujus gnato ſoror illius matrimonio juncta erat; ea dignitas adjumento ei fuit ad perditas familiæ ſuæ res reſtaurandas; magis tamen animus, quem magnum & erectum optimeque contra pertinacis fortunæ inſultus paratum perpetim habuit, ita ut ea tandem vel defatigata, vel pudefacta, jam cum inopia colluctanti ſubvenerit. Factus enim eſt inexpectato Julii Papæ beneficio Bononiæ legatus, atque ei ſimul magnus exercitus, bello adverſus Gallos gerendo, attributus. Quamvis verò eo ipſo bello adverſum iterum expertus ſit caſum, captus à Gallis in claro apud Ravennam prœlio, contigit tamen ut fortunæ beneficio duorumque virorum, *Rainaldi Zattii & Viſimbardi*, opera, ad ipſas Alpium radices, jam jam in Galliam tranſportandus, & diuturno fortaſſis carceri mancipandus, viam elabendi reperiret. Cùm Romam rediiſſet, mox Bononiam, quæ mutata Gallorum fortuna, amotis Bentivoliis, ſub imperium Pontificis Rom. reverſa erat, ſe contulit, ut legatione ſibi demandata ibi fungeretur, miſſoque Mantuam, ubi ad conſtituendam Italiæ pacem conventus agebatur, fratre ſuo Juliano, perfecit, ut ibi propenſiſſima omnium voluntate de reducendis Florentiam Mediceis decerneretur; itaque licèt *Petrus Soderinus*, quem Florentini propter eximiam prudentiæ civilis opinionem è Vexillifero *Dictatorem perpetuum* an. 1502. conſtituerant, arte & argento obnixè omnia faceret, ut id averteret, attamen adnitente Julio Papa, quo iſte ob patrocinium Piſano Concilio commodatum inimico utebatur, bellum in Etruriam Duce Cardona tranſlatum, Pratoque capto ac direpto tantus Florentinis incuſſus eſt terror, ut illi, conſilio deponendi magiſtratum Soderino inſinuato, & iſto eis obſequuto, curiaque & urbe egreſſo, Mediceos eodem die, qui XIV. Septembr. anni 1512. erat, lætis in eam introducerent acclamationibus, decimum octavum poſt annum, ex quo fuerant pulſi. Ita reduces facti ad demulcendos civium animos, virum popularem, *Joh. Bapt. Ridolfum*, Vexilliferum crearunt, ſicque rempubl. ordinarunt, ut ſub umbra libertatis & magiſtratuum autoritas & vis dominationis penes ſe familiamque ipſorum eſſet. Poſt tres menſes conſpiratione *Auguſti Caponii & Petri Pauli Boſcoli* contra Mediceos feliciter detecta, & illorum ſupplicio oppreſſa, auditaque eodem tempore Julii Papæ morte, Johannes Medices Romam, modicis ob abſceſſum, quo in ima ſede laborabat, itineribus, abiit, & licèt poſtremus omnium Conclave ingreſſus eſſet, ſtudiis tamen Cardinalium juniorum florente ipſe ætate ad Pontificatum maximum evectus, & LEO X. appellatus, trigeſimoque poſt creationem die, qui erat undecimus Aprilis an. 1513. ad Lateranum coronatus eſt, maxima pompa, qualem à Gothicis temporibus Romæ non eſſe viſam *Jovius* tradit. Quæ ab eo in Pontificatu novem prope annorum acta ſunt domi & foris, moreſque ejus ſacro, quo eminuit, munere dignos indignoſque & omnem vitæ ejus rationem ſcriptor modo citatus *in Commentario de ipſius vita* ſcitè, graphicè & ingenuè expreſſit retulitque; hic verò ſcripturæ modus enarranda non recipit. Mortem in robore ætatis obiit, non ſine ſuſpicione veneni à *Barnabove Malaſpina* pocillatore accepti;

fratribus tamen alteriuſqoe ex iis filio unico ſoperſtes factus. *Guicciardinus*, cordatus autor, hoc de eo judicium hiſtoriæ ſuæ inſeruit: *in eo principe multa laude, multa pariter vituperatione digua extiterunt: de ſe quoque expectationem, cum ad Poncificatum eſt aſſumptus, vehementer fefellit: major enim in illo prudentia, ſed longe minor quàm ab omnibus cenſeretur probitas, apparuit.* (r)

JULIANUS *Medices*, Petri & Joannis frater, Laurentii Magnifici filius natu minimus, *à quodam omnium virtutum concentu mortalium*, Jovii elogio, *jucundiſſimus*, ordinata poſt reditum in patriam republica, *nihil ſeſe*, ut ejuſdem autoris verbis iterum utar, *ad principalem fortunam, cunctis una modeſtia gratiſſimus, extulit, & reipublicæ munera paterno exemplo ſine ſatellite, innocentia fretus, obiit.* Fratre ad ſummum rerum humanarum apicem evecto, magno aſſenſu & ambitione populi Romani, Romana civitate donatus, nec multò pòſt in ſpem ſobolis *Philiberta Caroli Sabaudiæ Ducis ſoror, Franciſci Galliæ Regis amita*, matrimonio ei juncta eſt, quam demum uti ſine dote expetitam, ultrò regiis exornatam muneribus, præmiſſo ad Nicæam inſigni comitatu Romam accivit. Pontificii deinde exercitus contra Franciſcum Galliæ Regem Imperator à fratre appellatus, & vexillo ſceptroque accepto ab urbe in Galliam Ciſalpinam maturare juſſus, Florentiæ febre correptus, ejoſque pertinacia extinctus eſt, nulla ex Philiberta uxore prole ſuſcepta; (s) notho aotem poſt ſe relicto, quem Urbini exul ex nobili vidua ſuſceperat, atque à matre admiſſi ſtupri pudore impio necari juſſum ancillæ miſericordia ſervavit. HIPPOLYTUS, hoc puero nomen inditum, triennis cum nutrice Romam venit ad Leonem Pontificem patruum, ibique literis liberaliter inſtitutus, ad Poëtices Muſicæqoe ſtodia ſe contulit, inque illa ingenii bonitate ita profecit, ut Virgilii ſecundum Æneidos librum in Etruſcum ſermonem lepidiſſimè verteret, & proloquia Hippocratis ab arte medica, in uſum bellicæ diſciplinæ, æmulatione feſtiviſſima transferret, quemadmodum *Jovius* memoriæ prodidit. (t) Sed ad ſecularem vitam magis quàm ad Eccleſiaſticam affectum Clemens VII. Papa in ſacrum legit ſenatum, & *Diaconum Cardinalem S. Praxedis* nominavit, octodecim annos natum, priore conſilio, quo uxorem ei dare intenderat, eamque in domo Ferrarienſi quæſiverat, (v) mutato, nimirum ut Alexander Etruriæ Principatu ſolus potiretur. Verum *Hippolytus purpuræ honorem*, ut habent verba Jovii, *ita contempſit, ut Clemens eum, indignis ſacro ordine ſtudiis & voluptatibus deditum, graviter increparet, dedecorantemque nihilo ſecius Senatoriæ amplitudinis dignitatem, importunæ inſaniæ pœnas cito daturum divinaret.* Cumulatum tamen eſſe honoribus legimus; fuit enim, *Ciacconio* referente (x) *Avenionenſis in Gallia & Montis Regalis in Sicilia Archiepiſcopus, Umbriæque Legatus declaratus, Caſalenſis in Monferratenſi Provincia & Lyccienſis Adminiſtrator S. R. E. Vicecancellarius, Presbyter Cardinalis S. Laurentii in Damaſo, Abbatiæ Trium Fontium, S. Sabbæ de Urbe & Cryptæ ferratæ perpetuus Commendatarius.* Poſt Clementis mortem, cùm invidia & exulum Florentinorum impulſione depravatus, vitæ Alexandri, Medicis Florentiæ Principis, inſidias ſtruxiſſet, detecto aotem ſcelere, pudore & pœnitentia perſtrictus cum fratre in gratiam redire, & à Cæſare, in Africa tunc bellum gerente, pacis conditiones accipere cuperet, ad oppidum nomine *Iter Appiæ* non procul à Fundis ſubſiſtens, & navigium quod ipſi parabatur expectans, in mortiferam ſebrem incidit, pauciſſimiſque diebus ex humanis eſt ereptus, *juvenis*, Jovii encomio, *longè omnium eruditi ingenii nobilitate, decore vultus, & illuſtris vitæ ſplendore florentiſſimus.* Gaviſum eſſe inprimis, idem ſcriptor refert, quod barbari viginti amplius linguarum diverſiſſimo ſub cœlo nati, moromque etiam & ſtudiorum diverſiſſimorum, in ejus cœnaculis recenſerentur. Nothum ex ſe genitum reliquit, HASDRUBALEM dictum, quem inter Equites militiæ Melitenſis receptum, dum ea urbs acri à Turcis premebatur obſidione, vivis exemptum eſſe *Scipio Admiratus* memoriæ prodidit. (y)

JULIUS *de Medicis*, Joliani, qoi in Pactiana conjuratione interfectus eſt, filius, furtim genitus, & poſt ipſius cædem in locem editus, à Leone X. ex Eqoite Melitenſi *Diaconus Cardinalis S. Mariæ in Dominica* creatus, & præmiſſis, ſicut *Ciacconius* teſtatur, probationibus, ex legitimo natus matrimonio in Conſiſtorio declaratus eſt, Archiepiſcopatu Florentino, eodem prope tempore Coſmi Pactii morte vacuè facto, deindeque Vice-Cancellariatu S. Rom. Eccl. auctus, & Presbyteris Cardinalibus adſcriptus,

(r) *Lib. XIV.* (s) *Jovius de vita Leon. Lib. II. & III.* (t) *Elog. Lib. VI.* (v) *Guicciard. Lib. XVII.*
(x) *Hiſt. Pontif. & Card. Tomo III.* (y) *Hiſt. Lib. XXXV.*

Digitized by Google

ſcriptus, poſt Hadriani Papæ, qui Leoni ſucceſſerat, obitum *Summus Pontifex* renunciatus eſt, aſſumſitque CLEMENTIS VII. nomen. Ita continuata pæne in Medicea familia ſuprema Orbis Chriſtiani dignitas cùm non ſtabilitura tantum, ſed in immenſum elatura crederetur ejus potentiam, parum abſuit, quin inclementia fati, cum quo in Pontificatu ſuo colluctandum erat Clementi, à Columnis primùm, dein à militibus Cæſareanis acerbiſſimè afflicto, peſſum iret: Florentini enim, ſimulac fama de Roma à Cæſareo exercitu expugnata, captoque Clemente ad eos pervenit, arrepta occaſione ſe vindicarunt in libertatem, & dejectis Leonis & Clementis ſtatuis, Mediceos acerbiſſimis proſcripſerunt decretis. At eluctatus ex his malis Clemens, atque in gratiam cum Carolo Imperatore Romæ reconciliatus, ſe pariter & agnatos in priſtinum autoritatis potentiæque reſtituit locum; Florentia poſt diuturnam obſidionem domita & jugum ſubire coacta. Jam itaque dominatum non, ut anteà, tectè, neque fictis nominibus, ſed palàm veris appellationibus familiæ ſuæ firmavit; *Alexandro Medice* Duce cum ſumma poteſtate conſtituto, eique Margarita Cæſaris filia, ſtabiliendo Principatui, connubio juncta. Deinde cum Galliarum Rege Franciſco affinitate quoque contracta, per matrimonium inter ejus gnatum Henricum & Catharinam Mediceam pactum, cum hanc ipſemet Marſiliam deduxiſſet, haud multò pòſt *diuturno ſtomachi vitio labefactus*, ut habent Jovii verba, *deceſſit*, anno Pontificatus undecimo, ætatis verò quinquageſimo ſeptimo. *Inerat ei*, teſtante eodem autore, *ab ſevero ore geſtuque & ſermone ipſo gravitas naturalis, exculta per omnem ætatem civili æquitate, moderatione & patientia inſigni. Sed deerat in eo generoſi & liberalis animi vigor, dignus principe, &, uti volebat exiſtimari, Medicea ſtirpe progenito. Ea ſiquidem erat natura ejus ingenii parſimonia & diſſimulatione gaudentis, ut illiberalis & durus potius, quàm ſævus & maleficus eſſe cenſeretur. Neminem enim planè oderat, quum neminem adamaret, præterquam ab occultiore cauſa conciliatos; his unis intemperanter favit. In eo verò enitebat, quod certè familiæ proprium fuit, rerum propè omnium præcellentiumque artium notitia atque cenſura ſingularis, eo admirabilior, quod nullis prope literis inniteretur, verùm ingenio ad infimas artes ſumptuariaſque rationes adeò demiſſo hærentique, ut opificum arcana ſubtilitateſque operum nimia & prope turpi ſolertia ſcrutaretur. Et certè is fuit, quem nemo unquam in parvis rebus fefellerit, ut obiter non ſit mirum, ſi in magnis demum, quæ publicam ſalutem reſpicerent, ſæpiſſimè fuerit deceptus.* (z)

ALEXANDRUM *Medicem, primum Florentinorum Ducem*, à Laurentio Duce Urbinatenſi genitum fuiſſe, non exteri tantum ſcriptores, ſed domeſticorum etiam plerique conſtanter perhibuerunt, idemque publicæ loquuntur literæ tabulæque; dantur tamen, qui *Julio Medice*, Papa deinde, ceu modo dictum fuit, facto, ortum eſſe aſſerunt, quorum in numero eſt optimus ille vir & patriarum rerum peritiſſimus, cui Stemma Mediceum ſuperius exhibitum acceptum me referre dixi; perductus in hanc ſententiam tum aliis argumentis, tum autoritate *Scipionis Admirati*, graviſſimi ſcriptoris, qui palmam in opuſculis ſuis iſti dederit opinioni. Referam Latine reddita quæ *Libro XXX. ejus Hiſtoriæ Florentinæ*, de Alexandri natalibus & educatione vulgari
,, leguntur idiomate: anno 1525. cùm Raphael Girolami Vexilliferatum obiret, Cle-
,, mens Papa alterum nepotem ſuum Alexandrum una cum ſorore, Ducis Laurentii li-
,, beros, Florentiam miſit, ut inde à prima juventa aſſueſcerent moribus patriæ, in qua
,, vivendum & imperandum eis eſſet, recordatus, Laurentium Ducem civibus parum
,, gratum fuiſſe, hac ſola de cauſa, quod mores ejus, quippe qui diu Florentia abfue-
,, rat, à patriis diſcordarent. Nolo præterire opinionem, quæ illa ætate de natalibus
,, Alexandri percrebuit, nimirum quod ſerva Maura natus ſit eo tempore, quo pater
,, patruique Florentiam redierunt; inde fortaſſis ortam, quia Alexander fuſco colore,
,, labiis craſſis & capillo criſpo fuit. Sed ego Magnum Ducem Coſmum dicentem audivi,
,, cum ei res à me ſcriptas & familiam ipſius ſpeciatim concernentes aliquando prælege-
,, rem; quòd Alexander Clementis fuerit filius, genitus è puella domeſtica, cùm pa-
,, ter Eques tantùm eſſet Hieroſolymitanus. Utut ſit, obtinuerat ille jam à Cæſare inde
,, à confœderatione cum Leone an. 1521. facta ditionem aliquam in regno Neapolita-
,, no, è qua annuatim decem ſcutatorum millia redibant, cum dignatione Ducis, fuit-
,, que ea *Ducatus Civitatis Pennæ*. Unde illa ſtatim tempeſtate adoleſcens iſte *Dux*
,, *Alexander* appellabatur, & educabatur ut plurimum ſub diſciplina Roſſi Ridolfi in

(z) *Jovius Hiſtor. Lib. XXXII.*

,, villa *Poggio* dicta, ne eodem cum Hippolyto agens loco alter alterius incrementis & ,, magnitudini officeret. Hæc *Admiratus* illo quo dictum eſt loco; alibi porrò idem refert, (zz) Alexandro jam Principi Florentinorum ab inimicis exprobratum coram Carolo V. Imp. fuiſſe, eum matrem ſuam, quæ fœmina viliſſimæ ſortis & infimi miniſterii apud Laurentium ejus patrem, dum exulabat, poſteaque mulionis uxor fuerit, vita privaſſe, quod ejus ipſum puderet; ſed replicaſſe patronum cauſæ Alexandri, id invidiæ ei conflandæ confictum eſſe, nec ſibi conſtare ejus adverſarios, ſæpius dictitare ſolitos, *Alexandrum Clementis filium eſſe, non Laurentii.* Cæterum vigeſimum ſecundum ætatis annum cum ageret Alexander, à Carolo V. Imp. qui Margaritam filiam ſuam naturalem ei deſponderat, Florentinis longa obſidione perdomitis vetereque exutis libertate, collato *Principis* titulo præfectus eſt; cui negotio Cæſarei Legati titulo intervenit *Antonius Muſcettola* JCtus & Patritius Neapolitanus, inciditque ſolemnis mandatorum Cæſareorum promulgatio Primatibus Florentinis ab illo facta in diem XXIX. Julii an. 1531. Poſt quadriennium, fruſtra eum accuſantibus apud Cæſarem civibus nonnullis ſponte exulantibus, quorum Dux erat Philippus Strozzius, quod contra præſcriptum ab ipſo ordinem remp. adminiſtraret, in Principatu confirmatus, & Margarita in matrimonium ei tradita eſt. Brevem verò dominatum & miſerum exitum habuit: cum enim cuncta pro libidine ageret, totumque ſe voluptatibus Venereis dederet, facilem ſibi in necem aditum aperuit, *tanta* quidem, ut Jovii verbis utar, *ſocordia, ut poſt inſidias, quas ei Hippolytus nefariè tetenderat, diligentiſſimè vitatas, in alterius propinqui, familiariſſimique ſodalis, inuſitatam perfidiam incideret.* Is erat *Laurentius Medices*, qui incautum, tam improbo quam perfidioſo promiſſi lenocinii nomine, in domum ſuam, ſuumque cubiculum & lectum perductum, atque intempeſta nocte altè ſtertentem gladio per coſtas adacto transfodit, propereque èrectum & acceptum vulnus acri morſu vindicantem, admoventibus manum duobus ſervis, quos induxerat, quinque vulneribus confecit. Circumſtantiam cædis omnem *Jovius Hiſtoriarum Libro* XXXVIII, & *Gratianus* in tractatu *de Caſibus illuſtr. virorum* retulerunt. Prolem Alexander legitimam nullam ſuſcepit, ſed nothos utriuſque ſexus; mati *Julii* nomen in memoriam avi impoſuiſſe creditur illis, qui eum Julio, ſive Clemente Papa, natum eſſe arbitrantur. Vix triennem fuiſſe, cùm pater occiſus eſt, *Admiratus* refert, qui hoc etiam literis prodidit, in Coſmum Medicem deinde falſum jactum eſſe crimen, cujus autor Cardinalis Cibo fuerit, ac ſi Julii vitæ inſidias ſtruxerit. (*a*)

AD TAB. VI.

LAURENTIUS *Medices*, Johannis filius, Coſmi patris patriæ frater, à quo Tabula VI. inirium ducit, ob multas & præſtantes animi dotes civibus, teſte *Admirato*, valdè charus, cumque præmaturè vita caruiſſet, veris lacrymis deploratus, & magnificis exequiis ſupra privati viri ſortem honeſtatus, laudatuſque fuit à *Pogio* eruditorum ſui ævi nulli ſecundo. PETRUS FRANCISCUS ejus filius, quem unicum parvulum ſub tutela fratris reliquit, in numero legatorum fuit, per quos civitas Florentina Pio II. Pontificatum an. 1458. gratulata eſt. Hic gnatos duos poſt ſe reliquit LAURENTIUM & JOHANNEM, quos inter & Petrum Medicem, Laurentii Magnifici filium, capitales ortæ ſunt inimicitiæ, quarum primam cauſam hanc fuiſſe *Scipio Admiratus* retulit (*b*) quod *Johannes*, juvenum Florentinorum tunc formoſiſſimus habitus, cùm aliquando veſpertinæ virorum fœminarumque coronæ perſonatus intereſſet, à Petro Zelotypia percito contumelia affectus, dataque opera atramento perfuſus fuerit; hac tum muſſitata injuria, vel quod cognoſci nollet, vel quod eam illo die illoque loco ulciſci intempeſtivum duceret, cùm in alio nocturno choro iterum larvatus in Petrum rivalem incidiſſet, huncque eædem intemperiæ corripuiſſent, ita ut Johannem aggreſſus, & manu ejus mento admota larvam ei detractum iret, iſte ſtricto pugione Petrum petiit, cui lethale inſlictutus erat vulnus, niſi is lorica munitus fuiſſet. Poſtridiè cùm rem ad magiſtratum Petrus retuliſſet, & aliquid grave in Johannem fratremque ſtatuendum eſſe decerneret, monitus ne in propinquos ſæviret, conſenſit, ut in villas ſuas ad aliquod temporis ſpatium relegarentur; at illi inde ad Carolum Galliæ Regem profugerunt, eique Placentia abeunti obviam facti, multa criminando Regem proceres-

que

(zz) *Lib. XXXI.* (a) *Hiſt. Lib. XXXI. & XXXII.* (b) *Lib. XXVI. ad an.* 1494.

que Gallos à Petro magnopere abalienarunt & inſtigarunt, ut recta cum exercitu verſus Etruriam tenderet via, Petrumque principatu moveret. Regem ergò victorem ſecuti, poſtquàm Petrus cum ſuis urbe exceſſiſſet, per publicum in patriam priſtinumque locum reſtituti ſunt decretum, utque populi gratiam aucuparentur, non inſignia tantum mutarunt, ſed & Mediceum nomen, quod odioſum patriæ Petrus reddidiſſet, abdicarunt, & *Popolani* appellari voluerunt. Laurentius varias deinde reipublicæ nomine obiit legationes, avuſque fuit LAURENTII illius, qui Alexandrum Ducem interfeciſſe dictus eſt: is poſt perpetratum facinus, conſilii, quod de populo ad libertatem vocando antè ceperat, oblitus, occupante animum ſalutis cura, eadem adhuc nocte Bononiam, indeque Venetias effugit, ubi poſtquam accepit, in Coſmo continuari Principatum patriæ, ſeque publico Senatus judicio damnatum eſſe, haud ſatis tutum exilio locum Venetias ratus, mutatis ſæpe ſedibus ſaluti conſulere ſtuduit; itaque & ad Turcas Byzantium transfugit, & inde in Galliæ Regiam ſe recepit; poſtremò Venetias reverſus *anguſto in colle obiter*, Jovii verbo, ſive, ut Gratianus tradit, *à Coſmi Centurione* trucidatus, parricidii pœnas dedit. (c)

JOHANNES *Medices*, Johannis de quo paulò antè dictum eſt filius, *Ludovicus* ex Chriſtiano fonte appellatus fuerat, in honorem haud dubiè avunculi, Ludovici Sfortiæ; maluit tamen cum paterno illud commutare, licèt parvulus patrem amiſerit. Florentiæ ſub tutela Jacobi Salviati, quo poſteà ſocero uſus eſt, educatus, à prima juventa bellicæ laudis cupidine flagrare cœpit, cui etiam grandior factus ita ſatisfecit, ut ſub vexillis Leonis X. Papæ militiæ tyrocinio in Umbrico bello poſito, deinde apud Inſubres ſtrenui & impavidi ſpiritus laudem conſequeretur, experientiaque & virtus in eo annos ſuperarent, ſummis omnis ævi ducibus par futurus creditus, ſi fata vitam prorogaſſent; at eam in flore & robore ætatis amiſit, è vulnere, quod ad vicum, cui *Burgofortio* nomen in agro Mantuano, levis armaturæ equitibus ſub Franciſco Maria Urbini Principe, fœderatorum exercitus Duce, præfecto, è tormento ab ulteriore Mincii ripa in incertum emiſſo in fœmore inflictum eſt; Mantuam enim perlatus poſt paucos dies animam efflavit, *maximo*, ſicut *Guicciardinus* cenſuit, *cum belli detrimento, in quo nulla præter ipſius arma unquam hoſtibus terrori fuerunt.* Sepulto Mantuæ ad S. Dominici hoc poſitum eſt epitaphium: *Joannes Medices hic ſitus eſt, inuſitatæ virtutis Dux, qui ad Mincium tormento ictus, Italiæ fato potius, quàm ſuo, cecidit:* (d) quæ poſteriora verba ita interpretatus eſt *Jovius*, ut ſcriberet, eum *non tam privato ſuo, quàm publico ruituræ mox urbis Romæ fato ſurreptum, quum nemo eo fortius atque felicius ab inuſitata virtute libertatem Italiæ adverſus exteras gentes defenſurus eſſe videretur.* (e)

COSMUS Medices, Johannis F. poſt Alexandri cædem *Dux Florentiæ* ſtudio Cardinalis Ciboi & Franciſci Vectorii è collegio XLI. virorum electus, Principatum octodecim annorum adoleſcens generosè capeſſivit, matre licèt diſſuadente, & tanta felicitate geſſit, ut plusne fortunæ an induſtriæ ipſius ſit tribuendum, difficile ſit dicere. Nam primo ſtatim imperii anno exules, in ſpem recuperandæ libertatis erectos, bellumque exorſos, ad Montemurlum oppreſſit, & ferè ſimul omnes in ſuam poteſtatem redegit, traditosque rerum capitalium vindicibus & ad mortem damnatos ſupplicio affecit, videlicet Bartholomæum Valorium, cum duobus Philippis Valoriis, filio illius & agnato, Antonium Franciſcum Albizium, Alex. Rondinellum, Ludovicum Rucellaium, Andream Gerardinum & Jo. Bapt. Jacominum; Sed Philippus Strozzius, vir ingenio, animo opibuſque maximus, qui Laurentii Medicis Ducis Urbinatenſis ſororem in matrimonio habebat, inciſa ſibi gula occupavit liberum mortis arbitrium. Hoc metu liberatus Coſmus fide & obſequio ergà Carolum Cæſarem nihil habuit antiquius, ejuſque ſigna perpetuo ſecutus eſt cultu, & poſtquam arcibus in ſuam poteſtatem redactis, armorumque arbitrio occupato, dominationem firmaſſet, bellum Senenſe & audacter ſuſcepit, & pari felicitate confecit, Senenſi ditione vel ab invito Philippo II. Hiſp. Rege extorta, & Florentino imperio an. 1559. adjecta; qua tempeſtate ingentem quoque conſpirationem, Pandolfo Pucio duce adverſus ſe initam, detexit, & ſupplicio de illo complicibuſque, quos inter *Laurentius Medices*, *Jacobi F.* Tabula III. dictus numerabatur, ſumpto diſcuſſit. Anno 1561. *Ordinem Equitum* ſub *regula S. Benedicti* inſtituit, dotavitque, à *S. Stephano Papa & martyre* cognomento indito, &

(c) *Jov. Elog. Lib. VI. & Gratian. Caſ. Vir. Ill. de Alex. Medice.*
(d) *Maffei Annal. di Mantua Lib. XI. Cap. VII.* (e) *Jov. de vita Pomp. Columnæ, p. 160.*

& renovata memoria victoriæ de exulibus apud Montemurlum ceu dictum eſt partæ
die 1 1. Auguſti, qui Stephano ſacer. Supremum Ordinis magiſterium ipſemet ſuſce-
pit, idque ſuis in Principatu Florentino ſucceſſoribus perperuum eſſe, nec alios quàm
nobiles in eum recipi, aut ſi qui nobilitatis expertes id honoris ambiverint, ab his com-
mendam, cujus reditus viro nobili alendo ſufficiant, fundari juſſit. Officium portò ca-
ſtitatis conjugalis, charitatis erga proximum & obedientiæ adverſus magiſtratum, ab
Equitibus exegit, Piſiſque & in Elva inſula ædem ſacram & palatium eis attribuit, ac
multa à Pontifice Rom. privilegia impetravit: geſtant pro inſigni *Crucem Melitenſi ſi-
milem, ſed rubram aureo cinctam limbo.* (*f*) Cæterum in Coſmo id præcipuè miran-
dum fuiſſe *Thuanus*, Scriptor graviſſimus, cenſuit, qnod quicquid ab inimicis & æ-
,, mulis in ejus perniciem machinatum eſt, in ipſius decus & fortunæ amplificationem
,, verterit; ſed ei poſtremò accidiſſe, quod ferè maximis viris uſu venire ſolet, ut quos
,, adverſitates mergere non potuerunt, eos proſperitates frangant. Namque pace facta
,, & conſtitutis novi imperii rebus, dum ætate temperanter diu & ſobriè acta laxamen-
,, tum quærebat, & voluptatibus indulgebat, prudentiſſimo ac moderatiſſimo alioqui
,, viro quædam reliquâ vitâ indigna exciderunt. Itaque unum & alterum etiam ex fami-
liariſſimis ob cauſas ſecretas & domeſticas, ira impotenti abreptus, propria manu oc-
cidit, & poſt Leonoræ Toletanæ uxoris mortem, amori operam dedit vago; & pri-
mò *Eleonoræ*, *Ludovici Albizii Patritii Florentini filiæ*, adoleſcentulæ, inſcio ejus
patre, ſeductæ, corpori illuſit, ita ut gnatum ex ea ſuſceperit, *Johannem* dictum, qui
cùm præclaris animi ingeniique dotibus, tum præcipuè gloria militari, in Flandria &
Ungaria parta, illuſtratus eſt; atque propter iſtam Sfortiam Almenium, nobilem Pe-
ruſianum, gratia apud ſe diu florentiſſimum, pugione confodit. Illa deinde derelicta
& civi nobili nuptui data, *Camillam Martelliam* adamare cæpit, hancque tandem in
,, uxorem duxit, qua re, *Thuano* cenſente, pietatis & religionis opinionem apud
,, Pium V. Pontificem aucupari voluiſſe, eoque *Magni Hetruriæ Ducis* titulum, diu
,, controverſum, ac tandem à Cæſare confirmatum, meruiſſe creditus eſt. Id in laudibus
,, Coſmi etiam à ſæpe citato autore commemoratur, quod literatos tota Italia eximiè
,, fovit, & celeberrimam Academiam Piſis inſtituit, pictorum, architectorum & ſta-
,, tuariorum, ſua ætate inſignium, induſtriam juvit, in parvo imperio ampliſſimam Au-
,, guſti Cæſaris fortunam æmulatus, cujus & inſigne *Capricorni* ſibi ſumſit, ac paſſim
,, in ædificiis, à ſe regia magnificentia exſtructis, inſculpi curavit, ita ut de ſe dici vo-
,, luerit, urbem, quam lapideam acceperat, marmoream reliquiſſe; & ne qua non
,, in parte cum Auguſto conferretur, etiam perinde atque ille domeſticis afflictatus eſt
,, cladibus *Johannis* Cardinalis & *Garſiæ* filiorum, inter quos ex puerili æmulatione
,, atrocia odia diu nutrita, tandem in exitium utrique verterunt; Johanne à Garſia in-
,, ter venandum, cum ſeorſim per devia alter in alterum incurriſſet, trucidato, hocque
,, viciſſim à patre, qui tum ditionis ſuæ oram maritimam luſtrans Groſſeti erat, in
,, Conclave, ubi cadaver defuncti clam collocari curaverat, ſevocato, parricidiumque
,, confeſſo, eodem, quo fratrem tranſverberaverat, pugione interfecto; ſparſa tamen
,, mox ab eo eſt fama, ex populari morbo alterum poſt alterum extinctos, & exequiæ
,, utrique magna pompa celebratæ ſunt; quemadmodum *in ſecunda Hiſtoriæ Thuaneæ
editione* legitur, cùm in prima id non extet: hinc rei veritas in dubio ſita eſt, affirman-
tibus aliis ſcriptoribus, morbo utrumque periiſſe, quos inter *Jo. Bapt. Cinius* in Com-
,, mentario Italico *de Coſmi vita* mortem illorum ita retulit: Dux ob munitiones, qui-
,, bus Groſſetum cingere conſtituerat, utque aliis rebus neceſſariis provideret, cum
,, omni ferè aula Senenſem & Piſanam regionem maritimam omnem percurrerat, unde
,, cùm Liburnum viam affectaret, *Johannes* Cardinalis in ſubitaneum incidit morbum,
,, & quarto die animam efflavit. Eum paulò pòſt *Garſias*, eodem correptus morbo, ad
,, plures ſecurus eſt. Hic non ſolum ob eximiam, qua præditus erat, formam, ſed etiam
,, ob præclaram, quam de ſe præbuit, ſpem, matri cariſſimus morte ſua dolorem ei jam
,, male ſe habenti attulit acerbiſſimum, quo & ipſa uſque ad neceſſitatem mortis dedu-
,, cta fuit, filii nomen anhelatis inter ſupremas voces appellans verbis. Decimo ante
obitum anno, qui ſeculi LXIV. fuit, Coſmus publicam imperii adminiſtrationem in
Franciſci filii natu grandioris manus reſignavit, ſolemni abdicatione, Piſis magna pom-
pa præſentibus Conſiliariis & XL. virorum Senatu celebrata, titulos tamen ac dignitates
ſibi ſervans; denique ex diuturno morbo, quo amiſſo vocis uſu laboraverat, anno æta-
tis LV. mortem obiit.

De

(*f*) *Admirat. Hiſt. Florent. Lib. XXXV. Bern. Juſtinian Hiſt. degli Ordini militari Cavallereſchi Cap.* 80.

Digitized by Google

De FRANCISCO, Coſmi filio, *Magno Duce Etruriæ* II. ejuſque uxoribus, nec non ISABELLA ſorore & *Eleonora Toletana* fratria, ſingularia leguntur in *Thuano Re-*
,, *ſtituto*, quæ huc tranſcribere non pigrabor: Anno 1578. Florentiæ detecta eſt conjura-
,, tio, quæ geminatis funeribus familiam principalem infeſtavit. Nam cum Helionora
,, Toletana, Garſiæ, quondam Siciliæ Proregis & Hiſpanorum triremium Præfecti, ante
,, biennium Neapoli mortui, filia, quæ Petro Franciſci Etruriæ Ducis fratri nupſerat,
,, & Iſabella utriuſque ſoror, quæ cum Paulo Jordano Urſino Bracciani Duce familiæ ſuæ
,, Principe matrimonio conjuncta erat; utræque à maritis perditæ vitæ ac luxus homini-
,, bus relictæ, ſolitudinem ſuam mœrentes, cum quibuſdam illius aulæ nobilibus fami-
,, liarius conſueſcere crederentur; ex ea conſuetudine ſuſpicio Franciſcum inceſſit, ama-
,, tores illos in ſe conſpirare: is itaque ad privatum periculum diſcutiendum, ne propri-
,, as manus ſuorum ſanguine commaculare neceſſe haberet, aliena ad id opera uti cupi-
,, ens. Petrum fratrem & Paulum Jordanum ſororium evocat, & adulterii indicia ape-
,, rit, libertatemque utrique facit, ut privatas injurias ultum irent, ſimulque hoc dede-
,, cus & opprobrium ex illuſtriſſima familia tollerent, quod & illi ſedulo executi ſunt,
,, ne haberent, quæ viciſſim vitæ infamiam, cujus ſibi urerque conſcius erat, exprobra-
,, rent. Itaque Helionora & Iſabella à viris eadem nocte faſcia injecta præfocaræ ſunt: fa-
,, ma nihilominus ſparſa, quaſi utraque ex angina, ex nimio bolethorum uſu contracta,
,, periiſſet. Capti quidam ex amatoribus, nec non ex amorum parariis, qui in ſecretum
,, carcerem conjecti, citra judicis officium, ut in talibus caſibus Florentiæ fieri amat,
,, exquiſitis tormentis ſubjecti, ad extremum ſummo ſupplicio affecti ſunt. Inter quos
,, unus fuit, Paccius nomine, juvenis magni animi & raræ fidei, qui veritus, ne tor-
,, tus confeſſione ſua cuiquam amicorum periculum crearet, enchiridio, quod ad ma-
,, leficium ſemper ſecum in occulto geſtabat, cum in carcerem duceretur, ſe ipſum in-
,, ter ſtipatorum manus interfecit. Troilus Urſinus, Pauli Jordani gentilis, qui in Gal-
,, lia ſub Henrico II. inter nobiles domeſticos puer educatus fuerat, & Etruriæ Ducibus
,, jam pridem ſuam operam addixerat, nuper in Poloniam à Franciſco ad Regem ſalu-
,, tandum miſſus, cum Iſabella incertos amores fovere creditus, ſibi metuens, paulo
,, ante ad nos transfugerat. Sed nec miſera Iſabellæ mors, nec diſtantia locorum, aut
,, temporis longinquitas, ab ira ſeu Franciſci, ſive Pauli Jordani, defendere potuerunt,
,, quin à ſacrifico Ravennate, cujuſmodi pleroſque ſicarios Franciſcus, ad tollendos ſibi
,, ſuſpectos, per omnes Chriſtiani orbis partes ex domeſtico præcepto conductos habe-
,, bat: poſtea, dum ſe profunda jam nocte domum reciperet, Lutetiæ interficeretur:
,, quod ex alterius Sicarii, qui aliquo poſt tempore Franciſcum Bernardinum Lutetiæ
,, itidem occidit, ob id ſupremo ſupplicio affecti, confeſſione judicibus conſtitit. Tunc
,, certe ad facti atrocitatem Joanna Auſtria Franciſci uxor ita cohorruit, exemplum in
,, ſe, licèt ob diverſam longe cauſam, verita, quippe quæ de inſanis viri cum Blanca
,, Capella amoribus jam dudum cognoviſſet, ut ex vehementi doloris cogitatione con-
,, tractis vitalibus, inter graviſſimos partus cruciatus expiraverit, filio, ex quo præ-
,, gnans erat, in utero, antequàm educeretur, ſuffocato: quod ad manifeſtum divinæ
,, iræ exemplum multi retulerunt, quæ ſuffocatas ſorores optatiſſimi in ſpem tantæ ſuc-
,, ceſſionis filii, eodem mortis genere perempti, exitio mox ulta ſit, adempta etiam
,, uxore lectiſſima fœmina, quâ ſublatâ, nec multum deſideratâ, Franciſcus in infames
,, Blancæ amores ſtatim effuſus incertum reliquit, turpiusne fecerit cum eam poſtea in
,, matrimonium duceret, an cum antea, ſuperſtite Joanna, ejuſdem contubernio ſe per
,, adulterium pollueret. Erat *Blanca Capella* patritio apud Venetos ſanguine creta,
cumque à Franciſco in conjugem adſcita fuiſſet, à Senatu Veneto adoptata, & maritum nono abhinc anno repentino obitu ſublatum quinque poſt horis ſive ex fato, ſive ex mœrore præcipitata morte, ſecuta eſt.

FERDINANDUS *Medices*, Coſmi Magni Ducis filius ſextogenitus, à Pio IV. Pontifice in locum Johannis fratris, *Diaconus Cardinalis* creatus eſt annum ætatis agens decimum & quartum, deinde à Franciſco fratre virili prole legitima deſtituto hæres Principatus Etruſci relictus, abdicavit munus Cardinalitium, & galero Sixto V. Papæ per Nicol. Tornabonum, civitatis Burgi S. Sepulchri Epiſcopum, in publico Senatu pridie Id. Dec. an. 1588. reddito, ſceptrum capeſſivit, ductaque uxore ſtirpem propagavit, IX. liberorum pater factus. Vira defunctus Principatum, egregiè firmatum, & præſidiis Hiſpanicis exoneratum, ad COSMUM II. filium ſuum natu maximum tranſmiſit, qui aſſiduè cum morbis conflictatus, qui ad magnas res gerendas ei erant

erant impedimento, FERDINANDUM II. ſucceſſorem habuit. Hic Barberinus, cum Caſtrenſi ditioni inhiantes bellum auſpiciis Urbani VIII. Pontificis Romani Parmæ Duci intuliſſent, fœdere cum iſto Mutinæque Duce & Venetis icto, in ordinem redegit. *Victoria Roborea*, Urbinatenſis Ducis ultimi neptis, atque in allodialibus bonis hæres, cum qua torum partitus eſt, luculentas ei attulit opes, patremque fecit FRANCISCI, purpura ab Innocentio IX. Papa ornati, nec non COSMI III. qui hodiè in Etruria feliciter imperat, paceque perpetua uſus opes accumulat, nuperque ab Imperatore Leopoldo titulo *Celſitudinis Regiæ* auctus eſt.

De *Petro Medice*, Coſmi I. Magni Ducis filio natu minimo, nec non *Carolo*, *Jo. Carolo* & *Leopoldo* Mediceis, *Cardinalibus*, nonnulla dicenda ſuperſunt: PETRUS militari illuſtratus eſt gloria, cumque Philippo II. Regi Hiſpaniarum in expeditione Luſitanica ſtrenuam navaſſet operam, torque *Aurei Velleris* ornatus & Italico peditatui præfectus eſt; quo in officio omnium ſtudia ſibi conciliavit, ut in eo diligendo tum uterque Philippus Rex, tum Hiſpanum Italumque genus, acriter inter ſe certarint, quemadmodum *Jo. Bapt. Strozza* in *epiſtola de familia Medicea ad Beliſarium Vintam ſcripta* memoravit, CAROLUS, Ferdinandi I. Magni Ducis F. *regiis animi dotibus*, ut habent verba Ciacconii (g) *à natura donatus*, & *eximiis excultus diſciplinis*, à Paulo V. Papa purpura indutus & præfectus eſt Diaconiæ *S. Mariæ in Dominica*. Multorum cœnobiorum *Commendatarius*, *S. Galgani Senenſis*, *Æſinæ*, *Claræ vallis* & *Inſulanæ Abbatiæ*, ſplendidiora, aucto divino cultu, illa reddidit; *Pratenſis* inſignis *Eccleſiæ Præpoſitus* adlectus jura ſuſtinuit & libertatem. Florentiæ templum D. Michaelis Archangeli miro artificio & eleganti ſtructura pro Regularibus Clericis, quos Theatinos vocant, à fundamentis extruxit. Romæ *Protectoris Hiſpaniæ* munus exercuit. *Prior Diaconorum Cardinalium* Innocentium X. Pont. Max. ſacra tiara inſignivit, à quo *Presbyter* primò *Cardinalis* tituli *S. Sixti* renunciatus, deinde *Epiſcopus Sabinenſis* declaratus d. 5. Mart. 1645. eoque die 25. Oct. ejuſdem anni dimiſſo Sabinenſi Tuſculanum ſuſcepit Epiſcopatum regendum, & an. 1652. d. 29. Aprilis relicta Tuſculana Eccleſia abſens Portuenſem optavit, tandem d. 23. Sept. anno eodem factus eſt *Epiſcopus Oſtienſis* & *Veliternenſis*, *ſacrique Senatus Decanus*. Obiit Florentiæ ſeptuagenarius, Cardinalatus anno primo ſupra quinquageſimum. JO. CAROLUS, Caroli è fratre Magno Duce Coſmo II. nepos, *ab Innocentio X. ut ſuam in Mediceam familiam de ſe egregiè meritam reſendæ gratiæ voluntatem exprimeret* (Ciacconii iterum verba refero) *omnium primus ſacra purpura ornatus*, & *Diaconis Cardinalibus adſcriptus eſt:* ſub Alexandro VII. Legati Apoſtolici munere, unà cum Federico de Haſſia Cardinali, mactus, Chriſtinæ Sueciæ Reginæ Romam appropinquanti obviam proceſſit. LEOPOLDUS *ſcientiarum ferè omnium ornamentis præditus*, *ſcientiisque præſtantium doctiſſimus Mæcenas* (quo encomio in ſæpè laudata Pontificum Cardinaliumque Hiſtoria mactus legitur) *ex Abbate ad ſacram purpuram à Clemente IX. promotus eſt*, & *Diaconiam S. S. Coſmi* & *Damiani obtinuit*, *quam cum illa ad S. Mariæ in Coſmedin progreſſu temporis commutavit. Roma poſt acceptum pileum Florentiam reverſus*, *vixit in ſacræ purpuræ ornamentum*, *atque in doctorum hominum commodum*, *quos ſupra alios*, *licèt genere diſſimiles*, *perſimiles ſibi reddidit affectu*, *dum in illis ſcientias illas recognovit*, *quibus ipſe ornatus inceſſit*. Huic etiam tenuitati tam felici eſſe licuit, Florentiam an. 1672. tranſeunti, ad conſpectum colloquiumque Eminentiſſimi Principis, parario Viro officioſiſſimo pariter ac eruditiſſimo Ant. Magliabechio, ut admitterer, & ſapientiæ ejus, doctrinæ atque humanitatis documentum mirabundus & quanto meruit ſuſpectu caperem. Non tempero mihi quin ſubjungam, quæ de ejus εὐθανασίᾳ laudatus *Magliabechius* d. 17. Nov. an. 1675. huc perſcripſit, ſed Latinè, quod pace ejus fiat, reddita: Dn. Princeps Cardinalis Leo-
„ poldus de Medicis ſicut ſumma ſemper integritate vixit, ita piiſſimam obiit mortem:
„ Jam per aliquot dies ægrotarat, ſed leviter, ita ut die Martis præteritæ ſeptimanæ
„ ſuapte manu literas omnes ſubſcribere poſſet. Sequenti die pejus ſe habebat; hinc Jo-
„ vis die, cùm ſæpius ſuos rogaſſet, ne quando de vita periclitaturus eſſet, diſſimula-
„ tione uterentur, à Senatore Stufa, qui cubiculo ipſius præerat, factum ei eſt indi-
„ cium, dubitare medicos de ipſius ſalute, & vereri ut reconvaleſceret. Ad hunc nun-
„ cium adeò non turbatus fuit, ut læto vultu ac ore Senatori Stufæ magnas egerit gra-
„ tias, & miniſtri probi officio eum functum eſſe dixerit, manus ipſi ſi paſſus fuiſſet oſcu-

(g) *Hiſt. Pontific. & Cardin. Tomo IV. p.* 437.

„ oſculaturus. Paulò pòſt ultimo uſus eſt viatico, dumque domeſtici ejus & egomet „ iſtis ex longa conſuetudine immixtus, lectum optimi heri circumſtetimus lacrymantes & ſingultientes, ille intrepidè longum orſus eſt ſermonem, quem hoc abſolvit „ epilogo: ſibi jam ob oculos verſari Deum, cujus judicium paucas poſt horas experturus ſit; ita verò ſanctæ ejus ſeſe ſubmiſiſſe voluntati, ut etiam in infernum deſcendere promtus ſit, ubi ſic ei placuerit. Atque ea pietate & conſtantia ſecuto die Veneris extremam accepit unctionem, & tandem die Solis animam creatori reddidit paulò poſt horam XXIII. anno ætatis octavo ſupra quinquageſimum expleto.

AD TAB. VII.

PErfuncti jam enarratione ſtirpis regnatricis in ſtemmate Mediceo, ad reliquos ejus progredimur ramos, minus negocii ſtylo noſtro exhibituros; unicum Tabula VII. recenſet, qui in Dominorum ſive Priorum numerum, deindeque ad *Vexilliferi* dignitatem provectus eſt; is erat JULIANUS, Juvenci F. cujus in magiſtratu nihil prorſus actum eſt, quod memoria dignum Scipio Admiratus reputaverit. Ei è gnato Antonio nepos fuit GUIDO, Eccleſiaſtico inſignis munere, de quo ſequentia in *Ughelli Italia ſacra Tomo III.* leguntur: *Guido Medices Florentinus, patre Antonio, matre Vaggia de Becentis, ex Canonico Eccleſiæ Florentinæ in Epiſcopum Venuſinum, mox ad Teatinam Eccleſiam tranſlatus, anno 1528. d. 2. Ian. obiit Romæ, an. 1537, ſepelitur in Eccleſia S. Mariæ Minervæ cum tali inſcriptione: D.O.M. Guidoni Medici Patritio Florentino, Teatino Archiepiſcopo, & ſub Clemente VII. Pont. Max. Adrianæ molis Præfecto, fratres conventus Minervæ, tanquam de ſe bene merito poſ. d. XX. Iun. 1537.*

AD TAB. VIII.

FRANCISCUS *Medices*, à quo Tabula VIII. initium ducit, ſummum Florentiæ magiſtratum geſſit anno 1516. morte immatura Juliani Medicis, qui Leonis X. Pont. Max. frater fuit, & bello, quod Leo in gratiam Laurentii Medicis Urbinatenſi Duci intulit, funeſtato. RAPHAEL, Franciſci F. legatione reipubl. Florentinæ nomine in Hiſpania an. 1522. functus, aliquem in Caroli Cæſaris gratia locum nactus, Equeſque S. Jacobi creatus eſſe ab *Admirato* memoratur. (h) Idem ineunte anno 1531. Vexilliferatum geſſit, quo temporis ſpatio à Julio Papa Florentiam tres miſſi ſunt Commiſſarii, auctoritate inſtructi ampliſſima, ut bona à ſacerdotibus monachiſque emta veteribus reſtitui curarent dominis. Hujus nepoti *cognomini*, Senatori Florentino & S. Stephani Equiti, Ferdinandus II. Magnus Etruriæ Dux *Caſtellinam* Marchionatus dignatione & lege beneficiaria an. 1628. d. 17. Mart. contulit; Eo ſatus eſt JOHANNES *Medices*, *Marchio S. Angeli* dictus, & militari gloria illuſtratus; triginta & duos omninò annos Regi Hiſpaniæ ſtipendia meruit, diciturque autor extitiſſe Bredanæ obſidionis ab Hiſpanis & ſuſceptæ & confectæ feliciter, urbiſque expugnatæ primum Iſabellæ Archiduciſſæ attuliſſe nuncium. Frater ei erat JULIANUS, qui *ſicut ille*, Ughello dicente (i) *apud exteros Reges armis inclaruit, ſic domi foriſque ob ſummam prudentiæ laudem evaſit longè clariſſimus*; poſt plures pro Magno Duce legationes præclarè obitas à Paulo V. Papa *Archiepiſcopus Piſanus* electus eſt, qua in urbe ſupremum explevit diem, & in metropolitana ſepultus, hocque epitaphio ornatus eſt: D.O.M *Julianus Medices Florentinus, Archiepiſcopus Piſanus, poſt legationes ad Rodulphum Cæſarem, Matthiam Ungarorum, Sigiſmundum Polonorum, Philippum Hiſpanorum Reges, prudentiſſimè obitas: poſt Ludovici Gallorum victorioſiſſimi Regis arma prudenti eloquentia ab Italia, cui domitis alpibus minabatur, feliciter depulſa; poſt operam reipubl. ex teſtamento Coſmi II. conſilio navatam; poſt defenſam opibus periculiſque ſuis à pauperibus peſtilitatem, paternamque in omnes ordines charitatem, virtutibus omnibus ſuæ par vigiliæ, quod mortale habuit hic depoſuit. Obiit ætatis anno* LXII, *ſalutis* MDCCXXXVI. *octavo Id. Januarii.*

(h) *Lib. XXIX. p.* 347. (i) *Ital. Sacr. Tomo III.*

AD TAB. IX.

BERNARDETTI *Medicis*, Antonii, à quo Tabulam ſtemmatis hujus ultimam orditi ſumus, filii, fides induſtriaque & dexteritas in multis iiſque graviſſimis reip. Florentinæ negotiis belli & pacis enituit: ad bella, quæ contra Philippum Vicecomitem Mediolani Ducem, deindeque cum Alfonſo Rege Neapolitano geſta ſunt, *Commiſſarius* à Florentinis miſſus, ita functus eſt officio viri ſtrenui & ſolertis, ut poſt victoriam, quam de Nic. Piccinino, copiatum Ducis Mediol. ductore, Florentinorum & Pontificis Rom. exercitus an. 1440. d. 29. Jun. ad radices Appennini reportavit, Equeſtris ei honos decretus, ſcitumque fuerit ſi eum, prout fecit, recuſaverit, ut donaretur *vexillo, equo inſtructo, clypeoque inſignibus populi Florentini ornato, & caſſide pretioſa.* Anno 1442. ad reducendum in concordiam Franciſcum Sfortiam & Nic. Piccininum delegatus, egregiè & ſupra expectationem patriæ ſatisfecit; alias deinde legationes Neapoli & Romæ magna obiit fama, & magnificentiæ quoque, tanquam virtutis Mediceis propriæ, dedit ſpecimen, cùm an. 1452. Fridericum Auſtriacum, ad Imperatorium provectum faſtigium, in itinere Romano Florentiam tranſeuntem, cum omni ejus aula ac comitatu ipſe nec non *Coſmus Medices* ſuis excepiſſent in ædibus. Itaque ſupremus ei magiſtratus iterata delatus eſt vice, cui ipſe magis quàm ille ſibi fuit ornamento. (*k*) Inter filios, quos genuit, AVERARDUM ſicut virtutis ita & dignitatum hæredem habuit, bis quoque Vexilliferatu functum. Hujus ex fratre nepos OCTAVIANUS ultimus è Medicea familia ſupremum illum patriæ magiſtratum geſſit, utpote animam jam agentem, & ſexto poſt menſe è medio ſublatum, poſtquam Alexander Medices perpetua Principis poteſtate ad clavum reipubl. admotus fuiſſet; locum verò nactus eſt Octavianus inter XLVIII. viros, qui ad reformandam & adminiſtrandam civitatem tanquam Conſiliarii & adminiſtri Principis anno 1532. creati fuerunt. (*l*) Felici præterea floruit propagine; ex filiis enim natu maximum BERNARDUM, ſatorem Principum *Ottaianæ* ditionis, haud procul ab ignivomo monte Veſuvio ſitæ, qui inter proceres regni Neapolitani eminent, alterum in ſummo rerum humanarum culmine locatum habuit.

Huic nomen erat ALEXANDRO: is initio, dum Coſmi Medicis conſobrini ſui aulam ſectatur, in ejuſdem gratiam militiæ S. Stephani nomen dedit, Equitiſque inſignibus indui voluit; mutata deinde vitæ ratione, ſtudiis literatum & religionis ſe dedit, miſſuſque eſt à Coſmo Orator ad Pium V. Pontificem, qua legatione XV. annorum ſpatio piè & prudenter perſunctus, *Piſtorienſis Epiſcopus*, mox *Florentinus Archiepiſcopus* creari meruit; poſtea à Papa Gregorio XIII. *Presbyter Cardinalis tit. S. Quirini & Julittæ* renuntiatus, poſtquam Sixti V, Urbani VII, Gregorii XIV, Innocentii IX. & Clementis VIII. comitiis interfuiſſet, à poſtremo in Galliam ad Regem Henricum IV, cum Rom. Eccleſiâ reconciliatum, *Legati à Latere* dignatione miſſus eſt, ibique toto biennio magna moderationis, & operæ in pace inter Galliæ Hiſpaniæque Reges conciliandа navatæ, laude egit. Reverſus in Italiam an. 1602. d. 17. Jun. inter *Epiſcopos Cardinales* provectus & *Præneſtinæ* Eccleſiæ præfectus eſt. Denique Clemente VIII. rebus humanis exemto, inter multas Hiſpanorum & Gallorum contentiones, illis Saulio, his Baronio faventibus, Jonſa Gallo autore *Pontifex Maximus* ſalutatus & creatus, LEO XI. dici voluit, *renovata*, ut Thuani verbis utar, *Leonis* X. *ex eadem familia, populo Romano gratiſſima ob liberalitatem ſummo Principe dignam memoria, ipſe, ſi diutius vixiſſet, eam imitaturus, erga pauperes munis, in omnes gratioſe magnificus.* Pronepotem *Octavium* ex Bernardeto fratre habebat, quem Cardinalem deſignare cùm vellet, brevitate vitæ impeditus eſt. Nam cùm Dominicæ Reſurrectionis die coronam ſumſiſſet, poſtridiè, qui B. Leoni ſacer, ad S. Johannis Baſilicam ſolemni pompa profectus eſt, ubi ceremoniatum inaugurationis fit confirmatio; inde cùm fatigatione itineris & pondere veſtimentorum ſacrorum prægravatus, cum febricula in Vaticanum rediiſſet, ingraveſcente morbo poſt XXV. Pontificatus diem abſumptus eſt, ſpe de ſe ingenti concepta ſimul extincta, cùm vixiſſet LXX. annos. (*m*)

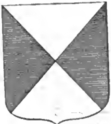
(k) *Scip. Admir Hiſt. Flor. Lib. XXI. & ſeqq.* (l) *Id. Lib. XXXI.*
(m) *Ciaccon. Hiſt. Pont. & Card. Tomo IV. Thuan. Hiſt. Lib. CXXXIV.*

STEMMA

Digitized by Google

STEMMA

COMITUM GUIDIORUM DE MUTILIANO DE BALNEO, DE BATTIFOLLE, DE PORCIANO, DE POPPI, COMIT: PALATIN: THUSCIÆ, MARCHION: DE MONTEBELLO.

DUobus ſcutis, quæ hic repræſentantur, Comites Guidii uti conſueverunt, ſed ſeparatim, neque quiſquam eorum ambo geſtaſſe reperitur; illud, quod à dextro conſpicitur latere de Balneo (*di Bagno*) cognominatis ſolenne fuit, hodieque eſt; altero, leone diſtincto, cæteri uſi ſunt.

Digitized by Google

TABU

COMITES GUIDII DE MUTI

I. **GUIDO COMES**, Tegrini Comitis Palatini ann. 1017. & 1029. Uxor, *Imilda*.

II. Guido Comes, fecit donat. monaſterio S. Mariæ in

III. Guido Comes, vixit fide tabb. uſque ad an. 1100. & circi

IV. Guido Guerra Comes Thuſciæ, obiit ante an. 1131. Uxor, *Imilia*

V. Guido Goerra, Junior Comes bellum geſſit cum Florenti

VI. Guido Guerra III. Comes vixit uſque ad an. 1209. & ulterius. Ux. 1. *Agnes Wilhelmi M.*

VII.
- GUIDO Comes Palatinos in Thuſcia. *Vid. Tab. II.*
- Tegrious Comes Palatinus, Poteſtas Piſarum 1238. *Albiera.*
- Rugerius Comes.

VIII.
- Guido Comes de Modigliana, vix. an. 1282. *Adalaſia.*
- Fridericus.

IX.
- Conradus Comes. *Bartolomea.*
- Bandinus.
- Gualtierius.
- Tancredos Comes *de Porciano.*
- Guido.
- Margarita, ux. *Bonifazi de M.*
- Tancia, ux. *Andreæ de Catclano.*
- Rogerius.
- Facius.

X.
- Amerigus.
- Guidalbertus *de Porciano. Margarita Tolomei.*
- Bandinus de Palagio.
- Wilhelmus. Beatrix.
- Albertus.
- Guido domeſticus.
- Rugerius de Dovadola, Com. Palat. Thuſciæ, Poteſtas Florent. 1304. *Liſia.*

XI.
- Guido Zaffirus Comes, 1336.
- Fredericus.
- Taddeus, occ. an. 1359.
- Petrus Comes *de Porciano. Catharina de Montegronelli.*
- Tancredus.
- Matthæus.
- Jacobina, ux. *Manni Donati.*
- Valentinus.
- Johannes.
- Goido Franciſcus. *Johanna de Battifolle, Guidonis Com. fil.*
- Florus.
- Marcovaldus. *Fliſca Maleſpina.*

XII.
- Johannes Comes. Ux. 1 *Urſa de Panzi.* 2. *Catharina Ricaſoli.*
- Deus.
- Sammaritana, ox. *Nicolai Ubertini.*
- Johannes.
- Nerius. *Franciſca Cavalcanti.*
- Agnes, ux. *Comitis Johannis de Buſcareto.*
- Guido.
- Antonius *de Palagio*, Hetruria excuſſus an. 1402.
- Catharina.

XIII.
- Perrus Franciſcus. *Blonda de Portinari.*
- Guidalbertus C. *de Orbecho* ex Comit. Mutiliani.
- Goido *de Porciano.*
- Tancredus C. *de Porciano.*
- Jacobina, ux. *Johannis ex nobilibus de Montauto de Barbolani.*
- Agnes, nup. *Joh. Brancaleoni, Dom. de Piovico.*
- Ludovicus, *monachus Camaldulens.*

XIV.
- Joh. Antonius, † *ſine lib.*
- Nerios, † *improl.*
- Michael Agnolus, † *improlis.*
- Conſtantia Com. de *Orbecho*, oup. *Mazzonis de Anghiari.*

Digitized by Google

LIANO, PORCIANO ET ROMENA.

in Thuſcia & Giſlæ F. vixit fide tabularum, I.

Acquebella an. 1068. Ux. *Hermellina Alberti f.* II.

ter. Uxor ejus *incomperta* eſt. III.

Comitiſſa. Guido Boccatorta, *Epiſc. Aretin.* IV.

nis an. 1146. V.

Monſerrat. f. 2. *Gualdrada de Ravignani.* Rinaldus, *Epiſc. Piſtor.* cr. 1168. VI.

VII.

Marcovaldus Comes Palat. *Beatrix ex Comit. de Caprasa.* — Emilia, nup. *Petro Traverſaria Ravennatenſi.* — Aginulfus Comes Palat. Poteſtas Aretin. 1237. *Agnes.*

VIII.

Guidoguerra IV. Comes, Poteſtas Lucenſis 1267. *Agneſina.* — Rugerius Comes. *Alena.* — Guido Comes de Romena. *Maria Palavicina.*

IX.

Tegrinus. *Johanna, Friderici ex Com. Guid. de Modigl. f.* ☉ — Guido Silvaticus Comes in Thuſcia Palat. Poteſt. Senenſ. ☽ — Guido Poteſt. Senenſ. 1283. — Aginulfus de Romena, Com. Pal. in Thuſc. Poteſt. Sen. 1284. *Idaina.* — Aldobrandinus ſ. Bandinus, *Epiſc. Aret.* 1284. — Alexander Com. *de Romena.*

X.

Ceccus. — Taddeus. — Guido Com. *de Romena. Johanna.* — Ubertus. Margarita Malateſta, Pauli f. ♂ — Alexander, Epiſc. Urbinat. 1317. — Maria, ux. Azzolini Com. de Montecarello. — Albiera, ux. Galeotti, Com. de Modigliana. — Rugerius. Agnes de Dovadola. — Franciſcus, Abbas de Pratoglia.

XI.

Carolus. — Franciſcus. *Jacoba Ubaldini.* — Ricardus. — Petrus. *Giſmunda de Toſo.* — Rugerius. — Robertus. — Bandinus *de Montegranelli.* — Johannes. — Arricus.

XII.

Malateſta *de Dovaldola. Jacoba.* — Guido. — Guelfus. — Godefridus. — Ubertus. — Johannes *de Raginopoli.* 1. *Gerardeſca de Battifolle.* 2. *Sorsana de Baldaccio.* — Nicolaus *de Monte di Sacco.* — Franciſcus *de Romena.* — Antonius *de Montegranelli.*

XIII.

Johannes. — Franciſcus. — Carolus. — Guelfus *de Dovaldola,* proſcriptus à Florentinis 1425. — 1. Robertus *de Raginopoli. Neria.* — Actius. — Bandinus. — Alexander, † 1419. *Florimunda de Bandis.* — Carolus, fundator Ord. S. Hieron. † 1419.

XIV.

Johannes *de Raginopoli, Evangeliſta del Monte.* — Gerardeſca, ux. *Gualterotti de Bardis.* — Antonius, † paulò poſt patrem. — Azzo, f. Actius, proſcriptus à Florentinis an. 1425.

XV.

Robertus. — Helena.

T A B U

COMITES GUIDII DE BALNEO MARCHIONES

VII.

GUIDO Comes Palatinus in Thuſcia, Guidonis

VIII.

Guido cogn. *Novellus* de Modigliana & Caſentino Comes Thuſciæ Palat. 1263. *Novella, Comitis Ugolini de Gerardeſca f.*

IX.

Fredericus, † ante an. 1292. — Manfredus. — Wilhelmus *Spadalunga de Balneo*, Com. Palat. in Thuſcia. — N. uxor *Foreſii Adimari.*

X.

Guido Novellus *de Reggiuolo.* — Johanna, ux. *Tegrini C. de Modigliana.* — Galeottus. *Albiera de Romena.* — Riccardus Comes *de Balneo.* — Thomas. — Bettus.

XI.

Agnolinus dictus Guido. — Marcus Comes. *Margarita Salimbeni.* — Galaſſinus. — Labe. — Petrus Comes *de Balneo. Franciſca de Battiſolle.* ☉ — Guido Comes *de Balneo*, † *extorris.* ☽

XII.

Galeottus. — Bambus. — ☉ Riccardus. Comes, † *exul Mantuæ.* — ☾ Petrus Comes, † *improlis.* — Franciſca, ux. *Petri Com. de Bagno.* — Antonia, nup. *Johanni de Bardi.* — Hugo. — Guido Novellus. *Antonia Piccolomini.*

XIII.

Marcus. — Petrus, Comes, † *Ferrariæ.* — Carolus Comes. — Guido Comes † *Mantuæ.* — Robertus Comes, † *Mantuæ.* — Galeottus Comes.

XIV.

Guido *de Balneo* Comes. Ux. 1. *Philippa Gonzaga, Feltrini f.* 2. *Blanca Uberti.* — Jo. Franciſcus Comes *de Montebello. Ermellina Malateſta, Johannis f.* ✿ — Nicolaus. — Guidoguerra.

XV.

1. Riccardus *de Balneo*, Comes. *Blanca Nogaroli.* — 2. Ludovicus. — Cæſar. — Jo. Franciſcus *de Balneo* Com. *Eques S. Steph.* cr. 1564. *Cornelia, Hieronymi ex Comit. de Turre f.* — Guido.

XVI.

ROGERIUS *Vid. Tab. ſeq. III.* — Guido Novellus. — Guidoguerra. — Antonius. — Leonardus. — Joh. Franciſcus. — Petrus. — Rugierius. — Hieronymus. — Camillus Comes, *Eques S. Stephani*, cr. 1572.

XVII.

Rinaldus. — Jo. Franciſcus. — ☾ Guido, *Eques S. Stephani.* — Vincentius. — Ludovicus.

XVIII.

Maximilianus. — Ludovicus. — Alfonſus. — Joh. Franciſcus ex Comit. Guidiis de Balneo, March. de Montebello, nat. m. Oct. 1578. *Epiſc. Reatinus & Rom. Eccl. Cardinalis*, cr. 1627. † 25. Jul. 1641.

XIX.

Fabritius, † cælebs. — Ludovicus Marchio *de Balneo & Montebello*, † *cælebs* an. 1664. poſtremus ſuæ lineæ.

BATTIFOLLE ET POPPI DE MONTEBELLO.

VII. Guerræ F. † 1241. Uxor, *Johanna.*

VIII. Simon, Comes, vixit adhuc 1274.

IX. Guido *de Battifolle*, Comes Palat. Thuſc. Poteſtas Senenſ. 1287. Vicarius Roberti Regis in Florentia 1316.

X.
- Carolus Poteſtas Senenſ. 1314. occ. in pugna ap. Montecatin. 1315.
- Hugo, Poteſtas Senenſis 1319.
- Simon II. *de Battifolle*, Comes, Poteſtas Florent. 1343.
- N. uxor *Guidonis Comitis de Reggivolo.*
- Bice, nup. *Simoni de Pazzis.*
- Franciſca, ux. *Muſciatti de Franzeſis Dom. de Staggia.*

XI.
- Guido Comes *de Battifolle.* *Idiana de Romena.*
- Robertus *de Battifolle*, Comes, † 1374. *Bartolomea.*
- Carolus *de Battifolle*, Comes de *Poppi*, Poteſtas Bononienſis 1370. ☾
- Franciſcus Comes. *Andrea Acciaioli, Jacobi fil. Agnoli Cardinalis ſoror* 1365. ☽
- Gerardeſca.
- Margarita.

XII.
- Bernardus. *Maria Manfredi.*
- Johanna, ux. *Guidonis Franciſci Com. de Palugio.*
- Simon III. Comes † 1390. ſ. pr.
- Guido Comes, † 1392. ux. *Selvaggia Alberti* 1389.
- Eliſabetha Com. *de Borgovallo*, ux. *Joh. de Gabrielis*, † 1448.
- Johannes. † 1391. impr.
- Gerardeſca, ux. *Roberti Com. de Raginopoli.*
- Robertus C. *de Poppi.* *Helena Cavalcanti.*
- Franciſcus.
- Johannes.
- Simon.
- Margarita, ux. *Aldobrandini Ariſti, Ferrarienſis.*

XIII.
- Franciſcus.
- Robertus.
- Hugo.
- Bernardus.
- Franciſcus *de Battifolle* C. *de Poppi*, nat. 1390. † Bononiæ exul. *Magdalena, Luchini Vicecomitis f.*
- Ludovica.

XIV.
- Guidoguerra *de Battifolle* Comes *de Moncione*, occiſus 1421. *Catharina Pitti, Franciſci fil.* † 1421.
- Carolus. ⊙
- Robertus.
- Luchinus.
- Gualdreda.
- Ludovica, nup. *Nicolao Guerrieri.*
- Anna, ux. *Pandolfi Malateſtæ* 1427.

XV.
- Nicolaus Comes *de Montebello.* *Silvia de Somma, Fabritii & Paulæ Columnæ f.* ☾
- Guidoguerra Com. *de Chiaggiolo.*
- Rogerius.
- Sebaſtianus. ⊙

XVI.
- Marcus Antonius. *N. Ponzonia, Jo. Ludovici Com. de Caſtelletto f.* ☽
- Fabritius.
- Ippolitus.
- Guidoguerra.
- Jo. Franciſcus Marchio *de Montebello.* *Blanca Rangoni.*
- Fabritius.
- Franciſcus.
- Carolus Comes.
- Sebaſtianus.

XVII.
- Fabritius Marchio *de Balneo & Montebello.* *Laura Columna, Pompeji Duc. Zagarolæ fil.*
- Guido.
- Alexander.
- Gabriel.
- Hercules.
- Caſpar.

XVIII.
- Pompejus.
- Nicolaus Marchio *de Balneo & Montebello*, nat. 1584. poſt uxoris *Theodoræ Gonzagæ* obitum *Cardinalis* cr. an. 1657. † 23. Aug. 1663.
- Carolus.
- Alexander.

XIX.
- . . . . *moninlis*, †
- Portia uxor prima *Vincentii Gonzagæ Ducis Guaſtalæ.* †

COMITES ET MARCHIO

XVI.

ROGERIUS ex Comitibus Guidiis *de Conſtantia Arioſti.*

XVII.

Claudius ex Comit. Guid. de Balneo. *Livia Arrigonia.* | Julius.

XVIII.

Julius ex Com. Guid. de Balneo. *Barbara Gorna.* | Flaminius. | Hyppolitus. | Riccardus.

XIX.

Fabritius ex Comitibus Guidiis de Balneo. *Catharina de Facbinis.* | Claudius.

XX.

Julius ex Comit. Guidiis de Balneo, *Marchio* & Dominus *de Montebello*, aliorumque locorum in Statu Pontificio, ex hæreditate agnatorum lineæ Romanæ, vivebat anno 1698. *Claudia Arrigonia.* † an. 1692.

XXI.

Johannes Franciſcus Marchio, ex Comit. Guid. de Balneo. *Anna Delmati.* | Victoria. | Fabritius, *Abbas.*

XXII.

Ferdinandus. | Iſabella. | Ludovicus. | Camillus. | Leopoldus. | Clara. | Riccardus.

Digitized by Google

NES GUIDII DE BALNEO, vulgò DI BAGNO.

XVI.
Balneo, Riccardi & Blancæ Nogaroliæ F.

XVII.
Riccardus. — Theodoſia & Blanca, *moniales.* — Iſabella.

XVIII.
Rugierius. — Innocentia & Claridiana, *moniales.* — Octavia, uxor *Oddonis Pedocbe.*

XIX.
Rugierius.

XX.

XXI.
Scipio Comes *di Bagno* Cæſaris Cubicularius & Generalis. *Eleonora Com. de Wirbna, Stephani Com. de Wirbna & Mariæ Eliſab. C. Chinskiæ filia.* — Nicolaus, *Theatinus.* — Claudius, *Sacerdos.* — Guido, *Capitaneus.* — Thereſia.

XXII.
Filia unica.

EXEGESIS HISTORICA.

WIDIORUM ſive GUIDIORUM Comitum, qui *Comites Palatini in Thuſcia* olim appellabantur, familia non tantum laudibus ac decoribus abundat, ſed etiam nobiliſſima effulget antiquitate; primam ejus originem & appellationem è Germania repetendam, atque à Guidone quodam, Ottoni I. Imperatori cognatione juncto, cumque eo in Italiam delato, & ejuſdem beneficio Comitatu Mutilianenſi in Æmilia aucto, ortam eſſe præſtantiſſimi rerum & familiarum Italicarum ſcriptores, videlicet *Fr. Sanſovinus*, *Leander Alberti*, *Jo. Villani*, *Nic. Maleſpini*, *Car. Sigonius*, *Creſcentius* aliique tradiderunt. E contra è recentiorum auctorum numero *Scipiones Admirati*, pater ac filius, nec non *Eugenius Gamurrinius*, qui non niſi certa & veterum atque authenticarum tabularum chartarumque teſtimoniis fulta in medium protuliſſe videri volunt, Guidios Comites non peregrina ſtirpe, ſed ex Hetruſcis oriundos eſſe, ivere aſſertum. Equidem *Admirati* ſatis habuere duxiſſe initium genealogiæ Guidiorum à *Guidone Tegrini filio*, quem primis ſeculi XI. luſtris vixiſſe chartæ teſtantur ſuperſtites; *Gamurrinius* verò ad Hetruſcorum ſtirpem Marchionum originem eorum retulit, ab *Attalberto Magno Marchione Hetruriæ*, qui nono claruerit ſeculo, genealogiam orditus. (*a*) Huic gnatum tribuit *Guidonem*, quo ſatus *Attalbertus* genuerit *Walcherium*, patrem *Oberti* Marchionis Hetruriæ & *Guidonis*. De hoc ſermonem fuiſſe ait *Hieron. Rubeo*, *Libro* V. *Hiſt. Ravenn.* ad ann. 923. ſequentia referenti: *Circiter id temporis Englarata Comitiſſa, Ingelrada etiam vocata, Martini Ducis, civis Ravennatis filia, in oppido Mutiliano, quod erat ſuæ ditionis, inſigni rerum magnificentia, aulæque ſplendore degebat. Multis autem oculos in eam conjicientibus, & ejus appetentibus nuptias, unus cæteris prælatus eſt Tigrinus Palatinus in Tuſcia Comes, quem appellant aliqui Widonem; nobilitate juvenis, & opibus, atque adeo dignitate florentiſſimus. Is enim cum per ſpeciem venationis ſe ad oppidum Mutilianum, quaſi non ſentientem, provectum ſimularet, oppidum ingreſſus, & ab Englarata, officii cauſa, humaniter acceptus, eam ſibi benevolentiam conciliavit, ut haud multo deinde labore Englaratam uxorem habuerit, Mutiliano oppido potiretur. Inde cœpit Ravennam, uxoris patriam, frequentare.* Eo nati *Reinierius* & *Guido* dictus *Tigrinus* actionem moviſſe in hæreditatem Marchionum Etruſcorum, ab Ugone Rege Italiæ in fiſcum redactam, & Abbatiæ Aretinenſi donatam, eidem dicuntur autori. Guido, Tigrinus appellatus, alium *Guidonem* aliumque *Reinerium* genuit, è quibus poſterior, in veteri charta dictæ Abbatiæ *Rainerius filius Widonis, qui fuit Marchio*, nominatus, ſator audit ſtirpis Marchionum *Collis*, qui deinde *Marchiones Montis S. Mariæ* appellati ſunt, hodieque apud Hetruſcos clarent. Guido autem ille eſt, à quo Admiratos Comitum Guidiorum genealogiam orditos eſſe dictum fuit, in Arbore & Hiſtoria ſeparatim edita & recuſa an. 1650. quam Illuſtriſſimo Comiti Scipioni de Balneo acceptam me referre grata profiteor mente.

Guidios Comites bellicam laudem uſque ſectatos, atque etiam aſſecutos eſſe, vel *Guerræ* cognomen, quod aliquibus inditum fuit, ſignificare videtur. Qui primus id geſſit Faventinos inſigni mactavit beneficio, quippe quos à Ravennatibus, in gratiam quorundam Faventinorum patria pulſorum acerrima preſſos obſidione, extremo eripuiſſe diſcrimini *Rubeo* memoratur. (*b*) De uxoris ejus *Imiliæ* pietate & munificentia *Gamurrinius* è codice donationum eremo Camaldulenſi factarum hæc recenſuit: *Imilia olim Guidonis Comitis uxor fecit cænobium in Campo qui dicebatur, Ubi ven. Chriſti Ancillarum Collegium ſecundum habitum & conſuetudinem Sacri Eremi inſtituit multarum nobilium Matronarum, quæ ſine mora in lege Altiſſimi meditari ſumma religione ac ſanctimonia cæperunt die ac nocte. Prima Abbatiſſa voluntate ipſius Imiliæ Sophia, graviſſima ac nobiliſſima fæmina, inſtituta eſt, quæ non minus ſanctitate vitæ, quàm bonis fortunæ ſacrum cænobium honeſtavit, idque auxilio & opibus Imiliæ maximè, quæ quidem, ut exigua exordia majora indies caperent incrementa, ante omnia ſylvam Palariæ cænobio donavit. Subinde verò ab Abbate Prataleæ jura patronatus Eccleſiæ S. Juſti villæ Gricciani emit, eamque cum omni jure ac poſſeſſionibus eidem aggregavit 7. Idus Februar.* 1137. Guidonis & Imiliæ filio *Guerræ* cognomen æque ac patri fuiſſe Gamurrinius aſſerit; hunc in bellis civilibus, quibus anno 1100. & circiter omnis flagrabat Italia, gravia paſſum eſſe à Florentinis, agros ejus incendio & rapina depopulatis, *Otto Friſingenſis* memoriæ prodidit. (*c*) De eodem hæc *Sigonius*: *Anno* 1164. *quarto Kalend. Octobris Fridericus* I. *Imp. Guidoni Guerræ Comiti in He-*

(a) *Hiſt. Gen. delle fam. Toſc. ed. Umbre Vol. I. p.* 129. (b) *Hiſt. Ravenn. L. V. ad an.* 1103. (c) *Chron. L. VII. C.* 29.

Hetruria privilegium amplum conceſſit, non ſolum bona quæ poſſidebat affirmans, uempe caſtra Mutilianam, Tredotinm, Duadulam, Battifollem & Regiolum, ſed etiam omnia jura, quæ ipſe habebat in eis (regalia illa vocat) ultro indulgens, bannum, placitum, diſtrictum, teloninm. pedagium, ripaticum, mercatns, molendinas, aquas, aquarumque decurſus, piſcationes, venationes, paludes, argentifodinas, ferrifodinas, & quicquid è terra ejus erui poſſet, Alpes, montes, valles, & omnia quæ ad ſe atque ad Imperium pertinerent. (d)

Guidonis Guerræ, Tertii hujus nominis, quinque filiis, in ſchemate recenſitis, inſigne ab Imperat. Friderico III. datum eſſe privilegium, Tertio Kal. Dec. ann. 1220. quibus pluſquam CC. eis confirmaverit caſtra, Admiratus tradit; id licèt per ætatem vitium ceperit, legi tamen hinc inde adhuc poſſe Gamurrinius teſtatur, & ſequeotia ex illo excerpſit: *Dilectos Cariſſimos Principes noſtros, viros Illuſtres, Guidonem, Tigrinum, Rogerium, Marcualdum & Aghinulphum, filios quondam Guidonis Guerræ, Thuſciæ Comites Palatinos, pro magnifico & honorabili ſervitio, quod ipſi & progenitores eorum Progenitoribus noſtris Regibus & Imperatoribus Romanorum fideliter exhibuerunt, ſub noſtra Imperiali protectione ſuſcepimus.* Ex dictis fratribus ROGERIO cum Petro Traverſaria, Prætore Ravennatenſi, bellum fuit, de quo ita Rubeus: *Bonum habuit exitum Petri Traverſariæ cum Rogerio, Comitis Guidi Guerræ filio, ob nonnullas poſſeſſiones, quas occupaverat Petrus, diſſidium: uam licèt excitato Rogerius caſtello, quod appellavit de ſuo nomine Rogerium, Carpinetum obſedit, cepitque Petri oppidum, tandemque Ubertini Duſdei Ravennatis ope, inſidiis circumventum, Petrum ipſum captivum duxit, tamen pace inter eos facta, Rogerius ſororem Petro in matrimonio collocavit.* (e) Idem Rogerius ſolus inter fratres prole caruit, à reliquis quatuor totidem orti ſunt rami, nominibus caſtrorum, quæ ſinguli tenuere Comites, diſtincti. Ab *Aginolfo*, natu minimo, orti, *de Romena, Montegranello & Raginopoli* cognominati fuerunt, apud Florentioos, Senenſes & Piſanos, bellicis quibus functi ſunt muneribus aliquandiu nobilitati; ſed ad extremum cum à majorum inſtitutis deſcivisſent, & cum hoſtibus Florentinorum ſe conjunxiſſent, acti in exilium & evoluti bonis. Aliqui ex illis pacis & religionis ſtudia ſectati, præclaram ſui reliquere memoriam, videlicet ALDOBRANDINUS Epiſcopus Aretinus, ALEXANDER Urbinatenſis Præſul, & CAROLUS, Antonii Comitis Montisgranelli F. qui Ordinem Eremiticum S. Hieronymi in Fæſulis montibus condidit, id quod inſcriptio, lapidi in cella quadam cænobii illius inſculpta, teſtatur, ita ſe habens: *Religio Mendicantium Divi Hieronymi à Beato Carolo Domini Antonii Comitis Montisgranelli filio Diœceſis Sarſinatenſis Fæſulis hoc in loco inſtituta fuit, & initium ſumpſit anno Domini* MCCCIV, *Innocentio* VII. *Summo Pontifice, atque à Gregorio* XII. *approbata & confirmata.*

Inter poſteros Marcovaldi, qui Comitis Guidonis Guerræ III. & Gualdradæ gnatus penultimus fuit, clarum inprimis nomen conſecutus eſt GUIDOGUERRA, hujus nomiois IV. acerrimus Guelphicarum partium Dux, quo nomine anno 1256. à civitate Florentina, ubi iſta tum prævalebat factio, turmæ D. equitum præfectus, atque Urbeveranis, quibus cum Viterbienſibus bellum erat, auxilio miſſus fuit. Hi cum fortè Aretium perveniſſent, autor Guidus Guerra & adhortator Aretinis Guelphicarum partium fuit, ut equitatus ſui præſentia freti raptis confeſtim armis diverſæ factionis homines, qui Friderico II. imperante rempubl. gubernarant, urbe pellerent. Id licèt Florentinis non omninò gratum acciderit, eiſque ob fœdus, quo Aretinis conjuncti erant, neceſſitatem attulerit rem corrigendi, aliiſque copiis miſſis pulſos Aretio cives reſtituendi, eam tamen Comitis Guidonis habuere rationem, ut etiam ſummam XIIM. librarum, quam ille ab Aretinis, priuſquam diſcederet, exegit, numerare, quàm eum offendere, maluerint. Aucta deinde eſt Florentinorum Guelphicæ ſectæ erga Comitem æſtimatio, cum, eò quòd conſilio ipſius audientes non fuerunt, gravi à Gibellinis, Manfredi Regis præſentia corroboratis, clade affecti, & urbe pulſi eſſent. Hinc Carolo Andino viam in Italiam affectante, exules in novas erecti ſpes, & tum ſua ſponte, tum Pontificis hortatu arma induti, *Guidonem Guerram*, tanquam *virum conſilio ſimul manuque præſtantem*, ut habent verba Leon. Aretini ſecundo Hiſtor. Florent. libro, *ſibi Ducem præfecerunt; ac ubi primum regias copias appropinquare cognitum, obviam illis in agro Mantuano profecti, Gallos in admirationem decoris ſui converterunt. Ornati ſiquidem armis, equiſque & cæteris, quibus militares inſigniuntur viri, etiam inter Gallos longè conſpicui erant.* Suſcepti igitur benigne, & una iter facere

(d) *Sigon. Hiſt. Ital. Lib. XIII.* (e) *Hiſt. Rav. Lib. VI. ad an.* 1216.

cere rogati, ubi in Samnium & ad manus cum Manfredo ventum eſt, ita eorum virtus enituit, ut inſigne ad victoriam, quam Carolus reportavit, momentum attuliſſe celebrati fuerint. *Venit poſteà, anno 1267. in die Reſurrectionis Domini, Comes Guido Guerra cum militia Gallicana Florentiam, & expulit inde omnes Gibellinos*, ſicut è Ptolomeo Lucenſi Admiratus & Gamurrinius retulerunt, *& tunc fuit factus Dominus Rex Carolus Poteſtas, ſive Dominus ad ſex annos, & eodem anno fuit factus Vicarius in Thuſcia. Eodem anno Comes Guido prædictus fuit Poteſtas Lucenſis, & tunc Lucenſes reſumſerunt vires, & receſſerunt à dominio Guidonis Novelli, auferentes eidem dominium Vallis Nebulæ & Vallis Arni.* Prolem legitimam nullam Guidoguerra IV. poſt ſe reliquit, ſed nothum, dictum *Baſtardum de Caſtiglione*, qui propaginem habuit, ſed ingloriam. A Rugerio Comite verò, Guidonisguerræ fratre, genuina & clara orta eſt progenies, cui *de Dovadola* cognomen fuit, quod caſtrum Guido Silvaticus, Rugerii F. gnato ſuo Rugerio, cum eum ineunte anno 1301. emanciparet, tradidiſſe legitur. Iſte apud Senenſes Prætoris munere functus eſt; huic Florentini parem contulere dignitatem an. 1304. de qua re ita ſcriptum eſſe in faſtis urbanis Admiratus refert: *Primores civitatis Kal. Auguſti Syndicum conſtituerunt Ancontanum Nerium, civem Florentinum, ut iret ad Magnificum & Potentem virum, Rugierium de Dovadola, Comitem Palatinum Thuſciæ, eidemque indicaret electionem, qua Poteſtas Florentiæ ad decem menſium & dimidii ſpatium creatus ſit.* Eidem Robertus Comes Siciliæ & Hieroſ. Comes Provinciæ & Rector Romandiolæ propter egregia ſibi & Eccleſiæ præſtita officia donavit an. 1314. *rationes omnes, quas Comes Manfredus de Modigliana rebellis habebat in caſtris & diſtrictibus Tredotii & Mutilianæ, & caſalibus Aſeretæ & Lauretani de prædicta provincia Romandiolæ*, quemadmodum fide veteris membranæ Admiratus teſtatur. Poſtremus è Rogerii de Dovadola poſteris GUELPHUS, intemperiis ſua ætate familiæ Guidorum communibus agitatus, amicitiam à majoribus cum republ. Florentina cultam repudiavit, & Mediolanenſium Duci, illius hoſti, militavit, eaque propter unà cum agnato *Actio de Montegranello* proſcriptione & ignominia notatus, exul extorriſque manſit.

A TEGRINO, filio Guidonis Guerræ III. ſecundogenito, orti ſunt Comites *de Porciano*; uxor Tegrini *Albiera* Friderici Regis Siciliæ & Imperatoris gnata fuiſſe, illique Comitatus *Lezzo & Monteſcaglioſo* dotis loco attuliſſe, Creſcentio fertur; at Leander Alberti memoratas in Apulia Comitatus à Tigrino ferro acquiſitas eſſe perhibet, cum is Honorii Pontificis militiæ adverſus Tancredum Guiſcardum præfectus eſſet; circa nomen etiam & genitorem Albieræ diſcordant ſcriptores, ſunt enim, qui *Albinam*, alii, qui *Alcieram* vocant, & Tancredo Apuliæ Rege natam fuiſſe tradunt; ſed *Albieræ* nomen verum illi fuiſſe fide veterum chartarum *Admiratus* aſſerit, geneſin ejus in medio relinquens. Inter poſteros Tegrini claruere inprimis TANCREDUS ejus nepos, hujuſque filius GUIDALBERTUS, ille Ghibellinicas ſecutus partes Henrico VII. Imperatori ſtrenuam navavit operam; hic Azzoni Vicecomiti, Mediolani Domino, egregia militavit laude, reduxque in patriam factus Gualterii Athenarum Ducis favorem ſibi conciliavit, & literas ab eo impetravit de reſtituendis ſibi bonis & ſpeciatim medietate caſtri S. Babilli & totius montaneæ S. Gaudentii, quæ Gulielmo fratri ipſius, à Florentinis proſcripto, ademta & in fiſcum redacta fuerant: illas an. 1342. datas integras Admiratus recenſuit; in quibus dictus Athenarum Dux civitatis Florentiæ & Juriſdictionum ejus Dominus generalis, *Guidalbertus* verò *egregius vir Comes de Mutigliana, egregii viri Tancredi Comitis F. de progenie Comitum Guidorum Dei gratia Palatinorum in Thuſcia* nominatur. Filiis Guidalberti Carolus IV. Imperator inveſturam avitorum caſtrorum Senis an. 1355. contulit; ex eorum numero TADDEUS, vulgò *Dego* appellatus, cum Florentinis ſtipendia mereret, in conflictu quodam prope Bibbiennam mortem oppetiit. A fratre Guidalberti BANDINO illi prodiere, qui *de Palagio* cognominati fuerunt; inquieto iſtos ferè omnes ingenio fuiſſe, & continuas cum agnatis Porcianis, & republica Florentina, in cujus clientela hi erant, inimicitias & hoſtilitates exercuiſſe, Admiratus memoriæ prodidit; ſed iſthæc fortitudo ita in nervum erupit denique, ut ANTONIUS, Bandini nepos, caſtris & agris ſuis omnibus multatus, ſolum vertere coactus fuerit.

AD TAB. II.

GUIDONIS, qui Guidonis Guerræ III. filius natu maximus fuit, progenies ſecunda & tertia recenſetur tabula: erat ille pater natorum duorum, *Guidonis*, qui *Novellus* dictus eſt, & *Simonis*. Hi Gibellinicis favebant partibus, exilio ea propter à Floren-

rentinis an. 1258. multati; ſed SIMON his amicis uti conſultius ſibi fore ratus an. 1274. Guelphicæ ſe applicuit factioni unà cum GUIDONE gnato ſuo. Is à caſtro *Battifollano* cognomen ſortitus, Senis *Poteſtatis* munere anno 1287. ſunctus eſſe memoratur. Poſt aliquot luſtra cum Florentini metu Henrici VII. Imperat. in clientelam Roberti Regis Neapolit. ſe tradidiſſent, rogatus is eſt ab illis an. 1316. ut in Comitem Guidonem Battifollanum autoritatem ſuam transferret, (*f*) cujus voti egregio civitatis commodo damnatos fuiſſe *Leon. Aretinus* memoriæ prodidit, *per hoc tempus*, inquiens, *gratia Roberti Regis ob varias incurſationes Florentiæ vacillans, opera maximè unius Præfecti redintegrata eſt. Poſt indignationes enim ſuperiori tempore coortas, Rex Guidonem Comitem urbi præfecit. Is quoniam finitimus ac penè civis, nec ſolum morbos civium ſed cauſas etiam origineſque cognorat, ad pacandam civitatem animum intendit. Supra quinquaginta capitales inimicitiæ familiarum ex nobilitate plebeque in civitate vigebant; quæ omnes per hujus providentiam, adjuvante Rep. ſublatæ ſunt, & quaſi ex bello pax eſſet, arma depoſita. Has privatas civium amicitias mox publica inſuper conſenſio ſecuta eſt, cùm omnis antè diſſenſio in Rep. ex privatis ſimultatibus oriretur: itaque tranquilla omnia publicè privatimque hujus præcipuè diligentia effecit.* (*g*) Ex filiis Guidonis CAROLUS Prætor (*Podeſtà*) Senenſis an. 1314. fuit, ſed anno proximè ſecuto in acri apud Montecatinum oppidum prœlio, quo Guelphicis addicti partibus, & præcipuè Florentini, ab Uguccione Fagiolano, Gibellinicæ factionis Duce, gravi affecti ſunt clade, occiſus patris fatum prævertit. HUGO Senis ſpartam eamdem, quam frater ipſius Carolus ornavit, nactus eſt; multæ eidem, poſteriſque ejus, cum Florentinis interceſſerunt lites, ob clientelam, in quam hi vaſſallos illorum ſuſceperant. Poſtremus ex Hugonis poſteris GUIDO GUERRA fuit, quem ſuimet ſubditi inſtinctu Albertaccii de Ricaſolis, cujus gnatæ Catharinam Pittiam, civis Florentini filiam, prætulerat, apud Montevarchium trucidarunt, ſed pœnam nefariæ cædis Florentinis dederunt, à quibus ſicarii in caſtro Moncione, quò ſe receperant, obſeſſi, & ad deditionem adacti, ſuſpendio necati ſunt; (*h*) Catharinam ex ægritudine miſeram mors brevi conſecuta eſt.

SIMONIS, ſecundi hujus nominis, *de Battifolle Comitis Palatini in Thuſcia*, illuſtris in annalibus Florentinis extat memoria, eo cum elogio conjuncta, quod nullius ex univerſa Comitum Guidiorum gente magis, quàm ipſius, fides erga rempubl. enituerit, cujus præcipuè documentum dederit, cum Prætor (*Podeſtà*) civitatis creatus eſſet difficillimo tempore, quo ob Gualterii Ducis Athenienſis tyrannidem cuncta ad ſeditionem ſpectabant: illius enim præcipuè autoritate eò redactus eſt tyrannus, ut munere abdicato urbe exceſſerit, & poſtquam fines Florentinorum egreſſus eſſet, apud Caſentinos renunciationi ex pacto, licèt invitus, ſubſcripſerit; *neque fortaſſe*, ut habent verba Machiavelli, *fidem ſervaſſet, niſi verbis Simonis Comitis exterritus.* (*i*) ROBERTUS, filius Simonis II. natu major, paternam preſſit orbitam, virtutemque ſuam pace & bello ita Florentinis probavit, ut in armis novi Mavortis, in toga novi Demoſthenis, ſpeciem præbuiſſe celebretur: in rebus ab eo geſtis multa inprimis laude commemoratur San Miniati expugnatio, qua cladem à Bernab. Vicecomitis copiis Florentinis illatam ultus eſt, horumque res reſtituit, id quod in d. 9. Januar. an. 1370. incidit.

CAROLUS, Roberti Battifollenſis frater, *Comes Poppii* fuit, quod *Pompilii forum* Machiavelli interpreti appellatur, & quamvis Bononiæ Prætoris munere functus eſſe legatur, in clientela tamen Florentinæ reipubl. permanſit, æque ac gnatus ejus ROBERTUS, qui moriturus eandem in ſupremis rogavit tabulis, ut gnati ſui unici FRANCISCI tutelam ſuſciperent. Annuit ejus petito civitas, & Franciſco ſororique ejus quatuor conſtituit tutores; at iſte, ubi ſui juris factus eſt, ab avitis digreſſus inſtitutis, graves cum dicta civitate, altrice ſua, ſuſcepit inimicitias, ortas, ſicut *Admiratus* refert, ex offenſa privata, quam cum Coſmo Medice contraxit: hunc enim inter & Comitem Franciſcum verba interceſſerant de futuro inter Petrum, Coſmi filium, & Gualdradam, Comitis gnatam, forma & ingenio præſtantiſſimam, matrimonio; ſed cùm id conſilium Coſmus poſteà repudiaſſet ſuaſu Nerii Capponii, aliorumque, quibus illuſtres & extraneæ affinitates faſtidio erant, iniquo id tulit animo Comes, & Rinaldi Albizii, qui familiam adverſariorum Coſmi Medicis ducebat, partibus ſe applicuit, hocque ob motam ſeditionem urbe ejecto, palam à Florentinis defecit, & caſtra Ducis Mediolanenſis ſecutus eſt, neque ſive beneficiis, quibus eo in officio continendo ipſum adgreſſi ſunt, ſive periculis, ab amicitia Rinaldi & conſilio fatali avelli poterat. Adverſæ itaque ejuſdem

(f) *Machiavellus Hiſt. Flor. Lib. II.* (g) *Aret. Hiſt. Flor. Lib. V.*
(h) *Amirat. Hiſt. Flor. Lib. XVIII.* (i) *Machiav. Hiſt. Flor. Lib II.*

ſortunæ & calamitati involutus, & Poppii à Florentinis obſeſſus, extremam neceſſitatem compoſitione prævenire ſtatuit, qua in has potitus eſt leges, ut, ſalvis iis quæ auferri moverique poſſent, unà cum liberis abiret, & ditionem omnem Florentinis cederet; interreà dum ea transfigerentur, Comes in pontem, qui Arnum juxta arcem ſuperat, Nerio Ginio Capponio, Florentinæ militiæ præfecto, obviam progreſſus, hunc, *Machiavello* referente, eum allocutus & obteſtatus eſt in modum: Si ego prudenter meam fortunam
,, tunam veſtramque potentiam examinaſſem, mihi quidem modo liceret, amico vo-
,, bis de victoria gratulari, non inimico ſupplicem eſſe, quo exitio minus gravi fortaſſis
,, opprimeret. Atque præſens mea conditio, quantum vobis ea honori atque lætitiæ, ita
,, mihi doloris miſeriæque exordium eſt. Neque adeo mirum, qui hactenus equis, ar-
,, mis, provinciis, ſubditis, atque divitiis floruerim, quod ea poſt me invito animo relin-
,, quam. Quod ſi vero vos univerſæ Tuſciæ imperium obtinere & cupitis, idque adipiſci
,, poteſtis, neceſſum ſane fuerit, ut nos vobis cedamus: atque ego quidem, niſi in hunc
,, errorem incidiſſem, tum neque fortunam meam explorare, nec liberalitatem veſtram
,, agnoſcere licuiſſet, quod ſi etenim me ſervare vobis libeat, ea ſane clementia veſtra u-
,, niverſo orbi exemplo eſſe queat. Superet ergo pietas veſtra meum delictum, atque vel
,, ſolam hanc domum illi concedite, à cujus majoribus innumera beneficia in Rempubl.
,, profecta ſunt. Ad ea *Ginius*. Quod nimium in eos recubuiſſet qui parum potuiſſent,
,, id vero, in Rempubl. Florentinam tantopere injurius ut fuerit, effeciſſe, ad quæ ſi tem-
,, porum ratio accedat, neceſſe eſſe, ut omnem iſtam Provinciam, Florentinis vicinam,
,, eorum utpote hoſtis, cedat, quam ipſorum amicis obtinere noluerit: enimvero iſtius-
,, modi ipſum teſtimonium de ſe exhibuiſſe, ut eo loci, quo in ipſius arbitrio ſitum ſit in
,, omni fortunæ mutabilitate Florentinis nocumento eſſe, diutius ferri nequeat, ſiquidem
,, non tam ab ipſius perſona, quàm à provincia ſua periclitentur. Quod ſi verò in Ger-
,, mania Principi ipſi eſſe liceat, non modo Florentinos id libenter habituros, verum etiam
,, ob ipſius majores, quorum modo mentionem fecerit, ipſi benevolentia non defuturos.
Ad quæ Comes excandeſcens, *optandum ſibi Florentinos longe remotius conſpiciendos dari*; interrupto ergo amico ſermone, poſtquam nihil aliud ſupereſſe animadverteret Comes, ſuas rationes Florentinis ceſſit, mœſtuſque una cum conjuge, liberis & facultatibus, eam Provinciam poſt ſe reliquit, quam avos ſuos nongentis annis obtinuiſſe perhibebat. (*k*) Bononiæ ætate peracta, gnatos in tabula enumeratos poſt ſe reliquit, quos inter Carolus *Sebaſtianum* genuit, patrem *Franciſci*, *Caroli* & *Sebaſtiani poſthumi*. Hic ſub Troilo Sabello, claro Imperatore, ſtipendia merendo ætatem exegit, FRANCISCUS in aula Marchionis Mantuani juvenis deceſſit, CAROLUS Johannem Bentivolium Bononiæ Dominum aliquandiu ſectatus, atque ob eo, fortunæ viciſſitudinem experto, genero ſuo, Comiti Nicolao Rangonio, commendatus, cum iſto Mutinam lares tranſtulit, nec caruit propagine.

Ad GUIDONEM, cui *Novello* cognomentum fuit, jam redit ſermo, is Gibellinicæ conſtanter deditus factioni, variam cum illa fortunam ſubiit; florentibus ejus in Etruria rebus, Poteſtas illi intra urbem Florentinam à Rege Manfredo an. 1261. demandata fuit; copiis deinde partium cum ſummo imperio præfectus, Lucenſes an. 1265. imperata facere coëgit. Manfredo Rege à Carolo Andino vita & regno exuto, cum Guelphica factio Flotentiæ rerum potita eſſet, urbe faceſſere coactus, Senas ſe recepit, ibidemque annua Poteſtate an. 1269. ornatus eſt. Vicennio abhinc parem Aretii nactus ſpartam, prœlio in Campaldino agro victus eſt, quo ipſe urbis Epiſcopus, *Gulielmus de Ubertinis*, & Ghibellinicæ factionis plerique occubuiſſe memorantur. An. 1275. Faventiæ Poteſtatem tenuit, & victoriæ, quani Guido Feltrius de Bononienſibus obtinuit, magna pars fuit. Ab illo Comites Guidii de Balneo (*da Bagno*) cognominati, deſcenderunt, quorum ſtirps, ramis cæteris extinctis, perennat, licèt hos quoque commune & atrox familiæ fatum avitis excuſſerit ſedibus, & ſolum vertere, caſtraque & bona gentilitia omnia Florentinis relinquere coëgerit: iſtis enim, apud quos Guelphica ut plurimum prævalebat factio, in promtu ſemper erat materia colliſionis cum Comitibus illis, Gibellinicas ſectatis partes. Duo tamen ex eis MARCUS Comes, *Galeotti* F. & BETTUS ejus patruus, cum in ſummis res ipſorum eſſent anguſtiis, Florentinis ſupplices fieri, & caſtris boniſque ſuis, inter quæ *Socium*, ubi Marcus habitarat, præcipuum erat, reipublicæ venditis, civibus non primi ordinis, ad munera enim publica nullus eis patebat aditus, immiſceri, quàm agnatorum exemplo alias fortunarum ſedes, virtute Duce, quærere, maluerunt.

Inito anno 1398. fœdere inter Florentinos, Venetos, Bononienſes, Ateſtinos Marchio-

(k) *Machiavell. Hiſt. Flor. Libro V.*

Digitized by Google

chiones, Mantuæ Pataviique Dominos, adverſus Vicecomites Mediolani Duces, cum GUIDO Comes, Riccardi F. ejuſque è fratre nepos RICCARDUS Vicecomitum caſtra ſecuti, arma adverſus confœderatos tuliſſent, adeò indignè id tulere Florentini, ut nec poſt pacem an. 1400. factam, & amniſtiam pactam, iræ, quas conceperant, deflagrarint, ſed peſſumdare & evertere Comites ſecum conſtituerint; & confecta res eſt ex reipublicæ ſententia à Jacobo Salviato, tui in tanti meriti mercedem, triumphi loco, honos equeſtris decretus, & ſolemni pompa d. XII. Oct. an. 1404. collatus fuit. Omnibus itaque caſtris terriſque Comitum dictorum in fiſcum redactis, Florentini Balneenſe dominium Johanni Gambacurtio an. 1407. tradiderunt, qui Piſas illis ceſſerat; ſed Gerardi Gambacurtii, Johannis filii, rebellione nata eis an. 1453. eſt occaſio illud ſuæ iterum ditioni adjungendi. Cæterùm Guido Comes bonis evolutus Piſas ſe contuliſſe, ibidemque anno 1405. in tumultu adverſus Gabrielem Mariam Vicecomitem, qui urbi illa præerat tempeſtate, à civibus concitato, graviter vulneratus fuiſſe memoratur, cumque nulla ejus mentio poſt id temporis occurrat, ex plagis illis mortuum eſſe putant. Filius, quem poſt ſe reliquit, improlis deceſſit.

RICCARDUS Comes, de quo jam dictum eſt, ejuſque filii Hetruria ejecti, in Lombardiam ſe receperunt, unde CAROLUS Ariminum ad Malateſtas abiit, ROBERTUS Sfortianæ militiæ nomen dedit, PETRUS verò Ferrariæ, GUIDO Mantuæ, *Riccardus* ipſe Mediolani à Principibus iſtarum urbium benignè ſuſcepti ſunt. Sed Guidone Mantuæ vita defuncto, *Riccardus* pater ſuperſtes eò quoque domicilium tranſtulit, quò *Robertus* etiam denique commigravit, ita ut jam Mantua Guidiis Comitibus patriæ inſtar eſſet. Alter tamen natorum Guidonis JO. FRANCISCUS ſub vexillis Sixti IV. & Innocentii VIII. Pontificum Roman. ſtipendia merens in Flaminia, quam Romaniam vulgò vocant, fortunarum ſedem reperit; namque ab Innocentio in præmium operæ Sedi Apoſtolicæ præſtitæ accepit *Montebellum*, *Gineſtretum*, *Montezïſſinam* aliaque, & auctus per matrimonium cum Ermellina Malateſta *Giaggivolo*, *Caſtaneto*, *Bonalda*, *Petrella*, *Marcone* & *Valdipondo*, familiæ ſuæ in tenuem delapſæ conditionem priſtinum reſuſcitavit decus, novamque ei affudit lucem. Eo natus NICOLAUS pro ſtipendiis quæ apud Leonem X. & Clementem VII. Pontifices meruit, *Gaiteam* & *Monteſcudulum* obtinuit; at viceverſa JO. FRANCISCUS, *Nicolai F.* Rom. Pontificibus parum æquis uſus eſt dominis: hic Caroli V. Imperat. caſtra aliquandiu ſecutus, cum deinde Coſmo M. Duci Etruriæ in Senenſi militaret bello, & Gallis, qui Senenſibus auxilia portabant, pecuniam in Cæſenate agro Pontificiæ ditionis ademiſſet, à Paulo IV. Pontifice tanquam vaſallus Eccleſiæ Romanæ Romam citatus, cumque ad vadimonium non reſponderet, neque ad diem dictam compareret, proſcriptus, & Montebello omnique bonorum, quæ Antonio Carafæ donata erant, poſſeſſione exutus eſt an. 1555. diſſimulante tunc injuriam Coſmo; cujus tamen opera poſt Pauli exceſſum durante interregno cuncta recepit. Verum ſub Pii IV. Pontificatu an. 1564. reſuſcitatâ ejus inſtinctu ab oratore regio Gallico controverſiâ de pecunia prope Cæſenam intercepta, nec vel Coſmi, cui tunc in Germania operam Comes navabat, interventu averti potuit, quin quorundam caſtellorum amiſſione denuò multaretur, Romamque venire coactus, cuſtodiæ traderetur. (l) Ea moleſtia extremis demum vitæ ſuæ annis ſolutus, & in ditionem ſuam reſtitutus, *Marchionis de Montebello* titulum ſumſit, eò quod eodem Antonius Carafa, de quo dictum eſt, uſus fuiſſet. Filius, quem poſt ſe reliquit, FABRITIUS *Balnei Marchio* appellatus eſt, eximiumque in aula Franciſci M. Ducis Etruriæ honoris & miniſterii locum tenuit; in matrimonium ibidem duxit Lauram Columnam, Proſperi, qui ſuprema rei militaris præfectura apud dictum Ducem fungebatur, neptem, è qua præſtantiſſimæ ſobolis pater factus eſt.

JO. FRANCISCUS, Fabritii Marchionis filius natu maximus, Eccleſiaſticum vitæ genus, ſuo obſecutus genio, coluit, atque anno ætatis decimo octavo *Abbas* jam S. Mariæ Salernitanæ Diœceſis, & *Referendarius utriuſque Signaturæ* fuit. Præſulari deinde indutus veſte, Petro Cardinali Aldobrandino ad Henricum IV. Galliarum Regem Legato à latere comes honorarius à Clemente VIII. Papa datus eſt. Redux factus *Vicelegatus* Picenum, *Prætor* Firmum urbem veterem, Fanum, Campaniamque ſumma cum laude rexit, poſteà à Paulo V. *Avenionenſis Prolegatus* conſtitutus, eam ſeptennii ſpatio ornavit ſpartam. Legationibus porrò in Gallia ac Belgio egregia defunctus laude, ab Urbano VIII. Cervienſi Epiſcopatu & ſacra purpura donatus eſt an. 1627. ſed anno

(l) *Thuan. Hiſt. Lib. XVI. & XXXV.*

Digitized by Google

anno 1629. demum evulgatus, Presbyteriſque Cardinalibus adſcriptus *S. Alexii* titulum in Aventino obtinuit, & Cerviæ Epiſcopatu dimiſſo Reatinum ſuſcepit. Huic quoque anno 1638. ob loci inſalubritatem nuncium remiſit, & Romam repetiit jam ſexagenarius, ubi ob præclarum multarum rerum uſum inter Senatores præcipuorum cætuum, præſertim ſtatus & Sancti Officii, connumeratus, ſupremum explevit diem. Sepulchro ejus apud S. Alexium in Aventino, hoc adſcriptum eſt Epitaphium:

Joannes Franciſcus ex Comitibus Guidiis de Balneo, Fabritii Marchionis Montis Belli & Lauræ Columnæ ex Ducibus Zagarolæ filius, Tit. S. Alexii S. R. E. Presb. Card. Vivens ſibi poſuit. Qui cum aliquot Ditionis Eccleſiaſticæ urbes & provincias CLEMENTE VIII, LEONE XI. & PAULO V. *Pontt. Maxx. adminiſtraſſet.* A GREGORIO XV. *Extra Ordinem Legatus in Galliam, & paulò pòſt ad Ordinariam Belgii Legationem; rurſuſque è Belgio ad idem munus ab* URBANO VIII. *in Galliam revocatus, ita ubique ſe geſſit, ut eum idem* URBANUS *tanquam de Apoſt. Sede præclarè meritum Cardinalem creaverit. Eo in honore cum duodecim annos aſſiduam Reip. Chriſt. navaſſet operam, & Reatinam poſt Cervienſem Eccleſiam rexiſſet Epiſcopus, morte ſublatus magnum urbi boniſque omnibus ſui deſiderium reliquit. Anno D.* MDCXLI, *Ætatis ſuæ* LXIII. (*m*)

NICOLAUS, Jo. Franciſci Cardinalis frater natu minor, à puero ſtudiis literarum & religionis, ſuaſu Marci Antonii Columnæ Cardinalis, avunculi ſui, ſe dedit; ſed cum frater ejus natu maximus Eccleſiaſticum vitæ genus amplexus eſſet, ipſe juſſu parentum ad rem uxoriam familiæque propagationem animum adjecit. Ducta in matrimonium *Theodora Gonzaga*, cum Philippo Columna Comeſtabili in Hiſpaniam profectus eſt, ubi Regi ita ſe probavit, ut annua ſeutorum mille penſione, è regno Neapolit. percipienda, ab hoc mactus fuerit. Romam reverſus ſub Gregorio XV. Papa militiæ Pontificiæ Dux Vallem-tellinam defendit, ſimilique munere ſub Urbano VIII. in Marchia Anconitana functus eſt. Poſteà Torquato de Comitibus in militari præfectura Ferrarienſi ſuffectus, hanc ſeptem annorum ſpatio ornavit ſpartam. Uxore intereà nec non fratre Cardinali orbatus, ſagum cum toga commutavit, & Abbatiam dictam *Mater Domini*, fratris morte vacuefactam, ab Urbano VIII. obtinuit, atque ab eodem in bello contra Principes Italiæ Confœderatos exercitus Pontificii curationem in Æmilia, Bononia ac Ferraria ſuſcipere juſſus eſt. Ad Magnum Hetruriæ Ducem *pacis Nuntius* dein miſſus, & paulò pòſt *Athenarum Archiepiſcopus* renunciatus, Gallica legatione honeſtatus eſt, quam provinciam cum toto decennio magna dignitate ſuſtinuiſſet, tandem ab Alexandro VII. in prima Cardinalium creatione Presbyteris Cardinalibus tituli S. *Euſebii* adſcriptus & Epiſcopus Senogallienſis conſtitutus eſt, cui tamen Eccleſiæ ætate jam provecta aliquandiu pòſt nuncium remiſit, & Romæ conſenuit, vita ætatis anno octuageſimo defunctus. (*n*) Gnati duo, quos è Theodora Gonzaga ſuſcepit, in flore ætatis, cælibes adhuc, vitam cum motte commutarunt, relictis bonorum ſuorum tam feudalium quàm allodialium hæredibus Comitibus Guidiis de Balneo, Mantuæ degentibus.

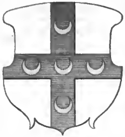
AD TAB. III.

HI à Guidone, Jo. Franciſci, qui Montebellenſe caſtellum acquiſiviſſe dictus eſt, fratre natu majore, ſanguinem ducunt, filiorum aliquot ex iterato matrimonio patre; ſed illorum qui ex poſteriore orti ſunt toro propago emarcuit; Riccardo, quem unicum è priore Guido genuit conjuge, natus eſt ROGERIUS, à quo Tertiæ initium tabulæ, abavus JULII. Hic anno 1698. in vivis ſupererat, Marchionis dignatione à Duce Mantuano mactus, & hæreditate agnatorum, Marchionum de Montebello, auctus; eidem florentiſſima eſt ſoboles, gnatæ duæ, filii ſex; horum natu maximus JO. FRANCISCUS Marchio Supremi Præfecti Caſalii & Monferrati munere, à Duce Mantuano, ipſi demandato, fungitur; proximus ab eo FABRITIUS Abbatis dignatione Romæ agit; tertius nativitatis ordine SCIPIO, in aula Cæſarea à prima eductus juventa, nobilioribus diſciplinis animum excoluit: inde erecto ad majoris fortunæ ſpem animo, bellicæ laudis cupidine flagrans militiæ nomen dedit, magniſque eventis & periculis in bello Turcico Italicoque immixtus ita ſe geſſit, ut virtutis ac fidei decoramentum præfecturam legionis peditum, tituloſque inſignes Generalis Excubiarum Præfecti primùm, dein Locumtenentis Campi Mareſcalli, tulerit. Uxorem etiam in aula Imperatoris ſe & genere ſuo dignam, perilluſtri ſtirpe Bohemica ſatam, accepit, è qua unica illi eſt proles fœminea. NICOLAUS, qui naſcendi ſorte Scipionem excepit, pietatis ſtudio Patrum Theatinorum familiam ingreſſus eſt. CLAUDIUS etiam religionis ſtudia ſecutus rebus divinis vacat; GUIDO denique natu minimus ad ſtipendia Cæſarea à fratre ductus in ejus legione cohorti præeſt.

(m) *Ciaccon. Hiſt. Pontif. & Cardin. Tomo IV. p.* 571. (n) *Ibid. p.* 729.

PICCOLO-

PICCOLOMINEÆ FAMILIÆ
GENEALOGIA.

CRuce *cærulea* & lunulis *aureis*, quibus diſtinctam repræſentamus in area *argentea*, Piccolominei omnes in inſignibus ſuis utuntur; ſed à diverſis diverſa illi adduntur diſcernicula; Piccolominei *de Sticciano* ſcuto ſuo *cephalum* imponunt *aureum*, cui *aquila nigra alis cruribuſque expanſis* inſcripta eſt; *Caſtellionis* Domini in ſcuti *quadripartiti*, ſecunda tertiaque areola crucem dictam, prima verò & quarta *caſtellum* ſive *turrim* deferunt; Piccolominei, *de Aragonia* cognominati, etiam *quadripartito* utuntur ſcuto, ſed primam extremamque areolam, *Neapolitanis Aragoniciſque* inſignibus implent.

TABU
PICCOLOMINEI
PICCO

I.					
II.	Gulielmus, *ramum condidit, qui ſeculo XVI. exaruit.*	Ingilbertus, *improlis.*	Alamannus, *improlis.*	Claromontius, *hujus poſteritas in quarto defecit gradu.*	HUGO.
III.	Bartolomæus.	Guilielmus, Conſul & Poteſtas Pratens.			Alamannus,
IV.	GUILIELMUS dict. *Cencius, Vid. Tab. ſeqq. II.*	Salomon, emtor Modanellæ 1278.			Hu
V.					Franci
VI.					Bartolo
VII.					Chriſtophorus, Præfectus
VIII.	Andreas.	B. Alfonſus, *Jeſuatus.*			Franciſcus, dictus *Veggia,*
IX.	Bonſignorius. Ux. *Fazzina Capucciani.*				Piccolomo,
X.	Nicolaus, ux. *Catharina Tolemei.*	Thomas, *Canon. Senenſ.*			Nicolaus,
XI.	Johannes Baptiſta, dictus Pittamo. Ux. *Angiolina Tolemei,* 1504.				
XII.	Nicolaus, 1574. *Lira de S. Martino.*	Iſifila, nupta *Caſparo Saracini.*			Franciſcus. *Catharina Lenzi.*
XIII.	Johannes Baptiſta, 1581. *Camilla Martinozzi.*	Tiberius, ux. 1. *Adriana Marretti,* 2. *Hippolyta Pecci.*			Andreas. N. *Samuelli de Chiucci.*
XIV.	Nicolaus Piccolomini. *Adriana Maſſaini.*	Margarita, uxor *Silvii Martinozzi.*			Franciſcus. *Laura Bonaventuri.*
XV.	Johannes Baptiſta, 1631. *Laura Atteſi.*	Catharina, ux. *Fabiani Simoncelli.*			Hyacinthus, 1640. *Maria Manni.*
XVI.	Hieronymus, 1658. *Maria Biagi.*	Maria Franciſca, nup. 1. *Carolo Corti,* 2. *Carolo Borgeſi.*		Antonius.	Laura.
XVII.	Octavius Piccolomini, Gonfalonerius Senenſ, 1670. *Silvia Benaſſai.*	Silvius, *Jeſuatus,* dict. *Fr. Bartolomæus.*		Franciſcus.	Joſephus, *monachus.*
XVIII.	Portia Hieronyma.				

DE CASTELLO MUTIO.

L O M O. I.

II.

Bartolomæus, improl. | RUSTICHINUS, Vid. Tab VI. | Aldigierius, *filios tres, ſed nullos ex eis nepotes habuit.* | Ultramontius, *hujus progenies in quarto emarcuit gradu.* | Magaluttus, *ejus poſteritas ad ſextam uſque duravit generat.*

Uxor, *A'tiſciana Ugurgieri.* Aldigierius, f. pr. Ingilbertus. III.

go. Alamannus, cujus poſteritas in ſexta defecit generatione. Minus. IV.

ſcus. B. Ambroſius, *ſecundus Abbas Gener. Olivitanorum.* 1319. V.

VI.

mæus. VII.

militiæ reipubl. Senenſis.

Uxor, *Emilia.* Chriſtophorus. Petrus. B. Bindus, *Jeſuatus.* VIII.

Ux. *Apollonia Maconi.* Andreas. Bartolomæus. IX.

Ux. *incomperta.* Agnolus, ux. 1. *Alexandra Porcari,* 2. *Evangeliſta Cinughi.* X.

Petrus, ux. *Hieronyma Bulgarini*, 1506. XI.

Fabius Picculomini. *Blanca.* XII.

Petrus, 1568. *Emilia Santi.* XIII.

Fabius Piccolomini. *Comitiſſa Santi.* Sulpitia, nup. *Aſcanio Paccinelli.* XIV.

Claudius. Auguſtinus. Adrianus. Anna. Margarita, ux. *Johannis Berti.* Judith. Petrus. XV.

Franciſcus Piccolomini. *Emilia Benaſſai.* XVI.

Laura. XVII.

PICCOLOMINEI ADOPTIVI EX LOLIS

IV. GUILIELMUS PICCOLOMINI, cognom.

V. Guilielmus. | BARTHOLOMÆUS. *Vid. Tab. V.* | Petrus.

VI. Guilielminus.

VII. Conradus, dictus Conraduccius. *Mancinella.*

VIII. Eneas Piccolomini. Ux. 1. *Bicia ex Abbatis Dom. Groſets.* 2. *Johanna Bernarducci.* | Guilielminus.

IX. Silvius Piccolomini. *Montanina Scals.* | Tengoccius. | Auguſtinus.

X. Bartholomæa uxor *Nicolai Loli.* | Odolina nupta *Ludovico Vitelli.* | Silvius Piccolomini, *poſthumus. Victoria Forteguerri.*

XI. Gregorius Loli, Secretarius Papæ Pii II. *adoptatus* ab eod. in famil. Piccolomineam. | Æneas Silvius Bartholomæus Piccolomini, nat. 19. Oct. 1405. vel 25. Aug. 1406. *Epiſcop. Targeſt. dein Senenſis* 1450. R. E. *Cardinalis* 1456. *Pontifex Rom.* dictus PIUS II. 19. Aug. 1458. † 16. Aug. 1464.

XII. Pius Piccolomini Loli, vixit 1496. *Catharina Piccolomini.*

XIII. Julius, vixit 1534. *Calidonia Agazzari.* | Silvius Piccolomini. *Baptiſta Placidi.*

XIV. Alexander, vix. 1560. *Volunnia Spannocchi.* | Evander.

XV. Hieronymus, Capitaneus populi Senenſ. *Marietta Gori Pannelini.* | Franciſcus, *Eques Hieroſolym.*

XVI. Marcellus. *Lidia Piumi.* | Fabius, *Eques Hieroſ.* | Alexander, *Eques S. Steph.*

XVII. Hieronymus Piccolom. Loli. *Fauſtina Piccolomini, Hieronymi f.* | Portia, ux. *Philippi Tolommei.* | Catharina. | Camilla, *monialis.* | Nicolaus. | Antonius. | Andromaca, *monial.* | Agnes, *monial.*

XVIII.

XIX. ÆNEAS, Princeps S. Rom. Imperii, hæres Octavii propatrui ſui, obiit cælebs. | Victoria, ux. *Metelli March. Bichi.* | Laudomia. | Violanta.

XX. Joannes Norbertus Joſephus Ignatius Petrus Piccolomini. | Ludomilla Maximiliana Anna Joſepha.

ET DOM. DE STICCIANO.

Cencius, Bartholomæi F. IV.

SALOMON. *Vid. Tab. VI.* — Conradus. V

VI.

Meuccius, Dn. de Caſtiglion d'Orcia. — Franciſcus. VII.

Bernardinus. — Ambroſius. VIII.

IX.

Jacobus Piccolomini. *Nicoluccia Ubertini.* — Johanninus Piccolomini. *Cionella.*

X.

Andreas, *Epiſcopus Siracuſanus*, 1464.

XI.

Petrus. — Landomia, uxor *Nanni Todeſchini, quem Pius II. in familiam Piccolomineam adoptavit; ejus poſteros Vid. Tab. ſeq. III.* — Catharina, nup. *Bartholomæo Guglielmi.* — Victoria.

XII.

Antonia Guglielmi nupta *Bartholomæo Pieri, Equiti, Dom. de Sticciano, in nomen familiamque Piccolom. adſcito.*

XIII.

Æneas Piccolomini Dn. de Sticciano, 1489. *Iſabella Pecci.* — Victoria, uxor *Hieronymi Tolommei.* — Bartholomæa, nup. *Leonardo Marſili.*

XIV.

Silvius Dn. de Sticciano, 1521. *Aurelia Tolommei.* — Andromaca, ux. *Julii Tolommei.* — Evander. *Leonora Piccolomini de Mandolo.*

XV.

Æneas Dn. de Sticciano. *Victoria Piccolomini, Antonii Mariæ Dom. de Montemarciano f.* — Johannes Baptiſta.

XVI.

Silvius Dn. de Sticciano, M. Prior Piſ. Ferdinandi M. Duc. Etrur. ſupr. Cubicul. *Violanta Gerini.* — Aſcanius, *Archiepiſc. Senenſis* 1588. † 1597. — Hippolyta, ux. *Scipionis Simoncelli Dom. de Veceno.* — Æneas, *poſthumus.*

XVII.

Æneas Piccol. de Aragonia, Comes & Dn. de Sticciano, Eq. S. Steph. *Catharina Adimari, Raphaelis f.* — Aſcanius, *Archiepiſc. Senenſis* 1629. † — OCTAVIUS Piccolomini de Aragonia, Dux de Amalfi, PRINCEPS S. Rom. Imp. exercitus Cæſar. ſupr. Dux, Eques Aur. Vell. nat. 11. Nov. 1599. † 10. Aug. 1656. *Maria Benigna Franciſca ex Duc. Sax. infer. Julii Henrici Ducis fil.* — Victoria, ux. *Nicolai Caprara, Com. de Pantano Senat. Bonon.*

XVIII.

Silvius, Comes Piccolom. occ. in præl. ap. Norlingam Sept. 1634. — Franciſcus Dux de Amalfi VII. Eques S. Jac. Cubicul Cæſ. *Æmilia Strozza, Laurentii Com fil.* — Evander, *Eq. S. Steph.* — Violanta, ux. *Franciſci Mariæ Malegonelle.*

XIX.

LAURENTIUS, Prior Piſ. Dux de Amalfi VIII, S. R. Imp. Princ. Dynaſta in Nachodin. Bohem. *Anna Victoria Ludomilla Liebſteinskia Com. de Kolowrath, Comitis Leopoldi Ulrici filia.* — Eliſabetha. — Maria Sidonia. — Catharina Angelica. — Cleria. — Octavia Benigna, nup. *Petro Antonio M. Guadagni.*

XX.

Joannes Wenceſlaus Carolus Joſephus Octavius. — Maria Emilia Anna Cathar. Joſepha. — Maria Margarita Anna Joſepha Innocentia. — Octavius Æneas Joſephus.

PICCOLOMINEI TODESCHINI ET BANDINI, DOMINI DE

XI.

NANNES TODESCHINUS, Eques Senenſis, a
Uxor, *Laudomia Piccolomini*, *Silvii filia*,

XII. ANTONIUS, Dux primus de Amalfi, *Vid. Tab. ſeq. IV.*	Franciſcus Todeſchinus Piccolomini, n. 9. Maji 1449. *Archiepiſc. Senenſ. & R. E. Cardinalis* 1460. *Papa Rom.* 22 Sept. 1503. † eod. an. d. 18. Oct. dictus PIUS III.	Jacobus Todeſchini Piccolomini, Dn. de Montemarciano & Camporſcevoli Eq. S. Jacobi. Ux. 1. *Camilla Monaldeſchi.* 2 *Chriſtophora Columna.*

XIII. Æneas Dn. de Montemarc. & Camporſcevoli. *Magdalena Mareſcotti.*	Laudomia, ux. *Thomæ Thomaſi.*	Alexandra, ux. *Johannis Franchi, Dom. de Monterio.*	Silvius, 1523. *Cinthia Paluzza Albertoni.*	Conſtantia, ux. *Petri S. Croce.*

XIV. Antonius Maria Dn. de Montemarc. & Camporſcev. 1541. *Helena Sforza.*	Franciſcus.	Johannes Franciſcus.	Piccolomo.

XV. Jacobus Dn. de Montemarc. & Camporſcev. *Iſabella Urſina.*	Scipio, Prior Piſ. Dn. de Camporſcev. 1. *Camilla Serriſtori*, 2 *Magdalena Princiſlem.*	Victoria, ux. *Æneæ Piccolomini.*	Iſabella, notha, ux. *Alcibiadis Tracerchi.*	Johannes Franciſcus. Piccolomo.

XVI. Alfonſus Dn. de Montemarciano & Camporſcev. † 1591. *Hippolyta Pico, Ludovici Com. Mirandulæ f.*	Fridericus.	Irene, nup. *Tiberio Baldeſchi.*	Aloiſia, ux. *Octavii Avogadri Com. de Sanguineto.*	Curia, ux. *Friderici Baglioni.*

XVII. Victoria, uxor *Camilli Conti Ducis de Carpinetto.*

MONTE MARCIANO, CAMPORSEVOLI & CASTIGLIONI.

XI.

doptatus in familiam Piccolomineam.
Æneæ Silvii, ſ. Pii II. Papæ ſoror.

XII.

Petrus Todeſchini Picculomini.

Andreas Todeſchini Piccolomini, Dn. de Caſtiglioni della Peſcaria, & inſulæ del Giglio, Capitan. populi Senenſ. 1489. *Agnes Farneſe, Gabrielis Franciſci fil.*

Montanina, uxor *Laurentii Boninſegni.*

XIII.

Petrus Franciſcus, Dn. de Caſtiglioni, Cap. pop. 1515. *Franciſca Savelli.*

Johannes, n. 9. Oct. 1475. *Archiep. Sen.* 1503. *Cardinalis* 1517. † *Decanus S. Coll.* 21. Nov. 1537.

Alexander Dn. de Alma Cap. pop. 1528. *Franciſca Conti.*

Bernardinus, *Epiſc. Teram. & Seſſ.*

Montanina, ux. *Saluſtii Bandini, Dom. de Caſtiglioncello*, adoptati in fam. Piccol.

Victoria, ux. *Borgeſii Petrucci.*

XIV.

Alexander, à cujus notho *Ænea Piccolominei Veneti* deſcendunt.

Aſcanius.

Silvia, nup. *Innico Piccolom. de Aragon. Duci IV. de Amalfi.*

Matthæus, 1532. 1. *Laura Palmieri*, 2. *Atalanta Tommaſi.*

Orlandus.

Marius Bandinus Piccol. Cap. pop. 1526. *Fraſta Agazza.*

Franciſcus, *Archiepiſc. Senenſ.* † 1588.

Bandinus, *Decanus Ecc. Metrop. Sen.*

XV.

Horatius, 1562. *Caſandra Zati.*

Jacobus.

Aſcanius.

Alexandra ux. *Juliani Gallerani.*

Mutius.

Haſdrubal.

Saluſtius. *Cecilia Buſalini.*

Germanicus, *Archiep. Corinth.*

Montanina, ux. 1. *March. Cerbone de Monte*, 2. *Americi Amerigi.*

Berenice, ux. *Alfonſi Bardi.*

XVI.

Alexander, Cap. pop 1633. *Erneſta Petrucci.*

Vincentius, Cap. pop. 1649.

Mutius.

Laura.

Hijacintha.

Andreas.

Petrus.

XVII.

Jacobus, 1669. *Lucretia Piccolomini, Hieronymi ex Carol. fil.*

Petrus Franciſcus.

Horatius, *Decanus Eccleſ. metropol. Sen.* 1668.

Lucretia.

Antonius, *Canonic. metropol. Sen.*

Zoroaſter, *monachus Dominic.*

XVIII.

Alexander.

Euſta.

Franciſca Maria.

TA-

DUCES DE AMALFI, COMITES DE CELA

XII.

ANTONIUS Todeſchini Piccolomini, Nannis Todeſchi à Ferdinando I. Rege Neapol. creatus, & in nomen fano, Comes de Celano, M. Juſtitiarius regni
Uxor, 1. *Maria de Aragonia, Ferdinandi I. R. Neapol.*

XIII.

(1) Maria, uxor *Jacobi Urſini, Duc. de Gravina.*

Johanna nup. 1. *Andreæ Matthæo Aquaviva, Duci de Atri. 2. Alvaro Pizarro.*

(2) ALPHONSUS Dux II. de Amalfi M. Capitr. C. de Celano, M. Juſtitiar. regni.
Johanna de Aragonia, Arrici M. de Geraci f.

XIV.

Alphonſus Piccolomini de Aragonia Dux III. de Amalfi, M. Capitr. &c. Capit. pop. Sen. 1539.
Conſtantia Davalos, Inici M. del Vaſto f.

1. Eleonora, ux. *Pauli Antonii Poderico.*

XV.

INICUS, Dux IV. de Amalfi &c.
Silvia Piccolomini, Petri Franciſci Dom. de Caſtiglioni f.

Pompejus, *Epiſc. Lanciani* 1556. *dein Torpeiæ*, 1560. † 1562.

Johannes, Baro de Scafata.
Maria Davalos.

Antonius M. Capiſtrani.

Victoria, ux. *de Caretto.*

Beatrix.

XVI.

CONSTANTIA Duciſſa de Amalfi V. nup. *Alexandro Piccolomini M. d'Iliceto.*

Alfonſus Comes de Celano, Baro de Scafata.
Lucretia Carafa, Octavii M. d'Anza f.

Inicus.

XVII.

Johannes Piccolomini de Aragon, Comes de Celano.
Hieronyma Loffreda.

XVIII.

Alphonſus Comes de Celano Princeps de Valle Reale.
Leonora Loffreda Marci Antonii Pr. III. & ult. de Maida, Duc de Laconia ſoror.

Ambroſius, *Abbas Olivet.* dein *Epiſc. Trivent.* denique *Archiepiſc. Hydrunt.*

Pius, *Teatinus.*

Carolus.

Emanuel.

Octavius.

XIX.

Johannes Dux de Laconia IV. cælebs.

Franciſcus, *occ. in obſid. Budæ* 13. *Jul.* 1686.

Joſephus Princeps II. de Valle Reale, Dux de Laconia V. C. de Celano.
Anna Columna & Barile, Pompeji Columnæ Romano & Victoriæ Barile f.

Æneas.

Ambroſius, *Abbas Olivet.*

XX.

Leonora.

Victoria.

Alphonſus Piccolomini de Aragon. nat. 1. Oct. 1695.

NO, PRINCIPES DE VALLE REALE.

XII.

ni & Laudomiæ Piccolomini F. DUX DE AMALFI primus miliamque regiam Aragoniam adſcitus, Marchio de Capiſtra-

fil. natur. 1458. † 1460. 2. *Maria Marzana, Marini Duc. de Seſſa III. f.* 1461.

XIII.

Fridericus.	Johannes Baptiſta Marchio d'Iliceto. 1. *Conſtantia Caracciola, Leonardi C. S. Angeli f.* 2. *Maria Henriquez.*	Franciſcus, *Epiſc. Biſanenſ.* 1498. † 1530.	Leonora, ux. *Bernardini Sanſeverini Pr. Biſinian.*	Victoria, ux. *Jacobi Appiani Dom. de Piombino.*

XIV.

Antonius Piccol. de Arag. M. d'Iliceto. *Antonia Borgia.*	Joh. Baptiſta. *Lucretia Afflittia.*	Maria, ux. *Caſparis Toraldo, M. de Polignano.*	Alvira, ux. *Hugonis Siſcara C. d'Avello.*	Vincentius Picc. d'Arag. *Diana de Cardines, Alphonſi M. U. de Laina f.*

XV.

Alphonſus Marchio d'Iliceto. *Beatrix Loffreda.*	Johanna, ux. *Joh. Antonii de Tolfa, Com. de Serino.*	Conſtantia, nup. *Paulo de Tuſo.*	Ferrantes. *Fumia Loffreda.*

XVI.

ALEXANDER Dux de Amalfi V. per ux. *Conſtantiam Piccolomini, illius Ducis fil. unic.*	Johanna, ux. *Joh. Pauli Bartilotto Pr. de Caſtellaneta.*	Pompejus. *Diana Falangola.*	Antonius.	Silvius.	Vincentius.	Fabritius.	Hieronyma, ux. *Fabritii Lanario C. del Sacco.*	Cæſar.

XVII.

XVIII.

Andreas.	Berenice.	Catharina.	Iſabella.	Anna.	Thereſia.

XIX.

Dominicus, *Teatinus.*	Victoria.	Hieronyma.

T A B U

PICCOLOMINEI

V. **BARTHOLOMÆUS** Piccolomi

VI. Comes Piccolomini

VII. Franciſcus, ux. *Nicola Iacontri.* — Andreas. — Meus.

VIII. Andreas, ux. 1. *Rabba Tolommei*, 2. *Neroccia Cerretani.* — Rinaldus.

IX. Nicolaus, ux. *Nella Foſcherani.* — Andreas. — Antonius, ux.

X. Andreas, ux. *Griſſola Piccolomini.* — Rabba, nup. *Franciſco ex Com. Guid. de Balneo.*

XI. Nicolaus II. — Hieronymus. — Comes. — Blaſia, ux. *Chriſtophori Capacci.* — Nella.

XII. Andreas, Præf. milit. Sen. 1433—1464. *Baptiſta Sozzini.* — Johannes. *Andrea Ragnoni.* — Franciſcus. — Blaſius, *Vicecaſtellanus S. Angeli.*

XIII. Jacobus. — Alexander. — Marianus. — Fauſta, *virago animoſa, & virilis an.*

XIV. Julius, 1571. *Iſifila Bindi.* — Scipio, vexillifer occ. 1589. — Cintia, nup. *Johanni Gabrielli.* — Tullia, uxor *Pandolphi Santi.* — Catharina.

XV. Franciſcus, 1597. 1. *Fulidea Tancredi.* 2. *Honorata Vieri.* — Æmilius, *Signifer ſub cohorte Caroli Piccolom. in bello Hungar.* 1601. — Lotugarda *Abbat. ad S. Nicol.* — Dionyſia.

XVI. Franciſcus Piccolomini, Capit. Populi 1652. Comes S. Rom. Imperii. 1. *Victoria Perini Brancadori.* 2. *Penelope Bandinelli.* — Lidovicus Piccolomini, Comes S. Rom. Imperii, *Archiducis Sigiſmundi Supr. Cubicular. Præpoſitus Tridentinus.* — Julius Piccolomini, *Profeſſor in Univerſitate Senenſi.*

XVII. Æneas Silvius Comes S. R. Imp Cæſar. Cubicul. & Generalis Campi Mareſcalli Locumtenens. † 9. Nov. 1689. — Catharina. — Victoria, ux. *Julii de Vecchii.* — Antonius, Comes S. R. Imp. *Præpoſ. Eccl. Cathedr. Trident.* — Odolina. — Julia, ux. *Sigiſmundi Trapp. L. Bar. de Biſeyn.* 1669. — Nicolaus, Comes S. R. Imp. — Claudius. — Lucretia, nup. *Petro Boninſegni.* — Honorata, *monialis.*

L A V.

DE MODANELLA.

ni, Guglielmi cogn. Cencii F. V.

Dn. de Modanella. VI.

Teſſa. — Vanna, nup. *Philippo Scoti.* VII.

Minuccia, nup. *Meo Bartolotti.* — Piccolomo, ux. *Lira.* VIII.

Fauſtina Piccolomini. — Andreas. IX.

Andrea, uxor *Bertaccii Ubertini Com. de Chitignano.* — Alexander, *Epiſc. Chiucienſ.* 1434. X.

Marianus. *Mariana Accarigi.* — Antonius, *Archiepiſc. Senenſ. primus* 1459. † eod. anno. — Franciſcus. — Johannes. — Benuccius. XI.

Bernardinus, 1490. Ux. 1. *Antonia Simoni*, 2. *Iſifila Bulgarini.* — Andreas, *Abbas S. Vigilii.* — Nella, ux. *Bonſignoris Bonſignori.* — Calidonia. XII.

Franciſcus. *Catharina Agazzari.* — Marcellus. — Ludovicus. — Johannes. *Lira de S. Martino.* XIII.

Mutius, Eques, triremium præfectus. *Lucretia Malaſpina.* — Marius, 1572. *Virginia Accarigi.* — Æmilia, nup. *Julio Finetti.* — Aſcanius. *Lucretia Auveduti.* XIV.

Franciſcus, Rector Univerſitatis Senenſ. Capitan. populi 1648. *Alexandra Nini.* — Fulvius. *Cloride Vannocci.* XV.

Acritia. — Johannes Baptiſta Piccolomini. *Virginia Chigi, neptis Alexandri VII. Papæ Auguſti fil.* — Catharina, *monialis.* — Livia, ux. *Johannis Chigi.* — Aſcanius Piccolomini. 1. *Hortenſia Vieri.* 2. *Aurelia Ghini Bandinelli.* XVI.

Franciſcus, J. U. D. 1. *Catharina Gaetana.* 2. *Maria Griffoli.* — Alexandra, nup. *Celſo Bargagli.* — Bernardinus. — Auguſtus, *Eques Melit.* — Laura. — Mutius. — Marius. — Catharina, ux. *Patritii Bandini Dom. de Caſtiglioncello.* — Julius. — Tullia, ux. *Johannis Amidei.* — Fulvius. *Judith Bello.* — Berenice, ux. *Camilli Gerardi.* XVII.

Lælius. — Mutius. — Livia. — Sigiſmundus. — Virginius. — Æneas Pius. — Laura, nup. *Auguſtino Mariæ Salvi.* XVIII.

T A B U

PICCOLOMINEI

V.

SALOMON PICCOLOMINI, Dn. de

VI.
- Petrus, Eques & Capitan. bell. *Bartholomæa Arzocchi.*
- Spinellus Capitan. general. civit. Senenſ. *Evangeliſta Cinughi.*
- Franciſca, ux. *Stephani Aldobrandeſchi Com. S. Floræ.*

VII.
- Jacobus. *Gameccia Malavolti.*
- Salomon.
- Nicolaus Dn. de Triana. *Mea Roſſi.*
- Jacobus, *Conſul. Senenſ.*
- Catharina, ux. *Ludovici Dn. de Orgiali.*
- Bartholomæa, ux. *Capetini Ubertini Com. de Chitignano.*
- Nannius, *clarus dux bell.*

VIII.
- Petrozzus. *Cia Vannicini.*
- Spinellus Dn. de Triana. *Margarita Incontri.*
- Bartholomæus.
- Marianus.
- Beatrix.

IX.
- Salomon. *Franciſca Donati.*
- Spinellus, ex XIII. Conſulibus. *Virginia Cinughi.*
- Johannes.
- Nicolaus Capit. de Maremma, 1403. *Franciſca Piccolomini, Franciſci de Mandolo fil.*

X.
- Petrozzius, Legatus reip. Sen. ad Pium II. 1458.
- Nicolaus. *Franciſca.*
- Hieronymus, *Canon. Senenſ. Protonot. Apoſtol.*
- Julius, *Archiepiſc. Roſſan.*

XI.
- Spinellus, Capit. de Maremma. 1. *Mariana Incontri.* 2. *Margarita Mazzacorno.*
- Bartholomæus.
- Salomon, Senator Senenſ. 1459. *Bina Colombini.*
- Petrus.
- Catharina, ux. *Vannis Placidi.*

XII.
- Spinellus. *Franciſca Mandoli.*
- Nannius.
- Petrus Franciſcus.

XIII.
- Nicolaus, 1481. *Catharina Tolomei.*
- Julius.
- Aldellus.
- Bartholomæus, Eq.
- Hieronymus.
- Bernardinus.

XIV.
- Horatius. *Berenice Landucci.*
- Spinellus. *Virginia Cerretani.*
- Franciſcus. *Julia Placidi.*
- Catharina.
- Volunius.
- Hieronymus. *Baptiſta Franceſconi.*

XV.
- Auguſtus. *Lucretia Balſelli.*
- Nicolaus Dn. de Triana. *Lucretia Tuti.*
- Flaminius. *Sulpitia Chigi.*
- Lactantius.
- Camillus.
- Spinellus.
- Lælius, Capit. pop. 1604. *Agnes Piccolomini, Clementis ex Mandol. fil.*
- Volunius, *Fr. provincial. obſervant.*

XVI.
- Æmilius. *Bona Givelli.*
- Horatius, Cap. pop. 1618. 1. *Eliſabetha Ottieri.* 2. *Aurelia Petrucci.*
- Olympia, ux. *Orlandi Marescotti, Dn. de Monte Albano.*
- Artemiſia, nup. *Vido Bandinelli.*
- Pyrrhus.
- Æmilius.
- Bernardinus, Legum Doctor. *Victoria Petrucci.*
- Franciſcus, *Jeſuita, & totius Ord. Generalis el. 1649. † 17. Jun. 1651.*

XVII.
- Auguſtus, dein *Fr. Pius inter mon. Obſerv. Superior monaſterii Senenſ.*
- Spinellus, Dn. de Triana. *Agnes Piccolomini, Bernardini Condom. Trianæ f.*
- Franciscolus, *Eq. Melit. Commendat. Volaterr.*
- Catharina, ux. *Hieronymi Tolomei.*
- Carolus. *Maria Magdal. Gerardi.*
- Hieronymus Dn. de Triana. *Catharina Gori Pannelini.*

XVIII.
- Horatius Dn. de Triana. *Catharina Gori Pannelini.*
- Eliſabetha, ux. *Com. Caroli d'Elci.*
- Margarita, ux. *Victorii Nerli.*
- Horatius, M. Ducis Etrur. Cubicul. ſecr. 1669. *Virginia Accarigi.*

XIX.
- Hieronymus.
- Aurelia.
- Thereſia.
- Lucretia.
- Dorothea.
- Victoria.
- Roſa.
- Bernardinus.
- Franciſcus.
- Jo. Baptiſta.
- F. Sigiſmundus.
- Ricciardus.
- Volunius.
- Agnes.

DE TRIANA.

V. Bangnano, Guilielmi cogn. Cencii F.

VI.
Andreas, *Procurator Saxi fortis*, 1316. — Minus. — Thomas, dictus *Pretegraſſo*, dux milit. inſignis, Legatus ad Carolum IV. Imperat.

VII.
B. Bartholomæus, dictus Bartolo, *Jeſuatus*. — Guccius, *Capitan.* — Salomon Dn. de Caſtiglion il Boſco. — Andreas, *Poeta*, dictus *il Ceſeranna*. — Antonia, ux. *Comitis Guidi Novelli de Battifolle*.

VIII.
Salomon. *Julia Piccolomini.* — Antonius. — Fr. Angelus.

IX.
Nicolaus. *Taddea.* — Spinellus. *Caledonia de Bincio.* — Evangeliſta, uxor *Philippi Boninſegni.*

X.
Spinellus, 1462. *Bina Colombini* — Bartholomæus, *Eques.* — Salomon. *Nicolæa Benvoglienti.*

XI.
Salomon, 1507. *Laura Benvoglienti.* — Bindus, Poteſtas Pientiæ. *Laura Capacci.* ☾ — Aldellus, *Epiſcopus Sevan.* 1492. † 1510. — Bartholomæus, Eq. — Thomas.

XII.
Fabius. *Portia Tegliacci.* — Petrus Paulus, *monach.* — Agnolina, ux. *Petri Capucciani.* — Joh. Baptiſta. — Alexander.

XIII.
Salomon, 1567. *Urania Cerretani.* — Alexander. — Lepidus, Doctor, dein *Jeſuita.* — Franciſcus.

XIV.
Octavia, ux. *Curtii Patritii.* — Nicolaus, factus *Capucinus* ſub nom. *P. Ambroſii.* — Æneas. *Dorothea Cinugi.* — Fabius, *Epiſc. Maſſæ & Populoniæ*, 1615. † 1629.

XV.
Hieronyma, ux. *Agnoli Ugurgieri.* — Margarita, ux. *Matthæi Biringucci.* — Fabius, 1656. *Margarita de Golia.* — Nicolaus, *Abbas, Canon. & Secretar. Memorialium Alexandri VIII. Clementis IX. & X. Pontif.* — Lælius, *Primicerius metropolitanæ Seneſ.* 1676.

XVI.
Hieronymus, *Jeſuita.* — Voluminius, *Eq. Melit.* — Antonius. — Æneas Silvius. — Aſcanius. — Marcellus. — Curtius. — Dorothea, ux. *Joh. Franciſci Bellanti.* — Octavius. — Angiolus. — Laura.

XVII.
Agnes nup. *Spinello Piccolomini, Dom. Trianæ.* — Franciſca, uxor ſecunda *Auguſti Chigi, fratris P. Alex. VII.*

XVIII.

XIX.
Maria Magdalena. — Carolus Angelus. — Jo. Baptiſta. — Julius Cæſar. — Alexander. — Nicolaus. — Marcellus. — Flavius.

T A B U
PICCOLOMINEI

II. **RUSTICINUS, Piccolhominis**

III. Ranierius

IV. Rinaldus, *Legatus Senenſium ad Gregorium IX. Papam* 1227. — Fortarricus, *Legatus ad Frid. II. Imperat.* 1250. — Claromonteſius.

V. Æneas, *Legatus ad Carolum Regem Neap. à fact. Guelph.* — Bernardinus. — Benuccius. — Gualtierius. — Turcius, *Conſul Mercanæ.*

VI. Cinus. — Mea, ux. *Ludovici Rubei.* — Naddus, *Legatus ad P. Nicol. IV.* 1289. *Gemina Buonſignori.* — Ranierius, *Equitum ductor* 1275.

VII. Cinellus, Dn. de Caſtiglioni Barotti. *Johanna Gratiani.* — Fatius, Eques Cæſareus 1356. *Pia Cinugi.* — Gualtierius. — Landoccius. *Catharina Capacciani.* — Nerocius. — Benuccius.

VIII. Bonſignorius. *Chriſtophora Mareſcotti.* — Landoccius. *Itaſia de Nannis.* — Tuncus, *defenſor libertatis*, 1361. *Tuccia Saracini.* — Æneas. *Andrea Rambaldi.* — Franciſcus d. *Boccaccius.* N. *Vitallioni.* — Tomuccius. *Guccia ex Nobilibus Monſteri.*

IX. Pia, ux. *Horatii Capuccini Dom. de Stecciano.* — Margarita, ux. *Laurentii Piccolomini ex Mandol.* — Bartholumæus. — Andrea, ux. *Zenonis Lambardi.* — Thomas, Capit. Marcinnæ 1409. *Jacoba de Stecciano.* — Fatius. *Cecca Vieri.* — Naddus. — Americus.

X. Archangelus de Biechera 1434. *Nanna* N. — Johannes. — Pia, ux. *Fatii de Stecciano.* — Johannes.

XI. Franciſcus. *Catharina Cinugi.* — Nicolaus, *Presbyter.* — Carolus. *Margarita Bargagli.* — Gemmina, ux. *Ildobrandini Pecci.* — Naddus. — Blaſius. — Gabriel.

XII. Thomas. *Pia Anveduti.* — Archangelus. — Bernardinus. — Almericus, *Præpoſ. Eccl. Uratiſlav.* 1556.

XIII. Æneas, Cap. pop. 1563. *Fraſia Sergardi.* — Carolus. *Dorothea Salvani.*

XIV. Thomas. *Catharina Mignanelli.* — Franciſcus. — Hannibal. — Hadrianus. — Julius. — Carolus. — Valerius. *Æmylia Benvoglielli.* — Pius.

XV. Rinierius. *Euſta Petrucci.* — Fraſia, ux. *Hannibalis Tolommei.* — Æneas. — Honurata, ux. *Bartholomæi Pecci.* — Mutius. — Ferdinandus. *Sulpitia Petrucci.* — Virginia, nup. 1. *Hieronymo Piccolomini de Mandolo*, 2. *Carolo Cinugi.* — Carolus *Eq. Melit.* — Pia.

XVI. Hadrianus, 1665. *Euſta Marſilii.* — Pia. — Septimia, ux. *Caroli Cinugi Doctoris.* — Catharina. — Lucretia, ux. *Damaſi Dei.*

XVII. Ranierius. — Maria Catharina. — Dorothea. — Maria Septimia.

L A VII.
RUSTICINIADÆ.

F. Eques & Conſul. vix. an. 1170. II.

Piccolomini. III.

Conraduccius. — Ruſticinus. IV.

Ruſticinus. — Melaganus. — Ranierius, *Legatus ad Alex. IV. Pap.* — Ptolomeus. — Gabriel. — B. Jovaccinus. V.

Ganus. *Antonia Marſili.* — Gabriel, milit. Seneuſ. Præf. *Teſſa Tondi.* — Turcuzza, nup. *Bindo Ricaſoli Dom. de Brolio.* VI.

Mocatinus. *Vanna Piccolomini.* — Mocada, *milit. Seneuſ. Dux, Gubernator Orvieti & Todi.* — Carolus. *Adriana f. Margarita Patritii.* VII.

Nicolaus. *Nicoluccia Bartoli.* — Franciſcus. *Nicoluccia Orlandini.* — Bandinus. *Jotta de Pepo Sanſedoni.* — Covarus. *Nicolao de Albertuccio.* — Regulinus. *Pierla N.* — BLASIUS. *Vid. Tab. IX.* VIII.

Carolus, à quo *Carolidarum* nomen poſteris ejus natum. *Dea Ugurgieri.* — Agnolus Piccolomini. *Angela Tancredi.* IX.

Bartholomæus. *Cecca Ugurgieri.* — Iſotta, ux. 1. *Joh. Thomaſii*, 2. *Bandini Patritii.* — Bandinus. *Tora Salimbeni.* — Catharina, ux. *Bartholomæi Bellarmati.* X.

PETRUS, *Vid. Tab. ſeq. VIII.* — Pomponius, *Peditum ductor.* — Carolus. *Andrea Sozzini.* — Agnolus. — Petrus. *Angiolina Tondi.* XI.

Petrus. — Alexander. *Margarita Piccolomini Laurentii de Mandolo f.* — Abbundia *Abbatiſſa in S. Abbundio.* — Caſſandra, ux. *Andromaci ex Com. d'Elci Pannochieſchi.* — Franciſca, ux. *Antonii Cinugi.* XII.

Agnolus Piccolomini. *Margarita Santi.* XIII.

Hannibal. *Violanta ex Nobilibus de Diſentio.* — Alexander, *Archiepiſc. Patrar. Coadjutor Senenſ.* 1574. † 1578. — Angelus. *Æmylia de Germonia.* — Joh. Baptiſta. 1. *Portia Borgeſi.* 2. *Aurelia Sermini.* — Lactantius. *Catharina Pecci.* — Deiphœbus, *Archipresbyter Sen.* — Marius. *Johanna Lenzi.* XIV.

Portius, *vir eruditus.* — Iſabella, ux. *Fabii Saputi.* — Piccolhomo, *Eq. S. Steph. Julia Tommaſſi.* — Franciſcus, *Eq. Melit. Prior Barlett.* — Saluſtius. — Alexander. — Æmylius. *Camilla Chigi.* — Lactantius, *Eq. S. Steph. Segretea Cacciaguerri.* — Camillus. XV.

Johannes Baptiſta, Cap. pop. 1628. *Petra Piccolomini, Petri de Mandolo f.* — Catharina. — Angelus, *Eq. Melit.* — Saluſtius. — Marius, Cap. pop. 1620. *Margarita Venturi.* — Portius. *Prudentiana Venturi.* XVI.

Piccolhomo, 1660. *Honeſta Victoria Ugurgieri.* — Alexander, *Philoſophiæ Doctor.* — Franciſcus, *Canonicus metrop. Senenſ.* — Julia, ux. *Petri Hieronymi Cerretani.* — Hieronyma, ux. *Jo. Baptiſtæ Laparelli.* — Carolus, *Primicerius Senenſ.* — Catharina, ux. *Rutilii Bichi.* — Alexander. — Alexandra, nup. 1. *N. Salvini*, 2. *Julio Cittadini*, 3. *Flaminio Forteguerri.* XVII.

Hugo. — Johannes Baptiſta. — Petra. — Violanta. — Margarita. XVIII.

PICCOLOMI

XI.

PETRUS PICCOLOMINI, Bartholomæi F. Caroli N. vixit anno 1459.

XII.

- Bartholomæus. *Alexandra Tommaſi.*
- Alexander. *Compagna Agazzari.*
- Julius.
- Hieronymus, *ductor militum ſtrenuus.*

XIII.

- Carolus, accuratiſſimus Dialecticus. *Hieronyma Bellanti.*
- Petrus, Cap. pop. *Hieronyma Chigi.*
- Ludovicus. *Bartholomaea Pecci.*
- Hieronymus. 1. *Hieronyma Borgeſi.* 2. *Lucretia Tolomei.*

XIV.

- Pomponius, *bellator fortis, pro patria egregia morte defunctus* an. 1554.
- Bartholomæus. *Hieronyma Tommaſi.*
- Julia, ux. *Alexandri Com. d'Elci Pannochieſchi.*
- Hieronymus. *Fauſtina Bulgarini.*

XV.

- Æmylius, Cap. pop. 1590. 1. *Flaminia Pannelini.* 2. *Virginia Bichi.*
- Sulpitia, ux. *Marcelli Aaſtini Dom. de Caldana.*
- Livia, ux. *Franciſci Patritii.*
- Flavia, ux. *Fauſti Bellanti.*
- Celius. *Olinda Tancredi.*
- Fabius. *Tradita Tancredi.*

XVI.

- Petrus, *ductor peditum in Belgio, dein Capucinus.*
- Bartholomæus. *Fauſtina Capranica.*
- Hieronyma, nup. *Fabio Piccolomini de Mandolo.*
- Pomponius, *Eques Melit.*
- Olimpia, ux. *Auguſtini Chigi.*
- Carolus, Caſtellanus Piſtoriens. *Eliſabetha Vinta.*
- Fauſtina, ux. *Vincentii Bichi, mater Alexandri Cardinalis Bichi.*
- Alexander. *Lucretia Ugurgieri.*
- Hortenſia, ux. *Patritii Venturi.*
- Julia, ux. *Claudii Simonis.*
- Auguſtus. *Catharina Palmieri.*

XVII.

- Petrus Franciſcus. 1. *Flaminia Agazzari.* 2. *Urania Martini.*
- Flaminia, ux. *Scipionis Chigi.*
- Æmylius, *Eq. S. Steph.* Cap. pop. 1642. 1. *Aloiſia Contini.* 2. *Lucretia Pannelini.*
- Hieronyma, ux. *Galgani March. Bichi.*
- Maria, ux. *Jo. Bapt. Tommaſi.*
- Beliſarius.
- Celius, *Cardinalis Rom. Eccl.* cr. 1664. *Archiepiſc. Senenſ.* 1671. † 24. Maji 1681.
- Hieronymus. *Virginia de Ciaja.*
- Carolus.

XVIII.

- Cammilla, ux. *Petri Franceſconi.*
- Fauſtina, nup. *Julio Blanco.*
- Æmylius. *Laura Spannochi.*
- Alexandra, ux. *Hieronymi Bargagli.*
- Lælius. *Fulvia Bianchi.*
- Eliſabetha, ux. *Franciſci Accarigi.*
- Carolus.

XIX.

- Franciſca.
- Johannes Carolus.
- Bernardinus.
- Lucretia Maria.
- Bartholomæa.
- Carolus.
- Catharina.
- Agrigeria.
- Thomaſa.
- Aloiſia, *monialis.*

NEI CAROLINIDÆ.

XI.

Uxor, 1. *Franciſca Pecci.*
2. *Gannoccia Saracini.*

XII.

Johan. Antonius. *Virginia Ugurgieri.* — Ludovicus. *Catharina Sozzini.* — Antonia, ux. *Laurentii Piccolomini de Mandolo.* — Carolus.

XIII.

Johan. Antonius, Eq. S. Jac. Caſtellanus S. Angeli. *Thereſia de Mendoza.* — Nicolaus, Cap. pop. 1529. *Æmilia Saracini.* — Thomas. — Johannes. — Petrus.

XIV.

Hieronymus, Capit. Populi 1564. *Portia Beccaſumi.* — Hannibal. — Aurelia. — Florius. — Franciſcus Philoſophus clariſſ. Capit. pop. 1599. *Fulvia Placidi.* — Nicolaus, *poſthumus.*

XV.

Hyppolitus. *Judith Ugurgieri.* — Hieronymus. *Albina Anvedute.* — Silvia, ux. 1. *Curtis Tiramini*, 2. *Antonii Salamandri.* — Alfonſus. — Cammilla, nup. 1. *Thomæ Guglielmi*, 2. *Andreæ Trecerdii.* — Alexander, Cap. pop. 1628. 1. *Portia Sergardi.* 2. *Laura de Golia.* — Nicolaus. — Catharina, ux. *Paridis Beringucci.*

XVI.

Scipio, Eques S. Steph. Capit. pop. 1644. 1. *Johanna Com. Gonzaga.* 2. *Dorothea Ugurgieri.* — Hieronymus, *Legum Doctor.* *Margarita Alberti.* — Nicolaus, *Philoſophus.* — Franciſcus. *Maria March. Bibboni.* — Petrus, Capit. pop. 1663. 1. *Magdalena Maſoni.* 2. *Urſula Ghezzi Borgheſi.* — Aurelia, ux. *Johannis Cerboni Dom. de Salech in Moravia.* — Fulvia, nup. 1. *Lelio Griffoli.* 2. *Lactantio Bulgarini.* — Æneas, Eq. S. Steph. *Urania Agazzari.*

XVII.

Hyppolita, nup. 1. *Cæſari Martini, Equiti*, 2. *Johanni Patritio Columbini.* — Antonius. — Hieronymus. — Alexander. — Portia, ux. *Patricii Venturi.*

XVIII.

Lucretia, ux. *Jacobi Piccolomini, ex Dom. Caſtilion.* — Bartholomæus, Eq. S Steph. 1674. *Eleonora Gori Pannelini.* — Fauſtina, ux. *Hieronymi Lolli Piccolomini.* — Alexander. — Olinda, ux. *Ferdinandi van den Einden M. de Caſtelnovo.*

XIX.

Celius. — Lucretia. — Julia Thereſia Maria. — Ferdinandus.

PICCOLOMINEI

VIII.

BLASIUS PICCOLOMINEUS, Caro

IX.

Franciſcus, dictus *Mandolo*, unde ſtirpi ſuæ id agnominis ortum, fuit ex Conſulibus an. 1363. Ux. *Jacobina Bargagli.*

X.

- Laurentius, Poteſtas Montalcini 1399. *Margarita Piccolomini, Landocci & Ruſticin. f.*
- Franciſca, ux. *Nicolai Piccolomini de Triana.*
- Baptiſta, ux. *Hieronymi de Sozza Tolomei.*
- Nicolaus. *Dianora Borgeſi.*

XI.

- Mandolus, *Senator & Conſervator Rom.* 1486.
- Nicolaus, *Archiepiſc. Benevent.* 1464. † 21. Sept. 1467.
- Thumas, *Canonicus Senenſ.*
- Gemmina, ux. *Laurentii Bandinelli.*
- Johannes. *Agata Landi.*

XII.

- Laurentius. 1. *Lucretia Benſi.* 2. *Antonia Tolomei.*
- Franciſcus. 1. *Franciſca Turamini*, 2. *Magdalena Agazzari.*
- Nicolaus *Auditor Rotæ Rom.*
- Laura, ux. *Johannis Pecci.*
- Johannes.
- Antonius. *Baptiſta Turamini.* a

XIII.

- Nicolaus. *Dianora Borgeſi.*
- Margarita, uxor *Alexandri Piccolomini.* † 1503.
- Alexandra, nup. *Caſparo Verdelli.*
- (a) Benedictus. *Portia Pontani.*
- (b) Hieronymus. d
- (b) Antonius. *Franciſca de Golia.*
- Andreas, ob. 1496.

Children of Benedictus:

- Aurora, nup. 1. *Pompilio Luti*, 2. *Hieronymo Accarigi.*
- Flavia, ux. *Polybii Finetti.*
- Cinthia, ux. *Fabritii Rocchi.*

XIV.

- Hieronymus. *Cammilla Bandini.*
- Franciſcus, Legum Doctor, ob. 1569.
- Laurentius. *Margarita Piccolomini.*
- Leonora, nup. 1. *Evandro Piccolomini.* 2. *Hieron. Benvoglienti.*
- (d) Portia, ux. *Æmylii Tommaſii.*
- (d) Guido. e
- Saluſtius. *Conteſſa Borgeſi.* f

XV.

- Saluſtius, Legatus Ducis Florent. Venetiis, † 1552. *Hieronyma Tantucci.*
- Theodorus.
- Leonora, ux. *Auguſti Chigi.*
- Nicolaus, Cap. pop. 1561. *Hyppolita Pannelini.* i
- (e) Alexander. *Caſſandra Martinozzi.* k
- (f) Mutius, *adoptavit Attilium & Saluſtium Spanoccios.*
- (g) Octavius. *Penelope Bandini.* l
- (h) Lucius, *Canonic. Senenſ.*
- (h) Armonius. *Silvagia Beltramini.* m

XVI.

- Hieronymus. *Hieronyma Pannelini.*
- Fabius. *Hieronyma Piccolomini, Æmylii ex Carol. f.*
- Flaminia.
- Antonius. *Clementia Bonſignori.*
- (i) Hieronymus. *Virginia Piccolomini, Valerii f.*
- (i) Hieronyma, ux. *Alexandri Auveduti.*
- (i) Aurelia, ux. *Scipionis Zondadari.*
- (i) Julius. *Honeſta Placidi.* p
- (k) Cammillus. *Hortenſia Meglorini.*

XVII.

- Franciſcus. *Catharina Guglielmi.*
- Julius.
- Æmylius.
- Petrus. *Margarita Perini.*
- Hieronymus. *Aurelia Piccolomini.* q
- (p) Franciſcus *Epiſc. Groſſetan.*
- (p) Silvia, ux. *Ingirami Ingirami.*
- Hieronymus. *Cammilla Luci de Colle.*
- Saluſtius. *Lucretia Tolomei.* r

XVIII.

- Hieronymus. *Judith Amerigi.*
- Johannes Baptiſta.
- Petra, ux. *Franciſci Mariæ Piccolomini ex Mandol.*
- Hieronymus.
- Hieronyma, nup. *Eduardo Cerini.*
- (q) Carolus. *Catharina Chigi.*
- Alexander, *Primicerius Senenſ. Epiſc.*
- Margarita, ux. *Petri Forteguerri.*

XIX.

- Horatius.
- Nicolaus.
- Catharina.
- Aloiſia.
- Franciſcus Ignatius.
- Agnes.
- Franciſca.
- Julius.

Digitized by Google

L A IX.

MANDOLIDÆ.

VIII.

li F. Vid. Tab. VII. Uxor, *Gemina Saracini.*

IX.

Guido, ex officialibus Mercaturæ 1399. *Andrea Petroni.*

Carolus. 1. *Deca Tondi.* 2. *Catharina Cerchi.*

X.

Carolus, ductor armorum. 1. *Nicolea Roſſi.* 2. *Margarita Mignanelli.*

Guido, *Poteſtas Cluſiens.*

Blaſius. *Johanna Martinozzi.*

XI.

Jacobus, Legatus ad Ferdin. Reg. Neap. 1479. N. *Malevolti.*

Guido.

Guidantius, Legatus ad Pium II. Papam 1462. *Honeſta Benzi.*

Margarita, ux. *Johannis Dom. de Sticciano.*

XII.

Johannes, Capit. *Populi Sen.* b

Cammilla, ux. *Bandini Bandini.*

Blaſius, Signifer equitum reip. *Conſtantina Ammannati.* c

Chriſtophorus, Gubernator Orvict. Cap. pop. 1516. *Agnes Bonizzi.*

Bonſignorius, Do. de Caſtiglioncello. *Virginia Arigieri.*

— c —

XIII.

Æneas. N. *Lotterenghi.*

Jacobus.

Carolus.

Silvius.

Gentilea, ux. *Laurentii Borgeſi.*

Nicolaus, *Poëta.*

Dominicus.

Joh. Baptiſta Cap. pop. 1524. *Aurelia Sermini.*

Hieronymus, *Epiſc. Pientiæ & Mont Ilcin.* 1510. † 1535.

Guido Antonius, Cap. pop. 1551. *Hyppolita Biringucci.*

XIV.

Fabius. *Aurelia Beringucci.* g

Marcus Antonius. *Culidonia Pecci.*

Scipio. *Catharina Boninſegni.* h

Dominicus. *Magdalena Vannicini.*

Gerundius. *Livia Ugurgieri.*

Alexander, *Epiſc. Pientiæ & Mont. Ilcin.* 1528. † 1563.

Clemens. *Cinthia Sozzini.*

Franciſcus Maria, *Epiſc. Montis Ilcin.* 1554. † 1599.

XV.

Fabius. *Artemiſia Cinugi.* n

Auguſtus.

Aſcanius. *Celsa Cinuzzi.* o

Carolus, *Eq. Melit.*

Octavius.

Agnes, ux. *Lelii Piccolomini Dom. de Triano.*

Livia, ux. *Thomæ Com. d'Elci.*

Franciſcus Maria. *Petra de Mandolo Piccolomini.* ☾

Joh. Baptiſta, *Epiſc. Salamin. & Cluſin.* 1633. † m. Jul. 1637.

— l — — m — — o — — n — — ☽ —

XVI.

Fabius, *Legum Doctor. Leonora Palmieri.*

Alexander.

Catharina, nup. *Michaeli Angelo Vanni.*

Andreas.

Johan. Baptiſta.

Nicolaus.

Scipio.

Cammilla, ux. *Hieronymi Conſtanti.*

Ferdinandus. *Æmylia Gratiani.*

Dominicus.

Joſephus.

XVII.

Cæſar. *Laura Bernucci.* s

Eliſabetha.

Catharina.

Octavius.

Livia, nup. 1. *Ludovico Nacci,* 2. *Bernardino Boninſegni.*

Julia, ux. *Vincentii Bonſarti.*

Celia.

Franciſcus.

Aſcanius.

Virgilius.

Margarita.

Flaminia.

Johannes Baptiſta.

Antonius.

— r — — s —

XVIII.

Jacobus. 1. *Hieronyma Cioli.* 2. *Judith Saracini.*

Leonora, *monialis.*

EXEGESIS HISTORICA.

PICCOLOMINEÆ familiæ genealogiam, ſuperioribus exhibitam tabulis, ipſa gens illuſtriſſima edidit, exſcriptam ſcalpro elegantiſſimè in mappa ingenti & ſplendida, in qua primariò ſub adſpectum venit arbor procera, patulis diffuſa ramis, multaque fronde & innumeris veſtita foliis, quibus nomina perſonarum utriuſque ſexus ex ſtirpe hac prognatarum inque eam adſcitarum, nec non indices documentorum, quorum fide ſingula traduntur, inſcripta ſunt; occurrunt etiam oculis ſparſæ paſſim effigies illorum, qui illuſtri aliqua laude floruerunt, nec non inſignia, ſingulis familiaria lineis; cernuntur præterea in regione imæ ſtipiti utrinque circumfuſa caſtella, oppidaque & urbes, in quibus Piccolominei vel habitarunt, vel imperitarunt, vel memoriam ſui condiderunt; & denique contemplari licet in limbo, quadratam mappam ambiente, inſignia familiarum CCCXXXIV, cum quibus cognationem affinitatemque Piccolominea contraxit, ordine repræſentata alphabetico. In ſuprema parte tituli inſtar hæc leguntur: DESCENDENZE TRATTE DALL' ARBORE DELLA FAMEGLIA PICCOLOMINEA RISTRETTE ALLI SOLI STIPITI DEI VIVENTI NELL' ANo. MDCLXXXIII. In calce narratur familiam Piccolomineam Senis oriundam, prima cunabula Romæ habuiſſe; Orlandum Malevoltium libro III. Hiſtoriarum ſuarum originem eorum à quodam *Bacco Piccolomo* derivaſſe, ſtrenuo antiquiſſimis ſeculis bellatore; aliis aliter viſum eſſe, ſed deſtitui illorum opiniones probationibus, eaque propter inſuper haberi, atque hoc magis iri demonſtratum ſtirpem hanc cum antiquam, tum multo magis claram eſſe ob eximios, quos produxit, viros; *antiquam & nobiliſſimam* S. Antonino P. II. Hiſt. Tit. XXII, Cap. 17, antiquiſſimam, *maximè illuſtrem & celebrem* Malevoltio Libro III. Hiſt. *Notiorem & illuſtriorem multis aliis, nobilem & potentem* Cardinali Papienſi in Epiſtolis ſuis, *progeniem inſignem* à ſecundo Lancellotto in Hiſt. Olivit. appellari; in cenſu non tantum Senenſium, ſed etiam Italicarum familiarum præcipuarum, habitam fuiſſe ab Imperat. Ferdinando III, ſicut conſtat ex Privilegio ejus Linzii an. 1648. dato, in quo aliquàm multi iſta ex ſtirpe enumerentur, qui Auguſtiſſimæ Auſtriacæ familiæ ſtipendia meruerunt; Anno 1354. & circiter primatum Piccolomineos obtinuiſſe inter proceres Senenſes ad recuperandos publicos honores; potentiam eorum tantam fuiſſe, ut ſæpè multis familiis ſuperiores evaſerint, atque an. 1325. ſuo ære turmam equitum conduxerint in auxilium Florentinorum, denique ſtabilita Senenſium republica Conſulatu frequenter honeſtatos, feudiſque auctos fuiſſe. Quanta de cætero etiam fœcunditas ſtirpis hujus fuerit, vel ex Tabulis noſtris, ramiſque, quos in iis recenſuimus, patet: iis dignoſcendis cognomina vel à conditoribus vel à poſſeſſionibus aſſumſerunt, ita ut aliqui appellarentur Piccolominei *Ruſticini*, alii *Salomoneſci*, alii *de Caſtello Mutio*, alii *de Modanello*, alii *de Triano*, alii *Carli*, *del Mandoli*, alii aliter; nec ſua genti ſuffecit numeroſitas, quin alias etiam familias in ſuum adoptarent nomen: namque Æneas Silvius Piccolomineus, qui Papa factus Pii ſecundi nomen ſibi indidit, non tantùm *Lolios*, *Todeſchinos & Pierios Sticciani regulos*, ex amita ſororibuſque ſuis prognatos, ſuæ inſevit ſtirpi, ſed etiam alios, nulla ſibi, niſi fallimur, cognatione junctos, videlicet *Ammannatos*, *Spannochios*, *Cæſarios*, *Mirobalлos* & *del Teſta* cognominatos, quorum propagines partim adhuc germinant, partim emarcuerunt; ex poſtremis ſuperfuit haud ita pridem *Germanus Octavius de Teſta Piccolomineus*, Comitis S. Rom. Imperii dignatione mactus. Pii II. exemplo Pius tertius, illius è ſorore nepos & in Piccolomineam familiam adſcitus, *Silverios & Lucentinos* in eandem aggregavit; ſed nobis primorum ſolummodo habere rationem conſilium fuit, cæteris ſuo relictis loco.

AD TAB. II.

ÆNEAS SILVIUS Piccolomineus, jam nobis memoratus, familiæ ſuæ columen ac ſidus jure meritoque dicendus eſt: fuit tota Europa ſummo propter ingenium honore & nomine, atque ad ſummum rerum ac dignitatum humanarum culmen bonis artibus & recta via pertigit. De vita ejus benè multi ſcripſerunt, *Joh. Perſona Gobelinus*, qui illi ab epiſtolis fuit, & *Jo. Anton. Campanus* Epiſcopus Teramenſis, ex profeſſo, nec minore cura *Platina* & *Ciacconius* hujuſque continuator *Oldoinus*; atque

atque ex hoc non pigrabor referre, quæ de illius natalibus & priſco familiæ ſtatu commemoravit: *familia Piccolomineorum Roma Senas tranſlata, inter vetuſtiores & nobiliores illius civitatis habita, dum optimates Reipublicæ præfuerant, & literis & armis claruit, ac plures arces & Caſtella obtinuit. Sed à nobilibus in plebem derivato regimine, ſicut & cetera nobilium, ſic & Piccolominea domus Senis ejecta. Superfuit tamen Æneæ Silvio non tenue patrimonium, ex quo potuit vitam honeſtam ducere; ſed juvenis immatura morte deceſſit, relicta Montaniana uxore prægnante, ex qua natus eſt Silvius poſthumus, quo pupillo bona ejus ſub tutoribus & actoribus diſſipata ſunt. Hic tamen educatus ingenuè, literis ediſcendis traditus eſt, qui liberalibus artibus eruditus, ubi adolevit, in militiam profectus, ac variis caſibus actus, domum tandem rediit, ac vendicata patrimonii tenui portione, Victoriam ex domo Forteguerrarum, quamvis nobilem virginem, attamen pauperem, duxit in uxorem; quæ adeò fœcunda fuit, ut ſæpè gemellos pepererit. Ex ea Silvius duodeviginti liberos ſuſtulit, non tamen ultra decem ſimul aggregavit, quos urgente inopia Corſiniani enutrivit, ſed omnes tamen iniqua lues extinxit, duabus tantùm ſororibus* Laudomia & Catharina cum Ænea, *qui pòſt Pius II. Papa, ſuperſtitibus.* Corſinianum deinde à Pio Papa *Pientia* appellata & civitas facta eſt, in qua templum etiam teſtudineum & ornatiſſimas ædes extruxit; ſepulchrum marmoreum, paternis materniſque oſſibus Senis in templo beati Franciſci ſuo juſſu conditum, hoc diſticho notavit:

Sylvius hic jaceo, conjunx Victoria mecum eſt:
Filius hoc clauſit marmore Papa Pius. (a)

Vitæ ejus rationem, honores & res in Pontificatu ſupremo geſtas, Onuphrii & epitaphii, quod illi conditum fuit, verbis, iiſque paucis trademus: *Æneas Silvius Piccolomineus per omnium Romanæ curiæ dignitatum gradus ad munus Apoſtolicum aſcendit. Litteris humanioribus inſtructus, eloquentia, dexteritate & prudentia multum valuit. Primùm Cardinalium Capranici & Albergati ſcriba, deinde in Concilio Baſileenſi cæremoniarum præfectus, & pro eo multis legationibus egregiè functus, poſteà Friderici tertii, Felicis V. Eugenii IV. & Nicolai V. epiſtolarum magiſter, & à Secretis fuit. Ad Eugenium* IV, *pro natione Germanica Legatus, obedientiam, ſublata neutralitate, eidem præſtitit. A Nicolao quinto epiſcopus Tergeſtinus, & Senenſis, à Caliſto tertio, Diaconus primo ſancti Euſtachii, mox Presbyter Cardinalis tt. S. Sabinæ creatus eſt. Quo mortuo Romæ in palatio Vaticano.* XVII. *Cardinalium ſuffragiis, Romanus Pontifex, decimoquarto Kalend. Septembris an. Domini* MCDLVIII. *denunciatus, & tertio Nonas Septembris coronatus, Imperatore Cæſare Friderico tertio Auguſto: ſedit annos quinque, menſes undecim, dies viginti ſeptem. Ordinationibus tribus habitis,* XIII. *Cardinales creavit. Obiit Anconæ in Piceno, dum bellum in Turcas adornaret. Vacavit ſedes dies* XVI. Corpus Romam relatum in baſilica ſancti Petri marmoreo tumulo cum hoc elogio in Sacello ſancti Andreæ ſepultum eſt: *Pius ſecundus Pontifex maximus, natione Tuſcus, patria Senenſis, gente Piccolhominea, ſedit annos ſex. Brevis Pontificatus ingens fuit gloria. Conventum Chriſtianorum Mantuæ pro fide habuit. Oppugnatoribus Romanæ ſedis intra atque extra Italiam reſtitit. Catharinam Senenſem inter ſanctas Chriſti retulit. Pragmaticam in Gallia abrogavit. Ferdinandum Arragonenſem in Regnum Siciliæ cis Fretum reſtituit: rem Eccleſiæ auxit. Fodinas inventi tum primùm aluminis apud Tolfam inſtituit. Cultor juſtitiæ & religionis. Admirabilis eloquio. Vadens in bellum, quod Turcis indixerat, Anconæ deceſſit: ibi & claſſem paratam, & Ducem Venetorum cum ſuo Senatu commilitones Chriſti habuit. Relatus in urbem eſt Patrum decreto, & hic conditus: ubi caput Andreæ Apoſtoli ad ſe ex Peloponeſo advectum collocari juſſerat. Vixit annos* LIX. *menſes* IX. *dies* XXVII. *Franciſcus Cardinalis Senenſis avunculo ſanctiſſimo fecit, Anno Domini* 1464.

Pium II. Pontificem Romanum ortos ex ſororibus ſuis in familiam Piccolomineam adoptaſſe jam diximus; iſti igitur avita nomina ſenſim reliquerunt, & Piccolomineos ſe ſalutari paſſi ſunt; inter illos, qui *Sticcianum*, nobile in agro Senenſi caſtrum, tenuerunt, ÆNEAS Piccolomineus, Silvii F. nomen aliquod famamque ſibi peperit ſtudio, quo Senenſes, ab Hiſpanis primum, dein à Gallis afflictos, in libertatem vindicare niſus eſt, quemadmodum *Thuanus* (b) *Ammiratus* (c) & *Adrianus* (d) memo-

 riæ

(a) *Platina de vita Pii II, p. m.* 310. (b) *Hiſtor. Lib. X.* (c) *Hiſt. Florent. Lib XXXIII.* (d) *Hiſtor. Lib. IX.*

riæ prodiderunt. Pater is fuit SILVII, ASCANII & ÆNEÆ, ex quibus medius Eccleſiaſticæ vitæ ſe addixit, & primò Archiepiſcopi Rhodienſis titulo mactus, poſteà Senenſi Eccleſiæ præfectus eſt; cæteri duo militari laude floruerunt, & Silvii inprimis virtutem ac fidem Ferdinandus Etruriæ Dux in pretio habuit, eumque ad primaria aulæ ſuæ munia evexit. Huic quoque triga fuit filiorum egregiorum, qui patris patruorumque veſtigiis inſtiterunt: namque ætatibus eorum medius interjectus ASCANIUS ſumta toga patruo cognomini in Archiepiſcopatu Senenſi ſurrogari meruit, ÆNEAS militarem vitam ſectatus Eques S. Stephani à dicto Magno Duce Etruriæ creatus eſt; OCTAVIUS pari bellicæ laudis cupidine tactus, poſtquam apud Inſubres belli tyrocinium feciſſet, turmam equitum regendam ſuſcepit, in cohorte, quam *regimentum* vocant, Imperatori Ferdinando II, ab Etruriæ M. Duce auxilio adverſus Bohemos miſſa; egregia exinde ſtipendia laudato Cæſari, filioque ejus Ferdinando III. meruit in Germania pariter ac Belgio, & per omnes honorum militarium gradus præclarè verſatus, ſummo tandem exercitus Cæſarei imperio, Principiſque dignatione mactus eſt. Et ne pacis artibus minus clareſceret, Cæſaris vice Concilio Norimbergæ an 1649. adeſſe juſſus, quo poſt pactionem Weſtphalicam ad exequendam ſtabiliendamque pacem etiam Galli, Sueci atque Ordinum Imperii Legati coierant; & meruiſſe his viſus eſt, cujus virtutem, fidem, induſtriam, bello paceque cognitam, Germania decoraret; quare in Collegium Principum Imperii receptus, & ne inanis honor eſſet, Senatus quoque frequentandi dicendæque pro rep. ſententiæ facultate auctus eſt, in Comitiis an. 1654. Ratisbonæ habitis, d. 28. Febr. ſolemni more introductus; quoniam verò leges Curiæ prohibebant nullis poſſeſſionibus immediatis præditum, ita temperata fuit res, ut Senatus Octavius tantùm particeps fieret: filii aut quoſcunque dignitatis ſucceſſores ille habiturus eſſet, ſuffragii jure, non prius ac legibus ſatisfeciſſent, gauderent. Cæterum à Rege Hiſpaniæ Philippo IV. ob navatam in Belgio egregiam operam torque Ordinis *Aurei Velleris* decoratus, & Ducatu Amalphitano in regno Neapolitano, qui jam olim in familia Piccolomineorum, ceu ad Tab. IV. dicetur, fuerat, donatus eſt; quæ tamen donatio effectu caruit. Demum uxore ex vetuſtiſſima & maximè illuſtri Germaniæ domo ducta, vix in quietis otiique portum delatus, gravi morbo oppreſſus fato conceſſit, ſcripto propter orbitatem ſuam hærede nepote ſuo ex fratre FRANCISCO, hujuſque filio ÆNEA, ex quibus ille Ducis Amalfitani, hic autem Principis S. Rom. Imperii titulos ſumſerunt; utrique ſucceſſit (*Æneas* enim cælebs vita defunctus eſt, cum in duello, quo cum Comite Guerrierio in caſtris Cæſareis an. 1673. conflixit, vulnus accepiſſet, idque negligentius curatum eſſet) LAURENTIUS, natu minor Franciſci filius Æneæque frater.

AD TAB. III.

EX *Laudomia*, Pii II. ſorore, & *Nanne Todeſchino* natos in familiam Piccolomineam, non minus atque è Catharina ortos, ab illo adſcitos fuiſſe dictum jam fuit; ex iſtis FRANCISCUS non agnomen tantum & inſignia avunculi accepit, ſed ſummas etiam dignitates, quibus ille eminuit, conſecutus eſt; poſtquàm enim humaniorum literarum, & Juris utriuſque ſtudiis probè excultus, ab ipſo avunculo Pio II. Senenſi Eccleſiæ præfectus, & *Protonotarius Apoſtolicus*, moxque in prima Patrum enunciatione *Diaconus Cardinalis S. Euſtachii ad Pantheon* creatus fuiſſet, ita excellenter in legationibus ſibi demandatis, Germanica præſertim, ſe geſſit, ut poſt Alexandri VI. exceſſum *Pontifex maximus* omnium Patrum ſuffragiis electus, & Pii III. nomine aſſumpto VIII. Id. Oct. an 1503. coronatus fuerit. Qua in ſolemnitate cùm facem ſtupeam collucentem more majorum vidiſſet, audiviſſetque vocem illam: *Sanctiſſime Pater, ſic tranſit gloria mundi*, fleviſſe, & humanam ſortem brevi perituram ingemuiſſe dicitur: implevitque mox triſte præſagium: nam & ſenectæ vitiis, & mortifero cruris ulcere vehementer affectus, intra ſextum & vigeſimum Pontificatus diem, non ſine veneni ſuſpicione, Pandulfi Petruccii Senenſis tyranni conſilio à chirurgo illiti, in palatio Vaticano animam reddidit, atque in baſilica S. Petri prope avunculum humatus eſt; additâ ſepulcro inſcriptione ſequenti, qua præcipuæ res ejus geſtæ continentur:

PIUS III. PONT. MAX.

A Pio II. *Avunculo Duos & XX. annos natus in Cardinalium Collegium aceitus Urbis ac Piceni Legatione integerrime functus*

A Paulo II. *ad Fredericum* III. *miſſus ut Germanorum arma in Turcas concitaret*

Con-

Conventum frequentiſſimum Pontificis morte diſſolutum habuit
Sub Innocentio VIII. *Umbros diſſidentes pacavit*
Carolo Gallorum Rege in Italiam irrumpente
Ab Alexandro VI. *ſero admodum obviam miſſus*
Eo mortuo
Duo de quadraginta Patrum ſuffragiis Pontifex creatus
Dum de reſtituenda in priſtinam majeſtatem Chriſtiana Repub. ac urbe agit
Viginti ſexta die ex tanta expectatione rerum publico omnium luctu deceſſit
Eloquio, Prudentia, Religione, Innocentia & Gravitate domi foriſque
Inſignis, in dicendis in Senatu ſententiis liber & graviſſimus.
Vixit annos LXIV. *menſes* V. *dies* X.
Obiit Anno Salutis Chriſti MDIII. XV. *Kalend. Novembris.*
Jacobus & Andreas fratri Sanctiſſimo poſuere. (c)

JOHANNI Piccolomineo, Andreæ, cui Ferdinandus Rex Neapol. in gratiam avunculi *Caſtelleonum* piſcariæ oppidum in Etruria, Senenſium finibus proximum, ab Alphonſo Rege, primo quod cum Florentinis geſſerat bello, occupatum, donavit, (*d*) filio, Archiepiſcopatum Senenſem patruus, Pius III, ſacram dein purpuram Leo X. contulit. Hanc ille viginti annorum ſpatio ornavit, & uſque ad Decanatum S. Senatus pertigit. Virum *ingenio gravem & ſumma conſilii autoritate præſtantem, peculiari virtutum omnium ſtemmate clarum* prædicat Stephanus Joanninenſis, eumque vocat *literatorum hominum præſidium, & omni prorſus ſtudiorum genere conſummatiſſimum, & Clementis* VII. *præcipuum conſiliarum.* (*e*)

Ex Montis Martiani Dominorum ſtirpe inclaruit non virtute, ſed flagitiis, poſtremus eorum ALPHONSUS; is diu, tota Europa vagus, initio bellorum civilium in Gallia operam ſuam Guiſio Duci addixit, deinde in Italiam ad Montem Marcianum arcem ſuam, Piceni nobilem, reverſus, graſſatoribus manum præbuit, & ſub Pontificatu Gregorii XIII. multis moleſtiis damniſque Eccleſiæ ſubjectos attrivit, cumque inſolentiam ejus frangere & coercere Gregorius nequiviſſet, in Franciſci Medicei Hetruriæ Ducis gratiam præterita illi delicta condonavit. At ille aſſuetum vivendi genus poſteà repetens, ingenti denuò terrore Eccleſiaſticos fines replevit, cumque an. 1589. in ditiones Venetas ſe contuliſſet, ita in urbe atque extra ſe geſſit, ut Decemvirûm decreto reipublicæ finibus ſtatim exire, neque abſque eorum permiſſu regredi, graviſſimis propoſitis pœnis, juberetur; attamen magiſtratus imperio neglecto, denuò cum armatis facinoroſiſque hominibus in ditiones Venetas illatus, vi, rapinis agere, homicidia perpetrare, itineraque infeſta reddere cæpit; quapropter à Decemvirûm collegio perpetuo exilio, capitali pœna adjecta, eſt mulctatus, & præmia iis, qui vel vivum traderent, vel intra fines interficerent, decem aureorum millia decreta; ille tamen in Picenum incolumis delatus eſt: ubi cum poſt Sixti V. Pontificis Rom. mortem copias cogeret, ſed à Præſide provinciæ prohiberetur, ita ſibi interregni tempore à gubernatoribus præceptum cauſanre, datis ad Collegium Cardinalium literis graviter conqueſtus eſt, & cùm nullum ab iis reſponſum ferret, tandem in Aprutinam regni Neapolitani proximam provinciam conceſſit, conjunctiſque cum Marco Sciarra exrorrium duce viribus, cum DCC. circiter in utrumque paratis hominibus in Latium deſcendit, & maxima intemperie ſub portas uſque urbis diu graſſatus eſt, donec Virginius Urſinus, Lamentani Marchionis F. delectos adverſus eum eduxit, cui ſe Jn. Franciſcus Balnei Comes, à Magno Hetruriæ Duce Romam comitiorum tempore ad procuranda negotia ſua miſſus, conjunxit; datum & ab eodem negotium Camillo Montano Marchioni, ſupremo Etruſcæ militiæ Duci, ut cum DCCC. peditibus & CC. equitibus Piccolomineum, incendio ferroque paſſim ſævientem, ad internecionem perſequeretur. Urſinus dum ad Montanum properat, quo communem hoſtem conjunctis copiis invaderent, ab indice, à Piccolomineo fraudulenter ſummiſſo, deceptus, pæne in inſidias juxta Stortam præcipitavit; deinde Oligati Sciarra ab utroque obſeſſo, cum Piccolomineus ſuppetias obſeſſis ferens ſuperveniſſet, acriter pugnatum fuit, Montano ipſo ſauciato; Piccolomineo verò, cùm circiter centum è ſuis amiſiſſet, fuga elapſo; id actum paucis diebus antequam Gregorius XIV. Pontifex in Urbani VII, duodecendialis Papæ locum, creatus eſſet, qui mox propoſito edicto Piccolomineum citavit, & cum non compareret, in pœnam incidiſſe pronunciavit, & Montem Marcianum Herculi Sfondrato, fratris filio,

(c) *Platina & Ciacc. Hiſt. Pont.* (d) *Simonetta rer. geſt. Fr. Sfort. Lib. XXVIII.* (e) *Ciacc. Tomo III. p.* 347.

Digitized by Google

lio, tanquam ad ſe, propter illius contumaciam, devolutum, adjudicavit; cumque à Piccolomineo ſe alienaſſent, ut eſt latronum infida ſocietas, Sciarra ac reliqui exules, homo miſer, undique cinctus & à cunctis deſertus, ex Latio per Narniam & Fulginium Umbriæ urbes in proximum Piceni littus confugit, ſi forte naviculam nanciſci poſſet, qua ſe in Hadriaticum daret; verùm effugio non reperto, per Cæſennatem agrum aliquandiu vagus, poſtremo in Biſaccionis Tribuni, qui M. Etruriæ Duci militabat, manus incidit, ab eoque per Cornelii forum Florentiam perducitur, ubi initio anni 1591. indignam familiæ tam inſignis nomine pœnam ſubüt, tanquam latro ſtrangulatus, & unco ad ſpectaculum appenſus. (*f*)

AD TAB. IV.

ANTONIUM, Nannetis Todeſchini & Laudomiæ Piccolomineæ filium natu maximum, Pius II. Papa, quo avunculo uſus eſt, caſtello S. Angeli præfecit, Ferdinandus Rex Neapol. cùm à dicto Pontifice in regno Neapolitano confirmatus, & copiis, quas Antonius adduxit, adjurus fuiſſet, generum ſibi per ſpuriam filiam adſcivit, & Seſſæ Ducem primò creavit, dein *Amalfitano* ducatu & *Celani* comitatu donavit, prætereaque officium *magni Juſtitiarii*, quod inter ſeptem primaria regni ſupremum eſt, ei contulit. Opera deinde Antonii idem Rex uſus eſt haud improſperè in bello, quo eum Johanne Andino de regno decertavit, debuitque ei expugnationem arcium duarum inſignium, videlicet Caſtellimarini ad Vulturnum, & Scafati ad Sarnum; quare mortua filia notha, Antonii uxore, nova affinitate ſibi virum devincire ſtuduit, filiamque ſororis ſuæ, è Marino Martiano Sueſſæ Duce natam, ei in matrimonium tradidit. Priori monumentum conditum fuit Neapoli in æde montis Oliveti, in quo ſequens legitur inſcriptio: *Quis legis hæc ſubmiſſus legas, ne dormientem excites. Rege Ferdinando orta Maria Aragonea hic clauſa eſt: nupſit Antonio Piccolomineo, Amalfæ Duci ſtrenuo; cui reliquit tres filias, pignus amoris mutui. Puellam quieſcere credibile eſt, quæ mori digna non fuit. Vixit annos* XX. *Anno Domini* MCCCCLX. Subjungit *Summontius*, qui id recenſuit epitaphium, ex filiabus tribus, quas ab illa relictas eſſe ibi traditur, videri ſibi duas uno partu editas fuiſſe, eò quod duos tantum cum marito vixerit annos. (*g*) Poſt quinquaginta paginas idem autor, prorſus ſui & anteà dictorum oblitus, inter res anno 1461. geſtas, refert à Ferdinando Rege eo demum anno nuptias filiæ Mariæ cum Antonio Piccolomineo peractas fuiſſe; id quod ad poſterius Antonii matrimonium magis quadrare quis dubitet?

Poſtquàm ſtirps Antonii Piccolominei, Amalfitani Ducis, primogenita emarcuiſſet, ad Marchiones *Ilicetanos*, ex natu minore illius filio o[illegible] Ducatus delatus eſt, per matrimonium CONSTANTIÆ, Inici quarti Amalfitani Ducis gnatæ unicæ, cum ALEXANDRO Piccolomineo Ilicetano; illa autem ſine prole vivis exempta in fiſcum redactus eſt; Celanenſi tamen Comitatu ALFONSO Piccolomineo, Conſtantiæ patrueli, permiſſo. Hujus nepos cognominis Principis *de Vallereale* titulo auctus eſt, egregiamque prolem poſt ſe reliquit; ex ea natu maximus JOHANNES Dux *Laconiæ* materno ſalutatur jure: is amore cælibatus primogenituræ renuntiavit, eamque fratri ſuo natu proximo FRANCISCO ceſſit, hic verò antequam ad conjugium animum appelleret, ad bellum Hungaricum, ea tempeſtate diſciplinæ militaris palæſtram, voluntarius profectus, cùm in oppugnatione Budæ nobili fato concidiſſet, ad tertiogenitum JOSEPHUM rei familiaris cura, ſtirpiſque propagatio rediit; cui ita incumbit, ut viri patriſque fortunati famam tueatur.

AD TAB. V.

A Piccolomineis inſitis & adoptivis ad genuinos ſermo redit, quos inter Mutinellæ dominos quinta exhibet tabula; ex eis ortus eſt ANTONIUS, Andreæ F. quem ex monacho & Abbate S. Vigilii Ordinis Camaldulenſis Pius II. ſucceſſorem ſuum in *Senenſi* Epiſcopatu fecit d. XVIII. Sept. an 1458, & ſequenti anno d. XIX. April. *primum Archiepiſcopum* ejuſdem Eccleſiæ ſalutavit, cui dignitati ille haud diu ſuperfuit.

Ex eadem familia prodierunt, qui S. Rom. Imperii Comitum dignatione macti ſunt, quoſque inter ÆNEAS SILVIUS noſtra ætate bellica illuſtratus eſt virtute: is diu ſub ſignis Leopoldi Imperatoris militavit, ac poſtremo ſæviſſimo adverſus Turcas bello ſum-

(f) *Mauroc. Hiſt. Venet. Libro XIV. Thuanus Hiſtor. Lib. C. Campana Hiſt. del mondo Vol. II. Libro XI. & XII.* (g) *Dell' hiſt. di Napoli Libro V. p.* 313. *Conſ. p.* 365.

Digitized by Google

ſumma quæque diſcrimina in præliis & obſidionibus acerrimis obeundo excelſi animi & invicti roboris non unum ſpecimen dedit, cumque poſt felicem apud Triveniziam in Boſnia pugnam, quæ d. 4. Sept. 1688. contigit, à Cæſare *Generalis Campi Mareſcalli Locumtenentis* dignatione mactus, & abſente ſupremo Duce, qui tunc Ludovicus Wilhelmus Badenſis Marchio erat, vices ejus obire, & ſummo exercitus regimine fungi juſſus fuiſſet, providi atque impigri Ducis famam conſecutus eſt, ingenſque ſui deſiderium reliquit, cùm ſequenti anno, re ad Niſſam in Servia præclarè geſta, illi regioni præfectus, & in Albaniam penetraturus, febri correptus, ejuſque vi oppreſſus Priſtinæ fato conceſſiſſet.

AD TAB. VI.

INter Piccolomineos Trianæ Dominos eruditionis famam adepti ſunt LEPIDUS, Johannis Baptiſtæ F. & FRANCISCUS, Lælii F. Hic omnem propè ætatem in Jeſuitarum ſocietate exegit, & Philoſophiam Theologiamque magna docuit fama; primariis etiam maximique momenti officiis Ordinis ſui admotus, cùm catum ac ſolertem ſe dediſſet, tandem *Generalis* univerſæ Societatis Præpoſiti dignatione mactus eſt, in locum Vincentii Caraſæ electus d. 2. Dec an. 1649, ſed decimo octavo abhinc menſe naturæ conceſſit, LXIX. annos natus. LEPIDI ingenium ſummum, mores candidos, à nævis tamen haud immunes, eximiamque in jure civili ſcientiam *Janus Nicius Erythræus in Pinacotheca altera* expreſſit, retulitque, illum, cùm in Johannis Baptiſtæ Cardinalis Caſtaneæ, eruditione ejus atque doctrina mirificè delectati, domo aliquandiu egiſſet, aliquo religionis œſtro percitum, Jeſuitarum ſocietati nomen dediſſe; ſed pœnitentia tactum eſſe, cùm dictus Cardinalis ad Pontificatum Maximum evectus fuiſſet, à ſpe, quam dimiſerat, oborta, mox tamen celeri Pontificis morte ſedata. Moleſtia deinde quadam affectus, *parùm abfuit, quin ex iracundia ſocietatem deſereret; quantumvis in ea*, verbis jam utor laudati autoris, *ob excellentem doctrinam fieret ab omnibus plurimi, & moralem Theologiam in ipſorum gymnaſio docendi munus accepiſſet, ac tum præſertim magno eſſet apud omnes in honore, quod, cum de Archiepiſcopo Senenſi in demortui locum ſubrogando ageretur, ipſe à Ferdinando, Magno Etruriæ Duce, inprimis expeteretur. Sed à me, quem patria caritate complectebatur, rationibus victus, atque ad ſe reverſus, ſententia deſtitit, ac provinciam, ſibi mandatam, laudabiliter, uſque ad vitæ exitum, geſſit. Qui exitus, celerius illi multo, quàm ætas poſceret, contigit, nondum enim ad quinquageſimum vitæ ſuæ annum pervenerat, ob inexplebilem diſcendi cupiditatem, cùm nullum ſibi tempus à literarum ſtudiis vacuum daret.*

AD TAB. VII.

IN Piccolomineorum à *Ruſticino* ortorum & Tabula VII. enumeratorum gloriam vixit ALEXANDER *Patrarum Archiepiſcopus*, Agnoli ſive Angeli F. quo etiam ita ſe efferunt, ut ramum, cujus ille eximius palmes fuit, *Archiepiſcopi Patrarum lineam* appellent. Non pigrabor recenſere quæ *Thuanus* de eo memoriæ prodidit: *Alexander*, inquit, *Piccolomineus, Æneæ Silvii, qui Pontifex Pius* II. *dici voluit, gentilis Angelo Patre, & Hippolyta* (Margarita aliis dicta) *Sanctia matre Senis natus eſt; cujus civitatis, cùm jam Patrarum Archiepiſcopus audiret, virtute ſua meruit, ut deſignaretur etiam Archiepiſcopus;* (nempè Franciſco Bandino Coadjutor datùs, cui tamen præmortuus eſt) *In eo erat præter ſuavitatem morum, cum ſeria gravitate conjunctam, rara & exacta omnium laudandarum diſciplinarum cognitio, quas & ſcriptis multiplicibus ferè vernaculis illuſtravit, Ariſtoteli præcipuè addictus, ad cujus perſpicuam intelligentiam propriâ induſtriâ multum contulit, tandemque anno* 1578. 4. *Idus Mart. ſeptuagenarius deceſſit, in majore patriæ urbis templo ſepultus & honorifico à Jo. Baptiſta æditus, Deiphobo Archipresbytero, aliiſque fratribus elogio ornatus.* Hæc Thuanus Libro LXV. Hiſtoriarum retulit, ſequentia verò Libro I. Commentariorum de Vita ſua: *Dum Senis eſſet Foxius Alexandrum Piccolomineum, veneranda canicie ſenem, in ædibus ſuis inviſit, quem culcitræ incumbentem, & Ariſtoteli ſuo, h. e. à ſe diverſis explicationibus illuſtrato, recognoſcendo vacantem improviſus invenit. Nam ſolus erat, & famuli huc illuc per feſtum diem diverſi abierant. Quod ille ſummâ anxietate excuſavit, & gratias Foxio pro tam honorifica ſalutatione egit. Tum ſedere juſſis, qui cum Foxio aderant in iiſquè*

Thuano, multa de ſtudiis ſuis diſſeruit, eorumque ſe demum in ea ætate dulciſſimum fructum capere dixit, aliis oblectamentis deficientibus, quibus aliæ ætates innocenter & citra offenſionem gaudere poſſunt. Quod cùm dicebat, non tàm ſenectuti ſolatium quærere videbatur, quàm adoleſcentes, qui aderant, quâ humanitate erat, ad deſidiam vitandam & Philoſophiæ ſtudia capeſſenda exemplo ſuo cohortari. Uberius dotes animi ingeniique Alexandri Piccolominei poſteritati commendavit *Johannes Imperialis* in *Muſæo Hiſtorico*, ubi vultum quoque ejus conſpiciendum exhibuit (*h*)

A D T A B. VIII.

PIccolomineorum *Carolidarum*, qui à Carolo progenitore ſuo, Tabula VII. dicto, id cognominis obtinuerunt, ramus ſummum quoque edidit *Philoſophum*, Alexandro agnato ſicut coævum, ita haud inferiorem, imò, Jac. Phil. Thomaſini judicio, *numeris omnibus abſolutum*, Oratoremque inſignem, FRANCISCUM videlicet. Hic Senis, Nicolao Piccolomineo, qui Capitaneus populi in urbe patria an. 1529. fuit, & Æmilia Saracinia natus, ingenio tam felici præditus fuit, ut, *Joh. Imperiali* dicente, *prius prope docentis, quàm diſcentis munere fungi cœperit:* in Gymnaſio enim patrio adhuc adoleſcens Logicam ingenti cum admiratione civium interpretatus, indeque Maceratam profectus propenſis ſtatim animis inter ejus Academiæ proceres ad Philoſophiam primo loco tradendam cooptatus eſt, mox verò Peruſiam vocatus in eo Lyceo per decennium Spartam eandem ornavit. Patavium deinde accitus, *ſapientiæ*, ut laudati ſcriptoris verbis iterum utar, *ſe non tam verbo, quàm re ipſa Profeſſorem geſſit, infracto animo, inculpatæ genio, Socraticæ verè candore ſemper enituit. Hinc tantus juventutis plauſus erga ipſum, tam profuſa exterorum benevolentia, ut ceu terreſtre aliquod numen, ſibi divinitus datum, nulla unquam vetuſtate delendum, revererentur.* Hæc egregia per annos XXII. Venetis opera navata, quam illi ad extremum ſtipendio millium quadringentorum florenorum, *Thomaſino* referente, remunerati ſunt, patriam ſibi tandem repetendam cenſuit, in qua extremos etiam ſpiritus hauſit; ac interim pluribus ad Magnum Etruriæ Ducem legationibus perfunctus, plurimiſque honoribus auctus, Philoſophiæ Platonicæ vacare cœpit, quam etiam commentariis exornandam ſuſceperat, dicere namque ſolitus erat, *Platonis & Ariſtotelis Philoſophiam duos quaſi oculos humani aciem intellectus dirigere, quorum alterutro, ſi quis careat, Cyclopis inſtar in hac rerum univerſitate labatur neceſſe eſt.* Extrema ætate variis ſollicitudinibus, & præſertim filiorum ſimultatibus ac inertiis agitatus, fato ceſſit octuageſimo quarto ætatis anno, relicto poſteris cum ampliſſima nominis ſui memoria patrimonio ingenti. Vivens varia ſcripſit & edidit; ſepultus eſt in æde D. Franciſci, ibique hoc epitaphium ſculptum conſpicitur: D. O. M. *Franciſcus Piccolomineus, Philoſophus, ejuſque hæredes, donec lux poſtrema refulgeat, in his tenebris requieſcent. Fides dirigit, ſpes elevat, charitas cum Deo nectit.* MDCIIII. (*i*)

Eadem ſtirpe, quæ Franciſcum protulit, CÆLIUS ſatus eſt, quem Cardinalitia inſignem dignitate noſtra ſuſpexit ætas, noſtri viderunt oculi; is ingenuis ſtudiis inde à pueritia deditus atque imbutus, in patria à Juriſprudentum Collegio Doctoratus lauream promeruit. Cùm deinde Romam, quò illum & ſua indoles & majorum imagines invitabant, veniſſet, doctrinam fidemque ſuam urbi univerſæ, dexteritatem verò, & in rebus gerendis ſolertiam, Urbano VIII. Papæ egregiè probavit; nam & ſuffectus in locum alterius ex Prælatis, quos *Cameræ Apoſtolicæ Auditoris Locumtenentes civiles* vocant, juridicundo magna cum laude præfuit, & ab Urbano ablegatus ad Alexandrum Cardinalem Bichium conſanguineum ſuum, è Gallia in Italiam venientem, ad pacem inter Papam & pleroſque Italiæ principes, quos Caſtri occupatio in illum armaverat, Regis Galliæ nomine componendam, operæ præclarè navatæ famam obtinuit, atque ad Regem Galliæ Ludovicum XIV, Regiſque matrem, quæ impubere filio regnum adminiſtrabat, à Cardinali miſſus eſt, ut de omnibus, quæ geſta fuerant, referret. Pace parta ad urbem ſe recepit, ubi paulò pòſt Urbano mortuo ad priora rediit ſtudia, & defendendis cauſis forenſibus ſe exercuit quamdiu vixit Innocentius X. At Alexander VII. Cælium illicò ad ſe vocatum, *Cubicularium intimum de numero Participantium*, & *Supplicum libellorum Magiſtrum* creavit, nec multò pòſt Baſilicæ Vaticanæ Canonicum, & alios ſuper alios cumulando honores, *Cæſareæ Archiepiſcopum* renunciavit, & in Galliam miſit *extra ordinem Nuncium Apoſtolicum*, ut paci inter Galliæ Hiſpaniæque Regem conciliandæ omni ope atque officio adniteretur. Manſit deinde in Gallia Nuncius Ordinarius integrum ferè ſeptennium, difficillimis temporibus, enituitque maximè ejus prudentia illa in tempeſtate, quam contentio Romæ inter Ducis Crequii Legati Regis Galliæ & Corſos, milites Pontificis prætorianos, orta, excitavit, ita quippe iſto in negotio verſatus eſt, ut gratiam tum apud Pontificem tum apud Regem ſingularem iniret, atque à priore in quarta Creatione, d. 14. Januar. an. 1664. facta, purpuratis Patribus cum titulo Presbyterali *S. Petri in Monte aureo*, adſcriberetur, prætereaque legatione Romandiolæ & Exarchatus Ravennæ mactaretur. Hoc trienni ſpatio egregia prudentiæ & juſtitiæ laude defunctus, Romam rediit, interfuitque comitiis Clementis IX, ejuſque ſucceſſoris Clementis X, ſub quo Archiepiſcopatum Senenſem conſecutus eſt, ad cujus regimen ſtatim ſe contulit, ibique anno ſuo climacterico magno mortem obiit, ſemel tantum Romam ad Innocentii XI. comitia reverſus. (*k*)

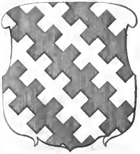
STEMMA

(h) *pag.* 81. (i) *Thomaſin. Elog. Illuſtr. Vir. p.* 208. *& ſeqq. Imperial. Muſ. Hiſtor. p.* 114. *&* 115.
(k) *Ciaccon. Hiſt. Pont. & Card. Tomo IV, p.* 752.

STEMMA SALVIATINUM

quo orti ſunt

Signiferi & Senatores Florentini, Rom. Eccl. Cardinales, Duces Juliani, & Marchiones Monterii.

SAlviatorum gens inſignium loco uti conſuevit *faſciis tribus diagonalibus, utrinque pinnatis, & campo argenteo inductis.*

T A B U

I.

GOTTI

II. Uguccio, 1198. — Foreſi

III. Cambius. — Gugliel

IV. Magiſter Salvi

V. Jacobus Salviati. — Lottus Salviati JCtus, *ex Dominis resp. Florent.* 1302. & 1304.
Gulielmus, 1343.

VI.
Salvius Salviati. *Franciſca Doſſi de Pulcis f.* — Marcus. — FRANCISCUS Salviati. *Vid. Tab. III.* — Lottus Salviati. Ux. 1. *Angiola, Guidi Guglii f.* 1349. 2. *Franciſca* . . . 3. *Petra Simonis Baldovini f.* — Johannes, *ex Dom.* 1350. 1360. GONFALON. 1356. & 1379. *Johanna, Geri de Albizziis f.*

VII.
Onuphrius. — Stephanus. — Nicolaus. — Chriſtophorus. *Jacoba Marci Bencini f.* 1357. — Ubertus. ⊙ — Naſtagius. — Gottifredus. — Foreſius, *Eques* cr. 1378. GONFALON. 1391, 96. & 99. *Bartolomaa Biliotti.*

VIII.
Bertus. — Foreſius. ⊙ — Lucas, *ex Dom.* 1382. — Johannes, *ex Dom.* 1406. 11. & 15. GONFALON. 1426. & 33. Ux. 1. *Jacoba, Noferi de Strozzis f.* 1393. 2. *Valentia, Veri de Medicis f.* 1403. — Marcus. *Catharina Vettori.*

IX.
Verus, *ex Dom.* 1452. *Magdalena Zati.* — Locas. — MARCUS, *Vid. Tab. II.* A. — Laureotios. — Lottus, *ex Dom.* 1446. *Alexandra Maſini.* — Foreſius. *Matthaa Cei.* ⊙ — Bartholomæus. *Antonia Strozza.* — Leonardus. — Janotius.

X.
Johannes, *ex Dom.* 1487, 1505 †1513. *Catharina de Pazzis.* — Albertus. — Americus. — Carolus. — Lucas. — Petrus. — Laurentius, *ex Dom.* 1486. 96. GONFALON. 1501. Capit. Piſtor. 1521. quo anno obiit. — Johannes. — Matthias. — Franciſcus. ⊙ — Philippus.

XI.
Arricus. — Verus. — Lottus, *Senator* 1564. *Franciſca Rondinellia,* 1558. — Bartholomæus. — Averardus. — Bernardus. ux. *genere Galla.* — Joh. Baptiſta. ☾

XII.
Laurentius, *Eques Melit.* 1597. — Antonius. — Jacobus. — Johannes, Dn. *de Talcy & du Paol David in Gallia. Jacobina Malon, Nicolai Dom. de Bercy f.* — Franciſcus, nat. 1528 *Eques Melit.* 1546. & *Magn. Magiſter Ord. S. Lazari in Gallia* cr. 1571. † poſt a. 1585.

XIII.
Foreſius Salviati Dn. *de Talcy, Eques Ord. S. Lazari.*
N. . . . . *Sardini, Scipionis Vicecom. de Buſanci fil.*

XIV.
Iſabella Salviati Domina *de Talcy, amica Ludovici de Marca, March. de Manſay, Eq. Ord. Reg.*

Digitized by Google

FREDUS. I.

II.

us 1183. — Guglielmus.

III.

mus. — Thomas.

IV.

us, *Medicus.*

V.

Silveſter Salviati. *Tadea, Manni di Giunta f.*

M. Cambius Salviati, Medicus, ex Dominis 1306 1338. GONFALONERIUS 1335.

VI.

Lottus Salviati, *ex Dom.* 1343. & 1352. — Bartolomæus. — Matthæus. — Simon. — Nicolaus, *ex Dom.* 1361, 1367. † 1380. *Lucia, Jacobi de Vannis f.* 1352. — Bettus. — Salvius. *Paula Bartoli Angioliers f.*

VII.

Ludovicus, *ex. Dom.* 1392. — Simon, *ex Dom.* 1394. *Franciſca Bonacurſia.* — Antonius. — Cambius, *ex Dom.* 1432. *Philippa de Giuntis.* — Jacobus. *Letta Creſta* 1341. — Guglielmus. — Silveſter. — Chriſtophorus, *ex Dom.* 1387. — Bernardus.

VIII.

Jacobus. *Diana Mangioni.* — Bernardus. — Bernardus, *ex Dom.* 1437. *Alexandra Gondi*, 1435. — Johannes. — Silveſter.

IX.

Bernardus, GONFAL. 1469. Ux. 1 *Margarita Sacchetti.* 2 *Lucretia Cattani.* — Ludovicus. — Marcus. — RUBERTUS. *Vid. Tab. II.* B. — Johannes. — Naſtagius. — Thomas, *ex Dom.* 1481. *Saracina Zati.* — Franciſcus. — Cambius. — Petrus.

X.

Johannozzius, *ex Dom.* 1515. † 1524. Us. 1. *Cammilla Bondelmontia.* 2. *Catharina Cioni.* — Marcus. — Robertus, *ex Dom.* 1488. † 1521. — Johannes, *nothus.* — Rubertus. — Petrus, *ex Dom* 1510. † 1517. *Diamanta Melochi.* — Johannes Baptiſta. — Cambius. *Catharina Corſini.* — Diamantes.

XI.

Diamantes. — Nicolaus. — Bernardus, in Cypro. — Thomas. Us 1. *Hippolyta de Bardis.* 2. *Felice Corſigiani.*

XII.

Johannutius. — Angelus. — Hippolytus. — Cambius. — Petrus. *Cinthia Franchi.* — Cammillus. — Virgilius.

XIII.

Philippus. *Julia Alberti.* — Caſpar.

A.

IX.

MARCUS SALVIATI, Johannis Gonfalonerii F. *ex Dominis* an. 1450.
Uxor, 1. *Nicoloſa Nicolai Chellini f.* 1448.
2. *Andrea Johannis Parenti f.* 1450.

X.

2. Gerardus Salviati. *Franciſca, Jacobi Tanagli f.* 1474. — Ludovicus. — Johannes.

XI.

Johannes Salviati. Ux. 1. *Eliſabetha Pazzi.* 2. *Franciſca Marſuppini.* — Marcus, *monachus.* — Hieronymus.

XII.

Gerardus Salviati. *Franciſca Neris.* — Marcus. — Ludovicus. — Laurentius *Senator*, 1575. *Oretta Orlandini.*

XIII.

Alamannus. *Alexandra Giugnani* 1614. — Foreſius. — Petrus. — Johannes. *Nannina. Becchi* 1601. — Laurentius. — Averardus.

XIV.

Johannes Gerardus Salviati. *Maria Bozzaghi* 1635.

XV.

Dominicus Salviati. *Maria Magdalena Verzoni, Bartholomaei f.*

B.

IX.

ROBERTUS SALVIATI, Marci F.
Uxor, *Helena, Simonis fil.*

X.

Leonardus, *ex Dom.* 1472. *Polyxena Ambrogini.*	Anaſtaſius, *Eq. Melit.*	Diamantes. *Maria Scolari.*	Johannutius.	Alexander.	Lucas.	Hieronymus, *Eq. in Cypro.*

XI.

Joh. Baptiſta. 1. *Ginevra Corbinelli.* 2. *Leonarda Federigi.*	Diamantes.	Petrus ex Dom. 1521. *Caſſandra Altoviti.*	Johannottus.	Robertus.

XII.

Julianus. *Ginevra Altoviti.*	Silveſter.	Leonardus, *Eq. S. Steph.* † 1589.	Robertus.	Leonardus. *Maria Bernardi di Sommaja f.*	Franciſcus.	Diamantes. *Petra de Magnale.*	Jo. Franciſcus. *Ludovica Johannutii Salviati f.*

XIII.

Fabius.	Johannutius. *Ginevra de Bardis.*

XIV.

Laurentius Salviati, *Senator* 1625. Ux. 1. *Laura, Thomæ de Medicis f.* 2. *Franciſca Calderini.*	Diamantes, *Eques Melit. & S. Steph.* 1585.	Foreſius.

XV.

Foreſius Salviati. *Maria Attavanti* 1640.	Thomas Salviati, *Epiſc. Collenſis*, 1634. *Aretin.* 1638. † 15. Oct. 1671.	Johannottus, *Eq. Melit.*	Diamantes.

XVI.

Laurentius Salviati. *Octavia Maria Magdalena Marzichi* 1685.	Bernardinus.	Thomas Philippus *Canonicus* 1676.

VI.

FRANCISCUS SALVIATI
1322. 36. 40. & 45. GONFALO

VII.

Andreas, *Eques ex Dom.* 1372. 76. GONFALONER. 1378. *Angiola Toloſini* 1385.

Antonius.

Nicolaus. *Catharina Bonacorſi* 1351.

VIII.

Bernardus Salviati. *Catharina Davanzati*, 1392.

Alamannus Salviati.

Philippus Salviati.

Bernardus.

IX.

Bernardus Salviati. *Eliſabetha Borromea Borromei Com. de Arque & Vallis de Taro f.* 1425.

Alamannus Salviati, *ex Dom.* 1422. 1434. GONFALON. 1439. & 1448. *Catharina, Averardi de Medicis f.*

X.

Jacobus, *ex Dom.* 1458. ſuſpenſus unà cum fratre Archiepiſcopo, 27. Apr. 1478. *Nanna Popi.*

Borromeus.

Franciſcus, *Archiepiſc. Piſan.* 1474. ſuſpendio necatus 27. Apr. 1478.

Philippus.

Franciſcus, *ex Dom.* 1442. & 56. GONFALON. 1463. *Eliſabetha Gingni.*

XI.

Bernardus.

Antonius.

Petrus.

Julianus, *ex Dom.* 1478. GONFALON. 1493. & 1497. *Conteſina de Pazzis.*

XII.

Franciſcus Salviati. *Laudomina, Laurentii de Medicis f.*

Laurentius, Dom. Caſtelli S. Johannis in territorio Parmenſi. *Conſtantia, Jo. Baptiſtæ de Comitibus Rom. f.*

Petrus, Eques Melit. & Prior Romæ 1517. 1. *Conſtantia Romana, ex Comit. de Signa & Vallis de Montone.* 2. *Cathar. Pallavicini.*

Johannes, nat. 24. Mart. 1490. *Cardinalis* cr. 1. Apr. 1517. † 28. Oct. 1553.

XIII.

Julianus. 1. *Cammilla, Auguſtini Chigi f.* 1530. 2. *Maria, Bernardini Lanti f.* 1556.

Joh. Baptiſta *Dom. de Giuliano. Portia de Maximis, Romana.*

Antonius Maria, n. 21. Jan. 1537. *Cardinalis* cr. 12. Dec. 1583. † 18. Mart. 1602.

XIV.

Laudomina, ux. *Ferdinandi Saſtris.*

Franciſcus Dn. de Grotta Marozza, Eq. S. Steph. 1589. *Renata Pica, Ludovici Dom. Mirandulæ f.*

XV.

Conſtantia, nup. 1. *Franciſco Mariæ Sanſeverino M. de San Vitale*, 2. *Franciſco Farneſio.*

Fulvia, ux. *Bartholomæi de Borbone M. Montis S. Mariæ.*

XVI.

Franciſcus Maria Salviati, DUX *de Juliano*, † 3. Sept. 1698. æt. 70. *Catharina Sfortia, Pauli March. f.*

XVII.

Antonius Maria Salviati, *Dux de Juliano*, † 2. Jan. 1704. æt. 39. *Maria Lucretia Roſpiglioſia, Johannis Baptiſtæ Ducis Zagarolæ fil.* 24. Oct. 1700.

Eleonora, nup. *Franciſco Mariæ Sfortiæ March. de Caravagio.* 3. Jun. 1696.

Victoria, ux. *Franciſci Mariæ Columnæ, Pr. de Carboniano.*

XVIII.

Catharina Thereſia Salviati, filia unica, nata an. 1701.

L A III.

VI.

Lotti F. *ex Dominis Florent.*
NERIUS 1331.

VII.

Jacobus. *Petra, Johannis de Bello f.* 1361.

Alamannus, Prætor Todenſis. *Comitiſſa Bonfiglioli* 1358.

VIII.

Jacobus Salviati, Eques, Capitan. Gener. Florent. Ux. 1. *Albiera Gucci*, 1388. 2. *Dianora Petriboni*, 1404.

Salviatus Salviati. *Margarita* . . . .

IX.

Philippus.

Calvanus.

Jacobus Salviati. 1. *Marta Vettori*, 1433. 2. *Helena Pazzi*, 1436. ☾

Franciſcus Salviati.

X.

Petrus, *ex Dom.* 1440.

Alamannus.

Johannes, *ex Dom.* 1461. GONFAL. 1471. *Helena, Simonis Gondi f.*

AVERARDUS. *Vid. Tab. IV.*

Jacobus. *Brigita de Bardi.*

Jacobus, ſuſpenſus die conjurat. Pazzianæ 27. Apr. 1478.

XI.

Jacobus, *ex Dom.* 1499. & 1518. GONFALON. 1514. *Lucretia, Laurentii cogn. Magnifici de Medicis f.*

Julius, *nothus.*

XII.

Bernardus, *Eq. Hieroſol. & Prior Rom.* dein *Cardinalis* cr. 1561. 26. Febr. † 6. Maji 1568.

Alamannus. *Conſtantia Serriſtori.*

Jo. Baptiſta. *Conſtantia de Bardis.*

Maria, ux. *Johannis de Medicis.*

Franciſca, nup. *Octaviano de Medicis.*

Luiſa, ux. *Sigiſmundi de Luna Duc. de Bibbona.*

Helena, nup. 1. *Pallavicino March. Pallavicini*, 2. *Jacobo Appiano, V. Dom. Plumbini.*

XIII.

Ginevra, ux. *Aſtoris Baglioni, Peruſini.*

Jacobus Dn. de Grotta Marozza in Sabinis. *Iſabella, Philippi Salviati f.*

XIV.

Laurentius, MARCHIO *de Juliano, de Rocca Maxima, de Colle de Ferro & Dn. de Grotta Marozza.* *Magdalena Strozza, Laurentii f.* 1598.

XV.

Jacobus DUX *de Juliano.* † *Veronica Cibo, Caroli Pr. Maſſæ & Carrar. f.* 1627. † 1691.

Antonius Maria.

Iſabella, ux. *Friderici Ceſi Duc. de Aquaſparta* 1616.

XVI.

Laurentius Salviati, *Clericus Cameræ.* †

Coſmus.

T A B. IV.

X.

AVERARDUS SALVIATI, Alamanni Gonfalonerii F. *ex Dominis* 1466. GONFALONERIUS 1479. & 85.
Uxor, *Magdalena Neroni.*

XI.

Alamannus, *ex Dom.* 1494. & 1502.
Lucretia Capponi.

XII.

Averardus, *Senator*, 1534. 1. *Maria de Bardis.* 2. *Nannina Alamanni.*	Petrus, *Senator*, 1553. 1. *Ginevra Bartolini.* 2. *Magdalena Vettori.*

XIII.

Alamannus. *Laudomina, Petri Franciſci de Medicis f.*	Philippus, *Senator* 1571. *Maria Gualterotti.*	Alamannus.	Alexander, *rebellis.*	Magdalena, ux. *Petri Ridolfi.*

XIV.

Averardus, *Senator* 1588. *Alexandra de Nerlis,* 1573.	Antonius. 1. *Lucretia de Gagliano,* 1578. 2. *Caſſandra Guadagni,* 1595.	Catharina, ux. *Johannis Niccolini.*	Iſabella, nup. *Jacobo Salviato, Dom. de Grotta Marozza.*	Lucretia, ux. *Alfonſi Strozzi.*	Leonora, ux. *Octavii de Bardis.*

XV.

Philippus. *Hortenſia Guadagni.*	Vincentius, *Senator*, 1622. *Marchio de Montieri* cr. 1621. *Franciſca Rucellai* 1616.	Philippus, *Præpoſ. Prat.* dein *Episc. Burgi à S. Sepulchro*, 1619. † 1634.	Alamannus.	Franciſcus.	Lucretia, ux. *Joh. Corſi M. de Cajazzo.*	Maria, nup. 1. *Hugonis de Comit. de Gerardeſca*, 2. *Laurentio de Medicis, Marchiono.*

XVI.

Antonius Salviati, *Marchio de Montieri & Boccheggiano.*
Catharina Strozzia, Jo. Baptiſtæ M. de Forano f.

XVII.

Johannes Vincentius Salviati, *Marcb. de Montieri*, n. 1640. † 26. Nov. 1693.
Laura, Johannis Marcb. Corſi f. 1657.

XVIII.

Antonius Maria, *Marcb. de Montieri, & de Boccheggiano*, jam etiam *Dux de Juliano.* *Catharina, Philippi Com. de Elci f.* 1686.	Johannes, *Prælatus*, † Romæ 1705.	Philippus. †	Averardus, *Eques S. Steph.* 1672. *Legatus in Gallia* 1699. † Lutet. Pariſ. 7. Jul. 1707.	Alamannus, *Nuncius Extraordinar. in Gallia*, an. 1708.	Franciſca, uxor *Joannis Vincentii Marcb. Capponi.*

XIX.

Laura.	Franciſca.	Vincentius, †	Philippus, †	Virginia.	Joan. Vincentius.	Roſa.	Thereſia.	Franciſcus.	Lucretia.

moniales.

EXE-

EXEGESIS HISTORICA.

SALVIATORUM familiam, inter Florentinas à multis ſeculis claram & pollentem, à Capoſaccis Feſulanis, Dominis Caſtelli *di Poggio Croci & Luccule*, oriundam eſſe vetus & domeſtica fert traditio, quam *Verrinus* Poëta his expreſſit verſibus:

Salviatûm ſoboles Capoſacca ex ſtirpe creata eſt;
Vtatur quamvis ſigno Magalottus eodem.

Sed non indigere decoribus ex alia domo mendicatis familiam nobiliſſimam, propriiſque ornamentis redundantem, *Scipio Admiratus* cenſuit, genealogiam ejus orditus à SALVIO, Guglielmi filio, Gottifredi, à quo noſtra initium ducit, pronepote. Salvium medicinam Florentiæ profeſſum eſſe, ex inſcriptione ſepulchri ejus liquet, quod ita ſe habere *Admiratus* teſtatur: S. *Magiſtri Salvi Medici*, *quondam S. Guglielmi del Foreſe & filiorum.* Ab ejus gnatis *Lotto* & *Cambio* duæ ortæ ſunt lineæ: CAMBIUS eum artis medicæ peritia non inferior eſſet, quàm pater, ad eam laudem eivilis prudentiæ gloriam adjecit, reique publicæ operam dando ad honores & ſupremum denique Magiſtrarum Florentiæ, quem Vexilliferatum Juſtitiæ appellabant, provectus eſt; eo autore an. 1335. officium Cuſtodis pacis publicæ (*di Capitano di Guardia e Conſervadore della pace e dello ſtato della città*) inſtitutum fuiſſe *Admiratus* refert. (*a*) LOTTUS & NICOLAUS ejus filii Priorum ſive Dominorum dignatione iterata ſinguli vice macti ſunt; poſterioris tumulo in æde S. Crucis hoc addirum eſt epitaphium: *Hoc ſepulchrum Nicolaus Salviatus*, *Magiſtri Cambii*, *medicinæ peritiſſimi*, *filius*, *ſibi ſuiſque omnibus faciendum curavit*, *Anno* MCCCLXXX. *è vita migravit.* Poſteritas ejus, è qua ſubinde aliqui inter Dominos cooptati ſunt, ſeculo decimo ſexto defecit.

LOTTUS, Cambii Vexilliferi frater, juris eivilis diſciplinam ſingulari exercuit ſtudio, atque ad gubernacula reipubl. inter Dominos bis ſedit. Hujus propago in complures diducta eſt ramos, inter quos à JOHANNE filio illius natu minimo ſati, quinque viros, ſupremo in patria magiſtratu difficillimis ferè temporibus egregiè functos, produxerunt; ex eis JOHANNES quem diximus, nepoſque ejus cognominis, dignitatem illam bis, FORESIUS verò prioris gnarus, & poſterioris pater, ter, exemplo rariſſimo, geſſerunt. Foreſio præter Johannem Signiferum duo adhue fuere gnati, *Lucas* videlicet & *Marcus*, quorum iſte progenie caruit, à Marco autem non ſecus atque à Johanne propago orta eſt, hodieque Florentiæ florens.

Ex Marei pronepotibus BERNARDUS Salviatus uxore in Gallia ducta fortunarum ſedem illie reperit, gnatoſque poſt ſe reliquit, honoribus opibuſque auctos: FRANCISCUS, eorum natu minor, cùm Melitenſi militiæ nomen dediſſet, tandem Ordini S. Lazari, *magni Magiſtri* dignatione, præfectus eſt. Eodem Margarita Valeſia, Navarræ Regina, arbitro negotiorum ſuorum aliquando uſa eſt. JOHANNES, Franciſci frater, domui Duciſſæ Lotharingiæ præfuit, & propagationi familiæ ſuæ operam dedit; eo quippe natus eſt FORESIUS, Talcii dominus & Ordinis S. Lazari Eques, qui unicam, eamque ſequioris ſexus, prolem genuit, *Iſabellam*, quæ maluit amatore gaudere, quàm matrimonii vinculo obſtringi; haud tamen infœcunda fuit ejus cum Ludovico Marcano conſuetudo, cui ſanguine quoque juncta ſuit; mater enim Iſabellæ & Marcanus communem partiebantur avum maternum, Ægydium Turrium Dominum de *Limeuil.*

Inter poſteros Marci Tabula II. enumeratos doctrinæ & ingenii gloria ſeculo claruit decimo ſexto LEONARDUS Salviatus, Johannis Baptiſtæ filius, Eques in militia S. Stephani, cujus variæ exſtant compoſitiones, vulgari ſcriptæ idiomate, quarum in numero ſunt *Avertimenti della lingua Toſcana ſopra il Decamerone del Boccacio*, *Comedia intitolata il Granchio*, *Libri delle Orationi*, *Cinque lettioni*, *Oratione nella morte di D. Garzia de Medici* aliæque; Ludovieo Ateſtino Cardinali etiam parentavit, quod Thuanus memoriæ prodidit, his Hiſtoriarum Libro LXXXIV. uſus verbis: *In hujus dicti nempe Cardinalis funere duo celeberrimi tota Italia viri ingenii vim exercuerunt*, *Baptiſta Guarinus* & LEONAR-

(a) *Hiſt. Florent. Lib. VIII.*

DUS SALVIATUS, *quorum alter Latina, alter Italica Oratione virum omni gloria digniſſimum laudavit.* Supremum Leonardus obiit diem Florentiæ in monaſterio Angelorum anno ætatis LVI. in re tenui, quippe qui ſuum prodigere conſueverat; laudatus eſt in Academia publica à Petro Franciſco Cambio.

THOMAS Salviatus, Laurentii Senatoris F. à teneris, quod ajunt, unguiculis ad pietatis vitæque ſeverioris ſtudium ſub diſciplina *Alexandræ Salviatæ*, amitæ ſuæ, nec non *Georgii Ciari*, Autoris Societatis S. Caroli, aſſuefactus, atque in adoleſcentia Piſis juris utriuſque ſcientia imbutus, dubium virili auctus ætate fecit, utrum claritudine ſtudiorum an morum innocentia & vitæ ſanctitate illuſtrior eſſet. In familiam Franciſci Cardinalis Barbarini an. 1623. adſcitus, cum eo, Legati à latere dignatione à patruo Pontifice macto, in Galliam Hiſpaniamque profectus eſt, reduxque factus Clericali ſumta toga *Archipresbyter S. Euſtachii*, atque an. 1633. *Epiſcopus Collenſis*, & quadriennio elapſo *Aretinus* creatus eſt; *inſigni vitæ tranquillitate, procul ab ambitu & fortunæ blandientis inſidiis in altitudinem ſapientiæ conditus.* Aretii Seminarium condidit, morumque ſuavitate, humilitate, & eleganti ſenecta venerabilis, vivus pariter & mortuus Sancti appellationem ſibi peperit. Vitam ejus, tanquam veri Ideam Epiſcopi, *Joh. Bapt. Cappallius* ſtylo poſteritatis commendavit ſuo. (*b*)

A D T A B. III. & IV.

FRANCISCI Salviati, à quo Tabula III. initium ducit, extollitur integritas atque induſtria, qua in adminiſtratione reipublicæ uſus ſit; cùm anno 1331. ſupremo fungeretur magiſtratu, reſque Florentinorum ſatis proſperæ eſſent, ad ornandam civitatem, annonamque benè conſtituendam, omnem convertit curam. Cæpta tunc eſt ædificatio monaſterii converſarum meretricum (*delle convertite*) quod in eam proceſſit laxitatem, ut ducentis & amplius recipiendis ſufficiat. (*c*) Gnatus illius ANDREAS inter Octoviros fuit, quibus an. 1375. cura belli, quod Florentini fœdere cum Bernabove Vicecomite Mediolanenſi facto adverſus Gregorium XI. Pontificem Rom. geſſerunt, demandata fuit; eo munere, ut virum fortem & ſolertem decet, defunctus, *Vexilliferatu* auctus eſt. Ex alio Franciſci filio *Alamanno* natus eſt JACOBUS, cui ob debellatos Comites Guidios & amplificatam eorum caſtellis reipubl. ditionem, Equeſtris honos in vicem triumphi decretus, & ſingulari pompa d. XII. Oct. an. 1404. collatus fuit. (*d*) Hunc habuit avum FRANCISCUS Salviatus, quem Sixtus IV. Papa *Archiepiſcopum Piſanum* creavit, deindeque odio adverſus Mediceos, ſummam Florentiæ autoritatem indeptos, correptus, quod deſtinatis ſuis eos obſtitutos cerneret, illo, tanquam perſpectæ audaciæ viro, inſtrumento uti ſtatuit, ad mutandum Florentinæ reip ſtatum, ut inde expulſis Mediceis certiora ſibi ad gerenda, quæ animo volvebat, bella præſidia compararet. Franciſcus itaque à Pontifice ejuſque nepote Raphaele Riario Cardinali inſtigatus ad conſpirationem à Jacobo Pazzio aliiſque perditis civibus adverſus Laurentium & Julianum Mediceos fratres initam nomen dedit, atque ad conſtitutam diem dum Pazzii aliique complices circa interficiendos Mediceos ſatagerent, ipſe ſtipatus fratre *Jacobo, agnatoque ejuſdem nominis* & aſſeclis ſuis, Palatium occupare properavit, idque ingreſſus gradus conſcendit. Poſt parvam moram, quia Domini pranſum iverant, à Cæſare Petruccio Signifero juſtitiæ intromiſſus, tanquam Pontificis nomine quædam apud eum acturus, cùm interrupto ambiguoque ſermone eum allocutus eſſet, animique trepidationem vultu & voce exereret, tantam Signifero incuſſit ſuſpicionem, ut is in maximum clamorem erumpens ex Conclavi proſiliret, ibique obvium Jacobum Poggium, Hiſtoriographi celebris filium, qui ex ſtolida rerum novarum cupidine Salviatis ſe adjunxerat, crinibus præhenſum ſuis vinciendum obtruderet: clamore porrò Dominos excitaret, qui quidem correptis iis, quæ caſus ſuppeditabat, telis, omnes qui cum Archiepiſcopo Palatium conſcenderant, aut ſubito interfecere, aut vivos per feneſtras præcipitavere, inter quos Archiepiſcopus, Præſulari uti erat veſte ornatus, bini Salviati, Poggiuſque è feneſtra laqueo ſuſpenſi gulam fregerunt. (*e*)

ALAMANNUS Salviatus, qui Franciſci Archiepiſcopi Piſani patruus fuit, non ipſe

(b) *Gamurrini Hiſt. Geneal. fam. Nob. Toſc. & Umbr. Tom. IV. p.* 180. (c) *Ammirat. Hiſt. Flor. Lib. VIII.*
(d) *Ibid. Lib. XVII.* (e) *Machiavell. Hiſt. Flor. Lib. VIII. Ughell. Ital. Sacr. Tomo III.*

Digitized by Google

ipſe tantum ſupremum in patria magiſtratum, eumque vice iterata geſſit, ſed tres etiam filios eadem dignatione mactos habuit, videlicet FRANCISCUM, JOHANNEM & AVERARDUM; ſingulis poſteritas fuit, ſed primo haud diuturna, defecit enim ea in illius pronepote Juliano: à cæteris verò non longior tandem, utpote hodieque vigens, ſed maximè quoque illuſtris defluxit progenies. Johanne natus JACOBUS paternis inſiſtens veſtigiis ad ſummos quoque in patria honores pertigit, anno 1514. quo omnis Italia læta fruebatur pace, Vexilliferatu functus: abhinc quadriennio cùm in Senatu deliberatum eſſet, an Laurentio Medici Duci Urbinatenſi ex Gallia revertenti legatio obviam mittenda foret, quod iſte vehementer cupiebat, dicta libere contrariam in partem ſententia ſua, offenſam Ducis, cui id proditum fuit, contraxit, qua cognita ſtatuit majus malum exilio prævenire ſpontaneo; Romam ergò cum uxore ſeceſſit, neque Florentiam, niſi illo rebus humanis exempto, rediit. Plurimum tamen ei ad amplificandam familiam profuit affinitas, quam cum Medicea domo contraxit, ducta ex ea in uxorem Ducis dicti amita, Leoniſque X. Pontificis ſorore; is enim ſacræ ſplendorem purpuræ Salviatorum familiæ intulit, & JOHANNEM illius filium ex Protonotario Apoſtolico *Diaconum Cardinalem* creavit: Hic ea decoratus dignitate varias ad Principes legationes obeundo magnam ſui nominis gloriam comparavit, & multos Epiſcopatus adeptus eſt, videlicet in Italia Ferrarienſem, Firmanum, Volaterranum, Tranenſem, SanSeverinenſem & Theanenſem, in Gallia SanPapulenſem, Biterrenſem, Olorenſem & in Barenſi Ducatu Bitectenſem. Sub Paulo III. Papa idem ex Diacono Cardinali *Epiſcopus Albanus, Sabinus ac Portuenſis* extitit, & denique in interregno modo dicti Pontificis penè ad ſummum rerum humanarum apicem perveniſſet, niſi tanquam Regis Gallorum propiorem affinem Carolus V. Imperator ab eo arcendum curaſſet. Extremum diem Ravennæ explevit, & Ferrariæ in templo maximo ſepultus eſt. (*f*)

BERNARDUS Salviatus, Johannis Cardinalis frater, à prima juventa bellicæ laudis cupidine flagrans, militiæ Hieroſolymitanæ nomen dedit, moxque triremium præfecturam conſecutus, extortæ Ordini ſuo à Turcis Rhodi inſulæ dedecus, expeditione in Peloponeſum ſuſcepta, & expugnatione Coronis Modoniſque civitatum ultum ivit; cujus meriti ergò ab Ordinis Magiſtro Prioratu Romano ornatus atque auctus eſt. Deinde Orator ad Carolum V. cum Philippo Strozzio & Laurentio Ridolpho Barcinonem miſſus pro patriæ libertate cauſam dixit; in Galliam poſteà profectus cùm in bello ſuam Regi probaſſet virtutem, à Catharina Regina in aulam advocatus, eadem adhortante ſagam cum toga commutavit, atque aliqua ſacerdotia, mox ejuſdem Reginæ majoris Eleemoſynarii munus, atque an. 1561. Epiſcopatum Claromontanum, & triennio elapſo San Papulenſem, ex ceſſione Johannis Cardinalis germani, obtinuit. Regina denique inſtante à Pio IV. Papa inter Cardinales cooptatus eſt, *titulo S. Simeonis*, & ſub Pio V. Romæ fatis conceſſit. (*g*)

Cardinalibus Salviatis jam laudatis frater fuit natu natu major LAURENTIUS, *Senator Florentinus*, linguæ Græcæ & Latinæ peritiſſimus; hic à Clemente VII. Papa caſtello & dominio S. *Johannis in via Emilia* donatus, & pater factus eſt *Joh. Baptiſtæ*, qui ducta licèt uxore improlis deceſſit, nec non ANTONII MARIÆ Is ab incunte adoleſcentia literarum ſtudiis deditus, & honeſtate morum, diſciplinaque utriuſque juris imbutus, reliquo vitæ curſu *eſſe, quàm videri, bonus ſemper maluit*, ſicut *Alf. Ciacconius* teſtatur. *S. Papuli* in Gallia *Epiſcopus* ceſſione patrui Bernardi creatus Tridentino Concilio interſuit; inde Romam reverſus Epiſcopatu illo abdicato *Cameræ Apoſtolicæ Clericus* à Pio V. factus eſt, ejuſdemque nec non Gregorii XIII. qui Pio ſucceſſit, nomine legationes in Gallia egregia obiit fama; quare ab hoc inter Presbyteros *Cardinales* allectus, purpura & *titulo S. Mariæ in Aquiro* condecorari meruit. Sub Sixto V. Bononiam Legati dignatione rexit; à Clemente VIII. *Signaturæ Gratiæ* Cardinalibus annumeratus, eidemque uſque adeo charus fuit, ut is decumbentem animamque agentem inviſerit, ac ſolemni benedictione muniverit. Deceſſit *Presbyterorum Cardinalium Prior*, ſcripto hærede Laurentio Salviato Marchione Juliani. (*h*)

Hic genus ducebat ab ALAMANNO, Antonii Mariæ Cardinalis patruo, qui Piſis, poſtquam ea urbs in poteſtatem Florentinorum an. 1509. redacta eſſet, *Capitanei* titulo, præfuit. Eo ſatus JACOBUS *Grottam Marotiam* in Sabinenſi Diœceſi tenuit

(f) *Ciaccon. Hiſt. Pontif. & Card. Tom. III. p. 406.* (g) *Ibid. p. 907.* (h) *Ibid. Tom. IV. p. 79.*

nuit, paterque factus eſt FRANCISCI & LAURENTII, quorum prior patri ſucceſſit, ſed prole maſcula caruit, alter Cardinalis Salviati, ultimo memorati loco, hæres conſtitutus, à Clemente VIII. Papa *Marchio Juliani & Rupis Maximæ* in Statu Eccleſiaſtico an. 1603. d. 12. Jun. creatus, iiſque locis inveſtitus eſt; Urbanus VIII. verò anno 1627. d. 18. Dec. illius gnatum JACOBUM, molliſſima dulcedine carminum memorabilem, *Ducis* mactavit dignatione, atque huic poſteriſque ejus Romæ fixi ſunt lares, quorum ſtirps maſcula cum ANTONIO MARIA Salviato, Juliani Duce, Jacobi nepote, ſub initium anni 1704. extincta eſt, ſuccedente ei agnato *Antonino*, ex Marchionum de *Montieri* in Etruria linea.

Hanc Tabula IV. recenſuit, ortam ab AVERARDO *Salviato*, qui patrem *Alamannum* fratreſque duos *Franciſcum & Johannem*, Vexilliferatus honore inſignes, habuit, atque ipſe eodem ſupremo in parria magiſtratu vice iterata functus eſt. Filio ejus Alamanno, ſtante republica, inter Dominos locus fuit, iſta ſublata & in Principatum converſa Senatoria dignitas ſucceſſit, quæ filiis nepotique illius collata fuit; neque VINCENTIUS, Alamanni abnepos, ejus exſors fuit muneris, quo prætereà Ferdinandus Magnus Dux Etruriæ Conſiliario ſtatus & ſupremo aulæ Præfecto uſus eſt, eidemque in virtutis ac fidei decoramentum inſignem titulum *Marchionis Caſtelli*, *Montieri* in Senenſi Diœceſi ſiti anno 1621. d. 22. Sept. conceſſit. Ejuſdem Principis beneficio ANTONIUS Salviatus, Vincentii F. caſtellum aliud, dicto in territorio poſitum, & *Bocchеggiano* dictum, atque itidem Marchionatus dignatione mactum, an. 1637. feudi lege accepit. Hujus è filio Joanne Vincentio nepos, ANTONINUS, Marchio *de Montieri & de Bocchеggiano* morte genitoris ſui factus, jam *Antonius Maria Dux de Juliano* audit, ex quo nempè gentilis ejus, qui id nominis titulique geſſerat, Romæ vivis exceſſit, nulla relicta prole maſcula, ſicut paulò antè dictum eſt. Bona quippe defuncti, tanquam gentilitia, ad ſe ex pacto & providentia majorum devoluta eſſe contendit, quorum etiam hæres ab illo exabundanti nuncupatus eſſe dicitur; verùm obniti contrà viduam filiæ nomine, remque in judicium deduxiſſe accepimus. Fratres novo Duci aliquot fuere, ex quibus JOANNES & ALAMANNUS Eccleſiaſticum vitæ genus amplexi, atque inter *Prælatos* Romanos locum nacti ſunt, priorem è medio honorum curſu mors fato propero abripuit, variolis in urbe illa extinctum; ALAMANNI meſſis in herba jam eſt: functum quippe pronuper munere *Nuncii Extraordinarii* in aula Gallica, quò à Clemente XI. Pontifice ad perferendas filio Ducis Burgundiæ faſcias conſecratas miſſus fuit, ampliores haud dubiè dignitates manent. Eadem in aula EVERARDUS *Salviatus*, eorum frater, Orator Magni Ducis Etruriæ aliquot annorum ſpatio fuit, & Lutetiæ Pariſiorum vitæ pariter & muneris finem implevit.

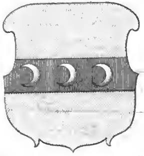
STEMMA

STEMMA STROZZIANUM

quo editi ſunt

Signiferi & Senatores Florentini,

Virique literis ac armis clari, per omnem non tantum Italiam, ſed in exteras quoque regiones diffuſi, Comitum, Marchionum, Ducum titulis aucti.

SCutum, quod hic repræſentatur, *Strozzarum* inſignia deſignat, eſtque *aureum*, *faſcia* diſtinctum *rubea*, cui *tres lunulæ creſcentes argenteæ* inſcriptæ ſunt.

TA-

I. PHILIPPUS cogn. STROZZA, Arduini Roſſi F. Petri Boni N.

II. M. Ubertinus, Eques, *ex Prioribus ſ. Dominis* ab an. 1283. uſque ad an. 1310. ſepties.

III. Angiolierius dictus Gerius.

IV. M. Ubertinus, *Judex.* — ROSSUS, GONFALONERIUS Florent. *Vid. Tab. II.*

V. Soldus, *Capitaneus S. Miniat.* 1355. Ux. 1. *Nicoleſa Minerbetti.* 2. *Silvagia.*

VI. Strozza. Ux. 1. *Sandra Saſſolini.* 2. *Franciſca Raggieri.* — M. Baldus, *Plebanus Carminiac.* — Thomas. *Scotta Barucci.* — Stephanus. *Liſa Paganelli.* — Bernardus. — Johannes. — Leonardus.

VII. M. Leonardus, *Plebanus de Carmignano.* — Soldus. — M. Thomas, Canonicus Piſtor. Plebanus de Carmignano. — Bernardus. Ux. 1. *Antonia Brunelleſchis.* 2. *Catharina Bardi.* — Johannuotius.

VIII. Franciſcus. — Leonardus. — Mariottus. — Nicolaus. — Strozza. — Soldus. *Iſabella Orlandi.* — Ubertinus. — Montius.

IX. Bernardus. — Antonius. — Franciſcus. *Antonia Riccialbani.* — Gabriel. *Cammilla Billioti.* — Ubertinus. — Jacobus. — Daniel.

X. Antonius. *Andrea del Bene.* — Soldus. *Andrea Pieri.* — Bernardus. *Hippolyta Pazzi.* — Antonius. — Zanobius. — Nicolaus. — M Franciſcus, *Canon. Florent.* — Thomas. — Thomas.

XI. Nicolaus. — Jacobus. — Petrus.

L A I.

I.

Uxor, *Mingarda.*

II.

Ux. *Diamantia.*

III.

Strozza.

IV.

JACOBUS, Eques. *Vid. Tab. V.* | PAGNUS. | PINUS. *Vid. Tab. VIII.* | GERINUS.

V.

Nicolaus. *Bicia Cipriani.* | Johannes, GONFALON. 1317. *ex Dom.* 1320. & 23. *Liſa Manfredi.*

VI.

Ubertinus. Ux. 1. *Margarita Guidalotti.* 2. *Philippa.* | Johannes. | Nicolaus. | Jacobus. *Neria Ferrucci.* | Ludovicus. *Johanna Bagneſi.* | Petrus. *Fiondina Infangati.* | Americus.

VII.

Johannes. *Finga . . . .* | Philippus. | Jacobus. *Margarita Bardi.* | Johannes. *Conteſina Girolami.* | D. Benedictus.

VIII.

Daniel. | Thomas. | Nicolaus. *Liſa Portinazzi.* | Marcus. | Johannes. *Tita Giugni.* | Benghius. ☉ | Laurentius. *Franciſca de Riccio.* ☾ | Franciſcus dictus Picchino. *Helena Cavalcanti.*

IX.

Nicolaus. Ux. 1. *Antonia Bardi.* 2. *Coſa Jacopi.* | Bernardus, *nothus.* | Alexander. | Marcus. *Helena Puccini.* | Petrus. 1. *Marietta Nella.* 2. *Alexandra Machiavelli.* | Johannes. ☉ | Maſo. | Remigius. ☽ | Johannes. 1. *Margarita Pauli.* 2. *Franciſca de Margreta* 3. *Eliſabetha Peri.*

X.

Julianus. | Joh. Baptiſta. | Daniel. *Franciſca Lenzi.* | Ubertinus. *Julia Melocchi.* | Alexius. *Luiſa Guidetti.* | Joh. Maria. *Antonia Sangalleti.* | Angelus, *monachus Domin.* | Bartholomæus. | Jacobus. | Johannes. | Alexander. | Franciſcus.

XI.

Benedictus. | Petrus. | Johannes. | Benedictus.

T A-

ROSSUS STROZZA, Gerii

IV.

V.

Ubertinus, Gonfalon. 1336. Ux. *Philippa Tornaquinci.*

VI.

Roſſellus. *Margarita Filipetri.* — Petrus, *monachus Dominicanus*, inſignis Theologus. — Andreas. *Franciſca Carini.*

VII.

Thomas. *Catharina Palarcioni.* — Philippus. — Bernardus. — Nicolaus. — Roſſellus. — Ubertinus. *Nicoloſa Bombeni.* — Ricciardus. — Ubertinus. *Magdalena . . .* — Andreas. — Ugolinus. 1. *Laurentia Guaſconi.* 2. *Nicoloſa Brunelleſchi.*

VIII.

M. Alexius, *monachus Dominic.* — M. Roſſellus, *Plebanus Calenzani.* — M. Petrus. *Plebanus Calenzanenus.* — Thomas. *Catharina Canigiani.* — Bernardus. — Andreas. — Ricciardus. — Rinuccius.

IX.

Thomas. — Ubertinus. *Nanna Machiavelli.* — Petrus. — Paulus. — Andreas.

X.

Thomas. — Franciſcus. — Petrus. — Alexius, *Carthuſianus.* — Johannes. *Alexandra Guicciardini.*

XI.

Matthæus. 1. *Maria Saſſolini.* 2. *Diamanta de Benino.* — Johan. Maria, *nothus.* — Matthæus.

XII.

Frater Hannibal, *Eques Hieroſolym.* † in obſid. Melite an. 1565. — Julius. — Horatius. — Æneas.

Digitized by Google

IV.

F. GONFALONERIUS reip. Florent. an. 1294.

V.

Jacobus. *Simona Ardinghelli.* — STROZZA. *Vid. Tab. ſeq. III.* — MARCUS. *Vid. Tab. IV.*

VI.

Nicolaus. *Fecca.* — Gorus. *Catharina Salviati.*

VII.

Jacobus, dein *Frater Johannes* Eremita Angiolit — Strozza. *Sandra.* — Matthæus. 1. *Nicoloſa Mannelli.* 2. *Gemma de Foreſta.* — Paulus. — Franciſcus. 1. *Margarita.* 2. *Helena Bardi.* 3. *Franciſca Machiavelli.* — Nicolaus. *Johanna Baldovinetti.* — Marcus. 1. *Cecca de Cignano.* 2. *Margarita Pagnoni.* 3. *Eliſabetha de Rena.* — Andreas. 1. *Sandra.* . . . . 2. *Cecca Pazzi.*

VIII.

Johannes. *Maria Lamberteſchi.* — Antonius. *Eliſabetha . . . .*

IX.

Jacobus. — Nicolaus. *Johanna.* — Michael. — Matthæus. *Dadda Spadini.* — Gorus.

X.

Antonius. *Daniela Federighi.* — M. Marcus, *Canon. Florent.* — Andreas. — Petrus. — Matthæus.

XI.

Johannes Maria. — Paulus.

TABU

V.

STROZZA, Roſſi Gonfalonerii

VI. Niculaus. — Carolus, *ex Dom.* 1360, 64, 67. & 71. Ux. 1. . . . . *Bardi.* 2. *Johanna.* 3. *Ludovica Pantaleoni.*

VII. Ubertus. — Strozza GONFAL. 1392. *Silvagia Pecori.* — Azzolinus. *Margarita Davizzi.* — Magdalena, ux. *Luchini Vicecomitis.* — Michael. *Partia Franzeſi.* ⊙ — Laurentius. — Petrus. *Bicia Bondelmonti.* ☾ — Naooios, ſ. Johannes, occ. 1427. *Conſtantia Coſtabile.* ✿

VIII. Jacobus. — Carolus. — Thomas. — Agnolus. (Antonius.) — Marcellus, *Doctor* & Gobern. Spolet. 1420. *Margarita Cavalcanti.* — Marcus. — Ubertinus, *Abbas Galeata.* — Roſſos. *Tita Alberti.* — Strozza. ⊙

IX. Strozza. 1. *Dianora de Aglis.* 2. *Lucretia Creſci.* — Zacharias. — Carolus. — Adrianus. — Johannes. *Lucretia de Luna.* — M. Rubertos, *Canonicus Piſanus.* — Laurentius. *Franciſca Cambi.* — Michael. *Maria Lotti.* ⊙

X. Marcellus. — Strozza. *Ginevra Ridolfi.* — Robertus. Ux. 1. *Marietta Ridolfi.* 2. *Cammilla Strozzi.* ⊙ — Carolus. *Tita Pitti.* ✿ — Petrus. — Smeraldus.

XI. Johannes. *Flammetta Freſcobaldi.* — Carolos, *Capitaneus.* — Jo. Franciſcos. *Laura Cavalcanti.* — Stozza, *Eq. Hier.* — Fridericus. *Catharina de Medicis.* ✱ — Johannes. *Lucretia Ugolini.* — Carolus, *Eq. Ord. S. Mich.* — Michael Abbas.

XII. Adrianus. — Alexius, *monachus in Valle Umbroſa, Abbas.* — Hannibal. — Johannes. — Marcellus. *Philippa Tornes.* — Horatios. — Carolus. — Leonardus. — Lambertus. . . . . . *Muſſolini de Regio.* ☽ — Lodovicus. — Vincentius. — Petrus. ✱

XIII. Jacobus. — Johannes. — Coſmus. — Raphael. — Philippos. *Franciſca de Albagnano.* — Diegus Hyacinthus. — Carolus. ☾ — Fridericus. — Robertus, *Eques Meliti.* — Paolus. — Vincentius.

XIV. Marcellus.

V.

F. GONFALONERIUS an. 1337. & 1341.

VI.

Jacobus. *Diana Giambolari.* — Smeraldus. *Andrea de Antella.*

VII.

Salomoo. *Prætor Mutin.* 1400. *Ghita Corſini.* — Alexius, *monachus Dominic.* — Jacobus. — Strozza. — Johannes, dictus Smeraldus. *Catharina Aldobrandini.*

VIII.

Azzolinus. — Nicolaus. — Carolus. *Helena de Ricaſoli.* — Johannes. — Laurentius, *Comes.* — Nicolaus, *Eques*, † 1477. *Conteſſa. Givocoli.* — Rubertus, *Eques. Leona Prilats.* — Titus Veſpaſianus, *Poëta & Eques*, † an. æt. 84. *Domicilla Rangoni.*

IX.

Johannes. — Andreas. 1. *Eliſabetha Ruccellai.* 2. *Nannina Creſci.* — Strozza. *Tita Davanzati.* — Johannes. — Carolus, *Eques.* 1. *Julia Rangoni.* 2. *Antonella Strozza.* — Cammillus, *Eques. Ginevra Gambara.* — Laurentius, *Comes. Conſtantia Bentivogli.* — Guido, *Eques. Simona Uberti.* — Hercules *Poëta*, occ. 1508. *Barbara Torelli.*

X.

Marcus, *Canon. Florent.* — Carolus. *Marietta de Caſa.* — Thomas. — Strozza. — Conſtantia, nup. *Alfonſo Com. Bevilaqua.* — . . . . Ux. *Bonifacii Com. Bevilaqua.*

XI.

Roſſus, *Eq. Hieroſ.* † in obſid. Melit. — Simon. — Petrus, *Senator* 1596. 1. *Lucretia Pitti.* 2. *Cammilla Martelli.* — Andreas. — Americus. *Silvagia Ubaldini.* — Smeraldus. — Strozza. — Pandulphus.

XII.

Seſtilius. — Horatius, *Senator* 1645. *Livia Mannelli.* — Settimius. — Robertus. 1. *Cammilla Bini.* 2. *Ginevra Paſquali.* — Cammillus. — Carolus. — Carolus, *Comes.* S. R. Imp. *Eq. S. Steph.* 1606. — Jacobus. — Americus, *Comes* S. R. *Imp. Senator* 1625. *Eq. S. Steph.* 1631. *Anna Strozzi.* — Leo S. R. J. *Comes Eq. Melit.* 1610. — Jacobus S. R. J. *Comes & Camer. Cæſ.* 1626. *Octavia Strozzi.*

XIII.

Roſſus, *Eq. S. Steph.* 1639. *Maria Franciſca Graſſi.* — Franciſcus. — Jacobus. — Lucretia dicta Cammilla, dein *ſoror Maria Minima, monacha Carmelit.* — Petrus, *Comes. Maria Magdalena Franceſchi.* — Leo, Comes *Eq. S. Steph.* 1658. *Nera Maria Serriſtori*, 1665. — Philippus, *Comes.* — Carolus, *Comes.* — Petrus, *Comes S. R. J. Cubicul. & Colonellus Cæſar.* occ. 7. Jun. 1664. *Maria Catharina Com. Kevenhüllera.* — Octavius, *Comes* S. R. *Imp.*

XIV.

Horatius. *Portia Pandolfini* 1689. — Americus Joſephus, S. R. *Imp. Comes.* — Americus Franciſcus, *Eq. S. Steph. Julia Panciatica Piſtorienſis.*

qua etiam ſtirpes Strozzianæ, Mantuæ

V. MARCUS STROZZA, Roſſi

VI.

Ludovicus. *Vegatente de Ricaſoli.*

Ubertus. *Philippa Manetti.*

Gregorius. *Venna Ruſpi.*

VII.

Loitus.

Marcus. Ux. 1. *Catharina Strozza.* 2. *Vaggia Mannelli.*

Vannius. *Sandra Rucellai.*

Ubertus, *Eques, Mantuam cum patre migravit. Lucretia Salviati.*

Ludovicus. — Marcus.

VIII.

Antonius.

Nicolaus.

Carolus. *Helena Fortiai.*

Ubertus.

Benedictus. *Conſtantia Falcucci.*

Amarettus. — Antonius, Sacerdos.

M. Benedictus, *Eques.* 1. *Catharina Gonzaga.* 2. *Lucretia Guicciardini.*

IX

Marcus.

Hieronymus. *Magdalena Bonſi.*

Orlandus.

Nicolaus. *Franciſca Guadagni.*

Paulus.

Bernardus.

Jo. Maria.

Marcus. *Alexandra Pitti.*

M Ubertus, *Eques. Ludovica Viſconti.*

Franciſcus, *Comes de Montaldo. Blanca Pallavicini.*

X.

Carolus. *Lucretia Dazzi.*

Simon.

Nicolaus.

Robertus.

Benedictus.

Hieronymus. *Alexandra Mazzinghi.*

Franciſcus.

Thomas. *Franciſca de Caſtiglione.*

Octavianus, Comes. *Damigella Gonzaga.*

XI.

Simon. *Albiera de Giunta Bindi.*

Nicolaus.

Hieronymus. *Capit.*

Daniel, Thomas, *Eques Hieroſ.*

Marcus.

Jacobus.

M. Ludovicus. *Marietta Strozza.*

Ubertus.

Hannibal, *Comes.* — Cammillus, *aotlus.*

Cammillus. 1. *Innocentia Monaldi.* 2. *Margarita Scarampi.*

XII.

Carolus.

Nicolaus. *Colonellus.*

Thomas. *Franciſca Gaidotti.*

Jacobus, *Capitan.*

Pompejus, Marchio. *Riccarda Gonzaga.*

Julius, *Comes.*

Cæſar.

Hercules.

Ubertus, Comes. 1. *Laura Sforza.* 2. *Attendola Bolognini.* 3. *Domicilla Malvicini.*

Franciſcus.

XIII.

Carolus, n. 1587 *Senator* 1653. † 1670. *Virginia Gaetani.*

Simon.

Alexander, *Epiſc. Andriæ* 1626 *dein Miniati* 1632.

Nicolaus, *Abbas Canonicus Florent.*

Jacobus.

Petrus.

Julius Cæſar dictus Pompejus, *Marchio.* 1. *Franciſca Maria Penſa.* 2. *Anna de Carrette.*

Ludovicus.

Ubertus, *Comes, Colonellus,* dein *monachus Ciſtert.*

Cammillus, *Camerar. & Colonell. Cæſar. Barbara Roſcalla.*

Franciſcus Maria.

XIV.

Thomas Urbanus.

Alexander, *Senator* 1682. *Thereſia Bartholomæi* 1664.

Ludovicus, *Abbas Canon. Decanus & Archidiac. Flercat.*

Pallas Marchio *Lavinia Capilupi.*

Julius, *ex monacho Franciſc. Prælatus.*

Leo, Comes. *Anna Maria Paveſi.*

Gerius Comes, *Gubern. Caſal.* 1. *Floriſpina Gualenga.* 2. *Ginevra Braſoni.* 3. *Eliſab. Pendæ.*

XV.

Carolus Thomas. *Maria Magdalena Cardi*, 1690.

Hieron Bartholomæus.

Ludovicus Joſephus.

Ludovicus Maria.

Petrus Antonius, *Comes. Chriſtina Ferreri.*

Pompejus *Marchio. Eleonora Guerrieri.*

Julius Cæſar, *Comes.*

& Papiæ florentes continentur.

Gonfalonerii F. Ux. *Bicia*. V.

VI.
M. Thomas, *Eques*, *Mantuam cum filio Uberto ſe contulit* 1382. *Johanna Monaldi*. — Johannes dictus *Squarta*. *Johanna Gianfigliazzi*.

VII.
Guidus. — Jacobus. *Jacoba Benvenuti*. — Johannes. *Antonia Alberti*. — Bernardus, dictus *Fuligutta*. *Agnola Soderini*. — Donatus, dictus *Armignace*, *Conneſtabilis Florent.* — Strozza. — Agnolus, *nothus*.

VIII.
Michael. Coſmus. — Marcus. — Johannes. *Piſcarda*. — Ciprianus. — Johannuzius, *Prætor Faventiæ* 1446. *Mantuæ* 1458. *Alamanna Rucellai*. — M. Zacharias, *Canonicus Florent. & Aretin.* — Baptiſta. *Ginevra Bondelmonti*. — Smeraldus.

IX.
Johan Franciſcus. *Luiſa* . . . — Dominicus. — Sandrus, *nothus*. *Mea de Caſtiglione*. — Petrus. — Bernardus. *Ginevra Strozza*. — Laurentius. — Johannes. *Nannina Lippi*. — Johannes. *Antonia Caſtellani*. — Smeraldus. — Zacharias. 1. *Maria Strozza*. 2. *Eliſabetha Falcucci*.

X.
Petrus. — Fridericus. — Franciſcus. ⊙ — Nicolaus. 1. *Aldabella Squarcialupi*. 2. *Maria Ferrucci*. ♂ — Noferius. — Johannes. *Lucia Salviati*. — Agnolus. *Nannina Strozza*. ☾ — Bernardus, dictus *Catteranza*, Colonellus. — M. Chiricus, *Philoſophus*, † 1565. 6 Dec. — M. Franciſcus, *Gubern. Fuliginenſ.* — Laurentia, *monialis*, *Poëtiſſa Latina*, nat. 1514. † 1591. d. 10. Sept.

XI.
Franciſcus. — Hercules, *Comes*. — Hieronymus. *Eleonora Taſſoni*. — Balthaſar. — Alexander. — Noferius. 1. *Albiera Gianfigliazzi*. 2. *Magdalena Altoviti*. — Gualtertus. *Capitan.* — Bernardus. *Maria de Gerardeſca*. — Ludovicus. — Vincentius. *Ginevra*. — Petrus.

XII.
Maximilianus. *Paula de Torre*. — Octavius. — Hannibal. — Petrus. — Franciſcus, *Capitan. Maria Gaddetti*. — Antonius. — Johannutius. *Sigiſmunda Gaetani*. — Alexander. — Agnolus. *Conſtantia Strozza*. — M. Petrus, *Secret. Leonis XI. & Pauli V. Pap. Catharina Baldovinetti*. — Agnolus, *Jeſuita*.

XIII.
Ferdinandus, *Comes*, *Colonellus*. — Sacramorus, *Comes*. — Noferius. *Magdalena Arrighi*. — Jacobus. — Jo. Baptiſta. — Petrus. — Philippus dictus Petrus. 1. *Eliſabetha Squarcialupi*. 2. *Magdalena Strozza* 1681. — Vincentius.

XIV.
Antonius, *Comes*. — Ludovicus, *Comes*. — Ferdinandus, *Comes*. — Maximilianus, *Comes*. — Ludovicus, *Comes*. — Octavius, *mon. Dominic.* dictus *Frater Vincentius*. — Jacobus, *Comes*. — Ubertus, *Comes*. — Philippus. *Maria Eliſab. Freſcobaldi Com. de Caſtellenghi*, 1681. — Dominicus. — Franciſcus.

XV.
Proſper Squarcialupus.

TA-

T A B U

qua etiam Strozzæ

IV. JACOBUS STROZZA, Strozzæ F. Ux. *Margarita Soldanieri.*

V. Strozza. *Lapa Cavalcanti.* — Martinus. — Palla. Ux. 1. *Tancia Donati.* 2. *Margarita Ciurianni.* ⊙

VI. Jacobus dictus *Lapus.* — Blaſius. 1. *Johanna de Iſchia.* 2. *Tea Pilaſtri.* a — Johannutius, GONFALON. 1356. *Sandra Rondinelli.* b — Ubertus. *Antonia Monaldi.* c

VII. Lapus. *Ceila Pulci.* — Nerius. — Johannes. 1. *Margarita Gianfigliazzi.* 2. *Teſſa Ciuffagni.* 3. *Petra.* — Palla. — (a) Petrinus. 1. *Catharina Tolomei.* 2. *Daria de Lippo de Colle.* d — Loderigus. *Petra de Garbo.* e — Philippus. *Matthæa Gondi.* f

VIII. (d) Blaſius. *Liſa Albizi.* — (e) Blaſius. *Lapaccia Benizzi.* — Bartolomæus. *Nonna Toſti.* — (f) Petrus dictus *Schiavo. Valentia Rucellai.* — (g) Strozza. *Sandra. Alberti.* m — Verius. — (h) Johannes. *Eliſabetha Altoviti.* n — (i) Ubertus. 1. *Bartolomæa Folchi.* 2. *Cathar. Roſelli.*

IX. Petrinus dictus *Impeduli. Liſa Strozzi.* — Antonius, *nothus. Beatrix de S. Vitale.* — (m) — (n) Jacobus. — Johannutius. — Franciſcus. — Bernardus. — (o) Bindus. — Ruggierius. t — (p) Jacobus. — Simon. — (q) Palla. — Carolus. *Antonia Giachinotti.* u

X. Jacobus. *Simona Bardi.* — Carolus. — (t) Strozza. — (u) Petrus. 1. *Ginevra Guaſconi.* 2. *Helena Saſſolini.* — Franciſcus. — Laurentius. — Palla. 1. *Catharina Compagni.* 2. *Cammilla de Luna.* 3. *Catharina Canigiani.* — Pazzinus.

XI. Pandulphus. — Jo. Franciſcus. — Carolus. — Rinaldus. *Marietta Bonciani.* x — Carolus. *Eliſabetha Peruzzi.* y — Noferius. — Agnolus. — Laurentius. *Laura Davanzati.* — Franciſcus. — Baptiſta.

XII. Petrus. — Albertus. — (x) Palla. *Mariana Xuares.* — (y) Palla. — Franciſcus. *Lucretia Spinelli.* — (z) Palla. — M. Johannes *Philoſophus. Helena Carneſecchi.* — Franciſcus. — Lutozzus.

XIII. Petrus. *Margarita Marzichi.* — Rinaldus, *Eq. S. Steph.* 1619. — Carolus. — Jo. Franciſcus, *monachus in Valle Umbroſa, Abbas.* — Jo. Baptiſta. — Alexius, *frater Dominic.*

XIV. Palla, †. — Johannes, † — Michael Agnolus, † *Franciſca Altoviti,* 1686. — Jo. Baptiſta, dein dictus D. Leo, *Monachus in Valle Umbroſa, Abbas, dein Epiſc. Piſtorienſ.* jam *Archiepiſc. Florentinus,* 1700.

Digitized by Google

L A V.

Ferrarienſes recenſentur. — IV.

Eques & GONFALONERIUS *Florent.* An. 1309.

V.

- LOSUS.
- PAULUS.
- DAMIANUS. Vid. Tab. ſeq. VI.

VI. (o)

- Marcus, *Dominic. monachus.*
- Paulus, *Dominic. monachus.*
- Jacobus.
- Franciſcus, *Eques*, GONFALON. 1348. 1. *Helena Bardi.* 2. *Picta Pazzi.*
- Bartholomæus.
- Noferius, GONFALON. 1385. & 1396. *Johanna Cavalcanti.*

VII. (h, c)

- Rinaldus. *Catharina Razzantia.* g
- Franciſcus. *Catharina Rinuccia.* h
- Matthæus, *Prætor Foliniac.*
- Laurentius. *Matthæa de Truffa.*
- Agnolus.
- Jacobus. *Zenobia Tornaquinci.* l
- Pazzinus, *Eques.* *Margarita Malateſta.* k
- Palla *Eques.* *Franciſca Adimari.* l
- Nicolaus. *Tita Albertı.*
- Palla *Eques*, † 1462. *Marietta Strozzi.*
- Marcus, *nothus.*

VIII. (k, l)

- Johannes. *Albiera Alberti.*
- Franciſcus, *Eq. Rhod. Prior Piſan.*
- Johannes. *Franciſca Guaſconi.* p
- Franciſcus. *Ginevra Alberti.* q
- Palla Novellus. 1. *Philippa Petriboni.* 2. *Catharina Arrigi.* r
- Laurentius. *Alexandra Bardi.* ſ
- Carolus *Cubicul. Nicolai VI. Papæ.*
- Jo. Franciſcus *Luiſa Donati.*

IX. (r, ſ)

- Pazzinus, *Comes & Senator Rom.* 1436.
- Agnolus *Comes de Leccia.* *Helena Guicciardini.*
- Carolus. 1. *Alexandra de Toſa.* 2. *Liſa de Arena.* w
- Laurentius, *Doctor.*
- Bardus. *Diana Riccardi ex Dom. Ortonæ.*
- Palla.
- Pandulphus, *Cubicul. Ducis Ferrar.*
- Rubertus dict. *Gagliardo.* *Landomina Acciaioli.*
- Alexander, *Comes.* — Palla.
- Carolus. *Livia Capra.*

X. (w)

- Johannes. *Franciſca Mannetti.*
- Palla.
- Laurentius, *Capitaneus.* *Violanta Machiavelli.*
- Baptiſta, *Capitan. Duc. Ferrar.* 1. *Ludovica Columbi.* 2. *Lucretia Strozza.*
- Ubertinus.
- Johan. Franciſcus *Comes.* *Helena Strozza.*

XI.

- Carolus. *Margarita Naſi.* z
- Hipolytus. *Hipolyta Eſtenſis Taſſoni.*
- Hercules.
- Alfonſus.
- Palla, *Comes de Oſtellata.* *Anna Bevilacqua.*
- Titus.
- Carolus.
- Joſephus.

XII.

- Belliſarius.
- Cæſar. *Lucretia Strozzi.*
- Laurentius.
- Hercules.
- Baptiſtinus.
- Alfonſus.
- Alfonſus Comes. *Catharina Turca.*
- Carolus.

XIII.

- Hipolytus, *Capitan. Ferrar.* *Catharina Fini.*
- Cæſar.
- Jo. Baptiſta.

XIV.

- Laurentius.
- Petrus Paulus, *monachus Olivit.*
- Cæſar.
- Franciſcus. *Iſabella Rimbaldeſi.*
- Joſephus.
- Carolus Alderanus. *Clara Bonacorſi.*
- Ludovicus.
- Nicolaus Palla. *Catharina Silveſtri.*
- Antonius.

Digitized by Google

I. **PHILIPPUS** cogn. **STROZZA**, Arduini Roſſi F. Petri Boni N.

II. M. Ubertinus, Eques, *ex Prioribus ſ. Dominis* ab an. 1283. uſque ad an. 1310. ſepties.

III. Angiolierius dictus Gerius.

IV. M. Ubertinus, *Judex*. — ROSSUS, GONFALONERIUS Florent. *Vid. Tab. II.*

V. Soldus, *Capitaneus S. Miniat.* 1355. Ux. 1. *Nicoleſa Minerbetti.* 2. *Silvagia.*

VI. Strozza. Ux. 1. *Sandra Saſſolini.* 2. *Franciſca Raggieri.* — M. Baldus, *Plebanus Carmaniae.* — Thomas. *Scotta Barucci.* — Stephanus. *Liſa Paganelli.* — Bernardus. — Johannes. — Leonardus.

VII. M. Leonardus, *Plebanus de Carmignano.* — Soldus. — M. Thomas, Canonicus Piſtor. Plebanus de Carmignano. — Bernardus. Ux. 1. *Antonia Brunelleſchis.* 2. *Catharina Bardi.* — Johannutius.

VIII. Franciſcus. — Leonardus. — Mariottus. — Nicolaus. — Strozza. — Soldus. *Iſabella Orlandi.* — Ubertinus. — Montius.

IX. Bernardus. — Antonius. — Franciſcus. *Antonia Riccialbani.* — Gabriel. *Cammilla Billioti.* — Ubertinus. — Jacobus. — Daniel.

X. Antonius. *Andrea del Bene.* — Soldus. *Andrea Pieri.* — Bernardus. *Hippolyta Pazzi.* — Antonius. — Zanobius. — Nicolaus. — M Franciſcus, *Canon. Florent.* — Thomas. — Thomas.

XI. Nicolaus. — Jacobus. — Petrus.

L A I.

I.

Uxor, *Mingarda.*

II.

Ux. *Diamantia.*

III.

Strozza.

IV.

JACOBUS, Eques. *Vid. Tab. V.* — PAGNUS. — PINUS. *Vid. Tab. VIII.* — GERINUS.

V.

Nicolaus. *Bicia Cipriani.* — Johannes, GONFALON. 1317. *ex Dom.* 1320. & 23. *Liſa Manfredi.*

VI.

Ubertinus. Ux. 1. *Margarita Guidalotti.* 2. *Philippa.* — Johannes. — Nicolaus. — Jacobus. *Nersa Ferrucci.* — Ludovicus. *Johanna Bagneſi.* — Petrus. *Flondina Infangati.* — Americus.

VII.

Johannes. *Finga* .... — Philippus. — Jacobus. *Margarita Bardi.* — Johannes. *Conteſina Girolami.* — D. Benedictus.

VIII.

Daniel. — Thomas. — Nicolaus. *Liſa Portinazzi.* — Marcus. — Johannes. *Tita Giugni.* — Benghius. ⊙ — Laurentius. *Franciſca de Riccio.* ☾ — Franciſcus dictus Picchino. *Helena Cavalcanti.*

IX.

Nicolaus. Ux. 1. *Antonia Bardi.* 2. *Coſa Jacopi.* — Bernardus, *mothus.* — Alexander. — Marcus. *Helena Puccini.* — Petrus. 1. *Marietta Nella.* 2. *Alexandra Machiavelli.* — Johannes. — Maſo. — Remigius. — Johannes. 1. *Margarita Pauli.* 2. *Franciſca de Margreta* 3. *Eliſabetha Peri*

X.

Julianus. — Joh. Baptiſta. — Daniel. *Franciſca Lenzi.* — Ubertinus. *Julia Melocchi.* — Alexius. *Luiſa Guidetti.* — Joh. Maria. *Antonia Sangalleti.* — Angelus, *monachus Domin.* — Bartholomæus. — Jacobus. — Johannes. — Alexander. — Franciſcus.

XI.

Benedictus. — Petrus. — Johannes. — Benedictus.

IV.

ROSSUS STROZZA, Gerii

V.

Ubertinus, Gunfalon. 1336. Ux. *Philippa Tornaquinci.*

VI.

- Roſſellus. *Margarita Filipetri.*
- Petrus, *monachus Dominicanus*, inſignis Theologus.
- Andreas. *Franciſca Carini.*

VII.

- Thomas. *Catharina Palarcioni.*
- Philippus.
- Bernardus.
- Nicolaus.
- Roſſellus.
- Ubertinus. *Nicoloſa Bombeni.*
- Ricciardus.
- Ubertinus. *Magdalena . . .*
- Andreas.
- Ugolinus. 1. *Laurentia Guaſconi.* 2. *Nicoloſa Brunelleſchi.*

VIII.

- M. Alexius, *monachus Dominic.*
- M. Ruſſellus, *Plebanus Calenzani.*
- M. Petrus. *Plebanus Calenzanens.*
- Thomas. *Catharina Canigiani.*
- Bernardus.
- Andreas.
- Ricciardus.
- Rinuccius.

IX.

- Thomas.
- Ubertinus. *Nanna Machiavelli.*
- Petrus.
- Paulus.
- Andreas.

X.

- Thomas.
- Franciſcus.
- Petrus.
- Alexius, *Carthuſianus.*
- Johannes. *Alexandra Guicciardini.*

XI.

- Matthæus. 1. *Maria Saſſolini.* 2. *Diamanta de Benino.*
- Johan. Maria, *nothus.*
- Matthæus.

XII.

- Frater Hannibal, *Eques Hieroſolym.* † in obſid. Melitæ an. 1565.
- Julius.
- Horatius.
- Æneas.

IV.

F. GONFALONERIUS reip. Florent. an. 1294.

V.

Jacobus. *Simona Ardinghelli.*	STROZZA. *Vid. Tab. ſeq. III.*	MARCUS. *Vid. Tab. IV.*

VI.

Nicolaus. *Fecca.*	Gorus. *Catharina Salviati.*

VII.

Jacobus, deîn *Frater Johannes* Eremita Angiolit	Strozza. *Sandra.*	Matthæus. 1. *Nicoloſa Mannelli.* 2. *Gemma de Foreſta.*	Paulus.	Franciſcus. 1. *Margarita.* 2. *Helena Bardi.* 3. *Franciſca Machiavelli.*	Nicolaus. *Johanna Baldovinetti.*	Marcus. 1. *Cecca de Cignano.* 2. *Margarita Pagaoni.* 3. *Eliſabetha de Reaa.*	Andreas. 1. *Sandra.* . . . . . 2. *Cecca Pazzi.*

VIII.

Johannes. *Maria Lamberteſchi.*	Antonius. *Eliſabetha . . . .*

IX.

Jacobus.	Nicolaus. *Johanna.*	Michael.	Matthæus. *Dadda Spadini.*	Gorus.

X.

Antonius. *Daniela Federighi.*	M. Marcus, *Canon. Florent.*	Andreas.	Petrus.	Matthæus.

XI.

Johannes Maria.	Paulus.

V.

STROZZA, Roſſi Gonfalonerii

VI.

- Nicolaus.
- Carolus, *ex Dom.* 1360, 64, 67. & 71. Ux. 1. . . . . *Bardi.* 2. *Johanna.* 3. *Ludovica Pantaleoni.*

VII.

- Ubertus.
- Strozza GONFAL. 1392. *Silvagia Pecori.*
- Azzolinus. *Margarita Davizzi.*
- Magdalena, ux. *Luchini Vicecomitis.*
- Michael. *Partia Franceſi.* ⊙
- Laurentius.
- Petrus. *Bicia Bondelmonti.* ☾
- Nannius, ſ. Johannes, occ. 1427. *Conſtantia Coſtabile.* ✡

VIII.

- Jacobus.
- Carolus.
- Thomas.
- Agnolus. — Antonius.
- Marcellus, *Doctor* & Gubern. Spolet. 1420. *Margarita Cavalcanti.*
- Marcus.
- Ubertinus, *Abbas Galeata.*
- Roſſus. *Tita Alberti.*
- Strozza. ⊙

IX.

- Strozza. 1. *Dianora de Aglis.* 2. *Lucretia Creſci.*
- Zacharias.
- Carolus.
- Adrianus.
- Johannes. *Lucretia de Luna.*
- M. Rubertus, *Canonicus Piſanus.*
- Laurentius. *Franciſca Cambi.*
- Michael. *Maria Lotti.* ⊙

X.

- Marcellus.
- Strozza. *Ginevra Ridolfi.*
- Robertus. ⊙ Ux. 1. *Marietta Ridolfi.* 2. *Cammilla Strozzi.*
- Carolus. *Tita Pitti.* ✡
- Petrus.
- Smeraldus.

XI.

- Johannes. *Flammetta Freſcobaldi.*
- Carolus, *Capitaneus.*
- Jo. Franciſcus. *Laura Cavalcanti.*
- Stozza, *Eq. Hier.*
- Fridericus. *Catharina de Medicis.* ✶
- Johannes. *Lucretia Ugolini.*
- Carolus, *Eq. Ord. S. Mich.*
- Michael Abbas.

XII.

- Adrianus.
- Alexius, *monachus in Valle Umbroſa, Abbas.*
- Hannibal.
- Johannes.
- Marcellus. *Philippa Tomei.*
- Horatius.
- Carolus.
- Leonardus.
- Lambertus. . . . . . *Muſſolini de Regio.* ☽
- Ludovicus. ✶
- Vincentius.
- Petrus.

XIII.

- Jacobus.
- Johannes.
- Coſmus.
- Raphael.
- Philippus. *Franciſca de Albagnano.*
- Diegus Hyacinthus. ☾
- Carolus.
- Fridericus.
- Robertus, *Eques Meliti.*
- Paulus.
- Vincentius.

XIV.

- Marcellus.

L A III.

V.

F. GONFALONERIUS an. 1337. & 1341.

VI.

Jacobus. *Diana Giambolari.*

Smeraldus. *Andrea de Antella.*

VII.

Salomon. *Prætor Mutin. 1400. Ghita Corſini.*

Alexius, *monachus Dominic.*

Jacobus.

Strozza.

Johannes, dictus Smeraldus. *Catharina Aldobrandini.*

VIII.

Azzolinus.

Nicolaus.

Carolus. *Helena de Ricaſoli.*

Johannes.

Laurentius, *Comes.*

Nicolaus, *Eques*, † 1477. *Conteſſa. Givocoli.*

Rubertus, *Eques. Leona Pritati.*

Titus Veſpaſianus, *Pœta & Eques*, † an. æt. 84. *Domicilla Rangoni.*

IX.

Johannes.

Andreas. *1. Eliſabetha Rucellai. 2. Nannina Creſci.*

Strozza. *Tita Davanzati.*

Johannes.

Carolus, *Eques. 1. Julia Rangoni. 2. Antonella Strozza.*

Cammillus, *Eques. Ginevra Gambara.*

Laurentius, *Comes. Conſtantia Bentivogli.*

Guido, *Eques. Simona Uberti.*

Hercules *Pœta*, occ. 1508. *Barbara Torelli.*

X.

Marcus, *Canon. Florent.*

Carolus. *Marietta de Caſa.* ☾

Thomas.

Strozza.

Conſtantia, nup. *Alfonſo Com. Bevilaqua.*

. . . . Ux. *Bonifacii Com. Bevilaqua.*

XI.

Roſſus, *Eq. Hieroſ.* † in obſid. Melit.

Simon.

Petrus, *Senator* 1596. *1. Lucretia Pitti. 2. Cammilla Martelli.* ☉

Andreas.

Americus. *Silvagia Ubaldini.*

Smeraldus.

Strozza.

Pandulphus.

XII.

Seſtilius.

Horatius, *Senator* 1645. *Livia Mannelli.*

Settimius.

Robertus. *1. Cammilla Bini. 2. Ginevra Paſquali.*

Cammillus.

Carolus.

Carolus, *Comes.* S. R. Imp. *Eq. S. Steph.* 1606.

Jacobus.

Americus, *Comes* S. R. *Imp. Senator* 1625. *Eq. S. Steph.* 1631. *Anna Strozzi.*

Leo S. R. J. *Comes Eq. Melit.* 1610.

Jacobus S. R. J. *Comes & Camer. Cæſ.* 1626. *Octavia Strozza.*

XIII.

Roſſus, *Eq. S. Steph.* 1639. *Maria Franciſca Graſſi.*

Franciſcus.

Jacobus.

Lucretia dicta Cammilla, dein *ſoror Maria Minima, monacha Carmelit.*

Petrus, *Comes. Maria Magdalena Franceſchi.*

Leo, Comes *Eq. S. Steph.* 1658. *Nera Maria Serriſtori*, 1665.

Philippus, *Comes.*

Carolus, *Comes.*

Petrus, *Comes S. R. J. Cubicul. & Colonellus Cæſar.* occ. 7. Jun. 1664. *Maria Catharina Com. Kevenhüleria.*

Octavius, *Comes* S. R. *Imp.*

XIV.

Horatius. *Portia Pandolfini* 1689.

Americus Joſephus, S. R. *Imp. Comes.*

Americus Franciſcus, *Eq. S. Steph. Julia Panciatica Piſtorienſis.*

T A-

qua etiam ſtirpes Strozzianæ, Mantuæ

V. MARCUS STROZZA, Roſſi

VI.
- Ludovicus. *Vegmente de Ricaſoli.*
- Ubertus. *Philippa Manetti.*
- Gregorius. *Venna Ruſpi.*

VII.
- Lottus.
- Marcus. Ux. 1. *Catharina Strozza.* 2. *Vaggia Mannelli.*
- Vannius. *Sandra Rucellai.*
- Ubertus, *Eques, Mantuam cum patre migravit.* *Lucretia Salviati.*
- Ludovicus.
  - Marcus.

VIII.
- Antonius.
- Nicolaus.
- Carolus. *Helena Fortini.*
- Ubertus.
- Benedictus. *Conſtantia Falcucci.*
- Amarettus.
  - Antonius, Sacerdos.
- M. Benedictus, *Eques.* 1. *Catharina Gonzaga.* 2. *Lucretia Guicciardini.*

IX.
- Marcus.
- Hieronymus. *Magdalena Bonſi.*
- Orlandus.
- Nicolaus. *Franciſca Guadagni.*
- Paulus.
- Bernardus.
- Jo. Maria.
- Marcus. *Alexandra Pitti.*
- M. Ubertus, *Eques.* *Ludovica Viſconti.*
- Franciſcus, *Comes de Montaldo.* *Blanca Pallavicini.*

X.
- Carolus. *Lucretia Dazza.*
- Simon.
- Nicolaus.
- Robertus.
- Benedictus.
- Hieronymus. *Alexandra Mazzinghi.*
- Franciſcus.
- Thomas. *Franciſca de Caſtiglione.*
- Octavianus, Comes. *Damigella Gonzaga.*

XI
- Simon. *Albiera de Giunta Bindi.*
- Nicolaus.
- Hieronymus.
- Daniel, *Capit.*
- Thomas, *Eques Hieroſ.*
- Marcus.
- Jacobus.
- M. Ludovicus. *Marietta Strozza.*
- Ubertus.
- Hannibal, *Comes.*
  - Cammillus, *nothus.*
- Cammillus. 1. *Innocentia Monaldi.* 2. *Margarita Scarampi.*

XII.
- Carolus.
- Nicolaus. *Colonellus.*
- Thomas. *Franciſca Guidotti.*
- Jacobus, *Capitan.*
- Pompejus, Marchio. *Ricciarda Gonzaga.*
- Julius, *Comes.*
- Cæſar.
- Hercules.
- Ubertus, Comes. 1. *Laura Sforza.* 2. *Attendola Bolognini.* 3. *Domicilla Malvicini.*
- Franciſcus.

XIII.
- Carolus, n. 1587 *Senator* 1653. † 1670. *Virginia Gaetani.*
- Simon.
- Alexander, *Epiſc. Andriæ* 1626 *dein Miniati* 1632.
- Nicolaus, *Abbas Canonicus Florent.*
- Jacobus.
- Petrus.
- Julius Cæſar dictus Pompejus, *Marchio.* 1. *Franciſca Maria Pcuſa.* 2. *Anna de Carretto.*
- Ludovicus.
- Ubertus, *Comes, Colonellus, dein monachus Ciſtert.*
- Cammillus, *Camerar. & Colonell. Cæſar.* *Barbara Roſcalla.*
- Franciſcus Maria.

XIV.
- Thomas Urbanus.
- Alexander, *Senator* 1682. *Thereſia Bartholomæi* 1664.
- Ludovicus, *Abbas Canon. Decanus & Archidiac. Florent.*
- Pallas Marchio *Lavinia Capilupi.*
- Julius, *ex monacho Franciſc. Prælatus.*
- Leo, Comes. *Anna Maria Paveſi.*
- Gerius Comes, *Gubern. Caſal.* 1. *Floriſpina Gualenga.* 2. *Ginevra Bruſoni.* 3. *Eliſab. Pendas.*

XV.
- Carolus Thomas. *Maria Magdalena Cardi*, 1690.
- Hieron Bartholomæus.
- Ludovicus Joſephus.
- Ludovicus Maria.
- Petrus Antonius, *Comes.* *Chriſtina Ferreri.*
- Pompejus *Marchio.* *Eleonora Guerrieri.*
- Julius Cæſar, *Comes.*

Digitized by Google

& Papiæ florentes continentur.

Gonfalonerii F. Ux. *Bicia*. V.

VI. M. Thomas, *Eques, Mantuam cum filio Uberto ſe contulit* 1382. *Johanna Monaldi.* | Johannes dictus *Squarta. Johanna Gianfigliazzi.*

VII. Guidus. | Jacobus. *Jacoba Benvenuti.* | Johannes. *Antonia Alberti.* | Bernardus, dictus *Fuliganta. Agnola Soderini.* | Donatus, dictus *Armignace, Comeſtabilis Florent.* | Strozza. | Agnolus, *nothus.*

VIII. Michael. — Coſmus. | Marcus. | Johannes. *Puccarda.* | Ciprianus. | Johannutius, *Prætor Faventiæ* 1446. *Mantuæ* 1458. *Alamanna Rucellai.* | M. Zacharias, *Canonicus Florent. & Aretin.* | Baptiſta. *Ginevra Bondelmonti.* | Smeraldus.

IX. Johan Franciſcus. *Luiſa* . . . | Dominicus. | Sandrus, *nothus. Mea de Caſtiglione.* | Petrus. | Bernardus. *Ginevra Strozza.* | Laurentius. | Johannes. *Nannina Lippi.* | Johannes. *Antonia Caſtellani.* | Smeraldus. | Zacharias. 1. *Maria Strozza.* 2. *Eliſabetha Falcacci.*

X. Petrus. | Fridericus. | Franciſcus. | Nicolaus. 1. *Aldabella Squarcialupi.* 2. *Maria Ferracci.* | Noſerius. | Johannes. *Lucia Salvolini.* | Agnolus. *Nannina Strozza.* | Bernardus, dictus *Catiranza*, Colonellus. | M. Chiricus, *Philoſophus*, † 1565. 6 Dec. | M. Franciſcus, *Gubern. Faliscenſ.* | Laurentia, *monialis, Poëtiſſa Latina*, nat. 1514. † 1591. d. 10. Sept.

XI. Franciſcus. | Hercules, *Comes.* | Hieronymus. *Eleonora Taſſoni.* | Balthaſar. | Alexander. | Noferius. 1. *Albiera Gianfigliazzi.* 2. *Magdalena Altoviti.* | Gualterottus. *Capitan.* | Bernardus. *Maria de Gerardeſca.* | Ludovicus. | Vincentius. *Ginevra.* | Petrus.

XII. Maximilianus. *Paola de Torre.* | Octavius. | Hannibal. | Petrus. | Franciſcus, *Capitan. Maria Gaudetti.* | Antonius. | Johannutius. *Sigiſmunda Gaetani.* | Alexander. | Agnolus. *Conſtantia Strozza.* | M. Petrus, *Secret. Leonis XI. & Pauli V. Pap. Catharina Baldovineti.* | Agnolus, *Jeſuita.*

XIII. Ferdinandus, *Comes, Colonellus.* | Sacramorus, *Comes.* | Noſerius. *Magdalena Arrighi.* | Jacobus. | Jo. Baptiſta. | Petrus. | Philippus dictus Petrus. 1. *Eliſabetha Squarcialupi.* 2. *Magdalena Strozza* 1681. | Vincentius.

XIV. Antonius, *Comes.* | Ludovicus, *Comes.* | Ferdinandus, *Comes.* | Maximilianus, *Comes.* | Ludovicus, *Comes.* | Octavius, *mon. Dominic.* dictus *Frater Vincentius.* | Jacobus, *Comes.* | Ubertus, *Comes.* | Philippus. *Maria Eliſab. Frichiguami Com. de Caſtelleaghi*, 1681. | Dominicus. | Franciſcus.

XV. Proſper Squarcialupus.

TA-

Ferrarienſes recenſentur. IV.

Eques & GONFALONERIUS *Florent.* An. 1309.

V.

LOSUS. PAULUS. Vid. Tab. ſeq. VI. DAMIANUS.

VI.

Marcus, *Dominic. monachus.*	Paulus, *Dominic. monachus.*	Jacobus.	Franciſcus, *Eques*, GONFALON. 1348. 1. *Helena Bardi.* 2. *Picta Pazzi.*	Bartholomæus,	Noferius. GONFALON. 1385. & 1396. *Johanna Cavalcanti.*

VII.

b: Rinaldus. *Catharina Razzantia.* g	b: Franciſcus. *Catharina Riuuccia.* h	c: Matthæus, *Prætor Fulminiae.*	c: Laurentius. *Matthaea de Truffa.*	c: Agnolus.	c: Jacobus. *Zenobia Tornaquinci.* i	Pazzinus, *Eques. Margarita Malateſta.* k	Palla *Eques. Franciſca Adimari.* l	Nicolaus. *Tita Alberti.*	Palla *Eques*, † 1462. *Marietta Strozzi.*	Marcus, *nothus.*

VIII.

k: Johannes. *Albiera Alberti.*	k: Franciſcus, *Eq. Rhod. Prior Piſan.*	l: Johannes. *Franciſca. Guaſconi.* p	l: Franciſcus. *Ginevra Alberti.* q	l: Palla Novellus. 1. *Philippa Petriboni.* 2. *Catharina Arrigi.* r	Laurentius. *Alexandra Bardi.* ſ	Carolus *Cubicul. Nicolai* VI. *Papæ.*	Jo. Franciſcus *Luiſa Donati.*

IX.

r: Pazzinus, *Comes & Senator Rom.* 1436.	r: Agnolus *Comes de Leccia. Helena Guicciardini.*	r: Carolus. 1. *Alexandra de Toſa.* 2. *Liſa de Arena.* w	ſ: Laurentius, *Doctor.*	ſ: Bardus. *Diana Riccardi ex Dom. Ortonæ.*	Palla.	Pandulphus, *Cubicul. Ducis Ferrar.*	Rubertus dict. *Gagliardo. Laudomina Acciaioli.*	Alexander, *Comes.* — Palla.	Carolus. *Livia Capra.*

X.

w: Johannes. *Franciſca Mannetti.*	w: Palla.	Laurentius, *Capitaneus. Violanta Machiavelli.*	Baptiſta, *Capitan. Duc. Ferrar.* 1. *Ludovica Columbi.* 2. *Lucretia Strozza.*	Ubertinus,	Johan. Franciſcus *Comes. Helena Strozza.*

XI.

Carolus. *Margarita Naſi.* z	Hipolytus. *Hipolyta Eſtenſis Taſſoni.*	Hercules.	Alfonſus.	Palla, *Comes de Oſtellata. Anna Bevilacqua.*	Titus.	Carolus.	Joſephus.

XII.

Belliſarius.	Cæſar. *Lucretia Strozzi.*	Laurentius.	Hercules.	Baptiſtinus.	Alfonſus.	Alfonſus Comes. *Catharina Turca.*	Carolus.

XIII.

Hipolytus, *Capitan. Ferrar. Catharina Fini.*	Cæſar.	Jo. Baptiſta.

XIV.

Laurentius.	Petrus Paulus, *monachus Olivit.*	Cæſar.	Franciſcus. *Iſabella Rimbaldeſi.*	Joſephus.	Carolus Alderanus. *Clara Bonacorſi.*	Ludovicus.	Nicolaus Palla. *Catharina Silveſtri.*	Antonius.

V.

LOSUS Strozza, Jacobi Equitis & Gonfalon. F. GONFALONERIUS an. 1312. Uxor *incomperta.*

PAULUS Strozza Jacobi Eq. & Gonfal. F.

VI.

Gaddus. — Stagius. *Tora Brunelleſchi.* — Leonardus. *Eques. Helena Manfredi.* — Barla. *Teſſa Gerardi.* — Pinaccius. *Lapa Freſcobaldi.* — Simon. *Gitta Carini.* — Jacobus. — Nicolaus, *Eq. Rhod. Prior. Piſan.* — Conradus. *Taddea Boſcoli.*

VII.

Simon. *Catharina Acciajuli.* — Ramondinus. — Stagius. *Ginevera Malpelli.* — Philippus. *Margarita Ferrantini.* — Ramondinus. — Andreas. — Pinaccius dictus *Boffa. Nicoloſa Pitti.* — Paulus. — Bandinus. — Jacobus.

VIII.

Barla. *Nicoloſa Albersi.* — Antonius. *1. Catharina Cighamochi 2. Ginevra Bruni.* a — Simon. *Andreola Rondinelli.* b — Petrus. *Tita Arrighi.* c — Leonardus. *1. Leonarda Guaſconi. 2 Liſa. . . .* d — Bonacorſius. *1. Antonia Villani. 2. Paula Gianni.* e

IX.

Nicolaus. *Leonarda Ricci.* — Barla. — Laurentius. — Antonius. — Leonardus. — Johannes. — a: Stagius. *Mea Fioravanti.* g — Laurentius. — b: Matthæus *Alexandra Macinghi.* h — c: Franciſcus. *Maria Veſpucci.* — Laurentius.

X.

Antonius, *Comeſtabilis Florent. Lugetta Boſcoli.* — Ricciardus, *Comeſtab. Florent. Liſa Pitti.* — Johannes. *Polyxena Scolari.* — Barla, *Comeſtab. Florent.* — Laurentius. — g: Julianus. *Petrina Migliorati.* — Leonardus. *1. Liſa Bartolini. 2. Violanta Benini.*

XI.

Nicolaus, Capitan. *Petra.* — Leonardus. — Alfonſus. *Diamanta Servigi.* — Alexander. — Nicolaus. — Galeatius. — Matthæus. *Petra Boſcoli.* — Johannes. — Stagius.

Julianus.

XII.

Jo. Franciſcus. *Cammilla Toſi.* — Valeſius Antonius. — Galeatius Maria. — m: JOH. BAPTISTA. Vid. Tab. ſeq. A. — Palla. *Nannina Antinori.* — n: Petrus, *Mareſcall. Franc.* 1554. † 20. Jul. 1558. *Laudamina de Medicis, Petri Franciſci f.* — Robertus, *Baro de Collalto, Magdalena de Medicis, Petri Franciſci f.* — Vincentius.

XIII.

Carolus Alfonſus. *Franciſca Comparini Roſſi.* — Philippus, *Generalis peditatus in Gall. Eq. S. Spiritus* 1579. occ. 1582. 26. Jul. — Clara nup. *Honorato Sabaudo Com. de Tende.* — Scipio, *nothus, Eq. Melit.* — Leo *Generalis Pontif. Rom. Sophoniſba Savelli.* O — Alfonſina Ux. *Scipionis Fliſci, Com. Lavaniæ.*

XIV.

O: Robertus. — Petrus, *1. Magdelena Capponi. 2. Alexandra Caccini.* — Vincentius. *Camilla Ardingelli.* — Alexander *Eq. S. Steph.* — Coſmus. *Catharina Davanzati.* — Julius.

XV.

Vincentius. † *Franciſca Tempi.* — Joh. Gualbertus. † *Laura Attolini.* — Bernardus, Eq. S Steph † *Margarita Bracciolini.*

XIV.

Coſmus. † *Lucretia de Vernaccia.* — Julius, dein *Frater Ubaldus Capuccinus.* — Vincentius, *Eq. S. Steph.*

Ux. *Cilia Gianſigliazzi.*

DAMIANUS Strozza, Loſi & Pauli frater. V.
Catharina Davanzati.

VI.
Thomas. *Philippa Pazzi.* Damianus. Leonardus, Eq. *Rhod.* Carolus. Antonius. *Petra Coroni.* Thomas. Michael. Jacobus dictus *Ciapero. Thomaſa Bini.* Lottierius. *Vena Bondelmonti.*

VII.
Thomas, dictus *Maſino. Paula.* Mone. Johannes. *Mea.* Franciſcus. Jacobus dictus *Ciaperinus,* *Antonia de Lippo Alberti.* Johannes. Agnolus. Antonius.

VIII
Nicolaus. *Antonia.* ..... Leonardus. *Johanna Landini.* Petrus. Jacobus. Andreas, *nothus.*

IX.
Simon. Philippus. Jacobus. *Lucretia Cavalcanti.* Ricciardus. Nicolaus. Philippus. *Philippa Biſcheri.* Sebaſtianus. Stagius, *Canonic. Florent.* Antonius. *Ginevera* ..... Franciſcus. *Franciſca Sernigi.* Titus. *Alexandra Bonucci.* Nicolaus.

X.
Philippus. 1. *Flammetta Adimari.* 2. *Silvagia Gianfigliazzi.* Laurentius. *Antonia Baroncelli.* Simon. Petrus. Matthæus. Leonardus. *Caſſandra Strozza.* Coppinus, *nothus.*

XI.
Julianus. *Agnoletta Boni.* Alfonſus. 1. *Conſtantia Strozza.* 2. *Cecca Naſi.* Laurentius. *Lucretia Rucellai.* Jo. Baptiſta dictus *Philippus.* † 1538. *Clariſſa de Medicis*, *Petri F.* Matthæus, GONFALON. 1519. *Senator* 1532. *Magdalena Salviati.* Carolus. Jo. Ludovicus, *nothus.*

XII.
Laurentius, n. 3. Dec. 1523. *Cardinalis* S. R. E. cr. 1557. † 19. Dec. 1571. Leo, *Eques Hieroſ. Prior Capuan.* occ. 1554. Alexander. Laurentius, *Senat.* 1537. *Catharina Panciatichi.* CAROLUS. *Vid. Tab. ſeq.* B. Cammillus, *Senator.* 1565. 1. *Dianora Capponi.* 2. *Alexandra Ugolini.* Alexander, *Epiſcopus Volaterranus* 1565. † 1568. Franciſcus. Robertus.

XIII.
Matthæus, *Senator,* 1571. *Dianora Soderini.* Bernardus, *Senator*, 1622. *Caſſandra Neri.* Alexander. *Maria Albizzi.* Robertus.

XIV.
Guido. Franciſcus. Leo. Cammillus. Matthæus. *Conſtantia Machiavelli.* Robertus, *Eq. Melit.* Carolus. *Conſtantia Alexandri.* Vincentius. Julius, *Poeta.*

XV.
Robertus. *Maria Conſtantia Borromei* 1670. Cammillus. Franciſcus, † Alexander, *Epiſc. Aretinus.* †

XVI.
Carolus. Johan. Antonius.

A.

MARCHIONES DE FORANO,

XII. **JOANNES BAPTISTA STROZZI**, Lauren Florentinus, an. 1561.

XIII. Laurentius Strozzi. *Emilia Guicciardini.*

XIV. Laurentius Strozzi, Senator, 1641. Ux. 1. *Maria Machiavelli.* 2. *Alexandra Borromei.* — Joannes Baptiſta. — Marietta, nup. *Carolo Strozzi.*

XV. Joannes Baptiſta, Senator 1679. *Franciſca Altoviti*, 1673. — Petrus. — Leo. *Catharina Felix Freſcobaldi.* 1673. — Robertus. — Philippus Vincentius *Eques S. Steph.* — Petrus Alexius, *Jeſuita.*

XVI. Laurentius Franciſcus, PRINCEPS *de Forano.* *Maria Thereſia Strozzi, Joannis Baptiſtæ March. de Forano fil. primog.* 1699. — Laurentius Maria.

XVII. Philippus Strozzi, nat. an. 1700. — Clarice nata 1706.

B.

XII. **CAROLUS STROZZA**, Matthæi Gonfalone Ux. *Franciſca Strozza.*

XIII. Alfonſus Strozza. *Lucretia Salviati, Averardi* F. — Matthæus Strozza.

XIV. Alexander. *Maria Strozza.* — Philippus. *Magdalena Carneſecchi.* — Petrus Antonius. — Alexander, *Archiepiſc. Fermi* cr. 1606. † 11. Febr. 1621. — Leo, *Senator*, 1625.

XV. Ludovicus, † *Ginevera Guardi.* — Alfonſus, *Canonic. Florent.* † — Carolus. † — Alfonſus. † *Dianora Strozza.* — Philippus, † 1. *Maria Pacci.* 2. *Helena Morelli.* — Laurentius, † — Alexander. † — Petrus. † — Octavius, *monachus Dominic.* †

XVI. Dominicus. *Maria Magdalena Bartolini Salimbeni.* 1681. — Guido Maria. — Franciſcus. † — Alexander Maria, † — Matthæus, *Canonic. Florent.* — Guido, † — Vincentius, † — Nicolaus, †

Digitized by Google

DUCES DE BAGNOLO.

tii & Lucretiæ Rucellaiæ F. Senator Uxor, *Maria Altoviti.* XII.

Philippus Strozzi, Ux. *Catharina Strozza.* XIII.

Joannes Baptiſta Strozzi, MARCHIO DE FORANO. *Maria Martelli.*
Philippus Strozzi. XIV.

Philippus *Marchio de Forano.*
Ludovicus, Marchio de Forano, Dux DE BAGNOLO, obiit *Sacerdos* an. 1705. Uxor 1. *Leonora Majorca*, 2. *Anna Maria Albertini*, † 1694.
Catharina, nup. *Antonio Salviati, March. de Montieri.* XV.

Joan. Baptiſta March. de Forano. *Octavia Renzi.*
Ferdinandus, *Archiep. Tarſ. Nunt. Apoſtol. Turini*, ubi ob. m. Majo 1695.
Leo, *Prælatus domeſticus Papæ.*
Maria Iſabella, nup. *Joan. Georgio March. Coſtagutti*, † 1683.
Maria Victoria ux. *Ferdinandi March. Cuſani*, 1680. XVI.

Maria Thereſia, nup. *Laurentio Franciſco Strozzi* 1699.
Anna Maria, uxor *Michaelis Angeli Cajetani, Pr. Caſertæ* 1700. XVII.

rii & Magdalenæ Salviatæ F. XII.

Philippus Strozza.
Laurentius Strozza, *Senator* 1596. *Dianora Bandini, Octavii Cardinalis ſoror.* XIII.

Cammillus.
Robertus, *Episc. Collenſ.* 1638, *Feſulan.* 1645.
Jo. Baptiſta.
Octavius dein *Frater Laurentius Capucinus.*
Carolus *Senat.* 1615. *Marietta Strozza.* ☽
Alfonſus *Gubern. Brugenſ. in Belg.* † 1657. 1. *Maria Maeda.* 2. *Dorothea Amal.* ⊙
Horatius MARCHIO DE FLORE *in Sicil. Conſtantia de Termine, Hieronymi Bar. de Batticani* F.
Philippus, *Abbas.* XIV.

Philippus Maria, *monachus Dominic.* †
Carolus Maria, †
⊙ Philippus *nothus*, †
Joſephus PRINCEPS de S. ANNA, † *Luiſa Arrighetti.*
Octavius, †
Magdalena, ux. N. *Cajetani Pr. de Cuſſaro in Sic.*
Hieronyma nup. *Joſepho Giſulfo.* XV.

Hieronymus, † *Virginia Ricaſoli.*
Carolus. † XVI.

Philippus Dominicus.
Horatius Caſpar, †
Carolus Andreas.
Nicolaus, *Eq. S. Steph.* 1681.
Horatius. XVII.

IV. PAGNUS, Strozzæ F. GONFALONERIUS *Florent.* an. 1297. Uxor, *Bartolomæa Monaldi.* PINUS, f. Pinaccius, Strozzæ F.

V.
M. Andreas, *Eques.* — M. Philippus *Eques. Bicia Trinciavelli.* — Franciſcus. *Franciſca Bardi.* — Sanza. *Maria Carboni.*

VI.
Noferius. — Pagnotius. *Itta Adimari.* — Nicolaus, *Eq. Prat. Aſcol.* *Philippa Infangati.* — Andreas, Eq. 1. *Fecca Freſcobaldi.* 2. *Marg. Bardi.* 3. *Cilia Falconi.* — Johannes, *Eques, Liſa Peruzzi.* — Franciſcus. — Stephanus.

VII.
Petrus. — Noferius. — Ginus dictus Nicolaus *Pagnotini. Liſa de Aglis.* — Marcobaldus. — Ludovicus. — Johannes. *Philippa Sacchetti.* — Leonardus. 1. *Maria Alberti.* 2. *Magdalena Roſſi.* — Bartolomæus. — Benedictus. 1. *Dragoncina Bardi.* 2. *Franciſca Bardi.*

VIII.
Nicolaus. *Choſa.* … a — Petrus. *Maria Fiegiovanni.* — Nicolaus. — Franciſcus dict. *Checcus.* 1. *Philippa Uſeppi.* 2. *Bicia Simonetti.* b — M. Pagnus, *Canon. Florent.* — M. Johannes, *Doctor.* — Carocius. *Franciſca Gennai.* — Antonius. *Antonia Berti.* c — Petrus, dictus *Pieraccione. Eliſabetha Corbizzi.* d

IX.
Antonius. *Alexandra Aſini.* — Pagnotius. — Bartolomæus. — M. Michael, *Doctor. Catharina Salvetti.* — Pagnus. — Leonardus. — Jeremias. — Chiricus. *Petra Boccacci.* — Benedictus. 1. *Spinetta Guidotti.* 2. *Antonia Agolanti.* — Johannes.

X.
Petrus. *Alexandra de Sommaja.* — Antonius. *Maria.* — Zanobius. *Anna Strozzia.* — Pagnus. — Antonius. *Gemma Alexandri.* — Philippus. — Benedictus. — Franciſcus. *Nannina Tedaldi.*

XI.
Antonius Maria. *Conſtantia Dati.* — Fabritius. *Maria.* — Petrus. 1. *Vaggia Ruccellai.* 2. *Ginevra Nobili.* 3. *Cangenova Altoviti.* — Antonius. 1. *Franciſca Nobili.* 2. *Vaggia Baroncelli.* f — Carocius. *Helena Caccini.* — Franciſcus. — Jacobus. — Benedictus. *Conſtantia Ridolfi.* g — Ludovicus. *Smeralda Corbinelli.* h

XII.
Coſmus, *monachus. Maria Quercetani.* — Carocius. — Zanobius. — Jacobus. 1. *Catharina Corſini.* 2. *Ludovica Bini.* — Hieronymus, *mon. Dominic.* d. *Frat. Alexias.* — Georgius. — Bartholomæus. — Carocius. *Cammilla Rede.* — Jo. Baptiſta. *Julia Fi-ridolfi.* — Franciſcus. *Franciſca Arrighi.*

XIII.
Fabritius Maria. — Antonius. — Johannes. — Petrus. — Ferdinandus, *Doctor.* — Marcus Antonius, *Doctor.* — Jo. Baptiſta. *Iſabella Falco.* — Scipio. — Benedictus. — Antonius.

XIV.
Carolus, *monachus Dominicanus*, dictus *Frater Deodatus.* — Ferrantes, *Sacerdos.*

Digitized by Google

IV.

Uxor, *incomperta*.

GERINUS, Strozzæ F.
Ux. *Lapa Benvenuti.*

V.

Petrus dictus *Magogo*. GONFALON. 1319. *Lippa*. . . . . ⊙ — Jacobus. — Lucas. *Petra.*

VI.

Pinaccius. 1. *Conſtantia de Roſſo.* 2. *Antonia de Barbarino.* 3. *Philippa Pacini.* — Simon, *Conneſtab. Florent.* *Blanca de Barbarino.* — Johannes. — Balthaſar. — Jacobus. — Bernardus. 1. *Stella Adimari.* 2. *Clementia Bardi.* — Agnolus. *Jacoba Filippi.* — Johannes.

VII.

Sanza. — Stagius. — Nicolaus. — Petrus. — Franciſcus. — Scolarus. — Hannibal *Da. de Tivoli & Velletri.* *Antonia Brunelleſchi.* — Guido. *Simona Bombeni.* — Johannes. 1. *Venna Cerchi.* 2. *Eliſabetha Ghini.* — Lucas.

VIII.

Dominicus. *Liſa Benini.* e — M. Bernardus, *Prætor Ferrar.* 1395. *Mantuan.* 1396. — Franciſcus. — Johannes. — Guido. — Jacobus dict. *Pinus* *Agnes de Amorotto.* — Antonius. — Bonacorſius. — Petrus. — Lucas.

IX.

c: Johannes. — Ludovicus. — Leonardus. *Philippa de Lutiano.* — Caroccius. *Nera Gerardini.* — Rinerius.
d: M. Benedictus, *Plebanus Ripoli.* — Paulus.
e: Caroccius.
Hannibal. — Bernardus.

X.

Antonius. — Johannes. — Johannes. *Maria Bartoli.* — Petrus *Plebanus Ripoli.* — Nicolaus. *Ermellina Ricci.* — Paulus. *Agnoletta Brancacci.* — Franciſcus. *Lucretia Mancini.* — Philippus. *Thomaſa Buini.*

XI.

Baptiſta. *Cammilla Corſini.* i — VANNIUS. *Vid. Tab. ſeq. IX.* — LAURENTIUS. *Vid. Tab. ſeq. IX.* — M. Nicolaus, *Plebanus Ripoli.* — Philippus. — Marcus *Pippa Ciampelli.* — Benedictus. — Pandulphus.

XII.

Johannes. — Antonius. — Benedictus.
g: Leonardus GONFALON. 1515. *Marietta Pazzi.* — Franciſcus.
h: Zanobius. *Auretta Gaddi.* — Michael Angelus. — Jo. Franciſcus. 1. *Minerva Severiani.* 2. *Victoria Ringiadori.*
i: Raphael, *Conſtantia Maſcalzoni.* — Alexander, *mon. Dominic. d. Frat. Petrus.*

XIII.

Benedictus. — Renatus. — Johannes. *Marietta Carneſecchi.* — Johannes Ludovicus. — Vannius. — Ludovicus. *Cammilla Alamanni.* — Taddeus. *Maria Alamanni.* — Baptiſta. — Ludovicus. — Philippus. — Carolus.

XIV.

Leonardus. — Zanobius, *monachus Caſcinenſis* dictus *Fr. Ambroſius.* — Jo. Baptiſta. — Vincentius. — Franciſcus.

T A-

XI.

VANNIUS STROZZA, Franciſci F. Vid. Tab. præc. Uxor, *Dora Pandolfini.*

XII.

Franciſcus. *Honeſta de Medicis.* — Antonius, *Doctor. Antonia Veſpucci.* — Johannutius. — Benedictus. *Catharina Acciajoli.* ⊙ — Franciſcus, *monachus Vallis umbr.* — Gabriel. — Coſmus. *Eliſabetha Canigiani.* — Triſtanus, *nothus.*

XIII.

Laurentius. — Petrus, *nothus.* — Raphael, *nothus.* — Adovardus. — Gabriel. *Iſabella Davanzati.* — Jo. Baptiſta, *Capitan. Margarita Taddei.* — Leonardus. *Ginevra Altoviti.* — Raphael, *Capitan.* — Paulus.

XIV.

Coſmus. — Bernardus, *Capitan.* — Benedictus. — Gabriel. *Maria Attavanti.* — Coſmus, Colonellus. — Cammillus, *Johanna Clapiſſon.* — Horatius, Capit. *Laurentia du Puis.* — Alexander. — Leo, Scabinus Lugdun. † 1608. *Iſabella Lionacci.*

XV.

Pandulphus, *Eq. S. Steph.* 1585. dein *monach. Franciſc.* — Fabius. — Lelius. *Cammilla Strozza.* — Flamminius, *monach. Franciſc.* — Carolus. *Johanna Guerra,* — Franciſcus. — Maria uxor *Johannis Beſſet, Dom. de la Valette.* — Claudina nup. *Octaviano Vanelle.* — Thomas.

XVI.

Gabriel. — Franciſcus. — Pandulphus. — Franciſcus. *. . Greſle.* — Petrus.

LAURENTIUS STROZZA, Vannii frater.
Uxor, *Cammilla Saſſetti.*

XII.

Jo. Baptiſta, *monachus Dominic.*	Robertus, *monach. Dominic.*	Philippus *ex mon. Dominic. Archiepiſc. Surrentinus*, 1525. †30. Jul. 1545.	Fridericus. *Catharina Valori.*	Thomas, *monach. Domin. Procurator Ordinis.*	Lactantius, *monach. Dominic.*	Nicolaus *monach. Dominic.*

XIII.

Franciſcus. 1. *Auretta Rucellai.* 2. *Catharina Rucellai.* 3. *Flammetta Nerli.*	Vannius.	Petrus Philippus.	Pandulphus, *Eq. S. Steph.*	Laurentius. *Marietta Tornaboni.*	Philippus.	Jo. Baptiſta.

XIV.

Coſmus, *Eq. Melit.*	Vincentius, *Dn. de Maremartre. Maria Premerani.* ☾	Julius.	Fridericus.	Jo. Baptiſta, *Poëta.*	Thomas.

XV.

Nicolaus. *Adriana de Toiſny.*	Franciſcus. Lucretia, uxor *Jacobi Cardon.*	Leonardus.	☽ Franciſcus Antonius.

XVI.

Fabius, *Capitan. in Gallia. N. de Florigny, March. de la Barde.*	Maria, nup. *Franciſco de Montmoranci, Dom. de Caſtelbruno, (de Chateaubrun,)* 21. *Mart.* 1646.

Digitized by Google

EXEGESIS HISTORICA.

STROZZARUM familia ſicut vetuſtate & amplitudine, ita etiam virorum literis atque armis illuſtrium abundantia paucis concedit, immò nec fæminis ingenii laude florentibus deſtituta eſt. Ex Feſula, urbe pervetuſta, originem trahere vel *lunam* documento eſſe putant, qua Feſulani inſignium loco uſi ſint, Strozzis hodieque familiari. De *Pietrobono* initio hanc cognominatam fuiſſe gentem, poſtquam verò alia deinde orta eſſet familia eodem cognomine uſa, id cum Strozziano illam commutaſſe *Eugen. Gamurrinius* refert, (α) factumque id eſſe addit in memoriam STROZZÆ, Arduini Roſſi filii, qui ad pacem, cum Senenſibus an. 1202. ſancitam, jurejurando nomine Reipublicæ Florentinæ corroborandam miſſus fuit, & à quo ſtemmatis initium ductum nobis eſt. Propaginis ejus ampliſſimæ quanta in patria uſque fuerit dignatio, vel inde colligi poteſt, quod prope *centum Priores ſive Dominos*, per excellentiam ſic dictos, & *ſedecim* ſigniferos Juſtitiæ, *Gonfalonerios* vulgari idiomate nuncupatos, & ſupremi magiſtratus vice functos, numeret. Sed anguſtior erat Florentia, quam ut gentem in maximos diffuſam auctus caperet, itaque in alias quoque Italiæ Siciliæque urbes clariſſimas, videlicet Romam, Mantuam, Ferrariam, Paviam, & Panormum, nec non in regiones exteras lares aliqui ex illa tranſtulerunt, & gloriam Strozziani nominis extenderunt quam latiſſimè. Ab Ubertini, Strozzæ filii, qui *Magiſtri* titulo, quod *Legum Doctor* eſſet, ſalutabatur Equeſque erat auratus, & in Priorum ſive Dominorum faſtis ſepties numeratur, gnatis duobus, *Angioleria* ſive *Gerio* & *Strozza* in ramos duos capitales ſtirps abiit, è quibus alii, iique haud pauci, propullularunt palmites; uter iſtorum natu major fuerit, haud liquidò compertum habemus, ſed quia Strozzæ Gerius antepoſitus fuit in Genealogia, quam Florentia accepimus, primum eidem dedimus locum, licet *Gamurrinius* diverſo illos recenſuerit ordine. GERIUS filios genuit duos, totidem ſatores palmitum; ab UBERTINO ortus in generatione emarcuit ſeptima, unico inſignis Vexillifero Juſtitiæ, nempe JOHANNE, Ubertini filio, qui ſupremum Florentiæ magiſtratum illa geſſit tempeſtate, qua Robertus Rex Neapolitanus imperium in urbe tenuit, Piſaniſque & Luccenſibus, cum quibus, utpote Gibellinicæ addictis factioni, acre Florentinis bellum fuerat, pacem dedit, his oppidò moleſtam, cupientibus, ſicut *Aretinus* refert, *acceptam paulò ante apud Montem Catinum cladem & ignominiam ulciſci; eam tamen ne regiæ auctoritati derogare viderentur, ægrè ad extremum ratam habuere.* (β)

ROSSUS, alter Angiolierii ſive Gerii gnatus, florentiſſimæ propaginis ſator extitit; primuſque fuit, qui ex familia ſua ſummum Florentiæ geſſit magiſtratum; ad quem honorum in patria apicem duo quoque ex ipſius filiis UBERTINUS & STROZZIUS pervenerunt; inter illius gnatos PETRUS numeratur, qui monaſticam in familia Dominicanorum ſuſcepit, & inter maximos ſui ævi Theologos reputatus eſt: tantam ejus fuiſſe exiſtimationem *Gamurrinius è Villano* refert, ut *Venerandi* encomio per excellentiam ſalutaretur, & in negotiis etiam ad Rempublicam pertinentibus conſilium ejus requireretur.

AD TAB. III.

STROZZA jam dictus, à quo tertiam orſi ſumus Tabulam, iterata Vexilliſeratu functus eſt vice; prior qui in annum 1337. incidit, fœdere & bello adverſus Scaligeros inito, ac geſto haud improſperè, inſignis fuit, ſecundum an. 1341. illi delatum acquiſitio Luccæ nobilitavit, quam urbem Florentini ab Alberto & Maſtino Scaligeris pretio $\frac{m}{250}$. florenorum aureorum eme-

(α) *Hiſt. Geneal. delle Fam. Nob. Toſc. Volum. IV. p.* 80.
(β) *Aret. Hiſt. Flor. Lib. V.*

emerunt, ſed ſecuto ſtatim anno Piſanis permittere coacti ſunt. CAROLUS, Strozzæ F. tum multis legationibus, quas Reipublicæ patriæ nomine obiit, tum deinde illa tempeſtate, qua *Admonitiones* in civitate vigebant, pervicaci Petri Albizii ſectatu, nouilitatus eſt; orto autem ex illa factione tumultu, cùm Carolus verba ad turbam facere vellet, à ſutore quodam medius correptus, vix truculentas ipſius manus, à circumſtanti turba protectus, ſalvus evaſit: ædibus tamen ejus à quadam opificum atque infimæ plebis caterva ignis injectus, atque ipſe civitate ejectus eſt; anno 1378. (γ) multorum pater filiorum; ex quibus STROZZA ſignifer Juſtitiæ factus eſt anno 1392; qua tempeſtate pace uſa civitas Flotentina de muniendo operibus caſtello Montepulciano conſilium cepit; genitor is fuit cùm aliorum liberorum tum inprimis MARCELLI, viri juris ſcientiſſimi, qui aliquot ſpatio annorum in Gymnaſio Florentino Digeſta egregia expoſuit fama.

A *Petro*, altero Caroli filio, clari ſago ac toga viri orti ſunt, *Comitum S. Rom. Imperii* dignatione macti, è quibus haud pauci Senatorio Florentiæ honore noſtra & ſuperiore ætate fulſerunt, quemadmodum è Tabula videre eſt; JACOBO verò, Petri Senatoris filio, virtus militaris, Ferdinando II. Imperatori multis & magnis occaſionibus probata, non gloriam tantum ſed rem etiam peperit, inſignia nempè prædia in Auſtria Bohemiaque, ob quæ in claſſem Baronum utrobique receptus eſt. Eo natus fuit PETRUS Strozzius, qui ſub auſpiciis Leopoldi Imperat. Auguſti in bello Septentrionali primoque bello Turcico ſtrenuè militando ſummos militiæ honores ſpirituſque impavidi & ad pericula impigri, ſuique pariter & militum ſanguinis prodigi gloriam conſecutus eſt. Labem, quam in improſpera Caniſii obſidione contraxiſſe *Baptiſtæ Nanio*, *Hiſtoriæ Venetæ*, *Libro nono*, dicitur, eluit ſtrenua ſortalitii Zdrinenſis, *Seriuwar* appellati, & ad Muram amnem ſiti, propugnatione, in qua mortem oppetiit, glande plumbea proſtratus, poſtquam Turcas tranſitu fluminis acerrima prohibuiſſet pugna.

NANNIUS Strozza, *Vannius* etiam appellatus, ſed *Johannes* integro dicendus nomine, Carolo genitore patria pulſo Ferrariam ſe contulit, & Nicolao II. Marchioni utilem in pacis ac belli negotiis navavit operam; militari tamen laude præcelluit, & denique in bello, quod inter Philippum Mediolani Ducem & Venetos geſtum eſt, his à Marchione cum quadringentis equitibus auxilio miſſus apud Carmaniolam ſtrenua morte defunctus eſt: Venetis enim copiis dum corpora curarent, à Ducis præſidiariis inopinata oppreſſis eruptione, ſolus impreſſionem eorum ſuſtinuit, ſed dum obſtinatius locum retinere nititur à conſerta hoſtium ſuorumque multitudine preſſus exanimis concidit. (δ) Gnatos poſt ſe reliquit armorum partim, partim literarum gloria illuſtres: extollitur à Gamurrinio militaris opera à LAURENTIO & RUBERTO Principibus Ateſtinis præſtita, cujus prior præmium ampliſſimum à Borſo Duce Ferrarienſi acceperit, nempe *juriſdictiouem Caſtelleraui*, *Campi Gajani & S. Caſciani* cum inſigni *Comitis* titulo, alter autem præſectura Provinciæ Garfanianæ & Romaniæ decoratus fuerit. NICOLAUS & TITUS VESPASIANUS, ingenii gloria præſtantes, Leonelli Marchionis Ferrariæ gratia floruerunt; eo mortuo honeſtatum eſſe *Nicolaum* legatione ad Borſum Ateſtinum defuncti fratrem, ut tergiverſantem ſuſcipere Principatum Ferrarienſem, tanquam Herculi debitum, pervinceret *Caſp. Sardius* retulit. (ε) Eodem deinde Borſus creberrimè uſus eſt Legato ad Principes Italiæ, Pontificem Romanum, Regem Neapolitanum, ad Galliæ etiam Angliæque Reges; Equeſtri dignitate à Friderico III. Imperatore ornatum fuiſſe *Gamurrinius* teſtatur. *Titus Veſpaſiauus*, Latinorum carminum elegantia decorus, à Sacro Senatu, Paulo II. Pontifice, laurea dignus reputatus, atque ab Hiſpaniæ Rege, cum an. 1480. apta eum oratione permulſiſſet, Equeſtri honore, nec non facultate *lilia aurea quatuor* gentilitio adjungendi ſcuto mactus eſt. Ferrariæ eximio *Judicis Sapientum* officio cum an. 1505. fungeretur Alfonſo I. ſceptrum Ferrarienſis Principatus in manus tradidit. Ex ejus gnatis HERCULES patrem, *Paulo Jovio* judice, longo intervallo carminum nobilitate ſuperavit: *illuſtri euim*, (verba dicti refero

(γ) *Machiavell. Hiſt. Flor. Lib. II. Admiratus Lib. XIV.* (δ) *Sabellicus Rer. Venet. Libro XX.*
(ε) *Hiſt. Ferrar. Lib. VIII.*

encomiaſtis) *quodam lepore generoſi & ſolertis ingenii in Aula Principis adeò clarus eminebat, ut præter gravioris conſilii munera, in quibus egregiè prudens & paratus erat, theatralium etiam ludorum, ac omnis elegantiæ arbiter cenſeretur: nec quicquam de cultu corporis ſumptuoſiſque munditiis, & ſplendore vitæ Ateſtinis juvenibus concederet. Sed cum hac civilis magnificentiæ laude florentem, amatoriiſque vanitatibus intemperanter deditum, ille impotens Deorum ac hominum dominator, ut fabulæ ferunt, Cupido ſævus in præcipitem locum arripuit. Concepti ſiquidem amoris inſaniam, adeò perditis ſenſibus alebat, ut multa ac erudita largitione, tenerrimiſque carminibus ſummi nominis matronam colere aliquanto procacius quàm liceret minimè vereretur. Qua improbitate, ſi non moleſtus palàm, gravis tamen quibuſdam in arcano eſſe cæperat, quum tot illecebræ una illa morum eleganti libertate malè tegerentur, ob idque ab odioſa obtrectatione timeri inciperet, quanquam luxato olim poplite claudus, nec alioqui planè formoſus eſſet, aut juvenis, prævalida ſcilicet apud zelotypos ſuſpicione, quum ille inter jocos cum fœminis ad elevandam cruris deformitatem, lepido exemplo diceret, non inſulſam eſſe Venerem, quæ Vulcanum probè virum, quanquam loripedem, libenter admitteret. Sed demum Taurellam illuſtrem forma & natalibus viduam, uſque adeò diris auſpiciis adamavit, ut quum rivalem haberet impotentem Tyrannum, cum ea fatales nuptias faceret, ut pudore conjugii repulſus rivalis arceretur. Sed id non tulit vir atrox & ſuperbus: brevique Hercules dum à cœna domum noctu mula reveheretur, interfectus eſt, neque cædis quiſquam authorem, ſilente prætore nominavit.* (ζ) Filiam poſt ſe reliquit, cui nomen fuit *Juliæ*; de ea in epiſtolis Petri Bembi Cardinalis commendatitia extat, ſcripta Leonis X. Papæ nomine ad Regii Lepidi Magiſtratum an. 1518. cujus initia ſic ſe habent: *Julia Strotia virgo pudore amabili moribuſque lectiſſimis, Herculis Strotii, magni & clari viri filia, patre mortuo, & in Philibertæ Sabaudæ fratris mei uxoris familiaritate, ejus viro vivente, propè ac diligenter fuit: eamque ob rem & illam tueor, & benè ei evenire admodum cupio. Quam cum Barbara Taurella ejus mater in iſta civitate dare nuptui cogitet, volo ut ei faveas ea in re, autoritateque mea, omnem tuam operam apud Albertum Gazolum civem Regienſem interponas, ut mater in filia ejus nato deſpondenda, id quod optat conſequatur.* Opera utriuſque Strozzæ patris ac filii *Aldus Manutius* an. 1513. typis ab interitu vindicavit ſuis. In CAROLO, Herculis patrueli, Nicolai filio emarcuit Nannii propago, & prima Strozziorum Ferrariæ inſita ſtirps, facultatibus quas ibi acquiſivere, & inprimis magnificis quas iſta in urbe exſtruxerunt ædibus ad *Bevilaquas*, quorum in familiam duæ Caroli elocatæ ſunt filiæ, devolutis.

AD TAB. IV.

A MARCO, Roſſi Strozzæ Gonfalonerii filio ultimo, illuſtris quoque & ampla provenit propago, ſchemate IV. exhibita; quinque illi tribuuntur gnati, ex quibus tres tantum ſobole aucti fuerunt, videlicet *Ubertus*, *Thomas* & *Johannes*; primi & poſtremi poſteritas in natali permanſit ſolo. In Johannis progenie numerantur CHIRICUS ſive *Kyriacus Strozza*, LAURENTIAque ejus ſoror, cui utrum frater, an ipſi ſoror, majus nomen ac decus attulerit, incertum eſſe *Janus Nicius Erythræus* (quo ſub nomine *Johannes Victor Roſcius*, genere Romanus, latet) *in Pinacotheca* dixit; ita in vario laudis genere utrumque pari inter ſe gloria certaſſe. (η) Ille nobilis Peripateticus cum admodum juvenis eſſet in Academia Florentina legit ac diſputavit, ac poſteà linguam Græcam & Philoſophiam ſumma cum laude docuit, Bononiæ deinde 8. annos & denique Piſis 20. annos Ariſtotelem interpretatus eſt, cujus libris Politicorum octo, qui exſtant, nonum & decimum Græca lingua conſcriptos adjecit, quibus tanti viri ſtylum & mentem exprimere conatus eſt; libros etiam ejuſdem de prima Philoſophia ex Arabum commentariis ſupplevit. Supremum diem Piſis anno climacterico ſuo obiit ex morbo calculi. *Laurentia* cum vitam religioſam ſeptennis voviſſet, & Sandominicano ſodalitio Prati in Etruria in cœnobio S. Nicolai nomen dediſſet, Græcam Latinamque linguam in illa ſolitudine apprimè didicit, & hymnos Latinos in cunctos feſtos dies, juxta Eccleſiæ Romanæ uſum, metris & Horatii imitatione, feli-

(ζ) *Jovius Elog. Doct. Vir. pag.* 103.

(η) *Parte I.*

ſelicitate mira panxit, eoſque in *Lactantii de Lactantiis*, *Piſtorienſis Antiſtitis*, nomine edidit; in devotæ vitæ exercitiis ac ſtudiis, quàm diu licuit, aſſidua; ac tandem ex purpurata ſebre anno ætatis 77. in cella ſua ad Beatorum ſedes migravit. (θ)

Ab Uberto ſanguinem derivavit CAROLUS Strozza Senator Florentinns, qui inde à prima juventa ad ſenectam ætatem mirificè ſtudio antiquitatis Etruſcæ, Latinæque ac Græcæ flagravit, archiviaque civitatis patriæ cuncta indeſeſſa excuſſit, pervolutavit atque excerpſit induſtria, ita ut plus quam centum & quinquaginta volumina, res præcipuè Florentinas complexa, & propria ſcripta manu, reliquiſſe celebretur; alia quoque Manuſcripta volumina, eaque tria millia & amplius collegiſſe perhibetur, quæ Indicibus repertoriiſque copioſiſſimis ipſe inſtruxerit. Genealogiam præterea non ſnæ tantum ſed aliarum etiam familiarnm confecit, & denique annorum, labornm & meritorum plenus octogenario major ex hac migravit vita; relicto virtutis ac diligentiæ ſnæ æmulo LUDOVICO filio, Abbate & Archidiacono Florentino, quo Rex Chriſtianiſſimns Conſiliario & Procuratore negotiorum ſuorum in Aula Magni Ducis Etruriæ utitur. Is genealogiam Strozzarum à patre inchoatam auxit & ad ætatem produxit ſuam, cujus, interveniente Viri Hnmaniſſimi opera, compotes facti grates debitas congruo hoc exſolvimus loco.

THOMAS Strozza, Marci filius, Uberti & Johannis frater, cum civilibus ſe commiſiſſet fluctibus, quibus agitata fuit ipſius ætate Florentia, quibuſque Carolus Strozza, patruelis ejus, patria excuſſus & Philippus Strozza vita privatus fuit, licet diverſas ab illis partes ſequeretnr, & Georgio Scalio, cujns plurima tunc erat auctoritas, adhæreret, ſimilem cum illis tandem ſubiit ſortem, Scalioque ob inſolentiam in vincula conjecto & capitis damnato fuga ſibi conſulere neceſſe habuit anno 1582. (ι) Perduellionis reus pronunciatus & proſcriptus Mantuam unà cum UBERTO gnato ſuo ſe contulit; qui novam ibi Strozziorum ſtirpem condidit, è qua FRANCISCUS ejus nepos palmitem Papiæ ſive Ticino inſevit, parto in illa Diœceſi Comitatn Montaltenſi. Hoc prognatns CAMMILLUS, Uberti F. militum Tribunus ſub vexillis Hiſpanicis Vir acer egregiuſque dux habitus, & clave aurea ab Imperatore decoratns eſt. In Mantuana linea LUDOVICUS, Thomæ F. ob dotes animi præclaras & prudentiam ſingularem Principum ſuorum gratia ſummiſque mnneribus ſibi collatis floruit. POMPEJUS ejns filius, virtutem patris imitatus ſuprema Aulæ Mantuanæ præfectura auctus & Legatus ad Rom. Pontificem miſſus eſt. Hoc natus JULIUS CÆSAR non minore ac pater atque avns gratia vigoreque ingenii & animi præditus, magnas in Gallia Angliaque nec non Romæ Legationes obiit, inſigniaque Ordinis *Redemtoris*, à Vincentio Dnce an. 1608. inſtituti, promeruit, quibns ornati audiunt *Equites Sanguinis*, nempè *Jeſu Chriſti*, cujus aliquot guttulas, à S. Longino Centurione & Martyre, nt traditur, collectas, Mantuæ in æde D. Andreæ aſſervari perhibent. Ejuſdem Ordinis torque PALLA Strozza Marchio, illius filius, fulſit, qui apud Duciſſam Mantuanam, Iſabellam Claram Auſtriacam, primùm, dein apud Ducem ipſum, hujus gnatum, ſuprema Aulæ præfectura functus eſt, vir non promptus ingenio tantum, ſed uſu etiam exercitatus, & aulicis ſagaciſſimis, *Gamurrinii* judicio, accenſendus.

AD TAB. V.

JACOBI Strozzii, qnem *Lapum* vulgò vocarunt, lineam Tabnla Qninta orditur; ſupremum is in patria magiſtratum geſſit medio anno 1309. inſignem pace, quam inter Volaterranos & Geminianenſes, de finibus agrorum crebrò digladiatos, Florentini compoſuernnt, limitibus ntrique civitati ex arbitrio poſitis; ſacra etiam quibns Florentinis à Legatis Pontificiis eò quod à Piſtorienſi obſidione diſcedere detrectarunt, interdictum fuerat, civitati illo Vexillifero reſtituta ſunt. (κ) E *Strozza* & *Palla* filiis *nepotes* Jacobo *tres* fnernnt, eadem ſumma domi dignitate functi; qui inter iſtos primus eam adeptus eſt FRANCISCUS fuit, Pallæ F, jam quindecim ante annis Ferrarienſi bello illuſtratus, cum ipſe & Ugo Scala, *duo ex nobilitate præſtantiſſimi eo tempore juvenes*, (quod *Aretini* elogium eſt (λ) equitibns quadringentis, auxilio Ferrarienſibus à Florentinis

 miſ-

(θ) *Thuanus Hiſt. Libro XXXVII. & C.*
(ι) *Admiratus Hiſt. Flor. Lib. XIV. Machiav. Libro III.*
(κ) *Ammirat. Lib. V.*
(λ) *Hiſt. Flor. Lib. VI.*

miſſis, præeſſent. Eodem magiſtratum gerente *Academiam* artium omnium ac ſcientiarum Florentini in urbe ſua inſtituerunt, accerſitis undique claris atque eruditis viris. (μ) Octavo abhinc anno, qui ſeculi decimi quarti ſextus ſupra quinquageſimum erat, JOHANNUTIUS, Strozzæ filius, Vexilliſeratu functus eſt, qua tempeſtate, Florentini pace uſi, circa urbem ædificiis exornandam ſategerunt, & Romuli ſanum deſtruxerunt, ut ſplendidius exſtruerent. NOFERIO, Franciſci fratri, ſupremus magiſtratus iterata collatus eſt vice, quem optimè geſſit, legum ſanctionibus cuſtodita diſciplina, ſumptibus inprimis fœminarum reſtrictis, & licentia ludorum concuſſa. (ν)

PALLA Strozzius, Noferii de quo modo dictum eſt filius, inter præſtantiſſimos, quos Florentia habuit cives numeratur: Thoma Sarzanio, qui Papa an. 1447. factus Nicolai V. nomen aſſumſit, præceptore à pueris uſus, eos in literarum & Philoſophiæ ſtudio fecit progreſſus, ut in aliquot Ariſtotelis libris commentari poſſet; ei debuiſſe Italiam *Gamurrinius* refert Græcarum literarum, poſtquam DCC. prope annorum ſpatio tanquam deperditæ jacuiſſent, reſtaurationem, uſo opera Emanuelis Chryſoloræ, Byzantini. Civitatis cæteroquin Florentinæ ſtatus, qua tempeſtate Palla vir erat, cum animo ipſius haud congruebat; cuncta enim illic diſcordiis & factionibus tunc perſtrepebant; *ipſe* verò, teſte *Machiavello*, *ingenio erat quieto, modeſto, humano, atque literarum potius, quàm partium ſtudiis coercendis, atque civilibus diſcordiis ſopiendis apto.* Hinc in turbis, ob Coſmi Medicis, qui Pater patriæ dictus eſt, exilium & reſtitutionem ortis, neutri ſatisfecit parti, à Reinaldo Albizio ſocordiæ, quodque patriæ deeſſet, palàm inſimulatus, à fautoribus verò Coſmianæ factionis in exilium actus. (ξ) Hanc ille calamitatem fortiter & ſapienter tulit, & reliquam ætatem Patavii, tanquam in quietis & otii portu, exegit. Obitum ejus *Jacobus Philippus Tomaſinus Libro IV. de Gymnaſio Patavino* his memoriæ mandavit verbis: *Anno 1462. die 8. Maii obiit Eques nobiliſſimus Pallas de Strozzis Florentinus, qui Codices Græcos & Latinos, ſua ferè manu conſcriptos, cœnobio S. Juſtinæ teſtamento reliquit.*

LAURENTIUS & JO. FRANCISCUS Strozzii, Pallæ gnati, larem Ferrariam tranſtulerunt, & ſecundam ibi Strozziorum familiam condiderunt, hodieque vigentem. *Jo. Franciſcus* ad bellum, quod Florentinis Veneti in exulum gratiam intulerunt magnam pecuniæ vim ſuppeditaſſe fertur: *valebat* quippe *inter mercatores fide, atque inter cæteros ditiſſimus habebatur.* (ο) Ex ejus filiis PANDULFUS Herculi I. Duci Ferrarienſi à cubiculis fuit, ejuſdemque gratia floruit; ROBERTUS verò & CAROLUS gloria militari illuſtrati ſunt; qua laude abundaſſe etiam memorantur LAURENTIUS & BAPTISTINUS, Laurentii ſupra dicti nepotes; poſterior ob civilem quoque prudentiam, qua Mutinam rexit, deindeque Alfonſi II. Ateſtini Principis juventam moderatus eſt, celebratur. Defunctum *Jo. Bapt. Pigna* ſolemni laudavit parentatione.

AD TAB. VI. & VII.

INTER Strozzios, qui Tabulis hiſce enumerantur, imò ex omni hac gente maximè inclaruere PHILIPPUS, ejuſque poſteri, è progenie LOSI, qui ſupremum Florentiæ magiſtratum anno 1312. ineunte geſſit. Philippo nomen *Johannis Baptiſtæ* initio fuit, quod cum paterno dein commutavit: *ingenio* ille *erat*, *Jovio* referente, (π) *erudito, apprimeque liberali, præthereà ſumme gratioſus apud cives*, nec inviſus Medicæis, cum quibus affinitatem contraxit, ducta in matrimonium Claricia, Laurentii Medicis Ducis Urbinatenſis ſorore: hinc Medicæorum potentia ipſi quoque incremento, atque ad ingentes opes, Florentiæ & Romæ Leone X. & Clemente VII. Pontificatum tenentibus ex negotiationibus parandas, adjumento fuit. Verùm cùm reflaret fortuna Medicæis, hique anno 1527. Florentia ejecti eſſent, tantum abeſt ut aliquam eis tulerit opem, ut potius acerrime adverſatus ſit, ſive quod Clementi ob negatam filio ſuo Petro, admodum juveni, purpuram ſacram, infenſus eſſet, ſive quod ſperaret ex Medicæorum incommodo atque exitio ſibi commoda, familiæque ſuæ majorem comparare amplitudinem potentiamque; aliter verò cùm res cecidiſſet, atque ad plebem ſumma rerum Florentiæ rediiſſet, ſeceſſu ſecuritati conſuluit

(μ) *Ammirat. Lib. XI.* (ν) *Id. Lib. XVI.* (ξ) *Machiavell. Hiſt. Lib IV.*
(ο) *Id. Lib. VII.* (π) *Hiſtor. Lib. XXXVIII.*

ſulnit ſuæ; attamen Alexandro Medice Principatum adepto ad penates rediit, illoque aliquandiu familiariter uſus eſt, ejus obſequendo ſtudiis, & laſciviæ, ſicut ille, vagæque Veneri litando; quò equidem natura etiam propenſus erat; namque, ut iterum *Jovii* verba referam, *procacius quam deceret Veſtalium Virginum amoribus ſervire credebatur, prætereaque de ſuperis atque inferis malè ſentire, apertiuſque illudere Chriſtianæ diſciplinæ præceptis erat ſolitus.* Tandem verò invidia erga Alexandrum percitus, Florentia larem omnem abſtulit, domiciliumque cum familia ſua, qua abundabat non minus atque opibus & amicitiis extraneis, vertit, & paſſim manibus pedibuſque obnixè omnia ſecit, ut Alexandro incommodaret. Iſto è vita ſublato, & Coſmo Medice Ducatu potito, exulibus & rebellibus ſe ducem præbuit; ſed ſuopte & iſtorum exitio; in Monte Murlio enim à Coſmianis Hiſpaniſque oppreſſus, pleriſque eorum cæſis, paucis, quos inter *Petrus Strozzius* erat, illius filius, fuga elapſis, ipſe Alexandro Vitellio ſe dedidit, à quo in arce Florentina aliquot menſium ſpatio cuſtoditum Coſmus ad extremum ſibi tradi à Cæſare impetravit, de nece Alexandri atque Hippolyti Cardinalis ex eo quæſiturus. Quod ubi Philippus reſcivit, ne perferre tormenta, aut in perniciem amicornm arcana fateri, & indignam natalibus ſuis necem ſubire cogeretur in gladium, quem carceris cuſtos temere exiens reliquerat, incubuit, mortemque ſibi conſcivit, inſcriptis prins menſæ verbis Didonis Çarthaginenſis ex Virgilio: *Exoriare aliquis noſtris ex oſſibus ultor!* (ρ)

Inter filios Philippi Strozzii famam adepti ſunt *Petrus*, *Robertus*, *Laurentius* & *Leo*. PETRUS ex quo apud Montem Murlium evaſit, ceu dictum eſt, ſub Gallicis vexillis conſtanti fide ſtipendia ſecit, & poſt præclara edita facinora ſuprema triremium Gallicarum præfectura an. 1544. mactari meruit. Regiis deinde in Italia copiis, quæ Senenſibus auxilio miſſæ fuerunt, præpoſitus Rudolphum Balionium & Aſcanium Cornenm profligavit, at viciſſim in pugna Marcianenſi d. 3. Aug. 1554. victus, & graviter vulneratus fuit; hocque tamen ipſo anno ſcipione *Mareſcalli Franciæ* ornatus, moxque *Locumtenens Generalis* copiarnm Pauli IV. Papæ creatus eſt, quo munere ita ſunctus eſt, ut Portum Oſtienſem aliaque prope Romam loca recuperarit. In Galliam reverſus, obſidioni Caletenſi ineunte anno 1558. interfuit; menſe verò Junio in oppngnatione Theodonis villæ Lucemburgenſis oppidi, dum locum luſtrat nnà cum Duce Guiſio qui ejus hnmero innitebatur, ex propngnacnlo ſatis longinquo ſclopeti majoris ictu inſra lævam petitus, concidit, cùm hæc tantùm noviſſima verba protuliſſet, *Regem in morte ſua optimum ac fideliſſimum miniſtrum amittere. Vir*, Thuani elogio, *ingentibus ſpiritibus, animi præſentia, fortitudine, ſolertia & rei militaris peritia cum maximis illius ævi ducibus comparandus, multis præferendus.* (σ) Gnatum poſt ſe reliquit, PHILIPPUM, qui paterna ingreſſns veſtigia, gloriæ militaris & Gallici nominis ſtudioſiſſimus fuit, cujus cum multa & maxima documenta edidiſſet, ſuprema Peditatus Gallici præfectura auctus, & inſignibus Ordinis Equeſtris *S. Spiritus* Kal. Januar. an. 1579. ornatus eſt. Summns deinde expeditionis maritimæ in gratiam Antonii Exregis Luſitaniæ à Gallis ſuſceptæ dux in pugna contra Hiſpanos ad Aſſoras inſulas poſt obſtinatum certamen captus, &, quæ *Thuani* verba ſunt, *ſive vulnerum atrocitate, ſive qua erat animi magnitudine Hiſpanis ſupplex fieri non ferens, cùm ad Alvarum Baſſanum, S. Crucis Marchionem, Hiſpanæ claſſis præfectum, duceretur, non miſſa voce exſpiravit; vir fide, integritate, liberalitate, cum maximis Principibus comparandus, adhæc fiducia virtutis periculorum contemtor, &, quod meritò in eo deſideraſſes, parùm futuri providus, & interdum ſecurus.* (τ) Pugionum ictibus juſſu Baſſani confectum, corpuſque ejus in mare projectum fuiſſe aliqui tradiderunt. (υ)

ROBERTUS Strozzius bellica quoque laude claruit, cnmqne conatu Coſmum Florentiæ Ducem de Principatu depellendi excidiſſet, ſub Rege Galliæ ſtipendia fecit, & cum Petro fratre in bello Senenſi impigrè rem geſſit, ita ut ſumma tandem rei bellicæ Senis ipſi demandata fuerit. Idem Baronatum *Collaltenſem*, & Caſtellum *Poggionolfium* à Ludovico Sabellio an. 1564. emtione acquiſivit. Eo natus LEO armis Eccleſiæ Romanæ carnalibus ſub Clemente VIII.

 præ-

(ρ) *Jo. Bapt. Adrianus Hiſt Flor. Libro II.* (σ) *Thuan Hiſt. Libro XX.* (τ) *Id. Libro LXXV.*
(υ) *Labonreur Addition. aux Memoires de Caſtelnau Part. II p 451 P. Anſeaume Hiſt. des Gr. Officiers p.* 386.

in vigore ætatis è vita migravit; hujus frater erat ROBERTUS, qui Collenſem dein Feſulanum Epiſcopatum rexit, & longiorem ſortitus eſt ætatem; *primus Alexander* Matthæi Vexilliferi ipſiuſmet filius fuit, ex Canonico & Præpoſito Florentino *Epiſcopus* creatus *Volaterranus*; hunc refert *Ugellus* ob dexteritatem incredibilem multis negotiis conſiliiſque explicandis adhibitum fuiſſe; Ducis Coſmi I. nomine apud Paulum III. & Julium III. Pontifices legatione functum eſſe, illique fidem ſuam maximè probaſſe, eo potiſſimum tempore, cùm adhuc ad libertatem populo reſpiciente nefariæ conſpirationes in Principem timerentur. Mortuus Florentiæ apud S. Mariam Novellam ſepultus eſt, cum hoc epitaphio: D. O. M. *Reverendiſſimo D. Alexandro Strozzæ, Matthæi F. Epiſcopo Volaterrano, moribus & doctrina inſigni, Camillus Strozza ſuaviſſimo fratri ponendum locarat, quo extincto ut ſibi poſteriſque eſſet commune Alfonſus & Laurentius Caroli, & Bernardus & Alexander Camilli fratrum filii optimo patruo ac de ſe optimè merito poſ. Anno Sal. M. DLXX, VIII. Id. Januar.*

Bellica virtute inter poſteros Matthæi Signiferi ſeptima recenſitos Tabula, gloriam ampliſſimoſque honores ſibi pepererunt ALFONSUS & HORATIUS, Alexandri Fermenſis Archiepiſcopi & Roberti Feſulani Præſulis fratres: prior bello Belgico longa militia dux cohortis peditum Italicorum exercitus à Rege Hiſpaniæ rei tormentariæ & Brugenſi civitati Præpoſitus, tandemque ſupremam Ducatus Luzemburgici nec non Comitatus Chinenſis præfecturam conſecutus eſt. HORATIUS juvenis adhuc in Hiſpaniam profectus & inſignibus Ordinis Equeſtris *Alcantarenſis* decoratus, Philippo III. Regi ab aulicis fuit officiis, inde in Siciliam delatus uxorem Panormi accepit nobiliſſima ſatam ſtirpe, *de Termes* ſive *de Termine* nominata, ſororem Haſdrubalis Ducis *de Batticane*, quod Caſtellum Conſtantia de Playa, Hieronymo de Termine avo Conſtantiæ, Horatio Strozzio nuptæ, attulit. Hoc matrimonium adjumento illi fuit ad fortunam remque ſuam in Sicilia ſtabiliendam augendamque: Prætura enim in dicta civitate Panormitana egregiè vice iterata perfunctum Rex Hiſpaniæ an. 1624. Equitatui levis armaturæ in Sicilia *Capitanei* titulo, dein an. 1632. *Commiſſarii Generalis* dignatione præfecit; ter poſteà *Vicarii Generalis* munia obiit, atque an. 1640. *Stradicus* Meſſinenſis eligi meruit, vixitque adhuc an. 1651, quo ad ſalutandam novam Proreginam Duciſſam Infantadi delegatus eſt, *Marchionis del Flore* axiomate jam auctus. Filium poſt ſe reliquit, JOSEPHUM, qui inter Equites militiæ S. Jacobi ab Enſe, (*di Spada*) cognominatæ cooptatus, & *Principis de S. Anna* dignatione mactus eſt. (4)

JOANNES BAPTISTA Strozzius, Senator Florentinus, à quo ſuperioris partis Tabulæ ſeptimæ initium duximus, Laurentii F. Petri Mareſcalli Franciæ, fratrumque ejus patruelis, cùm civili prudentia tùm liberalibus ſtudiis præditus fuiſſe, atque inprimis carminum gloria, ejus maximè generis, quæ *Madrigalia* appellantur, præcelluiſſe celebratur; propago ejus in duos abiit ramos, quorum alter Senatores patriæ dedit, alter viros, Marchionum & Ducum dignatione mactos, produxit: namque JOAN. BAPTISTA, illius nepos, Philippi F. *Marchio Forani*, in Sabinenſi Diœceſi ſiti, creatus, gnatus verò ejus LUDOVICUS *Ducis Balneoli* in Regno Neapolitano axiomate anno 1644. auctus eſt. Is pulchræ ſobolis pater factus, poſt uxoris ſecundæ obitum Sacerdotium iniit; quod vitæ genus duo quoque ejus filii natu minores, FERDINANDUS & LEO, amplexi erant; ſed eorum prior cùm ab Innocentio XII. Pontifice Rom. ad Ducem Sabaudiæ *Nuntii* dignatione an. 1694. miſſus fuiſſet, morbo Auguſtæ Taurinorum implicitus diuturno fatum patris prævertit; poſterior vivit *Prælatus Papæ domeſticus*, & *utriuſque Signaturæ Referendarius*. Frater iſtorum natu maximus, JOAN. BAPTISTA, propagationi familiæ operam dedit, duxitque in matrimonium novercæ ſuæ natam è priore marito ſuſceptam; ſed cum ea infirmioris tantùm ſexus prolem genuit; quare ne bona avita in extraneam migrarent familiam, generum ſibi in filia primogenita delegit virum gentilem & propinquum, eique poteſtatem fecit aſſumendi titulum *Principis de Forano*; hanc quippe ditionem Papa dictus è Marchionatu in Ducatum evexerat. Nomen iſti eſt LAURENTIO FRANCISCO, abavuſque idem, qui ſocero ſuo, ſicut ex Tabula liquet.

AD

(4) *Philadelph. Mugnos Theatr. Geneal. Sicil. Tomo III. pag. 435.*

AD TAB. VIII. & IX.

TRES ſchema octavum ramos continet ſtirpis Strozzianæ, à *Pagno*, *Pino* & *Gerino* ſatos, & poſteriores quidem, qui dudum emarcuerunt, integros, primum nona abſolvit Tabula. In GERINI propagine, quæ haud longa fuit, deficit prorſus narrandi argumentnm; A PINO ſanguinem duxit PETRUS, medio anno 1319. ſupremo Florentiæ magiſtratu functus; quo temporis tractu cum non civitas tantùm, ſed omnis Etruria pace, raro illa tempeſtate bono, gauderet, viſum Florentinis eſt amicis auxilia portare extraneis, ne Guelphica in Lombardia factio planè peſſumiret, Gibellinica illic ut plurimum prævalente; at inde bellorum, quotquot poſtea Florentinis cum Caſtrucio & Vicecomitibus geſta ſunt, originem eſſe derivandam *Admiratus* cenſuit (α)

A PAGNO Strozza LEONARDUS deſcendit, qui, libertate per Medicæorum reſtitutionem & potentiam jam acciſa, *Vexillifer Juſtitiæ* electus fuit, anno nempè 1516. cùm inde ab anno 1396. ad iſtum uſque Strozzia gens ea caruiſſet dignitate: erat quippe inprimis curæ cordique Leoni X. Pontifici, ne familiæ nobiles & claræ à ſupremo patriæ magiſtratu excluderentur, ſicut *Admiratus* notavit. (α)

Ex poſteris Vannii Strozzæ, Tabula enumeratis nona, LEONARDUS, Coſmi F. Lugdunum Galliæ larem tranſtulit, ſociis emigrationis Albitiis & Altovitis, horum è gente uxorem ille habuit, cum qua filios genuit tres, ſtirpis Strozzianæ iſtis in oris propagatores. Leo in eorum fuit numero, pater Nicolai, *quem* Pnlchrum Strozzam appellatum fuiſſe ferunt; natus eo FABIUS à prima juventa bellicæ cupidine tactus, ſub auſpiciis Galliarum Regis ſtipendia fecit, atque in Pedemontio, dein in Lotharingia, poſteà in maritimis Gallorum expeditionibus militavit, interfuitqne obſidioni Tarraconis, Orbitelli, & denique memorabili pugnæ navali, in qua Dux Brezæus, Mareſcallus & Archithalaſſus Gallicus, mortem oppetiit, quemadmodum *Gamurrinius* refert. Franciſcus Montmorancius, cui *Maria Strotia*, Fabii ſoror, nnpta fuit, genitorem habuit Franciſcum Montmorancium, Abbatem *de Moléme*, qui inter filios Annæi Montmorancii March. *de Thury*, & Mariæ *de Beaune*, Tabula IV. Genealogiæ familiæ Montmoranciæ in Opere noſtro *de Excellentibus in Gallia familiis* exhibitæ, recenſetur, & fratrem natu minorem Carolum *de Montmorency* Dominum *de Neury* in Biturigibus, qnos communis genitor ex Catharina Roger, Wilhelmi Fournier du Lande & S. Marcel d'Urfé vidna, uxoris vicennii ſpatio loco habita & denique an. 1640. in matrimonium ducta ſuſtulit, qnoſque Parlamentum Toloſanum an. 1656. legitimos pronunciavit. Franciſcus noſter è Strotia ſuſcepit Joannem Nicolaum *de Montmorency*, Dom. *de Chateaubrun*, natum d. 15. Dec. 1659. & an. 1700. adhuc cælibem.

LAURENTIUS Strozza, Vannii frater, è ſeptem filiis, quos gennit, nnnm tantum in ſubſidium domus ſuæ retinuit, cæteros omnes in familiam Fratrum Dominicanorum tranſire paſſus eſt; ex iſtis THOMAS Ordinis ſui *Generalis Procurator* evaſit; PHILIPPUS *Vicarii Generalis* munere perfunctus à Clemente VII. Pontifice Rom. ob morum candorem, præclaramque doctrinam ad *Archiepiſcopatum Surrentinum* in Picenis an. 1525. d. 18. Aug. provectus eſt, quem varia ſemper adminiſtravit fortuna. Romæ cùm eſſet in Borboniana depopulatione à militibns ter captus, bis ſuo libertatem redemit ære, tertio à Pompejo Columna liberatus, tædioque rerum humanarum affectus Eccleſiæ ſuæ nuncium remiſit, cum regreſſu tamen, ut mos illorum temporum ferebat, d. 20. Jun. 1530. Plures exinde Romæ tranſegit annos, ibidemque diem obiit ſupremum, & ſepultus eſt in æde S. Mariæ ad Minervam in tumnlo, quem anteà ſibi ſuiſque paraverat, ubi legitur: PHIL. STROZ. ARCHIEP. SURRENT. SIBI AC SUIS P. MDXLI. (β)

(α) *Hiſt. Flor. Libro V.* (α) *Libro XXIX.* (β) *Ugell. Italia Sacra Tomo.*

CLAS-

CLASSIS TERTIA

SEX STIRPES

ROMANAS partim, partim NEAPOLITANAS

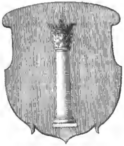
COMPLECTENS,

videlicet

COLUMNENSEM, GAMBACURTIAM, PIGNATELIAM, RUFFENSEM, SANSEVERINAM & URSINAM.

Digitized by Google

COLUMNENSIS FAMILIÆ
GENEALOGIA.

COLUMNENSIS familia inſignibus æquivocis, ſive *loquentibus*, ſicut Heraldici talia appellare amant, ab omni uſu eſt memoria, nempe *columna argentea capitulo coronato & baſi aureis in ſcuto rubeo.*

Digitized by Google

TABU
DOMINI ET DUCES

I.

PETRUS, XI. hujus nominis Genealogis quibuſ

II.

Jordanus Dn. Columnæ. | Johannes de Columnis *Presbyter Cardinalis* cr. ab Honorio III. an. 1216. † 1245. | Otto de Columnis XV. hujus nom. *Dn. Gallicani.*

III.

Otto XVI. Dn. Columnæ. | Johannes II. de Columnis *ex monacho Dominicano Archiepiſc. Meſſinenſis* an. 1255. | FRIDERICUS ſator ſtirpis *de Romano Colonna in* Sicilia. *Vid. Tab.* V. | Petrus XIII. de Columnis. ⊙

IV.

Otto XVII. Dn. Columnæ. | Johannes III. Dn. Columnæ. | Jordanus II. de Columnis. | Jacobus de Columnis, *Cardinal.* cr. 1278. † 14. Aug. 1318. | Matthæus de Columnis. | Landulphus XIV. de Columnis.

V.

Jordanus III. | Agapitus Dn. Columnæ. | Petrus de Columnis, *Cardinalis* cr. 1288. † 1326. | Stephanus VIII. Dn. Præneſt. *Senator Rom.* † circa an. 1349. | Jacobus dictus *Sciarra.* * | Johannes de Columnis, *Theſaurarius Eccleſiæ.*

VI.

Jordanus Dn. Columnæ. | Petrus. | Stephanus Columna. | Petrus *Canonicus Lateran.* | Jordanus *Epiſc. Sutrinenſ.* | Johannes, *Cardinal.* cr. 1327. † 1348. 3. Jul. | Agapitus *Epiſc. Lunenſ.* | Jacobus *Epiſc. Luberenſ.*

VII.

Petrus Dn. Columnæ, *Senat. Rom.* | Johannes Columna. | Stephanus Columna. ⊙ | Jacobus Columna. | Petrus Columna.

VIII.

Agapitus Dn. Columnæ & Zagarolæ. | Fabritius. | Stephanus. | **STEPHANUS.** *Vid. Tab. IV.*

IX.

Jordanus Columna *Princ. Salerni, Dux Amalfitanus* † peſte 16. Aug. 1422. | Sarra Columna † *improlis.* | Laurentius Columna *Comes Albæ, M. Camerarius Regni Neapol.* † 1426. *Sueva Cajetana, Jacobelli Com. Fundorum* F.

X.

Anna uxor *Jo. Antonii Urſini Princ. Tarantini.* | Antonius Columna Princ. Salerni, March. de Cotrone, Dn de Genezzano, † 21. Febr. 1471. Ux: 1. *Johanella Ruffa, Nicolai M. de Cotrone C. de Catanzaro* F. 1425. 2. *incomperta.*

XI.

2. Petrus Antonius. | Johannes *Diaconus Cardinalis* cr. 1480. † 26. Sept. 1508 | Thomas, *occ. in bello contra Eugenium Papam.* | HIERONYMUS. *Vid. Tab. ſeq.* | Proſper Dux Trajecti, Comes Fundorum. † 1523. d. 30. Dec. *Iſabella Carafa, Jo. Thomæ C. de Madaloni* F. | Paula, ux. *Fabritii de Somma.*

XII.

Marcus Antonius Columna, n. 3. Sept. 1478 occ. 1522. *Lucretia Gara de Rovere, Julii II. Papæ è ſorore neptis.* | Veſpaſianus Columna, † 1528. Ux. 1. *Beatrix Appiana.* 2. *Julia Gonzaga.*

XIII.

Beatrix, ux. N. *Dom. de Bredi March. de Quarata, ſ. Corata.* | Livia nup. *Martio Columnæ, C. de Marieri.* | Hortenſia ux. *Hieronymi Pallavicini.* | Nuntia nup. *Bartholomæo C. de Villachiara.* | 1. Iſabella nup. I. *Ludovico Gonzagæ Pr. Sabionetæ, 2. Philippo de Lannoy Pr. Salmon.*

COLUMNÆ ET PRÆNESTIS.

dam dictus, DOMINUS COLUMNÆ. I.

II.

Petrus XII. de Columnis. — Landulphus XII. de Columnis.

III.

Gregorius de Columnis. ☾ — Stephanus IV. de Columnis. — Petrus XIV. de Columnis. — Guido de Columnis *Epiſc. Soranus.* — Otto XVII. de Columnis.

IV.

Petrus XVI. de Columnis. — Leo VI. de Columnis. — Landulphus XIII. de Columnis. — Otto XVIII. de Columnis. — Fortebracius de Columnis. — Petrus XV. de Columnis.

V.

Otto de Columnis, *Protonot. Apoſtol.* — Otto de Columnis *Dux Zagarolæ.* — Landulphus de Columnis. — Franciſcus. — Johannes *Protonot. Apoſt.*

VI.

Henricus Columna. . . . . ux. *Urſi C. Anguilariæ.* — Johannes Columna. — Petrus Columna, *Senator Rom.* — Jacobus Columna. — Agapitus Columna.

VII.

Paulus Columna. — Agapitus *Presbyter Cardinalis* cr. 1378. † Romæ 11. Oct. 1380. — Petrus Columna. — Stephanus, *Diaconus Cardinalis* cr. 1378. † 1379. — Johannes. — Ægydius.

VIII.

Jacobus. — Petrus.

IX.

Otto Columna, *Cardinalis* cr. an. 1405. *Pontifex Max.* an. 1417. dict. MARTINUS III. vulgò V. † 21. Febr. 1431. — Paula uxor *Gerardi Appiani Dom. Plumbini*, † 1443.

X.

Proſper Columna, *Cardinalis* cr. 1426. † 24. Maii 1463. — Odoardus Columna *Dux de Marſi, Com. de Celano* † 1481. æt. 67. — Ludovicus Columna.

XI.

Johannes. *Johannes de Columnis.* — Otto. — Jordanus Dux de Marſi & Cavi. Ux: 1. *incomperta*, 2. *Catharina de Balzo, Agilberti C. de Ugento* F. 1472. — Marcellus. *Urſa Urſina.* — FABRITIUS *Vid. Tab. III.* — Laurentius.

XII.

Camillus Columna. — Latinus Columna. — 1. Antonia ux. *Reimundi del Balzo C. d'Ugento*, 1472. — 2. Proſper Columna Dux de Marſi. — Laurentius. — Mutius, occ. 1516.

DUCES ZAGAROLÆ

XI.

HIERONYMUS COLUMNA, Antonii Pr.
Ux. 1. . . . . N. *Zambecarii vidua.*

XII.

Marcellus Columna, Du. Zagarolæ.

Portia nup. *Jo. Joſepho Cantelmo Duci de Popoli.*

Julius Columna. *Maria de Comitibus (dei Conti)*

XIII.

Camillus Dux Zagarolæ. *Victoria Columna, Petri Francifci F.*

Scipio, Epiſc. *Reatinus* 1520. occ. 1528.

Beatrix, ux. *Hieronymi Tutaville C. de Sarno.*

Virginia, ux. *Jo. Balthaſ. Gambacurtæ.*

Jo. Hieronymus.

Claudia ux. *Neapoleonis Urſini.*

Virginia.

Tullia.

XIV.

Pompejus Columna Du. Zagarolæ & Gallicani. *Orinthia, Martii Columnæ C. de Marieri F.*

Marcus Antonius Columna. *Archiepiſc. Tarentin.* dein *Cardinalis* cr. 1565. † 13. Mart. 1597.

Proſper Columna.

Fauſtina, ux. N. *Marchionis de Turre.*

XV.

Martius Columna Dux Zagarolæ, Pr. Gallicani, Eq. Aur. Vell. *Julia Columna, Franciſci Pr. Præneſt. F.*

Camillus Columna.

Laura ux. *Fabritii ex Com. Guidiis, M. de Montebello.*

XVI.

Petrus Franciſcus Dux Zagarolæ, Pr. Gallicani. *Lucretia Tutavilla.*

Proſper *Abbas.*

Otto.

Pompejus.

Camillus.

Margarita, ux. *Franciſci Caraccioli IX. Duc. Martinæ.*

XVII.

Pompejus Columna Princeps Gallicani, Comes Sarni, Ciculi & Pacenti, † improlis 5. Jan. 1661. *Franciſca d'Avalos, Inici M. de Peſcara & Vaſto F. Marini Caraccioli Pr. de Avellino vidua.*

Digitized by Google

PRINCIPES GALLICANI.

XI.

Salernitani F. Dn. Gallicani & Zagarolæ.
2. *Livia de Anguillara.*

XII.

Pompejus Columna, n. 12. Maii 1479. *Cardinalis cr. 25. Jan.* 1517. *Prorex Neapol.* 1530. † 28. Jun. 1532.

Octavianus Columna.

2 Petrus Franciſcus Columna, poſt mortem uxoris *Iſabella del Balzo, Archiepiſcopus Tarentinus*, 1544. † 1560.

XIII.

Portia nup. 1. *Antonio Legnano de Gattinara C. de Caſtro*, 2. *Marco Antonio Tuſavillæ.*

Johannes Columna. *Catharina Peſlegrina C. de Capri.*

N. uxor *Dom. de Malvelli.*

Martius C. de Marieri & Ugento. *Livia Columna, Marci Antonii F.*

Fabius, *Epiſcopus Averſanus* 1519. † 1554.

Victoria uxor *Camilli Columnæ.*

XIV.

Hieronymus Columna de Palma, † 3 April. 1586. *Artemiſia Frangipania.*

Decius Columna.

Cornelia ux. *Com. de Stigliano.*

Orinthia ux. *Pompeji Columnæ Dn. Zagarolæ.*

Martia nup. *Franciſco Cajetano.*

Julia ux. *Ducis de Caſtiglione.*

XV.

Johannes Columna Dn. Campiclari.

Pompejus Columna.

Fabius Columna.

Decius Columna.

DUCES PALIANI

XI.

FABRITIUS COLUMNA, Odoardi Ducis Marſorum F. Dux Paliani & Taliacotii, Marchio Atiſſæ & Manopelli, Comes Albæ, M. Comeſtabilis Regni Neapolitani, † 15. Mart. 1520.

XII.

Fridericus Columna † *ante patr.* 1516. æt. 19.

Aſcanius Columna, Dux Paliani & Taliacot. M. Comeſtab. Neapol. è ſua Familia II. † 1557. 24. Mart. *Johanna Aragonia, Ferdinandi D. de Montalto F.*

Ferdinandus Columna.

XIII.

Fabritius Columna, n. 1525. † m. Aug. 1551. *Hippolyta Gonzaga, Ferdinandi Pr. Molfeti F.*

Proſper Columna, † *ante patr.*

Marcus Antonius Columna, Dux Paliani & Taliacot. M. Comeſtab. Neap. Prorex Siciliæ, Eques Aur. Vell. † 1. Aug. 1585. æt. 49. *Felix Urſina, Hieronymi Dom. Bracciani* F.

XIV.

Fabritius Columna, Pr. Paliani, † ante patr. 1580. æt. 23. *Anna Borromæa, Gilberti Com. Aronæ F.*

Aſcanius Columna, *Cardinalis* cr. 17. Dec. 1586. *Prorex Aragon. Epiſc. Præneſt.* 1606. † 18. *Maii* 1608.

Proſper Columna.

XV.

Marcus Antonius Columna Dux Paliani & Taliacot. M. Comeſtab. Neapol. † 1. Nov. 1595. æt. 20. *Urſina Peretta Fabii Damaſceni & Mariæ Perettiæ F. Sixti V. neptis.*

Phillppus Columna Dux Paliani & Taliacot. M. Comeſtab. Neapol. † 11. April. 1639. æt. 61.

XVI.

Marcus Antonius dictus *il Conteſtabilino*, n. 27. Oct. 1595. † 8. Maii 1611.

Fridericus, n. 1601. Princ. Paliani & Buteri, Magnas Hiſp. M. Comeſtab Neap. Prorex Valentiæ, † 1641. d. 25. Sept. *Margarita Branciforte de Auſtria, Franciſci Pr. Boteri F.* † 17. Jan. 1659.

Hieronymus n. 23. Mart. 1604. *Cardinal.* cr. 1627. *Archiepiſc. Bonon.* denique *Epiſc Tuſculanus*, † 4. Sept. 1666.

Marcus Antonius Dux Corvari, dein Taliacot. & Paliani, M. Comeſt. Neap. † 20. Jan. 1659. *Iſabella Gioeni, Laurentii Princ. de Caſtiglione in Sic. F. & hær.* † 12. Jan. 1655.

XVII.

Antonius Columna, Pr. de Pietra Percia, † *ante patr.* 1613. *triennis.*

Laurentius Onuphrius Columna de Gioeni, Dux Taliacot. Princ Paliani & Caſtilion M. Comeſtab. Neapol. Magnas Hiſpan. Eques Aur. Vell. † 15. April. 1689. *Maria Mancini, Laurentii Mancini & Hieronymæ Mazarinæ*, F. 1661.

Anna, uxor *Pauli Spinolæ, March. de los Balbaſes*, † m. Jul. 1689.

XVIII.

Philippus Alexander Columna, Dux Taliacot. Pr. Paliani, Magnas Hiſp. M. Comeſtab. Neap. nat 7 Apr. 1663. Ux: 1. *Laurentia de la Cerda & Aragon. Joan. Ludovici Duc. Medinæ Celi f.* 1681. † 10. *Aug.* 1697. 2. *Olimpia Pamfilia, Joan. Baptiſtæ, Pr. Carpineti f.* 25. *Nov.* 1697.

Marcus Antonius Columna, n. 15. Oct. 1664. *Chriſtina, Marchionis Paleotti, Bononienſis, & Catharinæ Dudleiæ fil. ducta m. Januar.* 1697.

Carolus Columna, nat. 4. Nov. 1665. *Rom. Eccleſ. Cardinalis cr. à Clemente* XI. *d.* 17. *Maii* 1706.

Hieronymus Columna, *nothus.*

XIX.

1. Laurentius, n. 5. Oct. 1698. † m Jun. 1699.

Philippus, † *infans.*

Fabritius Columna.

Antonius, *obiit infans.*

Hieronymus Columna.

Agnes.

ET TALIACOTII.

Uxor, *Agnes de Monte Feltro*, *Friderici Ducis Urbinatenſis* Fil. XI.

Camillus Columna. *Margarita Chigia*, *Agaſtini Du. de Portercole* F.	Sciarra Columna. *Margarita Chigia*, *Camilli Columnæ fratris vidua.* ☾	Victoria, ux. *Ferdinandi d'Avalos March. Piſcariæ.*	N. uxor *Martii Columnæ* 1539.	XII.

Victoria uxor *Garſiæ Toletani M. de Villafranca.*	Hieronyma nup. *Camillo Pignatello Duci de Monteleone.*	Agnes ux. *Honorati Cajetani Duc. Sermonetæ.*	Beatrix, ux. *Rodolphi Varani.*	XIII.

Fridericus Columna, † *ante patr.*	Johanna ux. *Antonii Caraſæ Duc. de Mondragone.*	Victoria nup. *Ludovico Enriquez Duci Medinæ de Rioſeco*, † 28. Dec. 1633.	XIV.

Ux. *Lucretia Tomacella*, *Hieronymi* F. *Familiæ ſuæ, è qua Bonifacius IX. Papa ortus erat, poſtrema*, † 11. Aug. 1622.	Johanna nup. *Andreæ Auriæ Pr. de Melfi.*	XV.

Carolus, dictus Dux de *Marſi*, dein *Monach. Benedict. Ord. ſub P. Egidii nom.* denique *Archiepiſc. Amaſiæ* 1643. & *Patriarcha Hieroſol.* † Nov. 1686.	Johannes Baptiſta, *Patriarcha Hieroſolymit.* † 1638.	Proſper Eq. Meliteſ. *M. Prior Hibern.* † 5. *Apr.* 1656.	Petrus, *Abbas.*	Anna, ux. *Thadæi Barberini.*	Hippolyta, Maria Thereſia & Clara Maria, *moniales.*	XVI.

Philippus Columna Princ. de Sonnino, Eq. S. Spiritus, † 21. Apr. 1686. *Cleria Ceſarini Juliani Pr. de Genſano F. ducta m. Febr.* 1671.	Lucretia nup. 1. *Stephano Columnæ D. de Baſſanello*, 2. *Joſepho Conti D. de Guadagnolo* 1677.	Maria Iſabella.	Maria Hieronyma.	Maria Alexandra.	Maria Columba. *Moniales.*	XVII.

Julianus Columna Pr. de Sonnino & Galatra, nat. m. Dec. 1671 *Joanna Vanden Einden Piccolomini, Ferdinandi March. de Caſtelnuovo F.* 1688.	Proſper Columna, *Prælatus, Clericus Cameræ Apoſtol. & Referendar. utriuſque ſign.*	Joannes Georgius, †	Iſabella, *monialis.*	Thereſia Charlotta, ux. *Caroli Caraſæ Duc. de Madaloni Pr. de Guardia*, 1699.	Vircinius Columna.	XVIII.

Philippus Columna, nat. Neapoli m. Januar. 1690.	Hieronymus.	Laurentius.	Virginia.	XIX.

PRINCIPES PRÆNEST.

VIII.	STEPHANUS COLUMNA,		
IX.	Nicolaus Columna Dom. Præneſt. (*de Paleſtrina.*)		
X.	Jacobus Columna.	Stephanus Columna, occiſus à nepote ex fratre. *Eugenia Farneſia*, *Ranucii* F.	
XI.	Salvator Columna, patrui interemtor.	Franciſcus Columna Princeps Præneſt. *Lucretia Urſina.*	
XII.	Stephanus Columna, † 1548. *Conſtantia Farneſia Alexandri dein Papæ dicti Pauli III.* Fil.	Alexander Columna. 1. *Margarita Frangipania.* 2. *Margarita Aquaviva de Aragonia.*	
XIII.	1. Sarra Columna, † improl. *Clarice Anguillaria.*	2. Iſabella, ux. *Marci Antonii Gambacurta Dom. de Limatula & Fraſſo.*	
XIV.	Julia, uxor *Martii Columnæ Ducis Zagarolæ.*	Franciſcux Columna Pr. Præneſt. Carbonian. & Rubiani Eques Aur. Vell	
XV.	Julius Cæſar Columna Princeps Carboniani, Dux Baſſanelli. † 17. Jan. 1681. æt. 79. Ux. 1. *Iſabella Farneſia*, *Ranucii D. Parmæ Fil. natur.* 2. *Manzola Sfortia.*		
XVI.	1. Alexander Columna, *Clericus Cameræ*, † 12. Jul. 1673.	Stephanus Columna, Dux Baſſanelli, † improlis 11. Maii 1673. *Lucretia Columna*, *Marci Antonii Duc. Taliacot.* F.	
XVII.	1. Tarquinia, n. 1. Dec. 1672. † *paulò poſt nativitatem.*	2. Iſabella uxor *Marci Ottoboni Ducis de Fiano*, ducta 1. Oct. 1690.	Julius Cæſar, † *infans.*

ET CARBONIANI.

Stephani F. VIII.

Johannes Columna. Petrus Columna. IX.

Ludovicus Columna. X.

Johannes Columna. Petrus Columna. *Catharina Sabellia.* XI.

Johannes Columna. *Lucretia Urſina.* XII.

Franciſcus Columna Pr. Præneſt. Julius Cæſar Columna. Jacobus Columna. Stephanus Columna. XIII.

Uxor, *Erſilia Sfortia, Friderici Ducis de Segni fil.* Jacobus Columna. XIV.

Agapitus Columna. XV.

Artemiſia uxor *Ludovici Sfortiæ Ducis de Ognano* † m. Dec. 1676. Ægydius Columna, Princeps de Anticoli, dein de Carboniano. † Sept. 1686. Ux: 1. *Tarquinia Palutia Altieria, Angeli Palutii f.* 21. Febr. 1672. † 3. Dec. 1672. 2. *Anna Maria Altieria, Antonii Altieri, Fratris Clementis X. Papæ, f.* 14. *Jun* 1676. XVI.

Franciſcus Maria Columna Princ. Carboniani. *Victoria Salviati, Franciſci Mariæ Duc. de Giuliano fil.* Alexander Columna. XVII.

Catharina. Artemiſia. Stephanus Columna. Julius.

BARONES DE CESARO, FIUME DI NISI ET MON

III. **FRIDERICUS COLUMNA**, Jordani Domini S. Ducis Columnæ F.

IV. Johannes *Straticus Meſſinenſis & Capitaneus Catanenſis.*

V. Chriſtophorus, Baro *de Ceſarò in Valdemona*, cr. 1332.

VI. Thomas Romanus Columna, Baro *de Ceſarò, de Fiume di Niſi, de Montalbano & Calatabiano, Straticus Meſſinenſis, & M. Juſtitiarius Siciliæ.*

VII.
- Chriſtophorus Romanus Columna Baro *de Ceſarò.*
- Philippus Romanus Columna, Baro *de Fiume di Niſi.*

VIII. Thomas Romano Columna B. *de Fiume di Niſi.*

IX. Johannes Jacobus, B. *de Fiume di Niſi.*

X. Thomas B. *de Fiume di Niſi.*

XI.
- Johannes Antonius, Baro *de Ceſarò.*
- Johannes Franciſcus B. *de Fiume di Niſi.*
- Petrus B. *de Montalbano.*

XII.
- Paula Baroniſſa *de Ceſarò.* —
- Johannes Jacobus, Baro *de Fiume di Niſi.*

XIII.
- Marianus Romano Columna, Baro de *Ceſarò & de Fiume di Niſi.*
- Antonius.
- Joh. Baptiſta, Baro *de Reſuttano.*

XIV.
- Nicolaus Baro *de Ceſarò & de Fiume di Niſi.*
- Jo. Fortis Baro *de Reſuttano.*
- Franciſcus. ♂

XV.
- Antonius Baro *de Ceſarò & de Fiume di Niſi.*
- Leonora ux. *Bar. de Calatafimi.*
- Cornelia ux. *Bar. de S. Andrea.*
- Joh. Baptiſta Baro *de Reſuttano.*
- Petrus Baro *della Favarotta.* ☉
- Hieronymus. ☾

XVI.
- Marius Rom. Col. Baro *de Ceſarò & de Fiume di Niſi. Hippolyta Statella fil. Marchionis de Spacaſurno.*
- Franciſcus Rom. Col. Dux *de Reytano.*
- Blaſcus.
- Jo. Fortis Baro *de Reſuttano*, † *improl.*
- Jo. Maria, *Jeſuita.*
- Marianus.

XVII.
- Joſephus Roman. Columna Baro *de Fiume di Niſi & Ceſaro. Maria Antichi, Thomæ Bar. de Giancaſcio f.*
- ♂ Vincentius.
- Carolus.
- Diegus.

XVIII.
- Marius Roman. Columna.
- Thomas Roman. Columna Baro *de Fiume di Niſi.*
- Antonius.
- Leonora, ux. *Petri Branciforte.*
- Johanna, nup. *Arnoldo de S. Colomba Com. de Iſnello.*

XIX. Joſephus Romanus Columna.

Digitized by Google

TALBANO, DUC. DE RAYTANO, MARCH. DE ALTAV.

III. Uxor, *Lucretia Auiva, Baroniſſa de Savoca in Sicilia.*

IV. Philippus. — Margarita uxor *Friderici de Antiochia, Friderici II. Imperat. nothi.*

V. Antonius. — Fridericus.

VI.

VII. Johannes Romanus Columna, Baro *de Mont'albano.* — Benedictus Romanus Columna, Baro *de Calatabiano.*

VIII. Thomas Romanus Columna B. *de Mont'albano.* — Thomas Romanus Columna B. *de Calatabiano.*

IX. Johannes II. Baro *de Mont'albano.* — Thomas Matthæus, B. *de Palizzi.* — Benedictus. — Antonius. — Scipio. — Cæſar. — Egydius.

X. Thomas II. Baro *de Mont'albano.* — Guilelmus Marchio *de Palizzi.*

XI. Antonius Baro *del Ponte di Termine.* — Matthæus M. *de Palizzi.* — Bartholomæus. — Hieronymus.

XII. Joh. Fortis Baro *de Reſuttano.* — Franciſcus M. *de Palizzi.* — Joh. Guilelmus.

XIII. Jo. Matthæus. — Bernardus. — Maria March. *de Palizzi*, ux. *Jacobi agnati.* — Joſephus.

XIV. Jacobus Columna Romanus, Marchio *de Altavilla*, cr. 1646. *Maria, Franciſci Romani Columnæ M. de Palizzi* F.

XV. Fabritius. — Vincentius. — Jacobus. — Pompejus Columna Romanus. † ante patr. *Victoria Barrile, Antonii, III. Ducis de Caivano* F. — Franciſcus. — Joſephus. — Victoria.

XVI. Franciſcus. — Joſephus. — Fortis. — Petrus. — Alvarus. — Franciſcus. — Joſephus Columna & Barrile Marchio *de Altavilla.* — Anna, ux. *Joſephi Piccolominei de Aragon, II. Pr. de Valle Reale.*

XVII. Petrus. — Franciſcus. — Alvarus. — Fortis. — Melchiora.

EXEGESIS HISTORICA.

COLUMNIÆ gentis proceres ante ſexcentos annos in urbe Roma Latioque potentia atque opibus ſummum claritatis locum tenuiſſe ex annalibus conſtat; *Jovii* verba hæc ſunt, quibus commentarium *de vita Pompeji Columnæ* orſus eſt, fabulantur nonnulli eos ab Hercnle, nomenque eorum à columnis, quas iſte in Mauritaniæ Hiſpaniæque promontoriis poſuiſſe perhibetur, originem cepiſſe; alii Romana ſatos eſſe ſtirpe putant, & citatur *Philadelpho Mugnos*, familiarum Sicularum ſcriptori, *Philippus Burſa* Philoſophus Meſſanenſis, qui genealogiam gentis inde à *Mario*, ſepties Conſule Romano, contexuit, cujus etiam veſtigia ille *Libro tertio Theatri ſui Genealogici* legit. Aliqui, ut *Jovii* iterum verbis utar, *arbitrantur Columnas è Germania oriundos, vel uno maximè argumento. quod Germanis Cæſaribus in omni fortuna ſemper adhæſerint, quum ex profeſſo Gibellinas ſecuti partes Cæſarum nomen perenni ſtudio tuerentur, & Guelphis adeò infenſi eſſent, ut plerumque à Summis Pontificibus diſſentirent.* Viciſſim in Germania illuſtres dantur familiæ, quæ ad Columnas originem referre ſuam amant. Gentis verò nomen haud dubiè deductum fuiſſe plerique exiſtimant à *Columna* oppido, cnjus reliquias vigente adhuc nomine *ultra Algidum Latina via conſpici* rurſum *Jovium* teſtem habemus: nam id Boniſacius VIII. Papa atque idem Præneſte, Petrum & Jocobum Columnas Cardinales *armis perſecutus*, (ut ſcribit *Blondus*) *immani rabie deleverat.*

,, JOHANNES Columna Cardinalis omnes domus Columniæ viros, qui
,, vel anteà vel poſteà virtute ac armis illuſtre nomen ſunt conſecuti, cum
,, pietate & magnitudine animi, tum rerum geſtarum gloria ſuperaſſe *Jovio*
,, viſus eſt. Is *Odoardo* ex ejuſdem ſententia genitus, ſecundum Burſam verò
& Mugnoſinm *Petro*, hnjus nominis XI. Domino Columnæ, à quo initium
ſtemmatis nobis eſt ductum, natus, ab Honorio III. ,, Pontifice anno 1223.
,, Chriſtiani exercitus & ingentis claſſis legatus in Ægypto ad Peluſium Nili
,, oſtium, Æliopolim, quam Damiatam vocant, validiſſimam urbem expu-
,, gnavit; ſæpe & diverſo quidem eventu cum Saracenis acie conflixit, cap-
,, tuſque & demum ſolutus, & victor ex ancipite periculo laboreque hone-
,, ſtiſſimum ſacrato viro, atque id incomparabile omnique armorum ſpecie
,, ſplendidius triumphum Romam detulit, *Columnam* ſcilicet, *in qua Chriſtus*
,, *Servator Hieroſolymis deligatus, & flagris cæſus fuit*, quam in S. Praxedis
,, templo ſupra Suburram ad Exquilias hodieque venerantur. Ejuſdem quo-
,, que opibus hoſpitales domos ad Lateranum cum magnis reditibus in ali-
,, menta peregrinorum calamitoſorumque hominum cum ſingulari pietatis
,, laude ædificatas conſtat.

Maximam Columniis ſamam, ſed cum gravi calamitate, reique ſamiliaris jactura conjunctam, ferale peperit diſſidium inter eos & Boniſacium VIII. Papam anno 1298. ortum, ea potiſſimum de cauſa, ſicut, *Ciacconius in Hiſtoria Pontificum & Cardinalium* refert, (*a*) quod duo Columnenſes Cardinales JACOBUS & PETRUS Cæleſtini V. abdicationi obſtitiſſent, ideoque à Bonifacio, qui Cæleſtino ſucceſſit, nullo ferè loco habiti, eum viciſſim deſpicerent, atque in Conſiſtoriis ejus poſtulatis reſragarentur. Inimicitiam iſtam auxit Boniſacii ſententia adverſus eam Columnenſium familiam, quæ de Præneſte dicta Cardinales jam nominatos, alioſque inſignis Ordinis viros, JOHANNEM & hujus filios AGAPITUM, STEPHANUM, & JACOBUM SARRAM produxerat, ſecundum eorum conſobrinos pronunciata, ut ſcilicet his partem oppidorum, quæ hæreditario jure ad ſe non pertinentia occupaverant, redderent. Illi Pontificis mandato rejecto injurioſis verbis facta addiderunt, & ſuppellectilem ejus, qui Anagnia ad urbem vehebatur, interceptam Præneſte portarunt. Pontifex tantæ impatiens inju-

(a) *Tomo II. pag. 298. & ſeqq.*

Digitized by Google

injuriæ coacto Cardinalium & Epiſcoporum Senatu *Jacobum* & *Petrum* Columnas læſæ majeſtatis reos pronunciavit, & Cardinalatu omnibuſque honoribus multatos excommunicavit, ædes eorum in urbe dejecit, omneſque ipſis faventes ea expulit: ſumtis deinde armis & antiquis eorum hoſtibus, Urſinis, in eos concitatis, magnum cruceſignatorum & ſtipendiariorum exercitum collegit, Nenetem, Columnam & Zagarolum illorum caſtra oppidaque invaſit & cepit, ita ut ſolum eis ſupereſſet *Præneſte*, arx munitiſſima, quam tamen ad extremas redacti anguſtias, & ſupplices, Papæ facti, itidem dedere coacti ſunt; deditam ille diruit, urbemque ex montis vertice ad radices tranſtulit & novo nomine *Civitatis Papalis* vocari juſſit. Rebellione à Columnis infeliciter redintegrata alius aliò fugit, latebramque quæſivit, quos omnes Bonifacius proſcripſit, & bonis privavit. *Sarra* apud Antium multum diuque in nemoribus delituit, donec incognitus in piratarum manus incidit, à quibus remigibus admotus multas calamitates perpeſſus eſt; quam fortunam ſe æquiore animo tuliſſe affirmabat, quàm Bonifacii immanitatem experiri. *Cardinales* Peruſiæ in nobilis cujuſdam ædibus occultè permanſerunt. *Stephanus* ad Philippum Francorum Regem, Papæ infenſum, confugit. De *Agapeto* feſtivum eſt, quod à *Franc. Petrarcha Libro II. Rer. memorandarum Tract. III. Cap.* 28. narratur his verbis: „ Bonifacius VIII. Rom. Ponti-
„ fex duobus ferè luſtris domum de Columna vagam egit, ac toto orbe diſ-
„ perſam, capitale fuerat aliquem de generoſis exulibus hoſpitio ſuſcepiſſe.
„ Nunciatum eſt intereà Agapeti uxorem, quæ ſanguine illum continge-
„ bat, eſſe prægnantem. Senſit hoſtem ſuum Romæ fuiſſe, & accenſus ira
„ atque odio, perduci ante pedes ſuos mulierem juſſit: venit illa verecun-
„ dè, & ventrem ſtudio tegens; at ille, ut erat in ſermone mordaciſſimus:
„ dimitte, inquit, pallium meretrix, quis te gravidam fecit? loqui coacta,
„ Pater, ait, ſanctiſſime, tu mihi virum meum abſtuleras, quid facerem?
„ quod & ætas, & forma ſuaſerunt conſilium cepi. Inter innumerabiles pe-
„ regrinos, quos hic annus in urbe hac congregavit (erat milleſimus trecen-
„ teſimus, iſque jubilæus primus) conſpiciens unum viro meo ſimillimum,
„ notavi, placuit oculis meis ille, & in exulantis viri memoriam ſuſceptus
„ eſt per noctem, manè abiens, qualem cernis me dimiſit. Hæc autem al-
„ ludens ad viri habitum dicebat, qui ſub veſte peregrini ignotiſſimus, ad
„ uxorem penetraverat. Riſit Bonifacius, & muliebri facundia mitigatus
„ eſt. Hæc *Petrarcha*. *Stephanus* Columna, *Agapeti frater*, in Galliam ceu dictum eſt delatus, executioni conſilii, quod de Bonifacio Anagniæ opprimendo à Rege Philippo captum fuit, ducem ſe præbuit, accepto à Rege ſocio *Guilielmo Nogareto*, adſcitoque fratre *Jacobo Sarra*, qui in portu Maſſiliæ cognitus, & à piratis redemptus fuerat. Hi in Italiam clam profecti, & Stagiæ prope Senas aliquandiu commorati, pecunia corruptis Matthiæ Anagnini filiis & pluribus nobilibus viris, conniventibus quoque Cardinalibus quibuſdam, ſubnixique ope Gibellinorum, Anagniam occuparunt, & Pontificem ab omnibus deſertum, minis terroribuſque vexarunt, & tridui ſpatio in cuſtodia habuerunt, donec ab Anagninis, eorum ſævitia, & miſericordia erga Pontificem concitatis, partim cæſi, partim capti, & reliqui oppido ejecti ſunt. Bonifacius libertati redditus, Romam rediit, ibique paucos poſt dies ex animi dolore extinctus eſt. Succeſſor ejus Benedictus *Jacobum* & *Petrum* Columnas Cardinales, quos Peruſiæ clam ſe continuiſſe dictum fuit, anathemate abſolvit; Clemens V. autem, qui Benedictum in pontificatu excepit, Cardinalitiæ etiam dignitati anno 1305. reſtituit. Supremum diem uterque Avenione explevit, defunctorum verò corpora Romam delata, & in Baſilica S. *Mariæ Majoris* ſepulta ſunt. Petrum *Steph. Baluzius in Notis ad vitas Pap. Avenion.* (*b*) è Joh. Villanii Lib. VII. Cap. 118. refert uxorem habuiſſe, eo tempore, quo factus eſt Cardinalis, ſed Nicolaum IV. matrimonii vinculum ſolviſſe de plenitudine poteſtatis, tùm verò eam factam eſſe ſanctimonialem.

De STEPHANO, Petri Cardinalis fratre, ſæpe jam memorato, digna adhuc occurrunt, quæ recenſeantur; audiamus primò *Jovium*, in Columnia

 domo,

(b) *Pag.* 654.

Digitized by Google

domo, inquit iſte, Stephanus ,, Senior utriuſque fortunæ exemplis Roma-
,, norum procerum longè clariſſimus, Romæ per quinque annos continuo
,, magiſtratu ſenatoriæ dignitatis faſtigium obtinuit. Ab eo Henricus &
,, mox Ludovicus Bavarus Cæſares in Capitolium recepti, & ad Vaticanum
,, vel invitis Pontificibus imperatorio diademate coronati ſunt. Ad hujus
,, ſtudii officiique memoriam Ludovicus *coronam auream dono dedit, ut in gen-*
,, *tilitiis inſignibus ſupra Columnam perpetuò geſtaretur*. Sed Stephanus non
,, multò poſt à tribuno plebis Rentio, atque item ab ejus æmulo Varoncel-
,, lo, qui plebem adverſus nobilitatem concitarant, Roma pulſus, victor
,, tandem rediit, plebem inimicóſque proſtravit, filiique & duorum nepo-
,, tum indignam cædem ultus, Urbi quietem & Capitolio ſuum decus reſti-
,, tuit. Hic eſt ille qui per civiles diſcordias contendendo pugnandóque
,, exactæ ætatis ſenex factus, hortanti Franciſco Petrarchæ familiari ſuo ut
,, animum ab inteſtinis contentionibus ad otium deduceret, præclara & pa-
,, tritio ore digna voce reſpondit, *Romano & generoſo viro ad ſepulchrum uſ-*
,, *que pro dignitate & libertate eſſe dimicandum*. Hujus domus quum filiorum
,, atque nepotum nobiliſſima ſobole floreret, in queis Cardinales & Epiſco-
,, pi, ſacratíque minores viri literis & pietate inſignes, ſummæque virtutis
,, & indolis militares duces viſebantur, optimorum ſtudiorum & veræ virtu-
,, tis domicilium fuit. Stephano autem quum in Galliam ad Pontificem na-
,, vigaſſet in magiſtratu ſucceſſit *Urſus Anguillarius* ejus gener à quo ſe Pe-
,, trarcha in Capitolio laurea donatum ſcribit. (*c*) Sed fugit Jovium ratio
temporis in iis, quæ de *Rentii* tribuni plebis ſævitia erga nobilitatem Romanam retulit; perſecutio enim iſta & cædes in extremam Stephani ætatem annumque 1348. & circiter incidit; quemadmodum è vita Clementis VI. Papæ, à Baluzio paulò ante laudato edita, conſtat. Integrum Rentii nomen erat, ſicut idem in Notis ait, (*d*) *Nicolaus Laurentii; ſic appellabatur, quia filius erat Laurentii cauponis, ut ſcribit Th. Forteſiocca in ejus vita, ſeu molendinarii ut Jo. Hocſemius lib. II. de geſtis Epiſcoporum Leodienſium; licet ipſe ſe apud Imperat. Carolum IV. gloriatus ſit prognatum eſſe è filio ſpurio Henrici VII. Imperat. avi Caroli, ut teſtatur idem Forteſiocca.* Ipſe Nicolaus Tribunus epiſtolam de illa cæde ſcripſit ad Raynaldum Urſinum Archidiaconum Leodienſem, quæ eſt edita apud Jo. Hocſemium, ubi hæc leguntur: *in qua ſex de tyrannis Columnienſibus perierunt, ſuperſtite infelici ſene Domino Stephano de Columna ſemimortuo.* Ad eum propterea *Petrarcha*, epiſtolam miſit conſolatoriam, ſcriptam cum recens eſſet cædes filiorum, & antequam ipſe Stephanus moreretur, quem brevi poſteà occubuiſſe gloriatur idem Nicolaus, teſte *Forteſiocca* in ejus vita. Ex illa Petrarchæ epiſtola, quæ *prima* eſt *Libri VIII. familiarium*, conſtat, Stephanum, quem alibi *ſummum militiæ decus*, & *in omni fortuna glorioſum, glorioſiſſimum verò & admirabilem in exilio* fuiſſe prædicat, filiis nepotibuſque ſuis omnibus ſuperſtitem manſiſſe, & centenarium ex hac vita migraſſe, illius verò orbitatis ipſum ſibi vatem fuiſſe, cùm aliquando in familiari ſecum de rebus domeſticis ſermone ita locutus eſſet; *mihi quidem objicitur inprimis, quod contra ætatis meæ decus pluribus me bellis implicem, quàm oportet: hanc filiis odiorum & diſcriminum hæreditatem relicturus; ego verò Deum teſtor, nullam me aliam ob cauſam, niſi amore pacis bella ſuſcipere. Quietis avidum me vel ſenectus ultima, & in hoc jam terreo pectore frigeſcens animus, vel longa humanorum caſuum reddit obſervatio. Verùm ita fixum atque firmatum habeo labori terga non vertere: mallem tranquilliora; ſed ſi ita fors tulerit, ad ſepulchrum potius pugnando perveniam, quàm diſcam ſervire ſenex. Ad id ſane, quod de hæreditate dicitur, hoc unum reſpondiſſe velim, & hic fige in me oculos animumque, utinam hæreditatem aliquam filiis dimitterem! ſed aliud voto meo debitum, aliud fato viſum, quod mœſtus dico, ſiquidem confuſo naturæ ordine filiorum meorum omnium hæres ero.* Tribus deinde ex Stephani filiis extinctis, cùm de vaticinio illo à Petrarcha inter amicos relato & evulgato *Johannes Columna Cardinalis*, vir magnarum virtutum, magnorumque meritorum, ad quem ille ſcripſit plures epiſtolas, quique etiam in numero nato-

(c) *De vita Pompeji Columnæ*

(d) *Pag.* 883.

natorum Stephani fuit, Petrarcham interrogaſſet, & eviciſſet, ut ſibi rem
totam ordinē narraret, ſubjeciſſe ſuſpirantem is refert: *utinam genitor noſter*
„ *non tam veridicus vates eſſet!* eodem anno, ita pergit *Petrarcha* in citata
„ ad Stephanum epiſtola, ferali illo primogeniti tui ac nepotum caſu magis
„ ac magis horrere præſagium tuum Johannes cœpit, donec ipſe dolore con-
„ fectus, noviſſimè moriendo dictum patris triſti quidem, ſed plena fide
„ complevit. *Septem* verò *filii*, ſicut ex eadem conſtat epiſtola, Stephano
fuere: *unus Romanæ Eccleſiæ*, ceu dictum, *Cardinalis*; *alius vel Cardinali
major* Petrarchæ judicio *futurus*, *ſi ad legitimam perveniſſet ætatem*; *tres Epi-
ſcopi*, *duo bellorum Duces*, *& bellica gloria parenti prope pares*; *ſex filiæ*; ex
primogenito filio primogenitum *Joannem*, *divinum quidem & plenum priſcæ
veræque Romanæ indolis adoleſcentem* fuiſſe teſtatur, *qui non de columna*, *ut
cæteri*, *ſed ipſa columna dicebatur*, *in quam nempe amicorum ſpes*, *in quam do-
mus ingens & antiqua recumberet.*

Ab Agapeto Columna, Stephani, de quo verba hactenus fecimus, fratre
deſcendit OTTO; is à teneris annis cura parentum moribus & literis (Pla-
„ tinæ utor verbis) imbutus, ubi adoleviſſet, juri pontificio Peruſiæ operam
„ dedit, unde ad urbem rediens, ob integritatem & doctrinam Urbani ſexti
„ *Referendarius* factus eſt, quod munus tanta cum humanitate, juſtitia &
„ manſuetudine geſſit, ut ab Innocentio VIII. in gratiam populi Romani
„ *Diaconus Cardinalis S. Georgii in Velabro* creatus ſit. Cum deinde Concilio
„ univerſali Conſtantiæ ad tollendum ſchiſma coacto, intereſſet, & inter
„ acerrimas altercationes moderatum & medium præ ſe ferret animum,
„ exautoratis tribus papis, Johanne, Gregorio & Benedicto, *Pontifex Ma-
„ ximus*, omnium nationum & Cardinalium conſenſu, & Sigiſmundi Cæſa-
„ ris inſigni ſtudio, renunciatus eſt, die feſto S. Martini, eaque propter
„ nomen *Martini* aſſumſit. Ordinatus deinde in Presbyterum d. X. Kal.
„ Dec. & die ſecuto in Epiſcopum inaugurationis inſignia ante fores Baſilicæ
„ Cathedralis Conſtantienſis, omni aſtante Synodo, & ipſo Sigiſmundo Impera-
tore, ſuſcepit, ibique per annum perſtitit, & denique abſoluto Concilio in Italiam
per Sabaudiam venit, quo in itinere *Provanorum in Pedemontio vetuſtam & cla-
riſſimam familiam ob virorum ipſius præſtantiam atque urbanitatem in ſuam Co-
lumnenſium familiam copulavit*, *atque ipſius inſigne eidem familiæ ob ipſius benè
meritum gerendum conceſſit*, ut habent verba *Joh. Stellæ* in opere *de vitis ac
geſtis ſummorum Pontificum*. Provanorum familia hodieque in Pedemontio
inter primarias viget, & Columnam juxta cum gentilitio digmate, ſex pam-
pinis in campo argenteo ſparſis conſtante, in ſcutis ſuis quadripartitim oſten-
tat, ortique ex ea ſunt Comites *de Druent*, *de Collegno & Baynette*, ampliſ-
ſimis in aula Ducum Sabaudiæ muneribus, & Ordinis Annunciatæ torque de-
corati. Sed hoc obiter: Florentiam cum veniſſet Martinus Pontifex, bien-
nio ibi ſubſtitit, & patrimonio S. Petri, quod vocant, quodque durante
longo ſchiſmate diſtractum fuerat, recuperando, operam dedit; & tandem
d. X. Kal. Oct. an. 1421. Romam venit, ubi poſt novem annorum & quod
excurrit ſpatium, Pontificatus verò ſui anno pinſquam decimo tertio, ætatis
ſexageſimo & tertio, fato functus, ac in templo Laterani ſepultus, *nec vexa-
tam inteſtinis bellis Italiam*, *nec templa urbis ſemiruta ut erant*, *ſed ingens de-
ſiderium ſui reliquit apud cives ſuos*, ſicut *Papirius Maſſonus* memoriæ prodi-
dit, id quoque inter ejus virtutes referens, quod cum fratres duos, unum
peſte, alterum fortuiti repentinique incendii caſu extinctum, amiſiſſet, nul-
lum abjecti animi ſignum dederit. (*c*) Priori ex iſtis JORDANO nomen
fuit, qui titulis Principis Amalfitani & Salernitani, nec non Ducis Venuſini
mactus legitur; alter LAURENTIUS appellabatur, factuſque eſt Albæ
Marſorum Comes, & Magnus Regni Neapolitani Camerarius.

PROSPER Columna, Laurentii F. à patruo ex Protonotario Apoſtolico
ad purpuram cum *Diaconia S. Georgii ad velum aureum* deſtinatus eſt d. 24. Maii
anno 1426. adhuc juvenis, reſervatus verò in pectore, ut ajunt, uſque ad
d. 8. Nov. 1430. quo publicatus eſt. Poſt Calixti III. exceſſum parum abfuit,
quin Pontifex renunciaretur; ſed cum una tantum vox Ænæo Piccolominæo
de-

(c) *De Epiſcopis Urbis Rom. p.* 341.

deeſſet cui erat veteri benevolentia conjunctns, *& ego*, inquit, *Senenſi accedo, eumque Papam facio.* Supremum diem Romæ obiit & ſepnltus eſt ad Sanctos Apoſtolos. De eo hæc in Pii II. Commentariis leguntur : *Obiit & Proſper S. Georgii ad Velum aureum Diaconus Cardinalis, Columnenſis familiæ Princeps, Martini quondam Quinti nepos, miti vir ingenio, literarum cultor, & qnem nemo potniſſet non amare, niſi plus æquo Ghebellinarum partium ſtudioſus fuiſſet.* (*f*)

ANTONIUS Columna, quem Principem Salernitanum ſcriptores vocant, Proſperi Cardinalis frater, cum Neapoli an. 1425. ageret, uxorem ibi accepit *Johannellam Ruffam*, Marchionis Cotronenſis & Comitis Catanzarenſis filiam ſecundam, à Johanna II. Regina, Martini Pontificis benevolentiam captante, ſibi datam cum dote luculenta & pacto ſucceſſionis in ſoceri ditiones, ubi is ſine virili prole deceſſerit. Quoniam verò nullos Antonius ex Johannella ſuſcepit liberos, ſicut *Ferdin. Marranns Dux Gnardiæ in Diſcnrſu de familia Rnffenſi* refert, (*g*) nihil illarnm ditionum ad poſteros ejus, ex ſecundo haud dubiè matrimonio ortos, pervenit. Idem bellum ſuſcipere auſus eſt cum Eugenio IV. Pontifice, patrui ſui ſucceſſore, quod ſibi familiæque ſuæ pænè exitio vertit: namque à dicta Regina Neapolitana, quæ in fœdus cum Pontifice coiit, Principatu Salernitano aliiſque, quas in regno Columnæ habuere poſſeſſionibus, exutus eſt, prætereaque ex caſtris oppidiſque avitis pleraque amiſit; quorum in numero à Ciacconio referuntur *Præneſte, Civitas Lavinia, Zagarolum, Gallicanum, Caſtellum novum, Fanum Gregorii & Paſſaranum.* Filins quoque Antonio eo in bello periit, cni nomen THOMÆ, quippe quem ab Eugenio IV. neci datum eſſe Sanſovinds memoriæ mandavit. (*h*)

Sixto IV. Pontificatnm tenente Columnæ iterum fortunæ ſe præbuerunt adverſæ: cum bello inter Papam & Ferdinandum Regem Neapolit. orto regias amplexi eſſent partes: nec enim tantum qui ex eis arma induerunt plerique in improſpera ad Campum mortuum agri Veliterni pugna capti ſunt, ſed etiam JOHANNES Columna, quem Sixtus ex Epiſcopo Reatino Diaconum Cardinalem creaverat, ab eodem in Hadriani molem conjectus, ibique aliquandiu detentus eſt; licet verò poſt pacem inter Papam & Regem factam libertati redditus, & cæteris quoque Columnis venia data fuiſſet, novo tamen eos paulò poſt bello eoque acri Pontifex profecutus eſt, *qnnm Laurentius Protonotarins ex ea familia*, Odoardi Columnæ Ducis Marci fortaſſis filius, *contumax nimium videretur*, (ſicut habent verha *Onnphrii Panvinii in vita Xyſti S. Sixti IV.*) quem tumultuantem Romæ in domo ſua armis, cohorteque pontificia, tum Urſinorum auxilio expugnatum captumque ſecuri percuti juſſit. Columnarum inſuper quædam oppida cepit, *Marinnm* videlicet & *Cavam*, aliaſque arces, & obſedit Palianum, quum medio ardore belli Sixtus fato functus, & obſidio ſoluta eſt. Cæterum Johannes Cardinalis illa liberatns cuſtodia Lateranenſi Archipresbyteratu & Peruſina legatione cohoneſtatus eſt, ſed ſub Alexandro VI. proceribus Romanis exitium intentante, cùm tempeſtivo in Siciliam ſeceſſu ſibi conſuluiſſet, Urſinis prudentior, ab eo Cardinalatu ac annuis reditibus Eccleſiaſticis ſpoliatus eſt, nec niſi illo vivis exemto Romam rediit, nbi *apnd omnes*, Ciacconio referente *ſummam meruit gratiam*, cujus intuitu Columnenſis familia inter nobiles Venetos à Senatu fuit adſcripta. Vita defuncto & in Baſilica SS. Apoſtolorum terræ mandato hoc poſitum eſt epitaphium: D. O. M. *Joannes Colnmna Diaconns Cardinalis Primarius Romani nominis Salutis Libertatiſque publicæ Columen hic ſitus eſt. Vixit annos LI. menſes III. Obiit MDVIII. Septembris XXVI.* (*i*)

PROSPER Columna, Johannis Cardinalis frater, inter clariſſimos ar-
,, morum ductores nomen nactus eſt: enituit in eo ſub priſcæ probitatis ore
,, & habitu ſubagreſti, apprimè gravis, & conſiderati Imperatoris decus;
,, qnod ad antiquæ Romanæ virtutis ſpecimen referri poſſe plerique, *Jovio*
,, prædicante, (*k*) exiſtimarunt : cum enim egregia ei militaris conſilii vis
in-

(f) *Ciaccon Hiſt. Pont. & Card. Tomo II. p.* 863. (g) *Pag.* 330. *&* 331.
(h) *Delle Orig. e fatti delle fam. ill. d'Ital. p.* 92. (i) *Ciaccon. Tomo III. p.* 9. *&* 80.
(k) *Elogiorum Libro V.*

ineſſet, animuſque moderatus & recti honeſtique appetens in bellis ſtrenuè pariter & cum minimo innocentium damno verſatus eſt, ita ut, ſicut idem ſcriptor teſtatur, non ſemel præclara voce apud Inſubres, Cænomanos & Venetos *paganorum defenſor*, *& Italicæ gentis pater* appellatus fuerit. Cum Carolus VIII. Gallorum Rex Neapolitanum Regnum invaderet, operam ſuam ei addixit, atque ab eo adverſis rebus reditum in Galliam adornante Trajecti Ducatum Fondanamque urbem unà cum multis Cajetanæ familiæ caſtellis accepit; nihilotamen ſecius ſimulac Ferdinandus Rex Neapolim recuperaſſet, ad ejus ſtipendia tranſiit. (*l*) Apud Inſubres deinde cum adverſus Gallos militaret, illiſque Alpes remeantibus, in oppido *Villafranca*, haud procul Padi ſontibus diſſito, ſecurius ageret, à Palicia Gallorum ductore ex inopinato ,, & prandens circumventus, tantique nominis dux (cum *Guicciardino* ex ejus ,, Hiſtoriarum Libro XII. loquor) tum etiam fide, qua in Inſubria pollebat, ,, magni ad id bellum momenti, non ut ejus antiqua gloria poſtulabat, ca- ,, ptus fuit die XV. Auguſti anno 1515; ſed ſecuti ſtatim anni initio à Franciſco Rege, cui lytrum trecentarum & quinquaginta auri librarum obtulerat, media tantum parte ſoluta dimiſſus labem illam eluit, cùm prudenti cunctatione ſine ſanguine & ſine periculo, ſed conſilio & induſtria prorſus peritiſſimo imperatore digna, Abduæ fluminis tranſitum Gallis, alia omnia ſibi pollicitis, ſurripuiſſet, eoſque cum duce ipſorum Lautreccio de Galliæ Ciſalpinæ imperio depuliſſet. (*m*) Summos his rebus geſtis militaris imperii titulos à Carolo Cæſare promeruit. Verùm inde levem ab initio, ſed mox eventu lethalem contraxit morbum, quum jam ſexagenario major, affectæ ætatis oblitus, illuſtrium matronarum amoribus intemperanter indulſiſſe crederetur, ſicut *Jovius* refert; *Guicciardinus* non ſine veneni, vel amatorii poculi ſuſpicione extinctum eſſe literis prodidit; injecta paulò ante mentione fœminæ cujuſdam, nomine *Claræ*, genere atque eximia corporis forma clariſſimæ, ſed tenerrimo Proſperi Columnæ amore clarioris. (*n*) Filium poſt ſe reliquit VESPASIANUM, haud inglorium militiæ; huic Carolus Cæſar Carpium, quod Proſpero vivo virtutis ac rerum geſtarum præmium dederat, in ejus memoriam velle conſervare dixit, ringente Piſcariæ Marchione, inſenſiſſimo Proſperi æmulo. Cæterum Veſpaſianus moriens cùm mandaſſet, ut *Iſabella* unica ipſius filia Hippolyto Medici nuberet, Clemens Pontifex omnia caſtella, quæ is in Latio habuerat, quamvis Aſcanius Columna ea ad ſe ſpectare diceret, occupavit. (*o*)

MARCUS ANTONIUS Columna, Petro Antonio patre, qui in Etruſco bello apud Alſonſum Aragonium militans periit, orbatus, Proſpero patruo, & Fabritio hujus patrueli, celeberrimis ducibus, adhæſit, atque ab his certiſſimis militiæ præceptis imbutus, plurimiſque ſortibus factis commendatus, gloriam eorum ſi minus æquavit, haud ſanè longè poſt ſe reliquit. Inſigni propterea gratia apud Julium II. Papam floruit, qui Columniis in caſtra ac oppida, ab Alexandro VI. eis erepta, reſtitutis, *Lucretiam*, ſororis filiam illi in matrimonium collocavit, donoque ad dotem adjecit *Fraſcatum* oppidum in Tuſculano, ædeſque magnificas ad Apoſtolorum templum ſub Quirinali, quas ipſe in minore fortuna conſtruxerat. A Carolo Cæſare ad Franciſci Regis Galliæ ſtipendia cum *Marcus Antonius* tranſiiſſet, ab eo præfectura alæ equitum & regii Ordinis torque honeſtatus eſt; ſed ea militia infauſto omine ſuſcepta, quod tum Leonis & Cæſaris armis Lautreccius Gallorum dux Mediolano pelleretur, vitæ illi immaturum finem attulit: nam dum inſtaurarent Galli bellum, & Mediolano copias admoviſſent, ut circumvallatæ arcis obſidio ſolveretur, Marcus Antonius nondum quinquagenarius ingentis colubrinæ pila, Proſperi Columnæ ignorantis, cui exitium pararet, juſſu emiſſa, ictus occubuit, qua etiam *Camillus Trivultius* diſcerptus eſt, quum obequitantes in aggere hoſtium munitiones inſpicerent, quemadmodum *Jovius* tradit; at *Guicciardinus* refert utrumque ſaxis domus, eorum qui in urbe erant tormentis verberatæ, interemtos fuiſſe, dum propè illam do-

(l) *Guicciard. Hiſt. Libro II.* (m) *Id. Libro XIV.* (n) *Libro XV.*
(o) *Guicciard. Libro XVI. & XVIII.*

mum inambulantes vallum, è quo tormentis inter binas hoſtium munitiones jaculari poſſent, deſcriberent. (p)

De ODOARDO Columna, Antonii Principis Salernitani fratre natu minore, refert *Carolus de Lellis Tomo III. Diſcurſuum ſuorum de familiis nobilibus Neapolitanis*, illi adhuc impuberi à Johanna II. Regina in gratiam Martini Papæ *Covellam Celanenſis Comitatus hæredem* deſponſam, ſtatimque puellam ad ædes ejus traductam fuiſſe, ut ibi adoleſceret ad ætatem matrimonio conſummando aptam; at eam grandiorem factam, & abhorrentem à nuptiis Odoardi, quod ſtrumoſus eſſet, clam aufugiſſe, poſteaque Jacobo Caldoræ nupſiſſe; Odoardo etiam aliam ducente uxorem, è qua liberos generavit. Ex his JORDANUM Ducem Marſenſem & Cavenſem eodem tempore, quo ad ſecunda cum *Catharina Baucia*, à Ferdinando Rege Neapol. dotata, tranſiit vota, gnatam ſuam, è priore toro ſuſceptam, Comiti Ugentenſi, Catharinæ fratri, nuptui dediſſe *Dux Guardiæ in Diſcurſu de familia Baucia* teſtatur. An LAURENTIUS, qui inter Jordani modò dicti fratres in tabula recenſetur, Protonotarius ille fuerit, quem à Sixto IV. Pontifice morte affectum fuiſſe paulò ante diximus, liquidò compertum non habemus. MUTIUS Columna, qui in numero filiorum Jordani refertur, fallor, an ille fuit, quem Pontificiarum copiarum ductorem Firmi ex vulneribus, dum civitati, quam noctu per inſidias ingreſſus fuerat, diripiendæ operam daret, acceptis interiiſſe anno 1516. apud *Guicciardinum Libro XII. Hiſtoriarum* legimus.

AD TAB. II.

HIERONYMUS Columna, à quo initium ſecundi ducitur ſchematis, cùm Sanctacruciis Vallejos, civili exorta ſeditione, oppugnantibus armatus prodiiſſet, pilo ab adverſa acie eminus contorto, per thoracem trajectus interiit, quemadmodum *Jovius* retulit in Commentario quo vitam Pompeji ejus filii ad poſteros miſit, admirandam utique potius, illo ipſo judice, quàm imitandam: enimvero ambiguam famoſi nominis ſui laudem reliquit POMPEJUS, ex bellatore, eoque impigro & pugnaci, propinquorum hortatu, & patris demortui per quietem ſibi viſi juſſu, Sacerdos & *Epiſcopus Reatinus* factus, & denique à Leone X. *Cardinalis* creatus; quum miro ingenio diverſiſſimi muneris partes aptiſſimè impleret, & *in ſacra purpura mitratus, & militari in ſagô galeatus, non periti modò ſed affectati etiam ſacerdotis ante aras, & in caſtris providentiſſimi & ſtrenui ducis officia exequeretur, & factioſa in urbe modò temperatis atque illuſtribus conſiliis factiſque, modò turbulentis actionibus clareſceret, quibus Clementem VII. Papam ita circumvenit & oppreſſit, ut Bonifacii VIII. memoria renovata videretur*: unde odium ingens apud multos, ſingularem verò gratiam apud Cæſarem, cujus partes perpetuo & ſingulari tuitus eſt ſtudio, promeruit, à quo etiam adminiſtrando Regno Neapolitano præfectus eſt; ſed biennii tantum ſpatio eo munere functus ex nimia ficuum biferarum comeſtione, & vini multa nive refrigerati crebro uſu in lethalem incidit morbum, atque in complexu *Auguſtini Nyphi*, clariſſimi Philoſophi, integris ſenſibus expiravit anno ætatis quinquageſimo tertio. Præfuit *Epiſcopus* non modò *Reatinæ*, ſed *Interamnatenſi in Umbria, Catanenſi, ac Montis Regalis in Sicilia, Acerrenſi, Roſſanenſi, Aquilanæ, Potentinæ, Averſanæ & Montis Martani* in Regno Neapolitano, ac *Sarſinenſi* ſub Archiepiſcopo Ravennate Eccleſiis. A Clemente navatæ ad adipiſcendum Pontificatum operæ præmium tulit præter luculentiſſimas ædes à Raphaele Riario, regio ſumptu extructas, *Vicecancellariatus* officium, quod maximi eſſe ſolet proventus. Cum deinde inter eundem Pontificem & Columnenſes capitale exarſiſſet odium, hique ad vim & direptionem Vaticanarum ædium progreſſi eſſent, Pompejus à Clemente ſacra dignitate motus & purpura multatus d. 21. Nov. 1526. attamen poſt triennium, die ſcilicet ultima Auguſti an. 1529. in priſtinum gradum reſtitutus eſt. Cæterùm horto-„ rum cultura & literarum ſtudiis oblectatum eſſe, *Jovius* memoriæ manda-„ vit;

(p) *Jovius Elog. Lib. V. & de Vita Piſcarii Libro II. Guicciard. Hiſt. Lib. XIV.*

,, vit; in illa adeò multum, ut ſua manu purpuratus arbuſculos inſereret, ſpe-
,, ctanteque populo cum Neapolitanis de vario ſeminum genere, deque ole-
,, rum nobilium & peregrinorum florum plantatione diſſereret; in his ita ver-
,, ſatum, ut aliquot minuta poëmata, in quibus Iſabellæ Villamarinæ, Sa-
,, lernitani Principis uxoris, formam ac delitias elegantiſſimè depinxit, juſtum
,,ptæterea volumen de laudibus mulierum in honorem Victoriæ Columnæ
,, gentilis ſuæ, Piſcariæ Marchioniſſæ, compoſuerit. Qua matre ipſe fra-
treſque Germani nati fuerint, neque à Jovio, neque ab aliis, quos vidimus ſcriptoribus, notatum eſt, ex oſcitantia illo recepta ævo; dum verò ille *Jacobum Zambecarium* fratrem Pompeji Columnæ uterinum vocat, matri ejus priorem virum ex gente Zambecaria fuiſſe colligo, *Liviamque Anguillariam, qua Petrum Franciſcum Columnam*, Pompeji fratrem natu longè inferiorem, *genitum eſſe Ugellus tradit*, *Hieronymi*, communis eorum genitoris, *uxorem ſecundam* fuiſſe arbitror.

Libidinem vagoſque amores Pompejo Columnæ Cardinali ab infenſis exprobratos fuiſſe, haud diſſimulavit *Jovius:* enimverò ſuſtulit liberos utriuſque ſexus, nec caruit nepotibus: quos inter HIERONYMUS Columna ob ſingularem eruditionem, cum moribus ſuaviſſimis conjunctam cum præ-
,, conio *Thuano* dictus eſt. Is, ut verba ejus referam, artam cum Joh. recius
,, Andrea, Matthæo Aquaviva, Hadrianenſium Duce, viro ultra ſplendo-
,, rem natalium egregia ſcientiarum atque Aſtronomicæ ac Muſicæ imprimis
,, doctrinâ itidem illuſtri, amicitiam coluit, & bis mille quingentorum volu-
,, minum bibliothecam inſtruxit, præter ſtatuas antiqui operis & nummos,
,, raræque elegantiæ picturis ornatam domum habuit ac ſplendidè vixit, in
,, eóque ſplendore & otio multa elucubraſſe dicitur, quippe utriuſque lin-
,, guæ non trita cognitione præditus. Poſt elatam uxorem etiam linguæ ſan-
,, ctæ operam dedit, & cùm ſacris initiari cuperet, jam Epiſcopus deſigna-
,, tus ex malo calculi præmaturè 3. Non. April. anno 1586. & ætatis ſuæ 54.
,, Neapoli deceſſit, ad B. Virginis in monumentum majorum illatus. Q. En-
,, nii fragmenta collegit, diſpoſuit, explicuit, (quæ *Johannes* filius qua-
,, driennio poſt parentis obitum publicavit) fidem apud poſteritatem factura,
,, quid à tanto viro exſpectandum fuerit, ſi diuturniorem ei vitam Deus an-
,, nuiſſet. Præter Johannem ex conjuge dilectiſſima *Pompejum*, honoribus
,, quibuſdam in aula Romanâ defunctum reliquit, ac poſtremò & *Fa... m*,
,, qui in naturali hiſtoriâ induſtriam ſuam hodie exercet, ſcriptis in eo gene-
,, re aliquot jam editis & majore impoſterum ſpe excitatâ. (q)

PETRUS FRANCISCUS Columna, Hieronymi Columnæ & Liviæ de Anguillara natus, uxorem habuit *Iſabellam del Balzo*, ex qua *Victoriam* nuptam Camillo Columnæ ſuſcepit, eaque defuncta Eccleſiaſticam vitam amplexus, adlectus eſt Archiepiſcopus Roſſanenſis an. 1544. à Paulo V. à quo mox ad Tarentinam Eccleſiam tranſlatus 27. Oct. ejuſdem anni ſedit ibi annis XVI. deceſſitque Neapoli anno 1560. ſucceſſorem nactus nepotem Marcum Antonium. Ita *Ugellus* Italiæ Sacræ Tomo nono.

MARCELLUS JULIUS & OCTAVIANUS Columnæ Pompeji Cardinalis fratres, natique ex eis tum ſuopte ingenio bellicoſi, tum conditione temporum ad arma ſtimulante, magnis eventis & periculis immixti, impigros & fortes ſe præbuerunt, & præcipuè temeraria illa in urbem Romam irruptione, & Vaticanæ domus occupatione atque direptione an. 1526. patrata, aliiſque adverſus Clementem VII. Papam auſis famam ſibi iverunt quæſitum. Nec SCIPIO Columna, Marcelli F. Epiſcopali præditus munere ſibi temperavit, quin *juvenili ardore exuta*, ſicut *Jovii* habent verba, *ſtriata ſtola non contemnendas copias ex amicis & clientibus compararet*, inſigni aliquo facto ſtudium Cæſarearum partium ſuum apricaturus; ſed exitio iſta ei vertit πολυπραγμοσύνη: cum enim in Marſorum finibus cum Neapoleono Urſino, Farfenſi Abbate vulgò dicto, ætate, audacia atque opibus pari, & Gallicas tunc ſecuto partes, dimicaſſet, quadringentis ſuorum cæſis, & circiter octingentis captis fuſus & interfectus eſt. (r)

(q) *Thuan. Hiſtor. Libro LXXXIV.*
(r) *Jov. de vita Pompeji Columnæ. Guicciard. Hiſt. Libro XIX.*

MARCUS ANTONIUS Columna, Camilli Ducis Zagarolæ F. ab ipſa adoleſcentia ad Philoſophiæ ac Theologiæ ſtudium animum adjiciens, eximia citò non modò ingenii, excelſæque indolis, verùm etiam probitatis ac
„ virtutis documenta dedit. In Collegio Romano Societatis Jeſu doctoris
„ inſignibus ornari voluit; hinc *Archiepiſcopus Tarentinus* à Pio IV. Papa
„ electus, cùm Tridentino interfuiſſet Concilio, ab eodem *Cardinalis Preſ-*
„ *byter titulo Baſilicæ SS. Apoſtolorum*, poſteaque ſub Pio V. *Archiepiſcopus*
„ *Salernitanus*, & Sixto V. ſedente *Epiſcopus Cardinalis Præneſtinus* creatus
„ eſt. A Gregorio XIII. delatam Piceni & Campaniæ legationem tanta juſti-
„ tiæ & humanitatis gloria adminiſtravit, ut poſterior provincia etiam à
„ Sixto V. iterumque à Gregorio XIV. ei delegaretur. Vaticanæ bibliothe-
„ cæ à Clemente VIII. præfectus benignum ſe omnium doctorum hominum
„ Mœcenatem præſtitit, quibus ſemper anteà faverat continuo patrocinio
„ pecuniaque: inſignis enim fuit ac penè regia illius ergà omnes bonos, do-
„ ctos & pauperes liberalitas, & nunquam exhauſta benignitas. Obiit Za-
„ garolæ in Diœceſi Præneſtina & ibidem in monaſterio S. Mariæ Ordinis
„ S. Franciſci ſepultus fuit. (s)

In POMPEJO Columna Gallicani Principe defecit *linea Zagarolenſis*, poſtquam oppidum hujus nominis, Ducatus titulo inſigne, jam è familia migraſſet, ab illius genitore Principi Ludoviſio venditum; Gallicanum verò poſt ultimi Principis obitum Stephanus Pallavicinus Genuenſis Patricius ære ſibi comparavit; hæredem de cætero univerſalem ille inſtituit *Stephanum Columnam Baſſanelli Ducem*, è linea Præneſtina.

AD TAB. III.

FABRITIUS Columna, Odoardi Marſorum Ducis, filius natu minimus, Proſperi, patruelis, perpetuus ſerè commilito fuit, pari gloriæ militaris præconio celebratus, licet diſſimilis moribus, quorum *cum Proſperi virtutibus prudenti & dextra mixtura id eveniſſe* Jovius ait, *ut uterque ab eo temperamento ſe ipſo major & clarior evaderet.* (t) Cum ambo ſub Ferdinando Rege Neapolitano ſtipendia feciſſent, poſt ejus obitum majorum ſpe præmiorum, multoque magis dolore, quod primum locum apud Alfonſum, illius ſucceſſorem, amplioreſque partes Virginius Urſinus, adverſæ factionis princeps, obtineret, ſeſe Regis Galliæ ſtipendiis addixerunt, clam initio, palàm verò ejus ſigna ſecuti ſunt, ſimnl ac Obignins cum Gallicis copiis in Æmiliam eſſet ingreſſus, Oſtiæque arcem ope quorundam Hiſpanorum, qui in præſidio ejns erant, occuparunt. Ea propter ab Alexandro VI. Pontifice, Alfonſi fœderato, citati, cum non parerent, ædes, quas Romæ habebant, demoliri ille juſſit, copiaſque ſnas in eorum ditionem miſit, ſed nullo ſucceſſu. A Galliæ verò Rege ſicut *Proſper* Trajectenſi Ducatu, ita *Fabritius* Albenſi ac Taliacotii ditione, à Virginio Urſino prius poſſeſſâ, auctus eſt. Ea ut ſibi conſervarent, ubi Gallorum res inclinari viderunt, à Gallicis ad Ferdinandi II. Regis Neapol. ſtipendia tranſierunt, Virginio Urſino iterum, præter alia prætexta, obtentni ſnmto, quod videlicet is à Gallorum Rege, ad quem defecerat, liberaliter acceptns, ſuorum verò in Regem meritorum minor ratio habita eſſet. (u) Anno deinde 1501. cum Fridericus Rex Neapol. Gallorum Hiſpanorumque armis circumventus eſſet, miſſus ab illo Fabritius Columna ad Capuam deſendendam, eâ à Gallis occnpatâ, ipſe etiam captus, ſed paulò poſt facta inter Obignium Gallorum ductorem, & Fridericum Regem compoſitione, mulctaque perſoluta libertati redditus eſt. Maximoperè poſtea virtus ejus enituit in memorabili ad Lyrim S. Garilianum flumen prælio, ſub exitum anni 1503. commiſſo, quo Gallos jam flumen tranſgreſſos primos invaſit, & quamquam tormenta hoſtium à ſuperiore inferioreque ripa inceſſanter emiſſa præſentem ipſi ſuiſque mortem intentarent, mira fortitudine & magna cum clade rejecit, ſummiſque ducibus admirationi fuit. Verùm in Ravennenſi pugna adverſum rurſus expertns eſt caſum; in ea enim dum inter confertiſſimos dimicat captus eſt à militibus Alfonſi Ducis Ferrariæ, bo-

no

(s) *Ciaccon. Tomo III. p.* 946. (t) *Elog. Libro V.* (u) *Guicciard. Hiſt. Libro I. & II.*

no ſuo fato; ab eo enim non tantnm à Gallorum, qui eum poſtularunt, injuriis egregia fide ſervatus, ſed etiam gratis in libertatem reſtitutus eſt, quam Alfonſus poſtea viciſſim Fabritio debuit, cum ab hoc Romà, ubi faba in ipſum à Julio Papa cudebatur, Marinnm incolumis perductus fuiſſet. (*w*) Octo exinde annos adhuc vixit Fabritius Columna, & denique Neapoli ſupremum diem explevit, Regni Neapolitani Magni Comeſtabilis honore, Ducatu Taliacotii, Marchionatu Atiſſæ & Manopelli, Albæque Comitatu amplificatus.

ASCANIUS Columna, belli & pacis artibus clarus, Carolo Cæſari in defenſione Regni Neapolitani fortem navavit operam, & in navali pugna adverſus Philippinum Auream, Gallis ſtipendia facientem, qua Hugo Moncada Prorex mortem oppetiit, vitæ diſcrimen adiit, navi qua vehebatur penè ſubmerſa & ardente, remis fractis, militibus ferè omnibus cæſis, ipſoque vulnerato, inauratornm verò ſplendore armorum fato ereptus in hoſtium manus pervenit. Quo temporis tractu, anno nempè 1528. frater quoque ejus, SARRA Columna, cùm Pallianum à pontificiis pro Veſpaſiani filia propugnatum expugnaſſet, à Farfenſi Abbate, qui id recuperavit, captus eſt, ſed Ludovici Gonzagæ opera aufugit. (*x*) Undecimo abhinc anno, qui trigeſimus & nonus ſeculi fuit, cùm Paulns III. Papa belli contra Aſcanium Columnam materiam quæreret, Petrus Ludovicus Farneſius, illius filius, unà cum *Martio Columna*, cui cum Aſcanio malè conveniebat, ad hujus matrem, extra Romam habitantem, acceſſit, precatus, ut filiam natu minorem, in materno adhuc ſe continentem lare, Martio uxorem daret, id enim à Pontifice vehementer deſiderari. Illa rem ad Aſcanium rejiciente, à quo dos virgini danda eſſet, iſti viris armiſque inſtructi vim adhibuerunt, virginemque ad domum Principis Sulmonenſis Caroli Lannoji, cui cum Aſcanio inimicitiæ intercedebant, ex actione quam in Columnenſem aliquam ditionem uxorio jure moverat, ortæ, abduxerunt, nuptiaſque ibi peregerunt. Graviter & acerbè hanc tulit injuriam *Aſcanius*, lecto tunc ob morbum affixus, & poſtquam convaluit, alias quoque irarum adverſus aulam pontificiam cauſas nactus; ditionem Eccleſiæ incurſavit, prædaſque egit, ſed Papa copias contra eum ſuas expediente, nemine verò in ipſius auxilium ſe movente, imperata facere coactus eſt, quemadmodum Jo. Bapt. Adrianus Hiſtoriæ ſuæ Libro II. literis prodidit. Variis deinde jactatus caſibus, cùm in ſuſpicionem veniſſet proditi conſilii, quod ab Hiſpanis de occidendo per ſicarium Ferdinando Sanſeverino Principe Salernitano captum fuit, in Aprutio anno 1554. detentus, Neapolimque in arcem novam tranſportatus eſt, ubi tertio cuſtodiæ ſuæ anno fatis conceſſit. (*y*) Uxorem habuit *Johannam Aragoniam*, fœminarum præſtantiſſimam, & omnium ſui ævi virorum doctorum elogiis celebratam, quæ collegit, & Venetiis anno 1555. edidit *Hieron. Ruſcelli* ſub titulo: *Tempio alla divina Signora D. Giovanna d'Aragona, fabricato da tutti i più gentili ſpiriti, ed in tutte le lingue principali del mondo.*

Liberorum Aſcanii Columnæ dnra ſub pontificatu Pauli IV. fuit conditio; equidem FABRITIUM, filiorum illius natu maximum, fata ante patrem rebus humanis exemerunt; at MARCUS ANTONIUS patri ſuperſtes proſcriptiones, oppidorumque, quæ intra fines Romanæ Eccleſiæ habebat, ſpoliationes paſſus eſt; ea Pontifex conſanguineis donavit ſuis, matris verò *Johannæ Aragoniæ* quæ Romæ ſubſtitit, dignitati id indulſit, ne in carcerem duceretur, ea tamen lege, ut domi ſe contineret, neqne pedem inde efferret. At ea ſimulac rem ad bellum ſpectare, & oppida filii invadi intellexit, veſtibus mane ſummo commntatis, cum filia & nuru, corruptis aut deceptis portæ cuſtodibus, egreſſa urbe, conſcenſis, quos ad id præparaverat, equis, protinus Neapolim aufugit. Cæterum *Marcus Antonius* dum ira Papæ cum ſpiritu deflagraret, Hiſpanis egregia militavit fama, & mille peditum Italicorum ductor inſignem in bello Senenſi eis navavit operam, deindeque ab Albano Duce Romano immiſſus agro vicem Pontifici retribuit. Eo mortuo à Pio IV. avita recepit caſtella, atque à Pio V. anno 1570. ſupremi Præfecti copiarum Eccleſiaſticarum, ad expeditionem maritimam contra Turcas conſcriptarum, munere honeſtatus, vexillum in templo

(*w*) *Id. Libro XI.* (*x*) *Guicciard. Libro XIX.* (*y*) *Summont. Hiſt. Neap. Libro IX. p.* 249.

S. Petri ſollemni cerimonia d. xi. Junii accepit, atque anno ſecuto in celebri ad Echinadas prælio ſecundas à Johanne Auſtriaco tenens, re benè geſta redux in patria more priſco Prid. Non. Dec. triumphavit. Regno Siciliæ poſteà Proregis dignatione à Philippo II. Rege præfectus, & denique in Hiſpaniam accitus, atque ingenti illi claſſi Hiſpaniæ, quæ adverſus Angliam inſtruebatur, dux deſtinatus, cum Barcinonem appuliſſet, exſcenſione facta ægrotare cœpit, aëriſque mutandi cauſa cùm Medinam-Cœli conceſſiſſet, tandem acerrimis doloribus conflictatus, non ſine ſuſpicione veneni, vitam cum morte commutavit, Regi magno ſui deſiderio relicto. (*a*)

„ FABRITIUS Columna, Marci Antonii filius natu maximus, navalibus Siciliæ copiis præfuit, cumque primo ætatis flore bellum Luſitanum „ contra Mauros acriter capeſſiviſſet, quemadmodum concitatiſſimum, ita „ breviſſimum curſum ad gloriam habuit, quippe vi morbi ad Calpen ſublatus è vivis, in maris immenſo ſinu ſepulcrum invenit, quem capere terra „ non poterat, ſicut refertur in *Iconibus & Memoriis Columnenſium Procerum*, Romæ anno 1675. excuſis. ASCANIUS illius frater togæ ſtudiis clariſſimus à Sixto V. Papa in ſacrum cooptatus eſt Senatum, & per Diaconorum Presbyterorumque ordines ad Epiſcopatum Præneſtinum anno 1606. aſcendit. Antequam verò eò pertingeret, quod Clementi VIII. ſe eſſe minus gratum intelligeret, ob literariam controverſiam de Regno Siciliæ contra Cardinalem Baronium ſuſceptam, invitatus à Rege Hiſpaniarum, ut Regno Tarraconenſi Proregis dignatione præeſſet, eò ſe contulit, illudque ſumma cum æquitatis laude per triennium adminiſtravit, ac deinde reverſus eſt Romam, ubi demum exiit è vita, anno ætatis XLIX. Mores ejus ingeniumque ſcitè ut omnia *Janus Nicius Erythræus Pinacotheca altera ſub Num.* XLVIII. expreſſit.

MARCUS ANTONIUS Columna, Fabritii Principis F. cum *ſuorum civium expectationem magnarum apparatu laudum*, ut habent verba citati paulò ante de Proceribus Columnenſibus libri, *ſuperaviſſet, non ætatis, ſed virtutis maturitate deceſſit* annos XXI. natus, & triduo ante obitum pater factus filii homonymi, qui paternæ rei ſucceſſit & fato, Romæ anno ætatis XIV. mortuus. PHILIPPUS patruus hæreditatem ejus avitamque ditionem adiit, quem *dominatricem urbem nunquam paſſum eſſe ſervilem, Romanos officio promeruiſſe, exterorum æmulationem compeſcuiſſe* Memoriæ citatæ prædicant.

De filio Philippi natu maximo ita eædem Memoriæ: FRIDERICUS *Buteræ Princeps, Magnus Neapolit. Regni Comeſtabilis, Philippi IV. Hiſpan. Regis ab intimo clavis aureæ conclavi, Valentiæ Prorex, in tumultuantem Gotthalaniæ Principatum Locumtenens, regiæ militiæ Præfectus, Tarraconæ obſidionem cum maritimam ſolvit conſtantiſſimus, ibidem pro animi magnitudine glorioſus deceſſit, ætatis ſuæ XLI.* Nimirum è Valentia, quam gubernabat, in Cataloniam ſe conferre, & ſupremum belli adverſus rebelles eorumque adjutores Gallos moderamen ſuſcipere juſſus, Tarraconam, acri ab illis obſidione preſſam, mira fortitudine & conſtantia ſervavit uſque ad adventum ſubſidiorum, quæ Maquedæ Dux navibus adduxit; ſed paucos tantum dies liberationi urbis ſuperſtes manſit, contracta enim ex aſſiduis laboribus, vigiliiſque & curis infirmitate ſpiritum ibidem reddidit, maximo ſui deſiderio Regi relicto. Principatum Buterenſem in Sicilia illi attulit uxor *Margarita Branciforte*, illuſtri ſanguine creta, Franciſci Principis de Butero & Pietrapercia filia unica è Johanna Auſtriaca, Caroli V. Imperatoris nepte, nata, quoniam verò nullam illa poſt ſe reliquit prolem dictus Principatus ad Brancifortios relapſus eſt.

HIERONYMUS Columna, Philippi filius ſecundogenitus, ſacra purpura ab Urbano VIII. ornatus, & inter *Diaconos Cardinales* initio relatus, deinde ad Presbyterorum ordinem provectus, atque *Archipresbyter Baſilicæ Lateranenſis*, nec non *Archiepiſcopus Bononienſis* renunciatus eſt, & denique hujus Eccleſiæ adminiſtratione abdicata *Epiſcopi Cardinalis* dignatione Tuſculanam rexit, totius ſacri Senatus lumen & decus eximium. A Rege Catholico Philippo IV. in Hiſpaniam jam ſexagenarius accitus, ut Margaritam Infantem, Leopoldo Imperatori deſponſatam, in Germaniam deduceret, dum illic commoratur, ſupremis ejus interfuit, moxque à ſucceſſore Carolo II. in nu-

(a) *Thuan. Hiſt. Libro LXXX.*

numerum Conſiliariorum Status ac belli cooptatus, & annua ſcutorum ſeptem millium penſione donatus, deſtinatum ingreſſus eſt iter. In Italiam feliciter cum Auguſta ſponſa delatum, & vix è navi egreſſum febris corripuit, qua ſubito ingraveſcente Finarii in Liguria extinctus eſt anno ſuo climacterico.

MARCI ANTONII Columnæ, Hieronymi fratris, ornamenta refert epitaphium, quod Paliani in æde Collegiali S. Andreæ ad majorum tumbas ei poſitum fuit, ita ſe habens:

D. O. M.

Romani Nominis Gloria
Jacet hic
Princeps Excellentiſſ. Marcus Antonius Columna,
Magno Philippo Parenti par ubique Filius,
Paliani, Taleacotii Dux, Caſtilionis Princeps,
Magnus Neapolitani Regni Comeſtabilis,
Eques Velleris Aurei, Magnas Hiſpanus,
In Regno Siculo & Neapolitano
Supremus Equeſtrium Copiarum Præfectus,
Cæſareus Ferdinandi III. Orator,
Iſabellæ Jœnæ Caſtilionis Principis,
Regio Sanguine, & Animo Inclytæ Fœminæ
Conjux Amantiſſimus.
Morum Generoſitate, Animi Magnificentia
Dignus, Qui Columnenſis Generis Splendorem
Tot Laureis, & Purpuris Radiantem
Sui Fama Nominis illuſtraret.
Parenti Chariſſimo ſimul, & Clariſſimo
Laurentius Filius
Funebre hoc Monumentum
Poſ. A. D. M. D. C. LIX.
Iſabellæ Jœnæ
Regiæ Angioinorum Utriuſque Siciliæ Stirpis
Ultimo Germini
Supremo Pietatis Fœtui
Virtutum omnium Filiæ,
Matri ſuæ Optatiſſimæ
Laurentius Honuphrius Columna
Obiit Romæ Die XII. Januarii
MDCLV.

LAURENTIUS *Onuphrius* Columna, modò nominatus, Magnus Regni Neapolitani Comeſtabilis è ſua gente octavus, & PHILIPPUS, ejus frater, Princeps Sonnini dictus, inclaruere inprimis matrimoniis quæ contraxerunt; priori uxor obtigit ortu Itala, animo & moribus Galla, claro apud vulgum rumore per regios amores, regiique ſpem tori, qua ſemet lactavit, ac denique ob regiam, qua elocata fuit, dotem, cujus ea eſſe ſolet vis, ut nullum vitium vitio vertatur. In magna poſtea & Italis inviſa celebritate cùm Romæ vixiſſet, repentino diſceſſu fama nominis ſui omnem implevit Europam; ſed in Flandria volitantem Rex Hiſpan. ſiſtere gradum coëgit, & Madritium deportari juſſit, ubi inter moniales Dominicani ordinis egit, cum

ejus

Digitized by Google

ejus maritus, ad adminiſtrandam Proregis dignatione Aragoniam à Rege evocatus, eòdem ſub exitum anni 1678. veniſſet; quem ad colloquium quidem admiſſum ſequi noluit, eamque ob pertinaciam Caſtellano Segovienſi in cuſtodiam tradita fuit. Divortio ad extremum facto, illa in monaſterio Conceptionis Hieronymitarum velum induit, vir verò Papa diſpenſante Melitenſi ordini nomen dedit, *magna*, ut vocant, *cruce* inſignitus. Eidem an. 1680. per Senatuſconſultum Hiſpanicum jus proedriæ collatum fuit in ſolemnitate illa, qua annuatim equus candidus Papæ, nomine Regis Catholici ratione Regni Neapolitani, offertur. Poſt Marchionis Carpienſis, Proregis Neapolitani, obitum vice ejus per biennii ſpatium functus eſt, & denique Romæ fatis conceſſit, tribus relictis filiis legitimis, cum notho, quem è Comitiſſa *Stella* ſuſtulit, cuique quinquaginta ſcutatos menſtruos legavit. Natu maximus ex genuinis PHILIPPUS in honores tituloſque & bona avita ſucceſſit, atque à Rege Hiſpaniæ torque equeſtri Aurei Velleris, nec non perpetua ad offerendum Pontifici Romano equum candidum legatione honeſtatus eſt, in ſecundo jam vivens matrimonio. MARCUS ANTONIUS ſecundogenitus præcipitato ex amoris æſtu cum fœmina forma magis quàm dote prædita, haud tamen ignobili, & maternum genus ad Leiceſtriæ Comitem, in Anglia, gratia Eliſabethæ Reginæ florentiſſimum, referente, matrimonio, fratribus cognatiſque ſtomachum movit, eaque propter procul ab illis ætatem egit, quatuor jam liberorum ſequioris ſexus pater, ſicut accepimus. CAROLO natu minimo Innocentius XII. Papa inter domeſticos ſuos Præfecti domus (*Maggiordomo*) dignatione adſcito, & Principi Protonotariorum Apoſtolicorum creato ſpem galeri rubei injecit, ſed morte ſua deſtituit; quam contrà illius Succeſſor Clemens XI. implevit.

PHILIPPUS Columna, Laurentii Comeſtabilis frater, Abbas initiò audiit, poſtquam verò ad *Cleriam Ceſarinam*, forma ejus & dote captus, animum adjeciſſet, Principis *de Sonnino* titulum aſſumſit, ſed maxima ſperatæ dotis parte excidit matrimonio Liviæ Ceſarinæ, quæ Cleriæ ſoror natu major erat, monaſterio jam mancipata, cum Friderico Sfortia inito, in quo diſcindendo incaſſum laboratum fuit. Fratris deinde Hiſpanicis majorum exemplo deditì partibus æmulatione Gallicas amplexus eſt, Ordiniſque regii S. *Spiritus* inſignia Romæ ſolemni pompa anno 1675. die 29. Sept. accepit. Filiorum ejus natu maximus poſt genitoris fata, virginem Neapolitanam benè dotatam connubio ſibi junxit, cujus paternum genus è Belgica oriundum eſt, maternum verò è Picolomineis Senenſibus, cujuſque ſoror eodem tempore Carolo Carafæ, Principis de Belvedere gnato, nupſit.

AD TAB. IV.

STEPHANUM Columnam, Nicolai filium, à gnato fratris ſui vita privatum eſſe *Philadelphus Mugnos* refert, atque interemtorem quintum inter Jacobi Columnæ Filios fuiſſe ſubjungit, ſed iſtius ſolummodo nomine expreſſo. Tertius STEPHANUS, quarta dictus Tabula, Franciſci F. ille fuiſſe mihi videtur, qui bellica gloria ſeculo floruit decimo ſexto, partà primùm ſub auſpiciis Regis Galliæ, à quo torque Ordinis equeſtris S. Michaelis decoratus eſt, dein ſub vexillis Romanæ Eccleſiæ, & denique cùm à Coſmo M. Duce Hetruriæ liberali ſtipendio CCC. ducatorum menſtruorum Locumtenentis ſummi dignatione conductus eſſet; atque hic ejus opera, manu & ingenio difficillimis occaſionibus ſemper uſus eſt: omnibus quippe virtutibus, quæ belli ducem ornare ſolent, Stephanus præditus fuit, authoritate, experientia, fortitudine & fidelitate. Iſta in ſtatione ætatem ille peregit, Piſiſque mortuus & Florentiam deportatus, ſplendido ibi & frequentiſſimo funere tumulatus eſt, quemadmodum *Jo. Bapt. Adrianus* Hiſtoriarum Libro III. & VII. literis prodidit.

FRANCISCO Columnæ, Johannis F. à Pompejo Columna, (an ab illo, cujus gnatus filiam illius unicam in matrimonio habuit, incertum) necem illatam eſſe, Mugnoſium iterum autorem habemus, nepos eidem è fratre Julio Cæſare fuit, *homonymus*, qui Prænеſte, vetus Columnenſium caſtrum op-

oppidumque, Barberinis vendidit, atque exinde Carboniani Principis titulo uſus eſt. Ita alienato fundo avito, oſſa etiam majorum, quæ ibi requieſcebant, inde tolli & Romam tranſportata in æde S. Mariæ Majoris inſtauratis inferri curavit tumulis, erecto monumento, cui hæc inſcripta leguntur:

ANTONII BARBERINI hujus Baſilicæ Archipresbyteri
Auctoritate, Canonicis ultro concedentibus,
FRANCISCUS COLUMNA, Carboniani & Rubiani Princeps,
Sepulchrum Procerum Columnenſium
Reſtituit, ornavitque
Avorum cineres ex Præneſte ab ſe tranſlatos,
In ſanctiorem hunc locum
Majorum ſuorum liberalitate
Cultum ſub Virginis patrocinio compoſuit
Sibi Monumentum, poſteriſque perpetuum voluit,
Atque anniverſario Sacrificio injuncto,
Corporibus animiſque conſuluit
Anno Domini M. DC. XXXII.

JULIUS CÆSAR Columna, Carboniani Princeps, vitam ad octuageſimum prope annum produxit, atque è quatuor, quos habuit, liberis, trium funera extulit, videlicet *Artemiſiæ*, *Alexandri* & *Stephani*. Huic frater natu major, modò nominatus, cum ſacræ purpuræ ſpe, qua tamen fruſtratus eſt, togam ſumſiſſet, jus primogenituræ ceſſit; eundem Pompejus Columna Princeps Gallicani hæredem inſtituit, ea lege ut ex Comeſtabilis Neapolitani domo uxorem duceret; cui equidem morem geſſit, ſed ſterili uſus eſt matrimonio. Ad ÆGYDIUM itaque, natu minimum Julii Cæſaris Principis Carboniani filium, ſtirpis propagatio rediit, quod ille officium haud deſeruit, ſed conjugio repetito utriuſque ſexus liberos genuit, & fato defunctus poſt ſe reliquit.

AD TAB. V.

QUI in Siciliam ex Columnenſi ſtirpe tranſplantatus eſt ſurculus, nobiliſſimæ, non ſecus ac iſta, fertilitatis, quinta conſpicitur tabula; autor genealogiæ quam ibi dedimus, *Philadelphus Mugnoſius* eſt, jam nobis dictus: cognomen *Romani* familiæ ex veteri ortum eſſe ait Siculorum more, quo inſignes viros à patria ipſorum appellare conſueverint, hinc cum FRIDERICUS Columna, in Siciliam cum fratre ſuo *Johanne*, in Archiepiſcopum Meſſanenſem electo, delatus, ſedem ibi, ducta uxore ex *Anivarum* illuſtri gente, fixerit, Romani nomine non ipſum tantum, ſed omnem ejus poſteritatem ſalutatam eſſe. Filii illius, JOHANNIS, eam ſtatim fuiſſe exiſtimationem, ut ſummum ipſi apud Meſſinenſes officium, quo fungentem *Straticum* vocant, demandatum fuerit, hujuſque poſteà gnatum CHRISTOPHORUM à Friderico Aragonio Rege Siciliæ Baronatu *Ceſarenſi in Valdemona* anno 1332. auctum eſſe idem autor tradit; Ab ejuſdem nepotibus *quatuor* ortæ ſunt *lineæ*; prima Baronum *de Ceſarò*, cujus continua ſeries apud Mugnoſium deſideratur, poſtquam quoad mares extincta ad unicam ſequioris ſexus hæredem rediiſſet, cum ſecunda coaluit, per matrimonium PAULÆ Baroniſſæ *de Ceſarò* cum JOH. JACOBO Barone *de Fiume de Niſi*, quorum progenies hodieque viget, ortuſque ex ea eſt FRANCISCUS Romanus Columna, qui Ducis *de* *Rey-*

Reytano titulo inſigniri meruit; primatus tamen & primogenitura in familia penes Barones *de Fiume de Niſi & Ceſarò* eſt, ex quibus THOMAS, Joſephi Filius ſecundogenitus, ſuperioribus eminuit annis, quippe qui fratri natu majori MARIO, quod is gibber eſſet, in ſucceſſione ex Regia diſpenſatione fuit prælatus. Tertia linea Barones *de Montalbano, Reſuttano & Favarotta* produxit; quarta verò Barones *de Calatabiano & Palizzi*, ex quibus orti ſunt *Marchiones de Albavilla*, ſive *Altavilla*, qua dignatione primum mactum fuiſſe JACOBUM Columnam Romanum, Joſephi Filium, vigore privilegii Madritii an. 1646. d. 8. Mart. dati, *Diegus Vincentius de Vidania in Genealogia familiæ Benavideſiæ* refert.

GAMBA-

GAMBACURTIÆ FAMILIÆ

Piſis in Etruria olim, nunc in Regno Neapolit. illuſtris,

GENEALOGIA.

GAMBACURTÆ ſcuto uti conſueverunt *aureo*, in quo *Leo* conſpicitur *erectus ſeptem tæniis nigris argenteiſque variegatus*, cum *cephalo rubeo cruce argentea* qualem *Calatravenſes* Equites geſtare ſolent, inſignito.

GAMBACURTIÆ

I. ANDREAS GAMBACORTA

II. Petrus Gambacorta, *Dominus Piſarum* 1369. occ. 1392. Ux. 1. *Piſana*, 2. N. *Auria, Genuenſis.*

III. Laurentius. Benedictus. *occiſi unà cum patre an.* 1392. | Tora, *monialis* ſub nom. *Claræ* † 17. Apr. 1420. | Johannes Dom. Piſ. an. 1405.

IV. Gerardus Gambacorta Dominus *Vallis de Bagno.*

V. Petrus Dom. *de Campochiaro. Selvagia Strozzia.* | JOANNES Dom. *de Celenza. Vid. Schema II.* | Ginevra, nup. 1. N. *Com. Brocearao.* 2. *Chriſtophoro Cajetano.*

VI. Malateſta, II. Dom. *de Campochiaro. Maria de Boſtariis.* | Marcellus, Eq. *Hieroſ. & Commendat. S. Joannis.* | Ferdinandus. † 1543. *Antonia Scondita.*

VII. Jo. Baptiſta, III Dn. *de Campochiaro. Joanna d'Annecchino.* | Jo. Berardinus. | Hannibal Baro *de Toraca. Joanna Carafa, Ferdinandi ex Duc. Ariani F.* | Jo. Alphonſus, *monachus Dominic.* | Scipio. *Conſtantia de Montalto.*

VIII. Jo. Alphonſus. | Jo. Petrus. | Jo. Donatus, | Jo. Maria. | Ferdinandus † *inf.* | Fabritius B. *de Toraca. Virginia Gambacorta, Marci Antonii Dom. de Fraſſo F.* | Jo. Antonius.

IX. Hannibal Du. *de Fraſſo & Milzano.*

FAMILIÆ SCHEMA.

DOMINUS PISARUM 1347. I.

Gerardus Gambacorta *Du. Scarlini.* II.

Rinierius, *Mareſcallus Regni Neapol.* 1392. — Carolus, † 1396. — Andreas *Archiepiſc. Piſ.* — Jacobus. — Antonius. III.

Uxor, *Margarita degli Albizi*, *Rinaldi* F. IV.

Bartholomæus, *Eques Hieroſol. Commendator S. Johannis in Fonte Padule.* — Sfortia Gambacorta. *Viola Monforte, Caroli Com. de Termoli* Fil. — Andreas. — Joanna, ux. . . . . . *Cicinnelli.* V.

Antonius Gambacorta. VI.

Andreana, *monialis.* — Petrus, † *cœlebs.* — Diana, ux. *Marini Maſtrojudice.* — Hippolyta, nup. 1. *Matthæo Rocco*, 2. *Jacobo Rombo.* — Lucretia, ux. *Joannis de Roſſis* VII.

Aurelia, ux. *Vincentii Caraccioli.* — Cæſar. — Horatius. — Antonius. — Pompejus. VIII

GAMBACURTIÆ

V.

JOANNES GAMBACORTA, Gerardi Filius ſecundogenitus, DOMINUS de uxorem *Margaritam de Monforte*, Caroli

VI.

Carolus Baro *de Celenza.* *Diana Siſcara*, *Pauli Com. d'Aiello* F. — Angelus, *Eq. Hieroſ. Commendat. S. Joannis.* — Franciſca *Fundatrix monaſterii S. Mariæ Reginæ cœli.*

VII.

Jo. Paulus B. *de Celenza.* *Conſtantia Tuttavilla*, *Hieronymi Com.* F. — Jo. Vincentius. — Margarita, ux. *Mutii Capece.* — Domicella *Abbat. ad S. Archang.* — Euphemia, *monialis.* — Archilus. — Angelus.

VIII.

Carolus B. dein Marchio *de Celenza*; cr. 1598. *Victoria Caracciola*, *Joſuæ* F. — Dianora. — Olympia. — Julia. — Iſabella.

IX.

Jo. Paulus. — Andreas. — Jo. Vincentius. — Marcus Antonius. — Diana, nup. *Joanni Andreæ Gambacortæ.*

FAMILIÆ SCHEMA II.

Gambacortæ & Margaritæ Albiziæ
CELENZA *Ripa & Loratino* per
Comitis de Termoli Filiam.

V.

VI.

Franciſcus Gambacorta. *Catharina della Ratta, Franciſci, II. Com. Caſertæ* F. † 1511.

Laura ux. *Antonii Guinnazi B. de Mirabella.*

Beatrix, ux. *Jo. Baptiſtæ Caraccioli, dicti Ingrelli.*

VII.

Jo. Balthaſar. *Virginia Columna, Marcelli Dom. Zagarolæ Fil.*

Anna nup. *Julio Antonio Aquaviva C. de Bitonto.*

Margarita, ux. *Antonii Monſerii.*

Johanna, nup. *Hannibali Maſtrojudice.*

VIII.

Marcus Antonius Baro *de Fraſſo & Limatola. Iſabella Columna, Alexandri* F.

Franciſcus Baro *Limatolæ.* 1. *Topatia Agliati.* 2. *Iſabella, Jo. Donati de Marra* F.

Marcellus.

IX.

Virginia, nup. 1. *Fabritio Gambacorta B de Torata,* 2. *Marcello Pignatello,* 3. *Fabritio Coſciæ.*

2 Jo. Balthaſar.

2. Jo. Andreas. *Diana Gambacorta, Caroli M. de Celenza Fil.*

X.

Franciſcus Dux *de Limatola.*

Petrus, *Theating.*

Iſabella, nup. *Joanni Baptiſtæ Caraſa.*

E X E-

Digitized by Google

EXEGESIS HISTORICA.

GAMBACURTÆ imperio quod Piſis, Etruriæ urbe nobiliſſima, aliquandiu tenuerunt, illuſtrati ſunt; jus civitatis hujus jam an. 1160. Friderico Barbaroſſa imperante, obtinuiſſe in Annalibus leguntur: ſed ad autoritatem & poteſtatem ſummam, quam in illa conſecuti ſunt, viam aperuit ANDREAS, qnippe qui ope propinquorum ſuorum, nec non Agliatorum, an. 1347. civitatem tyrannide Dini & Tinuccii *de Rocca* oppreſſam in libertatem vindicavit, & Reipublicæ adminiſtrationem in ſe tranſtulit; etiamſi verò filios poſt ſe reliquiſſet duos, non hos tamen, ſed *Lottum* & *Franciſcum* Gambacurtas, quos ex fratre ejus natos eſſe arbitrantur, ſucceſſores in regimine civitatis habuit: his an. 1355. qua tempeſtate Carolus IV. Imperator Piſis agebat ab adverſa factione per tumultum è medio ſublatis, PETRUS & GERARDUS, Andreæ filii, exilii cauſa ſolum verterunt; *Petrus* Florentiam, Aretino referente, ſe contulit, & in omnes occaſiones intentus, diſcurſiones in Piſanum agrum crebras ſuo nomine fecit, conatus ſi qua poſſet in patriam regredi; demum an. 1369. accidit, ut Joannes cognomento Agnus, qui Piſanis tunc præſidebat, Lucam ad ſalutandum Carolum Imperat. profectus, ibi caſu quodam prolapſus coxam frangeret; delatus confeſtim Piſas rumor, alios ſpe, alios metu concitavit, totaque civitas fuit in armis, prævalenteque diverſa factione *Petrus Gambacorta*, qui ad eam diem exularat, favore ſuorum receptus gubernationem Reipubl. ſuſcepit. (*a*) Hac XX. & amplius annos præclarè functus indignum regiminis & vitæ exitum habuit, quem verbis ſcriptoris paulò ante citati referam: *Piſanorum civitas ſatis diu ſub gubernatione Petri Gambacurtæ requievit. Is fuit modeſti vir animi, & Florentino Populo inprimis amicus. Habuit verò adjutorem rerum agendarum Jacobum Appianenſem ſcribam, qui cùm multos annos ei obſecutus eſſet, cunctaque etiam ſecretiſſima arduiſſimaque tractaret, in eam paulatim aſcendens devenit potentiam, ut dominatori etiam ipſi formidabilis eſſet. Factionem enim ſibi non mediocrem comparaverat in Piſanis, præſertim eorum hominum, qui Mediolanenſi favebant, Florentinis adverſabantur. Nam has quidem partes Jacobus ipſe vehementer auxerat, filiumque ejus Vannem vigente uuper bello ad Galeatium palàm miſerat, adverſus Florentinos militaturum. Hic Vaunes iu fuga illa hoſtium ex agro Piſtorienſi facta captus à noſtris fuit, quæ res facinus jam compoſitum longiùs retardavit. Oſtendit verò Galeatius, quanti faceret hunc juvenem, quamque ſibi placerent illius cogitata, quod Johannem Riccium, de cujus captivitate ac retentione ſupra diximus, Appianenſi conceſſit, quo filium redimeret. Redemto igitur juvene, ac Piſas reverſo, ſuſpiciones majorem in modum creverunt, multique Petrum monebant, ut ab inſidiis caveret. Nam comparari ab Appianenſi vires, ac ſe præmunire non obſcurum erat. Nec ſanè ipſe negabat, ſed adverſus Janfrancos inimicos ſuos, ne quid mali pateretur, ſeſe munire prædicabat. Petrus autem Gambacurta utpote vir bonus, qui non de alio crederet, quod non ipſe faceret, quamvis ſæpè admonitus, fidem non adhibebat. Itaque antevenit Appianepſis, ac Petro Gambacurta cum filiis interfecto, imperium ſibi civitatis arripuit.* (*b*)

Cum illo modo Dominium Piſarum ad Appianos tranſiiſſet, venditum ab eis eſt Joanni Galeatio Duci Mediolanenſi, qui moriens per teſtamentum Gabrieli Mariæ filio ſuo illegitimo illud legavit: hic animi conſiliique impos civitatem cum omni ejus ditione Florentinis pretio CC. millium florenorum vendidit, arcemque eis illicò tradidit an. 1405. hanc Piſani reſumta libertate eodem anno in ſuam poteſtatem redegerunt ſoloque æquarunt, quare bellum illis à Florentinis indictum illatumque eſt: id Piſanis grave multò gravius inteſtinum diſſidium effecit, quod JOHANNI Gambacurtæ Petri filio, anſam recuperandi dominii Piſani præbuit, ſicut *Antonius Archiepiſcopus Flo-*

(a) *Aret. Hiſt. Florent. Libro VIII.*
(b) *Ibid. Libro XI.*

Florentinus memoriæ prodidit verbis ſequentibus: *Erant in civitate Piſana nempè factiones duæ: altera Gibellinorum, Guelforum alia. Prioris caput erat familia eorum qui dicebantur* agnelli *ſeu* raſpantes, *alterius familia dicebatur* Gambacurta, *quos vocabant* & bergolinos: *Initio belli Gebellini urbem regebant, expulſis antè Gambacurtis. Viſum eſt admodum utile ad urbis defenſionem Piſanis odia inteſtina ſopiri, exuleſque in urbem reduci, quo facilius plurium conſilio auxilioque unita civitas defenderetur. Advocarunt igitur* Johannem Gambacurtam *cum ſua ſecta, qui in urbem reſtituti, abolitis prioribus, ut videbatur, odiis, firmataque inter eos jurejurando pace, publicæ utilitati conſulere videbantur. Addita eſt etiam Religio, cujus vinculum frangere nefas & ſceleſtum putatur. Ambo enim earum familiarum capita ejuſdem hoſtiæ ſacramento fœdus inter ſe firmarunt. At paulò poſt repetita priorum injuriarum memoria, neque pluris Religionem quam fidem faciens, Gambacurta occiſo Johanne Agnello, multique ex primoribus adverſæ factionis civilibus cæde ſublatis, tyrannidem urbis occupat, ſperans, propter priſtinam ſuæ domus conjunctionem cum Florentinis, ſe ejus voluntate ſuſceptam tyrannidem retenturum*; (*c*) ſed ea ſpe fruſtratus cum urbe à Florentinis circumſeſſa, acriterque armis ſed magis fame oppugnata, & ſpe omni auxiliorum extraneorum conſumta, eam ſeque mox in poteſtate victorum fore videret, extremam neceſſitatem ſpontanea deditione prævenire ſtatuit, tentatiſque Decemviris Florentinis ita cum eis pactus eſt, ut ſibi darentur Florenorum millia L. duo oppida, quæ de Comitibus Balnei capta erant, immunitas præstereà ſibi familiæque & domus Florentiæ concederetur. His conditionibus utrinque confirmatis deditio Piſarum Florentinis facta eſt V. Idus Octobris anno MCCCCVI. (*d*) hicque finis fuit imperii Gambacurtarum ea in civitate.

Tranſlato inde ab illis domicilio in Vallem, qui *à Balneis* nomen habet, GERARDUS Gambacorta Joanni patri in ditione, quam is à Florentinis acceperat, ſucceſſit, & in bello, quod Philippus Vicecomes Mediolani Dux cum Florentinis geſſit, Garzani ſtrenua defenſione laudem ſibi peperit, ſed eam poſteà, orto inter iſtos & Alphonſum Regem Neapolitanum bello, corrupit conſilio ſiniſtro, quo loca illa Regi tradere moliebatur, ut alia in eorum vicem in Regno Neapolitano acciperet, ejus rei *Facius* & *Machiavellus* in Hiſtoriis ſuis mentionem fecerunt, hic aliquantum prolixè, ille verbis paucioribus uſus, hunc in modum: *Gerardus Gambacurta Florentinorum dominatum ægrè ferens, caſtella quatuor, quæ pater à Florentinis acceperat, intra Apenninum ſita, per Ludovicum Podium, Monteſiæ Ordinis Antiſtitem, in Regis poteſtatem tradere ſe velle pollicetur. Mittuntur ob eam rem in propinqua loca pedites atque equites, qui rem conficiant. Cæterum cum Gerardus promiſſum exequi vellet (profectis jam ad ſe, qui Balneum caſtellum, in quo & familiam & opes ſuas habebat) proditus à nepote qui turrem arcis cum ſociis ceperat, ut Florentinorum gratiam promereret, non potuit deſtinata perficere.* (*e*) Antonius Gualandus, Piſanus, adoleſcens audax Machiavello dicitur, qui illa Gerardi deſtinata evertit, hacque illum uſum eſſe arte refert; dum Gerardus ad portum ad introducendos regios milites conceſſiſſet, ipſe à tergo eum invadens, tanto conatu ambabus manibus incautum porta ejecit, ut antequam Gerardus ſeſe recolligere poſſet, præſidiarii Antonii hortatu in ipſis Gerardi oculis portam obſerarent, arcemque Reipublicæ Florentinæ aſſererent. *Cùm ergo ea*, hæc porrò addit Machiavellus, *Florentiam delata fuiſſent, Florentini non modò Gerardi filium, quem anteà ſuſpicione illis mota obſidem dederat, in vinculis habuerunt, verùm etiam vallem iſtam, copiis eò miſſis, in poteſtatem ſuam receperunt. Gerardo vero vix fuga ſe ſubducere licuit, interim uxore, omnique familia & facultatibus in hoſtium poteſtate relictis.* (*f*)

Ad Alphonſum Regem *Gerardus Gambacurta* poſt improſperum illum eventum, qui in an. MCDLIII. incidit, ſe recepit, à quo benignè exceptus, & re fortuniſque fultus, larem in Regno Neapolitano fixit, ubi progenies ejus hodieque viget in Principibus *de Macchia*, Marchionibus *de Celenza* & Du-

Ii cibus

(c) *Hiſtor. Tit. XXII. Cap. 4. §. 3.*
(d) *Antonin. Archiep. Flor. Hiſtor. Parte III. Tit. XXI. Cap. IV. §. 2--5.*
(e) *Facius Libro X. Flor. Lib. VI.*
(f) *Machiavell. Hiſt.*

cibus *de Limatola*, à JOHANNE, filio ejus ſecundogenito, ortis; nam primogeniti, cui PETRO nomen fuit, poſteri cum civilibus fluctibus, quibus jactatum fuit Regnum Neapolitanum ſe commiſiſſent, paullatim interierunt. Claudam narrationem de familia Gambacurtia epitaphiis duobus, quorum prius Piſis in æde monaſterii S. Dominici, in memoriam *Toræ* Petri Gambacurti filiæ, ejus fundatricis conditum fuit, alterum Neapoli in fano Mariæ Reginæ Cæli legitur:

Hic jacet devotiſſima religioſa ſoror Clara vita & miraculis glorioſa, Prioriſſa atque fundatrix hujus monaſterii, filia olim Mag. Domini Domini Petri de Gambacurtis. Obiit Anno Domini MCCCCXX. die XVII. Aprilis. Ætatis vitæ ſuæ LXII. & in monaſterio vixit annis XXXVII.

FERDINANDO Petri filio Gambacurtæ, cujus majores Piſarum dominatu claruere, apud Reges Aragoneos ob rem bellicam ſæpiùs benè geſtam in caris habito, Antonia Scondita, quas cum ann. ferè XLIV. concordiſſimè vixerat, marito optimo fecit; vixit ann. LXVII. obiit MDXLIII.

PIGNA-

PIGNATELLIA STIRPS

In Regno Neapolitano titulis poſſeſſionibuſque, ampla & potens

Hiſpaniciſque Magnatibus inſerta.

INSIGNIA Pignatelliæ gentis in illorum ſunt numero, quæ *loquentia*, ſive *æquivoca*, à fecialibus dici ſolent, eò quod nominibus conveniunt ſuis: *ollulæ* quippe, quæ in ſcuto hic exhibito conſpiciuntur, Italis *pignatelle* vocantur; illas verò *nigras aureo in campo* geſtant.

Digitized by Google

PIGNATELLIÆ
DOMINI DE ORTA ET TURITTO

I. JACOBUS PIGNATELLO, Ricardi F. Prorex Aprutii. 1326.

II. Thomas, Præfectus domus regiæ

III. Angelus, Capitaneus ſub Carolo III.

IV. Thomas, dictus vulgò *Maſello.* Uxor

V. (1) Joannes *Eques Hieroſol.* — (2) Stephanus. *Franciſca del Giudice.* — CAROLUS *Vid. Tab. IV.* — Berardus *Eq. Hieroſol.*

VI. Cæſar, Dom. de *Orta & Turitto. Antonella Palagana, Godefridi Dom. de S. Vito Filia.* — Thomas Berardinus.

VII. Alexander, Dn. de *Orta & Turitto. Laura della Marra.* — Troianus, *Abbas.* — Sigiſmundus. — JOANNES BAPTISTA. *Vid. Tab. ſeq. II.*

VIII. Hector, † *ἄπαις*. N. *Caracciola.* — Ludovicus, Dn. de *Orta & Turitto. Lucretia de Luna.* — Veſpaſianus.

IX. Hector, Dom. de *Orta & Turitto. Victoria Pappacoda.*

X. Ludovicus, I. MARCHIO de CASALNOVO, Dn. de *Tuſata. Iſabella Barile, Angeli Duc. de Carvano Fil.*

XI. Antonius, II. *March. de Caſalnovo*, † cœlebs. — Cæſar, III. March. *de Caſalnovo Maria Beltrana, Ferdinandi Com. de Miſciagna Fil. hæres.*

XII. Joannes, IV. March. *de Caſalnovo.* — Margarita, nup. 1. *Franciſco Philomarino*, 2. *Placide Dentice.* — Anna, ux. *Jacobi de Roſſis, Duc. delle Serre.*

FAMILIÆ TABULA I.

MARCHIONES DE CASALNOVO.

I.

Uxor, *Sanctia de Madalono*, *Domina de Gerentia.*

II.

Sub Roberto Rege. Ux: *incomperta.*

III.

Rege. Ux. *incomperta.*

IV.

1. *Auguſtina d'Anna*, 2. *Cicella Philomarina.*

V.

PALAMEDES, *Vid. Tab. IV.* B.	Troilus.	Lanciottus.	Conſtantia, nup. *Galeotto Carafæ.*	Margarita, uxor *Baptiſtæ Capece.*

VI.

Theſeus, *Eques Hieroſ. Commendator de Troja, Alarano & Chieti.*

VII.

HANNIBAL, *Vid. Tab. III.*	Franciſca, ux. *Ludovici de Aquino Dom. de Caſtiglione.*	Caſandra, nup. 1. *Joanni Jacobo Gnindazzo*, 2. *Jacobo Capece Latro*, 3. *Jacobo Antonio Brancaccio.*	Polyxena, ux. *Alphonſi B. de Leporano.*

VIII.

Roberta, nup. *Joanni Antonio delli Faſconi Bar. de Pazzano.*

IX.

Aloiſia, nupta *Camillo de Venere.*

X.

Joanna, nup. 1. *Antonio Maſtrillo*, 2. *Petro Venato Com. de S. Maria in Griſone.*

XI.

Joannes Dn. de *Montrodori.* *Hippolyta de Somma*, *Fabritii M. de Circello fil. Antonii Barrile D. de Caivano vid.*	Victoria, nup. *Paulo Ruffo*, *Duci della Tuſara.*

XII.

Iſabella uxor *Hieronymi Pignatello, II. Duc. di Tolve*, † 1695.	Fabritius.	Ludovicus.	Antonius.	Joſephus, *Theatinus.*

 P I-

MARCHIONES DE S. MARCO, DUCES DE

VII. JOANNES BAPTISTA Pignatello, Cæſaris Dom. de Orta & Turitto F. DN. de MARTIGNANO, 1522. Prorex Hydrunt. & Barienſis provinciæ 1526.

VIII.
- Cæſar, Dn. de *Martignano.* *Iſabella Bonifacia, Roberti March. de Oira* F.
- Pompejus.
- Sigiſmundus. Ux. 1. *Laura Carafa.* 2. *Felicia Carafa.*

IX.
- Joannes Baptiſta † 1578. *innuc.*
- Cæſar. Ux. 1. *Vincentia del Tufo, Jacobi I. March. de Lavello fil. Trojani Caraccioli vid.* 2. *Beatrix de Guevara, Franciſci fil.*
- Hector. *Beatrix del Tufo, Jo. Hieronymi, II. March. de Lavello fil.*

X.
- Scipio. *Virginia Bucca de Aragonia, Jo. Michaelis* F.
- Franciſca, nup. *Leonardo de Tocco, Pr. de Acaja & Apici.*
- Camillus. N. *Cognetti, Octavii fil.*

XI.
- Cæſar, † *inn.*
- Franciſcus *Popa Capece, Ludovici Dom. de Montagano* F.
- Michael, Marchio de S. *Marco*, cr. 1645. † *ſine pr.*
- Hector.
- Franciſcus, DUX D'ALLISTE. *Julia Beltrano, Ferdinandi Com. de Miſcagne* F.
- Joannes Baptiſta, † *cæl.*
- Anna, nup. 1. *Alphonſo Baſurto*, 2. *Ferdinando Beltrano, Com. de Miſcagne.*
- Delia, ux. *Thomæ de Francis.*

XII.
- Cæſar Marchio de S. *Marco* ex adoptione patrui, & Dux de ROCCA *Mannolfa.* Ux. 1. *Victoria Pignatella, Jo. Bapt. Duc. de Montecalvo* F. 2. *Maria Caracciola ex Duc. Siciniani, Jacobi Caraccioli Duc. de Rocca vidua.*
- Scipio, † an. æt. 23. *clarus militia.*
- Ludovicus, *Clericus.*

XIII.
- Franciſcus, II. Dux de *Rocca Mannolfa*, March. de S. *Marco.* *Anna Maria Carafa, Fabritii, 9. Com. de Policaſtro* F.
- Joannes, *Equitum Magiſter in Catalonia.*

FAM. TAB. II.

ALLISTE, ROCCA ET TOLVE, PR. DE STRONGOLI.

VII.

Uxor, *Clementia Effrem, ex Barienſi civitate oriunda.*

VIII.

Eleonora, nupta *Pardo Pappacoda.*

Octavianus, *Eques Ord. S. Jacobi. Iſabella Palagona, Lucii Dom. de S. Vito Fil.*

IX.

Fabritius. *Lucretia Villana.*

Octavius, *Eques Hieroſ.*

Marcellus. *Virginia Gambacorta, Marci Antonii Dom. de Limatula fil. Fabritii Gambacorta vidua.*

X.

Hieronymus. *Joanna Campitelli, Jo. Bapt. Com. de Meliſſa fil.*

N. nupta N. *Bucca de Aragonia, M. de Alſidena.*

Octavianus. †*ær. Iſabella Criſpano.*

Marcellus, *poſthumus. Helena Falangola, Bar. de Fegnano.*

XI.

Cicia, ux. *Antonii Carafa.*

Fabritius.

Dominicus PRIN. de STRONGOLI & Com. de Meliſſa, 1. *Iſabella Caracciola, Joſephi D. de Montefardo ſor.* 2. N. *Gambacurta, filia Duc. de Limatola, vidua Pr. de Macchia.* † *ðraș.*

Antonius.

Iſabella, nup. *Joanni Bapt. Pignatello, Duc. delle Tolve.*

Joannes Bapt. I. DUX delle TOLVE. *Iſabella Pignatella, Principis de Strongoli ſor.*

Octavianus.

Fabritius Eq. Hieroſ.

XII.

Marcellus, †

Hector, *Eques Melit.* †.

Hieronymus, Dux II. *delle Tolve,* Pr. de *Strongoli,* Com. de *Meliſſa.* 1. *Iſabella Pignatello, Joannis Dom. de Montrodori F.* 2. . . . *Caracciola, ex March. de Capriglia.*

Michael Dux *delle Tolve.* . . . . *Caracciola.*

Angelus.

N. nupta *Julio Caſari Bonito, Duci de Iſola.*

XIII.

(1) Filii duo, qui puelli obierunt.

MARCHIONES DE PALLETTA,

VII.

HANNIBAL Pignatello, Cæſaris Dom. de Orta & Turitto filius natu minimus, Caſtellanus Neapolitanus.

VIII.

(1) Marcus Antonius Pignatello. *Camilla Acclociamura, Friderici Dom. de Carpineto & Toſillo Fil.*

Portia, nup. 1. *Mario Caracciolo*, 2. *Jo. Antonio Filangiero, Dom. de Lapigio.*

IX.

Fridericus Baro de *Carpineto*. *Laura Mormile, Fabritii F.*

Fabritius, Dn. de *Toſillo*. *Victoria Brancia.* ☾

Scipio.

X.

Carolus, Eques S. Jac. MARCHIO de PALLETTA, cr. 1603. Ux. 1. *Virginia Juſtiniana.* 2. *Hippolyta Pignone, Joannis Vincentii* F.

Lælius. ux. N. *Turboli, è March. de Peſchici.*

Hannibal, *Eques Hieroſol.*

Camilla, nup. *Franciſco Sorgente.*

XI.

(1) Pompejus, Marchio Pallettæ. *Violanta Gartano, Joannis Bapt. Dom. de S. Marco* F.

(2) Vincentius, *Abbas.*

Hannibal.

Laura, nup. *Joanni Bapt. Gagliardo, Duci de Montecalvo.*

XII.

Joannes Baptiſta, Marchio de Palletta, & DUX de MONTECALVO, per uxorem *Iſabellam Gagliardo. Pauli Duc. de Montecalvo Fil.*

XIII.

Pompejus, Dux de *Montecalvo* & M. de *Palletta.* N. *Milano, Joannis, March. IV. de S. Georgio* F.

Victoria, ux. *Cæſaris Pignatello, M. de S. Marco.*

N. nupta *Carolo Palavicino, Duci de Caſtro.*

FAMIL. TAB. III.

DUCES DE MONTECALVO.

VII.

Uxor, 1. *Lucretia Carbone*, 2. *Iſabella Caracciola*, *Nicolai Mariæ Fil. Friderici Acclociamura vidua.*

VIII.

Antonius. — Petronius. — Joannes Jacobus Pignatello. *Portia Acclociamura, Camilla ſoror.* — (2) Pompejus, *Clericus Regularis.* † 24. Aug. 1600. æt. 74.

IX.

Mutius. *Beatrix Riccia, ex Dom. de Montebello.* — Zenobia, nup. *Joanni Vincentio de Tocco, Com. de Montemileto.* — Iſabella, ux. *Ferdinandi Caraccioli.*

X.

Franciſus, Dom. de *Toſillo*, † *ſ. l.* *Joanna Pignone Jo. Vincentii F.* — Joannes Baptiſta, B. de *Toſillo*, † *ſ. l.* *Hippolyta Guindazza.* — Camillus B. de *Toſillo*, † *cælebs.* — Joanna, ux. *Ferdinandi Lombardo, M. de Roſito.* — Camilla, ux. *Hieronymi Merlino.* — Petrus. Ux. 1. *incomperta*, 2. *Hieronyma Lombarda*, 3 *Cornelia Caracciola.*

XI.

Joſephus, *Clericus.* — Hercules. *Joanna Gaetano, Violantæ ſoror.* — (2) Fauſtina, ux. *Joanni Marſeulo.* — (3) Joſephus. — Victoria, nup. *Franciſco del Doce.*

XII.

Carolus. — Victoria, nup. 1. *Auguſtino Juſtiniano*, 2. *Antonio Urſino, Pr. de Galluccio.* — Cornelia, ux. *Franciſci de Palma, Filio Ducis de S. Elia.* — Hercules, poſthumus, *Abbas.*

Digitized by Google

DUCES DE MONTELEONE

V. CAROLUS Pignatello, Thomæ, dicti *Maſello* F. Dn. de Mon

VI. Hector, DUX de MONTELEONE COMES de BORRELLO, Prorex Sicil. 15. †1534. *Hippolyta Geſualdo, Samſonis Com. de Conſa Fil.* — Fabritius, *Eques Hieroſ. Prior Barletta.* — Catharina, ux. *Honorati Cajetani de Aragon. Com de Fondi, Duc. de Trajetto.*

VII. Camillus, Comes de *Borrello*, † ante patrem. *Julia Caraſa*, *Berlingieri Fil.* — Cæſar, † *juvenis.*

VIII. Hector, II. Dux de *Monteleone*, III. Comes de *Borrello*. Ux. 1. *Diana de Cardona, Petri Com. de Golſano F.* 2. *Emilia Vintimiglia.* — Fabritius, *Eques Hieroſ. Prior S. Euphemiæ.* — Hieronymus, Baro de *Trentola*, † ἄπ. *Laura Caraſa.*

IX. (1) Camillus, III. Dux de *Monteleone*, IV. Comes de *Borrello*. *Hieronyma Columna, Aſcanii Duc. de Palliano F.*

X. Hector, IV. Dux de *Monteleone*, V. Comes de *Borrello*, *Magnas Hiſpaniæ*, cr. 1613. *Prorex Cataloniæ*, † 4. Aug. 1622. æt. 48. *Catharina Caracciola, Caroli Com. de S. Angelo F.*

XI. Camillus, † *in juventa.* — Anna, uxor *Franciſci Mariæ Caraſæ, Duc. de Nocera, Magnatis Hiſp.* mortua ante patrem.

B.

V. PALAMEDES Pignatello, Caroli de quo ſuprà, frater.

VI. Angelus Pignatello. *Victoria de Trento.*

VII. Antonius. *Vincentia Galeotta, Geronis Dom. de Monterone Filia.*

VIII. Carolus, † ἄγαμος. — Julius, † *calebs.* — Joannes Franciſcus, † ἄπαις. *Aurelia Moccia.* — Fabritius, † *calebs.*

COMITES DE BORRELLO.

ticello, †1476. Uxor, *Mariella Offieri.* V.

Julia, nup. *Jacobo Filengierio.* — Diana, ux. *Joannis Bapt. Brancaccii.* — Laura, nup. *Thomæ Guindazzo.* — Lucretia, ux. *Gurrelli Caraſæ.* VI.

Conſtantia, ux. *Jacobi Mariæ Cajetani de Aragon. Com. de Morcone.* — Iſabella, nup. 1. *Paulo Siſcara Com. de Ajello*, 2. *Jo. Franciſco de Capua*, *C. Palenæ.* VII.

Catharina, nup. *Franciſco de Moncada*, *Com. de Caltanaſſeda.* — Hippolyta, ux. *Petri Antonii Spinelli*, *Com. de Seminara.* — Camilla, nup. *Ceſari Cajetano*, *March. de Sortino.* VIII.

(2) Iſabella, ux. *Petri Borgiæ de Aragonia*, *Pr. de Squillace.* — Catharina, nup. *Joanni Bapt. Spinello*, *Pr. de Scalea.* IX.

Joanna, nup. 1. *Carolo Tagliavia de Aragonia*, *Duci de Terranova*, 2. *Petro de Toledo*, *Duci de Ferrandina*, *March. de Villafranca.* X.

Hieronyma, V. D. de *Monteleone*, VI. Com. de *Borrello*, nupta *Fabritio Pignatello*, *March. de Cerchiaro*, de quo *Tab.* VI. — Angelica, *monialis.* XI.

B.

Uxor, *Reſtituta*, *Simonis Caccietta Filia.* V.

JACOBUS Pignatello, DN. de NOJA & CERCHIARO, *de quo ejuſque poſteris Tab. ſeq.* V. VI.

Andreas, *Eques Hieroſ.* — Joannes Franciſcus, † *ux.* *Aurelia Caracciola.* VII.

Conſtantia, nup. *Anſoldo Grimaldo*, *March. de Madugno*, † 1633. — Aurelia, ux. *Mutii Papparodæ.* — Livia, nup. *Staniſlao Clodinio.* VIII.

PRINCIPES DE MONDORVINO

VI.

JACOBUS Pignatello, Palamedis F. DN. de NOJA & CERCHIARO.

VII.

(2) Fabritius, I. MARCHIO de Cerchiaro, cr. 1556. † 3. Maii 1567. *Victoria Cicinella.*

VIII.

- JULIUS, II. March. de *Cerchiaro*, de cujus poſter. *Vid. Tab. ſeq.*
- Tiberius. *Julia de Loffredo.* ☉
- Marius.
- Fabius, *Epiſc. Monopolit.* † 1. Sept. 1568.
- Jacobus Dn. de *Caſtellanetta. Hippolyta Caracciola.*
- Cornelia ux. *Jo. Jacobi Sanſeverini C. Saponaræ.*

IX.

- ☉ Tiberius, *poſthumus*, M. *Cancellar. Regni.*
- Hieronymus, *Clericus Regul.* dein *Archiepiſc. Roſſan.* 1615. † 1619.
- Fabius, † ἄγαμ.
- Victoria, ux. *Hieronymi Caraffæ, D. de Laurino.*
- Eleonora, nup. *Carolo de Aquino, Pr. de Caſtiglione.*
- Zenobia, ux. *Julii Pignatelli, Pr. de Noja.*
- (2) Detius, II. M. de Spin. *Dorothea Acquaviva de Arag. Alberti D. de Atri* F.
- Joannes Baptiſta III. M. *de Spinaz. Adriana de Sangro, Pauli Pr. de S. Severo* F.

☾

X.

- Martius, II. Pr. de *Mondorvino*, V. March. *de Spinazzola*, † *Conſtantia de Guevara, Joannis Duc. de Bovino* Fil.
- Ludovicus, *Clericus.* †
- Fabritius *Jeſuita.* † 25. Aug. 1656.
- Antonius, n. 13. Mart. 1615. *Archiepiſc. Neapolit. & Rom. Eccl. Cardinalis* cr. 1. Sept. 1681. PONTIFEX ROM. 12. Jul. 1691. dictus INNOCENTIUS XII. † 27. Sept. 1700.
- Paula Maria, *monial. in monaſt. Sapientiæ*, † 18. Apr. 1694.

XI.

Franciſcus VI. Marchio de *Spinazzola*, † *ante patrem* ἄγαμος.

FAMIL. TAB. V.

ET DE MARSICO NOVO.

VI.

Uxor 1. *Lucretia Caracciola*, *Angeli ex Caracciolis Rubeis F.*
2. *Maria Coſcia (Coſſa) Petri Dom. de Procida F.*

VII.

SCIPIO Piguatellus, ſator Marchionum de *Lauro* & Ducum de *Biſaccia*, de quibus *Vid. Tab.* VII.

VIII.

Martius, MARCH. de SPINAZZOLA. Ux. 1. *Diana Coſcia*, 2. *Cornelia Filomarino*, *Jo. Bapt. Com. de Rocca* F.	Octavius, Dn. de *Regina*. *Camilla Carafa*, *Jo. Thomæ M. de S. Eramo* F.	Zenobia, nup. *Jo. Alphonſo Bisbal*, *M. de Briatico*.	Lucius DN. de MARSICO *novo*. *Victoria Filomarino*, *Jo. Bapt. Com. de Rocca* F.	Detius.

IX.

Franciſcus, IV. March. de Spinaz. & I. PRINCEPS de MONDORVINO. *Portia Carafa*, *Fabritii Duc. Andriæ* Fil. ☽	Martius, Dn. Reginæ. *Fauſtina Caracciola.*	Zenobia, ux. *Sigiſmundi Clodinii Auguſti Duc. de Lizzano.*	Iſabella, nup. *Nicolao Barſirotto Pr. de Caſtellanetta.*	Octavius, *poſthumus* † *æt.*	Franciſcus, Dn. de *Marſico novo*. *Julia Caracciola*, *Jo. Bapt. II. M. de Valturara* F.	Hippolyta ux. *Franciſci Filomarino*, *Pr. de Rocca. Duc. de Perdifumo.*

X.

Octavius Dn. de *Regina*, † cælebs.	Antonius, *Clericus Regul.*	Maria, ux. *Caroli Venato*, *Com. de S. Maria in Griſoae.*	Lucius, abdicata primogenitura *Jeſuita.*	Joannes Bapt. Dn. de *Marſica novo*. *Hippolyta Cavaniglia*, *filia Marchionis de S. Marco.*	Violanta, ux *Joan. Bapt. de Sangro Pr. de Veggiano.*	Fabritius, & Lucius, *mortui in juv.*	Cice.

XI.

Hieronymus Maria PRINCEPS de *Marſico novo*, † 1700.
Ux. 1. . . . . *de Capua*, *ex Duc. de Termoli.* 2. *Julia Cæcilia Conti*, *ex Duc. de Poli.*

XII.

(2) Joannes Bapptiſta, II. Princeps de *Marſico novo.*

MARCHIONES DE CERCHIARO, PRINC. DE NOJA ET

VIII.

JULIUS Pignatello, Fabritii, I. Marchionis de Cerchiaro F. II. MARCHIO de CERCHIARO, Dom. de *Noja.*

IX.

Fabritius, PRINCEPS de NOJA, cr. d. 2. Jun. 1600. Marchio de *Cerebiaro* III.

X.

Julius, II. Princeps de Noja, IV. Marchio de *Cerchiaro*, Dn. de *Montecorvino.* Ux. 1. *Zenobia Pignatella, Jacobi Dom. de Caſtellanetta F.* 2. *Clarice de Capua, Vincentii Ludovici II. Pr. de Riccia Fil. utrium vidua,* 3. *Beatrix Caraſa, Joannis Ducis Nojæ Fil.*

XI.

(1) Fabritius, V. March. de *Cerchiaro*, V. DUX de MONTELEONE, VI. Com. de *Borrello* & March. de *Caronia in Sicil.* per ux. *Hieronymam Pignatellam, Hectoris, IV. Duc. de Monteleone Fil.*

Hieronymus, † *in Flandr. anno æt.* 26.

Joſephus, *occ. in flore ætat.*

Jacobus, *Eques Melit.* † *an. æt.* 26.

Fabius, *Cleric. Regul.*

Violanta, Lucretia, Hippolyta, *moniales.*

Agnellus, PRINCEPS de MONTECORVINO, DUX de S. *Mauro. Joanna Brancia, Franciſci, M. de Padulo F.*

XII.

Hector, VI. Dux de *Monteleone*, Pr. de *Noja* &c. *Magnas Caſtellæ, Prorex Aragon. Joanna de Aragon. & Cortes, V. Dux de Terranova, M. del Valle de Guaxaca & de Favara, Pr. de Caſtel. Vetran. Didaci Tagliavia de Aragon. Duc. de Terranova F.* † 7. *Maii* 1692.

Zenobia. Catharina. *Obierunt in juv.*

Julius MARCH. de SABUCA, per ux. . . . *Bardi Siculam.*

Franciſcus, *Abbas*, †

Carolus, *Cler. Regul.*

Andreas, † æt. 7.

Antonius, *Eques Melit.* †

Julius, Dux II. de S. Mauro, Pr. de Montec. *Hieronyma Pignatella, Hectoris, VI. D. de Montel. F. Principis de Avellino vid.*

XIII.

Didacus March. de *Avola*, † *ante patr.*

Andreas Fabritius Pignatello de Aragon. VII. Dux de *Monteleone, Eq. Aur. Vell. occ. in Catalon.* 1677. *Thereſia Pimentel, Alphonſi Antonii, XI. Com. de Benevente F.*

Hieronyma, nup. 1. *Franciſco Marino Caracciolo, Pr. de Avellino,* 2. *Julio Pignatello Duc. de S. Mauro.*

Joanna, nup. *Franciſco Roderico de Vintimiglia*, XII. *March. de Geraci*, V. *Pr. de Caſtelbono.*

Mariana, ux. 2. *Jacobi Franciſci Victoris Fernandez Sarmiento de Silva, V. Duc. de Hijar*, † 1681.

Stephania, ux. *Ferdinandi de Zuniga, V. Duc. de Penaranda*, 8. *Sept.* 1688.

XIV.

Joanna, VIII. Dux de *Monteleone*, & VI. *de Terranova*, nup. *Nicolao Pignatello, proavi ſui fratri*, m. Jan. 1679.

Roſalia Maria, ux. *Inici de la Cruz Manrique de Lara Arellano, XI. Com. de Aguilar*, V. *March. Henioſæ*, 1689. 12. Nov.

Digitized by Google

FAMIL. TAB. VI.

MONTECORV. DUC. DE MONTEL. ET BELRISGUARDO.

VIII.

Uxor, *Johanna Spinella*, *Trojani Spinelli*, *Principis de Scalea Filia.*

IX.

Uxor, *Violanta de Sangro*, *Joannis Franciſci*, *primi Principis de S. Severo Fil.*

X.

- Adriana, nup. *Marino Caracciolo*, *M. de S. Eramo.*
- Juſtiniana, uxor *Galeatii Pinelli*, *Ducis de Cerenza*, *M. de Galatena.*
- Jacobus Dn. de *Caſalnovo.* *Florentia Vaez Duciſſa de Belriſguardo.* ♀

XI.

- (3) Joannes Baptiſta, *occ. in Catalon.*
- Didacus.
- Franciſcus *monach. Theatinus*, dein *Archiep. Tarent.* 1683. poſt *Neapolit.* & *Rom. Eccl. Cardinalis*, cr. 17. *Dec.* 1703.
- Juſtiniana, nup. *Carolo Spinello*, *Pr. de S. Georgio.*
- Catharina. Thereſia. *Moniales.*
- Nicolaus, VIII. Dux de *Monteleone* & *Prorex Sardin. Eques Aur. Vell. Magnus Hiſp.* *Joanna Pignatella*, *Fabritii*, *VII. Duc. de Monteleone F. m. Jan.* 1679.

XII.

- Ferdinandus, Nobilis Cameræ Regiæ in Hiſp. *Joanna Petronella de Silva VII. Dux de Hijar*, *Friderici de Silva*, *III. March. de Orani vidua.*
- Fabritius *Episc. Lecenſ.* cr. 1696.
- Jacobus.
- Zenobia, ux. *Franciſci Renoteræ D. de Salandra.*
- Joſephus, March. *del Valle*, † *puer.*
- Didacus, Marchio *del Valle.*
- Ferdinandus.
- Antonius.
- Fabritius.
- Maria Thereſia, ux. *Joannis Philippi Eugenii de Merode*, *March. de Weſterloe*, 1701.
- Stephania, nup. *Joſepho Sanſeverino Com. de Claromonte.*
- Catharina.
- Roſalia.

♂

XI.

- Fabritius, II. Dux *de Belriſguardo*, *Lavora Caraſa*, *Fabritii F.*
- Franciſcus, † *in bello Catalon.*
- Michael, *ex Clerico Theatino Epiſc. Leccenſ.* ob. 1696.
- Carolus. Paulus. *Clerici Regulares.*
- Joſephus, †
- Antonius, †
- Hieronymus, †
- Dominicus.
- Violanta, ux. *Salvatoris Caraccioli Pr. de Marſico Vet.*

XII.

- Jacobus, III. Dux de *Belriſguardo.* † Ux. 1. *Beatrix Bucca de Aragonia*, N. *Ducis de Montenegro* F. *div.* 2. *Anna Maria de Capua*, *Joannis Baptiſtæ Duc. de Mugnano* F.
- Carolus *Cler. Reg. Theatinus.*
- Michael, *Cler. Reg. Theatinus.*

XIII.

- 2. Fabritius, † ante patr.
- Franciſcus, IV. Dux de *Belriſguardo*,
- Beatrix.
- Margarita.
- Magdalena, †

PIGNATELLIÆ FAMILIÆ TAB. VII.

MARCHIONES DE LAURO, DUCES DE BISACCIA.

VII. SCIPIO Pignatello, Jacobi F. COMES, dein MARCHIO de LAURO, Dn. de *Summonte* & *Caſalnovo*, *Prorex Hydrunt.*
Uxor 1. *Julia de Loffredo*, *Sigiſmundi Dom. de Monteforte de Cardito* F.
2. *Iſabella Caracciola.*

VIII.
- (2) Camillus, † ante patr. *Lucretia Caraſa*, *Joan. Bapt. Com. de Montecalvo* F.
- Laudomia, ux. *Balthaſaris Milano.*
- Portia, nup. *Garſiæ Caveniglia*, *C. de Montella.*
- Aſcanius, Eq. S. Jac. DUX de BISACCIA, cr. 17. Oct. 1600. *Lucretia de Capua.*
- Cornelia, ux. *Joan. Camilli Coſeiæ Duc. de S. Agatha.*
- Mutius, † 1579 æt. 30. *Diana Caracciola*, *Marini Pr. de Avellino* F.
- Fulvius, *Clericus Regul.* ſub nom *Baſilii*, dein *Epiſc. Aquilæ* 1593.

IX.
- Scipio, March. de *Lauro*, & de S. *Valentino* Comes. *Victoria della Tolfa*, *Caroli C. de S. Valentino*, *Dn. de Palma Fil. primog.*
- Franciſcus, II. Dux de *Biſaccia*, Com. de *Montagano* Dn. de *Cirignola.* *Victoria de Capua*, *Petri Antonii Pr. de Termoli* F.
- Scipio, *Jeſuita.*
- Marcellus, † ἄγαμ. *Camilla Sanſelice.*
- Andreas.
- Iſabella, ux. *Julii Caraccioli D. de Celenza.*

X.
- Camillus, III. March. de S. *Lauro*, & Com. de S. *Valentino.* *Livia Pinella*, *Coſmi March. de Galatola* F.
- Carolus, † ἄγαμ.
- Aſcanius, Com. de *Montagano* & S. *Joan.* † ante patr. *dv.* *Iſabella de Loffredo*, *Marci Antonii Pr. de Maida.* F.
- Carolus, III. Dux de *Biſaccia*
  Ux 1. *Cornelia de Judice*, *Nicolai Pr. de Cellamare* F.
  2. *Clara de Judice*, *Corneliæ ſoror.*

XI.
- Scipio.
- Coſmus *Joanna Spina*, *M. de Saliceto*, *Antonii Sanſeverini vid.*
- Carolus.
- Joſephus.
- Victoria, ux. *Fabritii Sanſeverini*, *Com. de Saponara.*
- 2. Franciſcus IV. Dux de *Biſaccia*, ἄγαμος.
- Nicolaus, Dux de *Biſaccia.* . . . . *de Egmond*, *Philippi Ludovici*, *Com. de Egmond*, *Pr. de Gavre in Flandria Fil.* 1695.

EXE-

EXEGESIS HISTORICA.

PIGNATELLORUM familiæ origo vetuſtate obruta eſt; non defuere tamen, qui circa eam eruendam fategerunt, ſed ex cerebro ſuo magis vel hiſtoria fabulari, quàm ex annalibus fide dignis & monumentis ſincèris, ut mirari ſubeat commenta, quæ de illa ſcriptores nonnulli tradiderunt, & *Carolus de Lellis* Parte II. familiarum Neapolitanarum recenſuit. (*a*) Gens ipſa ſatis habet oſtendiſſe ſui generis nobilitatem jam diu floruiſſe Neapoli, tum ex magiſtratibus obitis ſexcentos abhinc annos, tum verò etiam ex ſcudorum poſſeſſione: conſtat ſiquidem ſex hujus familiæ viros patritios propter feudorum poſſeſſionem in agro Neapolitano meruiſſe in Manfredi Regis exercitu, quem ille adverſus Alexandrum IV. Pont. Max. conſcripſit & comparavit. Quin etiam ex vaſſallorum poſſeſſione intra Neapoſitanæ urbis mœnia colligitur, eos fuiſſe Barones magni nominis, jam tum ab Normandorum Regum ætate, qui ejuſmodi dominatum tantummodò conceſſere, ut habent verba *Car. Borrelli* in *Vindice Neapol. nobilitatis.* (*b*) In diplomate quodam an. 1190. ſcripto, quod idem Borrellus recenſuit (*c*) inter Decuriones, qui Neapolitanam Rempublicam tunc adminiſtrabant, quos *Comeſtabulos* appellabant, *Joannes Pignatellus* legitur, qua dignitate etiam *Lucium Pignatellum* an. 1102. claruiſſe ferunt. *Petrum* Pignatellum in numero illorum fuiſſe, qui Carolo I. Regi venienti civitatis nomine claves obtulerunt, & fidelitatis juramentum præſtiterunt, liquidò conſtare ait *Franc. Ælius Marcheſius.* (*d*)

Filum ſtemmatographiæ Pignatellorum continuum *Car. de Lellis* ſupra citatus à RICCARDO duxit, qui an. 1280. & circiter vixit, paterque fuit JACOBI, Proregis Aprutienſis, in principio Tabulæ primæ memorati. Hic ex filio nepotem habuit ANGELUM, fortitudine ac fide erga Carolum III. Regem inſignem, pro quo etiam in bellis adverſus Andegavenſes mortem denique oppetiit; ornatus inſignibus Ordinis Equeſtris, cui à *Nave* nomen erat: hunc dictus Rex Carolus III. an. 1381. inſtituit, viriſque nobilibus in eum cooptatis deferendam dedit torquem, *ex conchis & lunis cornutis* compoſitam, à qua pendebat navigium, cum lemmate: NON CREDO TEMPORI. (*e*)

THOMAM, Angeli filium, communem agnoſcunt parentem, quotquot ex Pignatellorum familia vivunt: à filiis enim ejus lineæ omnes ortæ ſunt, in quarum divergia gens hæc abiit: equidem natu maximus inter iſtos JOANNES, abdicato primogenituræ jure, militiam Hieroſolymitanam amplexus eſt, ætatemque cælebs exegit; hinc STEPHANUS, ſecundogenitus in jura primogenituræ ſucceſſit, & lineam Dominorum de *Orta* & *Turitto* condidit, ex quibus locis priorem illi uxor *Franciſca de Judice* dotis loco attulit, alterum in Barienſi terra ſitum CÆSAR ejus filius à Rege Ferdinando I. emit. Hujus filii lineam hanc in tres diduxerunt ramos: ab Alexandro, qui natu maximus, & Ortæ Turittique Dominus fuit, Marchiones de *Caſalnovo* deſcendunt, quo titulo LUDOVICUS, ejus pronepos, primus auctus eſt, nunc verò alia gaudet familia, nempe Bolognenſis, quæ in numero nobiliſſimarum Neapolitanæ civitatis, ſediliſque Nidi (*del Seggio di Nido*) eſt; ex ea quippe ortus Nicolaus *de Bologna*, Ducis de *Palma* dignatione mactus, Mariam Ruffam, Paulo Ruffo & Victoria Pignatella, Ludovici dicti, primi Marchionis de *Caſalnovo* filia, prognatam in conjugio habuit, gnatumque poſt ſe reliquit Cæſarem *de Bologna*, qui Marchio de *Caſalnovo* appellatur.

(a) *Pag.* 89. *& ſeqq.*
(b) *Pag.* 125.
(c) *Pag.* 77.
(d) *Loc. cit. pag.* 124.
(e) *Giuſtiniani Hiſt. degli Ord. milit. pag.* 607.

AD TAB. II.

JOANNES BAPTISTA Pignatellus, Martiniani Dominns, Proregis in Hydruntina & Barienſi regione functionem, cum aliis rebus fortiter & prudenter geſtis, tum munitione arcis Brunduſienſis nobilitavit, eoque nomine Carolo Imperatori à Comite de S. Severino, totius Regni Prorege, de meliori nota commendari meruit. Ejus ex filio natu maximo nepos cognominis cùm improlis eſſet hæredem omnium bonorum ſnorum ſcripſit noſodochium & ædem S. Annunciatæ Neapolitanæ, ubi à curatoribus loci ſtatua illi erecta fuit, ſequenti inſignita inſcriptione:

Joanni Baptiſtæ Pignatello
Qui ædem hanc ſacram hæredem inſtituit,
Pii Rectores ipſius Templi hoc poſuere monumentum
Sed Alma Virgo Dei Mater
In cœlo paravit locum. Anno Dom. MDLXXVIII.

A SIGISMUNDO & OCTAVIANO, natu minoribus Joannis Baptiſtæ Senioris filiis, dinturnior orta eſt propago: prior gnatos tres habuit, illuſtri poſteritate beatos, namque à primogenito CÆSARE Marchiones de S. *Marco*, nec non Dnces de *Rocca Mannolfa*, à ſecundo HECTORE Duces de *Alliſte*, & à tertio, cni nomen erat FABRITIO, Principes de *Strongoli* Comiteſque de *Meliſſa* orti ſunt. Hos titulos HIERONYMUS, Fabriiii filins, familiæ ſuæ peperit per matrimonium, quod cum *Joanna Campitellia* contraxit: hujus enim fratri, ſine liberis mortuo, DOMINICUS, Hieronymi F. in illis ſucceſſit; verùm cum & ipſe prole careret eoſdem nepoti ſuo ex ſorore HIERONYMO Pignatello tranſmiſit ex Octaviani, paulò ante memorati, ſtirpe prognato, cujuſque pater JOANNES BAPTISTA Ducis *delle Tolve* dignatione mactus fuit. Iſte, Hieronymns nempè ſpe prolis amiſſa fratri ſno MICHAELI auctor fuit, ut matrimonium cum uxoris ſuæ ſorore ſtirpi propagandæ contraheret, Duciſque *de Tolve* titulum eidem impertivit.

Ducis de *Alliſte*, qui locus in Hydruntina Provincia ſitus eſt, axioma obtinuit FRANCISCUS Pignatellus, Hectoris ex Camillo filio nepos; ſed Marchionis de S. *Marco* titulo MICHAEL Pignatellus Cæſaris ex gnato Scipione nepos, decoratus eſt ob perſpectam virtutem ac fidem, quam in bellis Germanicis & Inſubricis, tandemque in civilibus Regni Neapolitani Philippo IV. Regi Hiſpan. probavit. Memoratur interfuiſſe prælio memorabili apud Nordlingam an. 1634. Cæſareos inter & Suecos commiſſo, aliiſque, qnæ id exceperunt, expeditionibus; in Tanrinis poſteà atque in Catalonia contra Gallos militans, cum adverſo ntrobique ſato in manus eorum incidiſſet, & poſt primam captivitatem caſtro Pignarolienſi, poſt ſecnndam verò arci Lugdunenſi incluſus, &, maximè in poſteriori, in acri cuſtodia detentus eſſet, ex utroque tamen carcere mira arte & maxima audacia ſe eripuit atque evolavit. Inſigni deniqne opera, quam Regi ſuo domi, cum an. 1647. Regnnm Neapolitanum inteſtino flagraret bello, navavit, ampliſſimas opes, titulumque Marchionis de S. Marco ſibi peperit; hunc autem nepoti ſuo è fratre natu majore CÆSARI ceſſit, aucto inſuper dignatione Ducis de *Rocca Mannolfa*, ob ſortitudinem quam in dictis exeruit turbis. Michaelis memoriam Theatina civitas ob eximia in turbis civilibus ab eo accepta beneficia monumento poſteris commendavit publico, cui hæc ſunt inſcripta:

Philippo IV. Regnante ſemper Auguſto,
Integerrimo ac Imperterrito viro
D. Michaeli Pignatello
Marchioni Sancti Marci,

Ca-

Catholicæ Majeſtatis à latere Conſiliario,
Præſidi, ac in his Provinciis Armorum Præfecto;
Proſcriptorum Infeſtantium Profligatori,
Vindicique Acerrimo;
Urbis hujus in Auſtriaco Domanio Reparatori;
Theatina civitas addicta,
Hoc grati animi obſequium
Dicat, Conſecrat.

AD TAB. III.

HANNIBALIS Pignatelli, à quo tertiam orſi ſumus tabulam, virtus cum multa prudentia conjuncta à Carolo de Lellis celebratur, cujus reſpectu à Carolo V. Imperatore in pretio habitus, inter Conſiliarios ſtatus Regni Neapolitani cooptatus, & arcibus S. Eramo & Vovo urbis Neapolitanæ præfectus fuir. MARCUS ANTONIUS ejus filius, dncta in uxorem *Camilla Acclociamura*, novercæ ſuæ gnata, Baronatum Carpinetenſem cum ea accepit, quem, maximamque patrimonii ſui partem FRIDERICUS iſto natus, melior miles quam œconomus, in ſecuritatem creditorum ſuorum oppoſita reliquit. Hujus verò filius, CAROLUS, ad pinguiorem emerſit conditionem, à Philippo II. Rege, ob fortem operam ad depellendos à Tarento Turcas navatam, inſignibus Ordinis Equeſtris S. Jacobi, & à Philippo III. Marchionatu Pallettenſi auctus. Nepoti poſteà ejus JOANNI BAPTISTÆ, Ducatus Montecalvenſis uxorio jure acceſſit.

POMPEJUS Pignatellus, quem Hannibal initio dictus, ex poſteriore matrimonio ſuſcepit, in civilibus negotiis magna prudentiæ & integritatis laude diu verſatus, ætate matura tanto rerum mundanarum bonorumque ejus fallacium tædio eſt correptus, ut familiæ *Clericorum Regularium* nomen daret, *Pauli* nomine aſſumto, ubi probitate morum & inculpatæ vitæ auſteritate univerſum cætum exornavit, ita ut poſt mortem eum hominum fama inter Beatos cœlites collocaret, id quod ex elogio, quo eum *Jo. Bapt. Caſtaldus*, in libro cui titulus: *memorie di cinquanta Padri celebri della Religion dei Chierici Regolari*, proſecutus eſt, patere Car. de Lellis refert.

AD TAB. IV.

CAROLUS Pignatellus, regnantibus Neapoli Alphonſo I. & Ferdinando II. exiſtimatione publica floruit, multiſque ab illis affectus eſt beneficiis, poſterior etiam Borrelli, Roſarni & Brancaleonis, Calabriæ oppidorum, præfecturam illi contulit, quæ poſteà *Hector* ejus filius à Friderico Rege in feudum accepit; iſte patri vita defuncto Neapoli in æde S. Mariæ Pignatellorum epitaphium poſuit ſequens:

Carolo Pignatello Equiti Neapolitano
Viro virtutibus ornatiſſimo, & ætatis ſuæ
ann. LV. agenti
Cum omnium benevolentia, & admiratione,
Annoq. MCCCCLXXVI. Salut. Chriſtianæ defuncto
Hector Pignatellus Montiſleonis, Borrellique
Comes filius ſapientiſſimus facere cur.

HECTOR Caroli F. Borrello feudi nec non Comitatus titulo à Friderico Rege donatus, auctus deinde eſt à Ferdinando Catholico Hiſpaniarum Rege, cùm is omni Regno Neapolitano potitus eſſet, Montiſleonis oppido pari di-

gnatione. Dato poſteà fidei virtutiſque ſuæ egregio documento in repreſſa rebellione, quam per mortem Ferdinandi Regis Catholici Siculi adverſus Hngonem Montecatinnm S. Moncadam Proregem ſuum concitaverant, à Carolo Imperatore Siciliæ Prorex an. 1517. conſtitutus, & an. 1527. *Dux de Monteleone* creatus eſt: quo interim ſpatio haud levi periculo defunctus erat à ſeditioſis quibuſdam in Panormitana Regia expugnata captus: ea ex cuſtodia cum evaſiſſet, vixque motus ſedaſſet, aliam conjurationem, ab exulibus quibuſdam cœptam, atque à nonnullis Siciliæ proceribus ſuffultam detexit, & oppreſſit, auctoribus, complicibuſque, quotquot comprehenſi fuerunt, ſupplicio affectis, quorum capita ad juſtitiæ ſeverioris exempla ad verticem Regiæ Panormitanæ domus laternis affigi juſſit, bonis omnibus Regi adjudicatis, inter eos eminuere Friderici Patellæ duo, alter Comes Cameratæ, alter Cephalæ Dominus. (*a*) Sedit Hector Pignatellus ad gubernacula Regni Siciliæ uſque dum rebus humanis exemtus eſt, filio tamen natu majore CAMILLO in partem curarum an. 1527. aſſumto Locumtenentis titulo, qua in functione is anno ſequenti à Carolo Imp. confirmatus eſt; cum verò ejuſdem opera non ita multò poſt in pellendis Calabria Gallis eximia exſtitiſſet, in morbnm incidit, eoque extinctus, & fnnere Imperatori patrique acerbo merſus eſt.

HECTOR, II. hujus nominis Pignatellus, avo ſucceſſit non tantnm in Neapolitanis ditionibus, Ducatu nempe Montiſleonis & Comitatu Borrellenſi, ſed etiam in fendo Melitenſi *Marſa* nominato; prætereaque ex hæreditate Hieronymi fratris ſui Trentolam & Julianum nactus, Piſciottam à Sanctio Leyva emit. In Sicilia verò Caroniam, vicum amplum & copioſum, per tranſactionem cum Antonio Aragonio Dnce de Montalto initam ſibi aſſeruit: cum eo enim de hæreditate Artalis Cardonæ Comitis de Goliſano ſine prole mortui, (cujus ſororem natu majorem Dianam, fratri præmortuam, in matrimonio habuerat, cum altera Antonia, Ducis Montalti uxor fratre animam efflante non ſuperſtes tantùm ſed & cælebs adhuc eſſet, & conſtitutiones Regni, cælibes fœminas (*le donne in capillo*) maritatis in hæreditatibus præferrent,) diuturna conflictatus lite ita denique tranſegit, ut ceſſo huic Comitatu Goliſanenſi, ſibi Caroniam cum 24. feudis, ex quibus $\frac{m}{18.}$ ducati qnotannis redeunt, paciſceretur. (*b*)

HECTORIS, III. hujus nominis, Pignatelli, laudes & præcipua geſta eloquatur inſcriptio, quæ effigiei ejus Romæ in ære expreſſæ adjecta eſt, ſic ſe habens:

Quem aſpicis Iconicum Ducem

Hector III. eſt, Camillo Pignatello, & Hieronyma Columna genitus, Dux verò Montiſleonis IV. ac præamplæ ditionis Dominus; Inter Hiſpaniarum Magnates nulli, ulla in re ſecundus, morum elegantia non ſolùm, & conſummata prudentia, ſed probitate, religione ac divinarum rerum contemplatione; In Egenos quoque commiſeratione & lauditate planè admirabilis; In Catalauuia tùm legum, tùm armorum ſummum regimen diu adminiſtratus. Expulſis Mauris, Incolis pacem auxit, religionem firmavit; Diu quoque pro Catholico apud Chriſtianiſſimum Regem legationem agens. Maxima dexteritate, eorum animis, & Regnis auream conciliavit concordiam. Demum calculi morbo correptus, caſtitatis amantiſſimus incidi, ac mori maluit quam fædari.

Anno Salutis MDCXXII. *ætatis ſuæ* XLVIII.

Quoniam ille maſculam prolem nullam poſt ſe reliquit, gravis poſt ejus obitum contentio orta eſt inter ipſius generos, nempe *Franciſcum Mariam Carafam Nuceriæ Ducem*, & *Fabritium Pignatellum*, qnorum priori filia illius natu maxima, ſed ante patrem vivis exempta, alteri Hieronyma natu minor, genitori ſuperſtes, nuptæ erant; Carafa itaque defuncti hæreditatem gnato ſuo, utpote ex filia ejus primogenita ſuſcepto competere contendit, Hieronyma ve-

(a) *Fazella de Reb. Sic. Dec. Poſter. Lib. X.*
(b) *Car. de Lellis p.* 137. 138.

Digitized by Google

verò ſibi eam vindicabat, eò quod viro è ſua gente oriundo, nupta eſſet, atque ita ab Hectore primo Montiſleonis Duce proviſum fuiſſet ne poſſeſſiones ejus è Pignatella familia egrederentur; ſed tranſactione tandem lis finita eſt, qua Carafæ Comitatus S. Angeli, quem *Catharina Caracciola* Hectori attulerat, conceſſus eſt, reliquæ ditiones Hieronymæ permanſerunt. (c)

AD TAB. V.

JACOBUS Pignatellus, Palamedis F. Regnum tenente Neapolitanum Friderico Aragonio, clarus ſpectatuſque fuit; à quo caſtello *Montisfortis* an. 1498. donatum, annoque ſequenti ad Turcarum Imperatorem Bajazetem cum corpore fratris ejus Zizimi, Romæ mortui, miſſum eſſe *Car. de Lellis* refert. Ferdinando Catholico rerum potito in numero Legatorum fuit, quos civitas Neapolitana homagii præſtandi ergo in Hiſpaniam miſit; qua occaſione cum viri præclaras dotes Rex dictus perſpexiſſet, Provinciæ Principatus & Baſilicatæ in Regno Neapolitano eum Proregis dignatione præfecit, graviſſimiſque negotiis adhibuit, & denique in præmium meritorum *Noja* in Calabria & pagis eò pertinentibus donavit, jam dum in eadem Provincia *Cerchiarum*, *Platiam*, *Reginam* & *Amendolaram* poſſidentem.

FABRITIUS, Jacobi Filius natu major, *Marchionis de Cerchiaro* titulum à Philippo II. Rege Hiſp. accepit, cui fortem operam variis in bellis navavit, & duobus maximè factis gloriam ſibi peperit æternam, primum diſcuſſa rebellione, quam Calabri, duce quodam Marco Berardo de Mangone, in Regem Calabriæ coronato, fecerant, & deinde victo occiſoque in duello Turca immanis magnitudinis, nepote Draguti, famoſi piratæ, qui dum Melita à Turcis oppugnaretur, in Calabria excenſionem fecerat, & Cerchiarum uſque prædas agebat, ſicut ex Thomæ Coſtæ Additionibus ad Compendium hiſtor. Regni Lelliſius paulò ante citatus retulit. Pater idem fuit filiorum novem, ex quibus præter natu maximum JULIUM, Marchionum *de Cerchiaro* propagatorem; quinque alii uxoribus ductis liberos genuerunt, quemadmodum in Tabula videre eſt: inter eos MARTIUS eminuit, qui regimine Hydruntinæ Provinciæ & Aprutii præclarè perfunctus *Marchionis de Spinazzola* titulum, tanquam laborum ac fidei decoramentum, tulit, ad quem FRANCISCO, filio ejus tertiogenito, & fratrum ſuorum, ſine prole defunctorum ſucceſſori, *Principis de Mondorvino* axioma acceſſit.

Hunc genitorem habuit ANTONIUS Pignatellus, quem Summum Pontificem ſub Innocentii XII. nomine noſtra vidit ætas: ſtudiis quippe pacis & religionis à pueris deditus, poſtquam præſulårem indult veſtem, ſummis ob ingenii præſtantiam rerumque peritiam admotus eſt officiis: ſub Urbano VIII. Papa cum ſpartam Prolegati in Ducatu Urbinenſi ornaſſet, ab ejus ſucceſſore Melitam, Inquiſitor miſſus, deinde Viterbio præfectus, & denique Florentiæ Nuntii munia obire juſſus eſt. Alexander VII. eadem illum dignatione nec non titulo Archiepiſcopi Lariſſenſis inſignitum in Poloniam primùm, dein ad Cæſaream aulam, ablegavit, Romam reverſum Clemens X. Epiſcopum Leccenſem creavit, Secretariumque Congregationis Epiſcoporum & Regularium conſtituit, & prætorio ſuo præfecit. Ab Innocentio XI. ad cubiculi ſui præfecturam adſcitus (*Maſtro di Camera*) & deinde ſacra purpura ornatus, anno 1682. Epiſcopatu Faventino, anno autem 1685. Archiepiſcopatu Neapolitano auctus eſt. Ad extremum cum in Comitiis poſt Alexandri VIII. Pontificis exceſſum habitis, diſcordia Purpuratorum Sedem Romanam ſex fermè menſes vacuam reliquiſſet, in Antonium Pignatellum tandem conſenſum, iſque ad ſupremum illum rerum humanarum faſtigium evectus eſt. Altero ſtatim Pontificatus ſui anno Bullam contra Nepotiſmum, quo nomine poteſtas nimia, quam Papæ propinquis ſuis indulgere, gravi famæ tum ipſorummet, tum Romanæ Curiæ detrimento, conſueverant, appellabatur aut perſtringebatur, promulgavit, Cardinalium omnium, quotquot tum Romæ præſentes erant ſubſcriptione firmatam; poſteà ad amplificandos & muniendos portus Civita-

Ll 3 tis

(c) *Ibid. pag.* 145.

tis veteris (*Cività Vecchia*) & Neptuni, quæ loca ex ruinis Centumcellarum & Antii ſurrexiſſe creduntur, curæ pecnniæque plurimum contulit, ſed deſtinatis ejus haud reſpondente ſucceſſu. Pauperum ſingularem ſemper habuit rationem, ita ut ſingulis Lunæ diebus copiam ſui eis faceret, & publica mendicatione prohibitos in Lateranenſe palatium ſuſcipi, ibidemque ali ac ſuſtentari curaret. In bello, quod ferè dum ad clavum ſederet, inter Auſtriacos, Anglorum Batavorumque auxiliis ſuffultos, & Gallos flagravit, ſtudio in neutram partem declarato, extra ejus conſortium ſe tenuit, propenſionis autem erga Gallos ſuſpicione non vacavit; cumque tandem halcyonia orbi Chriſtiano reddita vidiſſet, antequam nova tempeſtas morte Caroli II. Regis Hiſpaniæ exoriretur, è medio exceſſit, medio anno ſeculari eoque *Jubilæo*, cujus initio jam decumbebat, ita ut ſolemni ceremonia ſacram, quam vocant, portam aperiendi, ipſemet defungi nequiret, ſed Cardinali Bullionæo, Collegii Cardinalium Decano, eam provinciam tradere cogeretur maximo ſuo dolore. Vivente eo cum contentiones inter Jeſuitas & Carmelitani Ordinis Monachos maximè incaluiſſent, illique inſinceræ & nefaſtæ methodi, qua in convertendis Sinenſibus nterentur, tanquam cauponantes verbum Dei, palàm delati eſſent, argumentum inde acceſſit epitaphio, quo nonnemo memoriam defuncti ivit ſervatum non rogatus, hunc in modum:

Pignatelli Nobiliſſimo genere Innocentius
Duodecimus, Pontifex Maximus,
Paſtor Eccleſiæ bonus, Pater Pauperum, Romanorum Imperator,
Pius, Auguſtus, vixit,
regnavit.
Stupete, Romani, Nepotiſmum auſus eſt
non amare, & ad tempus delevit.
Quantus illi honos, ſi Lojolitarum Arces
jaculatus, grave ne rediret ſuperbæ
gentis Seculum, Sinenſium prophanos ritus, nova Monſtra,
deleviſſet!
Curaverat tamen, at proh dolor!
noluit mors invida.
Flete, boni.
Hoc Sepulcrum vivens ſibi condidit,
hic jacet Corpus.
Manus Pauperum ad Cæleſtem Jeruſalem deportaverunt animam.
Abi, Viator, luge. Veritatis, Eccleſiæ,
Orthodoxiæ infenſos hoſtes nunc time.

AD TAB. VI.

FABRITIO Pignatello, Julii, ſecundi Marchionis *de Cerchiaro* filio unico, Rex Hiſpan. Philippus III. ad paternum titulum *Principis de Noja* dignationem addidit anno MDC. die 2. Junii, hinc amplificandæ Nojæ maximoperè incubuit, atque in ejus territorio caſtellum condidit, cui S. Joannis nomen impoſuit, quodque poſteà *Terranova* dici cœpit, eò quod recens ex-

exſtructum, ædificiiſque & incolis inſigniter auctum eſſet; Mendollum etiam, veterem in eodem diſtrictu locum, facinoroſorum & truculentorum hominum ex Albanla receptaculum, hac colluvie purgatum, renovavit, colonis Italis conceſſit, & antiquato illo nomine *Fanum Georgii* appellavit. Cerchiari præterea monaſterium ædemque fundavit, & monachis Franciſcanis, quos *Minores Obſervantes* vocant, tradidit. Filios poſt ſe reliquit duos, à quibus multa procreata eſt ſoboles, namque natu minorem, JACOBUM, uxor *Florentia Vaëz*, non tantum Ducem *de Belriſguardo*, ſed etiam patrem liberorum decem fecit, JULIUS verò natu major Fabritli, Principis Nojenſis, filius ex iterato conjugio liberos ſedecim genuit: hos inter primas ſorte naſcendi tenuit FABRITIUS, Marchio *de Cerchiaro* quintus, idemque jure uxoris ſuæ Hieronymæ Pignatellæ Dux *de Monteleone* quintus, eoque nomine *Magnas Hiſpaniæ*, Comes *de Borrello* ſextus, nec non Marchio *Caroniæ* in Sicilia, poſtquam nempè cum Franciſco Maria Carafa, Duce Nuceriæ, qui ſororem Hieronymæ natu majorem in matrimonio habuerat in tranſactionem ſuperius memoratam deſcendiſſet: hinc opes ampliſſimas multoſque & inſignes titulos filio ſuo natu maximo HECTORI reliquit, cui ſplendidum etiam conciliavit matrimonium, videlicet *Joannæ Tagliaviæ de Aragonia & Cortes*, Sicularum virginum ditiſſimæ, quippe quam ab utroque parente luculenta & opima manebat hæreditas: patrem enim habuit Didacum *Tagliaviam de Aragonia*, Ducem de *Terranova*, Principem de *Caſtelvetrano*, Marchionem de *Avila & Favara*, Comitem de *Burgetto* & *S. Angelo*, Dominum de *Montedoro*, *Menſis*, *Caſtel Termine*, *Berribada* & allorum locorum, Magnatem Hiſpaniæ, Magnum Admiralium & Comeſtabilem Siciliæ, Equitem Ordinis S. Jacobi & *Commendatorem* de *Villafranca*, cumque hoc beneficio in commodum nepotis ſui, Fabritii Pignatelli, ſe abdicaſſet, Equitem Aurei Velleris, Oratorem Regis Hiſpaniæ Philippi IV. in aula Cæſarea, dein deductorem Mariæ Annæ Auſtriacæ ad regium in Hiſpania torum, poſteà Proregem Sardiniæ, & denique dicti Regis Catholici ad Summum Pontificem, Legatum illuſtriſſimis ortum majoribus, de quibus ad Tabulam IV. Stemmatis regii Aragonici aliqua ſunt dicta; mater autem Joannæ fnit Stephania *de Mendoza & Cortes*, Marchioniſſa *Vallis de Guaxaca* in nova Hiſpania, quam Petrus *Carrillo de Mendoza*, Comes Octavus de *Priego*, cum Joanna Corteſia, ſecunda uxore ſua, genuit, quæque Petro Corteſio, Marchioni dictæ Vallis quarto, avunculo ſuo, ſine prole defuncto, ſucceſſit, tanquam proneptis Ferdinandi Corteſii *de Monroy*, qui Mexicanum Regnum in America occupavit, & Caroll Qninti Imperatoris Regiſque Hiſpaniæ dltioni adjecit, eaque propter ab illo dignatione Marchionis Vallis *de Guaxaca* & Magnatis Hiſpanici an. 1529. mactus eſt. Hectori Pignatello itaque, cum tantorum parentum gnata unica nuptui data fuiſſet ſocrus titulum Marchionis de Valle Guaxacæ ſtatim ceſſit, cum quo poſt ejus obitum res ipſa conſolidata fuit, ſocer deinde Didacns videlicet Tagliavia de Aragonia, pari modo, omnes poſſeſſiones ſuas in generum ſuum tranſtulit, excepto ſolo Ducatu Terrænovæ, & reſervatis ſibi ex redltibus ſuis XXIV. ducatis annuis. Poſt Hectoris mortem, quam cum Prorex Aragoniæ eſſet, obiit, Joanna ejus uxor, Duciſſæ *de Monteleone* titulum nurui ſuæ reliquit, & genitore ſuo vita in Sicilia an. 1673. defuncto Duciſſa *de Terranova* ſalutari amavit, quo nomine inclaruit, cum Mariæ Aloiſiæ, Caroli II. Regis Hiſpaniæ uxori, *Camerariæ Majoris* dignatione admota fuiſſet; ſed Reginæ Gallicæ comitati & facilitati aſſuetæ ſupercilio ſuo, cum perpetua cenſura conjuncto, gravis, moleſta & denique intolerabilis evaſiſſet. Gnatus ejuſdem, ANDREAS FABRITIUS Pignatellus, Dux Montis Leonis ſeptimus, ſtrenuus militiæ ſanguinem pro Rege profudit in pugna, quam in Catalonia inter loca *Epouille & Coll de Bagnales* d. 4. Jul. an. 1677. Comes *de Monterey* adverſus Gallos, quos Dux *de Navailles* ductabat, commiſit, atque ex vulneribus in illa acceptis paulò poſt mortuus, maſculam prolem nullam poſt ſe reliquit, ſed natas duas, quarum natu major, avitarum hæres ditionum, ne iſtæ è familia dilaberentur, Nicolao Pignatello, proavi ſui fratri, matrimonio juncta fuit,

fuit, qualis cognationis inter conjuges exemplum vix in omni occurrit hiſtoria.

NICOLAUM Pignatellum ſplendido illo, de quo modo dictum eſt, matrimonio auctum, eximiiſque virtutibus præditum Carolus II. Hiſpaniarum Rex honoribus etiam ornavit; quippe dignitates *Comeſtabilis* & *Admiralis* Siciliæ, à ſoſocero ſuo poſſeſſas, ei conceſſit, in numerum Cubiculariorum ſuorum illuſtrium eum cooptavit, atque an. 1686. Proregem Sardiniæ conſtituit, hac autem provincia defunctum torque equeſtri *Aurei Velleris* inſignivit. Eſt ei frater Germanus, iſque natu major & ſacro fulgens munere, jam diu non Romæ tantùm, ſed paſſim, ſummo propter præclaras animi ingeniique dotes honore & nomine videlicet FRANCISCUS Pignatellus; Hic à prima juventa pietatis & ſanctioris diſciplinæ ſtudio flagrans, *Theatinorum* familiam ingreſſus, & inter eos *Lectoris* munere ob præclaram eruditionem ornatus eſt: Inde à Rege ſupra dicto an. 1683. ad Archiepiſcopatum Tarentinum provecto Innocentius XII. Papa, purpuram, qua digniſſimum eſſe diffiteri nequiebat, additurus erat, niſi ad arcendos honore iſto gentiles ſuos, nepotum ſpeciem præbituros, animum obfirmaſſet; quare ſatis ille habuit tali eum loco collocaſſe, ubi à ſucceſſore honeſtè præteriri nequiret, *Nunciique* dignatione mactum in Poloniam miſit, nec deſtituit Pontifex hodiernus Clemens XI. vota anteceſſoris, meritaque tanti Præſulis, ſed vacuefacto morte Cardinalis Cantelmi Archiepiſcopatu Neapolitano, illum ad ſuſcipiendum Eccleſiæ iſtius regimen à Polonia ſub initium anni 1703. revocavit, eodemque anno ad finem vergente *Cardinalem*, prima creatione ſua & quidem ſolum, majoris haud dubie honoris ergo, in conſiſtorio d. 17. Dec. habito renuntiavit, nepotemque ſuum è fratre Abbatem Albanum ad galerum illi perferendum ablegavit. Inter fratres illorum conſanguineos, eodem nempe patre, ſed alia matre, prognatos, fuit AGNELLUS, huic genitor oppidum *Montecorvino* reliquit, Rexque Hiſpaniarum Philippus IV. *Principis* axioma contulit, cui poſteà *Ducis de S. Mauro* titulus acceſſit; utroque jam gaudet filius ejus natu maximus JULIUS, quem licet in conjugio viventem, prole deſtitui accepimus; fratres ei ſunt FABRITIUS, Leccenſi Epiſcopatui ab Innocentio XII. Papa an. 1696. præfectus, JACOBUS, ἄγαμος, nec non FERDINANDUS; hic militiæ nomen dedit, eximiumque in ea gradum in Hiſpania adeptus, uxorem etiam ibidem accepit, ſummo loco ſummoque genere ortam, hæredem videlicet ducatus Ixarienſis; hinc ipſemet *Dux de Hijar* ſive *Hixar* in præſentia audit, idemque eſt, qui Galætiæ Proregis munus haud ita pridem geſſit.

Belriſguardenſes etiam Duces ad hanc Pignatellorum lineam pertinent, quem titulum cum re ipſa JACOBO Pignatello, Fabritii primi Nojæ Principis filio natu minimo uxor *Florentia Vaez* attulit, & fato ſuo functa filio primogenito FABRITIO tranſmiſit; is fratres habuit FRANCISCUM, qui in bellis Catalonicis mortem oppetiit, MICHAELEM, qui Leccenſi Eccleſiæ ante Fabritium agnatum ſuum, paulò ante memoratum, præfuit, & DOMINICUM, in Catalonico exercitu ſupremum equitatus præfectum (*Maſtro di Campo generale.*)

AD TAB. VII.

De Lauri Marchionibus & Biſacciæ Ducibus, in quibus explicit genealogia Pignatellia, pauca narratu digna occurrunt; communis illorum ſator SCIPIO fuit, primi Machionis de Cerchiaro frater, *Comes Lauri* primò creatus, dein *Marchionis* titulo auctus; præfuit idem Hydruntinæ Provinciæ aliquandiu Proregis dignatione; filii ſui natu maximi Camilli funus, quoniam turbato mortalitatis ordine, extulit, nepoti ex illo ſuo, eique cognomini Laurenſem Marchionatum tranſmiſit, cum ipſe naturæ conceſſiſſet: huic uxorio jure Comitatus S. *Valentini* & *Palmæ* Toparchia

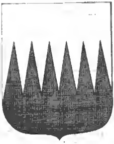
chia acceſſerunt, quibus opibus adeò animum non dedidit, ut earum & curarum mundi pertæſus togam ſumeret ſacerdotalem, titulis ditionibuſque ſuis omnibus filio CAMILLO traditis, eas iſte immoderata largitate omnes profudit & diſperdidit.

ASCANIUS, filius primi Marchionis Lauri ſecundogenitus, magno animo ingenioque felici prædítus, Martem cum Muſis rara copula conjunxit, namque & carminum gloria præcelluit, quorum nonnulla lucem aſpexerunt publicam, & bellica laude floruit, ob quam præcipuè *Biſacciæ Ducis* axiomate à Rege Hiſp. Philippo II. ornatus eſt; iſto bini illius pronepotes, hac tempeſtate viventes, utuntur, eò quod FRANCISCUS, eorum natu major, delecto cælibatu id fratri ſuo NICOLAO impertiit, cumque eo communicavit; hic bellicæ gloriæ cupidine flagrans ad bellum Belgicum profectus eſt, ibique ſupremam rei tormentariæ præfecturam geſſit, ducta eodem loco uxore ex illuſtriſſima Comitum *ab Egmond* & Principum *de Gavre* ſtirpe. Ea nuper quoad mares defecit, cum *Procopius Franciſcus* Comes Egmondanus & Princeps Gavrenſis in Hiſpania, caſtra ibi ſecutus Gallica, morbo militari extinctus fuit menſe Septembri an. 1707. improlis, decennalis quamvis maritus Luiſæ de Conac, Franciſci Marchionis de Conac gnatæ, ductæ an. 1697. d. 24. Mart. Frater illi fuit natu major, *Ludovicus Erneſtus*, qui an. 1693. d. 13. Sept. deceſſit, nullis pariter liberis ex uxore ſua, Maria Thereſia Arembergica, quæ anteà Ottonis Henrici de Carretto, Marchionis de Grana, matrimonium tenuerat, ſuſceptis.

Digitized by Google

RUFFENSIS STIRPS

In Regno Neapolitano *Magnæ domus* encomio inclyta hodieque in Comitibus de Sinopoli, Principibus de Scilla, Palazzolo & S. Antimo, nec non Ducibus de Bagnara florentiſſima.

SCUTO Ruffenſis familia uti conſuevit iſto, quod hic exhibetur, in duas videlicet regiones tranſverſim diſtincto, quarum ſuperior *argento* tincta eſt, inferior verò *nigra*, ita ut ſex cuſpides ſive runcinæ ejuſdem coloris in ſuperiorem partem argenteam aſcendant.

COMITES DE CATANZARO ET

I. SERIUS. ſive SIGERIUS, cogn. RUFFUS de Ca
Regni ſub Friderico II. Imperat. & Rege Sicil. cujus

II.

FULCO, DOM. de SINOPOLI, de quo *Tab. ſeq.*

Petrus COMES de CATANZARO. *Prorex Sicil.* † 1302.

III.

Joannes, Com. *de Catanzaro*, Dn. *de Policaſtro* &c. *Capitan. General. Calabriæ* 1316. *Franciſca de Licinardo, Conradi filia.*

Belladama, ux. *Joannis de Gianvilla, Dom. de Piedimonte.*

Jacobioa nup. *Riccardo de Aquila, C. de Fondi.*

Jordanus Comes de MONTALTO, † 1345. Ux. 1. *Joannella de Leoneſſa*, 2. *Odelina de Chiaramonte, Franciſci della Ratta Com. Caſertæ vidua.* ☾

IV.

Petrus, Com. *Catanzar. Sibylla, Leonis de Reggio* F.

Eliſabetha, nup. *Gerardo de Sangui neto, C. de Corigliano.*

Conradus.

Berardus.

Nicolaus Dn. *de Bovalino. Sancia de Merlotto.*

Joanna, nup. 1. *Thomæ Stendardo*, 2. *Godefredo de Marzano, II. Com. de Squillace.*

Thomaſa, *monial.*

V.

Antonellus, Comes *de Catanzaro.* Uxor *incomperta.*

Antonia.

Riccardus, Dn. *de Bovalino.*

Joanna, nup. *Roſtaino Cantelmo.*

VI.

Nicolaus Ruffo, Comes *de Catanzaro*, *Prorex Calabriæ* 1384. MARCHIO de COTRONE er. 1390, Dn. *d'Altavilla, Strongoli, Martorano, Scillone, Motta Grimalda, Miſuraca, San Lucido & Satriano*, obiit exul in Gallia. Uxor 1. *incomperta.* 2. *Margarita de Poitiers, Ludovici Dom. de Saint Valier Fil.* 1414.

Joannes, *Eques Hieroſol. & Prior S. Euphemiæ.*

VIII.

(1) Polyxena, uxor ſecunda *Ludovici de Poitiers, Dom. de S. Valier.*

Joannella March. *de Cotrone* & Com. *de Catanzaro*, uxor *Antonii Columnæ, Pr. Salerni, &c.*

Errichetta March. *de Cotrone*, Com. *de Catanzaro*, nup. *Antonio Centellas, Comiti de Colleſano, March. de Cotrone & Geraci.*

Gozzolina, ux. *Lucæ Sanſeverini, I. Pr. de Biſignano.*

VIII.

Polyxena, nup. 1. *Jacobo Marilli, M. Seneſcallo Regni Neap.* 2. *Franciſco Sfortiæ, &c.*

IX.

Joannes Franciſcus Marinus *Marzano*, III. Dux *de Seſſa*, & Dux *de Squillace*, Princeps *de Roſſano*, Comes *de Montalto*, M. Admiralis Regni Neapol.

X.

Joannes Baptiſta *Marzano*, IV. Dux *de Seſſa*, & II. *de Squillace*, II. Pr. *de Roſſano*, † *an.* 1508.
Ux. *Conſtantia Davalos, Innici March. Piſcar. Fil. Friderici de Balzo, Pr. Altamuræ vidua.*

Cubella, ux. *Alexandri Sfortiæ, Pr. Piſauri.*

MONTALTO, DOM. DE BADOLATO.

I. labria, Magnus Mareſcallus (*Maeſtro Mareſciallo*) teſtamento teſtis ſubſcripſit d. 13. Dec. an. 1250.

II.

Uxor, *Joanna de Aquino, Atenulphi, III. Com. Acerræ Fil.*

Joannes DOM. de BADOLATO. Ux. 1. *Benincaſa d'Oppido.* 2. *Conſtantia de Sangineto, Rogerii Com. de Corigliano F.*

III.

Sigerius. ☉

Claricia, ux. *Gentilis Urſini.*

Petrus, † *ſine lib.*

Jordanus Dn. *de Badolato.* ♃

Boëmundus Dn. *d'Oppido.*

Margarita, nup. *Guilielmo Porcelleto, Dom. de Calatafime.*

Jacobina, ux. *Joannis Carmignano.*

IV.

☽

(1) Joannes, Com. *de Montalto,* † 1341.

Carolus, † *ante patrem, circa an.* 1315.

(2) Covella, ux. *Conradi de Antiochia Com. de Capizzi.*

☉

Benedictus. *Helena de Ramone, Dom. de Gavrano.*

♃

Joannes, Dom. de *Badolato. Palmina de Reggio.*

V.

Carolus, III. Comes *de Montalto*, Dn. *de Paola, Fuſcaldo & S. Marco.* Ux. 1. *Landuna de Sabrano, filia Com. de Ariano,* 2. *Joanna Sanſeverina, Roberti Com. de Corigliano filia hæres.*

Petrus, Dom. *de Badolato.*

VI.

(2) Antonius Ruffo, IV. Comes *de Montalto & de Corigliano. Joannella Sanſeverina, Henrici Com. de Mileto* F.

Carolus Ruffo, *Magnus Juſtitiarius Regni Neap.*

Fulco Ruffo, Dn. *de Badolato.*

VII.

Carolus, V. Com. *de Montalto & Corigliano,* M. *Juſtitiarius Regni,* † an. 1400. *Ceccarella Sanſeverina, Hugonis Com. de Potenza* F.

Leonellus.

N. uxor *Franciſci Prignano Pr. Capuæ, nepotis Urbani VI. Papæ.*

Cubella, nup. 1. *Jacobo de la Marra, Dom. de Rivlo,* 2. *Rogerio Sanſeverino, I. Duci de S. Marco.*

Robertus, M. *Juſtitiar.* † *ær.*

Stephanus Dn. *de Badolato.*

VIII.

Cubella, patris & ſororis hæres, uxor prior *Joannis Antonii Marzano V. Com. de Squillace, Admiral. Neap. & II. Ducis de Seſſa,* obiit illa an. 1445.

Marcus Antonius, Dom. *de Badolato.*

IX.

Uxor, *Beatrix de Aragonia, Ferdinandi I. Regis Neapol. Fil. nat.*

Joanna, Dom. *de Badolato,* nup. *Ludovico de Arena, Com. Arenæ.*

X.

Catharina, nup. *Antonio de Rovere, Com. Soræ.*

Margarita, nup. *Leonardo Tocco, Pr. Achajæ.*

Maria, ux. 2. *Antonii Piccolominei, Duc. de Amalfi.*

II.

DOMINI ET COMITES DE SINOPOLI, PRINCIPES

FULCO RUFFUS, Dom. *de Seminara*, S. *Chriſtina* & *Bovalino*, Petri, Comitis de Catanzaro primi frater.

III.
- Jordanus.
- Fulco.
- Henricus, DN. de SINOPOLI, Seminara & al. vixit adhuc an. 1301.

IV.
- Petrus, *obiit ante patrem.*
- Fulco, Dn. *de Bovalino* Ux. 1. *Berarda, Triſiligardi, Dom. Guardiæ Fil.* 2. *Altadonna, Jordani de Baldano Fil.*
- Guilielmus, Dom. dein COMES *de Sinopoli* 1335. Ux. 1. *Catharina Dom. de Corbatio*, 2. *Aloiſia de Eroilla.*

V.
- Petrinus, Dn. *de Sinopoli*, † *av. Joanna, Philippi Turda* F.
- (2) Nicolaus, Dn. *de Bovalino, improlis.*
- Henricus, Dn. *de Jeraci*, † *ante patr. Julia Moleto.*
- Fulco, II. Comes *de Sinopoli.* Uxor *incomperta.*

VI.
- Antonellus, Dn. *de Palicio, Condojanni & al. Maria Filingiera.*
- Joanna, nup. *Thoma Sanſeverino, Com. de Terlizzi.*
- Gulielmus, III. Comes *de Sinopoli. Lucretia Caracciola, Antonii Com. de Jeraci* F.

VII.
- Fulco, Dn. *de Palicio & Condojanni.*
- Carolus, IV. Com. *de Sinopoli.* Ux. 1. *Catharina Grimalda, Dom. de Policaſtro, Nicolai* F. 2. *Maria Centelles, Antonii March. de Cotrone ſoror.*
- Maria, nup. *Nicolao de Arena.*
- Covella, ux. *Baptiſtæ Caraccioli, Com. de Jeraci.*

VIII.
- Henricus Dn. *de Palicio & Condojanni.*
- Joannes Nicolaus.
- (2) Joannes, V. Comes *de Sinopoli. Eleonora de Cardines, Alphonſi* F.
- Covella, nup. *Marino Correale,* C. *Terræ Novæ.*
- Filaritus, *nothus, Eq. Hieroſ. Prior S. Euphem.*

IX.
- Antonellus, Du. *de Palicio.*
- Paulus, VI. Comes *de Sinopoli. Catharina Spinella, Caroli* I. *Com. de Seminara F.*
- Violanta, nup. *Gutierio Nava Dom. de Scilla.*

X.
- Hieronyma, al. Joanna nup. *Alphonſo de Aragonia d'Ayerbe, I. Com. de Simari.*
- Fabritius, VII. Com. *de Sinopoli*, I. PRINCEPS de SCILLA. Ux. 1. *Iſabella de Gennaro, Com. Nicoteræ.* 2. *Iſabella Aquaviva, Jo. Hieronymi Duc. de Atri F.*
- Julia, nup. *Federico Carafæ, C. Policaſtri.*
- Marcellus. *Joanna de Benavides de Alarcon Sanctii F.*
- Hieronymus.
- Joannes Baptiſta.
- Virgilius.

XI.
- (1) Maria, Princ. *de Scilla* Com. *de Sinopoli*, nup. 1. *Vincentio Ruffo, patrueli ſuo,* 2. *Tiberio Carafæ, Pr. Biſiniani.*
- (2) Margarita, ux. *Joſiæ Aquavivæ, Duc. de Atri.*
- MUTIUS *de quo Vid. Tab.* IV.
- Vincentius, Princ. *de Scilla* & Com. *de Sinopoli* per ux. *Mariam Ruffam, patruelem ſuam:*

XII.
- Fabritius † *puer.*
- Joanna Pr. *de Scilla* & Com. *de Sinopoli*, nup. *Vincentio Ruffo, Pr.* de *Palazzolo*, de quo *Tab. ſeq.*
- Imara, ux. *Franciſci Ruffi, Duc. de Bagnara.*
- Margarita, nup. *Joanni Fabritio de Capua, III. Pr. Ricciæ.*

DE SCILLA, DOMINI DE BAGNARA.

Uxor, **MARGARITA**, *Carnelevarii de Pavia, Domini de Sinopoli & aliorum locorum in Calabria filia & hæres unica.* II.

Uxor, *Margarita de S. Lucido ex Dom. de Maida.* — Aloiſia, nupta *Ægydio de S. Lucido, Dom. de Maida.* III.

Aloiſia, nup. N. *Filingiero.* — Jacoba, *monialis in monaſt. S. Mariæ Reginæ.* — Margarita, ux. *Boemondi, Dom. d'Oppide.* — Conſtantia, nup. *Vinciguerræ Grimaldo, Dom. de S. Demetrio in Calabr.* IV.

Carolus. — Rogerius. — Margarita, nupta *Jordano de Arena, Dom. Arena.* V.

Henricus, *Abbas.* — Margarita, nup. 1. *Joanni Antonio de Coſtanzo, Dom. de Caſaldone*, 2. *Nicolao Caracciolo.* — Nicolaus. VI.

Catharina, nup. *Ottino Caracciolo, Com. de Nicaſtro.* — Margarita, ux. *Jacobi de Nantolio, Dom. de Francavilla.* — Eſau, Dn. *de Nicotera. Alvina Centelles, Mariæ ſoror.* — Liſa, nup. *Franciſco Branciæ.* — Nicolaus Antonius. *Ramondetta Centelles, Mariæ & Alvinæ ſoror.* VII.

Diana, nupta *Carolo Caracciolo.* — Gulielmus, Dn. *de Bagnaro, occ. in pr. ap. Seminariam* 1462. — Carolus Dn. *de Girifalco, ux. Alphonſina de Longobucco.* — Eſau Dn. de *Bagnara. Hieronyma* del *Carretto.* — Henricus. VIII.

Berardus, Dom. *de Bagnara. Leonora de San Ginetto.* — Nicolaus Antonius, Dn. *de Solano.* IX.

Octavius. *Iſabella Sances, March. de Grottola F.* — Carolus. — Victoria, ux. *Octavii Serſale, Com. de Sellia.* — Hippolyta nup. *Hieronymo Tomacello, Dom. de Galatro.* — Julius. — Hieronymus Dn. *de Bagnara. Antonia Spadafora.* X.

Catharina, *monialis & fundatrix monaſt. S. Joſephi Rufforum.*

Sanctius, *Eq. Hieroſ.* — Hippolyta, ux. *Joannis Baptiſtæ della Marra D. de Macchia.* — Laudonia, nup. 1. *Jacobo del Tufo M. de Lavello*, 2. *Flaminio Caracciolo.* — Jacobus, Dn. *de Bagnara & Solano. Hippolyta Spinella, Salvatoris, I. March. Fuſcaldi F.* XI.

CAROLUS. Dux *de Bagnara. Vid. Tab. ſeq.* III. — Joannes. — Flavius. — Feliciana, nup. 1. *Joanni Rota.* 2. *Fabritio Villano.* XII.

Digitized by Google

DUCES DE BAGNARA, PRINCIPES DE S. ANTI

XII.

CAROLUS RUFFUS, Jacobi Dom. de Bagnara & Hippolytæ Spinellæ F. DUX primus de BAGNARA, Dn. *de Fiumara di Muro, S. Antimo, Motta* &c. † 25. Sept. 1619.

XIII.

- Franciſcus, II. Dux *de Bagnara*, Dn. *de Sant Antimo* &c. † 10. *Maji* 1643. *Guiomara Ruffa*, *Vincentii & Mariæ Principum Scillæ* F.
- Flavius, *Abbas ad S. Bartholom.*
- Bernardus *Eques Melit.*

XIV.

- Carolus, III. Dux Bagnaræ, I. PRINCEPS de S. ANTIMO, † 10. Mart. 1693. Ux. 1. *Conſtantia Boncompagna*, *Gregorii*, II. *Duc. Sora* F. 2. *Diana Caracciola*, *Jo. Baptiſtæ*, *II. Duc. de Celenza* F.
- An-na. Illuminata. *Moniales.*
- Maria, ux. *Hugonis Boncompagno*, *III. Duc. de Sora.*
- Paulus. *Victoria Pignatella*, *Ludovici M. de Caſalnovo* Fil. ☉
- Vincentius. Ux. 1. *Maria* . . . . 2. *Lucretia Vintimiglia*, *Placidi* F. ☾

XV.

- (1) Franciſcus, IV. Dux Bagn. II. Pr. de S. *Antimo*, & I. *della Motta.* *Joanna Lanza & Moncada*, *Laurentii*, *V. Com. de Muſumeli* F.
- Tres *moniales in Fano Gregor. Mecinæ.*
- (2) Joſephus III. Pr. de *S. Antimo.* *Catharina Ruffa*, *patruelis.*
- Thomas Archiep. Niceæ. *Mag. Cameræ Pap. R. E. Cardinal. cr. 17. Maji* 1706.
- Dominicus, *Eques Melit.*
- Lucretia, ux. 2. *Ferdinandi Mendozæ VII. March. de Valle.*
- Paulus.
- Fabritius.

XVI.

- Carolus, II. Pr. Mottæ. *Anna Maria Ruffa*, *Joſephi Tiberii Pr. de Palazzolo* Fil.
- Conſtantia, nup. *Carmineo Nicolao Caracciolo*, *Pr. de S. Bono.*
- Antonius.
- Dominicus.
- Joſephus.
- Guiomara.

♂

- Placidus, Antonii F. Princeps Scalettæ & Floreſtæ in Sicil. *Dorothea Corvina.*
  - Antonius, Pr. *della Floreſta.*
- Flavius, Abbas.
- Franciſcus.

III.

MO DELLA MOTTA, SCALETTA ET FLORESTA. XII.

Uxor. ANTONIA *Spadafora*, *Friderici Baronis de Venetico & Palermo*, *& Juliæ Agliatæ filia.*

XIII.

Petrus, Vicecomes *de Francavilla.* *Agatha Balſama.*	Antonius, PRINCEPS SCALETTÆ in Sicilia. *Antonina Grotta.* ♀

XIV.

Fabritius, *Prior Baguaræ & Capuæ in Ord. Melit. Du. de Maida, Laconia* &c.	Thomas, *ex monacho Ord. Dominic. Archiepiſc. Barienſ.*	Joannes, † *juvenis.*	Jacobus, Vicecom. *de Francavilla.* *Agatha Anſalone.*	Carolus.

XV.

Fabritius. *Guiomara Ruffo, Vincentii, patrui Fil.*	Carolus, *Du. Cicalæ.*	Franciſcus, *monachus Caſin. Ord. Bened.*	Maria, nup. *Nicolao de Bologna, I. Duc. de Palma.*	(1) Catharina nup. *Joſepho Ruffo, III. Pr. de S. Antimo.*	(2) Franciſcus. *Theodora Alberti, D. de Meliſo.*	Guiomara, ux. *Fabritii Ruffi, patruelis ſui.*

XVI.

Franciſcus, nat. 1691.

Federicus. Carolus. Jacobus. Antonius. Petrus. Joannes.

 TAB.

TAB. IV.

PRINCIPES DE PALAZZOLO ET SCILLA, MARCHIONES DE LICODIA, COMITES DE SINOPOLI.

XI. **MUTIUS RUFFUS**, Marcelli Ruffi & Joannæ Benavides de Alarcon filius primogenitus.

Uxor, CAMILLA *Santapau*, V. *March. de* LICODIA, *Franciſci, II. Pr. Buteræ, & IV. March. Licodiæ Fil. Petri Velazquez Dom. de Palazzolo vidua.*

XII.

Franciſcus Ruffo & Santapau, † *cælebs.*	Vincentius Ruffo & Santapau, III. PR. de PALAZZOLO, VI. MARCH. de LICODIA. *Joanna Ruffo, III. PR. de SCILLA, IX. Com. de Sinopoli, Vincentii Fil.*	Joſephus, *Clericus.*	Guiomara, nup. *Jacobo Spadafora, Pr. de Venetico.*

XIII.

Fabritius Ruffo, IV. Princ. *de Scilla & Palazzolo*, VII. March. *de Licodia*, X. Com. *de Sinopoli & Nicotera*, † ἄπαις.	Franciſcus Maria, V. Pr. *de Scilla & Palazzolo*, VIII. March. *de Licod.* XI. Com. *de Sinopoli*, VI. *de Nicotera, cælebs.*	Joſephus Tiberius, VI. Princ. *de Palazzolo*, † *Agatha de Branciforte, Petri de Branciforte & Lanta Fil. Hieronymi March. deli Martini ſoror.*	Maria, nup. I. *Franciſco Mariæ Dominico Carafa, VI. Duc. de Nocera, 2. Dominico Concublet de Arena, March. Arenæ, 3. Joſepho Carafa, II. Duci de Bruzano.*

XIV.

Gulielmus Ruffo & Branciforte, VII. Pr. *de Palazzolo*, *Silvia de la Marra, Duc. della Guardia.*	Anna Maria, nupta *Carolo Ruffo, Pr. della Motta.*	Joanna.	Henrichetta.

E X E-

EXEGESIS HISTORICA.

RUFFENSIS familiæ nobilitatem ſummam, potentiamque hand mediocrem, qua aliquando eminuit, multis dein & maximis caſibns concnſſa & attrita, encomium arguit Magnæ domus (*La Gran caſa*) quo ſe jactare ſolet. Ejus originem nonnulli altius repetentes ad Romanos fontes revocant, & ad *Rufos Rufinoſque*, Corneliæ gentis progeniem, referunt, quo in numero *Joannes Ritonius* fuit, qui in Teſſera ſua omnium familiarum nobilium Italiæ in Valentia an. 1484. impreſſa, circa deductionem Rufforum noſtrorum à Pompejo Rufo, Sp. Lucretii Tripitani, primi Conſulis Romani poſt Regem Tarquinium Superbnm ejectum, filio, gratis deſudavit; eam *Philadelphus Mugnos* Theatri Geneal. Siciliæ, Libro VIII. recenſuit. Parem foviſſe videtnr ſententiam Frater *Simon de Leontino*, Epiſcopus Siracuſanus, antiquior illo ſcriptor, quippe qui regnante Carolo I. vixit, & Siculam hiſtoriam elucubravit, in qua hæc legi verba, *Rufa nobiliſſima & vetuſtiſſima familia, tempore Romanæ Reipublicæ magnoperè vixit, & uſque ad meum tempus potentiſſimè vivit*, dictus *Mugnos* in Theatro Nobilitatis mundi (*a*) refert. *Ferdinandus Marranus Guardiæ Dux* in Diſcurſibus, quos de familiis ſibi cognatis conſcripſit, de Ruffenſi etiam tractans, vana illa aut ſaltem incerta nihil moratus, ultimam Rufforum noſtrorum memoriam ex Leonis Cardinalis Oſtienſis Chronica Caſſinenſi repetiit, cujus libro II. narratur Græcos circa initia ſeculi Chriſtiani undecimi Apuliam ſibi Calabriamque ſociatis ſibi *Ruffis* atque Giulianis vendicaſſe. Anno deinde 1091. Robertum Ducem Apuliæ, Rogerii, qui poſteà utramque Siciliam Regni titulo complexus eſt, patrem, cum adverſus Boëmundum Calabriæ Ducem bellum gereret, & exercitu XXV. M. Saracenorum ex Sicilia auctus in Calabriam deſcendiſſet, à *Philippo* & *Henrico Ruffis* exceptum, eorumque opibus ac armis corroboratnm Hydruntina Provincia & Baſilicata potitum eſſe, ex *Laurentii Buonincontro* Hiſt. Siculæ Libro II. modò laudatus Guardiæ Dux retulit, & alterutro iſtorum prognatum eſſe cenſuit *Petrum Ruffum*, qnem unicum Gelaſius II. Papa an. 1118. Cardinalem, tit. S. *Mariæ in Coſmedin*, creavit.

Ab illo tempore uſque ad extremam Friderici II. Imperatoris ætatem, atque adeò integri ſeculi & qnod excurrit ſpatio, deficere annales, tabulaſque & literas, qnibus Rufforum memoria ſervata ſit, idem illuſtris ſcriptor haud diſſimulavit; ſed Friderico Imperatore modò dicto Siciliæ Regnum tenente, claruiſſe ejuſque gratia floruiſſe memorat SERIUM, aliis SIGERIUM dictum, FULCONEM, PETRUM & HENRICUM *Ruffos*, quorum primus Magnus Regni Mareſcallns, & cæterorum patruus fuerit, natorum ex *Jordano* ejus fratre. Eundem nec non Fulconem Friderico Imperatori animam reddenti adfuiſſe, ejuſque tabulas ſupremas, Florentini in Apulia an. 1250. d. 13. Dec. ſcriptas, obſignaſſe ait. At Fulconi fratribuſque ejus non Jordanum, ſed *Sigerium*, Magnum Mareſcallum ipſum, patrem tribnit genealogia Ruffenſis ſtirpis, quam Neapoli accepimus, & benignitati Carminei Nicolai Caraccioli Principis de S. Bono in acceptis ferimus, cujus etiam veſtigiis in Tabula noſtra inſtitimus, rem cæteroquin in medio relinqnentes.

A FULCONE & PETRO fratribus ſtirps Ruffenſis in duos diducta eſt ramos, ex quibns ille, qni à priore ſatus eſt, hodieque viget, alter dudum exaruit. Petri mentionem in citata ſuperius Simonis, Epiſcopi Siracuſani, Hiſtoria Sicula fieri *Phil. Mugnos* teſtatur, hæc ejus verba referens: *Petrus Rufus Siciliæ & Calabriæ Prorex, ob ſuam potentiam, prudentiam, valorem & magnanimitatem Princeps glorioſus à vulgo appellatus fuit, & à Rege Conrado Suevo extimatiſſimus, ideò tota ejus domus* Magnæ *titulo ſuper omnes familias fuit vocitata. Hic non ſolùm Comes Catanzarii, ſed totius Calabriæ Citra dominium habuit; Jordanus & Fulco Rufo, ipſius nepotes, Vallem Crateam,*

(a) *Pag.* 90.

team, Terram Jordanam & majorem partem Calabriæ ultra poſſederunt. Memoratam ab autore iſto Conradi Regis de *Petro Ruffo* exiſtimationem debita ille fidelitate penſavit, operamque dedit pro virili, ut Calabriam Siciliamque in obſequio Regis retineret, adverſus Manfredum, Friderici Imperatoris nothum, ſibi Regnum vindicare conantem; hoc verò Petri erga Regem legitimum ſtudium in ſiniſtram rapuit partem *Fazella*, hiſce *Libro VIII. Dec. Poſt. de Rebus Siculis* uſus verbis: *Meſſanenſes, qui Manfredo adhæſerunt Petrum Rubeum Comitem, genere Calabrum, adverſus Manfredum nova molientem, cum tota familia urbe expellunt, & Legatis miſſis Manfredum ad Siciliam invadendam hortantur.* Huic, Manfredo nempè, cum fortuna in occupando Regno adſpiraſſet, *Petrus Ruffus*, ut iræ ejus ſe ſubduceret, exilium ſubiit voluntarium unà cum *Jordano* & *Fulcone*, nepotibus ſuis ex fratre, ſeceſſitque in Galliam, unde cum Carolo Andium Duce, à Pontifice Romano adverſus Manfredum accito, in Italiam rediit, ejuſque partibus ſe adjunxit, cumque is Manfredo in prælio apud Beneventum cæſo, deindeque Conradino Suevo capto & neci dato, rerum in utraque Sicilia potitus eſſet, in priſtinas dignitates opeſque reſtitutus eſt, id quod *Laur. Buonincontro* in Annalibus ſuis literis prodidit hunc in modum: *Carolus, priuſquam vita deceſſiſſet Petrum Ruffum ex ea Rufforum familia, quam ſecum ex Gallia adjunxerat, Comitem Catanzarii, pluresque nobiles, quos ſui itineris ſocios habuerat, honoribus auctos, & dignitatibus inſignitos reliquit.* Superſtes Carolo *Petrus* filio ejus Carolo II. æque in pretio ac patri fuit, ab eoque delectus eſt, qui Eleonoram, ipſius ſororem, Friderico Aragonio, Siciliæ, propriè ſic dictæ, Regnum, à Petro Rege Aragoniæ patre ſuo poſt veſperas Siculas occupatum, tenente, in pacificatione deſponſam, Meſſanam deduceret, qua ſparta defunctus, dum domi ſenio confectus quietem ærumnarum captat, manu ſcelerati hominis, quem *Joannem de Moliterno* annales vocant, indigniſſimè luce privatns eſt, nonagenario major.

Stirpem Comitum *de Catanzaro* JOANNES, Petri filius natu maximus, propagavit, pater Petri ſecundi, quo natus *Antonellus* Nicolaum genuit, in quo illa quo ad mares emarcuit. Ætas NICOLAI in illa incidit tempora, quibus Carolus III. & Ladiſlaus ejus filius Neapolitanis imperabant: ntriuſque ille gratia atque exiſtimatione floruit, atque à primo Calabriæ regimine anno 1384. nobilitatus, ab altero autem *Marchionis de Cotrone* dignatione an. 1390. mactus eſt. Verùm ab hoc Nicolaus tandem, quam ob offenſam incertum, deſcivit, & Ludovici Andegavenſis factioni ſe adjunxit, memoraturque ſuiſſe inter primores Regni, qui ad Parlamentum, à Ladiſlao anno 1401. Neapoli indictum, non venerunt. Quare in ordinem eum redigere cupiens Rex, armata ditiones ejus invaſit manu, & cunctis ferè, licet ampliſſimas haberet, exuit, nihilo tamen ſecius veniam & reſtitutionem bonorum ei obtulit ſi ad frugem rediturus eſſet, ſed incaſſum: perſtitit enim ille in obſequio Ludovici, Galliſque Regium & Cotronum, quæ loca ſola reliqua habebat, conceſſit, & in Galliam trajecit, coràm, quem ſectabatur, veneraturus. Ibi amiſſa uxore lares repetiit, ſpe inflatus potiundi conjugio Mariæ Anghianæ, quæ eodem temporis tractu morte Ramondelli Urſini, Principis Tarentini, vidua facta fuerat; verum excidit hac uxore, ab ipſo Rege Ladiſlao ob formæ præſtàntiam, maximaſque opes in matrimonium ducta. In Galliam itaque rediit, ibique è Pictavienſi gente conjugem ſibi ſumſit, novoque ſocero gnatam viciſſim ſuam nuptui locavit. Equidem tradunt Ferd. Marranus Dux Guardiæ, aliique ſcriptores Italici *Margaritam Pictavienſem* unicam Nicolai Ruffi ſuiſſe uxorem, eaque defuncta affectatum ab eo eſſe matrimonium Mariæ Principis Tarentinæ; ſed toto, quod ajunt, cœlo eos errare ex genealogia Pictavienſis familiæ, à Bucheto accuratiſſimo in Gallia ſtemmatographo concinnata, & in ſcriniis noſtris extante, liquet; ea quippe annum, quo Nicolaus Ruffus Margaritam Pictavienſem connubio ſibi ſociavit, indicat, & decimum quartum ſecnli XV. fuiſſe notat, at Maria Principiſſa Tarentina jam dum anno 1405. ad ſecunda cum Ladiſlao Rege, cujus rivalem Nicolaum Ruffum ſuiſſe diximus, vota tranſierat: neutiquam etiam credibile eſt, quod Ludovico Pictavienſi, ſocero Ruffi, poteſtas facta

ſuiſſet

fuiſſet gnatam ejus ducendi, ſi ea ex ſua nata fuiſſet filia. Nullum itaque eſt dubium, qnin Nicolaus Ruffus ante Pictavienſem aliam habuerit uxorem, ex qua gnatas in Tabnla enumeratas ſuſcepit; quarum natu maximam *Polyxenam* Ludovicus Pictavienſis Fani Valerii Dominns ſecundis ſibi adjunxit nuptiis, è priore conjuge, quæ Catharina de Giac, Petri de Giac Cancellarii & Cuſtodis Sigillorum Galliæ ſub R. Carolo VI. filia erat, jam aliquot liberorum pater, quorum in numero Margarita fuit, à Nicolao Ruffo, Gallis *Le Roux* dicto, ducta. Vitæ finem iſte in Gallia explevit, cum ditiones ejus in fiſcum redactas Joanna Regina Neapolitana, quæ Ladiſlao fratri ſucceſſit, *Joannellæ Ruffæ*, filiæ ejus ſecundæ, tradidiſſet, in gratiam matrimonii, quod cum ea contraxit Antonius Colnmna, Martini V. Papæ nepos. Hac ſine prole mortua *Erricbetta*, tertia Nicolai Ruffi filia, hæreditatem iſtam adiit, annuente Alphonſo Rege, qui eam Indico Avalo uxorem deſtinarat, ſed nupſit ea Antonio Centilio Calabriæ Præſidi, ingratiis Regis, qui tamen poſtea placatus, non tantum Marchionatum Cotronenſem & Comitatum Catanzarenſem, ſed etiam Comitatum Belcaſtrenſem Centilio contulit, quemadmodum ſæpè laudatus Guardiæ Dux literis prodidit.

Erat ille origine Catalanus, nobili ſatus ſtirpe, & filius Gilberti *de Centelles*, qui in Siciliam unà cum Martino Rege venit, & ducta in uxorem Conſtantia Ventimilia, Antonii Ventimilii Comitis de Colleſano gnata, larem ibi fixit, ſoceroque in dictum Comitatum, vigore teſtamenti ab eo conditi, ſucceſſit. Ex hoc conjugio nati ſnnt Antonius, Alphonſus & Julianus, nec non fœmellæ tres, tribus è Ruffenſi ſtirpe fratribus nuptæ, quemadmodum Tabula ſecunda videre eſt. Antonius cum ex eadem gente, ceu dictum, conjugem accepiſſet, ejuſque jure nec non beneficio Regis Alphonſi Marchionatn Cotronenſi, & Comitatibus jam memoratis auctus eſſet, tanta commoda æqua pati mente non valens, ſed novis ſtudens rebns, ſæpeque Regi modò dicto, nec non Ferdinando ejns filio ac ſucceſſori, rebellis factus, fortunarum omnium jacturam fecit, quibus etiam filii ejus, Antonius & Henricus, patriſſantes, caruerunt, & citò perierunt, prior à Turcis captus, alter veneno extinctus; hacque ratione omnes ejus ditiones fiſco addictæ ſunt, quas inter Comitatus Colleſanenſis in Sicilia Petro Cardonæ, tum Proregi hujus inſulæ, collatus eſt. (*b*) Habuit quidem Antonius Centilius poſt mortem Errichettæ Ruffæ ſecundam uxorem Conſtantiam Moranam, Theſei Baronis de Cotronei & Meliſſa qui illi Errichettæ nnptias conciliarat, gnatam, ſed prolem ex ea genuiſſe non legitur. Iſtam verò quaſi coactus duxit, cum enim genitorem ejus levem ob rixam, ex venatione ortam, ſclopeto interfeciſſet, filius verò defuncti Joannes Moranus cædem parentis acerrimè ultum iret, ei placando ſororem Conſtantiam in matrimonium petiit, ſine dote, & obtinuit. (*c*)

A JORDANO Ruffo, Petri I. Comitis Catanzarenſis filio ſecundogenito ramus Comitum *de Montalto* defluxit; hunc quippe, ex diſpoſitione paterna Dominnm Cariati, Nicoteræ, Borrelli & Montalti, Robertus Rex Neapolitanus Comitem *de Montalto* anno 1327. creavit, poſteaque intimioribus Conſiliariis ſuis adſcripſit, & *Capitaneum Generalem* Calabriæ Ulterioris conſtituit. Eidem è poſteriore matrimonio cum *Odolina Claromontana*, ſorore Margaritæ, quæ Claromontanum Comitatum ad Sanſeverinates tranſtulit, quaque ex familia origine Gallica & maximè illuſtri, Ladiſlaus & Ferdinandus I. Reges Neapolitani uxores habuerunt, unica nata eſt filia, Conrado de Antiochia, Comiti de Capizzi, Friderici II. Imperatoris Regiſque Siciliæ pronepoti, nupta; è priore verò conjuge gnatos ſuſcepit duos, qnorum funera, turbato mortalitatis ordine, extulit, cùm JOANNI, natu majori, Comitatum Montaltenſem, nec non regimen Principatus Calabriæ Ulterioris, annuente Rege, ceſſiſſet; eodem munere CAROLUS, Joannis filius, & tertius Montalti Comes, functus eſt; huic ab uxore ſecunda *Joanna Sanſeverina*, magna ditionum acceſſio facta eſt; ad eam enim ex paterna hæreditate pervenere Comitatus *Corilianenſis* in Calabria, *Terlizzium* &

(b) *Magnus Theatr. Geneal. Sicil. Parte I. p.* 267.
(c) *Ferd. della Marra op. cit. p.* 265.

& *Ruvum* in Barienſi Provincia, *Acerenza*, *Genzanum*, *Alianum*, *Caſtellum grande*, *Raponum*, *Corletum*, *Perticarum*, *Conturſium* in Baſilicata, & *Gricilianum* in Campania. Succeſſit illi in has avitaſque ditiones ANTONIUS, ex iſto natus toro, quem Carolus III. Rex, quo matrueli utebatur, *Seminara*, meroque & mixto in eam imperio, nec non munere *Capitanei Generalis* in Calabria amplificavit. Nec minus in fratre Antonii, Carolo Ruffo, ornando benignitas dicti enituit Regis: huic enim ampliſſimam ditionem, videlicet *Hydruntum* Metropolim, cum quinque vicinis civitatibus, *Gallipoli*, *Alexano*, *Ugento*, *Matera* & *Nardo*, aliiſque in eadem regione locis, nec non inſigne munus *Magni Juſtitiarii* Regni Neapolitani contulit; ſed illa omnia *Roberto Ruffo*, gnato Caroli unico, ſine liberis defuncto, ad patrimonium regium redierunt, ſolo Magni Juſtitiarii munere ad CAROLUM, quintum Montalti Comitem, patruelem Roberti, translato, cum quo, aut ejus fratre, *Leonello*, maſcula Rufforum Comitum *de Montalto* ſtirps extincta eſt: *Leonellus* enim, cui frater per teſtamentum Acerenzam legavit, prolem nullam, *Carolus* verò fœmellas tantum duas poſt ſe reliquit: quarum natu majorem *Polyxenam* paternarum opum hæredem primariam cum priore marito, Jacobo Marillio, qui genere Gallus & Regni Neapolitani Seneſcallus fuit, orbata fuiſſet, Joanna II. Regina Franciſco Sfortiæ, qui poſteà Dux Mediolani factus eſt, in matrimonium dedit, ex quo cum filiam unicam ſuſcepiſſet, unà cum ea ex veneno, ceu creditum fuit, mortua eſt, ſuccedente illi in ditiones relictas ſorore COBELLA, Ducis Seſſæ uxore, fœmina, ut Ducis Guardiæ verbo utar, *terribiliſſima*. Ea cum eſſet ex marito gravida, ita cœpit eum odiſſe atque averſari ut ab illo tempore perpetuò ſecubaret. His moribus præcipuum gratiæ & auctoritatis locum apud Joannam II. Reginam, cui ſimilis erat improbitas, nacta, implacabili odio in Joannem Caracciolum, vulgò *Sergiannem* dictum, Magnum Regni Seneſcallum, quo Regina familiariter utebatur, exarſit, nec quievit donec ille è medio tolleretur, cujus conſilii præcipuam auctorem Cobellam fuiſſe memoriæ proditum eſt, quemadmodum in Exegeſi ſtirpis Caracciolæ, ejuſdemque Tabulæ XIV. alibi diximus. Erat ei amita cognominis, quam nonnulli ſcriptores cum iſta confuderunt, & ad quam ſpectat epitaphium, quod in æde patrum Prædicatorum oppidi *Altomonte* legitur, ita ſe habens:

Ex veterum claro Rufforum germine nata,
Regibus & noſtris illuſtri ſanguine mixta,
Quam tenuit coram Regina Joanna Secunda
Rugerii quondam Comitiſque potentis, & uxor,
Et Sancti Marci Dux, cujus filius extat,
Virtutum comitatu choris Comitiſſa Cubella
Marmoreo hoc tegitur annorum plena ſepulchro.
Julius hanc carpſit Sole fervente Leone.

Martiana familia, cujus ultimæ generationes Tabulæ primæ ſubtextæ conſpiciuntur, inter nobiliſſimas Neapolitanas claruit, atque à loco ejuſdem nominis, cui olim imperitavit, appellationem nacta eſt. Ex ea *Thomam*, Riccardi filium, Robertus Rex an. 1313. Comitem de *Squillace* & Archithalaſſum Regni creavit. Hunc Joanna de Capua, Bartholomæi Protonotarii Regni Neap. gnata, (quæ prior ejus uxor fuit, cum altera enim Simona Urſina non legitur genuiſſe liberos) patrem fecit *Riccardi* & *Godofredi*. Ille ex Margarita de Aquino Comit. de Aſcoli, gnatam unicam ſuſcepit, *Mariam*, hæredem dicti Comitatus, & Ludovico Sabrano Com. de Ariano & Apia nuptam: *Godofredus* autem in Comitatu Squillacenſi & munere Archithalaſſi genitori ſucceſſit, ductaque in uxorem *Joanna Ruffa*, aliquot utriuſque ſexus liberos genuit, filios præcipuè duos *Robertum* & *Thomam*, quorum poſteriorem Carolus III. Rex Comitem *de Aliſi* & Magnum Regni Camerarium creavit, ſed is improlis deceſſit, huncque comitatum fratris ſui Roberti, tertii Comitis *de Squillace*, filio natu minori *Godofredo* tranſmiſit, qui ex Ceccarella Janvilla gnatam unicam procreavit, Rinaldo Principi Capuæ, Ladiſlai Re-

Regis notho, aliquando deſponſatam, ſed non nuptam: *Jacobus* verò major Roberti gnatus, Comes *de Squillace* quartus, nec non Thalaſſiarcha Neapolitanus *Ducis Sueſſæ* dignatione à Rege modò dicto mactus eſt. habuitque in conjugio Catharinam Sanſeverinam, Rogerii Com. de Milito filiam, quæ ei *Joannem Antonium*, gnataſque quatuor peperit, videlicet *Mariam*, Ludovico Andegavenſi condictam, ſed hiſce ſponſalibus diſſolutis, nuptam primò Nicolao Comiti de Celano, dein Magno Sfortiæ & tertio Nicolao Urſino, Comiti de Manupello, *Angelam*, Antonii Cantelmi Com. de Alvito & Popoli primò, dein Ludovici Camponeſci de Aquila, Com. de Montorio uxorem, *Margaritam*, R. Ladiſlai aliquandiu amicam, & poſteà Antonello della Ratta elocatam, & denique *Iſabellam* Comitis de Tagliacozzo è ſtirpe Urſina conſortem. JOANNES ANTONIUS ille eſt, qui digreſſioni huic anſam præbuit, maritus primò *Cubellæ Ruffæ*, Com. *de Montalto*, eaque mortua Mariæ Franciſcæ Urſinæ, Joannis Com. de Manupello filiæ, ex qua prolem nullam ſuſcepit, deceſſitque an. 1453. ſuccedente ei filio unico è priore toro nato, *Jo. Franciſco Marino*, quem Ferdinandus I. Rex ſibi identidem rebellem in vincula conjecit, Alphonſus II. autem anno captivitatis ejus XXXIV. in Iſchiam inſulam deportatum neci dedit. *Joannes Baptiſta*, ejus filius inde à pueris in cuſtodia habitus, ſed à Ferdinando II. Rege demum libertati redditus eſt, & Romæ ætatem peregit, in ædibus Joannis Jordani Urſini, qui ære alieno merſum ſuſtentavit. Quoniam liberos non habebat donatione Squillacenſem ditionem ad *Sigiſmundum Martianum*, qui ab Altobello, Joannis Antonii, I. Ducis Sueſſæ, filio notho, deſcendebat, ivit tranſlatum, ſed nullo ob defectum conſenſus regii ſucceſſu, & illà jam tùm à Rege Godofredo Borgiæ, Alexandri VI. Papæ gnato, Principatus titulo traditâ, quemadmodum Sueſſenſis Ducatus Gonſalvo Cordubæ ceſſit.

AD TAB. II.

CUM defloruiſſet Ruffenſis ſtirpis ramus, qui Comites de *Catanzaro & Montalto* protulit, ſuperſtes manſit *Sinopolitanus*, ita dictus ab hujus nominis loco in Calabria, quem *Margarita de Pavia* FULCONI Ruffo attulit, quemque Carolus III. Rex in Comitatum extulit in gratiam GUILIELMI. Erat is nepos Fulconis modò dicti, fratrumque ſuorum natu minimus; cum verò primogeniti inter illos filius *Petrinus*, Sinopolis Dominus, ſine prole deceſſiſſet, hæreditatem ejus, ad quam Fulconi fratri ſuo majori potius jus fuit, ad ſe tranſmovit, autoritate regia fultus. Pari deinde modo FULCO, Guilielmi filius natu minor, Antonello nepoti ſuo è fratre majore ante genitorem communem mortuo, Comitatum Sinopolitanum præripuit, atque ad CAROLUM, gnatum ſuum tranſmiſit, qui in eo à Joanna II. Regina confirmatus fuit, cum *Catharinam Grimaldam* in uxorem duxiſſet. Ad ſecunda deinde vota cum *Maria Centilia* tranſgreſſum Alphonſus Rex Comitatibus Jeracii & Terrænovæ auxit, atque anno 1449. inveſtivit, ut illum pariter & Antonium Centiliam, Mariæ fratrem, ſtrenuum virum egregiumque ducem, magis ſibi devinciret. Verum cum hic paulò poſt ab Alphonſo deſciviſſet, Caroluſque Ruffus partes ejus ſecutus eſſet, omni iſte excidit ditione; in gratiam tamen Regis reconciliatus, cùm eo mortuo novæ affinis ſui rebellioni adverſus filium illius ac ſucceſſorem Ferdinandum operam præberet, pœnas propinquo ſuo dedit; GULIELMO nempè Ruffo, ex *Nicolao Antonio* fratre ſuo nato, qui Regi fidus patrui ditionem invaſit atque occupavit, qua de re ita Pontanus: *Antonius Centilia in regiones ulteriores conceſſit, atque haud multò poſt Sinopolim proficiſcitur, eo conſilio, quod Gulielmus Ruffus, capto abs ſe Carolo Ruffo Comite, patruo ſuo, & oppidum & agrum illius omnem occupaverat, ut eorum ipſe res opera ſua componeret. Nam Ruforum familiæ Erricbetta ejus uxor princeps erat* (filia ſcilicet Nicolai Ruffi, Marchionis de Cotrone & Comitis de Catanzaro) & *ipſe ambitioni ſerviens, ſibi non minus quàm uxori ſatisfacere cupiebat.* (*d*) Gulielmus haud ita multò poſt in prælio apud Seminariam occubuit, id quod etiam

(d) *Hiſt. Lib. II.*

etiam *Pontanus* memoriæ prodidit verbis ſequentibus: *cæſi equites aliquot ſtrenui ac fortes viri: in iis* GULIELMUS *Ruffus ſclopetaria pila trajectus, & quidem dignus ob animi generiſque nobilitatem longiore vita vir.* (c)

Iſtas inter turbas Sinopolitanus Comitatus in fiſcum redactus, & Leonardo de Tocco viginti M. Ducatis venditus, poſtquam verò Fridericus Aragonius ad Regnum perveniſſet, Bertoldo Carafæ ab eo conceſſus eſt; id quod ægerrime ferens BERNARDUS Ruffus, Eſavi filius, maximi vir animi & ſtrenuus manu, Carafam poſſeſſione patrimonii familiæ ſuæ arcere, idque ſibi vindicare armis viribuſque domeſticis annixus eſt, ſed ſucceſſu non reſpondente fortiter cœpris: namque Ferdinandi Catholici demum beneficio in avitam ditionem reſtituti ſunt Ruffi, ita ut PAULUS demum, Caroli nepos, in quieta ejus eſſet poſſeſſione, retulitque de eo Guardiæ Dux jam citatus, quod rem familiarem per calamitates ſupra dictas vehementer attritam prudenti frugalitate reſtauraverit, & in priſtinum nomen decuſque reſtituerit, nec dubitarit Carolum V. Imperatorem, cum is ex Africa rediens ditionem tranſiret ſuam, prandio eoque ſplendido & ſingulari in œco campeſtri, tumultuario opere exſtructo, & aulæis aliiſque ornamentis & rebus neceſſariis pulchrè inſtructo, excipere, hancque à tanto hoſpite gratiam petere, ut ei accumbenti ſibi filiiſque ſuis ſolis, remoto omni alio famulitio, miniſtrare liceret. Morbo articulari deinde correptus, & lecto multorum annorum ſpatio affixus, malum hoc in virtutem ita vertit, ut ex ſepoſitis ſumtibus, quos benè valens facturus erat, magnam pecuniæ vim congereret, & filiis ſuis relinqueret. Hinc natu inter eos maximus, FABRITIUS, Principis dignationem, qua mactus eſt, tueri valuit, auctus inſuper Comitatu Nicoteræ per matrimonium quod cum *Iſabella Januaria*, Hannibalis primi Comitis Nicoteræ ex Thomaſina de Afflictis gnata unica, contraxit. Ex ea unicam etiam ſuſcepit filiam, quam opum ſuarum hæreditas manebat, quare ne illæ è familia dilaberentur ſua, curavit, ut illa VINCENTIO Ruffo, fratris ſui *Marcelli* filio, nuberet; iſte cum morte filii unici, ex illa geniti, ad parem conditionem redactus fuiſſet, gnatas tantum reliquas habens, conſilium ſoceri imitatus eſt, & natu maximam inter eas nepoti ex fratre, cui etiam *Vincentii* nomen erat, nuptui dedit.

AD TAB. III.

BAGNARENSIS ramus, qui juxta cum Sinopolitano in Ruffenſi ſtirpe viget, opibus decoribuſque affluit: CAROLO, qui *Ducis de Bagnara* dignatione anno 1603. mactus eſt, ab uxore *Antonia Spadafora*, Sicula, luculentam allatam eſſe dotem, *Philad. Mugnos* teſtatur, quæ commoditas etiam filio ejus natu minimo ANTONIO obtigit, cui præterea mater majorem facultatum ſuarum partem, frater verò *Flavius* integram hæreditatem ſuam reliquit: grandi itaque pecunia copioſus ampla in Sicilia poſſeſſiones emit, quas inter *Scaletta* & *Floreſta* primas tenent, Principiſque titulum ſibi pariter & filio acquiſivit. At FRANCISCUS, natu maximus Caroli filius, Bagnaræ Dux ſecundus fuit, egregiæque ſobolis pater, ex qua THOMAS, marium natu minimus, ſtudia pacis & Religionis à prima ſectatus pueritia, familiæ Dominicanorum nomen dedit, in qua tamen non conſenuit, ſed ad Archiepiſcopatum Barenſem evocatus, hoc in munere ſupremum explevit diem. FABRITIUS è contra, qui illum ætate proximè anteceſſit, vix pubeſcens militiam Melitenſem ſuſcepit, in qua ſtrenui ac maximè pugnacis famam adeptus, Prioratu Bagnaræ & Capuæ, & denique ſuprema triremium dictæ militiæ præfectura decoratus eſt; vitam ejus fortiaque facta *Raphael Filamundus*, monachus Dominicanus, in opere, quod *Il Genio Bellicoſo di Napoli* inſcripſit, & an. 1694. publicæ expoſuit luci, recenſuit, perpetuæque commendavit memoriæ.

Tres natu majores Franciſci Ruffi, ſecundi Ducis de Bagnara filii, ductis uxoribus ſobolem procrearunt; primogenito CAROLO, cum patri in Ducatum

(c) *Lib. III.*

catum ſucceſſiſſet, Principis *de Sancto Antimo* dignitas addita eſt, decreta Madriti d. 21. Sept. an. 1621. & executioni Neapoli data d. 30. Aug. 1642. Eidem ex duplici matrimonio pulchra nata eſt ſoboles: è priore natus FRANCISCUS, genitoris ſucceſſor, Principatum Sant Antimenſem JOSEPHO, fratri ſuo, cum uxor ei ducta eſſet, ceſſit, aſſumſitque titulum Principis *de la Mota S. Joannis*, quem in gnatum ſuum CAROLUM poſteà tranſtulit. THOMAS Ruffus, è ſecundo Caroli, tertii Ducis Bagnaræ, toro prognatus, patrui cognominis exemplo ad ſacra animum appulit ſtudia, in eiſque ita verſatus eſt, ut excellat; *Inquiſitoris Apoſtolici* in Melita inſula primùm, deinde *Nuncii* apud Magnum Ducem Etruriæ officiis egregiè perſunctus ab Innocentio XII. Papa anno 1700. munere ſupremi Cubicularii ſui (*Maeſtro di Camera*) nec non titulo Archiepiſcopi Niceæ auctus, & denique ab illins in ſede Romana ſucceſſore Clemente XI. Presbyteris Cardinalibus adſcriptus eſt.

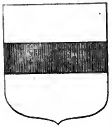
AD TAB. IV.

MUTIUS Ruffus, à quo palmes Comitum Sinopolis Principnmque Scillæ jam vigens conditus eſt, Marcelli, ſuperius dicti, filius fuit natu major, uxoremque accepit genere Siculam, *Camillam Santapau* omni fœmineo decore præſtantem, & locupletem, quippe cui ex parentum hæreditate Marchionatus Licodiæ obvenit, ita dictus à caſtello hujus nominis, quod an. 1693. d. 13. Jannar. terræ motu convulſum ruinis ſuis *Laviniam Brancifortiam*, Hieronymi Brancifortii, Marchionis *de li Martini*, qui Agathæ, ſexto Principi de Palazzolo nuptæ, frater fuit, uxorem unà cum octo liberis obruit. Eidem Camillæ à filio è priore matrimonio ſuſcepto, Principatus Palazzolenſis modò dictus acceſſit: nomen iſti erat Franciſco *Velazquez & Santapau* Principi *de Palazzolo*, quo titulo à Philippo IV. Rege Hiſp. anno 1622. auctus fuit, cumque ſine prole deceſſiſſet, matri illum cum re, Rege annuente, reliquit, quare illa Princeps II. *de Palazzolo* audiit, mater ex ſecundo toro facta cùm aliorum liberorum, tum præcipuè VINCENTII, qui ducta in uxorem, ceu dictum eſt, patrueli ſua JOANNA *Ruffa* avitos titulos fundoſque cum maternis conjunxit. Ex hoc matrimonio tres nati ſunt filii, quorum natu maximus FABRITIUS cùm parentum hæreditatem adiiſſet, fato raptus eſt inexorabili, cælebs adhuc, fratrique naturæ ordine proximo FRANCISCO MARIÆ illam reliquit: hic cælibatum conjugio præferens, fratri natu minimo JOSEPHO TIBERIO Palazzolenſem Principatum ceſſit, autorque fuit ut propagandæ ſtirpi uxorem duceret. Hoc itaque & Agatha Brancifortia ſupra memorata & ex nobiliſſima familia Sicula orta, genitus eſt GUILIELMUS, qui patri defuncto in Palazzolenſem Principatum ſucceſſit, patruique viventis hæreditatem expectat, & uxorem haud ita pridem accepit *Silviam Marranam*, *Guardiæ Duciſſam*, quæ à *Ferdinando* ſæpè nobis laudato ſanguinem haud dubiè ducit.

Digitized by Google

SANSEVERINA STIRPS

In Regno Neapolitano Nobiliſſima maximeque in PRINCIPIBUS SALERNI ET BISINIANI Illuſtris.

INSIGNIBUS, hic delineatis, quibus Sanſeverinatum familia uti ſolet, originem *Raph. Volaterranus Coſmographiæ Libro VI.* hanc tribuit, quod Carolo primo Beneventum obſidente, ac jam cum exercitu terga dante, procerum unus ex illa gente ab hoſte forte interempto, ſublata *ſanguinolenta interula* pro vexillo aciem firmaverit, *inde*, pergit, *poſteà rubræ lineæ ſigna poſteri adſumſerunt.* Genealogiæ telam filo *Campanilius* orſus eſt ſequenti:

TURGISIUS ſive Troiſius, genere Nortmannus, à Roberto Guiſcardo Sanſeverinenſi ditione donatus. I.

II.
Rogerius Dominus caſtri S. Severini. *Sirca, Pandulphi ex Princip. Salerni Fil.* — Silvanus. — Turgiſius.

III.
Arricus Dn. S. Severini.

IV.
Guglielmus Dn. S. Severini. Uxor, *Iſabella, Silveſtri Com. de Marſico* Fil.

V.
Guglielmus II. Dn. S. Severini.

VI.
Jacobus Dn. S. Severini, † improlis. — Thomas COMES primus de MARSICO. *Perna.*

VIII.
Guglielmus III. — Rogerius II. Comes de Marſico. Ux. 1. N. *Fliſca*, 2. *Theodora de Aquino, S. Thomæ ſoror.*

VIII.
2. Thomas III. Comes de Marſico. *Vid. Tab. ſeq.*

COMITES DE MARSICO ET CAIAZZO,

VIII.

THOMAS de S. Severino, Rogerii F. III. Comes de *Marſico*, & Dn. Baronatus S. Severini.

IX.

- 1. Henricus, Regni Neapol. Comeſtabilis, † ante patr. *Hilaria de Loria, Rogerii Admiralis Fil.*
- 2. JACOBUS Comes de TRICARICO. *Vid. Tab. ſeq. II.*
- Guglielmus Dom. de *Monteſano.*

X.

- Thomas, IV. Comes de *Marſico*, Comeſtabilis Regni, † 1358. 1. *Margarita de Noberii Dom. Vallis de Piro*, 2. *Margarita Clignetta Dom. de Caiazzo.*
- Rogerius Comes de MILETTO Mareſcallus Regni. 1. *Johanna de Aquino*, † 1365. 2. *Marcheſa del Balzo.*
- Jacobus, † *improl.*

XI.

- 2. Antonius, V. Com. de *Marſico*, Comeſtab. Regni † 1384. *Iſabella de Balzo, Franciſci Duc. Andriæ ſoror.*
- Franciſcus Com. de *Lauria.* ✿
- N. uxor *Johannotti Steadardi.*
- 1. Henricus Com. de *Miletto & Belcaſtro*, Mareſcall. Regni. ☾
- Joannes, † ante patr.
- Hilaria, nup. *Philippo de Sanginetto C. de Altomonte.*

XII.

- Thomas, VI. Com. de *Marſico* † ante an. 1387. *Franciſca Urſina.*
- Bertrandus Dn. de CAIAZZO, † poſt an. 1404. Uxor, *incomperta.* ⊙
- Robertus Dn. de *Perſano*, † *improl.*

XIII.

- Ludovicus, VII. Com. de *Marſico.* *Catharina Sanſeverina, Thomæ Com. de Monteſcaglioſo* F.
- Franciſcus.
- Johannella.
- Catharinella.

XIV.

- Thomas, VIII. Com. de *Marſico.*
  - Diana, ux. *Guglielmi Raimundi Moncada Com. d'Ardizzone.*
- Johannes, IX. Comes de *Marſico.* *Joanna Sanſeverina.*

XV.

- Ludovicus X. C. de *Marſico*, † paulò poſt patr.
- Robertus, XI. Com. de *Marſico*, I. PRINCEPS SALERNI, cr. 1463. † 2. Dec. 1474. *Raimundina de Balzo Urſina, Gabrielis Duc. Venuſiæ* F.
- Bernabos.
- Galeatius.
- 2. Jo. Franciſcus II. Com. de *Caiazzo*, † 7. Sept. 1502. 1. *Diana de Ratta, Joannis VI. Com. Caſertæ* F. 2. *Barbara Gonzaga, Jo. Franciſci Du. Sabionetæ* F.
- Julia, ux. *Jo. Franciſci Carafæ C. de Madalon.*

XVI.

- Antonellus, II. Pr. *Salern.* XII. Com. de *Marſico*, Admiralis Regni, † 1497. *Conſtantia de Monteſeltro, Friderici Duc. Urbin.* F.
- Johanna, ux. *Ludovici Geſualdo C. de Conſa.*
- Robertus Ambroſius III. Com. de *Caiazzo.* *Hippolyta Cibo, Franciſci Com. de Fereatillo* F.
- Hieronymus *civitate Genuenſi donatus.*
- N. uxor *Joannis Adorni*, 1492.

XVII.

- Robertus, III. Pr. *Salern.* XIII. Com. de *Marſico*, n. 1. Maii 1485. † ſub fin. an. 1508. *Maria de Aragonia, Alphonſi Duc. de Villahermoſa Fil. ac hær.* 1506.
- Jo. Galeatius, IV. Com. de *Caiazzo*, † immat. ætate.
- Magdalena, *hæres Caiatii*, ux. *Jalis de Roſſis C. de S. Secundo.*
- Lavinia, nup. *Jo Franciſco Sanſeverino Com. de Colorno.*

XVIII.

- Ferdinandus de S. Severino, IV. Princeps *Salerni*, XIV. Comes de *Marſico*, nat. 18. Jan. 1507. † *exul & extorris* 1572. *ſine prole. Iſabella Villamarina, Bernardi Com. de Capaccio* F.
- Laura, nup. *Inico d'Avalos, March. de Vaſto.*

XIX.

- Alphonſus de S. Severino. Ux. 1. *Lucretia Angaiſſola, Petri Mariæ Scoti vid.* 2. *Lucia de Bellottis.*
- Fridericus.
- Antonius Franciſcus.

occubuerunt in Flandria.

XX.

- 1. Galeatius, † *juv.*
- Archangelus, *mon. Dominic.*
- Cornelius, *mon. Franciſcan.*
- 2. Severinus, *Theologus.*

Digitized by Google

PRINCIPES SALERNI.

VIII.

Uxor 1. *Iſnarda*, *Amelii d'Agaldo Dom. de Corbano F.*
2. *Sueva d'Avezzano*, *Grimaldi Dom. de Triſarico Fil. ac hær. Philippelti Polliceni vidua.*

IX.

Uxor, *Margarita de Scocca.*

Rogerius.

Robertus Comes de *Corigliano*, † 1361. *Jacoba de Boſco.*

X.

Thomas Dn. de Terlizzi, † 1377. *Joanna Ruffa.* ☉

Franciſcus Dn. de *Nardo.*

Thomas, † ante patr. *Catharina d'Alveto.*

Joanna, ux. *Caroli Ruffo* III. *Com. de Montalte.*

Margarita, ux. *Ludovici de Durazzo, Com. Gravinæ, mater Regis Caroli* III.

XI.

Margarita, ux. *Ludovici de Sabrano C. Ariani*

(2) Catharina, ux. *Jacobi de Marzano, C. de Squillace.*

Joannella.

Agnes, ux. *Franciſci de Ratta C. de Caſerta.*

Robertus Comes de *Terranova.* *Leonarda Caracciola, Antonii C. de Hierace F.*

Jacobus Dn. de Terlizzi, † ante an. 1391. & pr.

Clarella, ux *Americi Sanſeverini.*

Covella.

XII.

Caſpar Comes de *Lauria*, occ. 1403.

Rogerius Comes de *Mileto & Belcaſtro.* ♃

Joannella, ux. *Antonii Ruffo, IV. Com. de Montalto.*

Henricus Comes de *Terranova*, occ. 1403.

XIII.

Leonettus Dn. de *Caiazzo*, † 1420. *Liſa Attendola, Mutii Sfortia Magni F.*

Franciſcus Dux *della Scalea.* *Eliſabetha Caracciola.*

Ludovicus Comes de *Mileto & Belcaſtro.* occ. 1403.

XIV.

Robertus, COMES I. de *Caiazzo*, nat. 1418. † 1488. d. 9. Aug.
Ux. 1. *Eliſabetha de Montefeltro, Ferdinandi Duc. Urbin. F.*
2. *Joanna de Correggio*, 3. *Lucretia de Malevoltis.*

XV.

Antonius Maria, Du. de *Gualfinara* in Salut. March. *per uxorem.*

Caſpar, cogn. *Fracaſſo.* *Margarita de Piis.*

Fridericus, *Diac. Cardin.* 1489. *Archiepiſc. Rothomag.* † 7. Aug. 1516.

Galeatius, † 1525. 1. *Blanca Sfortia*, 2. . . . . *de Carretto.*

Julius, March. de *Valenza.* *Hippolyta Palavicina.*

Sueva, ux. *Com. Bernardi Anguiſciola.*

3. Hannibal.

Alexander, *Archiepiſc. Viennæ.*

XVI.

Octavianus. *Aloiſia de Gonfaloneriis.*

Carolus, *nothus.*

Jo. Franciſcus, *armorum ductor ap. Venetos.*

Jo. Franciſcus Comes de *Colorno.* *Lavinia Sanſeverina, Roberti Ambroſii C. de Caiazzo* F.

XVII.

Antonius Maria. *Hieronyma Bellochia.*

Pompejus, *Sacerdos.*

Robertus. *Lucretia Cigala.*

Veronica, ux. *Ludovici Anguiſſole.*

Robertus † an. æt. 13.

Julia, nup. *Jo. Baptiſta Borromeo.*

Barbara, ux. *Gilberti Sanvitalis, Com. de Sala.*

XVIII.

Octavianus *Baptiſta de Zenardis.*

Fridericus, *milit. in Ungar.*

Barbara, nup. *Hannibali Malvicino Fontanæ.*

XIX.

Franciſca.

Dominicus, *monach. Dominicanus.*

Iphicratea, nup. *Jo. Felici Cigalæ.*

Hieronyma, *ux. Caroli Aſinelli.*

XX.

Joſephus, *Capucinus.*

Carolus de S. Severino. Ux. . . . . . *ex Arcellis.*

Franciſca, nup. *Hieronymo Anguiſſola.*

COMITES DE TRICARICO, CAPACCIA, MONTESCAGG.

IX.

JACOBUS de S. Severino, Thomæ III. Com. de Marſicò ex Sueva d'Avezzano Dom. de Tricarico F. COMES DE TRICARICO, obiit ante an. 1348.

X.

- Rogerius, II. Comes de *Tricarico.*
- Eliſabetha, nup. *Thomæ de Aquino,* III. *Com. de Loreto.*

XI.

- Weuceſlaus, III. Com. de *Tricarico,* DUX de VENOSA, dein de AMALFI, occ. 1403. *Margarita de Sangineto Com. d'Altomonte & Corigliano, Joannis filia unica.*
- Stephanus Comes de *Matera.*
- Americus Comes de *Terbizzi* per ux. *Clarellam de S. Severino, Thomæ Fil.*

XII.

- Rogerius, IV. Com. de *Tricarico*, I. DUX de S. MARCO. *Cubella Ruffa, Antonii C. de Montalto Fil. Jacobi Lamarra vid.* 1390.
- Hercules Du. de *Calvera* per *Ægidiam de Calabra,* uxorem ſuam.
- Philippus. *Eliſabetha de Aquino.*
- Weuceſlaus.

XIII.

- Antonius, V. Com. de *Tricarico*, II. Dux de S. *Marco.*
- Covella, nup. *Innico Guevara.*
- Antonellus Dn. de *Calvera. Sueva Aquaviva.*
- Americus COM. de CAPACCIA. *Margarita Sanſeverina.*
- Michael Com. de SUTRIANO. *Cloriande Sanſeverina.*

XIV.

- LUCAS, VI. Com. de Tricarico. *Vid. Tab. ſeq. III.*
- Hercules Du. de *Calvera.*
- Franciſcus Baro de S. *Donato. Vincentia d'Abenante.*
- Caſpar, Com. de *Capaccia.*
- Cæſar.
- Antonellus.
- Guilielmus Com. de *Capaccia. Iſabella Carafa, Diomedis C. Madal. F.*

XV.

- Marcus Antonius Dn. de *Calvera. Victoria Caſtrocucco.*
- Petrus Autouius Br. de S. *Donato. Hippolyta de S. Severino.*
- Julius.
- Americus Com. de *Capaccia.*
- Hippolyta, ux. *Trojani Caraccioli I. Pr. de Melſi.*
- Jacobus Antonius.

XVI.

- Hercules.
- Thadæus Dn. de *Calvera.*
- Scipio Baro de S. Donato. *Iſabella Caracciola.*
- Bernardinus.
- Cæſar.

XVII.

- Hercules Dn. de *Calvera.*
- Marcellus.
- Antonius Maria Baro de S. *Donato.*
- Hippolytus.

ET SAPONARA, BARONES DE S. DONATO.

IX.

Uxor, *Margarita de Chiaramonte*, *Hugonis Com. de Chiaramonte ſoror ac hæres.*

X.

Hugo Comes de *Potentia*, Protonotarius Regni Neapol. occ. 1403. *Conſtantia de Sangineto, Philippi C. d'Altomonte Fil. Thomæ de Aquino C. de Belcaſtro vid.* 1368.

Thomas Comes de *Monteſcaggioſo* Prorex Neapol. occiſus 1403.

XI.

Frantiſcus.

Cevarella, nup. *Carolo Ruffo*, C. *de Montalto & Corigliano.*

Jacobus.

Guillielmus C. de *Monteſcaggioſo.*

Robertus.

Antonius.

Ludovicus.

XII.

Thomas.

Hugo COMES de SAPONARA. *Beatrix Zurla.*

Franciſcus.

Thomas.

XIII.

Carolus.

Robertus.

Simſon. Dn. de *Nucara.*

Franciſcus.

Sigiſmundus Com. de *Saponara.*

Antonius.

Joannes.

Franciſcus.

XIV.

Thomas.

Theodorus.

Aurelia ux. *Joannis Sanſeverini.*

Ludovicus.

Carolus.

Hugo Comes de *Saponara. Hippolyta de Montibus.*

Hieronymus. *Ciancia Dentice.*

XV.

Cæſar.

Franciſcus.

Robertus.

Jo. Thomas.

Jacobus Com. *Saponar. Maria Beltrama.*

Aſcanius.

Sigiſmundus.

Antonius *Maria Dn. de Santo mangon.*

Jo. Franciſcus.

XVI.

Violanta nupta *Ferdinando de S. Severino.*

Hippolyta. † *infans.*

Hieronymus.

Digitized by Google

PRINCIPES DE BISIGNANO, COMITES DE

XIV.

LUCAS de S. Severino, Antonii V. Com. de Tricarico F. VI. COMES de TRICARICO, I. PRINCEPS DE BISIGNANO, 1465.

XV.

Hieronymus, VII. Com. de *Tricario*, II. Pr. de *Biſignano*, occ. 1487. *Mandella ſ. Vannella Cajetana, Balthaſaris Com. de Trajetto F.*

XVI.

- Bernardinus. VIII. Com. de *Tricar.* Dux de S. *Marco*, III. Pr. de *Biſignano. Dianora Piccolomini, Antonii I. Duc. d'Amalfi* F.
- Jacobus Com de *Mileto.*
- Thomas.
- Sueva, nup. *Beliſario Aquaviva I. Duc. de Nardo.*
- Honoratus. *Paula Aquaviva, Jo. Antonii Duc. d'Atri* Fil.

XVII.

- Guglielmus Dux de *Carigliano*, † ante patr.
- Petrus Antonius, IV. Pr. de *Biſignano*, Eq. *Aur. Vell.* 1. *Julia Urſina, Jo. Jordani Dom. de Bracciano* F. 2. *Helena Caſtriota, Duc. de S. Petro in Galatina.*
- Petrus Romulus, † *ante patr.*
- Maria, ux. *Henrici Urſino C. de Nola.*
- Catharina, nup. *Friderico Cajetano.*
- Joanna ux.
- Jo. Berardinus, II. Dux de *Somma.* † exul. 1570. *Maria Beltrama, Jacobi Sanſever. Com. Saponar. vid.*

XVIII.

- 1. Dianora, nup. *Petro Gonſalez de Mendoza, March. de Valle.*
- Felicia, nup. *Antonio Urſino Duc. Graviae.*
- 2. Nicolaus Berardinus V. Pr. de *Biſignano*, X. Com. de *Tricarico*, V. Dux de S. *Petro in Galat.* † ſine lib. *Iſabella de Rovere Guidonis Ubaldi Duc. Urbin. Fil.*
- Victoria, ux. *Ferdinandi de Capua Ducis de Termoli.*

XIX.

Ferdinandus VI. Comes de *Saponara. Iſabella Geſualde, Fabritii Pr. de Venoſa F.*

XX.

Ludovicus, VII. Comes de *Saponara*, VI. Princeps de *Biſignano Magnus Hiſpan.* nat. 25. Apr. 1588. † *Margarita de Aragonia, Caroli Tagliavia de Arag. Duc. de Terranova* F.

XXI.

Delia de S. Severino IX. Com. de *Saponara*, nup. *Joanni de S. Severino*, patrueli ſuo.

XXII.

Carolus Maria, VIII. Princeps de *Biſignano* Comes de *Saponara* & *Claromonte.* obiit m. Mart. 1704.

XXIII.

- Joſephus Pr. de Biſignano Comes de *Claromonte. Stephania Pignatella, Nicolai VIII. Duc. de Monteleone Fil.*
- Nicolaus, Com. de *Altomonte.*
- Joannes Franciſcus.

Ludovicus, bapt. 1. Mart. 1705.

Digitized by Google

III.

TRICARICO, SAPONARA ET CHIAROMONTE.

XIV.

Ux. *Gozzolina Ruffo*, *Nicolai Com. de Catanzaro & Marcb. de Cotrone Fil.*

XV.

Carolus Comes de *Mileto*, occ. cum fratre 1487.

Jo. Antonius Dn. de S. *Chirico.* *Henrietta Caraſa.*

XVI.

Alphonſus DUX de SOMMA. *Maria Diaſcarlone.*

Johanna.

Beatrix, ux. *Roberti Urſini Com. de Pacentro.*

Antonius, R. E. *Cardinalis* cr. 1527. *Archiep. Coſentin. & Tarent. Epiſc. Portuenſis*, † 16. Aug. 1543.

Johannes. *Aurelia de S. Severino, Thomæ Fil.*

XVII.

Violanta, ux. *Julii Urſini Dn. de Monterotundo.*

Jo. Antonius, ob. *cælebs.*

Henrietta, nup. *Hieron. Caraſæ Pr. de Stigliano.*

Portia, ux. *Fabii Maſtrogiudice.*

Ferdinandus COMES de SAPONARA per ux. *Violantam Sanſeverin. Jacobi Fil.*

Americus, *Epiſc.*

Della nup. 1. *Franciſco d'Arena, M. Arenæ*, 2. *Franciſco Biſbaldo C. de Briarico.*

Lucius, *Abbas S. Angeli de Rapara.*

XVIII.

Ju. Jacobus V. Comes de *Saponara.* *Cornelia Pignatella, Fabritii, I. Marcb. de Cerchiaro F.*

Lælius.

Cæſar.

Aurelia, nup. *Caſpari Toraldo Dom. de Balodato.*

XIX.

Lucius, *Archiepiſc. Roſſan.* 1592. dein *Salernit.* 1622. R. E. *Presbyter Cardinalis* 21. Jul. 1621. † 25. Dec. 1623.

Fabritius.

Victoria, nup. *Decio Coppolæ, II. Marcb. de Miſanello.*

XX.

Fabritius, VIII. Comes de *Saponara.* *Victoria Pignatella, Camilli Marcb. de Lauro* Fil.

Carolus Comes de *Chiaromonte*, VII. Princeps de *Biſignano.* *Cæcilia . . Orefice de Mendoza. . . . Pr. de Sanza* F.

XXI.

Johannes IX. Comes de *Saponara* per ux. *Deliam Sanſeverinam, Fabritii Fil.*

Antonius de S. Severino. *Hippolyta Spina, Franciſci M. de Salcito F.*

XXII.

Uxor, *Maria Fardella Gaetano, Jo. Franciſci Fardellæ Pr. de Paceco Fil. & hæres.*

XXIII.

Aurura, nup. 1. *Jo. Hieronymo Aquaviva Com. de Converſano*, 2. *Nicolao Cajetano de Aragonia.*

Lilla, uxor *Caroli de Tocco Pr. Achajæ.*

EXEGESIS HISTORICA.

SANSEVERINIÆ ſtirpis originem ex Gallia alii, alii ex Italia derivant, utramque ſententiam levi tetigit brachio *Jo. Jov. Pontanus Hiſtoriarum Libro* I. ubi in laudes *Roberti Sanſeverinii* digreſſus ſequentia ſubjecit: *Singulis in rebus nobilitatem præ ſe ferebat generis, quod alii Gallicum ab origine quàm Italicum malunt. Nobiles enim quoſdam ſecutos è Gallia Normannos ac Viſcardos duces, pulſiſque ex Apulia, Saleutiniſque Couſtantinopolitani Imperatoris Præfectis, virtutis merito douatos in initio oppidis, iiſque poſteros eorum imperitaſſe, in quibus Venuſiam, Materam, Cupertinum, Neritonium fuiſſe tradunt. Qui Domiuatus iu dies magis magiſque auctus fuit bellicam ob virtutem, qua hæc quidem familia iu Italia ex eo adhuc etiam floret. Quo factum eſt, ut dum partim ipſi Regum quorundam impotentiam, ſuperbúmque Dominatum parum æquo ferunt animo, partim ipſi à Regibus timentur, aliquando familia omnis ad internecionem penè redacta fuerit, vix uno aut altero ſuperſtite. Adeò evertendæ illi nihil reliqui ad crudelitatem Regibus ipſis fuit. Contrà qui Italicam eam aſſerunt, nec olim fuiſſe, nec nunc quidem extare apud Gallos, Britannoſve tali cognomento familiam: deductámque agnationem volunt ab oppido, cui ex ea domo primus imperaverit, ut Celanam, Martianam, Ebulam, Moliſiam, Aquevivam, quæ ab oppidis ſunt agnominatæ.*

Scipio *Admiratus Parte prima de famil. nobil. Neapolitanis* Sanſeverinorum originem priorem à Gallis. poſteriorem à Marſi Comitibus manaſſe arbitratus eſt. Philibertus *Campanilius* à Troilio ſive Turgiſio, Equite Normanno, cui Robertus Guiſcardus Dux Apuliæ Comitatum Sanſeverinenſem donarit, gentem deduxit, ſicut ſuperius oſtenſum eſt, veterum Tabularum teſtimonio uſus, quæ in monaſterio S. Trinitatis Cavenſis cuſtodiantur; initia unius ex eis ita ſe habere refert: *Anno Domini* 1081. *temporibus Domini Roberti Ducis menſe Aprili Indict. IV. Turgiſius Dominus caſtri S. Severini donat monaſterio Cavenſi: alterius, Anno Domini* 1121. *temporibus Guglielmi glorioſiſſimi Principis & Ducis: nos Rogerius de Sancto Severino, filius quondam Turgiſii Normanni, divina inſpirante clementia; pro amore omnipotentis Dei, pro ſalute animæ uoſtræ, & pro anima Dominæ Sircæ dilectæ quondam conjngis noſtræ, filiæ quoudam Domini Pandolfi, filii Domini Guaimarii Principis Salerni, offerimus monaſterio Sanctiſſimæ Trinitatis Cavenſis* &c.

ROGERIUS modò nominatus, cum à *Sirca* prole auctus eſſet, monachorum Benedictinorum familiam, eodem auctore referente, ingreſſus eſt. JACOBUS ejus nepos juſſus ab Imperat. Friderico proficiſci ad bellum contra Saracenos, cum dicto non fuiſſet audiens, in carcerem conjectus & denique exilio multatus fuit. THOMAS, Jacobi frater ac ſucceſſor, Sanſeverinenſem Comitatum nec non Baronatum Cilentonenſem cum Comitatu Marſicenſi, additis mille unciis argenti, permutaſſe traditur. Hujus filii eorumque gentiles conjurationem cum aliis Regni Baronibus adverſus dictum Imperatorem initam capite omnes, ſolo ROGERIO excepto, luerunt, qua de re ita *Thomas Fazellus de rebus Siculis poſterioris Decadis* Libro VIII. *Theobaldum, Franciſcum & Guilelmnm de S. Severiuo, pluresque alios proceres, qui apud Neapolim anno Salutis* 1244. *menſe Martio ab eo ad Pontificem defeceraut, captos immanibus adſcripſit judiciis, pleroſque eorum ardenti flamma combuſſit: uxores verò cum infantibus in palatio Pauormitano ſubterraneis latebris devotas iuedia conteri ac exinaniri maudavit.* ROGERIUS ætate adhuc parvus exitio ſubductus, & Romam deportatus, ab Innocentio IV. Papa ſuſceptus, & liberaliter educatus, & poſtquam adoleviſſet cum ejus ex fratre Comite Fliſco nepte matrimonio junctus eſt. Deinde Carolo Andegavenſi, ab Urbano IV. Pontifice adverſus Manfredum, Regni Siciliæ Uſurpatorem, è Gallia excito ſeſe adjunxit, atque à potito rerum navatæ operæ præmium tulit reſtitutionem Comitatus Sanſeverini, arcem *Cilento* cum pagis ſuis, prætereaque Atenam, Salam, Dianum & Marſicenſem Comitatum. Potentiam

tiam ejus poſteà ſuſpectam habens, ſnb ſpecie honoris à rebus Regni virum amovit, & Romam Vicarii ſui dignatione, indeque Hieroſolymas ablegavit, ubi ſupremum diem obiiſſe creditur.

ROGERIO Comiti *de Mileto*, Thomæ, de quo modò dictum eſt, nepoti, Terrænovæ Comitatus ex hæreditate materteræ, Margaritæ de Lauria, Nicolai Janvillæ uxoris, obvenit, quem ille ROBERTO filio ſuo, è ſecundo matrimonio ſnſcepto legavit: HENRICO verò, filio ſuo primogenito, Comitatnm Miletenſem, Capacciam Principatus oppidum aliaque loca tranſmiſit; idem in munere etiam Mareſcalli Regni genitori ſucceſſit, atque à Johanna II. Regina an. 1376. Belcaſtrenſi Comitatu auctus eſt; ſed utroque Comitatu & fortaſſis etiam vita exutus eſt LUDOVICUS ejns nepos in calamitoſa tempeſtate, quæ ſub Regno Ladiſlai in univerſam gentem propè ad ejus internecionem ſævìit; HENRICO Comiti Terrænovæ quoque poſt diuturna vincula, in quæ à dicto Rege conjectus fuerat, tandem conſilinm evadendi, qnod cepit, capite conſtitit; propaginem tamen ex Sanſeverinatum Comitatum Miletenſinm ſtirpe in Baronibus *de Marcellinara* vigere *Ferdin. Marranus Dux Guardiæ* in commentario de familiis ſuæ cognationis extinctis, eo loco quo de Morana gente agit, teſtatur.

THOMÆ, hujus nominis ſecundo, Rogerii Comitis Mileti fratri natu majori, qni Comitum *de Marſico* ſtirpem propagavit, epitaphium in æde S. Franciſci poſitum fuit, quod ita ſe habet: *Hic jacet corpus Magnifici & Potentis. Domini Tomaſii de Sancto Severino Comitis Marſici, Baroniar. Cilenti, Lauriæ, & Sancti Severini, & Caſtri S. Georgii Domini, & Regui Siciliæ Magni Comeſtabilis. Obiit Anno Domini MCCCLVIII.*

Inter poſteros Thomæ modò dicti occurrit ROBERTUS, qui Comes Marſici undecimus numeratur, idemqne eſt in cujus landes *Jo. Jov. Pontanum* in Hiſtoria ſua excnrriſſe initlo diximus, eas hoc loco recenſere juvat ibi deſinentes, ubi ſuperius de genere Sanſeverinatum allata incipiunt: *Roberto Sauſeverinio*, inqnit, *pater fuit Johannes Sancti Severini* (*id oppido nomen eſt*) *Comes, mater Joanua, & ipſa quoque ex eadem cum marito ſtirpe edita. Quo mortuo ſuperſtitibus ex eo compluribus liberis, cælebs ipſa, ſumma illos cura & aluit & eorum res procuravit. Nam & domi parca erat & continens: & quòd eſſet ſupra muliebrem ſexum animo elato & magno, utraſque patris & matris vices gerere ſe videri volebat. Cùmque eorum ſingulos materna proſequeretur caritate, Roberto tamen, qui natu erat maximus* (*qua prærogativa paternus ei Dominatus obvenerat*) *& indulſit ſupra maternos affectus: & dum augere quacunque ratioue res illius poſſet, parum omnino penſi babuit. Ad cæteras autem matrona dignas artes illud etiam adjunxit, quòd, ut erat ipſa fidei, ac regii uomiuis colens, iiſdem artibus, eodem etiam fidelitatis ſtudio filium imbuit. Itaque uibil prius babuit, quàm ut Robertum egregiè inſtitutum, Ferdinaudo quibus liceret artibus conciliaret. Ille igitur, ubi primùm ætas tulit, equitaudo, venando cum æqualibus ſeſe nunc jaculo, uunc gladio exercendo, nullo turpi ocio adoleſceutiam labefetit: quo etiam tempore literis operam dedit, quas poſt uatu grandior majori ſtudio complexus eſt. Is igitur artibus iuter regulos facilè eminebat, Ferdinaudóque propterea maximè carus atque acceptus erat, naturæ quoque muneribus ad ea adjutus: quippe cujus decora eſſet facies, ſtatura procera & cum dignitate, oratio pro tempore uon minus ſuavis quam gravis, atque ingeuua. Ipſe facilis aditu, gratus reſponſu, atque iu primis urbanus & liberalis, cujus etiam domus generoſiſſimo ac probatiſſimo cuique quotidie pateret.* (*a*)

In magna illa Baronum Neapolitanorum adverſus Ferdinandum Regem conſpiratione ROBERTUS Sanſeverinius inter poſtremos ab eo deſcivit, minis partim, partim pollicitationibus illorum, nec non Johannis & Renati Andegavenſium, labefactatus, & denique viribus ſuis diffiſus, quod omnem in ſe belli impetum verſuros eos cerneret; ſed data prima occaſione illorum partes iterum deſeruit, tametſi Johannes Andinus conatus ſit quo arctiſſimo poſſet vinculo devincire ſibi eum, aſcitum cooptatumqne in ſocium *Creſcentis*, eo Galli nomine *Lunam* appellant *corniculatam*, quæ teſſera erat militiæ ab illo inſtitutæ, & ex argento brachio ſubligata geſtabatur; ad eam admiſſi

(a) *Pontanus Hiſt. Libro I.*

& initiati jurare verbis conceptis cogebantur, futuros ſe ſocios periculorum neque ullo unquam tempore arma adverſum laturos, fidem amicitiamque perpetuam ſervaturos & ſimil: Hoc religionis ac militiæ genere honeſtatum Robertum Joannes ſibi cùm obligaſſet, Pius inde Pontifex Maximus illum haud multò poſt abſolvit, ſicut etiam Pontanus memoriæ prodidit. Ita ad obſequium Regis reverſus Robertus *Principatum Salernitanum*, Danieli Urſino ob rebellionem ademptum, grande meritorum pretium tulit.

ANTONELLUS, Princeps Salerni ſecundus, ab inſtitutis paternis diſceſſit, & factioſis ſeſe adjunxit, quorum conſilia cùm malè eveniſſent, in exilium illi abeundum, honoribuſque ac fortunis omnibus carendum fuit; in Galliam itaque ſeceſſit, & unà cum *Bernardino Sanſeverinate*, *Biſiniani Principe*, aliiſque exulibus Carolum Regem ad expeditionem Neapolitanam concitavit, ea decreta claſſi juxta cum Serenonio præfectus, in Regnum Neapolitanum delatus, amiſſa facili recuperavit negotio, prætereaque in officium Archithalaſſi reſtitutus eſt. Poſt trium Regum, Ferdinandi I. Alphonſi & Ferdinandi II. funera, quæ ſeſe trium annorum ſpatio exceperunt, cùm ad Fridericum Aragonium, poſtremi patruum, Regnum Neapolitanum devolutum eſſet, cui à multis annis Antonellus benè cupiebat, inter illos fuit, qui primi Neapoli ejus nomen proclamarunt, eumque Regem ſalutarunt. Regni præfecturam, qui magiſtratus habetur ampliſſimus, à novo Rege ſtatim ei traditam, filiamque hujus illius deſponſam filio fuiſſe *Bembus* refert. (*b*) Haud tamen ita multò poſt caſu factum eſt, ut à Friderico Rege alienaretur: nam ſicuti *Guicciardinus* literis prodidit, cùm quadam nocte Biſiniani Princeps in caſtelli Novi Neapolitani egreſſu, à quodam Græco graviter eſſet vulneratus, ſecutus Salernitanum Principem, ne hoc Regis juſſu ad præteritas injurias ulciſcendas factum eſſet, terror invaſit, ut ſtatim ſuſpicionis cauſa minimè diſſimulata, Neapoli Salernum ſe contulerit, & quamvis Græcnm, à quo ob injuriam, ut conſtabat, ab eo ante multos annos in uxoris corpore acceptam, fuerat vulneratus, captum Rex in ejus poteſtatem miſiſſet, nihilominus, ut in veteribus gravibuſque odiis firmam pacem conſtituere, quod ea vel ſuſpicione vel ultionis cupiditate impediatur, difficile eſt, nunquam amplius Princeps, ut ei fideret, flecti potuit. Quare Rex arma in Principem Salernitanum convertit, qui denique in Diani arce obſeſſus atque ab omnibus deſertus, ut incolumis unà cum rebus ſuis abiret, obtinuit, ea ſui imperii parte, quam nondum amiſerat, in Biſiniani Principis poteſtate ea conditione relicta, ut eam Friderico traderet, ſimul ac ſe Senogalliam incolumem perveniſſe intelligeret. (*c*) Atque ibi exul ac extorris vitæ finem implevit.

ROBERTO Sanſeverino, Antonelli filio, Ferdinandus Rex Catholicus, rerum Neapolitanarum potitus, non tantùm Principatum Salernitanum, & ſeuda avita reſtituit, ſed etiam fratris ſui illegitimi, Ducis de Villaformoſa, gnatam ac hæredem uxorem dedit: is citò morte abreptus gnatum unicum poſt ſe reliquit FERDINANDUM nondum triennem. Is ſub diſciplina Bernardini Villamarinæ, ſoceri poſteà ſui, adolevit, atque ob publicam magnificentiam cultumque ſplendidiſſimum maximè gratia & auctoritate apud Neapolitanos valuit; ſed Principum Salernitanorum ſtirpiſque ſuæ poſtremus fuit. Cum enim à Carolo Imperatore ex indignatione, quà adverſus Petrum Toletanum, Proregem Neapol. exarſit, deſciviſſet, & apud Gallos Turcaſque nova patrocinia præſidiaque quæſiviſſet, variis caſibus, multumque terrà & alto jactatus, in exilio improlis fatis conceſſit. Circa annum mortis ejus variant ſcriptores; *Summontius* ſupremum diem eum refert obiiſſe Avenione in Gallia anno 1568. poſtquàm ad extremum Proteſtantium, quos *Hugonotas* ille vocat, partes ſectatus eſſet, (*d*) aliis uſque ad an. 1572. eum ſuperſuiſſe perhibentibus.

A BERTRANDO Sanſeverino, Thomæ Comitis de Marſico VI. fratre ramus Comitum *de Cajazzo*, ſtrenuorum virorum ferax, prognatus eſt; ille ex uxore incomperta LEONELLUM genuit, virum manu ſtrenuum, bel-

(b) *Hiſt. Venet. Libro III.*
(c) *Guicciard. Hiſt. Libro III.*
(d) *Hiſtoria di Napoli Lib. IX. p.* 249.

Digitized by Google

bellatorem promptiſſimum, militariſque diſciplinæ admodum peritum, ita ut Sfortia, cui Magni cognomen virtus bellica peperit, eum generum deligeret. Sed qui præliis invictus fuit, in duello cecidit, quod *Bernard. Corius Parte IV. Hiſtoriæ Mediolan.* hunc in modum retulit: deliberatum eſt Sfortiæ mittere Leonellum Sanſeverinum generum ſuum in vallem Diannenſem, ut ibi hoſtes armis perſequeretur; ſed accidit, ut Carafellus Carafa, Gurelli filius, tubicinem eò, ubi Leonellus caſtra habebat, mitteret, provocatum viros ſtrenuos ſi quis lanceis duabus ſecum experiri vellet: nemine ſeſe offerente Leonellus certamen acceptavit: Carafa tergiverſari, quod eum patris inſtar coleret, ille verò urgere, ut una ſaltem lancea ſecum congrederetur; ita dum concurrunt, Carafellus Leonellum in fronte lancea percuſſit, adeò ut penetrante per galeam cuſpide lethali vulnere ſaucium proſterneret, ex quo poſt decimum & tertium diem ſpiritum reddidit, relicto filio unico trienni, cui nomen fuit ROBERTO. Is militari avunculi Franciſci Sfortiæ, diſciplina eductus, omnem propè ætatem in caſtris contrivit, ea fama, ut præſtantiſſimus ævi ſui armorum ductoribus æquipararetur. Hoc nomine à Bernard. Corio in Annalibus Mediolan. ſæpiuſcule laudatur, in Pontani quoque Hiſtoriarum Libro I. ſub finem honorifica de eo occurrunt verba, quæ referre juvat: *poſt labefactatos admodum Argentii muros Robertus Sanſeverinus, Comes Calatinus, quem Franciſcus Dux Mediolanenſis è Gallia citeriore, propter ſingularem virtutem ac rei militaris diſciplinam cum exercitu miſerat, è portu Firmiano ſolvens, ad Regem Ferdinandum cum paucis venit: cujus adventus non gratus modò, verum etiam expectatus Regi fuit: tum quia vir bellicoſus & acer, atque in victoriis enutritus: tum quòd Franciſci ſororis cum eſſet filius, magnam popularibus ſpem, majores Regi ſpiritus excitavit. Huic è navi deſcendenti præſtò ad litus Rex fuit, declaravitque, quo ſuæ, quo hoſtium res in ſtatu eſſent, quid illum agere vellet, quid ipſe pararet, cuncta ſimul aperuit.* Comitis Calatini ſive *de Cajazzo* dignatione à dicto Rege mactus fuit, deindeque Innocentio Pontifici Maximo ſtipendia fecit, qui poſteaquam eum miſſum fecit in agrum Patavinum ſe contulit, atque ibi apud oppidum *Citadellam*, quod ei unà cum urbanis ædibus cumque amœniſſimo ac peramplo apud Veronam fundo & villa in Ferrarienſis belli exitu Senatus dono dederat, ſine ſtipendio complures menſes commoratus, ægre ſe ſuoſque milites aluit, Rhætico autem bello à Sigiſmundo Auſtriaco excitato, imperium totius belli unà cum Julio Cæſare Varano adminiſtrandi *magna opinione civitatis*, ut habent Bembi verba, ſibi delatum accepit, & ſuis cum militibus & liberis, claris bello adoleſcentibus, in Rhæticum Alpeſque contendit. Ea in expeditione ANTONIUS MARIA, ejus filius ſecundogenitus, duello cum Georgio Sonnenbergio Germano inito, in quo tamen inferior diſceſſit, illuſtratus eſt, magis verò inſigni in patrem pietate: nimirum, *cum Germani laxius vagarentur* (Bembi iterum hæc ſunt verba) *Venetique eos adoriri ex inſidiis ſtatuiſſent, re ab hoſtibus per exploratores cognita, ipſi in hoſtium inſidias inciderunt: ita excepti à pluribus pauciores, conglobati virtute atque armis ſe tuebantur, fortitérque præliabantur: ex quibus* Robertus *modò voce imperatoris curam modò manu militis operam præſtabat: verùm creſcente hoſtium multitudine circumſeptus jamjamque tenebatur, cum* Antonius *filius id conſpicatus (non enim longè aberat) in confertiſſimam hoſtium aciem ſe injecit, fortiſſiméque pugnans, aciémque ſubmovens, patri ſe recipiendi facultatem præbuit: ipſe in hoſtium poteſtatem venit, reliqui fugati, paucis captis atque interfectis, ſe in caſtra receperunt.* Non potuit tamen effugere Robertus fatum, quod eum perſequebatur, quippe in pugna apud Roveretum, cum Veneti Germanis terga præberent, ille autem perterritos & fœdè fugientes ſiſtere & convertere, hoſtem verò ſuſtinere ac reprimere aditeretur, fortiter diu pugnans, ingenti cæde utrinque facta, urgentibus Germanis cum ſuorum globo in flumen Atheſim dejectus eſt, ibique periit. Pace paulò poſt facta *Roberti duo liberi*, ANTONIUS & CASPAR *in Reip. militiam conſcripti, ſexcentis equitibus præficiuntur.* (d) Poſteriori à robore, quo pollebat & cui cuncta cedebant, cognomen inditum eſt *Fracaſſo*, quod vocabulum diffractorem ſigni-

(d) P. *Bembus Hiſt. Venet. Libro I.*

gnificat; improlem hunc deceſſiſſe *Henningius* tradidit, ſed perperàm, gnatum enim, *Creſcentio* referente, poſt ſe reliquit *Jo. Franciſcum*, qui etiam Venetis militavit, paterque fuit *Jo. Chriſtophori* & *Antonii Mariæ*, hoc natus eſt *Robertus*, qui Rhegii ſedem fixit, illo *Jo. Franciſcus* II. genitor *Joannis Chriſtophori* II. qui apud Ducem Mutiuenſem inſignem militiæ gradum tenuit. Antonius Maria, Caſparis frater, uxorem duxit *Pedemontanam*, quæ ei *Gualfinaram* attulit, ſed nepos ejus *cognominis* cum fœminam, nobili familia Placentina ortam, ſibi connubio ſociaſſet, Placentiam larem tranſtulit, poſteroſque in Tabula ex *Creſcentii Corona Nobilitatis Italicæ* recenſitos habuit.

Sed inter cæteros quoque Roberti Comitis Calatini gnatos plerique bellica laude floruerunt, eam verò natu maximus eorum, idemque Comes Calatii ſecundus, JO. FRANCISCUS & GALEACIUS contaminarunt infidelitate, qua erga Ludovicum Sfortiam uſi ſunt, de qua *Libro IV. Hiſtoriæ Guicciardinæ* hæc leguntur: Ludovicus Sfortia Gallorum metu Calatii Comitem cum majore copiarum ad Giaradadam contra Venetos tuendam miſſarum parte revocavit, & Papiam ut Galeacio fratri ad Alexandriæ defenſionem jungeretur, ire juſſit, ſed jam ab omni parte illius pernicies accelerabatur: nam Calatinus Comes Galeacium minorem natu fratrem, militari quoque exercitatione inferiorem, in exercitus imperio omnibuſque honoribus & gratia ſibi anteponi indignatus, innumerorum ab ſe & fratribus beneficiorum ab Ludovico acceptorum memoriam in illo ſuperante, anteà clam cum Galliæ Rege convenerat. Et paucis interjectis de Sfortiæ perplexione verbis: dum Calatinus pontem ad Padum ut fratri conjungatur facit, & rem artificioſè protrahit, *Galeacius*, cum quo erant mille duceuti gravis, totidem levis armaturæ equites, & militum tria millia, tertii diei nocte levis armaturæ equitum parte comitatus clam Alexandriæ diffugit, *magnoque ſuo dedecore, nec minore Ludovici prudentiæ infamia documento fuit, quantum generoſum equum tractare, aut in ludicris equitum certaminibus publiciſque ſpectaculis magnas haſtas vibrare (quibus in rebus cunctos Italos Galeacius ſuperabat) & exercitui præeſſe interſit, quantoque cum proprio detrimento Principes, qui in iis, quibus res graviſſimæ committuntur, eligendis, magis gratiam, quàm virtutem intuentur, decipiantur.* Hunc certè Galeacii diſceſſum Sfortiæ rebus maximè exitioſum fuiſſe laudatus ſcriptor apertè ſatis indicavit. Cæterum *Jo. Franciſcus Calatinus* exinde Ludovico XII. Galliæ Regi in bello Neapolitano ſtrenuam navavit operam, donec paulò poſt expugnationem Capuæ Neapoli naturæ conceſſit. *Galeacium* apud Novariam unà cum Sfortia à Gallis captum idem Rex Franciæ anno 1506. Hipparchi (*magnum Scutarium* vulgò vocant) munere, prætereaque ordinis equeſtris S. *Michaelis* torque ornavit, atque an. 1512. ad Maximilianum Cæſarem conſilii cauſa miſit. Idem denique mortem oppetiit in Ticinenſi prælio, quo Franciſcus Rex Galliæ captus eſt. JULIUS etiam Gallis militando Ordinis memorati inſignia promeruit nec non multa feuda, quæ inter *Valentia* fuit in Alexandrino territorio, quam *Marchionis* titulo tenuit, ſed iſta Gallis ex Italia ejectis amiſit. HANNIBALEM in Gallia uxorem accepiſſe, prolemque cum ea ibi genuiſſe *Campanilius* refert. Nothum quoque poſt ſe reliquit Robertus Comes Calatinus *Octavianum*, quem Valentiæ à Gallis, cum his urbs prodita fuiſſet, captum eſſe *Guicciardinus* ad an. 1499. memoravit.

Eccleſiaſticis etiam dignitatibus mactos filios habuit Robertus Sanſeverinus Comes Calatii primus, duos videlicet, *Fridericum* è ſecundo & *Alexandrum* è tertio toro natum. Poſterior è Protonotario ſedis Apoſtolicæ *Archiepiſcopus Viennenſis* in Gallia factus eſt, & in Caſali S. Vaſii in Montisferratenſi Marchionatu deceſſit. FRIDERICUS ab Innocentio VIII. Pontifice Rom. in gratiam patris, qui in bello, quod ille cum Ferdinando Rege Neapol. geſſit, armis Eccleſiaſticis præfuit, *Diaconus Cardinalis S. Theodori* dictus, ſed, *Ciacconio* referente, non publicatus eſt. Cum verò Aſcanius Maria Sfortia Cardinalis Innocentio VIII. vita functo novum Pontificem ex voto creare cuperet, ita cum Patribus egit, ut Fridericus confirmato ſibi honore plenum Cardinalatus poſſeſſionem obtineret, quo futuri Pontificis Alexandri VI. comitiis intereſſet. Apud hunc deinde in ſiniſtram lapſus opinionem captivi in-

ſtar

ſtar aliquandiu detentus fuit. Mortuo Alexandro Pii III. & Julii II. comitiis interfuit, cumque hujus aſperam & bellicoſam naturam odiſſet, utpote deliciis deditus, cum quatuor aliis ſui Ordinis Patribus Concilio adverſus illum Piſis inchoato, & Mediolani ac Lngduni peracto, interfuit, ejuſdemque poſteà Concilii nomine legatione functus eſt eo in bello, qno apud Ravennam dimicatnm eſt, & aciem lucidiſſimis armis contectus contra Julinm Rom. Pontificem duxit, militares partes ſtrenuè adimplens; quare à Julio honoribns cnnctis exutus, & anathemate notatus, ab ejus demum ſucceſſore Leone X. cantata palinodia abſolntus & in honores omnes reſtitutus eſt. *Præfuit Epiſcopus Eccleſiis Viennenſi, Morinenſi in Gallia, Novarienſi in Italia, & Archiepiſcopus Rothomagenſi. Deceſſit Romæ Diaconorum Cardinalium primus, & in æde Capitolina ſepultus eſt.* (e)

ROBERTUS AMBROSIUS Comes Calatii tertius militari gloria patri avoque haud fuit inferior, & Pontifici Romano, Imperatori, Venetis & Franciſco Regi Galliæ egregia ſama militavit; ſed hanc quoque aliquo animi vitio minnit; nempè avaritia, ob quam inprimis apud Venetos malè audiebat, ſicut *Guicciardinus* literis prodidit in hnnc ſenſum: Calatii Comes Bergomum miſſns, eam civitatem rapinis ita afflixit, ut Venetus Senatus, qui eum pedeſtribus copiis præfecerat, quum tantam inſolentiam & avaritiam amplius ferre non poſſet, eum ipſius magna cum ignominia exautoraverit. (*f*) A Franciſco I. Galliæ Rege ad extremum accitus, ut Præfecturam eqnitum Italicorum ſnſciperet, dum iter in Galliam parat, & cum Marchione de Vaſto Buſſeti cœnaret, morte ſubitanea oppreſſus eſt, non abſque veneni ſuſpicione. (*g*) Quoniam gnati, quem habnit, funus ipſe extulit, ad *Magdalenam* filiam ejus natu majorem Calatinns Comitatus devolutus eſt, quo nec non forma virginis impulſus *Jnlius de Roſſis*, Troili Comitis de S. Secundo filius, eam Mnrani prope Venetias unà cum matre & ſorore commorantem rapuit ſibique matrimonio junxit; proſcriptus ea propter à Venetis, & natali etiam ſolo ejectus Neapolim ſe contulit, ibique ſtirpem Comitnm Calatinorum Rnbeæ gentis proſevit. LAVINIÆ, Magdalenæ ſorori *Colorna* aliæque poſſeſſiones paternæ in Lombardia, ſororii proſcriptione, obtigerunt, qnas éa JOH. FRANCISCO Sanſeverino, propatrueli & marito ſuo, attulit, ſed iſte etiam virilem prolem nullam poſt ſe reliquit.

AD TAB. II.

JACOBUS Sanſeverinus, à qno bujns Tabulæ initium ductum eſt, ſecundi rami capitalis in ſtirpe Sanſeverina ſator fuit, huic ex materna hæreditate *Tricaricum* obvenit in Baſilicata ſitnm, à quo loco Comitem ſe dixit, & ducta in matrimonium *Margarita Claramontia* Comitatu etiam hujus nominis, nec non *Seviſio*, *Fanochirici*, *Noja*, *Caſtronovo* & *Turremaris* auctus eſt, quæ cuncta ad illam morte fratris ſui Hugonis Comitis *de Chiaramonte*, an. 1319. ſine prole mortui, devoluta ſunt. (*h*) Filii Jacobi & Margaritæ, ſinguli Comitum dignatione floruerunt, namque ROGERIUS, eorum natu maximus, in paternum Comitatnm ſucceſſit, HUGONEM Joanna I. Regina Comitem *Potentiæ* & Regni *Protonotarinm* creavit, THOMAS ejuſdem Reginæ beneficio Comes de *Monteſcaggioſo* fuit, ab iſto Saponariæ primi Comites deſcenderunt; Thomas Ludovici Andium Ducis, à Joanna adoptati, partes ſuſcepit adverſus Carolum III. Regem, licet cognatione ſibi junctnm, nempè poſtquam is Sanſeverinos à ſe abalienaſſet, affinitate cum Bauciis, Sanſeverinorum inimicis, inita, ſororem enim uxoris ſuæ Agnetem Dyrrachiam Jacobo Baucio, Franciſci Ducis Andriæ filio, in matrimonium dederat: binc nſque adeò Carolo ſeſe oppoſuit *Thomas Sanſeverinus*, ut Proregem in Regno Neapolitano Ludovici Andini nomine ageret, cumque Carolus Urbanum Papam, huic faventem, Nuceriæ obſediſſet, exercitu

(e) *Hiſt. Pontif. & Cardin. Tomo III. p.* 142.
(f) *Guicciard. Hiſt. Libro XIX.*
(g) *Sanſovin. delle fam. Nob. d'Ital. p.* 201.
(h) *Lellis de fam. Neap. Parte III. p.* 7.

citu quatuor M. equitum coacto ad eum liberandum accurreret, & Carolum ab incepto depelleret. Poſt hujus obitum viduæ filioque ejus, Margaritæ & Ladiſlao, æque adverſatus eſt, & potitus urbe Neapolitana, illos Cajetam, ducemque eorum Albericum Barbianum in Apuliam fugere coëgit, Ludovicum Andinum è contra in Metropolim admiſſum Regem ſalutavit, quem poſtea accepta offenſa viciſſim Regno expulit, & Ladiſlaum accerſivit. Ad extremum cum denuò adverſus Ladiſlaum Sanſeverini conſpiraſſent, præventi ab eo & in vincula conjecti ſunt, ubi aliquos ex eis ſtrangulari, cadaveraque in foſſas conjici juſſit, ut à moloſſis devorarentur, occiſorum hunc *Summontius Libro IV. Hiſtoriæ Neapolit.* recenſuit ſyllabum: Thomas *Comes de Monteſcaggioſo cum uno gnatorum ſuorum*, Wenceſlaus *Dux Venuſiæ & Amalfi cum filio*, Hugo *Comes Potentiæ*, Ludovicus *Comes de Mileto & Belcaſtro*, Henricus *Comes de Terranova* & Caſpar *Comes de Matera*, vel *de Lauria*, *ſicut Admiratus*, rectius fortaſſis, retulit. Rogerium Wenceſlai filium natu maximum, treſque alios ejus fratres in cuſtodia relictos, reliquos Sanſeverinos fuga in arcem Tarentinam ſe ſubduxiſſe idem auctor memorat.

Joanna II. regnante Sanſeverini ſuperſtites ad poſſeſſionem avitorum bonorum redierunt, è quibus ANTONIUS, Rogerii IV. Comitis de Tricarico filius, comitiis ab Alphonſo Rege in urbe Neapolitana anno 1443. habitis, iuterfuit, ſequentibus inclytus titulis: *Dux de S. Marco, Comes de Tricarico, Chiaramonte, Altomonte & Carigliano.* Ab ejus patruo HERCULE *Calveræ & S. Donati* reguli deſcenderunt; poſteriores Ducum dignatione denique macti fuerunt; utrorumque verò ſtirpem, quam integram dare nequivimus, emarcuiſſe arbitror, ſed haud ita pridem, poſtquam denique connubio coiviſſent: namque Franciſci Sanſeverini Baronis Calveræ & Marianellæ filia, è Catharina Caracciola genita, *Portia* matrimonio juncta fuit cum *Hippolyto Sanſeverino Duce de S. Donato*; hocque viduata ad ſecunda tertiaque vota tranſiit, Octavio Carafæ, Principi de *Belvedere*, & denique Hieronymo Scrſalio Principi de *Caſtelfranco* nupta.

Ab Hugone Sanſeverino, Comite Potentiæ, ſtirps Comitum *Saponaræ* prior orta eſt, cui ornamento præcipuè fuit triga fratrum præſtantiſſimorum cunctis ingenii, animi & corporis dotibus præditorum, videlicet JACOBI Comitis Saponaræ, ASCANII & SIGISMUNDI, ſed in vigore ætatis uno eodemque tempore venenata potione è medio ſublatorum, ſcelere, ſicut *Admiratus* haud obſcurè innuit, patrui eorum, *Hieronymi Sanſeverini*, dira habendi cupidine ad neſandum hoc facinus incitati. Dignum eſt memoratu, quod idem autor refert, nempè *Aſcanium* Sanſeverinum cum Marino Solima, Præceptore ſuo, per Saponaram deambulantem fortè in ruina caſulæ tres vidiſſe perdices, captoque ſubito & emiſſo telo mediam ex eis dejeciſſe, reliquis nullatenus ſeſe moventibus, itaque ſecundo tertioque miſſili etiam iſtas necaſſe, id in triſte omen traxiſſe ait Solimam, remque Alphonſo Sanſeverino Duci Sommæ perſcripſiſſe cum hoc epilogo, *utinam mali nihil nobis accidat!* brevi verò contigiſſe, ut *Aſcanius*, hauſto juxta cum fratribus veneno, primus animam efflaret, huncque *Jacobus* exciperet, quem *Sigiſmundus* ſecutus eſt: Mater eorum, funeribus his acerbiſſimis ſnperſtes, monumentis tribus memoriis, inſcriptionibuſque ſequentibus calamitatem ſuam poſteritati narravit:

Hic oſſa quieſcunt JACOBI Sanſeverini Comitis Saponariæ veneno miſerè ob avaritiam necati cum duobus miſeris fratribus eodem fato eadem hora commorientibus.

Hic ſitus eſt ASCANIUS Sanſeverinus cui obeunti eodem veneno, iniquè atque impiè commorientes fratres nec alloqui nec videre quidem licuit.

Jacet hic SIGISMUNDUS Sanſeverinus, veneno impiè abſumptus, qui eodem fato, eodem tempore pereuntes germanos fratres nec alloqui nec cernere potuit.

Sibi denique & marito hoc poſuit epitaphium:

Hoſpes miſerrimæ miſerrimam defleas orbitatem, en illa IPPOLITA MONTIA, *poſt natas fœminas infeliciſſima, quæ Ugo Sanſeverino conjugi treis maximæ expectationis filios peperi, qui venenatis poculis, vicit in familia,*

proh

proh ſcelus, *pietatem cupiditas, timorem audacia & rationem amentia, una in miſerorum complexib. parentum miſerabiliter illicò expirarunt. Vir ægritudine ſenſim obrepente paucis poſt annis in his etiam manibus expiravit. Ego tot ſuperſtes funeribus, cujus reqnies in tenebris, ſolamen in lacbrimis, & cura omnis in morte collocatur, quos vides ſeparatim tumulos ob æterni doloris argumentum, & in memoriam poſui illorum ſempiternam, Anno* MDXLVII.

AD TAB. III.

LUCÆ Sanſeverino, Comiti Tricaricenſi ſexto, Alphonſus Aragonius Rex Neapolitanus an. 1457. Baroniam *Roccæ Augitolæ* cum pagis ſuis, & paulò poſt *Rendam* in Calabria, nec non *Domanico*, *Mendicino*, *Carolei* & S. *Fele*, dono dedit, *Biſinianum* verò XX. M. ducatis vendidit; hinc latè magnum ejus In Lucanis Brutiiſque dominatum fuiſſe, ſed cum *Robertus* Sanſeverinus in Joannis Andini verba metu correptus juraſſet, exemplum ejus, quod & ipſe iiſdem dicbus in Brutiis malè pngnaverat, ſecutum eſſe, *Pontanus Hiſtor. Libro I.* ad an. 1460. retulit. Ejuſdem autem Roberti volnntati etiam in reditu ad obſequium Alphonſi Regis *Lucas* obſecutus eſt, affuitque ei tribus cum peditum millibus, equitibuſque ſexcentis, ſicut idem ſcriptor *Libro II.* memorat. *Principis* Biſiniani titnlum an. 1465. Lucam aſſnmſiſſe *Admiratus* tradit.

HIERONYMUS, Lucæ F. & in Principatu Biſinianenſi ſucceſſor, cum omni Sanſeverina familia conjurationi, à Baronibus Regni adverſus Ferdinandum Regem factæ, nomen dedit; in gratiam deinde cum Rege reconciliati, cum in utramque aurem dormirent, die qnadam ex inopinato in carcerem plerique conjecti & truculenta morte affecti ſunt; videlicet Hieronymus *Princeps Biſiniani*, Carolus *Comes Mileti*, *ejus frater*, Barnabos *Comes de Lauria Principis Salernitani frater*, nec non Johanna *Sanſeverina*, *poſtremi avia*. Filios Hieronymi mater Regis ſævitiæ ſubduxit, eorum natu maximus BERNARDINUS Princeps Biſinianenſis tertins in Galliam delatns ſuaſor Regi Carolo VIII. fuit, ut bellnm Neapolitanum adverſus Aragonios ſuſciperet, votique damnatus cum Salernitano Principe gentili ſuo navi in patriam rediit; Campaniamque aggreſſus eſt, & Gallis dum proſpera uterentur fortuna utilem navavit operam; ſed poſt victoriam à Ferdinando II. Rege apud Atellam reportatam cum eo in colloquium venit, in quo res ſuas, Salernitani Principis & Capaccii Comitis, nec non aliorum quorundam regulorum compoſuit, ea conditione, uti omnes res ſuas poſſiderent, ſed Ferdinandus arces ad certum tempns teneret; hiſque rebus compoſitis Neapolim ſe cum cæteris contulit, & Ferdinando paulò poſt vivis exempto egregiam in Fridericum ejns patruum & ſucceſſorem, voluntatem exeruit, donec caſus ille, quo à Græco quodam in caſtelli Novi Neapolitani egreſſu vulneratum eſſe ſuperins diximus, interveniret. (i)

PETRUS ANTONIUS, Bernardini F. Princeps Biſiniani quartus, obſervantia ſua erga Auſtriacam Domum, quæ in Regno Neapolitano Aragonicæ ſucceſſit, torquem Ordinis *Aurei Velleris* promeruit; pnblicam ille dilexit magnificentiam, atque immenſos reique familiari ſuæ detrimentoſos ſumtus fecit; Carolum V. Imperatorem ab Algerienſi expeditione reducem in Calabria hoſpitio excepit adeò lautè ac ſplendidè, ut cunctis eſſet admirationi: venationi impenſè deditus catervas canum quàm plurimas aluit, & veterum etiam tanquam emeritorum curam habere jnſſit. Filium poſt ſe reliquit unicum, è poſteriore cum *Helena* vel *Erina Caſtriota*, ab Epiri Principibus orienda, & Ducatus S. *Petri in Galatina* hærede, ſuſceptum, NICOLAUM BERARDINUM, poſſeſſionibus ac titulis cumulatum, namque præter Principatnm *Biſinianenſem* tenuit Ducatus duos, de S. *Petro in Galatina* & de S. *Marco* nominatos, Comitatns quatuor *Tricaricenſem*, *Altomontanum*, *Chiaramontanum* & *Cirifalcenſem*, aliaque inferioris dignationis feuda benè multa. Hinc cùm ſine prole vivis exceſſiſſet litigioſam reliquit hæreditatem; equidem adiit eam Julia Urſina, è ſorore natu maxima defuncti Principis, *Felice Sanſeverina*, Duciſſa Gravinæ nata, & tunc Tiberio Carafæ nupta, qni Principis Biſiniani titulum, cæteróſque illicò aſſumſit; ſed dicam mox eis impegit grandem LUDOVICUS *Sanſeverinus*, *Saponariæ Comes*, ex capite *Fideicommiſſi* in familia Sanſeverina dudum inſti-

(i) *Guicciard. Hiſt. Libro III.*

tuti, atque à multis Regibus confirmati, vigore cujus ſucceſſio in feuda agnatis maſculis etiam remotiſſimis, fæminis gradu propioribus excluſis, competat: calente hac lite, cum Julia Urſina vivis exceſſiſſet, nuncupato hærede in bonis feudalibus Philippo III. Rege Hiſpan. in allodialibus marito, novæ ortæ ſunt contentiones, quæ denique regio decreto ita compoſitæ fuerunt, ut *Ludovico Sanſeverinati* Principatus *Biſinianus*, cum dignatione *Magnatis Hiſpaniæ*, nec non Comitatus *Claromontanus* ceſſerit, quemadmodum in *Exegeſi Tabulæ XV. ſtirpis Carafenſis* uberius dictum fuit. Ludovico ſine liberis mortuo ſucceſſit in Principatu frater natu minimus, cui nomen fuit CAROLO, cujus nepos *cognominis* avitas ditiones omnes paterno maternoque jure conjunctas fato nuper functus ad gnatum ſuum tranſmiſit.

De ANTONIO & LUCIO Sanſeverinis, qui ſacra purpura fulſerunt, & Tabula tertia dicti ſunt, ſubjungere lubet, quæ in *Ciacconii Hiſtoria Pontif. & Cardinal.* de iis referuntur: *Antonium*, ait, Hieroſolymitani Ordinis Equitem, virum generis nobilitate, & virtutum ornamentis illuſtrem, nondum Clericum in Cardinalium Senatum à Clemente adlectum eſſe. Leo enim hujus nominis decimus, Romanus Pontifex, eundem Cardinalibus ſub quibuſdam conditionibus aſcripſerat, quæ cum fortaſſe non fuiſſent adimpletæ, ipſo Leone & Hadriano ſucceſſore pro Cardinali minimè habitus fuit. At Clemens VII. die 21. Novembris anni 1527. Leonis literas confirmavit, attamen non niſi die 17. ſeu 19. Februarii anni ſequentis 1528. *Cardinalem* publicavit cum titulo S. *Suſannæ*, qui menſe Martio ejuſdem anni 1528. dum Clemens Urbeveteri moraretur, inſignitus fuit Clericali charactere ab Alexandro Cardinali Farneſio, poſtea Paulo III. ut ipſe teſtatur. Die verò Dominica 16. Februarii 1528. in caſtro S. Angeli Romæ rubrum illi galerum primo impoſuit Laurentius Campegius Presbyter Cardinalis S. Mariæ Tranſtyberim in urbe Legatus. Inſuper die 24. menſis Februarii in feſto S. Matthiæ, iterum idem Laurentius Campegius Legatus pileum rubrum, aliaque Cardinalatus inſignia Antonio tradidit, ne ſecundæ literæ Clementis datæ 19. Februarii contemni viderentur. *Quod rarò, aut fortaſſe nunquam eveniſſe ſcimus, ut unus idemque nondum Clericus Cardinalitia dignitate decoratus, ſæpius renunciatus, bis publicatus, ſemel atque iterum inſignibus Cardinalitiis ornatus fuerit. Fuit primo Presbyter Cardinalis S. Suſannæ, deinde S. Apollinaris, poſteà S. Mariæ Tranſtyberim; præfuit Epiſcopus Eccleſiis Converſanæ in Regno Neapolitano, tum Præneſtinæ, Sabinæ & Portuenſi. Rexit Archiepiſcopus Coſentinam ac Tarentinam Eccleſiam, ſed uſque ad Caroli V. coronationem impeditus, quo minus Sacerdotis Tarentini poſſeſſionem iniret: adminiſtravit Nicoterenſem ac Laquedonenſem Eccleſias in eodem Regno Neapolitano. Legatione Apoſtolica functus eſt ad Carolum V. ex civitate Neapolitana venientem ad urbem.* Deceſſit Romæ ſub Paulo III. cujus comitiis interfuerat, die 16. Aug. an. 1543. & ſepultus in Sanctiſſimæ Trinitatis ad montem Pincium.

LUCIUS Sanſeverinus die 2. Dec. an. 1592. à Clemente VIII. *Roſſanenſis Archiepiſcopus* delectus eſt. Præfuit huic Eccleſiæ annis XX. cum Cathedralem pretioſa ſupellectili exornaſſet, à Philippo III. Hiſpaniarum Rege nominatus eſt *Salernitanus Archiepiſcopus*. Annuente igitur Paulo V. Romano Pontifice tranſlatus à priori Eccleſia ad Salernitanam anno 1612. *Diæceſim omnem diligentiſſimè perluſtravit, celebrataque Synodo ad puriores mores Clerum reformavit. Nuncii Apoſtolici munere functus in Belgio, ac ſub Gregorio XV. Senatoriam Purpuram aſſecutus eſt, & titulum S. Stephani in Cælio monte, die enim 24. Julii pileo purpureo, & 30. Auguſti anni 1621. aureo annulo & titulo donatus eſt ab eodem Gregorio. Eoque defuncto, in comitiis Urbano VIII. ſuffragatus eſt, ſub quo Salernum reverſus deceſſit die 25. Decembris anno Salutis 1623. ætatis 58. ſepultuſque in Metropolitana cum hac inſcriptione:*

LUCIO S. R. E. CARDINALI SANSEVERINO
SALERNITANO ARCHIEPISCOPO
NON MINUS VIRTUTUM OMNIUM OMNIBUS CHARO
QUAM FAMILIÆ SPLENDORE CLARO
VIVENTI HUMILI LOCO HUMILE SEPULCRUM
JUBENTI D. ALOYSIUS SANSEVERINUS BISINIANI PRINC.
EX FRATRE NEPOS POSUIT.
XXV. DECEMBRIS MDCXXIII.

UR-

URSINÆ FAMILIÆ
GENEALOGIA.

ROSA & faſciæ inferiores, quæ in ſcuto ſupra delineato viſuntur *Urſinorum* inſignia ab omni fuerunt memoria, anguilla verò, quæ per faſciam intermediam ſerpit, *Anguillariæ* Comitatum denotat.

URSINI COMITES DE NOLA, PRINCIPES

JOHANNES, URSI F. cogn. *Cajetanus* ob maternam originem.

Napoleo, Vexillifer Eccleſiæ, ab eo Comites *de Tagliacozzo*, *de Manuppella &* *de S. Valentino* deducuntur, de quibus nonnihil in Exegeſi refertur.

Gentilis. | 2. Johannes Cajetanus, *Diaconus Cardinalis*, dein *Archipresbyter ad S. Petri in Vatic.* denique *Papa* dictus NICOLAUS III. an. 1277. 25. Dec. † 23. Aug. 1280. | Rinaldus, ab hoc Urſini *de Monterotundo* derivantur, de quibus *Vid. Tab.* VII. | Rogerius.

Bertholdus, Comes Romaniæ. | Matthæus Rubeus, *Cardinalis* cr. 1262. † 1306. | Romanus, *monachus Dominican.*

Gentilis Urſinus, Senator Rom. 1286. & 1300. Prætor Orvietan. 1301. M. Juſtitiarius Regni Neapol.
Ux. 1. *Simonetta.* 2. *Claricia Ruffa*, *Petri Com. Catanzarii* F. 3. *Jacoba*, *Johannis Pierleoni* F.

2. Romanus ſive Romanellus Urſinus, Magnus Juſtitiarius Regni Neapolit. & COMES DE NOLA beneficio Caroli II. Regis, & matrimonii cum *Anaſtaſia Montfortia*, *Guidonis Com. Nolæ Fil.* ducta 8. Jun. 1293.

Robertus Urſinus Comes Nolæ, Palatinus Regni.
Sueva de Balzo, *Ugonis*, *Seneſcalli Fil. Raimundi Com. de Soleto ſoror.* | GUIDO, *Vid. Tab. ſeq.* II. | Romanus.

Nicolaus Comes de Nola & Soleto
N. *Sabrana*, *Gulielmi Com. de Ariano F.*

Robertus Urſinus Comes Nolæ, M. Juſtitiarius Regni. | Sueva uxor *Franciſci de Balzo*, *Ducis Andriæ.*

Petrus S. Pyrrhus Urſinus Comes Nolæ. | Algiaſius Urſinus. | Sancia, ux. *Johannotti Stendardi*, *Com. Alifæ.*

Ramundus Urſinus, Comes Nolæ, Sarni & Atripaldi, DUX de Amalfi, PRINC. SALERNI, cr. an. 1448. M. Juſtitiarius Regni. † 1459.
Ux. 1. *Iſabella Caracciola*, *Johannis S. Sergianni ſoror.*
2. *Eleonora de Aragonia*, *Jacobi Com. Urgelit. F.* | Johanna ux. *Jacobi Cajetani*, *Dom. Sermonettæ.*

Anna, ux. *Johannis de Ratta*, *Com. Caſertæ.* | Iſabella, ux. *Virginii Urſini C. Taliacotii.* | Margarita, nup. *Franciſco Torello Com. Guaſtalæ.* | Urſina, ux. *Caroli de Montfort C. de Termoli.* | Felix, *nothus*, Comes Nolæ. | Daniel, *nothus*, Comes Sarni. | Jordanus, *nothus*, Com. de Atripaldo.

SALERNI ET TARENTI, DUC. VENOSÆ.

Uxor, *Stephania Rubea.*

Matthæus Rubeus, cogn. *Magnus*, Senator Romanus Dominus Anagni, Marini, Galeræ, Formelli.
Uxor 1. *Gemma Oddonis de Monticelli* F.
2. *Perna Cajetana*, *Johannis* F.
3. *Johanna de Aquila*, *ex Comitibus de Fondi.*

Matthæus.	3. Napoleo, Dn. de Marcellino; ab hoc incompertis deſcendit gradibus JOHANNES, de quo *Vid. Tab. III.*	Jordanus, *Cardinalis* cr. 1278. † 1287.	Mobilia, nup. 1. *Angelo Malabranca.* 2. *Oddoni Columnæ.*	Mariola, ux. *Scipionis de Stinchis Dn. de Trevignano.*

Urſus Dn. caſtri S. Angeli, à quo Urſini *de Caſtello*, de quibus in Exegeſi nonnihil.

Bertholdus.	Simona ux. 2. *Thomæ Marzani, Com. I. de Squillace.*

Jacobus Urſinus, *Cardinalis* cr. an. 1371. † 15. Aug. 1379.

Raimundus S. Raimundellus de Balzo Urſinus Comes de Soleto & Lecce, PRINCEPS TARENTI, 1398. † 1405. *Maria de Enghien Com. de Lecce, Johannis de Enghien & Helenæ de Brienne Com. de Lecce* F.	Beatrix nup. *Ludovico Antonio de Ratta Com. de Caſerta.*

Johannes Antonius de Balzo Urſinus, Princ. Tarent. Dux Bari, Comes de Lecce, M. Comeſtabilis Regni † 26. Dec. 1462. æt. 70. *Anna Columna, Jordani Pr. Amalfitani* F.	Maria, ux. *Antonii Aquaviva Ducis de Atri III.*	Catharina nup. *Triſtano de Claromonte Com. de Copertino.*	Gabriel de Balzo Urſinus DUX VENOSÆ. *Johanna Caracciola Sergianni M. Seneſcalli F.*

Bertholdus *nothus*, Com. de Lecce.	Maria Conqueſta, ux. *Angilberti de Balzo, C. de Tricaſi.*	Catharina, *notha*, nup. *Julio Antonio Aquavivæ Duci de Atri* VII. 1456.	N. nup. N. *Centiglies Com. de Catanzaro.*	N. ux. *Jacobi Sanſeverini.*	Maria Donata ux. *Petri de Balzo Pr. Altamuræ D. Andr.*	Ramondina, ux. *Roberti Sanſeverini Pr. Salerni.*	Johannella, nup. *Antonio Sanſeverino C. de Capaccio.*	Johannes Franciſcus, *nothus.*

TABU

COMITES DE NOLA ET PITIGLI

GUIDO URSINUS

Raimundi C. No

Aldobrandinus Urſinus, Comes de Sovana. | Nicolaus Urſinns, † 1363.

Bertholdus Urſinus, Comes de PI

Guido Urſinus. | Nicolaus Urſinus, Comes de Pitigliano. *N. Averſi Anguillariæ Com. ſoror.*

Parens. Troilus. Penelope. *è ſerva nati.* | Aldobrandinus Urſinus, Comes de Pitigliano & Sorano. *Simona Gonzaga.*

Ludovicus Comes de Pitigliann. | Nicolaus Comes de Nnla & Pitigliann † 1509. *Helena de Comitibus*, † 1504. | Joh. Franciſcus.

Ludovicus Comes de Pitigliano. Ux. 1. *Julia Urſina.* 2. N. *Sabella.* | Aldnbrandinus, *Archiepiſcopus Nicoſiæ.* | Joh. Franciſcus.

Latinus † ante patrem. | Jn. Franciſcus Comes de Pitigliann, † 1567. Ux. 1. *Erſilia Cajetana Guilielmi III. D. Sermonettæ F.* 2. *Roſata Vanni de Sorano.* | Hiernnyma uxor *Petri Ludovici Farneſii Duc. de Caſtro.* | Martia nup. 1. *Livio ſeu Livians Alviano* 2. *Joh. Jacobo Medici March. Mariniani.*

1. Nicnlaus Urſinus Comes de Pitigliann, † 1594. æt. 84. N. *Urſina, Joh. Antonii* F. | 2. Urſins Urſinus *Eques S. Steph. Eleonora de Attis.* | Latinus.

Alexander Urſinus Comes de Pitigliano, Eq. S. Steph. cr. 1589. † 9. Febr. 1604. *Virginia Urſina, Henrici Dom. de Monterotundo Fil.* | Aldnbrandinns Urſinus.

Johannes Antonius Comes Pitigliani dein Marchio Mnntis S. Savini, † improlis 1613. *Nannina, Neronis Dom. de Porcigliano F.* 1592. | Bertoldus Urſinns Marchio Mnntis S. Savini. *Franciſca, Tiberii Cevoli F.* 1611.

Alexander Urſinns, Marchio Mnntis S. Savini, † 1641. improlis. N. *de Altemps, Joh. Angeli Ducis Altempſii & Galeſii F.* | Hieronyma nupta 1. *Scipioni March. Capponio*, 2. *Laurentio Venturſo Equiti.*

Digitized by Google

ANO, MARCHIONES DE MONTE S. SAVINO.

COMES DE SOVANA,

læ F.

Ux. *Paula Monaldeſchia.* — Gentilis Urſinus.

TIGLIANO

Gentilis Urſinus, Comes de Sovana, occ. 1434.
Urſina Urſina, Johannis Urſini Senat. Rom. F.

Latinus Urſinus. — Urſus Urſinus, Comes Nolæ & Atripaldi, Dn. Aſculi cr. 18. Jan. 1462. † 5. Jul. 1479. *Santola, fœmina Nolana.* — Simon Urſinus. — Agnes nup. *Ludovico della Tolſa.* — N. uxor *Matthæi Beſſa Stendardi Com. de Arienzo.*

Orlandus, *Epiſcopus Nolæ* 1475. †. 1505. — Raimundus, *nothus*, Comes Nolæ. — Robertus, *nothus.*

Gentilis Urſinus † ante patrem. *Catharina de Aragonia, Henrici March. de Geraci* F. — Diana nup. *Friderico Sfortiæ, Com. III. S. Floræ.* — Angela uxor *Angeli Farneſii.* — Chiapinus, *nothus* occ. in pr. apud Marinianum 14. Sept. 1515.

Henricus Urſinus Comes Nolæ † 1528. menſe Aug. improlis. *Maria Sanſeverina, Berardini Princ. III. de Biſignano* F. — Portia uxor *Octavii Urſini de Monteritondo.* — Joh. Antonius, † an. æt. 18.

Joh. Franciſcus *Eq. Melit.* — Ludovicus *Eques Melit.*

Antimus Urſinus, † ſine pr. maſc. *Clelia, Tiberii Cevoli* F. — Septimus Urſinus *Eques Melit.*

Coſmus Urſinus.

Livia. — Franciſca. — Raimonda. — Virginia. — Artemiſia.

TABU

COMITES DE TAGLIACOZZO ET ALBI DO

JOHANNES URSINUS, Franciſci, qui à Napoleone, Matthæi Magni Filio, Nicolai Papæ fratre oriundus eſſe creditur, F. Senator Romanus.

FRANCISCUS Urſinus ſator Ducum *de Gravina*, quos *Vid. Tab. VI.*	Jordanus Urſinus, *Archiepiſc. Neapolit.* 1400. *Presbyter Cardinalis* 1405. denique *Epiſc. Albanenſ.* † 29. *Maii* 1439.	Urſina ux. *Gentilis Urſini Com. de Soana.*

Napoleo COMES de TAGLIACOZZO & ALBA, Dn. Bracciani, Signifer S. Eccleſiæ. *Franciſca Urſina, Urſi Dom de Monterotundo F.*	LATINUS, *Cardinalis*, de quo poſteriſque ejus *Vid. Tab. ſeq. IV.*	Clarice uxor *Laurentii Urſini de Monterotundo.*

Virginius Comes de Tagliacozzo & Alba, Dn Bracciani, Comeſtabilis Regni Neap. † Jan. 1497. *Iſabella Urſina, Raimundi Pr. Salerni F.*	Juſtina ux. *Stephani Columnæ.*

Johannes Jordanus Urſinus Dom. Bracciani.
Uxor 1. *Maria Aragonia, Ferdinandi R. Neapol. Fil.*
2. *Felice della Rovere, Julii II. Papæ Fil.*

2. Hieronymus Dn. de Bracciano, Campagnano, Trevignano, Galera, Scrofano, Formello & Vicovaro. *Franciſca Sfortia, Boſii Com. S. Floræ F.*	Claricia ux. *Ludovici Carafæ, Princ. de Stigliano.*	Charlotta ux. *Jo. Thomæ Pici Com. Mirandulæ.*	Franciſca nup. 1. *Antonio Cardona M. de Padula.* 2. *Rentio de Ceri.*

Paulus Jordanus Urſinns DUX Bracciani, cr. 1560. Comes Anguillariæ, &c. nat. an. 1541. & circiter. † 1585.
Uxor 1. *Iſabella de Medicis, Coſmi I. M. Ducis Etrur. F.* † 1578.
2. *Virginia Acorambona, Franciſci Peretti vidua.* 1581. † 1585.

1. Virginius Dux Bracciani, Comes Anguillariæ, Eques Aur. Vell.
Fulvia Perettia, Fabii Damaſceni & Mariæ Perettæ, Sixti V. proneptis, 10. Apr. 1589.

Paulus Jordanus Dux Bracciani, Princeps S. Rom. Imperii. † improlis 1645. *Maria Iſabella Appiana Princ. Plumbini, Georgii Mendozæ vidua.* † 1661.	Alexander, *Cardinalis* cr. 1615. † 22. Aug. 1626. æt. 33.	Ferdinandus Dux de S. Gemini & dein Bracciani, Magnas Hiſp. *Juſtiniana Urſina, Jo. Antonii Ducis de S. Gemini Fil. & hær. quæ* † 22. Dec. 1663.	Iſabella, ux. *Cæſaris Gonzagæ Duc. Guaſtalæ.*

Virginius, nat. 17. Maii 1615. *Cardinalis* cr. 1641. † 21. Aug. 1676.

MINI ET DUCES DE BRACCIANO.

Uxor: *Bartholomæa Spinella*, *Nicolai M. Cancellarii Regni Neapolit.* & *Comitis de Gioia filia.*

Urſinus Dn. de Somma M. Cancellarius Regni Siciliæ.

Carolus Urſinus Dominus BRACCIANI. *Hieronyma Paula Urſina*, *Jacobi Com. de Tagliacozzo F.*

ROBERTUS Urſinus à quo Comites de PACENTRO *Vid. Tab. V.*

Johannes *Abbas Farfenſis*, dein *Archiepiſc. Tranenſis*, in locum Latini fratris, an. 1450. † anno circiter 1469.

Magdalena ux. *Jacobi Urſini de Monterotundo.*

Leonora, nup. *Honorato Cajetano.*

Hippolyta ux. *Hieronymi Tuttavillæ.*

Bartholomæa nup. *Bartholomæo Tuttavillæ.*

Carolus, *nothus*, Comes Anguillariæ.

Napoleo, *Abbas Farfenſis*, dein maritus *Claudiæ Columnæ* & Urſinorum *de Vicovaro* progenitor, quorum ſtirps defecit.

Franciſcus *Epiſcopus Tricaricenſis*, & *Abbas Farfenſis.*

Julia ux. *Petri Antonii Sanſeverini Pr. de Biſignano.*

Virginius Comes Anguillariæ. *Juſtiniana Urſina.*

N. uxor prima *Camilli Urſini de Lamentana.*

Felice uxor *Marci Antonii Columnæ Ducis Palliani.*

Catharina uxor *Troiani Spinelli Princ. de Scalea.*

Eleonora uxor *Alexandri Sfortiæ*, *Princ. de Valmontone.*

Maria Felice nup. *Henrico Duci Montmorantio.*

Carolus, † juv.

Coſmus, † juv.

Franciſcus. *Abbas Farfenſ.* poſt *Jeſuita.*

Virginius, *Eq. Melit.* dein *Carmelit. mon.*

Camilla, ux. *Marci Antonii Borgeſii Pr. Salmonæ*, eoque an. 1658, mortuo, monialis ſub nomine *Mariæ Victoriæ*, † 1684. æt. 83.

Flavius Urſinus Dux V. de Bracciano & S. Gemini, Princ. de Nerola & S. R. Imp. Magnas Hiſpan. † improl. 5. April. 1698. Ux. 1. *Hippolyta Ludoviſia*, *Gregorii Aldobrandini vidua.* † 1674. 2. *Anna Maria de Tremoilles-Noirmoutier*, *Ludovici Blaſii de Taleyrand*, *Pr. de Chalais vidua*, *m. Febr.* 1675.

Lelius Princ. de Nerola & Vicovaro, † cælebs 30. April. 1696.

Digitized by Google

DOMINI ET MARCHIONES DE LAMENTANA

LATINUS URSINUS, Caroli F. *Rom. Archiepiſcopus Tranenſis* 1439. *Barienſis*

Paulus Urſinus Marchio de TRIPALDA & Dn. de LAMENTANA, ſtrangul. à Cæſ. Borgia d. 18. Januar. 1503.
N. *della Valle, nobili Romana ſtirpe ſata.*

Fabius Urſinus, occ. in pugna ad Lyrim ſl. Dec. 1503.	Robertus Urſinus *Archiepiſc. Regienſis* 1512. dein Marchio de Tripalda & maritus.	Camillus Urſinus M. de Tripalda Dn. de Lamentana, nat. 1491. † 4. April. 1559.

1. Paulus ſecundus Urſinus Dn. dein Marchio Lamentanæ, nat. 1532. † improlis 1581. *Lavinia de Rovere, Franciſci Mariæ Duc. Urbini F.*	2. Virginius † *ſexennis.*	Maria Magdalena, ux. *Lelii de Anguillara, Rentii Ceritis filii*; eo mortuo *monialis & fundatrix monaſt. S. Mariæ Magd. in monte Quirinali*, † 1605. d. 25. Maii, æt. 71.

Olympia nupta *Friderico Ceſio Duci Aquaſpartæ.*	Fabius Urſinus, *Prælatus* inſignis, præmaturè mortuus.

Livia uxor *Johannis Sabellii Ducis Palombaræ.*	Latinus Urſinus Dux de Selci. *Portia Cajetana ex Dom. de Norma & Rocca.*	Franciſcus, Latini gemellus, *occ. in bello Mantuano* 1630.

Alexander Maria Urſinus PRINCEPS DELL'AMATRICE, † poſt annum 1681. in cuſtodia Rietenſi.
Uxor 1. *Anna Maria Caffarelli, Ducis de Aſſergi & March. de Turano ſoror.*
2. *Fœmina ignobilis ducta in carcere Hadriano* 1672.

1. Camilla, † puella.	Virginius, † puer.	Franciſcus Felix Urſinus, Marchio de Perne. † improlis ante patrem. *Anna Eliſabetha Urſina de Caſtello, Martii Marchionis della Penna ſoror.*

Digitized by Google

L A IV.

DUCES DE SELCI, PRINC. DE LAMATRICE.

Eccleſiæ Cardinalis cr. 20. Dec. 1448.
1454. † d. 11. Aug. 1477. æt. 74.

Clarice uxor *Laurentii Medicis* cogn. *Magnifici*, *Principis Reipubl. Florentinæ*. | Aurantia, nup. *Leonardo Malaſpinæ, March. Gragniolæ*.

Uxor 1. N. *Urſina, Caroli Com. Anguillariæ F.* 2. *Eliſabetha Balionia, Jo. Pauli, tyranni Peruſini F.* | N. uxor *Vitellotii Vitelli*. | N. nupta *Hermeti Bentivolio*.

Julia, nup. *Balthaſari Rangoni Comiti*. | Johannes Urſinus Marchio de Lamentana ſecundus. *Portia de Anguillara, Joh. Pauli Du. de Ceri* F. ☽ | Fabius, *nothus*, † puer. | Latinus, *nothus*, Marchio de Lamentana tertius, † 1586. *Lucretia Salviati*.

Virginius Urſinus Marchio Lamentanæ quartus, DUX de SELCI. *Beatrix Vitellia hæres dominii Amatricenſis*. | Clarice uxor *Lotharii Conti Ducis de Poli*.

Jacobus Urſinus *monachus Franciſcanus*. | Camillus Urſinus. | Paulus Urſinus *Prælatus*, † præmaturè. | Virginius, *poſthumus*, † 1616.

Beatrix nupta 1. *Franciſco Barile Duci de Cajnano, Princ. de S. Archangelo*, 2. *Franciſco Caracciolo March. de Marchiagodena*, | Clarice † *infans*.

2. Filius, qui *infans obiit*. | Cecilia, *notha*. | Conſtantia, *notha*, † puella.

TABU

COMITES DE PACEN

ROBERTUS URSINUS, Comes de Alba & Tagliacozzo, M. Comeſtabilis Regni Neapolit.

1. Trafatta uxor *Fabritii Spinelli Dom. de Roccagu-glielma.* — Urſina nup. 1. *Alſonſo d'Avalos*, 2. *Marcello Columnæ.* — Marius Urſinus Comes de PACENTRO.

Robertus Urſinus Comes de Pacentro, Dom. de Oppido. *Beatrix Sanſeverina, Alſonſi Ducis Sommæ ſoror.*

Raimundus Urſinus, Comes de Pacentro, Dn. de Oppido. Ux. 1. *Feliciana Carafa, Pauli ex Duc. Ariani* F. 2 *Fauſtina Carafa, prioris ſoror.* — Flaminius Urſinus. ☾

2. Octavius C. de Pacentro, † *improlis.* — Scipio Com. de Pacentro, Dn de Oppido & Petragallo. *Johanna Cavaniglia ex Com. Trojæ.* — Lucretia nup. *Ludovico Cajetano, Duci de Trajetto.* — Lelius Urſinus. *Livia Dentice.*

Octavius Urſinus Comes de Pacentro. *Franciſca de Toledo, Ludovici ex March. de Villafranca* F. — Cornelia uxor *Julii Cæſaris Caraccioli.* — Franciſcus Urſinus. *Johanna Carafa, Ac-[illegible] ex Duc. Nuceriæ* F.

Ludovicus Urſinus Comes de OPPIDO, Dn. de Petragallo. *Lucretia de Leyva ex Princip. Aſculi.* — Johannes Urſinus. *Hippolyta Carafa, Alſonſi Duc. de Cancellara fil. & hær.* — Scipio Urſinus.

Octavius Urſinus Comes de Oppido, Dn. de Petragallo. *Cornelia Muſcettola, Principis de Leporano* F. — Octavius Urſinus, Dux de Cancellara, Princeps de Fraſſa. — Antonius Urſinus.

Digitized by Google

TRO ET OPPIDO.

Uxor 1. *Violanta Sanſeverina.*
2. *Catharina Sanſeverina.*

Ux. *Catharina Zurla, Dom. de Oppido & Petragallo.*

Conſtantia ux. *Petri Bernardini Cajetani, C. de Morcone.*

Franciſca, nup. 1. *Franciſco Antonio de Aquino M. de Peſcara, 2. Jo. Bapt. Caraſæ.*

2. Alfonſina ux. *Petri Medicis.*

Virginia uxor *Jo. Baptiſtæ de Morra.*

Latinus Urſinus.
Adriana Palmera, Andreæ Matthæi Palmerii Cardinalis neptis.

Virginia ux. *Bernardini Belprato Com. de Auverſa.*

Paulus Emilius Urſinus.
Virginia Pignatea.

Catharina uxor *Oliverii Caraccioli.*

Anna, uxor *Octavii Pignonei.*

Marius Urſinus.
Camilla Caraſa.

Johannes Baptiſta Urſinus, *milit. ductor.*

Hippolyta ux. *Marini Frezza.*

Virginius Urſinus.

Carolus Urſinus.

. . . . . . uxor *Caroli Cicala Princ. de Tiriolo.*

Maria nupta *Franciſco Moles Duci de Parete.*

DUCES DE GRAVINA

FRANCISCUS URSINUS, Johannis F. Præfectus Romæ, **COMES DE GRAVINA**, Converſano & Campagno. † 1456.

1. Jacoba ux. *Jacobi Cajetani Com. de Fondi.*

1. Johanna ux. *Alberti Vicecomitis Dom. de Maſſiao.*

1. Jacobus Urſinus Comes IV. & DUX I. Gravinæ, Com. de Campagua, Dn. de S. Agatha. *Maria Piccolominea de Aragonia, Antonii Ducis de Amalſi Fil.*

2. Catharina ux. *Honorati Cajetani, Dom. de Sermonetta.*

Raimundus Urſinus Dux II. Gravinæ, Com. de Campagna & Terlizzo. *Juſtiniana Urſina.*

Margarita nup. 1. *Diego Cavaniglia C. Trojæ*, 2. *Guilielmo Ferrillo C. de Muro.*

Franciſcus Urſinus Dux III. Gravinæ, &c. *ſtrangulatus à Cæſ. Borgia* 18. Jan. 1550.

N. nupta *Aſtori Baglioni Dom. Peruſiæ.*

Ferdinandus Urſinus Dux IV. Gravinæ, Comes de Muro.
Ux. 1. *Angela Caſtriota.*
2. *Beatrix Ferella, Alfonſi Com. de Muro filia & heres.*

---

1. Livia nup. *Jacobo Vitellio Pr. dell'Amatrice.*

Johanna, ux. *Ludovici Martini de Capua C. de Altavilla.*

2. Antonius Dux V. Gravinæ. *Felicia Sanſeverina Petri Antonii, IV. Pr. de Biſignano* F.

Flavius, *Epiſc. Muranus* 1560, *Archiep. Cuſentinus & Cardinalis* cr. an. 1565. † 17. Jul. 1581.

Hoſtilius Urſinus. Ux. 1. *Dianora Caracc
iola, Ferdinandi D. de Feroleto* F. 2. *Diana del Tufo ex March. Lavelli.*

Ferdinandus II. Dux Gravinæ VI. Ux. 1. *Conſtantia Geſualda, Ludovici Pr. Venoſæ* F. 2. *Virginia de Rovere ex Duc. Urbini, Friderici Borromæi vidua.*

Petrus, *Epiſc. Spoletanus* 1589. *Averſanus* 1591.

Lelius.

Julia Princ. Biſiniani nup. 1. *Jo. Baptiſtæ Spinello M. de Foſcaldo*, 2. *Tiberio Caraſæ, Equiti Aur. Vell.*

Petrus Urſinus Princeps de Solafra, Dux Gravinæ IX. *Dorothea Urſina, Flaminii II. C. de Muro* F.

---

1. Michael Antonius Dux VII. Gravinæ, † improlis. *Beatrix Urſina, Flaminii C. de Muro* F.

Felicia Maria Duc. VIII. de Gravina ux. *Petri Cajetani Duc. Sermonettæ*, † † improles.

Ferdinandus III. Urſinus, Dux Gravinæ X. Pr. de Solafra & Vallata, C. de Muro. *Johanna della Tolſa, Ducis de Grumo* F.

Flavius † *adoleſcens.*

Petrus Franciſcus Urſinus, Dux Gravinæ XI. Pr. Solafræ &c. mox *monachus Dominicanus* ſub nom. *Vincentii Mariæ*, dein *Presbyter Cardinalis* cr. 22. Febr. 1672. *Archiepiſc. Beneventi.*

Dominicus Urſinus Dux Gravinæ XII. Pr. Solafræ & Vallatæ Com. de Muro. Ux. 1. *Aloiſia Paluzzi Altieri, Angeli Paluzzi F.* 1671. † 22. Jul. 1678. 2. *Hippolyta del Tocco, Caroli Pr.* de *Achaja & Montemileto F.* 1683.

---

1. Filius, nat. 1673. *brevis ævi.*

1. Johanna, nata 1674. jam *monialis*, dicta *Maria Cæcilia.*

2. Ferdinandus Bernualdus Philippus Urſinus Pr. *de Solafra.*

Mondilla Urſinus Comes *de Muro.*

Digitized by Google

LA VI.

ET SANTOGEMINI.

Uxor 1. *Margarita della Marra Dom. de Canoſa, Deliſito & S. Agatha, Eligii della Marra Fil. Perretti d'Andrei Com. de Troja & Aſcoli vidua.*
2. *Maria Scillata, Dom. de Ceppaloni, Jacobi Antonii della Marra Dom. de Serino vidua.*
o. Concubina, *Paſcarella, Romana.*

o. Johannes Baptiſta, *Præfectus Rom. Eq. Hieroſ. M. Magiſter Rodieaſ.* cr. 4. Mart. 1467. † 8. Jun. 1476. — Marinus Urſinus, *Archiepiſc. Tarentinus* cr. 1445. † 1471. — Antonazzus Comes Gravinæ II. † 1456. *ante patr.* — Jacobus Urſinus † *ap. Soanam in Etruſcis* 1454. — Alexander Urſinus, III. Com. Gravinæ & II. de Campagna. † *improlis* 1460. — Urſina, ux. *Franciſci Prignani Princ. Capuæ nepotis Urbani VI. Papæ.*

Rinaldus, *nothus*, Dn. del Voglio.

Jacoba *ux. Johan. Baptiſtæ Caraccioli Ducis de Martina.* — Aurelia nup. *Bartholomæo de Capua Com. de Altavilla* IX. — Franciſca ux. *Jo. Franciſci Carafæ Duc. de Ariano*, † 25. Dec. 1563. æt. 94.

Catharina, uxor *Johannis Jacobi Caraccioli, Com. de S. Angiolo.* — Johannes Antonius Urſinus. *Cornelia de Capua, Bartholomæi C. de Altavilla* F.

Virginius, † *in pueritia.* — Flaminius Urſinus C. de Muro. *Lucretia del Taſo ex Marcb. de Lavello.* ⊙ — Catharina ux. *Alfonſi de Cardines M. de Laino.* — N. nup. *Nicolao Urſino C. de Pitigliano.* — Virgilius DUX de SANTOGEMINI. *Johanna Cajetana Bonifacii V. Duc. de Sermonetta* F. — Maria ux. *Johannis Davalos Dom. de Pomarico.*

Antonius Urſinus Princeps de Galluccio. Ux. 1. *Dorothea de Capua, Pr. de Coſpoli.* 2. *Victoria Pignatella ex Duc. de Montecalvo, Auguſtini Juſtiniani vid.* — Flaminius II. Com. de Muro. *Aurelia de Capua, ex Com. de Altavilla.* — Beatrix ux. *Michaelis Antonii Urſini, VII. Duc. de Gravina.* — Johannes Antonius Dux de Santogemini, Pr. de Scandriglia, Eq. Ord. S. Spiritus cr. 1608. *Conſtantia Sabella.*

Conſtantia ux. *Caroli Carafæ Ducis VI. Andriæ.* — Dorothea C. de Muro, ux. *Petri Urſini Pr. de Solafra.* — Juſtiniana Duc. de Santogemini, nup. *Ferdinando Urſino D. Bracciani.*

Beatrix. — Anna. — Baſilidis.

Digitized by Google

TABU

URSINI DOMINI DE

URSUS Urſinus, à Rinaldo, Nicolai III. Papæ fratre, incomperta oriundus generatione, DOM. de MONTEROTUNDO, ſuffocatus ap. Zagonaram an. 1424. d. 24. Jul.

Laurentius Urſinns Dn. de Monterotundo.
Clarice Urſina, Caroli Dom. de Bracciano F.

Julius Urſinus Dn. de Monterotundo.
Violanta Sanſeverina, Alfonſi Duc. de Somma F.

Baptiſta Urſinus, *Cardinalis* cr. an. 1483. *Archiepiſc. Tarentinus*, † 12. Febr. 1503.

Urſus Urſinus *Epiſc. Theanenſis* cr. 1474 † 1495.

Marius Urſinus, *occ. Florentiæ in obſidione urbis*, m. Dec. 1529.

Paulus Emilius Urſinus.

Valerius Urſinus Princeps Aſcoli. † 4. Ang. 1550. æt. 46.
Johanna Maria, Oliverotti Ofreduccii F.

Fulvins Urſinus *Epiſc. Spolet.* cr. 15. Dec. 1562. † 1581.

Julius Urſinus.

Troilus Urſinus.

Marius Urſinus.

Jordanus Urſinus, Eques Ord. S. Mich. † 26. Sept. 1564. æt. 39.
. . . . *Bartholomæi Liviani* F.

Oliverottus Urſinus, † *ante patr. in bello Corcyrenſi* 1538.

Valerius Urſinus.

Ludovicus Urſinus ſtrangul. Venetiis an. 1585. 17. Dec.
Julia Sabella.

Raimundus Urſinus, *occ. Romæ* 1583.

L A VII.

MONTERITONDO.

Uxor, *Laurentia Conti.*

Franciſca ux. *Napoleonis Urſini Com. de Tagliacozzo.*

Jacobus Urſinus Dn. de Monterotundo. *Magdalena Urſina, Clariciæ & Napoleonis ſoror.*

Urſus Urſinus Dn. de Monterotundo.

Rinaldus Urſinus, *Archiepiſc. Florentinus* ab an. 1474. uſque ad an. 1508.

Franciottus Urſinus Dn. de Monterotundo, poſt amiſſam uxorem *Protonotarius Apoſtol.* & tandem *Cardinalis* cr. 1517. † 10. Jan. 1533.

Johannes Baptiſta Urſinus, *Archiepiſc. S. Severinæ,* † 15. Febr. 1566.

Silla Urſinus, † *ante patrem.*

Octavius Urſinus Dn. de Monterotundo. *Portia Urſina, Henrici C. Nolæ ſoror.*

Hannibal, *nothus, Canonicus ad S. Petri in Vaticano.*

Henricus Urſinus Dn. de Monterotundo. *Johanna de Capua.*

Leo Urſinus, *Epiſc. de Frejus in Gallia.*

Franciſcus Urſinus.

Virginia uxor *Alexandri Urſini Com. Pitiliani.*

Franciottus Urſinus, *nothus,* legitimatus à Papa Gregor. XIII. Dn. de Monterotundo. *Camilla Sabella, Camilli F.*

Franciſcus Urſinus.

Henricus Urſinus.

EXEGESIS HISTORICA.

URSINA ſtirpe vix alia celebrior, & virorum feracior fortium fuit; ſed origo ejus abſtruſa, & genealogia ob complures, in quos illa ſe diffudit ramos, multis obſtructa eſt difficultatibus. Equidem *Franc. Sanſovinus*, Scriptor ſuperioris ævi haud incelebris, res Urſinorum Italico ſermone in Hiſtoriam contulit, uno alteroque ſchematiſmo interpolatam genealogico; verùm manci hi ſunt, hiulci, & nulla ex parte perfecti, neque etiam ab erroribus vacui; quo nomine *Eugenio Gamurrinio*, familiarum Hetruriæ & Umbriæ ſcriptori, ſæpiuſcule caſtigatur, quamquam nec hujus de Urſinorum familia commentatio, volumini ſecundo operis ejus Hiſtorico-Genealogici inſerta, (*a*) ita comparata eſt, ut accnratam & plenam de illa notitiam deſiderantibus queat ſatisfacere. Gentis decora congeſſit & exaggeravit *Joh. Bapt. Ferrarius*, in Oratione, quam in funere Alexandri Urſini Cardinalis habuit, verbis ſequentibus: *Illa ergò Nobilitas, quæ ſupra mille ac ſexcentos annos in clariſſimo Viro Vipio Urſino, equeſtri loco nato, ſe floruiſſe gloriatur; quæ deinde per longam Heroum poſteritatem, atque ut paucos numerem ex infinitis, per quatuor Pontifices Maximos, per Purpuratos patres XXXIV. per LXII. Romæ Senatores, per ejnſdem Principis urbis Præfectos quatuor, per Eccleſiæ Romanæ Vexilliferos ſex, per centum bellicos Imperatores, per Conſnles, per utriuſque Siciliæ Magnos Comites Stabulos, per Oratores, Legatos, Moderatores Provinciarum, Satrapas, Proreges, Aurei Velleris, S. Michaelis, Sanctique Spiritus Equites; per Magnos Rhodiorum Templariorumque ac Teutonicorum Equitum Magiſtros; per Principes Tarentinos, per Dnces, Marchiones, Comites, Imperii Electores, Antiſtites ipſo numero plures; per connubiorum communionem contractas affinitates cum Magnis Ducibus, cum Hiſpaniæ, Galliæ, Angliæ Regibus, atque cum ipſis Imperatoribus; per Sanctiſſimos Viros plurimos, præſertim verò geminos Urſinos, alterum Apoſtolorum auditorem, Gregorii Magni Pontificis encomio celebrem, alterum per Voluſianum Præſulem Turonenſem, eundemque Martyrem; per monaſticæ familiæ in Occidente conditorem Benedictum, propagata, quæque per generoſos traduces in Hiſpaniam, Angliam, Galliam, Germaniam, Poloniamque diffuſa, & ad potentiſſimos Dominatus tradncta; demum ab nno laudum omnium capaciſſimo, Alexandro, mirificè amplificata eſt.* (*b*)

Fides illorum ſit penes autorem; noſter haud fert animus incertis immorari ac dubiis, atque extra oleas, quod ajnnt, vagari, ſed explorata & ad liquidum perducta tradere, atque Italicam tantum Urſinorum ſtirpem ſtylo proſequi noſtro conſtitutum eſt. Ex Umbria illam eſſe ortam, atque inde in Latium tranſlatam certiſſima eſt ſententia; appellationem verò ſuam à quodam, cui nomen *Urſo* fuit, traxiſſe id argumenti inſtar eſſe cenſeo, quod in vetuſtioribus tabnlis ex gente iſta prognati cognominis loco *de Filiis Urſi* vocitentur; e.g. *Gentilis de Filiis Urſi, Nicolans de Filiis Urſi Comes Nolanus*, quemadmodum è diplomatibus Bulliſque à Gamurrinio recenſitis conſtat. In Latium poſtquam tranſtuliſſent larem Urſini ſtrenua & prope conſtanti Pontificum Romanorum propngnatione ſummos Romæ honores maximaſque opes ſibi pepererunt. JOHANNI, à qno ſtemmatis initium duximus, patrem *Urſum*, matrem *Cajetanam* fuiſſe, cumque ille maternum cum ſuo conjunxiſſet nomen, alterum ex ejus gnatis MATTHÆUM eadem ſe *Rnbeum* dixiſſe ratione Gamurrinius tradit. A NAPOLEONE, Matthæi fratre, & *Aloiſia Frangipania* ejns uxore ampliſſimam deſcendiſſe progeniem idem refert autor, in quinque diviſam ramos, videlicet *Urſinorum Comitum Taliacotii & Albi*, *Urſinorum de Campo Floris*, *Urſinorum à Johanne*, qui *Fortebraccii* cognomen tulit, prognatornm, *Urſinorum Comitum de Manoppello*, & denique *Urſinorum de Filiis Theobaldi* ſive *Theobaldeſcorum*; de ſingulis equidem

ramis

(a) *Pag. 2. & ſeqq.*
(b) *Oratione XXXV. inſcripta Roſa ſepulcralis.*

ramis eorumque pullis nonnihil ille in medium attulit, ſed in quo nec ſibi uſque conſtitit, nec ad juſtam concinnandam genealogiam adjumentum attulit. Theobaldeſcorum lineam, ex qua *Franciſcus Cardinalis* ab Urbano V. Papa creatus, atque anno 1378. mortuus prodiit, penitus extinctam eſſe ait; eandem fatorum legem cæteri, quos enumeravimus rami ſubiiſſe videntur. Inter Urſinos *de Campo Floris* tres numerantur Eccleſiæ Romanæ *Cardinales*, videlicet *Franciſcus*, Neapoleonis F. à Bonifacio VIII. an. 1295. in ſacrum illum Senatum aſſumtus, atque an. 1308. vivis exemptus, *Matthæus*, illius è fratre nepos è monacho Ordinis Prædicatorum Cardinalis creatus à Johanne XXI. an. 1327. & an. 1340. deſunctus, & denique *Rinaldus*, quem Clemens VI. an. 1350. galero ornavit, & ſuprema dies Avenione an. 1374. corripuit.

Sed Comites *Taliacotii & Albii* Urſinæ gentis omnes inter Napoleonis modo dicti poſteros numeranti Gamurrinio aſſentiri hactenus nequeo, perſuaſus illos qui poſtremò Comitatus iſtos tennere & Bracciani etiam caſtelli Domini fuere, ab alio Napoleone, illius è fratre nepote, deſcendiſſe, quemadmodum inferius pluribus dicturi ſumus, quo loco etiam nonnullos è prioribus, & quando eorum ſtirps emarcuiſſe videatur, referemus. Comitum *de Manoppello* ſive *Manuppello* juſtam continuamque ſeriem non magis ac Taliacotianorum edere licet; recenſebo tamen eos, quorum mentionem ſcriptores, viſi mihi lectique, fecerunt. Primus illo inſignitus titulo *Johannes Urſinus* fuit, *Regni Neapolitani Lagotheta & Protonotarius*, cui à Carolo III. Rege etiam Comitatum S. *Valentini*, Conrado Aquavivio ademtum, fuiſſe collatum *Philibertus Campanilius* memoravit: Johanni in utrumque Comitatum ſucceſſit *Napoleo*, ejus gnatus, ſed à Ladiſlao Rege San Valentiniano privatus, iſque Aquavivio redditus eſt; idem tamen, poſtquam Conradus Aquavivius prioris filius ſine prole deceſſiſſet, ad Urſinos rediit, & penes eos permanſit uſque ad an. 1507. quo ab *Organtino* Urſino Jacobo *della Tolfa* venditus fuit. (*a*) Manuppellenſem Comitatum poſt Napoleonem, paulò ante dictum tenuiſſe apud Summontium legimus *Leonem Jordanum* Urſinum, qui Protonotarii quoque munere à majoribus ſuis poſſeſſo ſub R. Ladiſlao functus eſt. Occurrit poſteà *Nicolaus* Urſinus Comes *de Popolo & Manuppello*, qui regnante Alfonſo I. vixit, & *Mariam Marzanam* ex Ducibus Seſſæ, viduam Sfortiæ, quem Magnum cognominant, in matrimonio habuit; quemadmodum viciſſim Jo. Antonius Marzanus Dux Seſſæ, Mariæ frater cum *Franciſca Urſina* è Comite Manuppelli nata torum partitus eſt: frater ille fuit *Thomæ* Urſini, Rom. Eccl. *Cardinalis* ab Urbano VI. an. 1381. creati, atque an. 1390. mortui, quemadmodum *Ciacconius* tradit; pater verò *Johannis Pauli*, clariſſimi bellatoris; hujus ab ævo propè abfuit *Paulus* Urſinus Galleſii Dominus, qui Jacobi Comitis Manuppelli filius Gamurrinio ex *Famiani Elogiis* dicitur, bellicis laudibus æque ac ille abundans & Romanæ libertatis adverſus Ladiſlaum Regem Neapolit. vindex, & denique per ſicarios à Braccio Montonenſi, celeberrimo itidem duce, immiſſos, trucidatus. (*b*) In *Ferdinandi della Marra* libro de famil. quibuſd. Neapol. ſibi cognatis, mentio fit *Urſini Comitis de Manuppello*, cui anno 1457. uxor ducta eſt *Catharina Montagano*, Philippi de *Santangiolo* vidua, & gnatus fuit *Jacobus Antonius Urſinus* Comes; *Catharinam* Urſinam, Comite *de Manuppello* natam, idem refert in matrimonium datam fuiſſe ab Alfonſo Rege Mariano Alagnio Comiti Buccianici, Lucretiæ Alagniæ, quam deperibat, fratri. Sed exuti tandem fuerunt Urſini Manuppellenſi Comitatu, cumque *Camillus Pardus* Urſinus, quem poſtremum ex hac fuiſſe linea atque an. 1524. & circiter vixiſſe *Sanſovinus* literis prodidit, eum iret recuperatum, conatu fruſtratus eſt: is Ferdinando della Marra (*c*) *Vallis Sicilianæ Demarchus* dicitur, & maritus *Victoriæ Tolfanæ* è Dominis Serini, paterque filiæ unicæ *Clariciæ*, quam ob amplas facultates à parentibus ipſi relictas, Paulus III. Papa filio ſuo Petro Aloiſio Farneſio uxorem expetierit, & obtinuerit, quæque adeò mater fuerit Horatii & Octavii Farneſiorum, Parmæ Ducum; verum aut illi, error eſt offuſus, aut aliis ſcripto-

(a) *Campanil. dell'inſegne e famil. de' Nobili. p.* 22.
(b) *Hiſt. Geneal. Volum. II. p.* 19.
(c) *Pag.* 179.

ſcriptoribus omnibus, quippe qui Petri Aloiſii Farneſii uxorem, ex Urſinorum Comitum Pitiliani ſtirpe ortam fuiſſe communi conſenſu affirmant. Id denique non prætereunndum fortaſſis eſt Comites *Manuppellenſes* gentilitia Urſinorum inſignia *limbo* diſtinxiſſe, *manipulis ſpicarum ſparſo*.

MATTHÆUS, alter Johannis Urſini Cajetani, à quo ſtemma orſi ſumus, filius, ampliſſimæ & ſplendidiſſimæ propaginis ſator fuit; *Magni* cognomen ideò ei inditum eſſe *Gamurrinius* refert, quod adverſus Fridericum Imperatorem, imperium Romæ vi ſibi vindicatum euntem, primus arma ſumſerit, ductoque cruce ſignatorum agmine illum ab urbe depulerit; atque hujus aliorumque de Eccleſia Romana meritorum ergò à Gregorio IX. Pontifice *Patrem patriæ* ſalutatum, & gemmea faſcia caput redimitum fuiſſe, indeque *faſciam auream*, quæ in Urſinorum digmate conſpicitur, originem traxiſſe, perhibent. Filium illi Sanſovinus unicum tribuit, *Urſum*, hocque genitos fuiſſe putavit Nicolaum Papam, Jordanum Cardinalem & Neapoleonem ſtirpis propagatorem; ſed abundare Urſum iſtum, hoſque & alios in Tabula enumeratos ex Matthæo Rubeo Magno natos eſſe, ex veteribus tabulis & inſcriptionibus ad liquidum perductum eſt. Uxores, quas Matthæo dedimus, nituntur fide genealogiæ, ex Flavii Urſini Ducis de Bracciano ultimi domo, ad nos tranſmiſſæ.

JOHANNES Cajetanus, Matthæi è Cajetana F. ab Innocentio IV. Papa *Diaconus Cardinalis Sancti Nicolai in Carcere Tulliano* anno 1244. creatus, apud eum ſucceſſoreſque plurimum autoritate valuit; ſub Urbano IV. agrum Sabinenſem & Campaniam adminiſtravit, à Johanne XXI. verò Archipresbyteri munere in Baſilica Vaticana auctus, & denique anno 1277. VII. Kal. Dec. Viterbii *Pontifex Maximus* renunciatus eſt, aſſumtoque nomine NICOLAI Tertii, vixit uſque ad an. 1280. diem 23. Aug. quo in oppido Suriano prope Viterbium ſubita apoplexia proſtratus animam exhalavit; relictis in ſacro Senatu JORDANO fratre, nec non MATTHÆO *Rubeo* ex alio fratre nepote; eorum priorem Nicolaus ipſe eò adlegit, alterum in ipſius adhuc Cardinalis gratiam Urbanus IV. purpura ornavit. Uterque cum Nicolao vita defuncto Pontificis electionem Viterbii impedirent, à Viterbienſibus ex conclavi extractos, & honeſtæ mancipatos fuiſſe cuſtodiæ, donec novus creatus eſſet Pontifex *Ciacconius* refert. (*d*) Matthæus Rubeus, qui Jordano ſuperſtes manſit, poſt Nicolai IV. Papæ exceſſum iterum electioni Pontificis remoram injecit, cùm inter eum & NEAPOLEONEM Urſinum Cardinalem, quem ipſius patruelem, Rinaldi filium fuiſſe *Gamurrinius* tradit, graves ortæ eſſent inimicitiæ, eò quod hic Gibellinicis ſeſe adjunxiſſet partibus, cùm alter Guelphicas ad progenitorum exemplum tueretur, quemadmodum *Sanſovinus* refert. (*e*)

A MATTHÆO, Matthæi Magni filio quinto, Urſinos *de Monte* cognominatos oriundos eſſe *Gamurrinius* tradit, atque ex hac linea prodiiſſe ait *Johannem Cajetanum* & *Matthæum* Cardinales, à Johanne XXI. quem etiam XXII. vocant, an. 1313. & 1317. creatos, & Avenione an. 1339. & 1341. mortuos, nec non *Bertholdum*, qui anno 1338. & circiter Archiepiſcopatui Neapolitano præfuit. Ad RINALDUM, tertium Matthæi M. gnatum Urſinorum *de Monterotundo* originem referendam eſſe modò laudatus autor cenſuit, quemadmodum infra pluribus dicetur.

Ad GENTILEM Matthæi M. filium natu maximum ſermo jam redit, huic filios quatuor, in Tabula notatos *Gamurrinius* tribuit; ex eis URSUS à patruo Pontifice Maximo, caſtello S. Angeli, quod Romæ eſt, donatus, lineam condidit, quæ id aliquo temporis ſpatio tenuit, atque ideò cognomine *de Caſtello* diſtincta fuit, & Dominos *de Foglia & Bomarzo*, & denique Marchiones *della Penna* produxit; Ex Dominis *de Foglia* fuere *Petrus Angelus Urſinus*, pater *Vicini*, qui ſub Pontificatu Sixti IV. armorum gloria illuſtratus eſt, filiumque poſt ſe reliquit haud degenerem *Jo. Conradum*; hoc nati ſunt *Vicinus* II. & *Maharbal*, qui in Corſico & Senenſi bello ſub auſpiciis Gallorum militans clarum adeptus eſt nomen. Marchionum *della Penna* poſtre-

(d) *Hiſt. Pontif. & Card. Parte II. p. 163. & 225.*
(e) *Hiſt. de la Caſa Orſina Libro II.*

ſtremus *Martius Urſinus* fuit, qui anno 1674. vitam lineamque ſuam clauſit, bonis ejus partim ad fiſcum Papalem, partim ad Ducem Bracciani devolutis, vigore teſtamenti, quod condiderat, damno ſororis ſuæ, quæ *Franciſco Felici Urſino* Marchioni *de Pernè*, Principis Amatricenſis filio unico, nupta erat. Ad dictum Urſum etiam *Gabrielis* Urſini origo refertur; qui ducta in uxorem *Johanna del Cavaliere*, genuit *Marium*, ab avunculo Johanne Baptiſta in nomen & familiam *del Cavaliere* arrogatum, per teſtamentum ipſius, an. 1507. ſcriptum.

BERTHOLDUS, Gentilis filius primogenitus, Romaniæ dignatione *Comitis* ſub Pontificatu patrui præfuit; hacque provincia poſt iſtius mortem levatus *Prætor Orvietanus* an. 1277. factus eſt, & filium poſt ſe reliquit, avo cognominem, qui Romæ Senatoris & Orvieti Prætoris munere aliquoties functus, à Roberto Rege Neapolitano *Magiſter Juſtitiarius* Regni, atque an. 1314. in civitate Florentina ejuſque diſtrictu *Vicarius Generalis* conſtitutus fuit, nobiliſſimæ in dicto Regno propaginis ſator; ejus quippe gnatus ROMANUS cum uxore illuſtris proſapiæ *Anaſtaſia Montfortia* Comitatum *Nolanum* accepit, eumque ad poſteros ſuos tranſmiſit. Hi in duas abiere lineas, ex filiis Nicolai Comitis Nolani, qui Romani nepos fuit, ortas; ROBERTUS natu major in *Nolanum* ſucceſſit Comitatum, fuitque Regni M. *Juſtitiarius*; ſed ejus filios PETRUM & ALGIASIUM Ladiſlaus Rex Nolæ oppugnavit, & deditionem fuga prævertere coëgit. (*f*) RAIMUNDO Petri filio Regina Johanna ſecunda *Sarnenſem* dedit Comitatum pro Neptunuenſi & Aſturenſi terra in Latio, quas ille in Reginæ gratiam Martino V. Papæ ceſſit; eundem Alfonſus Aragonius Rex Neapol. partes amplexum ſuas matrimonio agnatæ ſuæ *Eleonoræ Aragoniæ Urgellitanæ* Ducatuque *Amalfitano*, dotis vicem explente, auxit, & denique *Salerni Principem* creavit. Gnatis duobus, quos ille ex Eleonora Aragonia ſuſcepiſſe dicitur, orbatus, nothis tribus quas habuit, legitimorum jura natalium ab Imperatore Friderico III. & Papa Nicolao V. impetravit, interque eos, ditionem ſuam diſpertivit, annuente Ferdinando Rege Neap. qui etiam *Felici* natu maximo *Mariam*, filiam ſuam naturalem, uxorem deſtinavit; ſed illi diſcordiarum civilium æſtu, rerumque imperitia in tranſverſum abrepti, mox fortunis omnibus exciderunt; Nolano tamen Comitatu in familia permanente, quippe quem Rex paulò ante dictus *Urſo Urſino*, è Comitibus Pitiliani oriundo, tradidit.

RAIMUNDUS, vulgò *Raimundellus* dictus, alter Nicolai Urſini Comitis Nolani filius, ab avunculo magno Raimundo Balzio Comite Soletano, hæres Comitatus hujus, in Hydruntina regione ſiti, ſcriptus, *Balzianum* nomen cum avito conjunxit. Cardinalem eum creatum fuiſſe à Papa Gregorio XI. refert *Ciacconius*; ſed hanc ille aſpernatus eſt dignitatem, ab ineunte juventa armis reique bellicæ deditus. Tyrocinio militiæ in Aſia facto, cum egregia ſtipatus fama ad penates rediiſſet, qua tempeſtate Ludovicus Andium Dux Regnum invaſit Neapolitanum, demandata ei fuit à Carolo III. Rege cuſtodia Barlettanæ urbis, ubi multos ex primoribus, quorum fidem ſuſpectabat, capite truncari curavit, urbem verò omnemque Barenſem Provinciam parva ſtrenuè tuitus eſt manu. Nihilo tamen ſecius à Carolo Rege, cum exercitu eò delato, in vincula conjectus eſt, quibus ruptis ad Ludovicum Andinum transfugit; hic multo ob virtutis famam cum honore exceptum ut penitus ſibi devinciret, cum *Maria Anghiana* Leccii Comitiſſa, illuſtri Gallico ſanguine creta, matrimonio junxit. Poſt mortem Ludovici reliquiis copiarum Gallicarum ad liberandum Urbanum VI. Papam, quem Carolus Nuceriæ obſidebat, uſus eſt, cujus beneficii præmium à Papa tunc Beneventum oppidum tulit, iſtoque cum Caroli, paulo poſt vivis exempti, vidua & filio Ladiſlao reconciliato, *Vexillifer Eccleſiæ* creatus, & tutelæ Ladiſlai invigilare juſſus eſt; eo munere aliquandiu pulchrè functus contracta offenſa iterum ad Andegavenſes tranſiit partes, atque à Ludovico II. *Tarentinum* obtinuit *Principatum*. Verum poſtquam iſte rebus diffiſus ſuis è Regno diſceſſiſſet, & cuncta Ladiſlao victori prona fierent, Raimundus quoque in-

(*f*) *Sammont. Hiſt. Neap. Part. II. p. 549.*

Digitized by Google

ſcitiam eſſe recordatus adverſus ſtimulum calces jactare, cum egregia & pulchrè inſtructa militum manu Regi occurrit, & vexillis demiſſis ſe ſuosque in ipſius poteſtate fore dixit, qua ſpontanea ſubmiſſione ita Ladiſlaum permulſit, ut ab eo in gratiam protinus receptus, & in Tarentino Principatu confirmatus fuerit.

Poſt Raimundelli obitum cùm *Maria Angbiana*, illius vidua, à Ladiſlao Rege ſe perſuaderi paſſa eſſet, ut in ipſius matrimonium iret, mox Tarentino Principatu, cui ille inhiabat, exuta, & unà cum liberis ſuis captivæ inſtar habita, & defuncto etiam Rege detenta eſt, uſque ad adventum Jacobi Borbonii Marchiæ Comitis, cui Johanna II. Regina, Ladiſlai ſoror, nupſit, ea quidem lege ne Regis, ſed Tarenti Principis tantum, nomen ſibi uſurparet; tunc enim demum illa opera Triſtani Claromontii, qui cum Jacobo in Regnum venerat, cuique gnatam ſuam *Catharinam Urſinam* cum dote Comitatus Cupertini in matrimonium dedit, libertatem recuperavit. Capitali dein diſſidio inter Jacobum & Johannam Reginam orto, cum ille Tarentum ſe proripuiſſet, ibique à Regina miſſis copiis obſeſſus fuiſſet, præſidio deſtitutus, vendidit urbem *Johanni Antonio Urſino*, filio Mariæ & Raimundelli natu majori; qui poſteà à Regina Princeps illius confirmatus fuit. (g) Statui paterno, Tarentino nempè Principatui, adjecit JOHANNES ANTONIUS *Barium*, *Montempeluſium*, *Pomaricum*, *Materam*, *Aquavivam*, *Minervinum*, *Rubos*, *Baſam maximam cum Labello*, quæ oppida ſunt in Lucania & Peucetiis; at in Principatu ulteriore *Flumarum*, *Vicum*, *Cædoniam*, *Biſaccium*, *Carbonariam*, *Accadiam*, *Cariſram*, *Vallatum* aliaque, in Campania præterea emit *Marilianum* & *Acerras* pervetuſtam civitatem; ſed haud exiguam ditionis ſuæ partem amiſit, cum Johanna Regina, fortitudinem & potentiam viri formidans, & à gratioſis ſuis inſtigata, Ludovicum Andinum cum exercitu, cui Jacobus Caudola præerat, adverſus eum miſiſſet, & fines ejus incurſare juſſiſſet; quæ illum injuria permovit, ut Alfonſi Regis Aragoniæ, quem Regina adoptatum repudiarat, partibus ſe applicaret, atque hujus ope non tantum amiſſa recuperavit, & ab eo cùm Regina vivis exempta Regno Neapolitano potitus eſſet, in Tarentino Principatu confirmatus, ſed etiam *Magnus Comeſtabilis* creatus eſt, qui Magiſtratus *in Regno primas habet in militia, redituſque erat ejus centum millia aureorum, cum obligatione tamen, ut quoties opus eſſet, juſſu Regis armatos ſecum haberet mille equites levis armaturæ*. (h) Poſt Alſonſi exceſſum, cùm Ferdinandus nothus, quem ille hæredem inſtituerat, Regni habenas capeſſeret, & proceres civitateſque Capuæ in ejus verba de more jurarent, Joh. Antonius Urſinus idem facere detrectavit, quod ſe indignum cenſeret homini ſpurio ſubeſſe, quamvis is neptem ipſius è ſorore Catharina Cupertini Comite uxorem duxiſſet. Erat „ Jo. Antonius, ut *Jo. Joviani Pontani* de eo judicium inſeram, vario & in„ conſtanti ingenio, ac parùm firma amicitia: apud quem ſancti honeſtique „ non tantus reſpectus, quantum ſtudium, quantaque erat cura aſſequendi „ ejus, quod animo deſtinaſſet; atque ut ſui ipſe parciſſimus, ſic contra „ alieni quàm appetentiſſimus erat: utque in bello abunde timidus, ſic in „ pace parum fidens ſuis aut amicorum opibus, quem longa & maximè quie„ ta Alphonſi pax malè habuerat. Sed ad quod intentus erat, aliquando „ pervenire ut ad id poſſet, interim dum ingentem ſibi pecuniam compara„ ret, nihil penſi habebat: & quanquam ipſe timidus ac ſuſpicioſus, geren„ di tamen belli maximè avidus, utque in conſerendis manibus minimè ſtre„ nuus, ſic producendi belli egregius artifex. Itaque per finitimas civitates, „ locaque opportuna clam ſummittere cœpit, qui aliis præmia, aliis delicto„ rum condonationem promitterent: nobiles alios ſuæ inopiæ, alios gloriæ „ majorum admonerent: regulos ut quemque vel cupidum rerum novarum, „ vel ære alieno preſſum, vel rei ſuæ pœnitere intelligerent, hortari, ſollici„ tare, multa pollicendo erigere, opes ejus oſtentare ne deſinerent, deni„ que eum autorem ac ducem belli offerrent. (i) Id ut averteret Rex nihil in ſe deſiderari paſſus eſt, & ad tractatus cum Principe conditioneſque ab eo

pro-

(g) *Barthol. Facius Hiſt. Libro IV.*
(h) *Jo. Juvenis de antiq. & varia Tarent. fortuna Libro VII. Cap. III.*
(i) *Pontanus Hiſt. ſui temp. Libro I.*

propoſitas deſcendit; nihilotamen ſecius in bellum denique mutua exarſit diffidentia; quod triennii prope ſpatio geſtum cùm utramque defatigaſſet partem, pacificationi ad extremum locum ſecit, qua vix confecta, Princeps è quartana aliquandiu æger in arce Altemuræ ſupremum diem obiit; mors tamen ejus ſuſpicione non caruit, & creditum eſt, ab Antonio Agello & Antonio Vidano Tarentinis ad multam noctem cubiculum illius ingreſſis, ut qui repentinum aliquid afferrent, ſomno morboque oppreſſum ſtrangulatum fuiſſe, præſcio Rege; multaque comperta eſſe violentæ mortis ſigna ſtatim divulgatum eſt. (*k*) Uxorem habuit è Columnenſi familia, Urſinis naturâ infenſa, ſed ex ratione ſtatus & demerendo Pontifici Romano Martino V. ductam, ejuſdem nempè ſororem, *Annam Columniam*, de qua ſic ſcripſiſſe Calentium ad Hieracum *Joannes Juvenis*, *Libro VII. Cap. III. de fortuna Tarent.* refert: *Veni ad Annam Columniam Tarentinam, nunquam vidi tanti corporis mulierem, ea domum penè omnem ſedens complebat, ita ut ſtanti mihi deeſſet locus ad dicendum. Os magnum, oculi ut boum putares, grandia membra omnia ſupra quam credibile eſt, vox Leænæ.* Ex iſta nullos Jo. Antonius genuit liberos: habuit verò *nothum* quendam, qui *cum nullius eſſet valoris*, Juvenis modo citati verbis utor, *donatus ab illo eſt Lycii Comitatu*, habuit & tres filias illegitimas, quarum nomina & matrimonia in ſchemate recenſuimus.

GABRIEL Urſinus, Venuſiæ Dux, fratris Jo. Antonii fata prævertit, & Alfonſo regnante è vivis exceſſiſſe videtur: initio enim Regni Ferdinandi, cùm jam inter eum & Tarentinum diſſidiorum ſcintillæ, in flammam erupturæ, gliſcerent, & uterque poteſtatis Venuſiam facere ſuæ cuperer, Pyrrhus ſive Petrus Baucius, Gabrielis Urſini gener, urbi imperabat, ita enim *Pontanus: Venuſiam Pyrrhus Baucius, Franciſci filius, tenebat, Regi carus ac maximè fidus. Cæterum dotalis urbs erat, cujus cives propter imperium æquum, clemenſque Gabrielis Urſini, qui Joannis Antonii iiſdem è parentibus frater fuerat, plerique Tarentino favebant, nec deerant, qui urbem ſe dedituros pollicerentur.* (*l*) Proles Gabrieli virilis legitima non fuit, ſed *nothus*, cui pater Carbonariam, conſentiente Maria Donata filia ſua natu maxima, dediſſe *Campanilio* dicitur. (*m*) Ergò cum Jo. Antonio hæc Urſinorum linea defecit; quamvis enim à nonnullis ſecundus ei tribuatur frater, cui Rainaldo nomen fuerit, ille nempè *Rainaldus Urſinus*, qui *Catharinam Appianam* in conjugio, & poſt Jacobi fratris ejus mortem *Plumbinum* ſub imperio habuit ſuo, ſtrenuaque caſtri hujus adverſus Ladiſlaum Regem Neapol. defenſione illuſtratus eſt, præterquam quod illa fraternitas maxima cum incertitudine conjuncta eſt, improlis etiam Rainaldus iſte an. 1450. deceſſit. (*n*)

AD TAB. II.

GUIDO, Romani Urſini & Anaſtaſiæ Montfortiæ Nolæ Comitum filius natu minor, aviæ maternæ *Margaritæ Aldobrandeſcæ* hæreditatem in Etruſcis, *Soanam & Pitilianam* præcipuè complexam, auxiſſe *Gamurrinio* perhibetur, cujus etiam fide Tabula noſtra ſecunda nititur. ALDOBRANDINUS, Guidonis F. militiæ Florentinorum præfuit, & Pecciolenſem terram eorum ditioni anno 1362. adjecit; illo nati fuiſſe videntur GUIDO & ROBERTUS Urſini Soanæ Comites, quos unà cum Nicolao Urſino Nolæ Comite jure civitatis Florentinæ an. 1371. donatos fuiſſe *Scipio Admiratus* memoriæ prodidit. Num longior Aldobrandino fuerit propago memorare ſuperſedit Gamurrinius, cum verò inter oppida, quæ Bertholdus illius è fratre Nicolao nepos tenuit, Soanam enumeret, defeciſſe eam in gnatis Aldobrandini putamus. BERTHOLDUS Comitis *de Pitiliano* titulo uti cœpit, in poſteris ſuis continuato; grave ei & damnoſum cum Senenſibus fuit bellum; quippe quo maxima ditionis ſuæ parte videlicet Sovana, Orbatello, Saturnia, Monteacuto aliiſque caſtellis exutus & de Pitilia-

(k) *Id. Lib. V.*
(l) *Libro I.*
(m) *Filib. Campan. dell'inſegne e famil. Nob. p.* 134.
(n) *Sanſov. dei Com. illuſtr. di caſa Orſ. Libro II. p.* 25. *e delle Hiſtor. Libro V. p.* 78. *& ſeqq.*

tiliano etiam periclitatus eſt, filiis ipſius ſpei ac fortitudini paternæ haud reſpondentibus, & deditiones facere ac paciſci cum Senenſibus, quàm ſtrenua defenſione decus ac libertatem tueri malentibus. Finito illo bello Bertholdum à Veneto Senatu inter Duces belli Peloponneſiaci allectnm, & expugnata Corinтho, dum urbem capite ingreditur nudato, ſaxo à virilis animi fœmina in eum jacto ita læſum fuiſſe, ut ex eo vulnere expirârit, *Gamurrinius* quidem tradit; ſed altùm de illo ſilent Hiſtoriæ Venetæ ſcriptores, neque Bertholdi Urſini ætate Venetis bellum cum Turcis in Peloponneſo fuiſſe reperio: quare tota, quod ajunt, via erraſſe Gamurrinium, & Bertholdum Urſinum cum Bertholdo Ateſtino, qui Venetornm copias illic ductavit, & apud Corinthum dicto mortis genere an. 1463. periit, confudiſſe ſuſpicor.

A filiis Bertholdi *Nicolao* & *Gentili* lineæ ortæ ſunt duæ, poſterior *Sovanam* tenuit, quam ei Senenſes tandem nna cum vita eripuerunt, quippe quam ſtrenuè oppidum defendendo amiſit, haſta tranſverberatus. Ex Gentilis gnatis URSUS bellica illuſtratus eſt virtute, cujus documenta ſub vexillis primùm Ducis Mediolanenſis, dein Reip. Venetæ, poſteà fama belli Neapolitani, quo agnatus ejus Princeps Tarentinus cum Ferdinando Aragonio de Regno decertabat, excitus, ſub dicti Principis auſpiciis, & denique mutatis partibus ſub Rege modo nominato, dedit. Operæ pretium duco, referre è *Pontani* Hiſtoria quo pacto Urſus à Tarentini partibus abſtractus fuerit, quidque præmii à Ferdinando tulerit; continet enim ea relatio ritum,
,, quo *ligii homines* Regni Neapolitani homaginm Regi præſtare ſolent: Cum
,, Urſus Neapolitanos atque Averſanos agros aſſiduis excurſionibus in dies
,, magis ac magis affligeret, marique ab Joanne Torella, qui Aenariam ob-
,, tincbat, tuti nihil prorſus eſſet: inter hæc Bartholomæus Cardinalis, qui
,, gerente bellum in Apulia Ferdinando, Beneventi Pontificias res curabat,
,, per fidelem hominem cum Urſo egit, uti Pii opera ad Ferdinandum tran-
,, ſiret. Nam & Pontifici Maximo rem abundè gratam faceret, & rebus ſuis
,, perquam opportunè conſultum iret. Cui cum hæreditario jure Nola de-
,, beretur, quam tunc precario teneret, hanc eſſe viam recuperandæ illius,
,, perſuadere ſummo ei ſtudio conabatur. At Urſus, qui paternis puer at-
,, que avitis exutus bonis fuerat, ejectuſque patrimonio, rantam hanc occa-
,, ſionem nactus, cum intelligeret Joannem Antonium annis morbóque ag-
,, gravatum jam, ita bellum gerere, ut qui animi, conſiliiſque incertus in
,, diverſum traheretur, decrevit oblatam occaſionem fruſtra labi non ſi-
,, nere. Itaque rebus ſic compoſitis, uti Nola, Laurum, Atripaldum,
,, Forinum, Aſculum, cum agris, finibus, civibuſqne ipſi, liberiſque
,, ac poſteris dominanda traderentur à Ferdinando: quarum rerum om-
,, nium Pontifex fidejuſſor eſſet: Urſus Neapolim ad Regem profectus, ju-
,, ravit de more Neapolitanorum Regum in ejus verba. Ritus verò juran-
,, di, verborúmque hujuſmodi eſt formula. Sedet Rex medins regia in ſella
,, editiore loco conſtituta. Aſſident juxtà primi ordinis optimates, ac pro-
,, ceres. Stant inde purpuratorum ſreqnentes ordines loco quiſque ſuo:
,, Regis ad pedes genibus innitens à dextra procumbit parte epiſtolarum ma-
,, giſter, qui nunc Secretarius dicitur: ſiniſtra Antiſtes, Evangeliorum libros
,, regio in ſinu adſtratos tenens. Horum medius genibus & ipſe illæ inni-
,, ſus procumbit; qui in verba jurat, utraque manu libris adapertis impoſita.
,, Ibi epiſtolarum magiſter verba præit: quæ juraturus in verba ſequitur.
,, Igitur poſteaqnam Urſus regios ad pedes provolutus, palmam in codice
,, utranque expanſam ſtatuit, tum magiſter præire verba hæc cœpit, Urſúſ-
,, que ea eſt ſecutus: *Urſus ego Urſinus, Nolæ & Atripaldi Comes, Aſculi, Lauri, ac Forini Dominus, illorumque & agrorum & finium, civium atque popularium, tibi Ferdinando Regi, liberiſque, ſucceſſoribúſque in Regno Neapolitano tnis polliceor, promitto, ſpondeo pro liberis ſucceſſoribúſque in hiſce item urbibus, oppidis, agris, finibúſque meis, fidelem méque illóſque utique futuros, tuiſque illorúmque imperiis ubique, méque illóſque parituros, atque imperata facturos, cum hiſce urbibus, oppidis, agris, finibus, popularibúſque perpetua cum conſtantia & fide. Siquid verò adverſus téve, illóſve parari fraudis, dolive, inſidiarúmve audiero, ſciero, compertúmve, ſignificatúmve habuero indica-*

turum

turum illud è veſtigio, ac facturum palàm tibíque illiſque: officia demum obiturum, meque, illóſque omnia domi, foríſque, pace bellóque adverſum quoſcunque, ac pro imperio qnæ probi & fidelis ſubjecti jure, lege, natura, obcunda ac præſtanda ſunt Regi. Deúmqne his Optimum Maximum teſtem invoco, pérque ſacroſancta hæc Evangelia ſciens, volens, libénſque verbis conceptis juro. Atque his dictis, ,, manus ipſe è libris ſuſtulit. Tnm Rex Urſi manus utriuſque digitis polli- ,, cibus apprehenſis ſuóſque intra pollices iis iuſertis, devinxit illos ſuis, ſta- ,, tuítque ſuper Evangelia. Hic rurſum Urſus magiſtro præeunte verba: *Ego me*, inquit, *cum liberis, ſucceſſoribuſqne meis, Ferdinandi Regis mei, Domini mei, liberorum ac ſucceſſorum ejus, Ligium hominem ſtatuo, dedicóque, eúmqne me hic ſiſto.* ,, Hæc ter ubi dixit, regios oſculatus eſt pollices, Réx- ,, que ore ſuo illius os excepit, móxque comiter appellatum dimiſit. Hic ,, eſt uſitatus jurandi mos in verba Regum Neapolitanorum: quíſque Ligios ,, illorum ſe faciuut, ipſum hnnc ſervant: dicti inde *Ligii*, quòd ligatis Re- ,, ges pollicibus, illos fidei, imperiíſque ſic ſuis viuciant, atque obnoxios ,, ſtatuant. Ex ea tempeſtate Ferdinandus Urſi opera forti, fidelíque in maximis quibuſque uſus eſt rebus: quippe qui eſſet *magno ingenio, conſtanti animo, fida amicitia, maturis conſiliis, integra volnntate, manu promptns, atque in certaminibus felix, in conſulendo cautus, in deliberando minimè temerarius, quique nihil prorſus ficti haberet, atque ut maximè impiger, ſic ipſe parum omnino ambitioſns erat.* (o) Supremum Urſus diem explevit Viterbii in reditu cum Alſouſo, Regis Ferdinandi filio, ex bello Etruſco, relictis duobus gnatis, è Nolana fœmina utcuuque genitis, *Raimondo* & *Roberto*, quorum ille ſeptimum, hic ſextum agebat annum; hos moriens Alfonſo commendavit, rogavitque ut meritorum ſuorum ergo in feudis, quæ acquiſiviſſet & eis relicturus eſſet, ſartos tectos ſervaret; id quod promiſſum equidem ab illo ipſi fuit, ſed neutiquam præſtitum; filiis ejus dictis ſexto abhinc anno omni ditione exutis; maxima tamen ejus pars deinde à Rege, delinieudis Urſinis, *Nicolao Urſino Pitiliani Comiti* collata fuit. (*p*)

Erat is filius ALDOBRANDINI Urſini, qui gravia cum Seuenſibus bella geſſit, prius an. 1442. opera Latini Urſini Cardinalis, poſterius, cui omnis propè Urſinorum gens intervenit, ſequeſtre Papa Calixto III. au. 1455. compoſitum fuit, reſtituto ab Aldobrandiuo Seuenſibus Caſtro, *Mont'acuto* dicto. NICOLAUS ejus gnatus, uulli ducum ævi ſui bellica virtute ſecuudus fuit; quippe qui maxima fama vario militiæ munere Poutificibus Romanis, Florentinis, Aragoniis Regibus Neapol. & denique Venetis ſtipendia fecit. Poſtquam pace inter Ferdiuaudum Regem Neapol. & Jo. Antonium Principem Tareutinum ſancita ad Regis Alſonſi VI. ſtipendia trauſiiſſet, Nolano Comitatu, jam à Ferdiuando ſibi promiſſo, aliiſque feudis, quibus Urſi Urſiui gnati exuti fuerant, anuo 1494. iuveſtitus eſt; anno ſecuio cum Carolns VIII. Rex Galliæ Italiæ incumberet, & ad Capuam ingrueret, dedentibus Nolam incolis, Nicolaus à Gallis contra pactionis fidem captus & detentus eſt; ſed cum in Galliam à Carolo perduceretur, è medio Tarrenſis pugnæ tumultn ad Venetam aciem profngit, nntanteſqne copias vehementi clamore & hortatn opportunè ſtitit, & ad conſervaudos ordines confirmavit. Exiude Veneto conductus ſtipendio, & Imperator in Franciſci Principis Mantuani locum creatus, enitnit ejus in bello adverſus Maximiliauum Cæſarem virtus, decuſque perenne recuperatæ & defenſæ Patavinæ urbis retulit, verùm huic partæ gloriæ baud diu ſuperfuit; nam ſeptuagenario majorem diuturnæ vigiliæ, immoderatuſque labor, adminiſtrandis regeudiſqne præſidiis ſuſceptus, facilè confecerunt; ſic ut eum lenta ſebris & concitata alvus ad Leouicum Vicentini agri oppidum nou multis diebus extinguereut. Senatus ei honoris & meritorum ergò ſtatuam equeſtrem erigi curavit, cum hac inſcriptione: *Nicolao Urſino, Nolæ Pitilianiqne Comiti, Principi longè clariſſimo, Senenſium, Florentini populi, Sixti, Alexandri & Innocentii, Pont. Max. Ferdinandi, Alfonſique Junioris, Regum Neapolitanorum, Imper. feliciſſimo, Venetæ demnm Reipub. per quindecim annos, magnis clariſſimiſque rebus geſtis, noviſſimè, à*

Tt *gra-*

(o) *Pontan. Hiſt. Libro II.*
(p) *Summonte Hiſt. di Napoli Libro V. p. 497.*

graviſſima omnium obſidione, Patavio conſervata virtutis & fidei ſingularis, Senat. Venet. M. H. PP. obiit ætatis ſuæ anno LXVIII. ſalutis MDIX. (q)

Nolanum Comitatum *Nicolaus* adhuc vivens nepoti ſuo è Gentili, filio tertio ſibi præmortuo, cui *Henrico* nomen erat, aſſignavit; frater huic fuit JOH. ANTONIUS, de quo *Ambroſius Leo* in opuſculo ſuo *de Nola patria Libro III. Cap. III.* in hunc ad Henricum Comitem ſcripſit modum: *Joannes Antonius frater tuus, è Gentile atque Catharina, Ferdinandi Regis nepte ortus, ante pubem eleganti & ſoluta & numerata polluit oratione, atque memoria tanta præditus fuit, ut vel quatuor, quinqueve ſcribentibus varia epiſtolarum genera eodem tempore dictaret; equo quoque & haſta accommodatiſſimè utebatur: vixit annis* XVIII. HENRICUS, quia prole carebat, hæredem nuncupavit *Nicolaum Urſinum Pitiliani Comitem*, Jo. Franciſci, patruelis ſui, filium, aliqua tamen Caſtella *Octavio Urſino de Monterotundo*, ſororio ſuo, ejuſque gnatis legavit; quoniam verò Henricus in illorum numero fuerat, qui novo Gallorum exercitu ſub duce Lautreccio Regnum Neapolitanum anno 1527. inundante, Gallica erexere vexilla, licet juſſi ab Hugone Moncada, Caroli V. Imperatoris Prorege, ut ſcilicet in rationem neceſſitate verſa incolumitati ſuæ terrarumque ſuarum conſulerent, Hugone intempeſtiva abrepto morte, perduellis unà cum aliis Regni proceribus declaratus & bona ejus iſtorumque in fiſcum redacta ſunt, ita ut ex Henrici Urſini in Regno poſſeſſionibus nihil ad ejus hæredem pervenerit. (r)

ALDOBRANDINUS, Nicolai Comitis Pitiliani & Nolæ filius ſecundus, Eccleſiaſticum vitæ genus ſectatus titulum Archiepiſcopi Nicoſiæ obtinuit; Prior etiam ædis Parochialis S. Agnetis in Navona, atque an. 1524. Canonicus ad S. Petrum in Vaticano factus eſt. Licet verò in conjugio non vixerit, poſteros tamen ex ſe natos eum reliquiſſe Gamurrinius refert, illorumque nomina edidit, videlicet, *Scipionis*, *Chiappini*, *Cæſaris*, *Nicolai* & *Ludovici*; ab his ortos eſſe, qui præter avitam diſpoſitionem Urſinum cognomen uſurparunt, idem autor memoriæ prodidit.

LUDOVICUS, natu maximus Nicolai F. *Pitiliani Comes* ſicut ipſe fortitudini majorum reſpondit, ita poſteros etiam progeneravit bellica inſignes virtute; ſed odiis inter ſe gravibus & ſimultatibus diutinis conflictatos: namque JOHANNI FRANCISCO cum ſubditis & filio NICOLAO diſſidia interceſſerunt, quæ in rebellionem & bellum eruperunt; huic viciſſim cum fratre URSO, quem pater teſtamento an. 1565. facto, ſed poſteà antiquato, hæredem ſcripſit, nec non cum filio Alexandro malè conveniebat. Res tandem in judicium aulæ Imperialis deducta, ibidemque ſententia ſecundum Nicolaum adverſus Urſum, nova ob cædem Galeatii Farneſii infamia adſperſum, an. 1573. lata eſt; qua iſte inſuper habita moriens actionem & jus ſuum omne in Comitatum Pitilianenſem Franciſco Magno Duci Etruriæ transſcripſit. (s) Haud tamen id detrimento fuit ALEXANDRO, Nicolai gnato, nullumque ei ea propter negotium ab Etruriæ Principibus fuit exhibitum, quin floruit ille gratia Ferdinandi Ducis & ſummis in aula ipſius muneribus functus eſt. Ducta fuit Alexandro in matrimonium gnata unica legitima Henrici Urſini Domini de Monterotundo ſpe potiundæ hæreditatis, quam ſocer relicturus erat; ſed ea maximam partem fruſtratus, & ſolum Caſtellum *Mompeum* in Sabinis cum aliquot mille ſcutatis nactus eſt. JO. ANTONIUS Alexandri filius Comitatum Pitilianenſem, à majoribus ſuis CCC. & amplius annos poſſeſſum an. 1604. alienavit, permutatione cum Coſmo II. M. Duce Etruriæ facta, qua pro dicto Comitatu terram *Montis S. Savini* cum Caſtellis ad illam pertinentibus, Marchionatus dignatione, accepit; hunc ſine prole vita defunctus fratri BERTHOLDO reliquit, cujus cum gnato Alexandro II. Neapoli veneno extincto, hic Urſinæ ſtirpis ramus exaruit, Marchionatu dicto ad Ferdinandum II. M. Ducem Etruriæ relapſo. (t)

AD

(q) *Jovius Elog. Libro IV.*
(r) *Gamurrin. loco cit.*
(s) *Jo. Bapt. Adriani Hiſtor. Libro X. XVI. & XXII.*
(t) *Gamurrin. loco cit.*

Digitized by Google

AD TAB. III.

PITILIANENSI Urſinæ ſtirpis ramo proximè ſubjunximus Braccianenſem; is à *Napoleone*, Nicolai III. Pontificis Rom. fratre, deduci ſolet, ſed ſeries deductionis liquidè comperta nondum eſt, & diverſimodè recenſetur: *Sanſovinus* Napoleoni dicto & Franciſco, Johannis, à quo ſchematis tertii initium nobis ductum eſt, patri, unicum interpoſuit *Urſum*; è contra in genealogia, quam Romà accepimus, plures interſeruntur, hocque tela texitur ordine:

Napoleo, Matthæi M. F. *Dn. de Marcellino.*
Ux. *Paula* . . . . .

Jacobus *Senator & Comes de Tagliacozzo.* *Johanna de Vico.*	Braccius.	Johannes.	Franciſcus.

Napoleo *Comes de Tagliacozzo.* Ux. 1. *Iſabella, Bartholomæi C. de Tagliacozzo F.* 2. *Maria Sanſeverina.*	Leander.	Urſus, *Senator.* *Johanna Philippi de Antiochia* F.	Johanna *uxor Petri de Annibalis.*

Jacobus *Comes de Tagliacozzo.* Ux. 1. *Maria, Riccardi Roſſi F.* 2. *Iſabella de Marzano ex Duc. Seſſæ.*	Johannes.

Franciſcus *Comes de Tagliacozzo.*	Urſus *Comes de Tagliacozzo.*

JOHANNES *Senator Rom.*

Carolus *Comes de Tagliacozzo.*

Napoleo *Comes de Tagliacozzo.* *Hieronyma Paula Urſina, Jacobi C. de Tagliacozzo* F.	Joh. Antonius *Comes de Tagliacozzo.* *Iſabella Coſſa.*	Latinus.	Robertus.

Haud verò iſta mihi ſe probat deductio, perſuaſum habenti, NAPOLEONEM, Caroli filium, Johannis Senatoris nepotem, primum inter Urſinos Braccianenſes fuiſſe, qui Comitatum tenuit Taliacotiannm; Jacobos verò, eiſque interjectum Napoleonem, nec non Jo. Antonium, inter Caroli gnatos in illa diatypoſi enumeratum, ex alia ortos fuiſſe linea, id quod vel ipſum Napoleonis, poſteriore dicti loco, matrimoninm cum Jacobi Com. Taliacotii gnata arguere videtur. Inſervit noſtræ prætereà ſententiæ quod à Sanſovino Libro II. de viris illuſtribus familiæ Urſinæ memoriæ proditum eſt; nempè Calixto III. Pontificatum ſupremum tenente contentionem inter Napoleonem Urſinum & Averſum Anguillariæ Comitem exarſiſſe acerrimam de hæreditate Johannis Urſini Comitis Taliacotii, ſine prole maſcula mortui; illo agnationis jure, quodque ejuſdem cum defuncto generis eſſet, hoc affinitatis titulo, tanquam ſocero gnatæ unicæ ab iſto relictæ, actionem in dictam moventibns hæreditatem. Johannem illum eundem eſſe ſuſpicor, qui in exhibita diatypoſi *Johannes Antonius* dicitur, & perperam inter Caroli filios refertur; Calixto III. enim ad clavum Eccleſiæ ſedente Johannes Antonius Urſinus Comes Taliacotii, fide erga Alfonſum I. Regem Neap. inſignis & armis, fatis conceſſit, anno ſcilicet 1456. Huic genitor fortaſſis fuit *Ludovicus Urſinus*, avns *Jacobus Urſinus*, quorum priorem regnante Johanna II. alterum Ladiſlao imperante Comitatum Taliacotii in Campania ſitum, tenuiſſe *Summontius* memoravit. (*a*) Quicquid hujus ſit, liquere ntique arbitror è dictis ex Sanſovino cum Johanne ſive Joh. Antonio defeciſſe aliquam Comitum Taliacotii ſtirpem; Napoleonem verò, qni in hunc Comitatum beneficio Regum Neapol. ſucceſſit, nec fratrem nec patruelem Joh. Antonii, ſed gentilem tantum & fortaſſis etiam affinem fuiſſe, atque adeò inter proximos ſaltem progenitores ſuos Comitem Taliacotii nullum numeraſſe.

(a) *Hiſt. di Napoli Libro IV.*

CAROLUS, jam aliquoties nominatus. Johannis Senatoris F. *Braccianum* Caſtellum haud procul Roma in Sutrina Diœceſi ſitum, & à quo præcipua poſteris ſuis appellatio fuit, acquiſivit, atque unà cum fratre ſuo JORDANO, *Cardinali*, legatione ad Baſileenſe Concilium illuſtrato, à Venetis civitate & Patriciatu donatus eſt; vir ſtrenuus & egregia inſignis prole, à qua tres ortæ ſunt ſtirpes. NAPOLEO, natu maximus Eccleſiæ Romanæ Signifer, quo munere XXII. annorum ſpatio ſumma virtute ac gloria functus eſſe celebratur, Braccianenſem propagavit, & Comitatu Albienſi nec non Taliacotlano in Regno Neapolitano auctus eſt; ſed iiſdem VIRGINIUS illius filius excidit, cum ad Caroli VIII. Regis Gallorum partes defeciſſet, oblitus beneficiorum, quibus Aragoniis Regibus Neapolitanis devinctus erat; regii videlicet exercitus Imperator, equitum totius Regni Magiſter, qui vulgò *Comeſtabilis* appellatur, Alfonſo Regi arctiſſima affinitate conjunctus, quod ejus filio Johanni Jordano, Ferdinandi Regis demortui filia, extra legitimum torum ſuſcepta, nupſiſſet; Caſtellis prætereà in Regno, honoribuſque cumulatus; cùm è contra ab ipſius commodis omnes Aragoniorum calamitates originem traxiſſent; Iſtorum quippe conſilio pecuniaque uſus erat, cum à Franciſco Cibo *Anguillariam*, *Cerevetum* aliaque nonnulla Caſtella Romæ vicina emeret; quæ res Alexandrum VI. Pontificem Rom. ex ea venditione ſe inconſulto facta Pontificiam majeſtatem non mediocriter imminutam, atque adeò Caſtella illa jure & legibus ad pontificiam ſedem eſſe devoluta cenſentem, tanta ſuſpicione atque indignatione perſtrinxit, ut omnem Italiam querelis impleret, & bellum illud, quo iſta deinceps atque inprimis Regnum Neapolitanum afflictum & tantum non everſum eſt, concitaret. Inultam verò ingratitudinem illam haud abſtulit Urſinus, namque Ferdinandus II. Rex Neapol. rebus Gallorum eò redactis ut extremam neceſſitatem ſpontanea prævenirent deditione inſtinctu Alexandri VI. Papæ, qui Urſinam gentem omnibus evertere fortunis ſtatuerat, Virginium detentum in Ovi arcem incluſit unà cum Paulo Urſino patrueli ejus, eodemqne tempore etiam Johannem Jordanum prioris filium in carcerem conjecit; & iſti quidem, poſt proſperam Urſinæ ſectæ adverſus Pontificios ad Sorianum pugnam, pacemque paulò poſt inter utramque partem Friderici Sanſeverini Cardinalis opera factam, libertati redditi ſunt: *Virginius* autem ſeptimo ante pugnam illam die in Ovi arce ſenio mœroreque confectus vita exceſſerat: *vir ætatis ſuæ ſummis honoribus militiæ geſtis longè clariſſimus. Nam*, Jovii verba refero, *ſupra peritiæ militaris opinionem, multo etiam ſplendore liberalis vitæ cultuque familiæ, ac ipſa demum apud factioſos confirmata Romani nominis authoritate, vel æmulos Columnas proceres anteibat: quibus virtutum dotibus ſupra paternas opes, quæ erant ampliſſimæ, feliciter accumulatis, felix profectò videri potuit, niſi periniqua, aut certe fatali pervicacia ab æquo & bono importunè abductus, in ipſo vindicandæ contumeliæ conatu, in arcta cuſtodia miſerrimè concidiſſet. Conceſſum filio patris cadaver, quod apud Cære totius familiæ concurſu, & magna clientum veteranorumque militum frequentia, celebratis exequiis, tumulatum eſt.* (b)

JO. JORDANUS & CAROLUS Anguillariæ Comes, Virginii filii, Galliæ Regum ſigna, dum vixere, ſecuti ſunt, ſub quibus etiam VIRGINIUS, Caroli F. militavit; hic Gallicis aliquot triremibus præfuit & cum Hariadeno Barbaruſſa Othomannicæ claſſis Præfecto, quum is ardente bello inter Carolum Cæſarem & Franciſcum Regem in auxilium à Gallis evocatus Marſiliam perveniſſet, amicitiam iniit, mutuis cultam muneribus, ſicut *Jovius* literis prodidit. (*c*) Sed Galliæ Regis gratiam denique effudit Virginius oris & calami libertate, traditusque eſt cuſtodiæ; qua poſt triennii demum ſpatium exemtus Romam repetiit, ibique fato ceſſit. (*d*)

Inter gnatos Jo. Jordani aliquam aſſecuti ſunt famam HIERONYMUS & NAPOLEO, bellica præditi virtute, ſed diverſis dediti partibus, & mutuis flagrantes odiis, quæ in bellum denique an. 1532. exarſerunt; eo *Hieronymus* à Napoleone per inſidias captus, opera & armis Clementis VII. Pa-

(b) *Jovius ſub fin. Libri IV. Hiſtor. Guicciard. Hiſt. Lib. I. & III.*
(c) *Elog. Libro II. p.* 107.
(d) *Sanſev. de hom. ill. Urſ. Lib. II. p.* 26.

Papæ in libertatem reſtitutus, & cum fratre utcunque reconciliatus eſt; vitaque præmaturè anno nempè ætatis XXVII. caruit. *Napoleo* Eccleſiaſtico initio charactere inſignis & *Abbas Farfenſis* fuit, ſed illo abdicato & Abbatia in fratrem FRANCISCUM translata, uxorem duxit, & ſagum induit, turbis ac pugnis gaudens, quarum amore indutus factioni Columnenſium, cùm adverſus Clementem VII. arma cepiſſent, ſeſe adjunxit, licet ab iſto amatus caruſque habitus fuiſſet. Exinde perpetuus Pontificis hoſtis cùm poſt diſſidia, quæ cum fratre exercuit, ſopita, illi diffideret, in Galliam diſceſſit, impetrata verò, opera Franciſci Regis in colloquio cum Clemente Maſſiliæ an. 1533. habito, venia & facultate Romam redeundi, ad penates reverſus eſt; ubi aliquandiu commoratus cum ſororem, regulo Neapolitano nuptam deducturus, ſerius reliquis comitibus Roma egreſſus eſſet, equo vectus, à latronibus in quos fortè incidit, trucidatus eſt. (*e*) Ab illo Urſini *de Vicovaro* orti ſunt, qui locus in veteri familiæ peculio fuit, & ſupra Tibur in montana regione ſitus eſt, *Vicus Varronis* antiquitus dictus, progenieque Neapoleonis extincta ad Bracciani Duces relapſus eſt. (*f*)

PAULUM JORDANUM Urſinum, Hieronymi filium, à Gallicis abſtrahere partibus cupiens Coſmus I. Etruriæ Dux, adhuc adoleſcentem in tutelam ſuſcepit ſuam, & generum delegit, *Iſabella* filia ſua ſecundogenita duodecenni deſponſa. Militia dein exercitum & multis fortibus factis, militariſque diſciplinæ peritia illuſtrem Paulus IV. Papa copiis ſuis præfecit, cùm Turcæ anno 1566. loca Italiæ maritima infeſtarent; à Pio V. poſteà in celebri illa Chriſtiani orbis adverſus Turcas expeditione navali, Italorum Dux conſtitutus, in memorabili apud Naupactum ſive *Echinadas* prælio an. 1571. captæ triremis Turcæ purpurati *Portau Baſſa* dicti gloriam, & vulnus in crure retulit. Undecimo antè anno à Papa Pio IV. *Ducis Bracciani* dignatione mactus fuit in honorem ſoceri, cùm is Senis ſub poteſtatem ſuam redactis iter Romam Pontificem veneraturus ſuſcepiſſet. (*g*) Poſt obitum ſoceri Iſabellæ uxori necem injecta nocte faſcia attuliſſe fertur, ob adulterii ſuſpicionem, à Franciſco Medice Iſabellæ fratre excitatam, qua de re in *Thuano Reſtituto pag.* 22. *& ſeqq.* ſingularia leguntur. Ducta illi poſtmodum eſt in matrimonium *Virginia Acorambona*, Franciſci Peretti, Sixti V. nepotis, à Marcello, Virginiæ fratre an. 1581. interfecti, vidua, ſublimi ingenio atque egregia pulchritudine fœmina, quam perditè deperibat, non abſque multorum murmuratione, quod muliere conſentiente viri cædis conſcius ac particeps fuiſſet, quam ob cauſam illa per aliquot dies in S. Angeli arce detenta, ſed tandem ejus facinoris inſons declarata fuerat. Poſtquam verò Sixtus V. Pontifex creatus eſt, ultionem veritus eſt Paulus Jordanus, ideoque valetudinem adverſam cauſatus, cum nova uxore quaſi ad balnea profecturus in Venetam ditionem conceſſit, & Salodii ad Benacum domicilium fixit, ubi febri violenta correptus, cùm ſecundam venam medicis præbuiſſet, dum ſanguis mittitur, inter ſuorum manus exſpiravit. Vidua inde femina cùm Patavium ſe recepiſſet, cujuſdam diei ſummo mane mortua unà cum fratre adoleſcente Flaminio, qui ad illam conſolandam venerat, inventa eſt; facinoris fama cum momento per urbem divagata eſſet, quæſtione adhibita, ex quibuſdam interceptis literis, Ludovici Urſini opera perpetratum facinus compertum eſt, cujus mentio inferius, ubi de Urſinis *de Monterotundo* ſermo erit, recurret. (*h*)

VIRGINIUS Urſinus Bracciani Dux, Pauli Jordani F. bellicæ laudis cupidine contulit ſe in Pannoniam voluntarius, an. 1594. ubi ſtrenuè adverſus Turcas dimicans, vitæ diſcrimen apud Javarinum adiit; ſed ei ab agnato cognomine ex linea *de Lamentana* ereptus eſt, duobus vulneribus acceptis. Deinde an. 1601. expeditioni Algerianæ, ab Hiſpanis nullo ſucceſſu ſuſceptæ, interfuit. Uxor eidem fuit Sixti V. Pontificis è ſorore proneptis, cujus germana eodem tempore Marco Antonio Columnæ nuptui locata eſt, dicta ſingulis centum aureorum CIↃ. dote, & dato primo inter Barones Romanos lo-

(c) *Sanſov. loc. cit. Libro IV.*
(f) *Gamurrin. p.* 23.
(g) *Adrian. Hiſtor. Libro XVI.*
(h) *Andr. Mauroc. Hiſt. Ven. Libro XIII. Thuan. Libro XXVIII. Campana Hiſt. del mondo Vol. II. Lib. VI.*

co; ne verò inter ipſoſmet eorumque poſteros de *proedria* diſputatio ex alterutrius familiæ prærogativa oriri poſſet, decrevit Papa, ut ætatis ratio haberetur perpetuo, & annis major minori præiret. (*i*) Egregiam Virginius è *Fulvia Perettia* ſobolem ſuſcepit, tres gnatas, ſplendidis auctas matrimoniis, filios ſeptem, neque tamen fatalem ſtirpis ſuæ periodum prorogare valuit, ab ipſius nepotibus abſolvendam. PAULUS JORDANUS, Virginii filius natu maximus, & in Ducatu Bracciani ſucceſſor S. *Rom. Imperii Principis* dignatione mactus eſt, cum an. 1609. nomine Coſmi II. Principis Etruriæ fiduciarias cum Margarita Auſtriaca nuptias Græcii celebraret. In matrimonio habuit *Mariam Iſabellam Appianam*, Alexandri Plumbini Principis gnatam, ad quam morte fratris præmatura dictus devolutus erat Principatus, quæque priore matrimonio Georgio Mendozæ Comiti *de Binnaſco*, avunculo ſuo, nupta, & ex eo mater facta fuerat gnatæ unicæ, Nicolao Ludoviſio cum dote Plumbini dein elocatæ. Vita ſine prole defunctus ditionem avitam FERDINANDO fratri tranſmiſit, Ducatu jam *Sangeminiano* jure uxorio aucto; is abdicatis partibus Hiſpanicis, licet inter Magnates hujus nationis cooptatus, Gallicas amplexus eſt, Francicaque inſignia ad ædes ſuas ſuſpendit. Filios idem tres poſt ſe reliquit; eorum natu maximus VIRGINIUS inde à puero Eccleſiaſticum vitæ genus ſeculari prætulit, rerumque divinarum ac humanarum ſcientia imbutus, inter Melitenſes Equites primò, mox ab Urbano VIII. inter *Diaconos Cardinales* cooptatus, *Presbyter* deinde ſub Alexandro VII. & denique ſub Clemente X. *Epiſcopus Tuſculanus* renunciatus, prætereaque Poloniæ ac Luſitaniæ nec non Galliæ Regnorum Protectoris munere functus eſt; deceſſit ſexagenario major. LELIUS frater ejus natu minor vitam ſecularem, cælibem tamen coluit. FLAVIUS eorum ætati medius interjectus avitam utcunque ſuſtinuit dignitatem, re familiari ob æris alieni magnitudinem unà cum ſtirpe peſſum eunte. Duxit illi reſtaurandæ in uxorem primis nuptiis matronam benè nummatam, jam virum paſſam matremque factam; ſed ea mortua, cum dimidia dotis ſibi allatæ pars gnatæ illius, è priore conjugio ſuſceptæ, Principi nempe de Roſſano, reſtituenda eſſet, de bonis periclitatus eſt ſuis. Aliam deinde cum accepiſſet uxorem, eamque pro nationis ſuæ genio ſumtuoſam, malis domeſticis impeditus eſt majoribus & denique coactus avitam diſtrahere ditionem; vendidit itaque *Vicovarum* an. 1692. Comiti Bolognettio, *Anguillariam* anno 1693. Grillio Patritio Genuenſi: *Albanum* an. 1696. Cameræ Pontificiæ, atque ad extremum *Braccianum* Livio Odeſcalco pretio maximo; ita præcipua bonorum parte evolutus, cum jam anteà Regis Galliæ offenſam contraxiſſet, ita ut torques Ordinis equeſtris S. Spiritus, qua anno 1675. ornatus fuerat, ab eo anno 1688. repeteretur, mortem, quæ ultima linea rerum eſt, obiit, ramo Urſinæ ſtirpis Braccianenſi ſecum pariter extincto.

AD TAB. IV.

LATINUS Urſinus *Doctoris* inſignibus ſacriſque honoribus effulſit; *Epiſcopus* primò *Compſanus*, deinde *Archiepiſcopus Tranenſis*, poſteà *Barienſis*, & denique inter *Presbyteros Cardinales* à Nicolao V. Papa cooptatus eſt. Paulus II. perpetuum *Marchiæ Anconitanæ Legatum* nominavit, & Sixtus IV. S. R. E. *Camerarii* officio auxit, ſummæque negotiorum Eccleſiæ præfecit. *Archipresbyter* Baſilicam Lateranenſem, *Commendatarius* Eccleſiam Urbinatenſem, *Legatus* Maſſam Trabariam, Bononiam ac Farfenſem Præſidatum rexit; tandem *Epiſcopi Cardinalis* dignatione Eccleſiæ Albanenſi primò, mox Tuſculanæ præfuit. Ædem & monaſterium in urbe Sancti Salvatoris in Lauro fundavit, pinguiſſimiſque reditibus dotato, biblothecam etiam ſuam, quam inſtructiſſimam reliquit, legavit, ſed ea in depopulatione urbis an. 1527. flammis abſumta eſt. Fatali decumbentem morbo Sixtus IV. Pontifex, omnibus ferè Cardinalibus ſtipatus, inviſit. Conſiſtorium in ægroti cubiculo habuit, & præter alias gratias facultatem de bonis ſuis pro arbitrio diſponendi ſuo ei elargitus eſt; itaque *Paulum* filium, ex incomperta genitum muliere, hæ-

(i) *Campana Vol. cit. Lib. X. & XV.*

Digitized by Google

hæredem teſtamento inſtituit, & paucis poſt diebus naturæ conceſſit; ſepultus eſt in æde dicta S. Salvatoris, ſine ulla inſcriptione, ſicut in ſupremis tabulis mandarat. (*a*)

PAULUS teſtamento paterno *Marchio Atripaldi* in Regno Neapolitano, nec non *Lamentanæ* aliorumque in Sabinis Caſtellorum *Toparcha* factus eſt; ſed Marchionatus in bellis Neapolitanis, quibus Aragonii & Galli Marte ἀλλοπρόσαλλῳ inter ſe conflictati ſunt, jacturam fecit. A prima pubertate militiam ſub Virginio, gentili ſuo, auſpicatus, & ſub Florentinorum ſignis profecutus, clariſſimorum ſui ævi ducum gloriam æquavit; quare à Cæſare Borgia fortes Italiæ viros ſibi devincire ſatagente luculento auctoratus eſt ſtipendio; ubi verò ſenſit ad dominatum in Romania poſſum preſſis urbium regulis illum graſſari, eorumque ruinæ ſe quoque & ſuam involutum iri familiam, in fœdus cum iſtis ad *Manſionem* in Peruſino agro adverſus Borgiam coiit, bellumque ſuſcepit, cujus haud improſpera fuerunt initia, illo pænè inermi atque alia omnia quàm ut ſuum à ſuis invaderetur Regnum expectante; blanditias itaque & pollicitationes in conſilium adhibere coacto cum Paulus Urſinus patulas præbuiſſet anres, illiſque deceptus commilitonibus pacis antor extitiſſet, tenſos in caſſes plerique illapſi & Senogalliæ capti ſunt, videlicet *Paulus Urſinus*, cum agnato *Gravinæ Duce* nec non *Vitellotius* & *Liverottus* Firmanus; ex quibus hos Borgia poſtridie in quodam cubiculo ſtrangulari juſſit; illoſque in vinculis retentos & ad Plebis caſtellum ductos, poſtquam Baptiſtam Cardinalem alioſque Urſinæ gentis à patre Pontifice Romæ captos eſſe certior factus eſſet, eodem mortis genere è medio ſuſtulit; cujus rei hiſtoriam *Nic. Machiavellus* peculiari memoriæ mandavit deſcriptione, quæ in volumine operum ejus extat. (*b*)

FABIUS Urſinus Pauli F. acer belli juvenis ſub ejuſdem anni, quo pater indigna nece vivis exemtus eſt, exitum mortem oppetiit: Aragoniis enim ſpe recuperandi aviti Marchionatus adverſus Gallos militans ad Lyrim amnem, utrinque ſclopetis & baliſtis rem gerentibus Gallis & Hiſpanis, à Vaſcone, adacta inter oculos per apertam galeam craſſiore ſagitta, magno cum dolore gentilium ſuorum eſt interfectus. (*c*)

ROBERTUS Urſinus nihilo fratribus imbellior, quamvis ſacram induiſſet togam & *Protonotarius Apoſtolicus* factus eſſet, ad ſocietatem conjurationis, adverſus Papam Julium II. à Pompejo Columna & Petro Margano inſtinctu Gallorum initæ, facili perdnctus eſt negotio; ſed opera Jo. Jordani Urſini, qui dicti Pontificis gnatam uxorem habebat, cum illo reconciliatus, Rhegienſis Eccleſiæ adminiſtrationem ſibi ab eodem delegatam capeſſivit die 23. Jul. an. 1512. quo Lateranenſi etiam aſſedit Concilio; poſteà ſub Leone X. domeſticus Prælatus, nomine ejus apnd Regem Poloniæ, & poſt obitum Maximiliani Imperat. in Germania apud Imperii Septemviros legationem obiit; ea perfnnctus Marchionatus Atripaldi & Montis Tridami, reliquæque ditionis, qna fratrem ipſius Camillum ob tenacem cum Balionæis Peruſinis amicitiam Leo multaverat, regimen, pariterque gravem cum iſto inimicitiam ſuſcepit, non niſi cum vita finitam ſua; clericali quoque veſte abjecta uxorem duxit, ex qua filios genuiſſe Ughello fertur, Sanſovino ignotos. (*d*)

CAMILLUS Urſinus omnem propè ætatem in caſtris contrivit, ea fama, ut rei militaris peritia invicto cum robore ſummaque conſtantia conjuncta, nulli ducum ſeculi ſui ſecundus haberetur. Affinitate, quam cum Balionæis contraxit, & ſingulari fide, qua poſt mortem ſoceri ſui, juſſu Leonis Papæ capite truncati, illorum ruinam fulſit, ſuſtinuitque, & denique Leone defuncto, manu armata & victrice in Peruſinæ urbis dominium eos reſtituit, ſicut grande Curiæ Romanæ odium, ita ingentem ſibi peperit gloriam. Quare à Summatibus viris liberali certatim allectus ſtipendio, Venetæ operam ſuam addixit Reipublicæ, eique in Italicis Dalmaticiſque bellis fidem ac fortitudinem ſuam ita probavit, ut ſe plurimum ipſi debere teſtata ſit. Iſta an.

1543.

(a) *Ciaccon. Hiſt. Pontif. & Cardin. Tomo II. p.* 970.
(b) *Add. Guicciard. Hiſtor. Lib. V.*
(c) *Jovius de vita M. Gonſalvi Libro II.*
(d) *Ughellus Ital. Sacr. Tom. IX. p.* 449. *Sanſov. de vitis illuſtr. Urſ. Libro II p.* 24.

1543. ſolntus militia, à Panlo III. Papa è ſeceſſu Ferrarienſi evocatus, & Gubernatoris generalis Eccleſiæ titulo Parmam miſſus eſt, ubi egregium conſtantiæ ſuæ dedit ſpecimen, cùm interveniente Pontificis dicti morte urbem ſuæ demandatam fidei Octavio Farneſio tradere, licet à Purpuratorum collegio juſſus, detrectaret, eamque ſe integra fide novo redditurum Pontifici reſcriberet, nullis quantumvis ingentibus præmiis ab inſtituto ſe deduci paſſus; novi verò Pontificis Julii III. accepto mandato Parmam Farneſio confeſtim optima tradidit fide, eaque de provincia deceſſit, in munere tamen Gubernatoris generalis Eccleſiæ ab illo confirmatus. A Paulo IV. Papa poſteà expetitus, nt ad vaſta, quæ adverſus Hiſpanos animo volvebat, deſtinata exequenda conſilinm operamque ſibi commodaret, officium pariter cum ſtipendio & habitaculo, quod in ædibus Vaticanis ei apparatum fuerat, deprecatus eſt, quemadmodum etiam maximas dignitates Capitanei generalis Eccleſiæ, & ſupremi Status Eccleſiaſtici Adminiſtratoris ab eodem Pontifice in frequenti Conſiſtorio ad extremum ſibi collatas, ægrè & coacti inſtar ſnſcepit, neque ita multò poſt ſenecta & febri maligna confectus naturæ conceſſit; ſplendidiſſimis elatus exequiis in æde S. Salvatoris de Lauro ſepultus eſt. Vitam ejus peculiari percoluit commentario *Joſephus Horologius*, quem edidit auxitque *Nicolaus Lupachinus* Bracciani an. 1669.

PAULUS, quem ſecnndum cognominant, JOHANNES & LATINUS Urſini, Camilli filii, Equitum gravioris armaturæ ductores auſpiciis Gallicis in bello Senenſi, deindeque Ducem Guiſium in Galliam ſecuti in Caletis & Belgica egregia militarunt fama. Primus *Marchionis* dignatione à Gregorio XIII. Papa mactus, cùm improlis deceſſiſſet, titulum illum ad fratrem *Johannem* tranſmiſit, cui virili prole deſtitnto *Latinus*, ex illegitimo natus toro, in eundem ſucceſſit, ſtirpemque propagavit. Hic etiam ingenii, Latinis Græciſque literis, Hiſtoriæ præterea & Mathematicarum diſciplinarum ſcientia exculti, laude floruit, muniendarum arcium peritia cum paucis comparandus. Idem paternæ ditioni adjecit Caſtella *Catino & Poggio Catino* in Sabinis aliaque, quibus matrimonio filii ejus Virginii cum Beatrice Vitellia *Amatricenſis* civitas *ad Truentum* acceſſit, in Principatum deinde evecta, atque anno 1639. terræmotu miſerè convulſa.

VIRGINIUS, Latini F. jam dictus, titulo *Ducis de Selci* à Clemente VIII. auctus eſt; ad bellum Hungaricum profectus, ibi volnntarius non unum egregiæ fortitudinis ſpecimen edidit, gloriamque ſervatæ agnato Duci de Bracciano vitæ retulit. Ex ejus gnatis, quos ſex genuit, duo Eccleſiaſticum vitæ genus amplexi ſunt. FRANCISCUS poſtquam Venetis terra marique militaſſet, ad ſtipendia Caroli I. Ducis Mantuæ tranſiit, atque in extrema urbis clade ac direptione, dum circa depellendos hoſtes impigrè ſatagit, multitudine eorum obrntus vitam amiſit. CAMILLUS ſub ſignis Hiſpanicis in Belgio & Palatinatu Rhenano inſigni laude meruit. VIRGINIUS poſthumus, Venetis ſtipendia faciens intra juventam apnd Gradiſciam extinctus eſt. LATINUS, natn maximus fratrum & patris ſncceſſor inter primos Equites Ordinis *Redemtoris* à Vincentio I. Mantnæ Duce cooptari meruit. Pater is fuit ALEXANDRI MARIÆ Principis Amatricis, diuturna famam nacti captivitate, quam Innocentio X. Pontifice ſubiit, cùm de crimine necatæ veneno nxoris appellatus ejuſque reus habitus, ad perpetuos in mole Hadriana carceres eſſet condemnatus, ibi ſolitudinis tædio diſcutiendo familiaritatem cum muliercula obſcuro loco nata contraxir, quam denique, præſcio quidem Papa, ſed frementibus agnatis, jam ſenex, in matrimonium duxit, gnatumque ex ea ſuſtulit, qui intra tertium ætatis annnm vita caruit. Adoleſcens etiam ex concubina, quam aluit, ſubdito ſuo nata filias genuit duas, *Ceciliam* nempè & *Conſtantiam*, quarum poſterior puella deceſſit, prior verò adulta viro mihi incomperto elocata fuit. Genitor extrema ætate anno 1681. gratia Innocentii XI. Papæ è carcere, cui XXXVI. annos incluſus fuerat, dimiſſus, & cnm uxore in oppidum *Rieti* relegatus eſt, ubi ſeptuagenario major vitæ ſtirpiſque ſuæ terminum explevit. Filius enim ejus, è legitimo cum Caffarellia toro ſuſceptns, FRANCISCUS FELIX *Marchio de Perné* dictus, cùm offenſa Ponti-

tifi-

Digitized by Google

tificis modò dicti ob malè tractatos lictores, quos *Sbirros* vocant, contracta, Roma an. 1679. exceſſiſſet, Viennamque Auſtriæ abiiſſet, ibi improlis ſupremum obierat diem, jure ſuo in ſucceſſionem paternarum avitarumque terrarum Imperatori per teſtamentum tranſcripto.

AD TAB. V.

ROBERTUS Urſinus inclytus bellator, inſigni fide ac pietate erga Ferdinandum I. Regem Neapol. in civilibus, cum quibus conflictatus eſt bellis, illuſtratus eſt; in Sarnenſi pugna, quæ in diem 7. Jun. an. 1461. incidit, Regi initio læta, eventu triſtis, enituit ejus fortitudo; dumque ipſe & Urſus Urſinus gentilis, qui inter adverſæ partis ductores eminebat, ſtrenuè rem gerunt, parum abfuit, quò minus uterque ſuo ab adverſário caperetur; ex eo diſcrimine Robertus vulnere in ore accepto evaſit, ut afflictas Regis res non tantùm ſuſtineret, ſed etiam reſtauraret, id quod felicl apud Trojam prælio an. 1462. evenit, in quo ea invicti roboris & ad pericula impigri ſpiritus documenta edidit, capite nudato pugnans, ut Equitis impavidi (*Cavaliero ſenza paura*) encomium reportaret, atque à Rege *Magni Comeſtabilis* dignitate, quæ ſuprema Regni eſt, virtutis ac fidei præmio mactaretur. (*a*) Eodem adhuc anno, dum in Celanenſi Comitatu expugnationem Caſtelli alicujus acrius urget Robertus, lethali in fronte vulnere affectus fuit, quemadmodum *Summontius* refert; (*b*) ex illo utrum reconvaluerit, an interierit, incompertum habemus. MARIUM ejus gnatum, quem illegitimum fuiſſe *Sanſovinus tradit*, (*c*) Rex *Comitem Pacentri* creavit; is præterea ditione Oppidenſi & Petragallenſi per matrimonium cum *Catharina Turla ſ. Zurla* auctus, ſtirpem Comitum Pacentri & Oppidi, hodieque in Regno Neapolitano florentem, proſevit, in quam JOHANNES Urſinus, Octavii Comitis Pacentri filius natu minor, Ducatum Cancellaræ & Principatum Fraſſæ intulit, quorum prior uxori ejus *Hippolytæ Carafa*, ex genitoris, alter ex cognati materni Pompeji Gambacurtæ hæreditate obtigit.

AD TAB. VI.

FRANCISCUM Urſinum, Gravinenſis lineæ conditorem, Johannis Senatoris Romani filium primogenitum fuiſſe *Ferdinandus della Marra Dux Guardiæ* in Diſcurſibus ſuis de familiis ſuæ cognatione junctis, & à Camillo Tutinio an. 1641. Neapoli editis, aſſerit. Erat Franciſcus Urſinus *Romæ Præfectus perpetuus*, qui honor in Italia ampliſſimus, *Facio* teſtante, habebatur; (*d*) belli etiam gloria & virtute præſtabat, ita ut Johannæ II. Reginæ Neap. idoneus viſus ſit, quem Sfortiæ, hoſti ſibi è duce facto, opponeret; quare luculento auctoratum ſtipendio *Capitanei* ſui *generalis* dignatione mactavit, prætereaque *Comitem Gravinæ* creavit, & ſplendido cum vidua Comitis Trojæ conjugio auxit. Jam anteà, Ladiſlao regnante, aliquid ille terrarum in Regno acquiſiverat, Monopolim nempè & Campanienſem ditionem, quæ Terlizzium aliaque Caſtella complectebatur, pro pecunia, quam Regi mutuam dederat, accepta. Non fefellit autem ſpem, quam de eo Johanna conceperat: gravem enim Sfortiæ cladem haud procul Neapoli intulit. Ab eadem an. 1421. miſſus eſt ad Alfonſum Regem Aragoniæ rogatum, ut ſibi adverſus Andinum auxilio veniret, depactuſque cum eo operæ præmium Comitatum Cupertinum tulit. Poſt Johannæ mortem in Alfonſi

(a) *Sanſov. de homin. ill. Urſ. Libro III. p. 67. Pontanus Hiſt. Lib. I. & IV.*
(b) *Hiſt. di Napoli Libro V. p. 438.*
(c) *Loco cit.*
(d) *Barth. Facius Hiſt. Libro VIII.*

fide permanſit, ejuſque nomine apud Eugenium IV. & Nicolaum V. Pontifices Rom. legatione ann. 1431. & 1447. functus eſt. Cæterùm an. 1443. cum ex uxore ſuprà memorata duæ tantum ei eſſent gnatæ, jam factæ mulieres, ex fœmina verò Romana, cui *Paſcarellæ* nomen, quinque haberet filios, ante matrimonium genitos, petiit à Rege, ut eos natalibus donaret, & habiles ad ſuccedendum in quaſvis dignitates redderet, votique damnatus Gravinenſem Comitatum ANTONAZZO vivens reſignavit, & pari modo Romanam abdicavit Præfecturam, impetrata facultate eam in JOH. BAPTISTAM transferendi. Hic inter milites Hieroſolymitanos, qui Rhodum tunc incolebant, nomen profeſſus, ex Priore Seafatenſi, denique ſupremus Ordinis Magiſter creari meruit. MARINUS, qui etiam è Paſcarella natus eſt, Eccleſiaſtico vitæ generi ſe dedit, factuſque eſt Protonotarius Apoſtolicus, dein Epiſcopus Cannenſis & tandem Archiepiſcopus Tarentinus, quemadmodum *Dux Guardiæ* ſuperius citatus refert; *Ugellus* à Panormitana Eccleſia ad Tarentinam tranſlocatum fuiſſe memorat. JACOBUS, quartus Paſcarellæ gnatus, à genitore cum CC. equitibus Aldobrandino Urſino Comiti Pitiliani, adverſus Senenſes bellum gerenti, auxilio miſſus, in quodam apud Soanum conflictu à Gilberto de Corregio in fronte vulneratus, ex ea plaga mortuus eſt; ſuperſtite patre, cujus fatum etiam ANTONAZZUS, jam dictus, antevertit, haud equidem magno temporis intervallo: eodem enim anno pater & filius deceſſere; Huic in Gravinenſi Comitatu ALEXANDER, natu minimus Paſcarellæ filius ſucceſſit, qui poſt triennium etiam fati legem implevit, paternamque hæreditatem JACOBO fratri conſanguineo reliquit: Hunc enim Jacobum alium ab illo, de quo paulò ante dictum eſt, fuiſſe, atque à Franciſco è legitimo toro, ſed ſerò & demum poſt annum 1443. quo è Paſcarella ſuſcepti jura legitimorum nacti ſunt natalium, genitum eſſe laudatus ſcriptor, *Ferr. della Marra Dux Guardiæ*, prolixè ivit adſertum; id quod autem, ſi tempus, quo iſtum juxta illud præſuppoſitum natum fuiſſe oportet, cum illo, quo Franciſcus ejus nepos denatus eſt, confertur, extra omnem dubitationis aleam non eſt poſitum.

JACOBUS, Franciſci filius legitimus, *quartus* itaque ex Urſinorum gente fuit *Comes Gravinæ*, Ducis dein dignatione mactus, idemque Comes *de Campagna* ſecundus, & materno jure Dominus S. Agathæ & Canoſæ; poſteà cum Petrus Paulus *de Andreis*, quo fratre uterino utebatur, ſine prole vivis exceſſiſſet, Delicitum quoque ad eum devolutum eſt cum jure in Comitatum Trojanum. Hunc Renatus Andegavenſis, Regno potitus, Johanni Coſſæ donaverat, qui Johannam *de Andreis*, Petri Pauli ſororem, pariter ſine liberis mortuam, in matrimonio habuit; Alfonſus Aragonius verò, poſtquam ſuperior factus eſſet, Garſiæ Cavaniglia dictum conceſſit Comitatum, cujus gnato Diego *Margarita Urſina* Jacobi Ducis Gravinenſis filia nupſit, nulla alia cum dote, quam actione illa in Trojanum Comitatum, cui ab Urſinis novæ affinitatis gratia renunciatum eſt; quemadmodum ſæpe memoratus Dux Guardiæ literis prodidit.

FRANCISCUS Dux Gravinæ tertius ſicuti Paulo Urſino de Lamenta-na de quo ad Tabulam quartam dictum, animo & vitæ genere ſimilis, ejuſque ſocius in caſtris Cæſaris Borgiæ, & tandem conſors etiam fœderis adverſus iſtum initi fuit, ita eodem quo ille fato uſus, atque à Borgia indigna una cum illo morte affectus eſt. A filiis ejus duobus duæ ortæ ſunt lineæ: namque JOHANNES ANTONIUS natu minor, qui Venetis Equitum ductor egregia meruit fama, lineam Ducum *Sangeminianorum* condidit; FERDINANDUS verò, natu major, *Gravinenſem* propagavit ſtirpem, & avitam ditionem Comitatu Murano auxit, in Principatu ulteriore ſito, quem uxor ejus ſecunda domui ſuæ intulit. Hujus ex gnato Antonio neptis JULIA, cum avunculo ſuo Nicolao Berardino Sanſeverino Principi de Biſignano, nec non Duci de S. Petro in Galatina & S. Marco, Comitique Tricarici & aliorum locorum, ſine liberis defuncto, ſuperſtes manſiſſet, hæreditatem quam reliquit ad ſe, utpote è ſorore ejus natu maxima ortam,

per-

pertinere contendens, confeſtim univerſæ poſſeſſionem cepit, titulosque & prærogativas Principum Biſiniani juxta cum marito Tiberio Carafa uſurpavit. Gravis exinde nata eſt controverſia, Ludovico Sanſeverino Comite Saponariæ actionem in dictum Principatum aliaſque defuncti ditiones tanquam avitas, ex capite fideicommiſſi in Sanſeverina familia olim inſtituti, movente; illa antequam finiretur *Julia* vivendi finem fecit, nulla relicta prole, ſed hærede ditionis controverſæ ſcripto Rege Hiſpaniarum Philippo III. inſtinctu mariti cui reliquas facultates ſuas legavit. Novas id peperit lites; namque MICHAEL ANTONIUS Gravinæ Dux, ex fratre Juliæ natus, nec non Ferdinandus Mendoza Marchio Vallis Sicilianæ, ex Dianora Sanſeverina, Juliæ amita, ortus, eam de allodialibus & mobilibus facultatibus ſuis, ipſorum damno, diſponere potuiſſe negarunt, dicamque Tiberio Carafæ impegerunt; ſed finem contentioni omni regia tandem impoſuit benignitas, quæ de ſuo decedens jure ſingulis ſatisfecit, quemadmodum *Blaſius Aldimarius* in auguſto Opere de Caraſarum familia retulit. (a) Iſta tranſactione Duci Gravinenſi, poſtremùm nominato, civitas S. *Marci* in Calabria, cum *Ducali* titulo ei annexo, nec non Caſtrovillarenſe oppidum obtigere. Eidem ſine prole mortuo in ditiones tituloſque avitos æque ac recens partos ſoror ſucceſſit unica, Duci Sermonettæ nupta, cumque iſta etiam nullam poſt ſe reliquiſſet ſobolem, ad PETRUM Urſinum Solafræ Principem, propatruo defunctæ natum, Gravinenſis Ducatus devolutus eſt, qui ducta in uxorem DOROTHEA *Urſina*, patruelis ſui filia, Comitatum Muranum cum avito rurſum conjunxit Ducatu, hæredemque ex ſe natum habuit FERDINANDUM, patrem filiorum duorum qui in vivis ſuperſunt.

PETRUS natu major Ferdinandi filius, poſt parentis exceſſum ſucceſſit quidem in ejus titulos; mox verò Religionis ſtudio iſtos fratri reliquit, & monachorum Dominicanorum familiam ingreſſus eſt, aſſumto nomine VINCENTII MARIÆ; ſacræ deinde purpuræ honores à Clemente X. Papa accepit, quibus iſte vel probitatem illius ivit ornatum, vel novæ litavit affinitati: uxorem enim non ita multò ante DOMINICUS Gravinæ Dux è familia Pontificis duxerat. Ea ſeptimo matrimonii anno viduatus, gnata unica ſuperſtite, ad ſecunda tranſiir vota cum *Hippolyta de Tocco*, è qua prolem utriuſque ſexus in Tabula nominatam ſuſcepit.

AD TAB. VII.

URSINORUM *de Monterotundo*, quorum diatypoſin, quantulam ex autoribus ſparſim conſarcinare licuit, Tabula VII. exhibuimus, originem *Gamurrinius* ad *Rinaldum* tulit, Matthæi Magni filium tertium, ſed continuam illorum ſeriem recenſere ſuperſedit; poſtquam enim obiter memoravit, Neapoleonem de Urſinis, qui à Nicolao IV. Papa ſacra anno 1288. purpura ornatus, atque an. 1342. d. 23. Martii mortuus eſt, Rinaldi fuiſſe gnatum, protinus ad URSUM, Laurentii & Jacobi patrem delapſus eſt, præteritis intermediis. Sanſovinum verò origo Urſinorum de Monterotundo prorſus latnit, à Julio demum & Baptiſta Cardinali fratribus, quorum etiam genitorem ignoravit, diatypoſin ſuam exorſum. Urſum illum, cujus jam mentionem fecimus, & à quo ſchematis noſtri initium duximus, eundem dicere temporis ratio patitur, quem Florentinis militaſſe, & in improſpera eorum expeditione qua duce Carolo Malateſta Zagonaram, ab Angelo Pergolano obſeſſam, ivere liberatum, undis hauſtum fuiſſe *Scipio Admiratus* literis prodidit.

BAPTISTÆ Urſini, quem ex Clerico Cameræ Apoſtolicæ Sixtus IV. Rom. Pontifex *Cardinalem* creavit, patrem, nulli Hiſtoricorum, ne qui-

(a) *Libro II. pag. 296. & ſeqq.*
(b) *Hiſt. Florent. in fine Libri XVIII.*

Digitized by Google

dem Ciacconio, notatum, *Ughellus* ſubindicavit illo loco, quo de Urſo ejus fratre, Epiſcopo Theanenſi, verba fecit, ita enim ea ſe habent: URSUS *de Urſinis de Monterotundo, Laurentii F. Baptiſtæ Cardinalis Sixti IV. germanus frater, Fulvii Cardinalis patruus, Rainaldi Archiepiſcopi Florentini, & Claricis, Leonis X. matris, patruelis, Romanæ nobilitatis vir primarius, Abbas Commendatarius S. Vincentii de Vulturno, Theanenſis Epiſcopus electus eſt anno* 1474. 14. *Kal. Aprilis. Fato functus eſt in Pannonia Apoſtolicæ ſedis ad Regem Legatus an.* 1495. (*c*) Ex his non tantum quo patre Baptiſta Cardinalis natus fuerit, liquet, ſed etiam quis Rinaldum Archiepiſcopum Florentinum genuerit colligere licet; dum enim is Baptiſtæ patruelis dicitur, è Jacobo Laurentii fratre natum fuiſſe oportet; haud tamen eadem *Claricis*, matris Leonis X. erat cognatio, licet ejuſdem gradus: hæc enim non ex patruo Baptiſtæ & Urſi, ſed ex eorum avunculo Latino Urſino orta erat. FULVIUM verò dum Cardinalem vocavit Ughellus, falſus eſt, eumque cum gentili homonymo è Ducum Gravinenſium ſtirpe fato confudit; iſte verò *Epiſcopus Spoletanus* fuit, à Pio IV. electus, eoque in munere deceſſit, poſtquàm ſibi Coadjutorem cum futura ſucceſſione à Gregorio XIII. accepiſſet Petrum Urſinum Fulvii f. Flavii Cardinalis Gravinenſis modò innuti ex fratre nepotem, unde confuſionem illam ortam eſſe ſuſpicor. Cæterum BAPTISTA Cardinalis & RINALDUS Archiepiſcopus Florentinus illa tempeſtate, qua Alexander VI. Pontifex ejuſque filius Cæſar Borgia ferali erga Urſinos flagrabant odio, atque exitium eminentioribus inter eos ſtruebant, capti atque Angelicæ arci incluſi ſunt, ubi cùm Cardinalis viginti dies fuiſſet ac tandem illum ægrotare rumor ſparſus eſſet, mortuus eſt, *veneno, ut firma fuit opinio, ſublatus*; (*d*) alter verò libertati redditus ad Archiepiſcopatum rediit ſuum, quem elapſo quinquennio abdicavit, reſervata ſibi annua penſione 900. ſcutatorum, atque exinde *Archiepiſcopus Cæſarienſis* appellatus eſt. (*e*) JULIUS etiam frater Baptiſtæ Cardinalis natu major, in numero Urſinorum fuit, qui in poteſtatem Alexandri Papæ & Cæſaris Borgiæ delapſi ſunt, factumque id eſt paulò poſt mortem Cardinalis: à Cæſare enim in *Cere* obſeſſus, & deditionem facere coactus eſt; pactam verò incolumitatem obtinuit, præter Pontificis conſuetudinem, communemque expectationem, ſicut *Guicciardinus* ſcripſit.

Julii poſteri ferè omnes virtute militari illuſtrati ſunt: MARIUS Florentinis militans cum urbs à Cæſareo exercitu obſidione premeretur, mortem oppetiit: ruina muri, majore machina dejecti, oppreſſus, (*f*) relicto poſt ſe JULIO qui in bellis Italicis invicti animi & impavidi ſpiritus multa edidit documenta. VALERIUS Marii frater, facto ſub Rentii Ceritis diſciplina tyrocinio, ſub auſpiciis Leonis X. & Clementis VII. Pontificum Rom. inſigni fama ſtipendia fecit; poſteà ſub Lautreccio Gallici exercitus Imperatore, equitum ductor merens Aſcolitanum Principatum & Nolanum Comitatum, quæ in Urſinorum ditione quondam fuerant, recepit, ſed, cum tergum Gallis obvertiſſet fortuna, iterum amiſit, quamvis apud Carolum V. Imperatorem, cum is viri fortitudinem & prudentiam cognoviſſet, magna in exiſtimatione & bellici conſilii particeps eſſet. Ad extremum Venetæ Reip. operam ſuam addixit, quæ tum in bello Corcyrenſi adverſus Solimannum Turcarum Imperar. ubi *Oliverottus* ejus filius in ætatis flore extinctus eſt, tum in Dalmatia enituit. Spiritum Venetiis reddidit in vigore ætatis, ibique in æde S. Mariæ de Horto terræ mandato hoc poſitum eſt epitaphium: *Valerio Urſino Julii F. Aſcul. Principi, per omnes bellicæ laudis gradus terra marique ſumma animi fortitudine, prudentia ac fide, ab ineunte penè ætate ſub Ducib. Pont. Imp. ac Reg. pervecto, ſub Venetis demum jam multis ann. omni ſummi ac fidelis*

(c) *Ughell. Ital. Sacr. Tomo VI.*
(d) *Guicciard. Lib. V.*
(e) *Ughell. Ital. Sacr. Tomo VI.*
(f) *Ammirat. Hiſt. Flor. Lib. XXX.*

fidelis Ducis munere functo, cùm in medio ætat. ac rer. gerendarum curſu eum invida mors ſuſtuliſſet una cum totius Reip. mœrore, Ux. ac Filii dolentes P. Vix. Ann. XLVI. Menſ. V. Dies XXVIII.

JORDANUS, Valerii F. Coſmo M. Duci Hetruriæ cum aliis in expeditionibus, tum præcipuè in Senenſi bello inſignem navavit operam; eoque confecto Gallis in Corſica militavit, quibus fortitudinem ita probavit ſuam, ut inſulæ præfectura ei concrederetur, quam etiam triennii ſpatio honorificè obiit, & inſignibus *Ordinis Regii S. Michaelis* ornari promeruit. Denique an. 1563. à Veneto Senatu ſtipendio mille ac quingentorum aureorum nummorum annuorum conductus, & peditatus, nec non militaris Brixiæ civitatis cuſtodiæ præfectura inſignitus, proximo ſtatim anno in urbe modò dicta fortuito extinctus eſt caſu: namque currus non audientis habenas everſione quaſſatum, & altera abhinc die in cubiculo deambulantem continuò mors occupavit, quemadmodum *Sanſovinus* refert. (*g*) Inter ejus filios, quos ex Bartholomæi Liviani clariſſimi bellatoris gnata ſuſcepit, LUDOVICUS & RAIMUNDUS triſtem vitæ exitum ſuo ſibi jumento accerſiverunt; poſterior enim Romæ à ſatellitibus publicis, quos *Sbirros* vocant, quorumque præfectum contumelia affecerat, per tumultum interemtus, prior autem *homo* ſicut *Thuani* habent verba, *pervicaci audacia*, cùm fratris mortem cæde Vincentii Vitellii, Vicarii urbis Romæ, in ipſa urbe & via publica perpetrata, ultus eſſet, ſolumque ob id facinus vertere coactus, exulibus aliquandiu ducem ſe præbuiſſet, & ad extremum in Venetorum ditione, de qua majores ſui tam benè meriti erant, receptum nactus, Virginiam Acorambonam, Pauli Jordani Urſini viduam, Flaminiumque illius fratrem, immiſſis noctu ſicariis Patavii interfeciſſet, in Decemvirum poteſtatem delapſus, & ex eorum ſententia Venetiis ſtrangulatus eſt, quemadmodum uberius à laudato paulò ante *Thuano* literis proditum eſt. (*h*) Uxor Ludovico fuit *Julia Sabella*, ingentis animi fœmina, moribuſque & ingenio præſtans: ea ſecundis nuptiis Johanni Vivono, Piſanii Marchioni tunc Henrici II. Regis apud Pontificem Oratori, in manum convenit.

TROILUS Urſinus, Pauli Emilii, qui Marii ac Valerii frater fuit, F. in Gallia ſub Henrico II. Rege inter nobiles domeſticos puer educatus, poſtquam ex ephebis exceſſit, Etruriæ Ducibus operam ſuam addixit, eorumque nomine legationes in Gallia ann. 1569. & 1570, atque an. 1573. in Polonia obiit. Denique cum ſuſpicionem moviſſet clandeſtinorum cum Iſabella Medicea, Pauli Jordani Ducis Bracciani gentilis ſui uxore, amorum, ſibi metuens in Galliam iterum ſe proripuit; neque tamen periculum, quod formidabat, effugit; ſed Lutetiæ dum ſe nocte quadam domum reciperet, à ſacrifico Ravennate, Franciſci Etruriæ Ducis, Iſabellæ fratris, emiſſario, interfectus eſt, quemadmodum in *Thuano Reſtituto* legitur.

Inter *Jacobi* Urſini Domini Montisrotundi poſteros FRANCIOTTUS inprimis inclaruit: is à puero arma tractavit, fuitque cum Julio agnato in Ceritenſi oppido, cùm id Cæſar Borgia acerrima preſſum obſidione ad deditionem adegit. Poſtquam uxore, cujus genus incompertum habemus, viduatus fuiſſet, ſagum cum toga commutavit, *Protonotarius Apoſtolicus* primùm, dein *Diaconus Cardinalis S. Georgii in Velabro* creatus eſt à Leone X. Papa in magna illa XXXI. Cardinalium creatione. Epiſcopus etiam rexit Bovianenſem & Ariminenſem Eccleſias, præfuitque *Archipresbyter* Baſilicæ Vaticanæ. Defuncto Leone cum in comitiis patrum ſtudia ad Hadrianum Cardinalem prona eſſent, unus omnium, ut ſuffragio acceſſuve juvaret, adduci non potuit; *nefas eſſe* dicens, *eum Chriſtianis ſacris præficere, quem non vidiſſet unquam, nec ab opinione virtutis planè cognoviſſet.* (*i*) At iſto nihiloſecius ad Pontificatum provecto, mox verò è vivis ſublato, in

(g) *Hiſt. degli huom. illuſtri Orſini Lib. III. Andr. Mauroc. Hiſt. Ven. Lib. VIII.*
(h) *Hiſtor. Libris LXXVII. & LXXXII.*
(i) *Jovius de Vita Hadriani VI.*

in novis comitiis, gliſcente Julii Medicis & Pompeji Columnæ æmulatione, ipſemet uti nobili & moderato, tractabilique ingenio homo à Claramontio Cardinali, Gallicæ factionis anteſignano, nominatus eſt, qui in Pontificem eligeretur; ſed obſtitit Pompejus Columna, maluitque ad Julium æmulum ſe convertere, quam pati, ut familiæ ſuæ ex profeſſo hoſtis pontificatu potiretur. (*k*) E genuina Franciotti Urſini poſteritate poſtremus HENRICUS fuit, ejus nepos; is gnatam quidem habuit è legitimo genitam toro, quam Alexander Urſinus Comes Pitiliani in uxorem duxit, ſpemque ſuccedendi in ſoceri ditionem concepit; ſed ea fruſtratus eſt, poſtquam FRANCIOTTUS Urſinus, Henrici nothus, à Papa Gregorio XIII. in gratiam matrimonii, quod cum *Camilla Sabella* contraxit, legitimis donatus ſuit natalibus; ab hujus poſteà gnatis FRANCISCO & HENRICO Montemrotundum Barberinis, Urbani VIII. Pontificis conſanguineis, venditum fuiſſe, Gamurrinius retulit.

(k) *Id. de Vita Pompeji Columnæ. Ciaccon. Hiſt. Pont. & Card. T. III. p.* 401.

Digitized by Google

INDEX ALPHABETICUS
FAMILIARUM & TITULORUM
hoc in opere occurrentium.

Numerus major claſſem, minor paginam, literæ vero Pr. D. M. C. dignitates Principum, Ducum, Marchionum & Comitum denotant. Familiæ à Titulis majoribus diſtinctæ ſunt literis.

A.

de ALBA, C.	III.	218, 312.
Alliſte, D.	III.	254.
Almonacid, M.	I.	58.
Altavilla, M.	III.	227.
Alvito, D.	I.	89.
Amalfi, D.	II.	157, 160, 161.
Ibid.	III.	218.
S. Angelo, M.	II.	116.
S. Anna, Pr.	II.	205.
Anticoli, P.	III.	225.
S. Autimo, Pr.	III.	280.
Aquila, Pr.	I.	11.
Aſcoli, Pr.	III.	320.
Atripaldo, M.	III.	314.

B.

de BAgnara, D.	III.	280.
Bagno, C.	II.	144.
Bagnolo, D.	II.	205.
Baſſanello, D.	III.	224.
Belriſguardo, D.	III.	263.
BIRAGO.	I.	36. & ſeqq.
de Biſaccia, D.	III.	264.
Biſignano, Pr.	III.	296.
Borgaro, C.	I.	38.
Botrello, C.	III.	258.
Bracciano, D.	III.	312.
Burdelano, M.	I.	51.
Butero, Pr.	III.	222.

C.

de CAjazzo, C.	III.	292.
Candello, C.	I.	50.
Candia, M.	I.	38.
Canoſio, M.	I.	51.
Capaccia, M.	III.	294.
Carboniano, Pr.	III.	224, 225.
Carrara, M. Pr.	I.	4.
Caſalnovo, M.	III.	252, 263.
la Caſſa, C.	I.	39.
Caſtellina, M.	II.	116.
Caſtelrodrigo, M.	I.	58.
Caſtro, D.	I.	16.
Catanzaro, D.	III.	277.
Celano, D.	II.	160. III. 219.
Celenza, M.	III.	247.
Cellamare, Pr.	I.	67.
Cerchiaro, M.	III.	262.
CIBO,	I.	3. & ſeqq.
de Claromonte, C.	III.	296.
COLONNA,	III.	217. & ſeqq.
de Concordia, C.	I.	28.
Corigliano, C.	III.	277, 293.
Cotrone, M.	III.	276
Crevecœur, M.	I.	50.

D.

S. DOnato, D.	III.	304.

E.

ENtrames, B.	I.	38.

F.

FARNESE,	I.	13. & ſeqq.
de Ferentilla, C.	I.	4
FERRERI,	I.	40. & ſeqq.
de Firenze, P.	II.	110. M. D. II. 112.
la Floreſta, Pr.	III.	280.
Forano, M.	II.	205.
Foſdinova, M.	I.	10, 11.

G.

de GAlatio, Pr.	III.	223.
GALLIO,	I.	89, 98.
de Gallicano, Pr.	III.	220.
GAMBACORTA,	III.	243. & ſeqq.
de St. Gemini, D.	III.	312, 319.
Giovinaſſo, D.	I.	66.
Giuliano, D.	II.	184.
Gragnola, M.	I.	11.
Gravina, C. & D.	III.	318.
GUIDI, C.	II.	140. & ſeqq.

H.

de HIjar, D.	III.	263
HOMODEI,	I.	57. & ſeqq.

I.

de ILleceto, M.	II.	161.
JUDICE,	I.	63. & ſeqq.

L.

de LOzzolo, Dn.	I.	50.
Lamentana, M.	III.	314.
Latera, D.	I.	58.
Lauro, M.	III.	264.
Llcodia, M.	III.	282.
Limatola, D.	III.	247.

M.

de S. MArco, M.	III.	254.
la Marmora, M.	I.	51.
Marſi, D.	III.	219.
Marſico, C.	III.	291, 292.
Marſico novo, Pr.	III.	261.
MARZANO,	III.	276, 286. & ſeqq.
de Maſſa, Pr.	I.	4.
de Maſſerano, M. & Pr.	I.	150.
la Matrice, Pr.	III.	314.
S. Mauro, D.	III.	262.
MEDICIS,	II.	101. & ſeqq.
de Meliſſa, C.	III.	255
Melzo, C.	I.	88.
Miletto, C.	III.	292.
Mirandula, D.	I.	28.
Mondorvino, Pr.	III.	260, 261.

de Mon-

de Montafia, M.	I.	77.
Montalto, C.	III.	276.
Montecalvo, D.	III.	256.
Montecorvino, Pr.	III.	262.
Monteleone, D.	III.	258, 262.
Montemarciano, D.	II.	158, 189.
Monterotundo, Dn.	III.	320.
Monte S. Savino, M.	III.	310.
Montibello, C. & M.	II.	142, 143.
Montieri, M.	II.	186.
la Motta, Pr.	III.	286.
Muro, C.	III.	318.
Muſocco, Pr.	I.	88.

N.

de NErola, Pr.	III.	313.
Noja, Pr.	III.	262.
Nola, C.	III.	316.

O.

de OPpido, C.	III.	316.
Ottajano, Pr.	II.	118.

P.

de PAcentro, C.	III.	316.
Palazzolo, Pr.	III.	282.
Paleſtrina, Pr.	III.	224.
Paliano, D. & P.	III.	222.
Palizzi, M.	III.	227.
Palletta, M.	III.	256.
Parma, D.	I.	16.
PICO,	I.	27. & ſeqq.
PICCOLOMINI,	II.	153. & ſeqq.
PIGNATELLI,	III.	251. & ſeqq.
de Piopera, M.	I.	59.
Pitigliano, C.	III.	310.
Pizzetone, C.	I.	86.
Poppi, C.	II.	143.
Porrejano, C.	II.	140.
Porlezo, C.	I.	86.
Potenza, C.	III.	295.

R.

de RAytano, D.	III.	226.
la Riviera, C.	I.	76.
Roaſche, C.	I.	38.
Rocca Manolfa, D.	III.	254.
Roccavione, M.	I.	39.
Romagno, M.	I.	51.
RUFFO,	III.	275. & ſeqq.

S.

de SAbuca, M.	III.	262.
Salerno, Pr.	III.	218.
SALVIATI,	II.	179. & ſeqq.
SANSEVERINO,	III.	291. & ſeqq.
de Saponara, C.	III.	295, 297.
Sarno, C.	III.	308.
Scaletta, Pr.	III.	281.
Scilla, Pr.	III.	278, 282.
Sclci, D.	III.	315.
Seſſa, D.	III.	276.
SFONDRATO,	I.	75. & ſeqq.
de Sinopoli, C.	III.	278.
Solafra, P.	III.	318.
Sommino, Pr.	III.	223.
Sovana, C.	III.	311.
Spinazzola, M.	III.	261.
Strongoli, Pr.	III.	255.
STROZZA,	II.	191. & ſeqq.

T.

de TAgliacoſſo, D.	III.	222.
Ibid.	III.	312.
Taranto, Pr.	III.	309.
Terranova, C.	III.	293.
Tolve, D.	III.	255.
Trajetto, D.	III.	218.
Tricarico, C.	III.	294, 296.
Tripalda, M.	III.	314.
TRIVULZO,	I.	81. & ſeqq.

V.

de S. VAlentino, C.	III.	264.
Valle, M.	III.	263.
Vallereale, Pr.	II.	160.
Venoſa, D.	III.	309.
Vicovaro, Pr.	III.	313.
Viglevano, M.	I.	86, 87.
Vilques, C.	I.	38.
Voghera, M.	I.	66.
URSINO,	III.	307. & ſeqq.

Z.

de ZAgarola, D.	III.	220.

VIRI

VIRI ILLUSTRIS

DANIELIS DE MEDIOLANO-VICECOMITIS,

Liberi Baronis S. Rom. Imperii & Senatoris Ultrajectenſis de Gentis ſuæ ortu & ſcuto,

EPISTOLÆ DUÆ

Ad Autorem Operis ſuperioris ſcriptæ,

TABULISQUE GENEALOGICIS

Nec non

Deſcriptione inſignium Familiarum, quæ cognatione cum ſua conjunctæ ſunt, ſtipatæ.

Digitized by Google

Digitized by Google

EPISTOLA PRIMA.

MONSIEUR,

LES Livres, que vous avez publiés de tems en tems, touchant les Genealogies & Blaſons des familles, m'ont donné tant de plaiſir, que j'ai pris, il y a long-tems, le deſſein de faire connoiſſance avec vous: mais, ayant ignoré juſques à cette heure le chemin, par où je pourrois établir un commerce de lettres, vos Recherches Hiſtoriqnes & Genealogiques des Grands d'Eſpagne m'ont donné occaſion, de m'adreſſer ſur ce ſujet à Monſieur Zacharie Châtelain, vôtre Imprimeur, qui a eu la bonté de me procurer cette adreſſe. J'eſpere donc, Monſieur, que vous ne tronverez pas mauvais, ſi je vous entretiens un pen ſur le Blaſon & la Genealogie des Viſcontis de Milan. Dans l'Hiſtoire Genealogique d'Italie & d'Eſpagne pag. 155. vous donnés aux Viſcontis, ſur la foi du Comte Gualdi, un Ecu écartelé de la Guivre & du Lion: mais ſans déplaire à cet Autenr, je ne crois pas, qu'il prouve jamais, que ceux de cette famille ont ainſi porté leurs Armes. Il eſt bien vrai, qu'ils ont acoſté leurs Ecus, (comme d'nn Ordre Militaire,) de deux bâtons ardens, ayant chacun deux urnes ou ſeaux d'eau, comme on peut voir ſur un Ducat de Galeazze-Marie Sforza-Viſconti cinquiéme Duc de Milan, que je garde entre autres monnoyes de ce Duché, & dont on trouve la figure aux Livres des monnoyeurs, comme auſſi celle d'un double Ducat du même Duc, qui a pour revers ce Lion aſſis, ou plûtôt couché & orné, comme le Comte Gualdi le donne au deuxiéme & troiſiéme de l'Ecu mentionné. Ce qui eſt conforme à ce qu'en rapporte Jovius dans la vie de Galeazze II. Viſconti, qui après avoir raconté l'origine de cette Deviſe, y ajoûte: *Ex ipſa enim clypei pictura, ardentes bini torres, pendentibus totidem aquariis ſitulis, contrariæ poteſtatis facultatem exprimebant.* Touchant les ſept Couronnes, qu'on dit être les Armoiries anciennes des Viſcontis, & que Petra Sancta allegue ſans aucune preuve, dans ſon Livre, de teſſeris Gentilitiis, pag. 569. Col. 1. je les tiens fabuleuſes. Pour l'échiqueté; l'Auteur anonyme, qui ſuit après le Livre de Biſſins, de nobilitate Vicecomitum, eſt d'opinion, que les Viſcontis ſe ſont ſervis anciennement, en ſouſcrivant leurs lettres ou autres inſtrumens, d'nn échiqueté ou d'un Dragon, à la maniere des Notaires, qui accompagnent leurs noms, pour plus grande précaution de quelques traits. Voyez-le à la fin de la page penultiéme, où vous trouverez les paroles ſuivantes: *Deque antiquitus in manuum ſignis uſurpato à gentis proceribus non minus ſquamoſo Dracone, quam ſchemate teſſellato.* Pour moi, je ſnis de la même opinion, que feu Monſieur Meneſtrier, qui prouve dans ſon Livre, de l'origine des Armoiries, que les Blaſons n'ont pas été ſi communément en uſage avant l'an mille, d'où je tire cette conſequence: que ſi les Viſcontis ont porté la Guivre dès la naiſſance même des Armoiries, ils ne peuvent pas s'être ſervis d'nn Blaſon plus ancien, comme ſeroit l'échiqueté, ou les ſept Couronnes; car comme vous ſavez, on attribue l'origine du Serpent de cette famille, ou à l'expédition, qu' Othon Viſconti fit dans la Terre-Sainte, du tems de Godeſroy de Bonillon, ou à la Bìſſe d'airain, qui ſe trouve ſur une Colomne dans l'Egliſe de S. Ambroiſe à Milan, quoique je tienne le premier abſolument fanx, & que le deuxiéme n'ait au plus, que quelque apparence de verité: mais ce qui me plairoit davantage eſt le ſentiment dudit Meneſtrier, qu'il a au Livre de l'origine des Armoiries chap. 4. pag. 105. en diſant: *Pour détruire ces fables, il ne faut que remarquer, que ce Serpent eſt l'Armoirie parlante de la Comté d'Anglerie, comme on voit au tombeau de Jean-Galeas Duc de Milan dans la Chartreuſe de Pavie, où toutes les Armoiries de ſes Etats ſont repreſentées, l'Aigle pour la Comté de Pavie, la Croix pour la Ville*

Xx 2 de

Digitized by Google

de Milan, & ſur la Guivre il y a écrit: Comes Angleriæ, ou comme on lit ailleurs Anguariæ. Tellement que cette Guivre fait alluſion à ce nom. Le Serpent étant dit Anguis en Latin. Volaterr. l. 4. Geogr. Angleriæ Caſtellum prope Mediolanum eſt, unde originem Vicecomites ſe habere dicunt in Mediolanenſibus rebus. Auſſi dans toutes les Hiſtoires anciennes, ils ſont qualifiés Comtes d'Anglerie, avant qu'ils ſoient nommés Princes de Milan. Andreas, Angleriæ Comes, Mediolani Princeps, unicus Othi Principis filius, hoc anno defuncto patre, 18. ætatis ſuæ anno eidem in Principatu ſuccedens regnavit annis 45. Philippus Bergomas in ſupplem. an. 1110. Omnibus præfuit Gualfaginus, Angleriæ Comes, vir tum genere, tum factis clarus. Du Bravius l. 12. Pour ce qui eſt de l'Aigle des Rois des Romains, dont les Viſcontis de Milan coupent ou écartellent leurs Ecus, depuis Mathieu le Grand, qui en fut honoré par l'Empereur Adolphe de Naſſau; je dis, que non ſeulement ce Mathieu & ceux, qui entre ſes Fils & Couſins ont été Vicaires Imperiaux s'en ſont ſervis; mais toute la Poſterité indifferement, témoin Georgius Merula, Antiquit. Vicecomitum Mediolanenſium Lib. 6. pag. 147. litt. D. & 144. litt. A. en parlant ainſi: *Procurator igitur: ſive, (ut vulgatiſſimum verbum uſurpemus,) Imperialis Vicarius delegatur: quæ dignitas ut ſplendidior foret, ſimul etiam ut opinione & amicitia Arnulphi popularibus metuentior, ceteris autem venerabilior eſſet, cum Cæſare fœdera profeſſus eſt, & quaſi illo auctore cuncta gerere videretur, Aquilam Imperii ſignum tunc primum ſuſtulit, quam deinceps filii & nepotes geſtavere.* Et Bernardin Corio, Hiſtorien de Milan, dans la troiſiéme partie à l'an. 1323. parlant du combat, que Galeazze premier, fils aîné de Mathieu, livra aux ſoldats de l'Egliſe Romaine dit: *Et i Stendardi della Republica & dell' Aquila con la vipera furono aſſignati ai fedeli & valoroſi ſoldati.* Le même dans la quatriéme partie à l'an. 1395. en racontant la ceremonie dn couronnement de Jean Galeazze Viſconti, premier Duc de Milan, parle ainſi: *Et alla ſiniſtra Othone Mandello Cavaliere aureato con lo Stendardo dell' Aquila e della vipera à quartieri.* Et au Privilege, que Maximilien premier, Empereur donna à Louïs Sforza-Viſconti l'an. 1494. en le créant Duc de Milan, qu'on trouve chez le même Corio dans la ſeptiéme partie, il eſt dit: *Præſertim de inſignibus noſtris Regalibus, quæ Majores tui actu noſtro, ac Prædeceſſorum noſtrorum ſereniſſimorum Imperatorum ac Regum nomine, retroactis temporibus in bellorum actibus & ubique ſtrenue retulerunt*: & plus bas: *quod pro dicto Ducatu Mediolani arma ſeu inſignia Regalia, videlicet Aquilam nigram in campo aureo, in forma qua ipſa Sereniſſimi Reges deferre conſueverunt, aut per quarteria tuis tuorumque deſcendentium Armis* &c. Vons voyez bien, Monſieur, que Galeazze I. & Jean Galeazze, deſſus nommés, ont tous deux porté l'Aigle, ſans avoir jamais été Vicaires Imperiaux, ne ſe pouvant pas dire auſſi, que le dernier l'ait fait en qualité de Duc, parce que le Diplome, qu'il a obtenu de l'Empereur Vinciſlas, & qui ſe trouve chez Leibnits, dans la premiere partie du Code diplomatique, pag. 257. n. CIX. n'en parle pas un ſeul mot. A quoi j'ajoûterai qne la qualité de Vicaire Imperial a été perſonnelle & non pas hereditaire, parce qu'entre les Décendans de Mathieu le Grand, Azzo ſon petit-fils fut créé par l'Empereur Louïs cinquiéme, auſſi bien, que Mathieu II. Barnabas & Galeazze II. tous trois freres & petits-fils du même Mathien, par l'Empereur Charles quatriéme. Comme on le peut prouver par la lettre patente, que l'Empereur Louis V. accorda à Azzo le 23. Septembre 1329. Voyez Corio dans la troiſiéme partie, & par le Diplome de l'Empereur Charles quatriéme, dont le fragment eſt chez Creſcentius dans ſon Ampliteatre Romain, pag. 340. Col. 1. Voyez auſſi du Puy touchant les droits du Roy Très-Chrétien ſur les Etats de ſes voiſins, pag. 126. Mais, pour n'être pas trop long, je paſſerai aux Armoiries des Viſcontis Seigneurs de Somma, qui écartellent de la Guivre & du Lion, mettant le dernier au premier & quatriéme, & le faiſant encore plus vieux que la Guivre, parce qu'ils veulent faire paſſer le Lion pour les anciennes Armes du Comté d'Anglerie, comme on peut voir au Diplome, que Céſar Viſconti, Marquis de Ciſlague, a obtenu de l'Empereur Ferdinand III. lequel j'ai en forme autentique, differente de celui, que Biſſius nous donne, en ceci, que ce Marquis eſt créé

entre

entre autres, Comte Palatin pour ſa perſonne ſeulement, & non pas pour tous les aînés de ſa poſterité: Mais ſans ſaire tort à ces grands Seignenrs, que je revere, je ſerois d'avis, que ce Lion eſt l'Ecn de Somma, leur Seigneurie, qu'ils ont poſſedée il y a quelques Siecles. Creſcentius pag. 352. en parle ainſi: *Coſi ancor eglino, riputandoſi padroni liberi di Somma & altre lor Caſtella, n'inquartarono il Leone coronato.* Cette opinion ſemble confirmer l'Auteur anonyme deſſus allegné au même endroit, où il promet de donner au Public une Diſſertation des faux Comtes d'Anglerie, & des Lions inventés dans leurs Ecus. En quitant les Blaſons, je vous dirai, Monſieur, touchánt la Genealogie des Viſcontis, que Creſcentius pag. 324. nomme Jean Viſconti, fils de Louïs & petit-fils de Barnabas, auſſi bien, que vous faites pag. 158. de vôtre Hiſtoire Genealogique d'Italie & d'Eſpagne, y ajoûtant de plus, qu'il étoit mort ſans enfans. *Johannes Vicecomes † ſine liberis.* Ce qui m'a frappé d'abord aux yeux, & m'a fait donter, ſi ce ne ſeroit pas une faute d'impreſſion, & qu'on devroit lire, † non ſine liberis, parce que vous dites pag. 180. *Johannis ex illo nati, eodem Autore referente, ratio habita eſt &c.* ſans y parler de ſa mort. A quoi je vons puis dire, que ce Jean Viſconti, à qui Philippe-Marie, troiſiéme & dernier Duc de Milan, de la Maiſon Viſconti, a donné des terres, qui lui rendoient le fruit de trois cens florins par an, s'eſt retiré, ou caché plûtôt à la pourſuite de ſon parent, au Comté d'Aſti, où il a épouſé Dame Lucrece Graſſis, fille de Nicolas, que ſon fils Meſſire Mathias-Viſconti, dit de Milan, Chevalier, mon quatriéme Ayeul, ayant épouſé Dame Helene Pallio de Burio, Château ſitué audit Comté d'Aſti, s'en eſt allé aux Pais-Bas l'an 1494. la Poſterité duquel a demeuré quelque tems à Lille en Flandres, & s'eſt ſéparée en deux branches, mon troiſiéme Ayeul, Meſſire Guillaume de Milan-Viſconti, ayant épouſé deux femmes, la premiere étoit Dame Anne de Wolfwinkel, ma troiſiéme Ayeule, & encore une autre, dont j'ignore le nom. La branche aînée, de laquelle j'ai l'honneur d'être le Chef, a demeuré ici à Utrecht, depuis l'an 1613. que mon Grand-Pere, Meſſire Daniel de Milan-Viſconti, Mari de Dame Jeanne del Corne y eſt venu, & la Cadette eſt à cette heure à Malines. Si vous deſirez d'avoir nôtre Décendance, ayez la bonté de m'en avertir, je ne manquerai pas de vous l'envoyer. J'ai trouvé un paſſage dans le deuxiéme Volume de l'Hiſtoire de Cambreſis, de Jean le Carpentier pag. 820. où vous trouverez les paroles ſuivantes: *De ce Mariage vint Marguerite de la Motte, Dame de Diſque, qui fut conjointe avec Gabriel Pally Sr. du Grand Chaſtelet, Steenbergues fils de Marc-Antoine (fils de Gabriel, iſſu de François Sr. du Chaſteau de Bucy* (liſez Bury ou Burio) *au Comté d'Aſt & de Lucrecé Viſconti, fille de Jean & de Catherine de Bergaingne) & de Jeanne de Vauchelles.* Ce qûi eſt une marque évidente, qu'il y a eu des Viſcontis au Comté d'Aſti, qui n'ont pas été connus ni à Creſcentius, ni à vous-même, Monſieur. Pour ce qui eſt de nôtre Blaſon; mes Ancêtres ont toûjours porté coupé au premier l'Aigle du Roi des Romains; an deuxiéme la Guivre de Milan. On peut voir nos Armoiries de cette maniere en beaucoup d'endroits aux Païs-Bas. Dans la Chapelle de Meſſire Guillaume de Succa, à la Paroiſſe de S. Thomas à Liege, qui étoit de Caſtelnuovo d'Aſti, & avoit épouſé Dame Helene de Milan-Viſconti, Sœur de mon Biſayeul, Meſſire Jean de Milan-Viſconti, Mari d'Agnes Maes. Au tombeau de Meſſire Jean-Odon Brias ou Briaſſa, Seign. de Peteghem, proche d'Oudenarde, & Recevenr hereditaire du Vieux Bourg, auſſi Originaire de Caſtelnuovo d'Aſti, & Mari de Dame Marie de Milan-Viſconti, Sœur de mon Ayeul, lequel tombeau ſe trouve dans l'Egliſe de Nôtre-Dame à S. Pierre au Mont Blandin, proche de Gand. Et ici à Utrecht, à la Paroiſſe de S. Jacques, au tombeau de Meſſire Ottavio Del Ponte, natif de Caſal en Montferrat, fils de Dame Lucrece de Medicis, & Mari de Dame Anne de Milan-Viſconti, fille du ſecond lit de mon troiſiéme Ayeul. Et en d'autres Egliſes & lieux. Mais, depuis que l'Auguſtiſſime Emperenr Leopold, de glorieuſe memoire, a reconnu nôtre nobleſſe & extraction, nous portons écartelé au premier & quatriéme d'or à l'Aigle de Sable, au deuxiéme & troiſiéme d'argent à la Gnivre d'azur, couronnée d'or & tortillée de trois tours en pal, à l'enfant iſſant de

guenles. L'Ecu timbré d'une Couronne. Pour cimier un Bonnet Ducal, ſommé de la Guivre de nos Armes entre un vol d'argent. Auquel nous pouvons encore joindre deux autres cimiers & Bonnets Ducaux, dans le nombre & ordre qu'il nous plaît, dont l'un eſt ſurmonté de l'Aigle de l'Empire, marquée ſur la poitrine de la lettre dorée L. & l'autre d'une queuë de paon, chargée d'un petit Ecuſſon rond d'argent, marqué d'une Croix de gueules, qui eſt la Ville Capitale, poſée ſur le timbre de la Maiſon d'Autriche, Maîtreſſe de la Ville auſſi bien que du Duché de Milan. Le tout accordé à mon Pere, Meſſire Jean de Milan-Viſconti, Mari de Dame Alexandrine Kriex, par la lettre patente du même Empereur, quand il fut créé Libre Baron du S. Empire, avec moi Daniel de Milan-Viſconti, Senateur de la Ville d'Utrecht, Mari de Dame Matildes Jacoba Servais de Limbourg. & trois freres Chanoines de S. Marie tous morts, & encore avec mes quatre enfans, nommés Jean-Servais, Cornelie-Servatrice, Alexandrine-Magdalene, & Gisbert-Franco. Ma lettre étant devenue trop longue, je finirai en vous priant de m'honorer de vôtre réponſe, laquelle j'attendrai avec impatience, vous conjurant de croire, que je n'ai d'autre inclination au monde, que de vous pouvoir montrer un jour ma reconnoiſſance, & avec quel profond reſpect je ſuis,

MONSIEUR,

Vôtre très-humble & très-obéïſſant Serviteur.

Utrecht ce 21. Decembre 1707.

MILAN-VISCONTI.

EPISTOLA SECUNDA.

MONSIEUR,

SI les affaires continuelles, que j'ai ſur les bras, ne m'euſſent pas empêché juſques à cette heure, il y a long-tems que je me ferois acquité de mon devoir à vous témoigner, que ce fut avec bien de la joye, que je reçûs vôtre réponſe du 10. Janvier, dont il vous a plû de m'honorer, laquelle étant pleine de ſincerité, m'oblige & me ſatisfait en même tems de telle maniere, que les moyens me manquent de me pouvoir revancher de toutes vos bontés, dont vous venez de me combler. Jugez, Monſieur, je vous prie, du contentement qui me doit reſter, par la grace même toute démeſurée, que vous m'accordés en me déclarant ſi genereuſement vôtre intention & deſſein touchant nôtre Décendance, & en me donnant auſſi la permiſſion de vous envoyer nôtre Genealogie, laquelle j'ai l'honneur de joindre ici. Meſſire Mathieu Viſconti Seigneur de Milan en eſt la tige, ayant été le premier, qui a joint l'Aigle du Roi des Romains, obtenue de l'Empereur Adolphe de Naſſau, à la Guivre, ancien Blaſon des Viſcontis, que les Viſcontis de Milan mes Ancêtres ont portées tontes deux juſques à nous, comme les Viſcontis de Somma écartellent d'un Lion, & les Viſconti-Borromei d'une Bride. En dreſſant cette table j'ai ſuivi vôtre maniere, autant qu'il m'a été poſſible, pour vous donner moins de peine. S'il y a pourtant quelque choſe, que vous n'approuviés pas, vous n'avez qu'à la corriger & effacer tout ce que vous y trouverez de ſuperflu. J'en ai déja retranché les lieux des enterremens, pour abreger d'autant plus mon écriture, laquelle differe au commencement en deux ou trois dates de vôtre poſition, dont j'allegue Corio ponr mon garent, vous laiſſant la liberté d'y retoucher, comme il vous plaira. Je vous fais tenir auſſi les Armoiries de nôtre Famille,

le, & de celles de nos Alliés, blaſonnées en François, parce que cette Langue eſt plus propre à cela, que pas une autre. Si pourtant vous les aimiés plûtôt en Latin, trouvez bon, Monſieur, que je vous fourniſſe ici le Paragraphe de nôtre Diplome, qui en parle ainſi: *Quo vero ſingularem benigni noſtri erga te animi propenſionem uberius experiaris, antiqua Armorum tuorum gentilitia inſignia non ſolum clementer laudavimus, approbavimus, ſed & auximus & locupletavimus, tibique ac toti poſteritati tuæ legitimæ, in hunc qui ſequitur modum, perpetuo poſthac geſtanda ac deferenda elargimur. Scutum videlicet tranſverſim ſectum, ſuperiori clypei parte aureum Aquila nigra inſignitum, partium Gibellinarum ſymbolum; quod illuſtres Majores tui anno Domini milleſimo ducenteſimo nonageſimo ſecundo, tempore Imperatoris Adolphi Naſſovii, prædeceſſoris noſtri ſuſtulerunt, & in hæc uſque tempora geſtarunt. Ac infra argenteum impreſſum, angue cærulea auro coronata, & ſepties ſe hac illac torquente, quæ puerum rubrum ſeu excoriatum vix media ſuperioris corporis parte reſiduum, & brachia hinc inde extendentem latis faucibus deglutire videatur, perantiquum Vicecomitum Mediolaneuſium, & genuinum Angleriæ Comitum Stemma præ ſe ferens. Scutum hoc tegatur aurea corona, cui incumbat galea aperta, tornearia vulgo dicta, pariter coronata, cancellis ac limbis deaurata, & phaleris ſive laciniis argenteis & cæruleis circumvolitantibus decora. E cujus cono draco cæruleus auro coronatus intra duas alas argenteas puerum (ut in ſcuto) rubrum ſeu excoriatum deglutiens pectore tenus exſurgat. Et hæc quidem familiæ veſtræ Arma deſcripto modo, vel etiam ex benigniſſima conceſſione noſtra anguem ſolum geſtare, aut in ſcuto quadripartito, ſcilicet in prima & quarta ejus parte Aquilam, & in ſecunda & tertia areola Anguem deinceps deferre pro beneplacito veſtro vobis licitum & conceſſum ſit. Ac pro majore in vos beneficentia noſtra Cæſarca, modo dicta galea. loco coronæ, tecta ſit rubro & rotundo depreſſo pileo, corona circumdato, atque argenteo metallo cum impreſſis pontici muris maculis, nigris; cujus apex ſit draco intra duas alas ſuperius deſcriptus. Addanturque præterea duæ adhuc galeæ, eo quo vobis placuerit numero & ordine collocandæ, ac caſſidi veſtræ apponeudæ, pileis quoque, ut ſupra coopertæ, una earum laciniis aureis & nigris ornata ſit, eique inſiſtat biceps Aquila nigra diademate redimita, in cujus pectore initialis littera Auguſti noſtri nominis L. deaurata conſpiciatur. Altera laciniis albis & rubris decorata ſit, & pavonis cauda faſtigiata, cui imponatur alba parma rotunda cruce rubra ſignata. Ad ſcuti latera adſtent duo Telamones, nimirum aurei Leopardi, antiqui Armorum veſtrorum cuſtodes. Quorum quiſque haſtam deauratam cum quadrato vexillo ſive bannerio ex noſtra liberalitate ſuſtentent. Vexillum quod à ſcuti latere dextro eſt, argenteum ſit ſive album, rubra cruce inſignitum. Vexillum vero à latere ſiniſtro itidem argenteum ſive album exhibeat anguem cæruleum ſuperius deſcriptum*, &c. J'ai fait autrefois quelques remarques là-deſſus, trop longues pour être inſerées ici, & encore incompletes, ayant formé le deſſein de les continuer, & principalement ſur les paroles ſuivantes, qui ſe trouvent dans un autre article, où l'Empereur dit à mon Pere: *Te genus tuum ducere ex pervetuſta & nobiliſſima militari Vicecomitum Mediolanenſium ſtirpe, quæ à plurimis retro ſeculis præfulſit Viris, in Eccleſiaſtica dignitate Pontificatu, Archiepiſcopatu, Epiſcopatu, in Seculari Ducum, Principum, Marchionum, Comitum prærogativa, conſpicuis, de Eccleſia, de Republica, de Patria & olim Romanorum Imperatoribus ac Regibus, Sacroque Romano Imperio bene meritis, tum Regum, Ducum, Principum, Marchionum & Comitum affinitate conjunctis, quæque originem ſuam refert ad Ducem Ermenulſum, illuſtris proſapiæ Principem, & ad Deſiderium filium ejus Longobardorum Regem, ac cognomen aſſumſit à Vicecomitis dignitate, prout id luculenter conſtat ex documentis à Johanne Maria Vicecomite, Mediolanenſis Metropolitanæ Præpoſito, anno milleſimo ſexcenteſimo ſexageſimo ſexto productis, in ipſius cooptatione in venerabile Collegium Equitum ac Judicum civitatis Mediolani, in quorum numerum non niſi verè Nobiles & Milites admittuntur. Conſiderantes etiam, quod ex modo dicta veteri Equeſtri familia Vicecomitum Mediolanenſium maſculina & recta ſerie ortum ſuum habuerit.* Suivant ici la filiation de nôtre Ligne. Au reſte quoique mes Ancêtres n'ayent pas été créés tous ſucceſſivement Chevaliers, je leur ai pourtant donné dans ma précédente, le titre de Meſſire, ſelon

Digitized by Google

lon l'uſage François, comme le pere Claude François Meneſtrier le fait voir au Livre de la Chevalerie Ancienne & Moderne dans la Préface en ces termes: *Si ce privilege anuexé à la Nobleſſe eſt uue marque de diſtiuction, il n'eſt rien de plus glorieux aux Maiſons nobles, que de produire des titres, où leurs Ancêtres ayent eu la qualité de* CHEVALIERS, *& le titre de* MESSIRE, MONSEIGNEUR, & HAUT & PUISSANT SEIGNEUR. *C'eſt ce qui fait, qu'à préſent la plûpart des Gentilshommes d'uue ancienne Nobleſſe, & dont les Ancêtres ont eu la qualité de* CHEVALIERS, *en prennent le titre, quoi qu'ils n'ayent pas été faits Chevaliers, parce qu'il n'eſt plus en uſage de recevoir cette ancienne Chevalerie. On pourroit dire, que c'eſt un abus, comme celui de mettre aujourd'hui des Couronnes de Comtes & de Marquis ſur la plûpart des Armoiries des Conſeillers, gens de Finances, & moindres Officiers: mais comme cette qualité priſe ſimplement & ſans adjoint, ne ſignifie autre choſe qu'un Gentilhomme ſorti d'une ancienne Race Militaire, & répond au titre Latin* MILES, *il ſemble que ce titre ſe doit tolerer à cette eſpece de Nobleſſe, celui d'*EQUES *étant reſervé aux autres Chevaliers.*

Ainſi nous qualifions du titre de Chevaliers de l'Ordre de S. Michel, & de l'Ordre du S. Eſprit, de Chevaliers de S. Lazare, ceux, qui y ont été reçûs, de Chevaliers de S. Jean de Jeruſalem ceux que nous nommons communément Chevàliers de Malte. On fait la même choſe pour tous les autres Ordres particuliers. Cette diſtinction étant admiſe, & la ceremonie de l'Ancienne Chevalerie n'étant plus d'uſage en France, on peut donner la qualité de Chevaliers aux anciens Gentilshommes, avec plus de raiſon, qu'on ne donne le titre d'Abbez à ceux qui ſe deſtinent à l'Etat Eccleſiaſtique, & qui n'ont ni Abbaye, ni Ordre, ni Benefice. En ce ſens il eſt vrai de dire qu'un homme eſt né Chevalier, quand il ſort d'une Race Militaire qui a eu des Chevaliers. Et chapitre 2. pag. 87. *Il s'eſt fait de grandes équivoques ſur ce mot de Chevaliers, pour n'avoir pas diſtingué toutes les eſpeces de Chevalerie dont j'ay parlé au chapitre précédent. C'eſt par exemple à préſent une erreur de dire, que l'on ne naiſſe Chevalier, puiſque quiconque eſt d'une ancienne Nobleſſe, tant du Côté paternel que maternel, poſſedant des fiefs conſiderables, prend aujourd'hui en France la qualité de Chevalier, pour marquer ſa décendance de Race de Chevalerie, n'y ayant plus d'uſage d'armer Chevaliers, que ceux qui reçoivent les Ordres de S. Michel & du S. Eſprit.*

La même choſe confirme Johannes Nicolaus Hertius, ICtus, Commentariorum atque Opuſculorum tomo ſecundo, de feudo Nobili commentatione, Sectione tertia, §. VI. pag. 480. lin. 26. en écrivant: *Idem Carolus V. Imperator raro exemplo Stephano Pratis & ejus poſteris titulum ac dignitatem Militiæ & Equeſtris Ordinis contulit ann.* 1538. (3) *Hodie autem Nobiles omnes indiſtincte, etſi Equites non creati, Equites appellantur. Cum olim dignitatem Equeſtrem ad hæredes tranſmiſſam non fuiſſe conſtet.* (4)

(3) *Auctor Juriſprudentiæ Heroic. Comment. ad edictum Alberti & Iſabellæ 14. Decembr. 1616. art. I. §. 60.*

(4) *Anthonius Matthæus lib. I. de Nobilitate c. 4. lin. 13. Hodie Nobiles indiſtincte, etſi Equites non creati, Equites tamen vulgo.*

Cependant, que j'attens avec impatience l'honneur de vos nouvelles, dont je vous prie de me favoriſer ſouvent, je vous conjure de croire, que je ferai toûjours gloire de recevoir en même tems vos commandemens, afin qu'en les executant j'aye du moins l'occaſion de pouvoir meriter vos bonnes graces, & de vous témoigner auſſi avec quelle veneration ſincere je demeure éternellement.

MONSIEUR,

Vôtre très-humble & très-obéïſſant
Serviteur.

Utrecht ce 24. d'Août
1708.

MILAN-VISCONTI.

Pars

Pars Stirpis *VICECOMITUM Dominorum* MEDIOLANI *à XVII. generatione ſtemmatis Deſideriani incipiens, & ex ea Ramus* DE MEDIOLANO-VICECOMITUM, (Milani-Viſconti,) *qui ex Inſubria in Comitatum Aſtegianum, & inde in Belgium migrarunt.*

XVII.

MATTHÆUS VICECOMES, cogn. *Magnus*, (Theobaldi filius) n. 15. Auguſti 1250. Vicarius Imperialis ab Imperatoribus, Adolpho Naſſavio 1294. Alberto Auſtriaco 1298, & Henrico VIII Lucemburgico 1312. conſtitutus, poſtquam anno præcedenti 1311. Miles ab eo creatus erat. Dominus Mediolani 1317. *Impetravit ab Imperatore Adolpho Naſſavio Aquilam Regalem, quæ Viperæ gentis inſigni acceſſit, iiſque deinde filii nepoteſque & ſecuta poſteritas uſi.* † 24. Junii 1322. Uxor *Bonacoſa Squarcini Burri* filia 1269. † 1318.

XVIII.

STEPHANUS VICECOMES, Miles † 1327. Uxor *Valentina Doria* Barnabæ F. 1317.

XIX.

BARNABAS VICECOMES, *Mediolani Condominus* & S. R. I. Vicarius cum fratribus Matthæo & Galeacio II. ab Imperatore Carolo IV. conſtitutus 1355. cum filiis captus 6. Maii 1385. & veneno ſublatus eſt 18. Decembris ejuſdem anni à Johanne Galeacio, fratris Galeacii filio, poſtea primo Mediolani Duce, qui bona ejus diripienda dedit plebi, unde poſteri à ſummæ potentiæ faſtigio ad privatæ fortunæ jura neceſſitateſque redierunt. Vide numerum XXI. Uxor *Beatrix Scaligera*, Regina à faſtu appellata, Maſtini Scaligeri, Veronæ Domini filia, ducta 27. Sept 1350. † 18. Junii 1384.

XX.

LUDOVICUS VICECOMES *de Mediolano*, n. in Septembri 1358. Dom. Laud. Pomp. & Cremæ obiit in carcere. Uxor *Violenta Vicecomes*, Galeacii II. filia, Ottonis March. Montisfer. Vidua, 18. Apr. 1381.

XXI.

JOHANNES VICECOMES *de Mediolano* duxit uxorem *Lucretiam* fil. Nicolai *Graſſi*. Hic Johannes, poſtquam cognatus ejus Philippus-Maria Vicecomes, Dux Mediolani III. d. Johannis-Galeacii filius, anno 1413. prædia quædam pacto ei dediſſet, quorum reditus 300. florenos non excedebant, ſeceſſit in Comitatum Aſtegianum.

XXII.

MATTHÆUS VICECOMES, Miles, dictus *de Mediolano*, quod cognomen manſit & in poſteris; uxor *Helena Pallio de Bourio*, cum qua anno 1494. quo Carolus VIII. Rex Galliæ bellum Inſubribus intulit, ex Comitatu Aſtegiano Pedemontii in Belgium migravit.

GUILIELMUS *de Mediolano-Vicecomes* &c. Vid. pl. pag. ſeq.

COMITUM (MILANI-VISCONTI.)

XXIII.

Uxores, 1. *Annam de Wolfwinkel.*

XXIV.

Anna de Mediolano Vicecomes, n. 1581. † Trajecti ad Rhenum, 11. Auguſti 1637. nupſit 1. *Petro Ormea* ex Marchionibus de Ceva oriundo, vide della Chieſa corona di Savoia Parte II. pag. 290. † Traject. 1599. 2. Trajecti m. Febr. 1600. *Octaviano dal Ponte*, Johannis filio & Lucretiæ de Medicis, n. Caſalis Duc. Montiſferrati 1555. † Trajecti 9. Aug. 1645.

Chriſtian de Mediolano Vicecomes.

Margarita de Mediolano Vicecomes.

Matthæus de Mediolano Vicecomes, de eo & ejus liberis vide Partem III.

Maria de Mediolano Vicecomes, nupſit *Jacobo Bom van Cranenburg*, urbis Trajecti Senatori 1. Oct. 1613. qui ibi † 20. Oct. 1642.

Johanna de Mediolano Vicecomes.

XXV.

Anna de Mediolano Vicecomes, n. Inſulis Flandr. 10. Mart. 1589. †.

Petrus de Mediolano Vicecomes, † Montibus Hannoviæ ex Italia redux menſe Februario 1623.

Anna de Mediolano Vicecomes, n. Inſulis Flandr. 3. Maii 1592. † Trajecti ad Rhenum 13. Aprilis 1613. nupſit *Sebaſtiano Millet*, filio Antonii, nato Carmagnolæ, † Trajecti 16. Martii 1613.

XXVI.

Johannes de Mediolano Vicecomes, n. Trajecti 8. Aug. 1614. † ibi 3. Nov. 1617.

Matthæus de Mediolano Vicecomes, n. Trajecti 5. Februarii 1616. † ibi 15. Novembris 1617.

Daniel de Mediolano Vicecomes, n. Trajecti 22. Sept. 1617. † ibi 28. Julii 1619.

Blanca de Mediolano Vicecomes, n. Trajecti 24. Octobris 1625. ubi † 17. Junii 1628.

XXVII.

Gisbertus de Mediolano Vicecomes, n. Trajecti 21. Januarii 1660. Divæ Mariæ Canonicus 12. Maii 1682. S. R. I. Liber Baro. † Traj. 27. Aprilis 1697. † Divæ Mariæ Canonici.

Juſtus de Mediolano Vicecomes, n. Traj. 27. Julii 1667. Divæ Mariæ Canonicus 6. Junii 1684. S. R. I. Liber Baro. † Traj. 16. Julii 1705.

Guilielmus de Mediolano Vicomes, n. Traj. 20. Octobris 1669. Divæ Mariæ Canonicus 28. Decembris 1687. S. R. I. Liber Baro. † Tilæ in Geldria 16. Mart. 1701.

XXVIII.

Cornelia de Mediolano Vicecomes, n. Traj. 13. Junii 1686. S. R. I. Libera Baroniſſa.

Alexandrina Magdalena de Mediolano Vicecomes, n. Traj. 13. Februarii 1689. S. R. I. Libera Baroniſſa.

Gisbertus Franco de Mediolano Vicecomes, n. Traj. 8. Januarii 1693. S. R. I. Liber Baro.

RAMI DE MEDIOLANO VICE

XXIV.

MATTHÆUS *de Mediolano Viceçomes*, Guilielmi ex altera uxore Filius, † Trajecti ad Rhenum 5. Januarii 1618.

XXV.

Guilielmus de Mediolano Vicecomes, cum Comite Johanne Mauritio Naſſavio profectus ad Indias Occidentales, 25. Octobris 1636. ibidem moritur. Uxor *Iſabella Pot*, Gualteri & Juditæ ab Helmont filia, ducta Trajecti ad Rhenum menſe Junio 1618. † Iſelſteinii m. Martio 1662.

Horatius de Mediolano Vicecomes, n. Antverpiæ 7. Januanii 1597. † Traj. 1663. Duxit 12. Octob. 1621. *Mariam Portengben*, Guilielmi & Catharinæ van Vianen filiam n. 1599. † Traj. 9. Martii 1643.

XXVI.

Margarita de Mediolano Vicecomes, n. Trajecti 27. Sept. 1619. † ibi 23. Maii 1627.

Matthæus de Mediolano Vicecomes, n. Trajecti 15. Aug. 1621. ubi † 23. Apr. 1691. Duxit Lovanii 13. Sept. 1647. & Trajecti 6. Maii. 1648. *Mariam van Geſſel*, Cornelii & Johannæ Lilard filiam. † Trajecti 28. Oct. 1673.

Margarita de Mediolano Vicecomes, n. Traj. 3. Apr. 1629. † 1. Junii ejuſdem anni.

Matthæus de Mediolano Vicecomes, n. Traj. ad Rhenum 22. Apr. 1632. præfectus fiſci, Mechliniæ Epiſcopi, 5. Novembris 1697. ubi † 26. Junii 1702. & duxit 7. Aug. 1660. *Adrianam Mariam Longueval*, Jacobi & Catharinæ van Wyck filiam, n. 18. Julii 1646.

XXVII.

Hila us Jacobus de Mediolano Vicecomes, n. Mechl. 3. Febr. 1662. ubi † 1. Apr. 1665.

Johannes Jacobus de Mediolano Vicecomes, n. Mechl. 30. Junii 1670. † ibi 22. Aug. ejuſdem anni.

Anna Jacoba de Mediolano Vicecomes, n. Mechl. 26. Febr. 1673. † m. Mart. ejuſd. anni.

Guilielmus Joſephus de Mediolano Vicecomes, n. Mechl. 10. Sept. 1674. ubi † 1680.

Jodocus Joſephus de Mediolano Vicecomes, n. Mechl. 15. Maii 1685. † 8. Febr. 1686.

Horatius Nicolaus de Mediolano Vicecomes, n. Mechliniæ 15. Junii 1663. Conſiliarius Syndicus Provin. Mechliniæ 1697. ubi † 12. Januarii 1709. & duxit 1. Julii 1689. *Mariam Carolinam de Marck*, Johannis & Johannæ de Smet filiam, n. Mechlin. 1. Febr. 1662. † ibi 15. Julii 1707.

Egidius Jacobus de Mediolano Vicecomes, n. Mechl. 2. Apr. 1665. duxit ibi 12. Aug. 1690. *Alexandrinam Luciam Sangueſſam*, Chriſtiani Lud. & Annæ Franciſcæ Havens filiam, n. 24. Oct. 1663. † 29. Apr. 1695.

Hilaria de Mediolano Vicecomes, n. Mechl. 11 Feb. 1667. monialis 16. Julii 1692.

XXVIII.

Carolina Maria Angelica de Mediolano Vicecomes, n. Mechl. 1. Aug. 1690.

Johannes Matthæus de Mediolano Vicecomes, n. Mechl. 5. Nov 1691. † ibi 31. Dec. ejuſdem anni.

Maria Alexandrina de Mediolano Vicecomes, n. Mechl. 15. Martii 1693.

Lancelotus Horatius Johannes de Mediolano Vicecomes, n. Mechl. 20. Martii 1696.

Hilaria Franciſca de Mediolano Vicecomes, n. Mechl. 5. Junii 1697.

Petrus Bernardus Vitalis de Mediolano Vicecomes, n. Mechl. 19. Mart. 1699.

Johannes Adrianus de Mediolano Vicecomes, n. Mechl. 2. Sept. 1693.

III.

MITUM, (MILANI VISCONTI.)

XXIV.

Uxor *Catharina vander Straten.* † Trajecti 26. Aug. 1643.

XXV.

Johanna de Mediolano Vicecomes, n. Antverpiæ 7. Januarii 1597. † Trajecti 30. Nov. 1661. nupſit ibi 16. Oct. 1617. I. *Johanni Fontano*, Antonii & Sibrechtæ Hooft filio, Divi Johannis Baptiſtæ Canonico, n. Hornæ in Hollandia Boreali 13. Aug. 1583. † Trajecti 29. Decemb. 1629. II. *Guilielmo de Jongh.*

Gertrudis de Mediolano Vicecomes, † Trajecti 7. Decembris 1619.

XXVI.

Gertrudis de Mediolano Vicecomes, n. Traj. 18. Januarii 1628. ubi † 6. Aug. 1679. & nupſit 19. Febr. 1650. *Guilielmo Morceiſe*, Juſti & Mariæ Crook van Ordera filio, n. Traj. 8. Sept. 1620. † ibi 10. Oct. 1667.

Catharina de Mediolano Vicecomes, n. Traj. 1629. † ibi 16. Febr. 1640.

Margarita de Mediolano Vicecomes, n. Trajecti 23. Apr. 1630 †. Zirizeæ in Zelandia 17. Nov. 1652. Nupſit Trajecti 28. Maii 1650. *Chriſtophoro del Corne* Prætori Cataractæ Gandavi, (Sas van Gent) filio Ottonis & Adrianæ Beukelaar, n. Zirizeæ 5. Maii 1626. † Cataractæ Gandavi, m. Oct. 1688.

XXVII.

Franciſca Petronella de Mediolano Vicecomes, n. Mechl. 9. Oct. 1668.

Maria Catharina de Mediolano Vicecomes, n. Mechl. 13. Aug. 1671.

Johannes Ludovicus de Mediolano Vicecomes, n. Mechl. 3. Julii 1676.

Jacobus Joſephus de Mediolano Vicecomes, n. Mechl. 25. Martii 1678. ubi duxit 18 Auguſti 1706. *Mariam Franciſcam Thereſiam le Plet*, Johannis Jacobi & Antoniæ la Rougéé filiam, natam Mechliniæ 28. Octobris 1681.

Anna Bernardina de Mediolano Vicecomes, n. Mechl. 20 Aug. 1679.

Guilielma de Mediolano Vicecomes, n. Mechl. 17. Nov. 1680.

Guilielmus Adrianus de Mediolano Vicecomes, n. Mechl. 31 Oct. 1681.

Matthæus Godofredus de Mediolano Vicecomes, n. Mechl. 2 Martii 1683.

Maria Iſabella de Mediolano Vicecomes, n. Mechl. 22 Apr. 1684.

Judocus Adrianus Antonius de Mediolano Vicecomes, natus Mechl. 5. Sept. 1686.

XXVIII.

Anna Maria de Mediolano Vicecomes, n. Mechl. 15. Aug. 1691. ubi † 2. Sept. ejuſdem anni.
Horatius Franciſcus de Mediolano Vicecomes, n. Mechl. 7. Aug. 1692. † ibi 9. die ejuſdem menſis.

Johannes Jacobus de Mediolano Vicecomes n. Mechl. 15. Julii 1707. † ibi 5. Novembris ejuſdem anni.

Horatius Joſephus de Mediolano Vicecomes n. Mechlin. 22. Octob. 1708.

LE

Digitized by Google

LE BLASON
DE
MILAN-VISCONTI
ET DE
SES ALLIEZ.

MILAN-VISCONTI aux Païs-Bas portoit autrefois coupé du Roi des Romains ſur Milan-Viſconti, ou coupé au premier d'or à l'Aigle de ſable au vol abaiſſé, qui eſt du Roi des Romains, & une marque Gibelline, *Petra Sancta de teſſeris gentilitiis pag.* 415. *col.* A. priſe par conceſſion de l'Empereur Adolphe de Naſſau, l'an 1292. comme Matthieu Viſconti Vicaire Imperial & ſes Décendans l'ont portée. *Merula antiquitat. Vicecomitum Mediolanenſium lib. IV. pag.* 143. *litt. D.* & 144. *litt. A. Triſtanus Calchus Mediolanen. Hiſtoriæ Patriæ lib. XVIII. pag.* 397. *litt. A. Joſephus Ripamontius Hiſtoriarum Eccleſiæ Mediolanenſis lib. VI. pag.* 405. *lin.* 10. & *pag.* 407. *lin.* 1. *ac libro VIII. pag.* 483. *lin.* 6. & *Hiſtoriæ Patriæ lib. I. pag.* 514. *litt. B. Jacobus-Wilhelmus Imhof Hiſtoriâ Italiæ & Hiſpaniæ Genealogicâ pag.* 143. *Bernardino Corio Hiſtoria di Milano parte II. pag.* 301. *Sanſovino delle famiglie illuſtri d'Italia §. Signori Viſconti. Anfiteatro Romano da Gio. Pietro de Creſcenzi parte I. §. Viſconti pag.* 352. *col. B. à la fin. Beatiano Araldo Veneto pag.* 252. au deuxiéme d'argent à la Guivre d'azur, couronnée d'or & tortillée de trois tours en pal à l'enfant iſſant de gueules, qui eſt l'ancien Blaſon des Viſconti de Milan, *Della Chieſa fiori di Blaſoneria pag.* 95. & l'Armoirie parlante de la Comté d'Anglerie, *Meneſtrier, Origine des Armoiries, de l'impreſſion de Paris de l'an* 1679. *chap.* 4. *pag.* 105. Les Lambrequins d'argent & d'azur, *Brianville, Jeu d'Armoiries pag.* 82. & *Beatiano pag.* 252. Pour cimier la Guivre naiſſante de ſes Armes d'azur & couronnée d'or entre un vol d'argent, *Veritable Art du Blaſon en* 24. *chap.* 19. *pag.* 170. A préſent Milan-Viſconti, demeurant à Utrecht porte écartelé au premier & quatriéme l'Aigle, & au deuxiéme & troiſiéme la Guivre, toutes deux blaſonnées. L'Ecu timbré d'une Couronne. Cimier un Bonnet Ducal, ou Chapeau plat & rouge, accollé d'une Couronne, retrouſſé & doublé d'hermines, étant ſommé de la Guivre naiſſante d'azur entre un vol d'argent. A ce Heaume il en ajoûte encore deux autres, dans le nombre & ordre qu'il lui plaît, & couverts de Bonnets comme deſſus. L'un deſquels a les Lambrequins d'or & de ſable. Cimier l'Aigle à deux têtes, ou Imperiale de ſable, couronnée du Diadême & chargée en cœur d'une L. dorée, primiere lettre de l'Auguſte Nom de l'Empereur Leopold. Et l'autre a les Lambrequins d'argent & de gueules. Cimier une queuë de Paon, chargée d'un petit Ecuſſon rond d'argent, marqué d'une Croix de gueules, qui eſt le Blaſon de la Ville de Milan, poſé ſur le timbre de la Maiſon d'Autriche, Maſtreſſe de la Capitale auſſi bien que de la Duché du même nom., *Meneſtrier, Origine des Armoiries pag.* 105. & *de la Chevalerie ancienne & moderne chap.* 1. *pag.* 60. Supports deux Leopards d'or. *Brianville, Jeu d'Armoiries pag.* 82. & *Beatiano Araldo Veneto pag.* 252. L'un à la main droite tient la Banniere d'argent à la Croix de gueules, qui eſt de S^t. Ambroiſe, Patron de la Ville de Milan. *Georgius Merula lib. II. pag.* 26. *litt. A. Girolamo della Corte, Giovanni-Battiſta Villanova pag.* 16. *Abbas Urſpergenſ. Bernardino Corio parte I. pag.* 47. 49. 99. 117. & *parte II.* 285. 310. & *parte IV. pag.* 601. & *parte V. pag.* 789. L'autre à la gauche tient la Banniere d'argent à la Guivre & l'iſſant deſſus blaſonnée, qui

eſt

Digitized by Google

eſt l'ancienne Banniere de Viſconti de Milan, *Bernardino Corio parte II. pag. 317. & parte III. pag. 447. Paulus Jovius in vita Actii Vicecomitis lib. IV. pag. 59. & in vita Johannis Vicecomitis lib. VI. pag. 68. Georg. Merula lib. III. pag. 31. litt. D. Ripamontius Hiſt. Eccl. Med. pag.* 689. Le tout accordé à Meſſire Jean de Milan-Viſconti, Libre Baron du S. Empire Romain par l'Empereur Leopold aux Lettres pateutes, données à Vienne l'onziéme Octobre l'an 1696.

Il eſt à noter, que les Armoiries particulieres de la Maiſon de Viſconti de Milan ſont devenuës le Blaſon du Dnché de Milan de la maniere ſuivante: Jean-Galeas Viſconti étant créé Duc de Milan, par Lettres patentes de l'Empereur Venciſlas, données à Prague l'an 1395. l'onziéme Mai, que l'on trouve dans la premiere partie du Code Diplomatique de Leibnits pag. 257. n. ClX. fut ſuivi de deux fils nommés Jean-Marie & Philippe-Marie, & de ſix autres de la famille de Sforza, adoptée dans la Maiſon de Viſconti l'an 1430. par le mariage, qne François I. fit avec Blanche-Marie fille naturelle du Duc Philippe, de qui le Fils Cadet Lonïs Sforza-Viſconti a ſû obtenir de l'Empereur Maximilien I. une nouvelle inveſtiture du Duché de Milan au préjudice des heritiers de ſon frere aîné, dépêchée Anvers l'an 1494. le cinquiéme Septembre, toute inferée dans l'Hiſtoire de Milan de Beruardino Corio parte VII. pag. 929. de l'impreſſiou de Padouë. Laqnelle diſoit entre autres choſes: qu'il porteroit pour le Duché do Milan d'or à l'Aigle de ſable, écartelé de la Guivre de ſa famille. Et après la mort de François II. dernier Duc de la Famille de Sforza-Viſconti, décedé ſans enfans, le Duché de Milan devint à l'Empereur Charles V. l'an 1535. qui le donna à Philippe II. ſon Fils, Roi d'Eſpagne en fief de l'Empire l'an 1554. au 25. Juillet, jour de ſes nôces. Depuis ce tems le Roi Philippe & ſes Succeſ urs, juſques à préſent ont porté, pour le Blaſon du Duché de Milau, l'Ecu écartelé an premier & quatriéme l'Aigle du Roi des Romains, & au deuxiéme & troiſiéme la Guivre de Viſconti, à l'exemple des anciens Ducs de la premiere & ſeconde Race, qui ont ainſi porté leurs Armes en écartelure, ou bien la Gnivre toute ſeule, comme on peut prouver par la Monnoye d'or & d'argent, de laquelle les figures ſe trouvent aux Livres de Monnoyeurs, & par les Sceaux, dont Biſſius rapporte deux differens aux preuves de la Maiſon de Viſconti, qu'il a publiées eu Latin ſous le titre de *Glorioſa Nobilitas familiæ Vice-Comitum.* L'un de la Guivre toute ſeule, duquel il dit avoir été ſcellées les Lettres du Duc François Sforza-Viſconti de l'an 1450. pag. 125. n. 58. L'autre, qu'il appelle le grand Sceau des Viſcontis, eſt un écartelé de l'Aigle & de la Guivre, qn'il raconte avoir été imprimé ſur un Inſtrument du Duc Galeas-Maria Sforza-Viſconti de l'an 1473. pag. 135. & 136. n. 61.

Doria porte coupé d'or & d'argent à l'Aigle de ſable couronnée *delle Chieſa fiori di blaſoneria.* pag. 47. Cimier l'Aigle de ſable couronnée.

Della Scala porte de gueules à l'échelle d'argent ſoûtenue de denx chiens de même *della Chieſa fiori di blaſoneria pag.* 86. *Brianville, Jeu d'Armoiries pag.* 103.

Graſſis porte échiqueté d'argenr & de ſable au chef Gibellin, qui eſt d'or à l'Aigle de ſable Cimier l'Aigle naiſſante blaſonnée, *della Chieſa fiori di blaſoneria pag. 55. dit échiqueté d'or & de ſable.*

Pally porte tranché de gueules & d'argent, *della Chieſa fiori di blaſoneria pag. 73.* Cimier une tête & le col d'nne Licorne d'argent acornée d'or.

Wolfwinkel porte d'azur à trois anilles ou fers de moulin d'or 2. & 1. Cimier nn vol d'azur.

Van Roy porte d'argent à trois anilles on ſers de monlin de gueules 2. & 1.

Vander Capelle porto écartelé au premier & quatriéme d'argent à la Chapelle de gueules, eſſorée d'azur ſnr une terraſſe de ſinople, qui eſt vander Capelle, au deuxiéme & troiſiéme d'azur à la faſce breteſſée d'argent, accompagnée de trois beſans d'or, deux en chef & un en pointe. Cimier la Chapelle blaſonnée eutre nn vol, dont l'aile droite eſt coupée d'argent & de ſinople, la ſeneſtre au contraire.

Succa porte de gueules à la calabaſſe d'or, au chef d'argent. Cimier un More naiſſant, vêtu donblé & ſon tortil aux émaux de l'Ecu, tenant la calabaſſe, que les Italiens nomment SUCCA, à la main. *Maes*

Digitized by Google

Maes porte de ſable à deux quinteſeuilles d'argent, boutonnées d'or, l'une au canton, feneſtre, l'autre en pointe, au franc quartier d'or, chargé d'une zule ou d'un double roc de gueules. Cimier une quinteſeuille blaſonnée entre un vol de ſable.

Ormea porte faſcé d'or & de ſable de ſix pieces (*qui eſt de Ceva Della Chieſa fiori di blaſoneria pag.* 40. *Ceva antichi Marcheſi nelle Langhe: faſcie d'oro, e negre à ſei pezze.*) Cimier un vol de ſable.

Dal Ponte porte mi-parti, au premier d'or à trois pieux de ſable, aiguiſés par le bas & terminés en lozange par le haut, traverſés en faſce par un autre pieu ou bois ancré de même, au deuxiéme palé de gueules & d'or de quatre pieces. Coupé de Medicis, qui eſt d'or à cinq boules de gueules en orle, en chef un tourteau de France, ou d'azur chargé de trois fleurs de lis d'or. Cimier l'Aigle naiſſante de ſable, couronnée d'or.

Vander Straten porte d'or à trois anilles ou fers de moulin de ſable 2. & 1.

Bom van Cranenburg porte d'azur à une tour donjonnée d'argent, ſommée de trois grues en pourſil de même ſur les crenaux, chacune avec ſa vigilance, c'eſt-à-dire avec une pierre qu'elles tiennent levée à la ſerre droite. Cimier une grue blaſonnée entre un vol d'azur.

Brias ou Briaſſa porte d'or au Lion de ſable au chef de ſinople, chargé de trois épics de blé d'or. Cimier trois épics blaſonnés.

Del Corne porte de gueules au huchet ou trompe d'or, lié d'argent. Cimier le huchet blaſonné. Deviſe SEMPRE.

Millet porte d'azur à la gerbe de Millet d'or en pal, liée en abîme & en pointe de même, ſur une terraſſe de ſinople. Cimier un Pelican enſanglanté avec ſa pieté, c'eſt-a-dire dans ſon aire avec ſes petits, qui ſuccent le ſang, qu'il fait ſortir de ſa poitrine, le tout au naturel ou d'argent. Deviſe AMORE.

Kriex porte écartelé au premier & quatriéme d'or à trois cériſes (que les Flamans nomment hrieken) de gueules, les queuës ou tiges de ſinople, poſées en bas & 2. & 1. au deuxiéme & troiſiéme d'azur à la fleur de lis d'or, qui eſt Eyl. Cimier un Cériſier de Sinople fruité de gueules.

Servaes de Limburg porte d'or à quatre faſces de Gueules. Cimier une Cicogne d'argent naiſſante du timbre couronné.

Pot porte d'or à trois marmites avec leurs cornieres de ſable, poſées deux & un.

Van Geſſel porte d'argent à trois fleurs de lis de gueules, 2. & 1. Cimier une fleur de lis blaſonnée entre un vol d'argent.

Portenghen porte de gueules à trois chevrons d'argent, au lambel de trois pendants d'or. Cimier un vol de gueules.

De la Fontaine porte de ſinople à la coupe ouverte, qui ſert de baſſin aux jets d'eau, ſortants de tous côtés d'un tuyau ou écot noueux, dreſſé en pal au fond de la coupe, le tout d'argent. Cimier la Fontaine blaſonnée entre un vol de ſinople.

De Jong porte coupé d'azur & de gueules à la faſce ondée d'argent, le premier au chevron d'argent, accompagné de trois étoiles d'or de ſix rais, le ſecond à la fleur de lis d'argent. Cimier une étoile blaſonnée entre un vol de ſinople.

Moreelſe porte d'azur à trois étoiles de ſix rais d'argent. Cimier une étoile blaſonnée.

Longueval porte faſcé de gueules & de vair de ſix pieces. Cimier un griffon naiſſant d'or.

De Munk porte parti émanché de gueules d'or de ſix pieces en faſce.

Sangueſſa porte d'argent à l'arbre ſur une terraſſe, le tout de ſinople, accoſtée à feneſtre d'un Ours rampant de ſable. Cimier l'Ours blaſonné naiſſant du bourlet aux émaux de l'Ecu.

F I N I S.

Digitized by Google

005626929

Digitized by Google